

డాక్టరు ఆచంట వర బ్రహ్మము, M. B. & B. S.

EYE SPECIALIST, రాజమండ్రి

కంటిపోరలు, మేహపటలములు (Cataracts), అంతర కుసుమలు, కంటిలో తెల్లనిచుక్కలు, పువ్వులు మొదలైనవానిచే కనిపించకుండాపోయిన కండ్లు, అతిసూక్ష్మముగా బాగుచేసి దృష్టిని యివ్వగలరు.

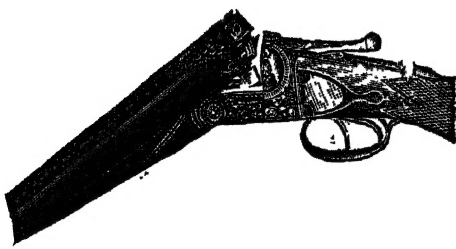
(1) కండ్లలో దుర్మోసములు, కొయ్యకండ్లు, కోడిరెప్పలు, (2) తలపోటు, దృష్టి తగ్గి పోవుట; (3) కండ్లకొలుకులలోనుండి చీముకారుట, కొలుకులలో వాపులు; మొదలగు నేత్రవ్యాధులన్నియు, అంజనములచేతను, ఆపరేషనులవల్లను; ఇతర వైద్యసాధనములచేతను, పూర్తిగా బాగుచేయబడును.

నేత్రదృష్టి శాస్త్రయుక్తమైన పద్ధతులవలన, జాగ్రత్తగా తనిఖీచేసి తగిన కండ్ల అద్దములు, సులోచనములు సప్లయి చేయబడును. కండ్లు మసకలు, చదివినప్పుడు కండ్లనుండి నీళ్లుకారుట, తలనొప్పి వచ్చుట; మొదలగు బాధలు తగిన సులోచనములవలన నివారణ కాగలవు.

కన్నుగ్రుడ్డు లేనివారికి, మంచికన్నువలె కనిపించు, చక్కని గాజుకన్ను అమర్చబడును.

య.కె.వి. రామానుజం చెట్టి & కో.,

12, బ్రాడ్వే, మద్రాసు.

డి. బి. బి. యల్. తుపాకులు	రు. 75 మొ. 400 వరకు
యస్. బి. బి. యల్. తుపాకులు	,, 25 మొ. 250 ,,
యస్. బి. & డి. బి. యం. యల్. తుపాకులు	,, 25 మొ. 100 ,,
రివాల్యూర్లు & పిస్తోళ్లు	,, 15 మొ. 150 ,,

అన్నిరకముల మరమ్మత్తులను చేయుదుము.

తుపాకి లోటాలు
వేటకు కావలసిన పరికరముల
క్యాటలాగు ఉచితము

ఉచితము!

ఉచితము!!

నాలనుభవ శాస్త్రీయ శరీర వ్యాయామ పద్ధతి

ఈ గ్రంథమునందు శరీర వ్యాయామ విషయములు సంపూర్ణముగా చర్చింపఁ బడినవి. ఇందు నా యొక్కయు, నా శిష్యులయొక్కయు, పెక్కు పద్ధతులను సూచించు ఛాయాపటములు

గూడ కలవు. దీనిని నమగ్రముగ పఠించితి రేని నా వ్యాయామ పద్ధతి మీకు బాగుగ బోధపడగలదు. తపాలఖర్చుకు మాత్రము రు 0-2-0 రెండణాలు పంపితిరేని యీ గ్రంథము వెంటనే పంపబడును.

ప్రొఫెసర్ యం. వి. కృష్ణారావు,
ఉదకమండలము (నీలగిరి)

గుడ్ విన్స్ అకేషియా
సబ్బు నుడ యోగించి సంపూర్ణ సుఖము
ననుభవింపుము. సుగంధముల శ్రేష్ఠత
తెలిసినవారి నాకర్షింపజేయు దీని యింపైన
సువాసనకు, స్వచ్ఛతకు సమానమగు సబ్బు
వేరుండజాలదు.

గుడ్ విన్స్

వారిచే తయారుచేయబడినది.

స్వచ్ఛమైనట్టియు, శ్రేష్ఠమైనట్టియు సబ్బులనుమాత్రమే తయారు
జేయువారు. గుడ్ విన్స్ సబ్బులన్నియు నవీన ఆరోగ్యపద్ధతులపై
అమర్చబడిన యంత్రశాలలందు అనుభవశాలురగు పనివార
లచే రసాయనశాస్త్ర పరిశోధకుల తనిఖీకింద తయారుచేయ
బడినవి.

మెడికల్ కార్పొరేషన్ సబ్బు గృహములలో నుడయోగబడుటయే
గాక, అంటువ్యాధుల పోగొట్టుటలోగూడ శ్రేష్ఠమైనది.

గుడ్ విన్స్

సబ్బు తయారుచేయువారు

ఏజంట్లు: పి. హెల్త్ అండు కో., లిమిటెడ్.

పో. బాక్సు 287, మద్రాసు.

ఊ ప్రస్తావన

ఓన్నమః ప్రణవాగ్ధాయ శుద్ధజ్ఞానైకమూర్తయే,
నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ పరమాత్మ ప్రవర్తమానం బగుచున్న అనంత విశ్వప్రవృత్తియందు భూమియందు కాశమహా తరంగములం దొక చాంద్రాయణము గతించినది. భూగోళ స్థులకు కాలపరిగణనమునకు సమీపమునందాగల చంద్రుని గతులు సులభగ్రాహ్యములు. చంద్రగ్రహము భూమికి ౨,౩౯,౦౦౦ మైళ్లదూరమందు గలదు. చంద్రగ్రహము గంటకు ౨,౧౬౦ మైళ్లచొప్పున నాకాశమార్గము నందు సంచారముచేయుచు ౨౯ దినములు ౧౨ గంటలు ౪౪ నిమిషములు ౩ క్షణములకాలమునం దమావాస్య నుండి పాడ్యమివరకును భూప్రదక్షిణము చేయుచున్నది. ఆచారకర్మానుష్ఠానములకు చంద్రగ్రహగతు లాదికాల మునుండియును సాధనములుగ నేర్పడినవి. కాలపరిగణ నమునకు దివారాత్రములకు ప్రత్యక్షప్రమాణముగనున్న సూర్యగ్రహము సాధనముగ నున్నది. భూగోళము క్షణ మునకు ౧౮౨ మైళ్లచొప్పున నాకాశమార్గమున నిత్య ప్రదక్షిణమును, ౨౩ గంటలు ౫౬ నిమిషములు సూర్య ప్రదక్షిణము చేయు చున్నది. ఆకాశమార్గము నందు భూకక్ష్య (Orbit) యందు నిత్యమును, సంవత్సరమును భూగోళముచేయు ప్రదక్షిణములు కాలనిర్ణయములు. సూర్యోదయాస్తమయములు భూదిన ప్రదక్షిణములు కాలనిర్ణయమున కాధారములు. కాల గ్రహణమునందు సూర్యోదయాస్తమయములు ప్రధానము లైనను భూమ్యక్షము, భూసంభ్రమణమార్గము నిత్యప్రద క్షిణమునంజు భేదములను గల్పించుచున్నవి. అనంతమైన స్థలవిభేదము అనంతము లైన కాలవిభేదములను గలుగ జేయుచున్నవి.

సూర్యమండలమునందు భూమి యొక సామాన్య గ్రహము. సూర్యగ్రహము భూమికి ౯౨,౯౦,౦౦,౦౦౦ దూరమునందున్నది; ౩,౩౩,౪౩౨ రెట్లు పెద్దది. క్షణము నకు ౧,౮౬,౦౦౦ మైళ్ల చొప్పున ప్రసరించుచున్న కాంతి కిరణము భూమిని చేరుటకు ౮౯౯ క్షణములు కావలయును. రవిమండలమునందు భూ చంద్ర గ్రహము వలె బుధుడు, శుక్రుడు, కుజుడు, గురువు, శని, యురేనసు, నెప్ట్యూను, ప్లూటో గ్రహములు కలవు. రవిమండలమునం దుష్టగ్రహ ములును వందలుకలవు. బ్రహ్మాండమునం దనంతములైన సూర్యమండలములు సూర్యగ్రహములు కలవు. నభో మండలమునందు ౫౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ నక్షత్రములు కలవు తారలు, ధూమకేతువులు, తారాగుచ్ఛములు మొదలగు నక్షత్రప్రపంచ మనంతముగ నున్నది.

ఆకాశమండలమున కాకాశగంగావధము కేంద్రస్థాన ముగ నున్నది. నక్షత్రమండలము లాకాశగంగావధమున కాకర్షింపబడుచున్నవి. నభోమండలమునందలి ధ్రువస్థాన ములకన్నను, ఆకాశగంగావధమునందు గల నక్షత్రగణ ములు దూరస్థములుగ నున్నవి. ఆకాశగంగామార్గము నాశ్రయించుకొని అనంతములైన నభములు (Nebulae) గలవు. నభములందు విశ్వములు గలుగుచున్నవి. నభములు భూమికి ౨౦,౦౦,౦౦౦ కాంతిసంవత్సరముల దూరమున గలవు. దూరస్థములైన నభములు, నభోగణములు భూమికి ౧౪,౦౦,౦౦,౦౦౦ కాంతిసంవత్సరముల దూరమునందు అనగా ౪,౪౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ మైళ్ల దూరమునందు గలవు. అనంతములైన రవిమండలములు,

నభోమండలములు, నభోవిశ్వములు, తారావిశ్వములు గల బ్రహ్మాండమున కాద్యంతములు, దేశకాల నిర్దేశములు దుర్గ్రహములు.

సకల బ్రహ్మాండములకును నాధార భూత మైన చిన్మూర్తి విశ్వాధిపాతయై, విశ్వమయుడై, విశ్వసాక్షియై, దిక్కాలాద్యనవచ్ఛిన్నుడై పరమాణువునందువలె బ్రహ్మాండమునందును సమవర్తియై యున్నాడు. సాపేక్షములైన దేశకాలపాత్రముల సంస్కరణసంకీర్తనములు నిరపేక్షవిషయసంస్కరణమునకు సాధనములు. హిందువులు నిత్యకర్మానుష్ఠానసంకల్పమునందు జేసెడి దేశకాల పాత్రల సంస్కరణమును నూతనసంవత్సరారంభమునందు జేసెడి పంచాంగశ్రవణమును నీఛరమార్గగ్రహణమునకు నిదర్శనములు.

“శ్రీశంభోరాజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య ఆద్య బ్రహ్మణః ద్వితీయపరాధే, శ్వేతపరాహకల్పే, వైవస్వతమన్వంతరే, కలియుగే, ప్రథమపాదే, జంబూ ద్వీపే, భరతవర్షే, భరతఖండే, మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే, శ్రీశైలస్య దక్షిణదిగ్భాగే, కృష్ణాకావేర్యోర్మధ్యదేశే, శ్రీముఖనామసంవత్సరే, ఉత్తరాయణే, వసంతఋతౌ, చైత్రమాసే, శుక్లపక్షే ప్రథమ్యాం, రేవతీనక్షత్రే, సోమవాసరే.....” అని చేసెడి దేశకాలసంకీర్తన మాతృసంస్కరణమునకు సాధనముగ నున్నది. చైత్ర న్యమహర్ణవమునందు బ్రహ్మాండములు, ద్వీపములు; కల్పములు, యుగములు, మన్వంతరములు, శకములు, సంవత్సరములు తరంగములు. నూతన సంవత్సరారంభమునందు పంచాంగ శ్రవణము, ధీమంతుల కాత్మసంస్కరణమునకు వినియోగపడగలదు. సనాతనములైన ఆచార సంప్రదాయములును ధీమంతుల కాత్మోపలబ్ధికి వినియోగపడుచున్నవి. ఆత్మసంస్కరణమునకు పంచాంగశ్రవణము సంవత్సరారంభమునందు సముచితముగ నున్నది.

శ్రీకల్యాణగుణావహం రిపుహరం దుస్స్వప్నదోషహహం,
గంగాస్నానవిశేషపుణ్యఫలదం గోదానతుల్యం నృణామ్,

ఆయుర్వృద్ధిద ముత్తమం శుభకరం సంతానసంపత్ప్రదం,
నానాకర్మసుసాధనం సముచితం పంచాంగ మాకర్ణ్యతామ్.

అనంతమైన కాలచక్రమునం దత్యంతఛరిమితమును ప్రాచీనసంప్రదాయాచారావృతమును నైన శ్రీముఖపంచాంగ ఫలశ్రవణమును ధీమంతుల కాత్మసంస్కరణమునకు వినియోగపడుచున్నది.

ఆంగీరససంవత్సర మంత మొందినది. చాంద్రాయణమునందు చంద్రుడు మేషరాశిగతుడై, శ్రీముఖసంవత్సర మారంభ మైనది. శాలివాహనశకాబ్దములు ౧౮౫౫, విక్రమార్కశకాబ్దములు ౧౯౮౭, క్రైస్తవశకాబ్దములు ౧౯౩౨, ఫసలీశకాబ్దములు ౧౩౪౧, భరతశకాబ్దములు ౫౦౭౫, కలియుగాది సౌరాబ్దములు ౫౦౩౪, సృష్ట్యాదిసౌరాబ్దములు ౧౯,౫౫,౮౮,౫౩౪ గతించినవి. కలియుగారంభమునుండియును ౮౩ చాంద్రాయణపరివృత్తులు ముగిసి ౮౪-వ పరివృత్తియందుసప్తమసంవత్సరము శ్రీముఖసంవత్సరము ప్రారంభ మయినది. బ్రహ్మకల్పమునందు ద్వితీయపరాధిమునందు ప్రథమవర్షమునందు, ప్రథమమాసమునందు, ప్రథమపక్షమునందు, ప్రథమదివసమునందు ౧౩ ఘటికలు, ౪౨ విఘటికలు గతించినవి. అనంత మయిన బ్రహ్మాండమునందు భూగోళ మొకఛరమాణువుగను, అనంతమైన కాలచక్రమునందు చాంద్రమానాబ్ద మొకక్షణముగను ఉన్నది. మానవ సంకల్పవికల్పములందు ఛరమాణుక్షణసంస్కరణము ధీమంతుల కాత్మఛరిజ్ఞానమునకు సాధనభూతముగ నున్నది.

శ్రీముఖ సంవత్సరమునకు చంద్రుడు - రాజు, గణకుడు-ఫలము : - శుభము, సువృష్టి, జనసౌఖ్యము, వ్యాధిశమనము, సౌమ్యబుద్ధి; బుధుడు-సేనాధిపతి, అర్థాధిపతి, మేఘాధిపతి, దైవజ్ఞుడు, శలాశ్రీముఖ ధీశుడు-దుర్గేశుడు-..ఫలము : -లోకపీఠ, సువృష్టి, జనసౌఖ్యము, జలసమృద్ధి, కుసుమతృణసమృద్ధి, అభయము, దైవజ్ఞఫలసౌఖ్యము; గురువు-మంత్రి, గ్రామపాలకుడు-..ఫలము : -ధనధాన్య

సమృద్ధి, ప్రజాసౌఖ్యము, గ్రామసౌఖ్యము; రవి-సన్యాసి
పతి, నీరసాధిపతి, పురోహితుడు—ఫలము:—సమార్ఘము,
చోరభయము, యుద్ధము, వృక్షభివృద్ధి, తామ్రచందన
రత్నమాణిక్యాదుల అర్ఘ్యవృద్ధి, సన్యార్ఘ్యవృష్టి, గోద్విజా
తు-సౌఖ్యము; శుక్రుడు - ధాన్యాధిపతి — ఫలము:—
సువృష్టి, గోధూమశాలీక్షుసన్యాసివృద్ధి; కుజుడు—రసా
ధిపతి—ఫలము:—ప్రజాక్షేమము, నరపతితాపము; శని
పరీక్షకుడు, ధనాధిపతి—ఫలము:—పరీక్షకమందబుద్ధి,
కృష్ణద్రవ్యసమృద్ధి, ధనవిరళము, వాణిజ్యక్షయము, కృషి
పీడనము; గోపాలుడు-పశుపాలకుడు— ఫలము:—పశు
వృద్ధి, సుఖిక్షము, సన్యార్ఘ్యభివృద్ధి, సువృష్టి. తృణజల
సమృద్ధి. చాంద్రమానాబ్దసామాన్యఫలము సర్వసన్యాసి
వృద్ధి, రోగరాహిత్యము, విప్రూయధ్వర్యనిరతత్వము.

శ్రీమఖాడైలిలా ధాత్రీ సర్వసన్యార్ఘ్యసంఘాత,
అప్యరే నిరత విప్రా పితగోగా వివైరిణః.

రాజై న చల్లని చంద్రుడు, మంత్రి మైనగురువు,
ధాన్యాధిపతి మైన శుక్రుడు శ్రీముఖసంవత్సరమునందు
మహాదూతవేదన ననుభవించుచున్న ప్రపంచమునకు
శాంతిక్షేమములను సమకూర్తురు గాత !

ప్రపంచపరిస్థితులు దుఃఖమయముగ నున్న విధ
మును ప్రపంచేతిహాసములు సహస్రముఖముల బోధిం
చుచున్నవి. మహాసామ్రాజ్యములవలె స్వల్పరాజ్యము
లును, సంపన్న రాజ్యములవలె బీదరా
ప్రపంచపరిస్థితులు జ్యములును ప్రపంచావృతమైన దుఃఖ
వేదన ననుభవించుచున్నవి. పీతాధి
పతులు, తత్త్వజ్ఞులు, రాజనీతిజ్ఞులు, ఆర్థికపండితులు,
శాస్త్రకోవిదులు, చరిత్రపరిశోధకులు, కలాభిజ్ఞులు,
శాంతికాములు, స్వాతంత్ర్యప్రియులు ప్రపంచమున
కాసన్నముగ నున్న మహాపద్రవమును భయంకరముగ
వర్ణించుచు ప్రజాహృదయమునందు భయభ్రాంతులను
గలుగజేయుచున్నారు. కాని తరణోపాయము మాత్రము
మృగ్యముగ నున్నది. నానాజాతీసమితిసమావేశములు

ఆయుధవిసర్జనసభలు, ఆర్థికమహాసభలు, ఋణ నిర్ణయ
సభలు సమావేశము లగుచున్నను లోకవ్యవహారములు
పూర్వమువలెనే సాగుచున్నవి. గతించిన అయిదేండ్ల
యందును ప్రపంచమునందలి ధాన్యాదులపంటలు నూటికి
౬ చొప్పున వృద్ధి నొందినవి. లోహాదుల యుత్పత్తి
యును అభివృద్ధిని బొందినది. గతించిన పదేండ్లయం
దును ప్రపంచమందలి జనసంఖ్య ౧,౮౫,౦౦,౦౦,౦౦౦
లకు పెరిగినది. ప్రపంచమునందు
జనసంఖ్య అపరిమితిగ నభివృద్ధి నొందినను ప్రస్తుతము
త్పన్న మగుచున్న ధాన్యాదులు ౬,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦౦
ప్రజలను పోషించుటకు తగియున్నట్లు శాస్త్రజ్ఞులు
నిర్ణయించు చున్నారు. ఆస్థితి భూగోళమునందు కల్లు
టకు క్రీ. శ. ౨,౧౦౦ వరకును కావలసియున్నది.
అయినను ప్రబలరాజ్యములు దుర్బలరాజ్యములను
స్వయంరక్షణవ్యాజమున పీడించుచున్న విధము
ప్రపంచోపద్రవమునకు మూలకారణముగ నున్నది.
అన్ని రాజ్యములును స్వయంరక్షణార్థము సంగ్రామ
సన్నాహములకయి ఆదాయమునకు మించినవ్యయ మొన
రించుచు దేశాదాయమును సంపదల యుత్పత్తికి గాక
సంపదల నాశనమునకు వినియోగించుచున్నవి.

ప్రపంచమునందలి మహారాజ్యములలో ప్రధాన
సంపన్నరాజ్యమైన అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు
౮౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ సవరనుల ఆదాయమును గతసంవ
త్సరము గల్గియున్నను వ్యయ మధిక మగుటచే ప్రజలు
పనిపాటులు లేక దుర్భరమయిన దుఃఖ
అమెరికా సం. వేదన ననుభవించుచున్నారు. అమెరి
రాష్ట్రములు కాదేశమునకు ఇతర రాజ్యములు కోట్ల
కొలది సవరనులు బాకీయున్నను స్వయముగ నితరులకు
౪,౦౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ సవరనులు బాకీపడియున్నది.
ప్రపంచమందు గల మహారాజ్యములందు అమెరికాకు
గల ప్రతిపత్తి ఏయితరరాజ్యములకును లేదు. గోధు
మలు మొదలగు ధాన్యాదులు, బంగారము, వెండి,

ఇనుము, బొగ్గు, సీసము, రాగి, తుత్తునాగము, పెట్రోలియము, ప్రత్తి మొదలగుపదార్థముల నుత్పత్తి చేయుట యందు అమెరికా ప్రధానస్థానము నాక్రమించుచున్నది. వ్యవసాయ, ఖనిజ, పరిశ్రమములందువలెనే పారిశ్రామిక పదార్థనిర్మాణమునందును అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములే ముఖ్యస్థానము నాక్రమించుచున్నవి. లోహ పదార్థ నిర్మాణములు, మోటారు నిర్మాణములు, సున్నపు పదార్థములు, వస్త్రములు మొదలగువాని నిర్మాణములందును అమెరికా ముఖ్యస్థానము నాక్రమించుచున్నది. అమెరికా దేశమునందు మనిషి కొకనికి ఇచ్చు పదేండ్లలో ౧౭ రూపాయలనుండి ౮౦ రూపాయలకు పెరిగినది. గత సంవత్సరమునందు నిరదోగిగుల సంఖ్య నూటికి ౨౩ చొప్పున ౩౮,౦౦,౦౦౦ పెరిగినది. గతించిన యేడాదిమిదేండ్లయందును అమెరికాదేశమునకు దిగుమతుల మొత్తమును అమెరికానుండి ఎగుమతుల మొత్తమును క్రమముగ తగ్గినవి. ౧౯౩౧ యందు వెనుకటి యేటికంటెను దిగుమతులు ౬౨,౮౦,౦౦,౦౦౦ నుండి ౪౨,౯౦,౦౦,౦౦౦ సవరనులకును, ఎగుమతులు ౭,౭౬౦,౦౦,౦౦౦ నుండి ౪౮,౮౦,౦౦,౦౦౦ సవరనులకును క్షీణించినవి. అమెరికా వ్యాపారమువలెనే అన్ని దేశముల వ్యాపారమును క్షీణించినది. ప్రపంచ వ్యాపారము ౧౯౩౧ యందు ౪౯౩,౭౦,౦౦,౦౦౦ నుండి ౩,౬౪,౦౦,౦౦,౦౦౦ సవరనులు, దిగుమతులందును, ౪,౩౯,౪౦,౦౦,౦౦౦ నుండి ౩,౧౮,౭౦,౦౦,౦౦౦ సవరనులు ఎగుమతులందును క్షీణించినది. ప్రపంచవ్యాప్తమైన ఆర్థికదురస్థి సంపన్నరాజ్యమైన అమెరికా నావరించిన విధమును అమెరికావ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి.

అమెరికారాజ్యమందు గతించిన నాలుకైదేండ్లయందును ధనాగారము లనేకములు దివాలాతీసినవి. అమెరికా షేడరలు ధనాగారమునందు ౧౫౬౦ కోట్ల రూప్యముల బంగారము నిలువయున్నను అమెరికా

ప్రభుత్వము బంగారు డాలరుల చెలామణిని విసర్జించినది. అన్నివిధముల సంపన్నమై, స్వయంబోషణము గల అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల ఆర్థికపరిస్థితులు తారుమారగుచు దుఃఖభూయిష్టముగ నున్నప్పుడు సామాన్యరాజ్యములస్థితిగతులు చెప్ప నవసరము లేదు. రూజువెల్టుగారి విజయమమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములందు మద్యపాననిషేధము సంతరింపజేసినది. సెనేటు బీరుబిల్లు నామోదించి మద్యపానమునకు, నేరములకు నుత్తేజమును గలుగజేసినది. ఐరోపామహాసంగ్రామానంతరము పాశ్చాత్య హృదయమునందు గలిగిన ధర్మపరివర్తనము పూర్వ రూపమును తిరిగి క్రమముగ నవలంబించుట కుపక్రమించినది. సంపన్నమైన అమెరికారాజ్యముల పరిస్థితులవలె సంపన్నమైన గ్రేటుబ్రిటను పరిస్థితులును దుర్భరముగ నున్నవి.

భూవిస్తీర్ణమునందలి ౫,౫౫,౦౦,౦౦౦ చదరపు మైళ్లయందును, ౧౮౫ కోట్ల ప్రజలయందును బ్రిటిషు సామ్రాజ్యము ౧,౫౯,౦౯,౭౮౨ చదరపుమైళ్ల విస్తీర్ణమును ౪౫,౦౦,౯౪,౦౦౦ ప్రజలను గల్గియున్నది. గ్రేటుబ్రిటను ౮౦౦౦౦ మైళ్ల విస్తీర్ణమును ౪,౬౦,౦౦,౦౦౦ ప్రజలను గలిగి సామ్రాజ్యవ్యవహారములను పార్లమెంటు ద్వారా నిర్వహించుచున్నది. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంతర్భాగములందు హిందూస్థానము ౧౮,౦౦,౦౦౦ మైళ్ల విస్తీర్ణమును, ౩౫,౨౯,౮౭౬ ప్రజలను గలిగి గ్రేటుబ్రిటనుబోషణమునకు మూలాధారముగ నున్నది. గ్రేటుబ్రిటనుకును సామ్రాజ్యంతర్భాగములకును గలసంబంధము స్వాతంత్ర్యమునుండి పూర్ణపారతంత్ర్యమువరకును వ్యాప్తమై యున్నది. సంయుక్తాఫ్రికారాష్ట్రములు, కనడా, ఆస్ట్రేలియా మొదలగు అధినివేశరాజ్యములు స్వయంవ్యక్తిత్వమును గలిగి సామాన్యముగ నార్థిక రాజకీయరక్షణస్వాతంత్ర్యము ననుభవించుచున్నవి. ఇస్లాండు స్వతంత్రరాజ్యము. ౨౬,౫౯౨ మైళ్ల విస్తీర్ణ

మును, 30 లక్షలజనులను మాత్రమే కలిగియున్నను సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోయి పూర్ణస్వాతంత్ర్యమును స్థాపించుచున్నది. గతించిన ఎన్నికలయందు డివెలిరా పక్షమునకు పూర్ణవిజయము గలిగినది. డెయిలునందుగల ౧౫౨ సభ్యులందు, ౮౧ మంది డివెలిరాపక్షమునకు చెందియుండిరి. డివెలిరాపక్షము స్వామిభక్తిప్రమాణమును చేయుటకును, సంధిప్రత్యక్షమునందు నిర్ణయించిన సంవత్సరపు వాయిదాసామ్మను చెల్లించుటకును నిరాకరించినది. బ్రిటిషుప్రభుత్వమును అయిరిషుప్రభుత్వమును, సుంకముల సమరమును (Tarif War) ప్రారంభించినవి. రెండురాజ్యములకు నార్థికముగ నపార మైన నష్టము గలుగు చున్నది. ఇతరసామ్రాజ్యాంతర్యాగములు పారిత్ర్యపాశబద్ధములై గ్రేటుబ్రిటనునకు స్వీయప్రయోజనములకు వినియోగపడుచున్న విధమును హిందూస్థాన శ్యానహారములు కరకలామలకము చేయుచున్నవి. హిందూస్థానమునం దధినివేశరాజ్యములందలి బాధ్యతాయుత ప్రభిత్వమును స్థాపించుటయందలి హాస్యమును శ్వేతపత్రము న్యక్తము చేసినది.

గ్రేటుబ్రిటనునందు గతించిన ఇరువదియేండ్లయందును మహాసంగ్రామమునకు పూర్వమును మహాసంగ్రామాంతరమును ప్రవర్ధమానంబగుచున్న జాతీయ సంరంభమునందు కన్పర్వేటిపుపక్షము పూర్ణవిజయము బడసి, గ్రేటుబ్రిటను చిరకాల మహిమించి లాభమును బడసిన స్వేచ్ఛావ్యాపారము ౧౯౩౨ మార్చి ౧-వ తేదీని నిర్గమించినది. ధనస్వాములకును కార్మికులకును, రక్షణవ్యాపారులకును స్వేచ్ఛావ్యాపారులకును, సామ్రాజ్యాభిమానులకును స్వాతంత్ర్యప్రియులకును, కన్పర్వేటిపులకును కార్మికపక్షవలంబులకును ప్రవర్ధమానమైన సంరంభమునందు పూర్వపక్షమునకు విజయమును, పరపక్షమునకు పరాజయమును గల్గినది. రామ్సే మాగ్డోనాల్డుగారు

మునకు తోడ్పడినవిధము బ్రిటిషు రాజకీయచరిత్రాధ్యాయమునందు విషాదకరముగ నున్నది. ౧౯౩౧లో జరిగిన ఎన్నికలందు పార్లమెంటునందలి ౬౧౫ స్థానములందును ౪౬౯ స్థానములు జాతీయప్రభుత్వమునకు లభించి కన్పర్వేటిపు పక్షమునకు పూర్ణవిజయము కలిగినది. కన్పర్వేటిపుపక్ష విజయముతో గ్రేటుబ్రిటనునందును సామ్రాజ్యాంతర్యాగములందును సామ్రాజ్యాభిమానులకు సహజమైననిరంకుశత్వము ప్రబలినది.

గ్రేటుబ్రిటనునకు ౧౯౧౪-వ సంవత్సరములో గల ౬,౪౯,౭౭౦,౦౯౧ సవరనుల అప్పు ౧౯౨౦-వ సంవత్సరమునకు ౭,౪౨,౪౭,౭౯,౦౯౨ సవరనులకు పెరిగినది. ఈయప్పు ౧౯౩౨-వ సంవత్సరమునందు ౭,౪౩,౩౯,౪౨,౪౮౦ సవరనులకు తగ్గినను ౧౯౩౬-వ సం॥మునకంటె ౨,౧౬,౩౪,౨౫౫ సవరనులు హెచ్చినది. ఈయప్పునందు స్వదేశీస్తులకు ౪,౩౭,౫౪,౧౯,౬౧౪ సవరనులును, విదేశీస్తులకు ౧,౦౬,౧౮,౩౬,౬౫౬ సవరనులును కలదు. గ్రేటుబ్రిటనునకు అప్పు పెరిగినను ఆదాయము పెరుగలేదు. గ్రేటుబ్రిటను ఆదాయము ౧౯౧౩-౧౪ సంవత్సరమునందు ౧౯,౪౨,౪౩,౦౦౦ నుండి ౧౯౩౧-౩౨ నందు ౪౫,౧౪,౪౨,౦౦౦ సవరనులకు పెరిగినది. ౧౯౩౧-౧౯౩౨ నందు ఆదాయముకన్న వ్యయము ౧,౪౮,౦౦,౦౦౦ సవరనులు అధిక మైనది. ౧౯౩౨-౩౩-వ సంవత్సరమునందు ఆదాయవ్యయములను సరిపెట్టుటకు వ్యయము ౭౬,౬౮,౦౦,౦౦౦ సవరనులకు తగ్గింపబడినది. ఆదాయాభివృద్ధికై వేసిన సుంకములవలన ౧౯౩౨-వ సం॥ మార్చి మాసాంతమునకు ౧౩,౬౮,౫౨,౦౦౦ సవరనులు అధికాదాయము లభించినది. గ్రేటుబ్రిటనునందు ౧౯౧౪-వ సం॥లో మనిషి ఒకనికి పన్ను ౩ సవరనులు, ౧౫ పిల్లలకు ౪ పన్నులనుండి ౧౯౩౨-౩౩ నందు ౧౫ సవరనుల ౧౮ పిల్లలకు పెరిగినది. ప్రపంచమునందు గల రాజ్యములలో గ్రేటుబ్రిటను

రు. గ్రేటుబ్రిటను వ్యాపారము ౧౯౨౨ నందు ఎగుమతులు, దిగుమతులు కలిసి ౨,౦౫,౦౩,౭౫,౨౫౨ సవరనుల నుండి ౧౯౩౨ నందు ౧౩౧,౫౩,౭౩,౮౭౩ సవరనులకు తగ్గినది. ప్రత్యేకవ్యాపారమును ౧౨౦,౪౪,౬౯,౫౭౪ నుండి ౧,౧౮,౭౩,౦౩,౧౭౯ సవరనులకు తగ్గినది. పడి పోవుచున్న వ్యాపారమును రక్షించుటకై జాతీయప్రభుత్వ మవలంబించిన రక్షణవ్యాపారవిధానమును, బంగారు నాణెముల విసర్జనమును, తాత్కాలికముగ లాభకరముగ గన్నట్టినను కాలక్రమమున నిర్ధకము గాగలదు. బ్రిటిషు రాజ్యాదాయమునకు మూలాధారములైన నౌకాదాయము, భీమా ఆదాయము, వ్యాపారాదాయము, ప్రత్తి, బాగు, లోహపరిశ్రమల యాదాయము క్షీణించుచున్న ఘడు వ్యాపారరక్షణవిధానమునలన రాగల యాదాయమును బ్రిటిషుప్రజలు చెల్లించుటగాని పరదేశీయులు చెల్లించరు. వ్యాపారరక్షణవిధానమును బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునందు బలవంతముగ వాడుకయందు పెట్టుటకు జాతీయప్రభుత్వము చేసిన ప్రయత్నములను ఒట్టావానిర్ణయములు విశదము చేయుచున్నవి.

గతసంవత్సరము అక్టోబరు ౧౨-వ తేదీని వ్యాపార రక్షణవిధానము గ్రేటుబ్రిటనునందు పూర్తిగ అమలున పెట్టబడినది. బ్రిటిషుప్రభుత్వము విదేశములనుండి దిగుమతియగు నాహారపదార్థములమీద సుంకములను విధించుట వలన కనడా, ఆస్ట్రేలియా రాజ్యములకు షకృతిని గలుగజేసినను స్వదేశమునకు గలుగజేసిన యుషకృతి సంశయాస్పదము. ఇతర రాజ్యములును గ్రేటుబ్రిటను, అవలంబించిన వ్యాపారరక్షణవిధానమును బంగారు నాణెముల విసర్జనమును అవలంబించినవి. గ్రేటుబ్రిటనునందు విదేశవ్యాపారమునకు నిరోధము గలుగుటయెకాక విదేశములందు బ్రిటిషు వ్యాపారమునకు నిరోధ మేర్పడినది. పాశ్చాత్య దేశములయందు రుప్యా, ఇటలీ, జర్మనీ పోటీవ్యాపారమునకును, ప్రాచ్యదేశములందు జపాను

పోటీవ్యాపారమునకును గ్రేటుబ్రిటను నిలువజాలకున్నది. ఒట్టావానిర్ణయములు నిస్సహాయస్థితియందున్న హిందూస్థానమునందు బ్రిటిషు ప్రభుత్వమునకు ప్రయోజనమును సమకూర్చినను స్వదేశమునందును, విదేశములందును ఒట్టావానిర్ణయములు బ్రిటిషుప్రయోజనముల కనుకూలములు గాజాలవు. గ్రేటుబ్రిటను ప్రారంభించిన సుంకములసమరము రక్తసమరమును మించినప్రచండ సమరమునకు సాధన మగుచున్నది. బలీయమైన బ్రిటిషు జాతీయప్రభుత్వము నావహించిన మమకారాహంకారములు స్వప్రయోజనములకు వినియోగపడునటులు ధర్మప్రయోజనములకు వినియోగపడజాలవు. సామ్రాజ్యాంతర్యాగములపట్లను జాతీయప్రభుత్వ మవలంబించుచున్న ఆర్థికనిర్ణయములనలెను రాజ్యాంగనిర్ణయములును సామ్రాజ్యాభిమానమును సకల సందర్భములయందును విశదము చేయుచున్న నిధమును నిత్యవ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. చర్చిలు, సర్ సామ్యుయెలు హోరు, బ్యాంకింగు, ఇర్వింగ్స్ & భృవు, సర్ జాన్ పైమను, రామ్సే మాక్డొనాల్డు సాంక్రిభృవుగాదులు మొదలగువారలకు పారితంత్ర్యదేశములపట్ల గల స్వాతంత్ర్యప్రదాన భావములందు స్వల్పాంతర్యేదములు గలవు కాని లక్ష్యభేదము మాత్రము మృగ్యమని ఆంగ్ల రాజ్యతంత్రజ్ఞుల ప్రసంగములు, సిద్ధాంతములు, వ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. బ్రిటిషుప్రభుత్వము హిందూస్థాన రాజ్యాంగ సంస్కరణముల విషయమై ప్రచురించిన శ్వేతపత్ర మాంగ్లేయ రాజ్యానీతిని తియ్యనిమాటలతోను శూన్యక్రియలతోను సువ్యక్తము చేయుచున్నది.

ఇతర రాజ్యముల యుదంతములును బ్రిటిషురాజ్యములచరిత్రమును అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములయుదంతమును భిన్నరీతులను, భిన్నపరిస్థితులను ఇతరరాజ్యములు లందు స్ఫురింపజేయుచున్నవి. ప్రాన్సు రాజ్యము నెప్పటివలెను జర్మనుపిశాచము బాధించుచున్నది. ప్రాన్సునకు గల పైన్యబలమును

విమానబలమును ఏ యితరరాజ్యమునకును లేదు. వివిధ శాఖలందును, 2,00,000 సైనికులు గలరు. సొంత విమానములుగాక సైనికశాఖకు 3000 విమానములు గలవు. ప్రాన్సుదేశమునకు ౧౯౩౧-౩౨ నందు ఆదాయము ౫౦,౬౪,౩౪,౮౫,౩౯౫ వ్యయము ౫౦,౬౪,౩౪,౮౫,౩౯౫ ప్రాంతులు. ఆదాయమునందు మూడవవంతు సైన్యమునకు వ్యయ మగుచున్నది. మనిషి ఒకనికి పన్ను ౧,౧౭౬ ప్రాంతులు. పదేండ్లలో పన్ను ౨ రెట్లు పెరిగినది. ప్రాన్సు జర్మను భయనివారణకై పూర్వమువలెనే సైన్యాభివృద్ధితోపాటు రాజ్యతంత్రమును ఆరంభించినది. పెద్దరాజ్యములతోను, చిన్న రాజ్యములతోను రహస్యసంధుల నుపక్రమించినది.

ఇటలీదేశము ముస్సోలినీగారి నాయకత్వముక్రింద శాంతివ్యాజమున చేయుచున్న సంగ్రామసన్నాహములు యూరపు రాజ్యములకు ముఖ్యముగను ప్రాన్సుకు భయభ్రాంతులను గలుగజేయు చున్నవి. గతసంవత్సరము రాజ్యాదాయములకన్న వ్యయ మధికమయినది.

జర్మనురాజ్యమందు హిట్లరుపక్ష విజయము మహా పరివర్తనమునకు మూలమగుచున్నది. సంగ్రామానంతరము జర్మను రాజ్యమునందు ఆయుధ నియమము నిర్ణయించబడి ఆయుధారణము దర్లభ మైనది. హిట్లరుపక్షవిజయముతో జర్మనీ నిరాటంకముగ నాయుధధారణను పూనుకొనుచున్నది. ప్రవాసమునందున్న కైజరునకు నిర్భయముగ హిట్లరుపక్షము స్వాగతి మోసగుచున్నది. కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టునాయకులు నిర్బంధములకు హత్యలకు పాల్పడుచున్నారు. హిట్లరుపక్షనాయకులు బహిరంగముగను రహస్యముగను జేయుచున్న దర్లయములు ప్రాన్సునందు కలవరమును గల్గించుచున్నవి. జర్మనీ ప్రభుత్వము రిపబ్లికను ప్రభుత్వమునుండి రాజాధికార ప్రభుత్వమునకు మార్చి విచిత్రము గనుపడును. జర్మను సార్ల మెంటు హిట్లరుపక్షమునకు పూర్ణ నిరంకుశాధికారము నొసంగినది.

సంయుక్త రష్యా రాజ్యముల వ్యవహారములు దుర్గాహ్యములుగ నున్నవి. సోవియటుప్రభుత్వము ౫ ఏండ్ల నిర్మాణవిధానము నవలంబించి పంటలను, పరిశ్రమలను, అభివృద్ధిపరచినవిధము సంశయ విస్మయములను గలిగించుచున్నది. రష్యాయందు, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములవలెనే, వ్యవసాయమును పరిశ్రమలను అభివృద్ధి జేయుటకు విశేషావకాశములు గలవు. రష్యాదేశము బొగ్గు ఇనుము రాగి బంగారము ప్లాటినము నాప్తా పెట్రోలియము మొదలగు ఖనిజసంపదలతో నిండియున్నది; గోదామలు, యవలు, జొన్నలు, ఓట్లు, ఇతరధాన్యములు, బంగాళాదుంపలు, మొదలగు పంటలతోను, అడవులతోను నిండియున్నది. యూరపురాజ్యములన్నియును సోవియటు రష్యాపట్ల నిరాదరణ జూపుచున్నను సోవియటు ప్రభుత్వము గమ్యస్థానము చేరుట విశ్వప్రయత్నములను జేయుచు క్రమవికాసమును బొందుచున్నది. ౭౬,౩౮,౦౦౪ మైళ్ల విస్తీర్ణమును, ౧౧,౧౬,౩౦,౦౦౦ జనసంఖ్యయునుగల సంయుక్త సోవీటురుష్యా రాజ్యముల పరిణామము ప్రపంచ పునర్నిర్మాణమునకు వినియోగపడవలసియున్నది. రుష్యారాజ్యమునందు సిద్ధాంతమున సర్వసమత్వమును, నిత్యవ్యవహారముల ఘోరదండనములును, నిరంకుశవ్యవహారములును, పరిపాటియైనవి. రుష్యాయందు మానవులును యంత్రములవలె దయాదాక్షిణ్యములు లేక వ్యవసాయ పరిశ్రమాదుల అభివృద్ధికై వినియోగింపబడుచున్నారు. ముఖ్యముగ యవతు లత్యుత్సాహముతో పనులను నిర్వహించుచున్నారు. రుష్యాప్రజలకు సర్వసమత్వము సిద్ధాంతమునందు సందర్శనీయముగ నున్నను నిత్యవ్యవహారములందు భేదభావము ప్రాచీనసాంఘికవ్యవస్థలందువలెనే పరిపాటి యై మానవప్రయత్నములకు మూలమైన ఆశాప్రోత్సాహములు దురారాధ్యము లగుచున్నవి. రుష్యాయందలి నిర్బంధములు, ఘోరదండనములు, ఘాసిస్టుదండనములను, హిట్లరు ఘోరదండనము

లను మరపించుచున్నవి. మతాధికారముతోను, రాజాధికారముతోను ధనాధికారముతోను నారంభమైన మానవ ధర్మ పరిణామమును సర్వమానవసమత్వపూరితముననుసరించి జేయుటకు సోవియట్ ప్రభుత్వము చేయుచున్న ప్రయత్నములు సఫలము గాకపోయినను మానవధర్మాధానముల దృష్టి నాకర్షించు చున్నవి. మానవసంఘమునందు సర్వమానవ సమానత్వమును స్థాపించుటకు సోవియట్ ప్రభుత్వము వినియోగించుచున్న పశుబలము సంకల్పమునే విఫలము చేయుచున్నది. పశుబలప్రయోగమువలన పశుబలవ్యాపనము సాధ్యమగును గాని మానవధర్మాభ్యుదయ సాధ్యముగాజాలదు.

ప్రపంచమందలి సకలరాజ్యములను సాయుధ పాణులై ఆయుధరక్షణమున కర్బుదముల ద్రవ్యమును వ్యయము చేయుచు ఆయుధవిసర్జనసభలను, శాంతి సభలను చేయుట ఆయుధవిసర్జనమునకును, శాంతిస్థాపనమునకును నిరుపయోగములు. బలీయములును, సంపన్నములును, వికాసవంతములును అయిన యూరపురాజ్యముల స్థితిగతు లిట్లుండ దుర్బలములును, దారిద్ర్యభూయిష్టములును, పూర్వాచారబద్ధములు నులయిన ఆసియా రాజ్యముల స్థితిగతులు మానవధర్మాభ్యుదయాకాంక్షులకు పరమసంతాపమును గల్గించుటయందు విచిత్రములేదు.

ఆసియాఖండము భూగోళవిస్తీర్ణమునందు మూడవవంతు విస్తీర్ణమును (౧,౭౦,౦౦,౦౦౦ చదరపుమైళ్లు), జనసంఖ్యయందు భూగోళమందలి ఆసియాఖండపు ప్రబోధము సగము జనసంఖ్యను మించిన (౧౦౦, ౩౦,౦౦,౦౦౦) జనసంఖ్యను గల్గి, భూఖండములందు అగ్రస్థానము నాక్రమించుచున్నది. ఆసియాఖండమునందు చీనాదేశము ౩౮,౭౦,౦౦౦ చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణమును ౪౨,౦౦,౦౦,౦౦౦ ప్రజలను, హిందుస్థానము ౧౯,౦౦,౦౦౦ చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణమును ౩౫,౪౦,౦౦,౦౦౦ ప్రజలను గల్గియున్నవి. రుష్యా రాజ్యము మూడవవంతు ప్రదేశము నాక్రమించు

కొని ౩,౦౦,౦౦,౦౦౦ ప్రజలను కల్గియున్నది. వర్తమానకాలమునందు ప్రపంచలక్ష్యము నాకర్షించుచున్న జపాను సామ్రాజ్యము ౨,౬౦,౮౦౦ చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణమును ౮ కోట్ల ప్రజలను గల్గియున్నది.

జపాను సామ్రాజ్యమునందు ౮ కోట్ల ప్రజలున్నను జపాను దేశము స్వల్పమైన విస్తీర్ణమును ఆఱుకోట్ల జనులను మాత్రము కలిగియున్నది జపానురాజ్యము విశాలమైన సామ్రాజ్యనిర్మాణమునకై ౮౯౪-వ సంవత్సరమునుండి చేయుచున్న ప్రయత్నములు ధర్మవిరుద్ధములైనను ప్రపంచదృష్టి నాకర్షించినవి. అట్లాంటికు మహాసముద్రమునందు గల గ్రేట్ బ్రిటనువలెనే పసిఫికు మహాసముద్రమునందు గల జపాను స్వీయములను మహా సామ్రాజ్య నిర్మాణమున కుపక్రమించుట ఆశోత్సాహ జనకములైనను దర్మయుక్తములు గావు ౧౮౯౪-౯౫ నందు జపాను చీనా నోడించి కొరియా, మంచూరియా సరిహద్దులందు యూలునదివరకును గల చీనాదేశము నాక్రమించినది. ౧౯౦౪-౦౫లందు జపాను రుష్యానోడించి మంచూరియాయందు ప్రవేశమున కుపక్రమించినది. ౧౯౧౫-౧౬ సంవత్సరమునందు జపాను మంచూరియాను జపానుసంరక్షితరాజ్యమునుగ జేయుట కారంభించి మంగోలియాయందు సయిత మాక్రమణమున కుపక్రమించినది. మంచూరియాయందు మూడుకోట్ల చైనా ప్రజలును, పదిలక్షల కొరియనులును, నాలుగులక్షల జపానులును ఉన్నను మంచూకోసంరక్షిత రాజ్యమును జపాను స్థాపించినది. సుశీక్షితమైన జపాను సైన్యములను ప్రతిఘటించుట చీనా సైన్యములకు దుస్తరమైనది. జపాను చీనా ప్రజలదౌర్జన్యవ్యాజమునను మంచూరియాను జిహోలు వరకును నాక్రమణము చేసినది. దుర్బలస్థితియందున్న చీనారాజ్యమునకు జపానువస్తుబహిష్కరణమును, నానారాజ్యసమితికి విజ్ఞాపనమును ప్రతీకారమునకు శరణ్యములైనవి. జపాను నానారాజ్యసమితి నిర్ణయించిన లిట్టను కమిటీ నిర్ణయములను నిరాకరించి సంగ్రామప్రస్థానమును

చేయుటకు పూనినది. చీనాద్రావిడ జపానుమరాక్రమణమును నిరోధించుటకు చేయుచున్న మహాత్యాగము ప్రశంసనీయమైనను పూర్ణ సాయుధపాణులైన జపాను సైన్యముల ప్రతిఘటనము దుర్లభముగ నున్నది. జపాను రాజ్యము లిట్లను కమిషను నిర్ణయములను, నానాజాతి సమితినిర్ణయములను నిరాకరించి నానాజాతీసమితిప్రయోజనములను నిరర్థకము చేసినది. జపాను గూరపురాజ్యములు నేర్పిన గుణపాతమునే పునఃప్రతిపాదన జేసినను ధర్మవిరుద్ధములైన యాక్రమణములు సకలరాజ్యముల నిరసనకును పాత్ర మగుచున్నవి.

జపానీయులు సంగ్రామమునందువలెనే వ్యాపార పరిశ్రమయందును, సాహస ధైర్యములందును జూపిన దక్షత్వము పాశ్చాత్యుల మహత్త్వ భ్రమకు నిర్మూలము చేసినది. జపాను తాత్కాలికముగ మంచూకోయందు విజయములను బడసినను ప్రపంచాభిప్రాయములకును, చీనాద్రావిడాభిప్రాయములకును ప్రతికూలమైనవిజయ యాత్రలు భావికాలమున జపాను యోగక్షేమములకు ప్రయోజనకరములు కావు. జపానురాజ్యము సకలవిధముల సన్నిహితసంబంధము గల చీనా రాజ్యముతో మిత్రత్వము గలిగి వ్యవహరించుట శ్రేయస్కరము.

నానాజాతీసమితి గతవత్సరమునందు చీనాజపాను తగాదాలను నిర్ణయించుటకును ఆయుధవిసర్జన వ్యవహారములను నిర్ణయించుటకును జేసిన ప్రయత్నములు నిరర్థకములైనవి. జపాను జాతీసమితినిర్ణయములను ప్రతిఘటించుటయే గాక సమితినుండి విడిపోయినది. జపాను ప్రతిఘటనమునకు మహారాజ్యముల నడుమ నేర్పడిన రహస్యసాధులు కారణ మని రాజనీతిజ్ఞులు ఘోషించుచున్నారు. ముఖ్యముగ బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞుల యభయము జపానుప్రతిఘటనకు మూల మని వదంతులు ప్రబలినవి.

ఆయుధవిసర్జన నిర్ణయముల విషయమై వివిధరాజ్యముల లక్ష్యములును అన్యోన్యసంబంధము లేక నిరుప

యోగములుగ నున్నవి. మాటలయందు, విషవాయుప్రయోగములందును, వాయువిమానోపయోగములందును ఆయుధనియమమునందును, కొంత సామ్యము కల్గినను వ్యవహారములందు భిన్నరాజ్యములు భిన్నాభిప్రాయములను వ్యక్తము చేసి జాతీసమితి నిర్ణయములను నిష్ఫలము చేసినవి. జర్మనురాజ్యము ఇతర రాజ్యములతోపాటు ఆయుధనియమధారణము నాకాంక్షించుచు క్లిష్టపరిస్థితులను సమకూర్చినది. హిట్లరు పక్షము నిర్భయముగ జర్మను ప్రజలకు ఆయుధధారణమును బోధించుచు, ప్రజలను సాయుధపాణులను చేయుచున్నది. పాశ్చాత్యరాజ్యములు చిరకాలమునుండియును అవలంబించిన పరాక్రమణవిధానమునందు మార్పు గలుగ నంతవఱకును ఆయుధవిసర్జనమును, శాంతిస్థాపనమును దుర్లభములు. ధర్మబలముగాని, ఆయుధబలముగాని లేని నానాజాతీసమితి చేసెడి ధర్మనిర్ణయములు జపాను వ్యవహారమునందువలెనే ఇతరవ్యవహారములందును లోకాదరణను బడయజాలవు.

హిందూస్థాన వ్యవహారములు ఇరువదేండ్లకు పూర్వము మాంటాగూగారు తెలిపినట్లు చేష్టారహితములు

గను, అయోమయములుగను, దారుణములుగను వర్తమానదేశావసరములకు నిరర్థకములుగను నున్న

వనుట నిర్వివాదాంశము. భిన్నమతములకును, భిన్నసంఘములకును, భిన్నరాజ్యములకును, భిన్నశయములకును నిలయమైన హిందూదేశ వ్యవహారములు వర్తమాన కాలావసరములకు సకలవిధములను నిరుపయోగముగ నున్నవని పరమస్వార్థపరులైన కన్సర్వేటివులును, అంగీకరించుచున్నారు. దేశమోక్షమునకు నిర్బంధములవలె స్వాతంత్ర్యము నిరుపయోగ మని వాదించెడి మహానుభావులును గలరు. హిందూస్థానమునందు 2,00,000 మైళ్లవిస్తీర్ణమును ౮,౦౮,౩౮,౫౨౧ ప్రజలునుగల ౬౦౦ స్వదేశసంస్థానములును ౧౧,౦౦,౦౦౦ చదరపుమైళ్ల

విస్తీర్ణమును ౨౭,౦౩,౧౨,౧౬౨ ప్రజలును గల ౧౧ బ్రిటిషు రాష్ట్రములును గల బ్రిటిషుభాగమును గలవు. సంస్థానములందు మౌంటు ఆబూవంటి చిన్ని పట్టణము మొదలు వైజామురాజ్యమువంటి మహా రాష్ట్రములును గలవు. సంస్థానాధీశులు స్వాతంత్ర్యమును గల్గి బ్రిటిషురాజ్యముతో సంబంధమును గల్గియున్నారు. ప్రజలందు ౨,౩౮,౩౭౭ లక్షలు హిందువులు, ౭౭౭ లక్షలు మహమ్మదీయులు, ౧౬౬ లక్షల కైస్తవులు, ౪౯ లక్షల సిక్కులును గలరు. హిందూదేశమునందు ౩౫ కోట్ల ప్రజలున్నను దేశసంరక్షణము బ్రిటిషు సైన్యముమీద నాధారపడియున్నది

౧౯౩౦-వ సంవత్సరమునందు బ్రిటిషు పైనికులు ౬౧,౨౮౪ ను, హిందుస్థాన పైనికులు ౧,౬౮,౬౩౦ ను గలరు. ౧౯౩౧ యందు పైన్యవ్యయమునకై ౫౫ కోట్లు వ్యయ మైనది. బ్రిటిషు పైనికునకు ౧౨౩౭ రూపములును, హిందుస్థాన పైనికునకు ౪౩౩ రూపములును సంవత్సరమునకు వ్యయమగుచున్నవి. దేశాదాయమునందు పైన్యమునకు ౧౦౦ కి ౧౪ వంతున ఇంగ్లాండు నందును ౧౦ వంతున ఫ్రాన్సునందు ౧౦౫ వంతున జపానులోను ౭౨ వంతున హిందుస్థానమునందును వ్యయ మగుచున్నది. హిందుస్థానమునందు ప్రజలు సామాన్యముగ గ్రామములందు నివసించుచున్నారు. గతజనాభా ప్రకారము ౨,౩౬ పట్టణములును ౬,౮౫,౬౬౫ గ్రామములును గలవు. దేశమునందు గల ౩౫ కోట్ల ప్రజలయందును ౧౦౦ కి ౯౦ వంతున గ్రామనీమలందు నివసించుచు వ్యవసాయ పరిశ్రమను ప్రధానజీవనాధారముగ గలిగియున్నారు. రైతుల ఆర్థిక పరిస్థితులను పరిశీలించుటకు ఏర్పరుపబడిన సెంట్రల్ బాంకింగు విచారణోపసంఘము రైతువర్గము ౯౦౦ కోట్ల రూపములకుపైగా అప్పులందు మునిగియున్నట్లు నిర్ణయించినది. పంటవస్తువుల ధరప్రతులు పడిపోయిన వర్తమానస్థితి పరిస్థితులయందు గ్రామవాసుల దుర్భరదారిద్ర్యము,

గృహపరిశ్రమల నాశనము, గ్రామనీమల యనారోగ్యము గ్రామవాసుల స్థితిని దుర్భరము చేయుచున్నది.

నూటయేబది సంవత్సరముల బ్రిటిషు పరిపాలనము హిందూస్థానమునందు గ్రామవాసులకు గలుగజేసిన ప్రయోజనములు సంశయాస్పదములు. రైల్వే, పోస్టాఫీసులు, కొన్ని మండలములకు నీటివసతులుగలిగినను విద్యావ్యాపనమునందును, ఆరోగ్యసంరక్షణమునందును, రాకపోకలవృద్ధియందును ముఖ్యముగ నార్థికస్థితియంగనునభివృద్ధి గలుగలేదు. హిందువులయందు ౧౦౦ కి ౪.౮ వంతునను, మహమ్మదీయులందు ౧౦౦ కి ౫.౪ వంతునను మొత్తమునను ౧,౨౫,౧౬,౦౯౭ విద్యనభ్యసించు చున్నారు. హిందూస్థాన విస్తీర్ణమునందు, ౧౦౦ కి ౩౪ వంతున ౨౨,౮౧,౬౧,౦౦౦ యకరములు సాగుబడియందున్నవి. హిందూస్థానమునందు ౧౯౨౯-౩౦ సంవత్సరమునందు వివిధతరగతుల పశువులు ౨,౧౯,౪౦,౦౦,౦౦౦ కలవు. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములందు యకరమునకు రూ. ౨౮౯, గ్రేటుబ్రిటనునందు యకరము ౧ కి రూ. ౧, ౯౫౯ ఆదాయమును, హిందూస్థానమునందు యకరమునకు రూ. ౩౦ ఆదాయమును దేశపరిస్థితులను చెప్పకయె చెప్పచున్నవి.

ప్రభుత్వాదాయమునందు భూమ్యాదాయము ప్రధానాదాయము. రీసెటిలుమొంటు పద్ధతివలన భూమి సిస్తు ఇరువది ముప్పదేండ్లకొకసారి హెచ్చు చేయబడుచున్నది. లోకలు సెన్సులు మొదలగు పన్నులను రయితులు భరించుచున్నారు. భూమిసిస్తు సంవత్సరమునకు ౩౦౦ లక్షల పానులు వసూలు అగుచున్నది. భూమ్యాదాయము రాష్ట్రాదాయ మవుటవలన రాష్ట్రములకు భూమిసిస్తును వృద్ధిజేయుటకును సమ్మోహము కలుగజేయుచున్నది. సగటున తల ఒకటికి పన్ను ౫ రూపాయలును, ఆదాయము ౫౦ రూపాయలును గలదా హిందూ దేశమునకు, గ్రేటుబ్రిటనునందును, హిందూస్థానమునందు

దును, కలసి ౯౦౦ లక్షల సవరనుల అప్పు గలదు. రయి తుప్రత్యక్షముగను షరోక్షముగను పన్నులభారమునందు విశేషభాగమును వహించుచున్నాడు. హిందూస్థానము నందుగల షశుసంపద ఏయితర దేశమునందును లేదు. షశువులు కృశించి జీవచ్ఛవములవలె నున్నవి. పల్లవుసాగు గలప్రాంతములందు షశువులు నిలుచుటకై నను వసతులు లేవు. మెట్టదేశములం దరణ్యనిర్బంధములు షశువుల క్షేమమునకు ప్రతిబంధకములుగ నున్నవి. షశుసమృద్ధిగల దేశమునందు శిశుపోషణమునకై పాలడబ్బాలును, హార్లి కుబ్బులు గ్లాకోస్ పొడుము మొదలగు నిర్మితపదార్థముల నుపయోగించుట ఆయురారోగ్యైశ్వరములకు హానికరము. దేశావృతమైన దుర్దశ హిందూస్థానమునందలి గ్రామసీమలందు తాండవమాడు చున్నది. పార్లమెంటు ప్రసాదించున్న సంకుచితసంస్కరణము లైనను శ్రీమంతులకు, విద్యాచంతులకు, పట్టణవాసులకు, జమీందారులకు, సాంఘికనాయకులకు నుపయోగించునటులు గ్రామవాసుల కుపయోగపడవు. ప్రభుత్వవిధానమునం దత్యంతభార మైన ప్రభుత్వవ్యయభారమును తగ్గించని, ఆర్థికస్వాతంత్ర్యము లేని సంస్కరణములు నిరుపయోగములు.

హిందూస్థానమునందు దూదియంత్రములు ౨౯గి, నారయంత్రాలయములు ౯గి, ఇతర నేతయంత్రాలయములు ౫౨౬, లోహశిల్పయంత్రాలయములు ౨౭౧, చిల్లరకర్తాగారములు ౧౧౨౨ చేరి ౧౧,౬౬,౦౦౦ ప్రజలకు పనిని గలుగజేయుచున్నవి. దేశమునందు గల ౧౧౩౪ బౌద్ధ, మాంగసీసు, మైకాగనులందు ౨,౫౦,౦౦౦ మంది పని జేయుచున్నారు. రైల్వేలందు ౭,౩౯,౯౯౯ ఇండియనులు, ౧౪,౦౦౧ ఆంగ్లో ఇండియనులు, ౪౮౩౬ యూరపియనులు పని జేయుచున్నారు. పెద్దయుద్యోగములు చాలవరకు యూరపియనులవశమునం దున్నవి.

దేశమునందలి వ్యాపారము దిగుమతులందును ఎగుమతులందును క్రమముగను క్షీణించుచున్నది.

వ్యాపారక్షయమునకు ౧. ప్రపంచావ్యాపారము వృతమైన మాంద్యము, ౨. బ్రిటీషు పరిశ్రమనిర్వాహకుల నిర్బంధము, ౩.

హిందూస్థానమునందును, ఇతర దేశములందును పరిశ్రమ వికాసము, ౪. స్వదేశాభిమానము, ౫. బ్రిటీషువస్తుబహిష్కరణకీటు మొదలగునవి కారణములు. ౧౯౨౪-౨౫ నందు ఎగుమతులు ౪౦౦ కోట్లు, దిగుమతులు ౩౫౨ కోట్లురూప్యములనుండి ౧౯౩౦-౧౧ యందు ౨౨౦ కోట్లకును, ౧౯౧౧ కోట్లకును తగ్గినవి. గ్రేటుబ్రిటనునుండి ఎగుమతులు మూడేండ్లయందు ౫౯ కోట్లనుండి ౨౯ కోట్లకును, గ్రేటుబ్రిటనుకు ఎగుమతులు ౫౨ కోట్లనుండి ౩౯ కోట్లకును తగ్గినవి. ౧౯౩౧-౩౨ సంవత్సరములందు హిందూస్థానమున కనుకూల వ్యాపారము గోచరంబగుటకు గారణము ౧౨౦ కోట్ల బంగారు ఎగుమతి. గతసంవత్సరములయందువలె బంగారు దిగుమతి పోయి రెండేండ్లనుండియు బంగారు ఎగుమతి ప్రారంభమైనది. ఎగుమతియగుచున్న బంగార మితరదేశములందువలె గనులయందు పుట్టినదిగాక బీదలనగలను కరిగించుటవలన వచ్చుచున్నది. దరిద్రగ్రస్తులైన బీదస్త్రీలకు స్వల్పమైన బంగారు వెండినగలు జీవయాత్రను గడపుట కారణములుగ నాదికాలమునుండియు నుండినవి. గ్రేటుబ్రిట నవలంబించిన బంగారునాణెముల చెలామణి నిర్ణయము హిందూస్థానము నార్థికపుసుడి గుండమున కీడ్చి ముంచివేయుచున్నది. హిందూస్థానమును బ్రిటీషు ఆర్థికజగన్నాథ రథము మాఱకపు నిర్ణయమునందును, అప్పునప్పులందును, వ్యాపారపరిశ్రమల నిర్ణయములందును, బంగారు ఎగుమతులందును, ఉద్యోగవేతన నిర్ణయమునందును, పైన్యవ్యయనిర్ణయమునందును, రైల్వే పరిపాలనమునందును యథేచ్ఛగను బలవంతముగను మహోపద్రవస్థితికి లాగుకొని పోవు

చున్నది. బంగారమును పాతరవేసినదని హిందూస్థానము నాటేపించిన యూరపురాజ్యములు బంగారమునంతను పెద్ద పాతరలు వేసినవిధము పరిహాసపాత్రముగ నున్నది. ౧౯౨౪-౨౫ సంవత్సరములందు ౭౮ కోట్ల బంగారమును దిగుమతిచేసిన హిందూస్థానము ౧౯౩౦-౩౨ లందు ౬౦ కోట్ల బంగారమును ఎగుమతిచేసినది. ౧౯౩౦ జూలై మాసమునందు ప్రపంచమునందలి ముఖ్యరాజ్యములు బంగారమును పాతిపెట్టినవిధము నీక్రింది లెక్కలు తెలుపుచున్నవి.

అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు	౧౫,౫౫,౮౯,౭౩,౫౦౦
ఫ్రాన్సు	౯,౮౦,౨౯,౮౨,౫౦౦
ఇంగ్లండు	౨,౫౭,౨౨,౬౯,౦౦౦
జర్మనీ	౧,౯౯,౨౮,౧౬,౩౦౦
స్పెయిను	౧,౬౩,౭౦,౦౨,౫౦౦
జపాను	౧,౪౭,౮౫,౭౮,౫౦౦
ఆర్జెంటైను	౧,౨౭,౦౫,౦౬,౦౦౦
ఇటలీ	౯౭,౯౨,౭౫,౫౦౦
సంయుక్త సోవియటు రషియా	౯౦,౬౫,౩౨,౫౦౦
బెలియమ్	౭౦,౪౪,౯౪,౦౦౦
నెదర్లాండ్సు	౬౩,౩౮,౧౮,౫౦౦
హిందూస్థానము	౫౦,౫౪,౨౪,౦౦౦
కనడా	౩౫,౬౫,౬౯,౫౦౦
ఇతర దేశములు	౩,౦౦,౩౬,౬౦,౫౦౦

పై లెక్కలు ఒకకాలమునందు స్వర్ణభూమి యని ప్రసిద్ధి బడసిన హిందూస్థానము వర్తమానకాలమునందు దారిద్ర్య భూయిష్టమై యధోగతిపా లగుచున్న విధమును విశదము చేయుచున్నవి. హిందూస్థానమందలి బంగార మంతయును విదేశముల పాలైన తరువాత హిందూస్థాన మునకు ప్రపంచపణ్యములందు ప్రతిపత్తి గలుగజేయుటకు రాజ్యాంగములు పూనుట ప్రపంచేతి హాసములందు విచిత్రాధ్యాయముగ పరిణమింపగలదు. రిజర్వుబ్యాంకు బంగారము లేకనో బ్రిటిషు బంగారముతోనో బ్రిటిషు

రాజ్యాంగమాయానులు నిర్మింపగలరు. ఇది హిందూ స్థానము నోచిన నోముగలము. తగిననోములను నోచి ఫలమును పొందపలసిన భారము హిందూస్థాన నివాసుల మీదనేకలదు. పరులను నింపించుట దూషించుట బాధించుట నిరర్థకము.

హిందూస్థానమునందు ౧౯౩౨-౩౩ నందు రాష్ట్రాదాయములు ౮,౪౭౨ లక్షలును కేంద్రప్రభుత్వాదాయము ౧౨,౯౯౬ లక్షలును చేరి మొత్తము ౨,౧౪,౬౯,౦౦,౦౦౦ వచ్చినది. అనేకరాష్ట్రములందు ఆదాయమునకు మించినవ్యయ మేర్పడినది. కేంద్రప్రభుత్వాదాయమునందలి ౧,౩౭,౦౦,౦౦,౦౦౦ కోట్ల యందును, ౬౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ పైన్యవ్యయమునకును ౩గ కోట్లు రైలు అప్పు వడ్డీకిని, ౧౦ కోట్లు ఇతర అప్పుల వడ్డీలకును, ౧౩ కోట్లు సివిలు సర్విసులకును వ్యయమగుచున్నది. కేంద్రప్రభుత్వపు టాదాయము ౧౯౨౧-౨౨ నందు ౧-౫ కోట్ల నుండి ౧౯౩౨-౩౩ నందు ౧౩౦ కోట్లకు పెరిగినది. ఆదాయము పెరుగుటకు క్రొత్తపన్నులు విధింపబడినవి. కేంద్రప్రభుత్వవ్యయము గలిగించిన ౧౦ ఏండ్ల యందును ౧౩౮ కోట్ల నుండి ౧౨౦ కోట్లకు తగ్గింపబడినను కేంద్రప్రభుత్వవ్యయము సర్భరముగ నున్న దనుట నిర్వివాదాంశము. దేశాదాయమునందు సగముభాగము పైన్యవ్యయమునకు వినియోగపడుచున్న స్వహ దేశాభ్యుదయము దుస్తరమగుచున్నది.

దేశ మనుభవించుచున్న కష్టపరంఃరంగాను నివారించుటకై ప్రజలు, సాయకులు, ప్రభుత్వమును రాజ్యాంగములయందును, సాంఘికార్థికవ్యవస్థాయందును, పూర్వపద్ధతులను విసర్జించి నూతనమార్గము సవలంబింప గోరుచున్నారు. నూతనమార్గ సంకల్ప సత్కారములందు స్వదేశీయులకును విదేశీయులకును భావములందును వ్యవహారములయందును సామ్యము చర్లభము. స్వదేశీయులందఱు మతభేదములు, ప్రాంతభేదములు, సాంఘికభేదములు, భాషాభేదములు, సామ్యమును

దుర్లభము జేయుచున్నవి. హిందుస్థానమునందు ౨౪ కోట్ల హిందువులు, ౭ కోట్ల మహమ్మదీయులు, ౧ కోటి బౌద్ధులు, ౮౨ లక్షల ఆరణ్యకులు, ౬౨ లక్షల క్రైస్తవులు, ౪౨ లక్షల సిక్కులు గలరు. హిందువులందు ౫ కోట్ల మంది అస్పృశ్యులు గలరు. యూరపియనులు ౧,౬౮,౧౩౪ మందియును, ఆంగ్లోఇండియనులు ౧,౩౮,౩౯౫ మందియును గలరు. భాషావిభాగమును బట్టి హిందీ ౯౬౭, బంగాలీ ౪౯౨, తెలుగు ౨౩౬, మహారాష్ట్రము ౧౮౭, తమిళు ౧౮౭, పంజాబీ ౧౬౨, కర్ణాటకము ౧౦౩, ఉత్కలము ౧౦౧, గుజరాతీ ౯౧, బర్మా ౮౪ మళయాళము ౭౪, లక్షలు మాటలాడువారు కలరు. దేశమునందు గల భాషావిభేదములు, మతవిభేదములు, సాంఘికవిభేదములు, ప్రాంతవిభేదములు ప్రజాలక్ష్యమును దేశప్రయోజనములందును ప్రజాప్రయోజనములందును గాక ప్రత్యేక సాంఘికమతస్థానికప్రయోజనములందును లగ్నము జేయుచున్నవి. విదేశీయప్రభుత్వమునకు విభేదములు రాజ్యాంగసంస్కరణములను సకలవిధముల నిరుపయోగము చేయుటకు వినియోగపడుచున్నవి.

హిందుస్థానమునందు సంస్థానములు విశేషభాగము హిందూసంస్థానములు. మహమ్మదీయులు హిందూసంస్థానములందు ప్రాబల్యము బడయుటకు చేయుచున్న ప్రయత్నములకు కాశ్మీరు, రాంపూర్, హిందూమహమ్మదీయుల రాష్ట్రములు చేయుచున్న ప్రబలాందోళనము నిదర్శనము. బ్రిటిషు రాష్ట్రములందు అస్సాము, బీహారు, బరిసాన్, మధ్యరాష్ట్రములు, ఢిల్లీ, మద్రాసు, సంయుక్తరాష్ట్రములు, ఉత్కలము, హిందువుల సాధికముగ గలిగియున్నవి. బెలూచిస్థానము, బంగాళము, సరిహద్దురాష్ట్రములు, పంజాబు, సింధు, మహమ్మదీయులను అధికముగ గలిగి యున్నవి. రాష్ట్రములందును కేంద్రప్రభుత్వమునందును హిందూసాంఘిక వాదులకును మహమ్మదీయసాంఘికవాదులకును స్వీయసంఘప్రకర్షణమునకై ప్రబల

మైనసంఘర్షణ జరుగుచున్న విధము రాండు తేబిలు సమావేశములు, మహాసభలు, పత్రికావాదములు విశేషము చేయుచున్నవి. సాంఘికవిభేదములు విదేశాధికారులకు స్వాధికారసంరక్షణమునకు సకలవిధముల వినియోగపడుచున్నవి. యూరపియనులు ౩౫ కోట్ల ప్రజలయందును ౧,౬౮,౧౩౪ మంది మాత్రమే యున్నను ఆపారమైన ప్రత్యేకరక్షణములను కోరుచున్నారు. నిమ్నజాతులును హిందువులే మైనను ప్రత్యేకరక్షణను కోరుచున్నారా. హిందూమత నాయకు లైన సనాతనధర్మపరాయణులు రాజ్యాంగసంస్కరణములయందు ప్రత్యేక రక్షణమును గోరుచున్నారు. ఈ విభేదములు భేదోపాయబీజములను చాటుట కవకాశములను సమకూర్చినది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వము నిర్ణయించిన సాంఘికపరిష్కారము హిందూస్థానము నావరించినదురవస్థకు నిదర్శనముగ నున్నది. మహమ్మదీయులకు వంగరాష్ట్రమునందు ౧౧౯, ఆంగ్లోహైందవులకు ౪, యూరపియనులకు ౧౧, వ్యాపారస్థులకు ౧౯ స్థానములు నిర్ణయింపబడినవి. పంజాబునందు మహమ్మదీయులకు ౧౦౦ కి గాని వంతున స్థానములు నిర్ణయింపబడినవి. మహమ్మదీయులు అల్పసంఖ్యాకులైనరాష్ట్రములందును అధికసంఖ్యాకులైనరాష్ట్రములందును మహమ్మదీయులకే అధికప్రాతినిధ్యము కల్పింపబడినది. అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము కల్పింపబడినది. హిందూసంఘమునకు చెందిన అస్పృశ్యులు సాంఘికవ్యవస్థలందువలెనే రాజకీయములందును ప్రత్యేకింపబడినందున గాంధీమహాత్ముడు నిరశనదీక్షను పూని పూనా యొడంబడికను సాధించుట హిందూసాంఘిక రాజకీయ చరిత్రయందు దివ్యాధ్యాయముగ నున్నది.

గత వత్సరమునందు ఎఱవాడ చెఱసాలయందు నిమ్నజాతుల నాయకులకును హిందూనాయకులకును

పూనా
యొడంబడిక

ఏర్పడిన ఒడంబడిక హిందూసంఘమునకును అస్పృశ్యులకును అమూల్యమైన ప్రయోజనమును సమకూర్చినది.

అస్పృశ్యులు సంయుక్తనియోజకవర్గముల ద్వారా మద్రాసునందు 30, బొంబాయి సింధునందు 17, పంజాబు నందు 1, బీహారు ఒరిస్సాలందు 1, మధ్యరాష్ట్రము లందు 20, అస్సామునందు 2, బంగాళమునందు 30, సంయుక్తరాష్ట్రములందు 20, మొత్తము 107 స్థానము లను పొందగలరు. కేంద్రప్రభుత్వమునందు సామాన్య స్థానములందు 100-కి 10 వంతున స్థానములు అస్పృశ్యులకు సంక్రమింపగలవు. ఉద్యోగములందు సంఖ్యాను సారము అస్పృశ్యులకు ఉద్యోగములు లభింపగలవు. విద్యాదీప్తయములందు యుక్తమైన మొత్తము అస్పృశ్యులవి ద్యాభ్యాసాది పాకర్యములకై వినియోగపడవలయును. ఈ యొడంబడికను పూనానగరమునందు శ్రీయుతులు మాలవ్యా, అంబేద్కరు, సాలాంకా, శ్రీనివాసకా, సప్రూ, జయకర్, రాజా, బాలూ, శివరాజు గార్లు మొదలగు నాయకు లామోదించిరి. ఈ యొడంబడికవలన హిందూ సంఘాభ్యుదయమునం దొక నూతనాధ్యాయము ఆరంభ మైనది. పూనాయొడంబడిక సనాతనులకును సంస్కారు లకును ప్రస్తుతము సంఘర్షణమునకు మూల మైనను కాలాంతరమునందు 6 కోట్ల డీనులకు విమోచనము గలుగ జేయుటవలన హిందూమతమునకును సంఘమునకును మానవధర్మమునకును అమూల్యమైన ప్రయోజనములను సమకూర్పగలదు. రాజ్యాంగసంస్కరణములు గలుగజేయ గల పరోక్షఫలము నిష్పజాత్యుద్ధరణము.

హిందూస్థాన పరిసితులను సావకాశముగ నవలోకించెడివారలకు ఈ ప్రస్తావనయందు తెలుపబడిన టెక్కలు విదేశీయప్రభుత్వమునకు సామకాంగ్రెసు దాన భేదదండోపాయముల ప్రయోగమునకు గలయవకాశములను విస్పష్టము చేయుచున్నవి. గ్రామసీమలందు 1000 కి 100 వంతునగల ప్రజలకు రాజకీయములు గోప్యవిషయములు. పట్టణము లందు గలనాయకులను సంత్పత్తిపరచుట ప్రభుత్వమునకు సుకరము. కాంగ్రెసు 1907-8 సంవత్సరమునుండియును

ప్రజాప్రజోధమునకై చేయుచున్న ప్రయత్నములు జగ ద్విఖ్యాతములు. 1930 యందు గాంధీ-ఇర్విను ఒడంబడిక జరుగుటయును మహాత్ముడు ఆగస్టుమాసమునందు రెండవ రౌండు టేబిలు సభకు వెళ్లుటయును హిందూ రాజ్యాంగ చరిత్రయందు శాంతిపర్యముగ నున్నది. 1930 డిసెంబరు మాసారంభమునందు ప్రభుత్వము శిశిమోత్తర రాష్ట్రమునందు నిర్బంధ విధానమును ప్రారంభించినది. 1932 జనవరి 4 తేదీని మహాత్ముడు ముఖ్యనాయకులు తిరిగి నిర్బంధింపబడిరి. గతసంవత్సరమునందు కాంగ్రెసు అపలంబించిన శాసనోల్లంఘనవ్యవహారములను, ప్రభుత్వ మవలంబించిన నిర్బంధశాసనముల పరంపరలను చరిత్రాంశములు. విల్లింగ్డును ప్రభువు మహాత్మునితో సంప్రదించుట కైన నిరాకరించుటయును శాంతికాముడైన గాంధీమహాత్ముని నిర్బంధించుటయును శాంతిస్థాపనకు సాధనము గాజాలదు.

ఇర్విను ప్రభువు రెండు దేశముల ప్రజాప్రతినిధులును సంక్రమించి రాజ్యాంగనిర్మాణమును చేయుట కవకాశము గల్గింపబడగలదని 1930 అక్టోబరునందు చేసిన ప్రకటనము కాలక్రమమున నిర్ధారక మైనది. 1932 నందు సర్ జాన్ పైమను కమిషనుతో నారంభ మైన హిందూస్థాన రాజ్యాంగ సంస్కరణ విమర్శనలు మూడు రౌండు టేబిలు సమావేశములతోను, ఈ మాసమందు ప్రచురింపబడిన శ్వేతపత్రముతోను ఇంతవఱకును పరిసమాప్తి నొందినవి. రెండు మాసములలో జాయింటు పార్లమెంటరీ కమిటీ సమావేశ మై రాజ్యాంగశాసనమును నిర్మాణము చేయుచున్నది. శ్వేతపత్ర రహస్యములను గ్రహించినవారలకు శాసనస్వరూప స్వభావములందు ఆశాకాంతులు గోచరముకావు. బ్రిటిషుజాతీయప్రభుత్వపు సామ్రాజ్యధురంధ త్యాభిమానము, చర్చిలుగారి ప్రతిఘటనము, శ్యామ్సుందర్ హోరుగారి సామోపాయములు, నిరంకుశాధికారుల నిర్లక్ష్యదురభిమానములు, సాంఘికుల స్వప్రయోజనములు, యూరపియనుల స్వప్రయోజనసంరక్షణములు, రాజ్యాంగ

నిర్మాణమును దేశప్రయోజనమునకు నిరూపయోగము చేయునని వివిధపక్షములవారును ఘోషించుచున్నారు. ఈ ఘోష సంభాషణలందును, తీర్మానములందునునుండునంత వఱకు దేశమునకు ప్రయోజనము గలుగ దని ప్రపంచ చరిత్రానుభవము విశదము చేయుచున్నది. ప్రపంచమంతయును స్వాతంత్ర్యమునకై పరితపించుచున్న సమయమందు నిర్బంధశాసనములను, తాత్కాలికోపశమన సంస్కరణములను, కిగి కోట్ల ప్రజలు గల హిందూస్థానమునకు సమాదరణీయములు గాజాలవు.

కాంగ్రెసు ప్రజాశయములను నిర్భయముగ వ్యక్తము చేయుటకును సఫలము చేయుటకును నేర్పడిన జాతీయమహాసంస్థ. కాంగ్రెసు ఆ బాలిగోపాలమునకును పూజ్య మైనసంస్థ. దేశభక్తులె డఱో కాంగ్రెసు కాంగ్రెసు రక్షణమునకై మహాత్యాగ నిర్బంధబాహుళ్యము చేసిన విషయము సర్వత్ర విదితము. హిందూస్థానమునందు దాదాభాయి, తిలకు, దాసు, నైహు, సరోజిని, పటేలు, గాంధీగార్లు మొదలగు వారి నామములను సకలసంఘములును, పక్షములును పూజించుచున్నవి. బ్రిటీషురాజ్యాధికారులును కాంగ్రెసు గౌరవ ప్రతిఫల సంగీకరించెరి. కాంగ్రెసు సంస్థలను కాంగ్రెసు వ్యవహారములను నిర్మూలముచేయుటకు ప్రభుత్వ మవలంబించిననిర్బంధవిధానము దేశమునందంతటను నశాంతిని పెంచినది. ౧౯౩౨ నందు దేశమునందు సకలవ్యవహారములందును ఆర్డినెన్సుల రాజ్య, మారంభమునందు తాత్కాలికముగను, తదనంతరము శాశ్వతముగను స్థాపింపబడినది. గతసంవత్సరము నందు ౧౨ ఆర్డినెన్సులు ప్రకటింపబడినవి. ఆర్డినెన్సులద్వారా ఆగస్టు ౨౨ వఱకును ౫౫,౯౯౦ పురుషులు, ౨,౭౮౪ స్త్రీలు నిర్బంధింపబడిరి. డిల్లీయందు ప్రభుత్వప్రతిపక్షము నిరాకరింపబడి శ్రీ పండిత ప్యారిలాలు శర్మగారి యధ్యక్షతక్రిందను ౪౭-వ కాంగ్రెసు గూడినది. ఆంధ్ర కేరళ తమిళాది రాష్ట్రములందును కొన్ని మండలములందును ప్రతిపక్షింపబడిన కాంగ్రెసు

సభలు జరుపబడినవి. ప్రభుత్వాధికారులు కాంగ్రెసు వాసన గలవారి నందరిని నిర్బంధించెరి. ద్రవ్యము నపహరించిరి; భవనాశ్రమాదుల నాక్రమించెరి. కలకత్తానగరమునం దీమాసంతమునందు ౪౮-వ కాంగ్రెసు గూడనున్నది. ప్రభుత్వ మవలంబించిన నిర్బంధవిధానము దురంతకార్యములకును, చార్జస్యములకును, రహస్యచరణకులకును సాధన మైనది. శ్రీ చినదాసుకన్య సోప్తాన్నిహత్తుగారినివధించుటకు ప్రయత్నించినది. పంగదేశమునందునుని తర ప్రాంతములందును విప్లవోద్యమము వ్యాపించినది. దేశమునందంతటను నిర్బంధశాసనములను ప్రతిఘటించుటకు దేశారాధకులకు రహస్యమార్గములు శరణ్యములైనవి. దురంతముల నధికారులవలె ప్రజానాయకులును నిరసించుచున్నారు. విప్లవోద్యమమును రహస్యమార్గమును ప్రతిఘటించుటకు సాధనము ప్రజాశయములను సఫలముచేయుటగాని నిర్బంధవిధానము సాధముగాదని వివిధదేశముల రాజ్యాంగముల చరిత్రములును విశదముచేయుచున్నవి. సంకుచితములైన రాజ్యాంగ సంస్కరణములను తీవ్రమైన నిర్బంధవిధానమును స్వాతంత్ర్య యుగమునందు శాంతిస్థాపనమునకు సాధనము గాజాలదు.

నైమను కమిషనుతో నారంభ మైన నూతన రాజ్యాంగ నిర్మాణవిధానాంకురములు బహిష్కరణమునకును మూడురౌండు లేచిలు సమావేశములందు ఖండ

నమండనములకును పాలై మార్చి * శ్వేతపత్రము ౧౭ తేదీయందు శ్వేతపత్రరూపమున వెలువడినవి. శ్వేతపత్రమునందు సూ

చింపబడిన రాజ్యాంగసంస్కరణబీజములు హిందూస్థానమునం దేశమువారికిని సంతృప్తిని కలుగజేయలేదని మితవాదులు, వర్తకసంఘములు, మహమ్మదీయులు, సిక్కులు హిందువులు, పత్రికలు, శాసనసభలు, వ్యక్తముచేసిన యభిప్రాయములు విశదముచేయుచున్నవి. అతివాద కన్న ర్వేటివు పక్షమువారికోరికలే సఫలము లగునని శ్వేతపత్ర

*పాతకుల యుపయోగార్థము శ్వేతపత్ర మనుబంధముగను ప్రచురింపబడినది.

ములోని సూచనలు విశదపరచుచున్నవి. బ్రిటిషుజాతీయ ప్రభుత్వ మిదివరకే సిద్ధపరచిన రాజ్యాంగ సంస్కరణ శాసనము వాడుకప్రకారము పార్లమెంటరీ జాయింటు కమిటీసమక్షమున ప్రతిపాదితమై చర్చింపబడి శాసనరూపమున త్వరలో వ్యవహరింపబడుట తథ్యము. జాయింటు కమిటీ నిర్మాణము, హైందవప్రాతినిధ్యము, సంస్కరణనాటకరంగమునకు పరిపాటియైన అంగోపాంగములు. జాతీయ ప్రభుత్వము వెంటనే రాజ్యాంగసంస్కరణములను ఆచరణయందు పెట్టుటకు తలపెట్టిన విషయమును శ్వేతపత్రమందలి అంతర్ధామము సూచించుచున్నది. సంస్కరణముల ప్రయోజనము కేంద్ర ప్రభుత్వమునుండి రాష్ట్రములకు వ్యాపించునదియును, రాష్ట్రములనుండి కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు వ్యాపించునదియును, ఉభయమార్గములకు శ్వేతపత్రము సూచించినంతవఱకునను వ్యాపింపకుండునదియును, కాలగర్భమునందు గలదు. హిందూస్థాన రాజ్యాంగములందు సంపూర్ణపరివర్తనము గలుగవలసిన యవసరమును శ్వేతపత్ర మంగీకరించు చున్నది. కాని దానియందలిసూచనలు మాత్రము భిన్నమార్గము సవరించుచు, రాజ్యాంగములను వెనుకకు మరల్చుచున్నవి.

హిందూస్థానమునందు గల బ్రిటిషు భాగములును, సంస్థానములును సంయోగ సమాఖ్య సంయుక్తపాలనమునందు చేరుటయందు గల సాధక ఫెడరేషను బాధకములు బ్రిటిషుఇండియా ప్రజలకును, సంస్థానప్రజలకును, సంస్థానాధీశులకును తెలిసినవిషయములు. హిందూస్థానమును ఏకముఖమునను సకలదేశప్రయోజనమునకై ఫెడరేషను రాజ్యాంగపాశబద్ధము చేయుట శరణ్య మని రాజ్యాంగ తత్వవేత్తలంగీకరించుచున్నారు. శ్వేతపత్రము కేంద్ర ప్రభుత్వాధికారబద్ధమైన ఫెడరేషను పూర్ణరాజ్యాంగ నిర్మాణమునకు గమ్యస్థానమని నిరూపించుచున్నది. సంస్థానాధీశులు బ్రిటిషువిభాగములు దేశాభ్యుదయమునకై

స్వప్రయోజనములను విసర్జించి మహాత్మాగమును జేయవలసిన శుభసమయము సంప్రాప్తమైనది. ఈశుభ సమయమునందు హిందూదేశవాసు లందఱును జాతిమత కులస్థలనశాభేదములను, స్వీయప్రయోజనములను పూర్ణముగ విసర్జించినగాని ఫెడరేషను చిరకాలమునకైనను సాక్ష్యము గాజాలదని దేశవ్యవహారము లనంతముఖములను వ్యక్తముచేయు చున్నది. కేంద్ర ప్రభుత్వమందు గలుగగల స్వల్పాధికారలాభములకు భిన్నసంఘములకును వివిధపక్షములకును వివిధప్రయోజనములకును వివిధమతములకును వివిధరాష్ట్రములకును ప్రవర్ధమానమగుచున్న సంరంభము ఫెడరేషను రాజ్యాంగస్థాపనమును దూరస్థము చేయుచున్నది.

ఫెడరేషను రాజ్యాంగమునందు కొంత ప్రయోజన మేర్పడినను ఆప్రయోజనములు అంగ విద్యావంతులకును, శ్రీమంతులకును, పట్టణవాసులకును, భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములకును, జమీందారులకును, వ్యాపారస్థులకును, యూరపియను సంఘములకును, సంఘాభిమానులకును వినియోగపడినట్లులు ౧౦౦ కి ౮౦ వంతున గ్రామసీమనివాసులగు నిఱువేదలైన వ్యవసాయదారులకు వినియోగపడదు. ఫెడరేషను ప్రజలకు వినియోగపడుటకును, రాష్ట్రీయస్వరీపాలనము కొంతవఱకునైన ప్రజలకు సార్థిక మగుటకును విశాలమైన హిందూస్థానమును భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రములుగ విభజించుట ప్రథమసాధనము. న్యయభారమునందు విశేషభాగము భరించునట్టియును, జనులయందు ౧౦౦ కి ౮౦ వంతున నున్నట్టియు వ్యవసాయదారులకు నూతనరాజ్యాంగములయందును పూర్వము వలెనే పన్నులను చెల్లించుట తప్పని వైనను లాభము మాత్రము మృగ్యముగ నున్నది. ఉత్కలరాష్ట్రమును వలె నితరభాషాప్రయుక్త రాష్ట్రములను నిర్మించుట వలనను జనసామాన్యము రాజ్యాంగములందు ప్రమేయమును గల్పించుకొనుట కవకాశములు లభించెడివి. సర్

సామ్యములు హోరుగారును, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమును ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణవిషయమై ఆంధ్రులు చేసిన విన్నపమును నిరాకరించుటకు గారణము మద్రాసు ప్రభుత్వమును, మద్రాసు రాజకీయక్షేత్రములును చూపిన నిరాదరణయే కారణమై యుండవలయును. భావికాలమునందును పూర్వమునందువలెనే మంత్రులకును, గవర్నరులకును సన్మానసంఘారములకును, పరిప్రదానములకును, గౌరవప్రతిష్ఠలకును అఖండవశాశములను సంరక్షించుట బ్రిటిషు రాజ్యానీతి యని శ్వేతపత్రపరిశీలనము పరిస్ఫుటము చేయుచున్నది. ఫెడరేషను నాధ్యమైనపుడు కేంద్రప్రభుత్వమునందు స్వల్పబాధ్యతయును, కేంద్రప్రభుత్వమునందు బాధ్యత గలిగినపుడు రాష్ట్ర ప్రభుత్వములయందు కొంత బాధ్యతయును గలుగవచ్చును. అప్పజైనను గవర్నరు జనరలును గవర్నరులును పూర్ణమైన నిరంకుశాధికారమును గలిగియుండురు.

రాజ్యాంగ విధానమునందు హిందూస్థానముతో సంబంధము గల బ్రిటిషు హక్కులకు కొంతవఱకును రక్షణము లేర్పడుట ధర్మము. ఇర్విను ప్రభువు రక్షణములు ముఖ్యముగను హిందూస్థాన ప్రయోగక్షణములు జనములకై వినియోగపడు నని నాయకులందు విశ్వాసమును గల్పించెను. శ్వేతపత్రమునందు నిరూపితములైన ౧. సైన్యరక్షణము ౨. బ్రిటిషు వ్యాపారరక్షణము. ౩. రైల్వే పరిపాలన రక్షణము. ౪. ఆర్థికప్రయోజన రక్షణము. ౫. నిరంకుశాధికార రక్షణము. ౬. పారసేవోద్యోగ స్వత్వరక్షణము. ౭. శాంతిన్యాయరక్షణము ౮. స్వల్పసంఖ్యా ప్రయోజన రక్షణము ౯. యూరపియను ప్రయోజన జనరక్షణము మొదలగు రక్షణము లన్నియును స్వాతంత్ర్యమునకును హిందూస్థాన ప్రయోజనములకును ప్రతికూలములనుట నిర్వివాదాంశము. గవర్నరు జనరలు నకును గవర్నరులకును ఆర్థి నెన్నుని నిర్మాణాధికారమును వ్యయనిర్ణయాధికారమును శాసనసభాభిప్రాయములకు

వ్యతిరేకముగ నున్నపుడు స్వాతంత్ర్యము సకలసందర్భములందును మృగ్యముగ నున్నది. రాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యమును నిరాధారముని సాక్షి కాభిమానుల యభిప్రాయమని చెన్న రాష్ట్ర శాసనసభయం దంగీకృతమైన ప్రతిపాదనములును విస్పష్టము చేయుచున్నవి.

గాంధీమహాత్ముడు రెండవ రౌండుటేబిలుసమావేశసమయమునందు లంకను నగరమునందు యథార్థమైన రాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యము తనకు సంతృప్తిని గలుగజేయునని తెలిపినపుడు నాయకులందఱును మహాత్ముని పరిహసించిరి. కార్య

రాష్ట్రీయ
స్వాతంత్ర్యము

నిర్వాహకవర్గము శాసనసభలకు బాధ్యతను వహించక గవర్నరులకు బాధ్యత వహించెడి రాజ్యాంగములు స్వాతంత్ర్యప్రతికూలములు గాని, అనుకూలములు గావు. శ్వేతపత్రము గవర్నరుల నిరంకుశాధికారమును పూర్వమువలెనే సంరక్షించుచున్నది. పారసేవోద్యోగులకు సకలసందర్భములందును సంరక్షణములను నిరూపించుచున్నది. ప్రజాధికారమును సంకుచితము చేయుటకు కొన్ని రాష్ట్రములకు రెండు శాసనసభలు నిర్ణయింపబడినవి. హిందూస్థానమును బంధించుచున్న బ్రిటిషు కవచమునందు ఒకబంధన మైనను శిథిలము చేయబడలేదు. దేశస్వాతంత్ర్యమునకును శాంతిస్థానమునకును నిర్బంధముల ననుభవించుచున్న గాంధీమహాత్ముడును కాంగ్రెసు నాయకానుచరులును విమోచనమును బడయక రాజ్యాంగప్రణాళికను సిద్ధము చేయబూనుట నిర్లక్ష్యము. కాంగ్రెసు నాయకానుచరులను నిపుడు తలపెట్టినటులు ప్రభుత్వము మెల్లమెల్లగ విడుదలచేసినను బ్రిటిషుప్రభుత్వమునందు హృదయపరివర్తనమును రాజ్యాంగనిర్మాణములందు యథార్థమైన స్వాతంత్ర్యబీజాంకురములును గలుగక దేశమునందు శాంతియును సంతృప్తియును బ్రిటిషు ప్రయోజనములకు కొంత మైనను ఉపకృతియును గలుగజాలవు.

చెన్నరాష్ట్రము ప్రభుత్వబిల్లుమునందు సుపరి పాలితరాజ్యము. విల్లింగ్డను ప్రభువుగారి మెప్పులను బహు సినది. ద్వంద్వప్రభుత్వవిధానమునందును రెండు భాగములును సమస్తి కుటుంబమువలెను చెన్నరాష్ట్రము పనిజేసినవి. రాష్ట్రమునందు ప్రీము తులకును నిరంకుశాభి మానులకును సాంఘికాభిమానులకును గల ప్రతిపత్తి ప్రజాహిత్యరా యణులకు దుర్లభము. జస్టిసు పక్షము శ్రీ బి. మునిస్వామి నాయుడుగారికి జూపిన నిరాదరణము ప్రజాహృదయము నావరించిన మాంద్యమునకు నిదర్శనము. సాంఘికబలవిభే దములమీద నాధారపడి యుండెడి పక్షబల మెప్పుడును ధర్మాధారము లేక స్వప్రయోజనములకు సయితము నిరుపయోగ మగును. ఒకవైపున నధికారప్రాప్తము, రెండవవైపున స్వప్రయోజనపరాయణులైన స్వప్ర యోజనలనుల దయాదాక్షిణ్యములు సామాన్య ధర్మ నిర్వహణమును సయితము దుస్తరము చేయుచున్నది. మద్రాసు శాసనసభయందు జమిందారులప్రాబల్యమును సంఘాభిమానుల దురాలోచనలు ధర్మాధార రహిత మైన జస్టిసు పక్షవిలయమునకు వినియోగపడినవి. మద్రా సు శాసనసభయందు ప్రజలముగ నున్న సంఘాభిమాన మునకు శ్వేతపత్రమువిషయమై శాసనసభయందు జరిగినచర్చ నిదర్శనముగ నున్నది. బీహారు శాసన సభవలెను మద్రాసు శాసనసభ శ్వేతపత్ర మసం తృప్తికరముగ నున్నదనియైనను తీర్మానింప జాలకపోయి నది. సర్ పరశురామ పాత్రోగారి ప్రసంగము మద్రాసు శాసనసభ రాజ్యాంగవిధానమునకు స్వాగతము నొసం గనున్న విధమునకు నిదర్శనముగ నున్నది. శ్వేతపత్రము కొన్ని రాష్ట్రములకు రెండుశాసనసభలను నిర్దేశించుచున్న ను మద్రాసురాష్ట్రమునకొకశాసనసభనేనిర్దేశించుట సహ కార ఫలమని యూహింపదగియున్నది. సాంఘికపక్షబల ముమీద నాధారపడియున్న శాసనసభలు గతకాలము నందుచేసిన వ్యవహారములను స్మరించినప్పుడు సాంఘిక

ప్రాతినిధ్యము ప్రబల మగు భావిశాసనసభలు చేయగల వ్యవహారము లాశాసనకములు గాజాలవు. రాజ్యాంగ సం స్కరణములు ప్రజలకు సమకూర్చగల ప్రయోజన మత్య ల్పమని గతానుభవమువలె భావికాలానుభవము విశేషము చేయగలదు. గతించిన ౧౦ ఏండ్లయందలి శాసనసభల వ్యవ హారములను ఆవలోకించినపుడు జమిందారులు సాంఘిక నాయకులు నాయకత్వమునకును, మంత్రిపదవులకును, నధికారాదరణమునకును అవలంబించగల వ్యవహారక్రమము విశేషమగుచున్నది. స్థానికసంస్థల వ్యవహారము లధికార సిద్ధికై సాంఘికనాయకానుచరులు నిర్భయముగ నవలం బించగల వ్యవహారవిధానమును విస్పష్టము చేయుచున్నవి. ప్రజాపక్షాభిమానులైన శ్రీ మునిస్వామినాయుడుగారిని బోలిన నాయకులు సాంఘికమత దశాభేదములులేని ప్రజాపక్షమును కేవలము ప్రజాక్షేమమునకై స్థాపించినది పించవలసిన శుభసమయము సంప్రాప్త మైనది. సంకుచిత మైన రాజ్యాంగములనైనను ప్రజాక్షేమమునకై వినియో గించుటకు సేవాపరాయణుల కవకాశములుగలవు. నాయ కులు ప్రజలు స్వాభిమానమును, సంఘాభిమానమును విడచి ప్రజాక్షేమమునకై పాటుపడుటకు భగవదనుగ్రహము గలుగుగాత!

చెన్నరాష్ట్రదాయము ౧౯౩౩-౪ నందు రూ. ౧౭,౯౬,౭౧,౦౦౦ లు. ఆదాయమునందు భూమ్యాదాయము రూ. ౭,౫౭,౭౯,౦౦౦ లు. వ్యవసాయదారులు భూవిసిస్తుతో పాటు సెస్సులను, ఇతరములైన పన్నులను చెల్లించుచున్నారు. వ్యవసాయదారుడు ప్రత్యక్షముగను పరోక్షముగను పన్నులందు ౧౦౦ కి ౮౦ వంతునను చెల్లించుచున్నాడు. వ్యవసాయదారులకు నిలయములును దేశాదాయమునకు సాధనములును, అధికప్రజలకు నివాసస్థానములును ఐన గ్రామసీమల షేమస్వాతంత్ర్యముల మీద స్వరాజ్యసాధము నిర్మితము గావలసియున్నది. ధర్మాధారముగల ప్రజాపక్షనిర్మాణ మిప్రయోజనమును కొంతవరకైన సమకూర్చగలదు.

మద్రాసు రాష్ట్రాంతర్యాగమైన ఆంధ్రరాష్ట్రము దేశావసరముల కవసరమైన విధమున నాత్మవికాసమును బొందజాలక పరితపించుచున్నది. వర్తమాన ఆంధ్ర రాష్ట్రము ప్రజాప్రబోధయుగమునం దధికారాదరణ ప్రాపకములు నిరాదరణీయములైనను నిత్యవ్యవహారములందు సామాన్యప్రజాలక్ష్యము నాకర్షించుచు నవసరము లగుచున్నవి. దేశాభ్యుదయమున కవసరములైన బాటలకును, వంతెనలకును, జలాధారములకును, విద్యావ్యాపనమునకును, వైద్యసహాయమునకును ఉచితరీతిని నాంధ్రావని కుపకృతి గలుగుట లేదు. దక్షిణమున కావేరీనది కెన్ని యోపంతెనలు గలవు. కృష్ణాగోదావరీ నదులు రాజమార్గమునందున్నను వంతెనలు లేవు. శ్రీపానుగల్లు రాజాగారు రాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమును స్థాపించినను డాక్టరు సుబ్బరాయనుగారు సంకుచితముచేసిన పుణ్యమును కట్టుకొనిరి. ప్రతిభావంతుడైన శ్రీరాధాకృష్ణ పండితుని యాజమాన్యము క్రింద నాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము రూపరేఖావిలాసములను బడయుట పురోవృద్ధికి శుభదిహ్నము. శ్రీ పండిత రాధాకృష్ణ, పండిత వెంకటరామనుగారల యుపదేశానుసారముగ నాంధ్రదేశమునందలి ప్రథమమధ్యమ కళాశాలలు విద్యాప్రవృత్తిని వర్తమానావసరముల కనురూపముగ నిర్ణయించుట సమంజసము. అనంతపురము కళాశాల నాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయానుబంధ కళాశాలను చేయుటకు విశ్వవిద్యాలయనిర్వాహకులును, రాయల సీమవాసులును, ప్రభుత్వాధికారులును పనిబూనుట శ్రేయస్కరము. ఆదర్శములందును భావములందును, భావయందును, ప్రయోజనములందును సామ్యముగల విశ్వవిద్యాలయమునకును, కళాశాలకును, సంబంధ సాహచర్యములు శ్రేయోదాయకములు. వివిధప్రభుత్వశాఖలందును నాంధ్రప్రయోజనములు నిరాదరణమును బడయుచున్నవి. ప్రజాపోషణమున కవసరమైన తుంగభద్ర జలాశ్రయము మెట్టూరు ప్రాజెక్టువలె నధికారాదరణమునకు

పాత్రము గానున్నది. సకలవ్యవహారములందును నాంధ్రవ్యవహారముల కాదరణము గలుగకున్నది. ద్వంద్వప్రభుత్వానంతర మినిరాదరణ మధికమగుచున్నది. కొన్ని శాఖలు దాంధ్రులు ప్రధానాధికారులుగ నున్నను వారి ప్రధానాధికారిమే వారిసంకల్పసిద్ధికి ప్రతిబంధకముగ నున్నది. ఆంధ్రులకు సహజమైన మోమోటమును, ఆంధ్రేతరవాతావరణమును, పక్షప్రయోజనములును, నిస్సహాయత్వమును ప్రధానాధికారులకును కార్యాచరణమునందు ప్రతికూల పరిస్థితులు గలుగుచున్నవి. శ్రీమునిస్వామినాయుడుగారు ప్రధానమంత్రిగనున్నను ఆంధ్రోద్యమమునకు అవసరమైన పోషణ ప్రోత్సాహములు లభింపలేదు. శ్రీబాబ్బిలి మహారాజాగారు ప్రధానమంత్రిపదవి స్వీకరించినతోడనే వారి ఆంధ్రోద్యమాభిమానము చల్ల పడినది. శ్రీబాబ్బిలి రాజాగారు ఉత్కలరాష్ట్ర సరిహద్దుల నిర్ణయనందర్భమందు శ్రీకల్లికోట రాజాగారిని ప్రతిఘటించుటకు విరమించిరి. అద్వైతవశమున వ్యవసాయశాఖకు శ్రీయుత శొంఠి రామమూర్తిగారును, పరిశ్రమశాఖకు రామకృష్ణగారును ప్రధానాధికారులుగ నేర్పడినను వ్యవహారాచరణములందు వారి యవకాశము లత్యంతపరిమితములు గనున్నవి. వైద్యశాఖయందును, విద్యాశాఖయందును ప్రతిభావంతులైన యాంధ్రులకు దేశక్షేమమునకు పనిబూనుట కవకాశములు సంకుచితము లగుచున్నవి.

కాంగ్రెసు ప్రయోజనములకు కాంగ్రెసు నిర్ణయించిన ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్రవిభాగము ఆంధ్రులకు స్వతంత్రాచరణమున కవకాశము గలుగజేసినది. పదేండ్లకు పూర్వము మద్రాసీనామమే శరణ్యమయిన ఆంధ్రులిష్టము దేశమునందంతటను ఆంధ్రనామముతో గౌరవమునకు పాత్రులుగ నున్నారు. రాగల సాంఘిక పక్షప్రభుత్వరాజ్యాంగములందును నాంధ్రోద్యమమునకు హృదయమైన ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణము పోషణమును బడయదని శాసనసభల వ్యవహారములు విస్పష్టము చేయుచున్నవి.

ప్రతికూల వాతావరణముగల ఉత్కలకు రాష్ట్రనిర్మాణము సంగీకరించుటయును, అనుకూలవాతావరణముగల ఆంధ్రులకు రాష్ట్రనిర్మాణము నిరాకరించుటయును ప్రభుత్వహృదయము నావరించిన సంకుచిత స్వభావమును వెల్లడిచేయుచున్నవి. ఆంధ్రుల స్వాతంత్ర్యప్రియత్వమును, ఉదారస్వభావమును, సహనశీలమును ఆంధ్రరాష్ట్రసిద్ధికి ప్రతిబంధకములుగ నేర్పడినవి. ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణమునకై యువజనులు వారిశక్తిసామర్థ్యములను వినియోగించి కార్యసిద్ధిని బడయుట వర్తమాన ప్రపంచావృతమైన విషమోషస్థయందు పరమావసరమై యున్నది. ఆంధ్రోద్యమమునకు పితామహులై మహాత్యాగమును జేసి కష్టముల ననుభవించిన దేశభక్త వేంకటప్పయ్యపంతులుగారనాదోగ్యము వలన కార్యభారమును నిర్వహింపజాలకున్నారు. కార్యకూరులైన యువకులు నాయకకవచమును ధరించి ఆంధ్రోద్యమమును నడుపవలసిన యవసరము గలిగినది. ఆంధ్రయువజను లాత్మోపలబ్ధికి, స్వధర్మ నిర్వహణమునకు బూనుకొనుట భావ్యము.

ఆంధ్రావనియం దాదికాలమునుండియును రాయలసీమ తెలుగు సీమ. కవిబ్రహ్మత్కన సోమయాజి తన కవిత్వమహత్వమున నాంధ్రావనికి మోదముగల్పించినట్లులు శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు రాజరాయలసీమ కీయసాంఘికార్థిక సారస్వతాది సకల విషయములందును నాంధ్రావనికి ప్రమోదమును కల్పించిన మహాపురుషుడు. ఆంధ్రత్వమును తిక్కనసోమయాజివలె పెద్దనామాత్యుడు, రామ రాజభూషణుడు, శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు మొదలగు మహానుభావులు రక్షించి పోషించిన విధమున కాంధ్రోద్యమములు ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు.

ఆ. వె. తెలుగదేలయన్న ! దేశంబు తెలుగేను
తెలుగువల్లభుండ తెలు గొకండ,
ఎల్లనృపులు కొలువ నెరుగవే బాసాడి
దేశభాషలందు తెలుగు తెన్న !

శ్రీకృష్ణదేవరాయ విరచితమైన ఆముక్తమాల్యద తెలుగు బాషకు దేశభాషలందు గౌరవమును కల్పించినది. ఉత్తరాంధ్రులకును, పశ్చిమాంధ్రులకును తిక్కనవలె పెద్దనయును, ప్రతాపరుద్రునివలె శ్రీకృష్ణదేవరాయలును పూజాపాత్రులు. రాయలకాలమునందు వాడిపంటలకును, వైభవవిలాసములకును, ధైర్యసాహసములకును, కళానిర్మాణములకును, నవ్యసారస్వతరచసలకును, స్వాతంత్ర్యప్రియత్వమునకును నిలయమైన రాయలసీమ వర్తిమానకాలమం దనుభవించుచున్న విషాదావస్థ సకలాంధ్రాదరణమునకును తగియున్నది. రాయలసీమ నావరించిన విషాదావస్థకు కారణములు ప్రభుత్వ నిరాదరణమును, నవకాశాభావమునుగానిరాయలసీమవాసుల సాహససంస్కార వివేకాభావములు కావు. దుర్బల స్థితియందున్న ఉత్తరాంధ్రులును, రాయలసీమాంధ్రులును గలిసి పనిజేసి ఆంధ్రాభ్యుదయార్థమైన ఆంధ్రరాష్ట్ర స్థాపనము జేయుటకు భగవదనుగ్రహము గలుగుగాత !

భగవదనుగ్రహమువలన శ్రీముఖ సంవత్సరారంభమునందు ౨౪-వ సంవత్సరాదినందికను ఆంధ్రమహాజనులకు సమర్పింపగలిగినందులకు వ్యాసకర్తలకును, చిత్రకారులకును, కవులకును, నితరమహాశయులకును నిర్వాహకులు కృతజ్ఞులు. వర్తమాన దేశకాలపరిస్థితులందు ప్రతికాప్రచురణమును, సంవత్సరాది సంచికాప్రచురణమును దురారాధ్యముగ నున్నవి. నిర్బంధశాసనములు భావస్వాతంత్ర్యమును, సంభాషణస్వాతంత్ర్యమును, ప్రచురణస్వాతంత్ర్యమును నజ్రపాశములందు బంధించినవి. ప్రచురణవిషయములందును, చిత్రపటములందును నిషిద్ధవిషయములను, సమ్మతవిషయములను నిర్ణయించుట దుర్లభము. ప్రజాహృదయము నాకర్షించెడి పటములు, వ్యాసములు, విమర్శనలు వ్రాయగల యవకాశములు, ప్రచురింపగల యవకాశములు పరిమితములు. విషమపరిస్థితులందును ఆంధ్రమహాజనుల సహాయపోషణాదరణములవలన శ్రీముఖసంచికను సంవత్సరాదిని

ప్రచురింపగలభాగ్యము కలిగినందుకు సంచికానిర్వాహకులు కృతజ్ఞులు.

మొదటిసంవత్సరాదిసంచిక బొంబాయియందు సాధారణసంవత్సరాదిని తత్త్వవివేచక ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది. శ్రీముఖసంచిక చెన్నపురియందు స్వీయాంధ్రపత్రికా ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది. కడచిన ౨౪ ఏండ్లయందును ఆంధ్రావనియందును, హిందుస్థానమునందును, ప్రపంచమునందును రాజకీయ మతసాంఘికార్థిక సాహిత్య లలితకళాదులందు గలిగిన వికాసమును సంచికయందలి వ్యాసములు, పద్యములు, కథలు, గేయములు, చిత్రపటములు విశేషము చేయుచున్నవి.

ఆదికాలమునుండియును ఆంధ్రావనియందు సంస్కృతాంధ్రములకును ప్రాచీన నవీనమార్గములకును సంరంభసాహచర్యములు సహజముగ గలిగినవి. ఆసంరంభ సాహచర్యములందు సారస్వతము ఆంధ్రసారస్వతము స్వయంవ్యక్తిత్వమును బడసి వికసించినది. వర్తమానయుగము నందు ప్రపంచమంతయును నవీనభావములతో తాండవమాడుచున్నది. మానవజీవయాత్రను ఆనందప్రదము చేయుటకు కావ్యములు, లలితకళలు ప్రాచీన నవీనభేదములు లేక రసానందమును గలుగజేయుచున్నవి. గతించిన పదేండ్లయందును సారస్వతమునందు వెలసిన నవీనసాహిత్యనిర్మాణములు ఖండన మండనములకు పాత్రమైనను క్రమవికాసమును పొందుచు విద్యావంతుల హృదయముల నాకర్షించుచున్నవి. దేశమంతయును రాజకీయ సాంఘికమతాది విషయములందు స్వాతంత్ర్యప్రాప్తికై పరితపించుచున్నపుడు సారస్వతమునం దీహితాపము ప్రతిబింబించుచుండును. యవజనులు సవజీవననిర్మాణమునకై మహాత్యాగమును జేయుచున్నపుడు సాహిత్యరచనలందు వారిత్యాగము సహజముగ ప్రతిబింబించు చుండును. సంచికయందు ప్రచురించిన వ్యాసములును, గీతములును,

కథలును, విమర్శనలును ఆంధ్రయువజన హృదయా వృతమైన భావపరివర్తనమును విశేషము చేయుచున్నవి. సకల నిర్మాణములకును స్వాతంత్ర్యము మూలాంకురము. స్వాతంత్ర్య విలసితములైన రచనలు ప్రాచీన నవీనభేదమును, సంస్కృతాంధ్ర భేదమును లేక ప్రజాదరణమును బడయుచున్నవి.

రా. బ. వీరేశలింగము పంతులుగారాంధ్రోద్యమమునకు మూలపురుషులైనటులు ఆంధ్రచిత్రకలాభ్యుదయమునకు శ్రీయుత కీ. శే. దామెల్ల రామారావు గారు మూలాంకురమును నాటిరి. ఆంధ్రచిత్రకలాభ్యుదయము వారి దక్షత్వమును విశేషము చేయుచున్నది.

ఈసంచికయందు ౮ త్రివర్ణ చిత్రములును, అనేకములైన సాధారణ చిత్రములును ప్రచురింపబడినవి. త్రివర్ణ చిత్ర పరిశీలన మాంధ్ర చిత్రకళా వ్యక్తిత్వమును తెలుపుచున్నది. రూపరేఖావిలాస విన్యాసములందును, రంగులందును, భావములందును, చిత్రరచనలందును ఆంధ్రయువజనులు చూపుచున్న వ్యక్తిత్వము చిత్రములందు వెల్లడియగుచున్నది. వివిధ ప్రాంతములందును ఆంధ్రయువజనులు స్థాపించిన చిత్రకళా భవనములు ఆంధ్రుల చిత్రకళాప్రావీణ్యమునకును, నభిరుచికిని నిదర్శనములు. ఇతర రంగములందువలెనే సారస్వత చిత్రకళారంగములందును అవకాశాభావము లాంధ్రుల పురోభివృద్ధికి ప్రతిబంధకములుగనున్నవి. శ్రీముఖసంచికముఖపటము నవీనమార్గము నవలంబించుచున్నది. దేశమునందు సనాతనులను, సంస్కారులను కలవర పరచుచున్న హరిజనసమన్యముఖ పత్ర విషయము. బ్రాహ్మణ క్షత్రియవైశ్య శూద్రులు సనాతన ధర్మమును విసర్జించి నవీనాచార వ్యవహారములను, నూతన వేషభాషలను స్వీకరించినను అస్పృశ్యులు మాత్రము పూర్వమువలెనే శ్రీరామ భజనలను చేయుచున్నారు. దేవాలయ ప్రవేశవిషయమై జరుగుచున్న ప్రతిఘటనము నుపశమింపజేయుటకు శ్రీరాముని నేమించు

చున్నారు. సనాతన ధర్మపరాయణులు అనివార్యమైన సంస్కరణమును హృదయపూర్వకముగ నామోదించి హరిజనులకును నితరవర్ణములకుగల మానవస్వాతంత్ర్యమును ప్రసాదించి హిందూమత సంఘధర్మమును రక్షింతురు గాత!

ఆచారపాశబద్ధమైన ప్రపంచవ్యవస్థలందు నవజీవన ప్రవాహము ప్రసరించుచు ఆచారపాశబద్ధములను శిథిలము చేయుచున్నది. ప్రపంచమునందంతటను నవజీవన నిర్మాణమునకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. అనుకరణము పారతంత్ర్యమునకును, నిర్మాణము స్వాతంత్ర్యమునకును చిహ్నములు. ప్రపంచమునందంతటను సకల రంగములందును స్వాతంత్ర్యసమరము ప్రవర్ధమాన మగుచున్నది. రాజకీయ సాంఘికార్థిక మత సాహిత్య కళానిర్మాణములు నవజీవనకాంతుల నపేక్షించుచున్నవి. నిరంకుశాధికారులకు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము గిట్టదు. సనాతనులకు సాంఘికసంస్కరణము పనికిరాదు. మతాచార్యులకు మతసంస్కారము పాపభూయిష్ఠము. ధనస్వాములకు ప్రజాస్వాతంత్ర్యము భయంకరము.

సాహిత్యకళాభిమానులకు నవీనమార్గము లుపద్రవకరములు. స్వాతంత్ర్య ప్రియులైన వీరులు, ధీరులు, కవులు, గాయకులు, కళాభిజ్ఞులు స్వాతంత్ర్య యుగస్థానమునకు వారిశక్తిసామర్థ్యములనువినియోగించవలసినయవసరము గలిగినది. ఆంధ్రదేశ భాగ్యోదయము స్వాతంత్ర్య ప్రియులైన యవజనులమీద నాధారపడి యున్నది. గతించిన పదేళ్లయందును నాంధ్ర మహాజనులు (స్త్రీపురుషులు) చేసినత్యాగమాంధ్రులకు కర్తవ్యమునుబోధించుచున్నది. సాహిత్యకళారచనలందును, సంఘమతాచారములందును నాంధ్ర మహాజను లవలంబించుచున్న స్వాతంత్ర్యమును సంచీకయందలిరచనలు తెలుపుచున్నవి. శ్రీముఖ సంవత్సరమునం దాంధ్రులును, సమస్తలోకములును గీతాంతమునందు సంజయుడు ధృతరాష్ట్రునకు జేసిన ధర్మోపదేశానుసారముగ యోగారూఢులై, కార్యపరాయణులై కామితార్థములను బడయుదురు గాత!

క్లో. యత్ర యోగీశ్వరః కృష్ణోయత్రపాథో ధనుర్ధరః,
తత్రశ్రీశ్రీజ మోభూతిర్హృవానీతిర్మత్తికృమ.

ప్రతిబింబములు! ఛాయాచిత్రకారుడు : వి.యస్. గోపాల దేశికాచారిగారు.

విశ్వదాతకు—ఉగాదికానుక

పండిత, పెనుమెద్దు సత్యనారాయణరాజుగారు

పండింపనేర్చిరి పట్టభూములు తు లోలిమై నాణిముత్యాల పంట
ప్రాయంగ నేర్చిరి బడిదిద్దుబాలకుల్ నవ్యార్థభవ్యసత్కావ్యములను
ఊఁకొట్టనేర్చిరి ప్రాకృతాంగనలును రాజకార్యములు విభ్రాజితముగ
చర్చింపనేర్చిరి ఛాందసబ్రాహ్మణు లస్పృశ్యతాదోష మంతరింప
అమలభవదీయ విశ్రాణనమునఁ జేసి-యహరహంబును వెలువడునట్టి యాంధ్ర
భారతీ ప్రతికలఁ దనివారఁ జదివి;-యెంత ధన్యుడవోయి! నాగేశరాయ!

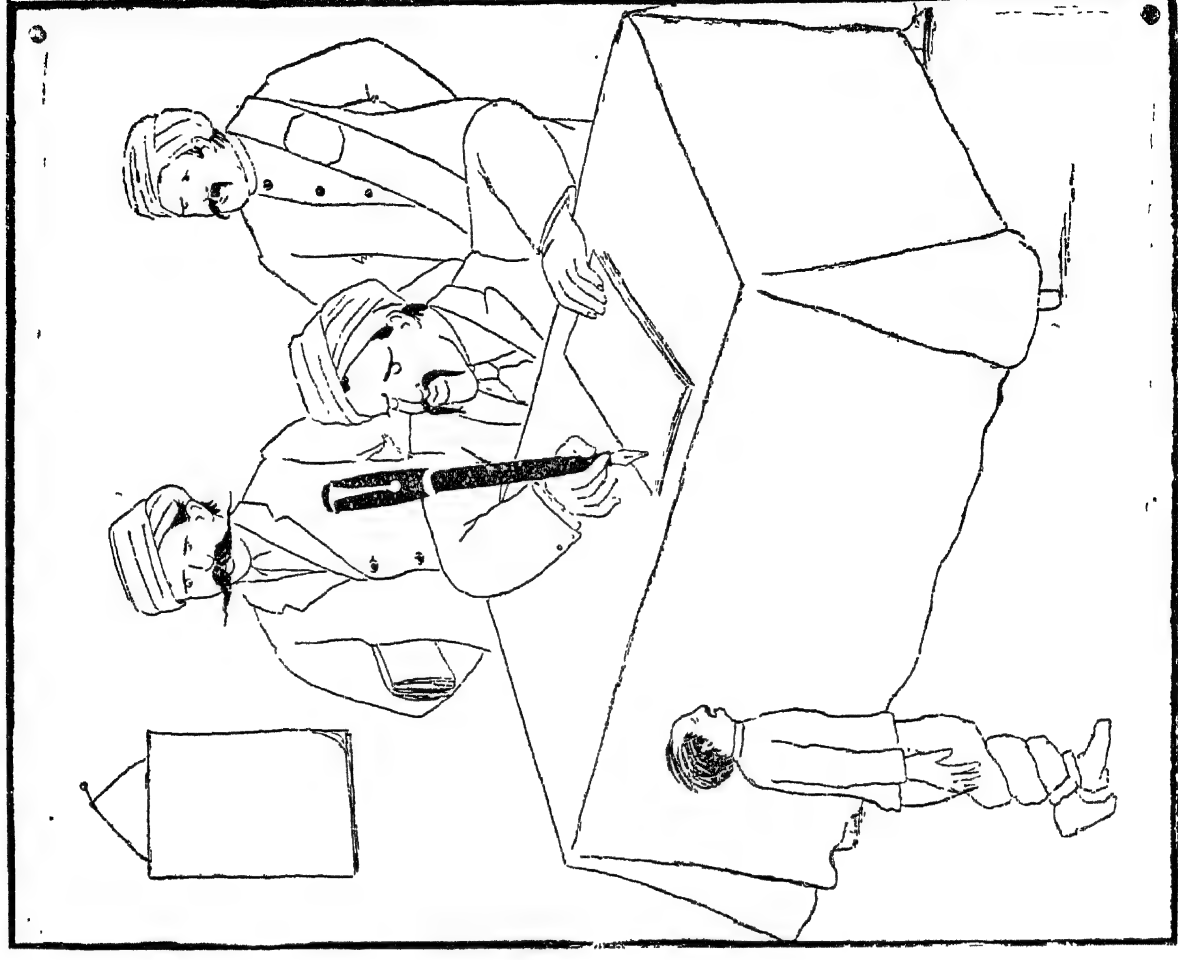
ఁ ఆరంగంచుట విశ్వదాతృసుకర ప్రారంభసద్ధర్మముల్
బారుల్ దీరిచి వేణునాదమిళితవ్యాసంగ లీహస్యలై
హేలాలాస్యము చేయుచున్ సరిగ నాగేశాఖ్య, హర్షంబునన్
శ్రీరాగంబునఁ బాడఁజొచ్చి రహహ శ్రీశైలభిల్లాంగనల్.

భద్రద్రుమహీధ్రసానుతల భాసితగైరికధాతుమాల ల
క్షుద్రభవద్విహాపితవిశోభిత గోపుర చంచలమహా
భద్రకడీపవజ్జులు విభావరులం దగఁగూడి చిశ్ర చి
త్రాద్రి సునక్తవర్ణములయట్టులు వెల్లెడు విశ్వదాతృఁడా!

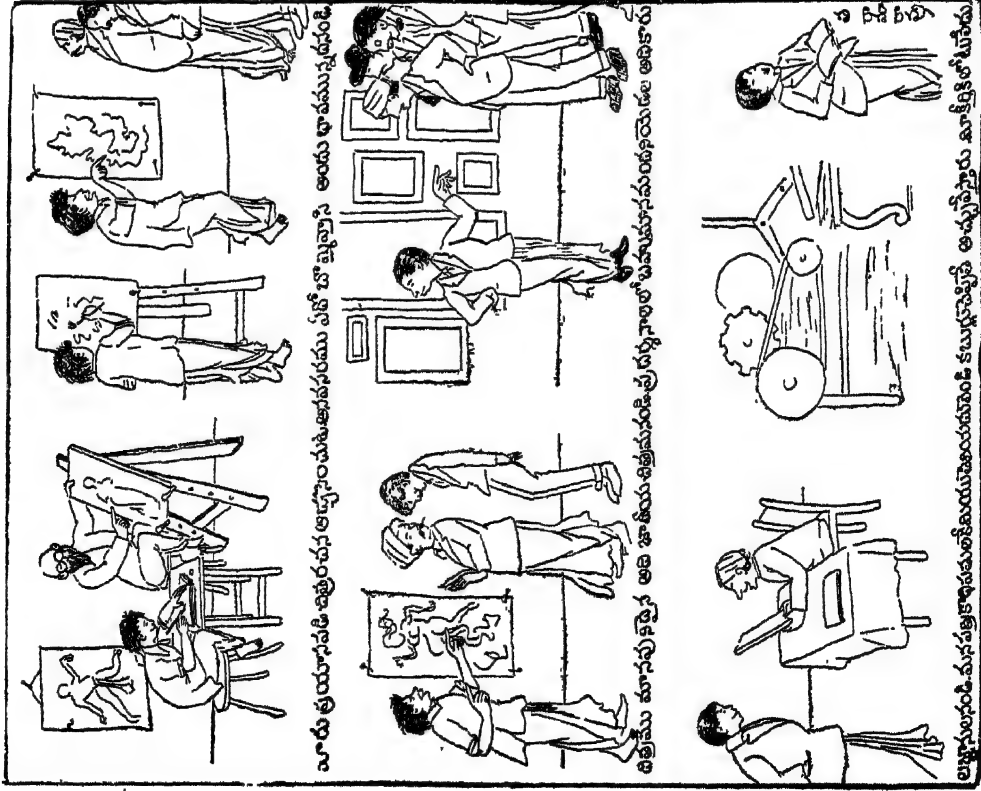
౧. విశ్వదాత, శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారు శ్రీశైలయాత్రికులకు సత్పినదానముల గూర్చినది.

౨. భద్రాచల శ్రీరామాలయమునఁ జెట్టించిన ఎలక్ ట్రిక్ దీపములఁ గూర్చినది.

నేను—ఇన్స్పెక్టర్ కు ఉద్యోగిని సదర్శించినప్పుడు
(ఈ చిత్రము కేవలము నా యూహా ప్రపంచమున కల్పితము. పన్నెండు వరముకాని డిపార్టుమెంటువారిని నిండుచుటకు కాదు)

కాబోయే కొన్ని చిత్రకారులకు నూచనలు
(నా యూహా ప్రపంచమున)

అట్లుగలగండి. మన చిత్రకళాపత్రములోని యితరములకునుండి కలుగజేయబడిన అచ్చనైపులు ముద్రికలోను

ఉద్యోగముకొరకు విశ్వప్రయత్నము చేసినను దొరకని యీ రోజులలో

లాభకరమైనవృత్తి

యునైటెడ్ ఇండియా

ట్రైఫ్ అస్యూరన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్.

వీరి ఏజన్సీ గలవారి జీవితము శ్రేష్ఠమైనది.

అందువలన వారి కది ఎప్పుడును తగిన సామర్థ్యమును, పనిని కలిగించును.

జీవితభీమా లిప్పడు మనదేశీయులయొక్కరిదేగాక, రాజధానియంతటను ఆదరణను రోజు రోజుకు ఎక్కువగా బడయగలుగుచున్నది. జనులు తప్పక భీమా చేసికొనవలెను. తమ భవిష్యతు జీవితమును గురించిన్నీ, తమప్రియదారా పుత్రాదులజీవితమునుగురించిన్నీ, మొండిధైర్యము గలవారయితే నేమోగాని, వారు భీమా తప్పక చేసికొనవలెను.

యునైటెడ్ ఇండియా : మనదేశీయులకు తృప్తికరముగా నుండుట కనేకకారణములు గావు.

యునైటెడ్ ఇండియా—దేశీయసంస్థ : మనజనుల ప్రేమాదరణలనుబడయుట కీ కారణము చాలును.

యునైటెడ్ ఇండియా—మద్రాసు కంపెనీ : మనదేశీయు లీ కంపెనీని బాగుగా ప్రోత్సహింపఁచుట కిది ప్రబలకారణ మని అనేకులు తలంచుచున్నారు.

అయినను, యునైటెడ్ ఇండియా కింతటి పలుకుబడి గలుగుటకు నిజమైన కారణము వేరొకటి గలదు. తమరాష్ట్రమని భావించి, తమరాష్ట్రపువారికే ప్రత్యేకవసతులను గల్గించి వ్యాపారాభివృద్ధికి కంపెనీ చూచుట లేదు. ఈ కంపెనీ పాలకవర్గమువారి ఆశయమున్ను నిరంతర కృషిన్నీ, పాలిసీ హోల్డరులకును, భీమా చేయువారికిని, జీవిత భీమాపద్ధతుల ననుసరించి వీలైనన్ని సౌకర్యములును లాభములను కలిగించుటయే.

యునైటెడ్ ఇండియా పాలిసీ యనగా మంచిపెట్టుబడి యనవచ్చును. యునైటెడ్ ఇండియా ఏజెన్సీ—ప్రజాసేవకును గౌరవముగా జీవితమును గడపుటకును, ఉపయోగించుచున్నది.

ఇంకను కొన్నిప్రదేశములందు ఏజెంట్లు కావలసియున్నారు.

వివరములు హెడ్ ఆఫీసునుండిగాని, చీఫ్ ఏజెంట్లు, లేక, ఇతర ప్రతినిధులవల్లగాని బడయవచ్చును.

“యునైటెడ్ ఇండియా అస్యూరన్సు బిల్డింగ్సు”

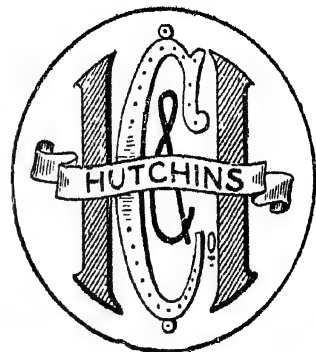
శంబుదాసువీధి, మద్రాసు.—24-3-1933.

యం. కె. శ్రీనివాసకా;

మేనేజింగ్ డైరెక్టరు

హాట్చిన్స్ సంగీత విద్వాంసుల

గానామృతము వింత రుచుల గొల్పుచున్నది

Maharajapuram VISWANATHA IYER

మహారాజపురం విశ్వనాథ అయ్యర్

K. S. DEVUDU IYER

కె. యస్. దేవుడు అయ్యర్

C. S. R. ANJANEYULU

సి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

Miss M. R. VASAVAMBAL

యం. ఆర్. వాసవాంబాళ్ కన్య

G.N.BALASUBRAMANYAM, B.A. (Hons)

జి.ఎన్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బి.ఎ. (హానర్స్)

MUTHU & MANI

ముత్తు అండు మణి

హాట్చిన్స్ రికార్డులు

యిది వరకు వన్నె కెక్కిన రికార్డులన్నింటికన్న సాటిలేని మేటివై అగ్రస్థాన మలంకరించి యున్నవి.

హాట్చిన్స్ & కో.

190, హైదరాబాద్,

మద్రాసు.

శ్రీ ముఖము

సేమాన పూర్వకాశకవిగాడు

శ్రీ ముఖవిస్ఫురితస్ఫుటకుశేతయ సన్మధు చట్టకృత
శ్రీముఖుడై వినమ్రుర కేఖరశీర్షలతాంత బాధరీ
శ్రీముఖరీక్యతాఘ్రిసరనీకుహుడై హరి నేయుగాత నీ
శ్రీముఖనామకాబ్దము సశేషజగత్ప్రమద్రదంబగాన్.

శ్రీ సముజ్జ్వలములై చెలువొంద గై నేసె ననలక్ష్మి సూరామవరగృహముల
మురమెదహంబింపుగబాజె గలకంఠగాయకావళి గలకంఠగతుల

భినయ లెన్నగ నదాగతి నల్లె సుమసరాగౌఘకింజల్కగంధాక్షతముల
సంతన బున గీరచయమొసంగెను మంజులాలాపముల సుఖస్వాగతముల
సన్నికాశుభాంగ వారాంగనాళి యు

తృవముదసర గిసలశయము లలర
రహి నటించె భృంగరవగానమమరశ్రీ
ముఖసమాగమప్రమోదవేశ.

చారువల్లవపత్రతోరణశ్రేణుల నరుదార గాననేందిర ఘటింప
గలనినాదమనోజ్ఞ కలకంఠకాలజ్జవగులు పంచాంగవైఖరులుదెలుప
నింబ్రసూనాన్లు నిరుపమామ్రశలటువుల బ్రీతిమై ద్వీజావళి భజింప
నింపార ఘనతరులెల్ల నానాంశుకపుల్లపుచ్చసుగంధముల వహింప
వచ్చె శ్రీముఖసమ మనవద్యలీల-ధరణిజనులకు శుభవరంపరలు వరలు
గోర్కెలన్నియు సరవిజేకురు నటంచు-చురిహంగుడు పంపినట్టి శ్రీముఖమనంగ.

శ్రీ ముఖాబ్దమా!

కల్పాల పార్వతమ్మగాడు

సర్వాధారము కాలము-సర్వము కాలికమటంచుఁ జాటిరి పెద్దల్
సర్వాబ్దంబులవలెఁ గా-కుర్వర కీ వధికసుఖము లొనఁగుము దయతో.

‘అన్య పదస్యాయ మర్థ’ యన్నీ శ్వర సంకేతమేగదా ‘శక్తి’ యనఁగ
‘శ్రీముఖ’ మృదు నీను చెన్నారు నామముక విఁగనే శక్తిచే మనముగందు
సిరులొసంగునుగదా శ్రీముఖంబని యెంతో సంతస ముదయించె సంతలోన
గోరుచిక్కుడుకాయ గోరుశబ్దమదెత సార్థమో యలులనే సంపదర్థ
కమ్ము శ్రీశబ్ద మున్న నే నమ్మరాద-టంచు సందియమొదవె నొకించుకంత
సందియంబును బోగొట్టి సౌఖ్యదవయి-సిరులొసంగియుఁ బ్రోవు మోశ్రీముఖమ్మా!

శ్రీ ము ధ ము

పీలేటి వెంకటాచలం శాస్త్రిగారు

శ్రీముఖమున నొప్పు జేయనోయనున్న

శ్రీమూర్తియు శుభశ్రీలు నొకొనంగు.

శ్రీ, ముఖమై తెనర్ప పోలిల్లెను శ్రీముఖవత్సరంబు శో

భామహాసయమై బహు శుభద్రవమై లగు తెమి సంతక స్వ

శ్రీ మహామంగళ దన్మృతిమి చెప్పక చెప్పరునుండ నాంధ్రులూ

రా? మహితాత్మలార! నువ్వలై మనుడే ననవర్లుబుచ్చునాన్.

శ్రీముఖమున నభిరే ను-శ్రీ, ముఖమున నవర, దాన్యభిరేలును చేత

క్షేమముకరి నచ్చు-శ్రీ దే-తామహితంబు నగుండు నర్విజను లంగ్రమునన్.

శ్రీముఖము మీకు నొప్పు-శ్రీముఖ నిరల్పేల్లెల్ల నొప్పు లిది బహు

క్షేమములు గలుగజేయుచు-చోముత మానందవార్ధి నోలార్చి దింతున్.

ఉ గా ది

పీరుభొట్ల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

(శ్రీ) రామ లీలానమారంభ చిత్తులై బ్రజలెన్ని భక్తి శత్యగోచరంబు

శ్రీమంతముగ నెల్ల భూమిజముల్ పూచి తొలగు తోమొనరు విందానరు బిల్వ

మృదువుగా బల్లవంబుల మెక్కి కరస్థ శనదోహములు పాటంగుకొనగ

భుగవాహనుని గుడికడ, మంటవంబులో భూమికుల్ వంశాంగములు పోల

పచ్చెనాచు గాత్తు నర్జరాజును నుహా

ప్రవదినంబటంచు సమత లేని

రహివి యాడిరింత బ్రజలెన్ని చోటల

మృదములకును నాది యిది యుగాది.

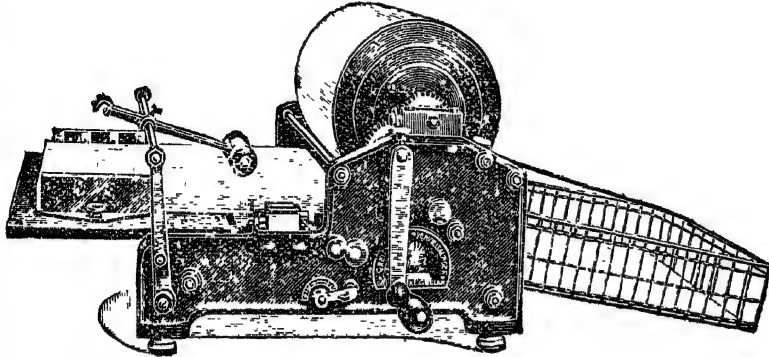
గ్రీఫ్ డూప్లికేటర్లు

దృఢత్వము, మితవ్యయముగలిగి, త్వరితముగను, సులభముగను పనిచేయగలిగియున్నవి.

సోల్ ఏజెంట్లు:—

గ్రీఫ్ ప్రాడక్టుస్ (ఇండియా) ఏజెన్సీ

పోస్టుబాక్సు నెం 741 రు. - 30, చచ్చి గేట్ వీధి, బొంబాయి.

మెర్ నీడెస్ స్టాండర్డు, పోర్ట్ బుల్ టైప్ రైటర్ల కు సోల్ ఏజెంట్లు. టైప్ రైటర్ల కు, డూప్లికేటర్ల కు వలయు అన్ని పరికరములు చౌక ధరలలో దొరకును.

ఈ (గ్రీఫ్ ప్రాడక్టుస్) మెషిన్ వెల రు. 800 గలిగి గంట 1-కి 8000 కాపీలు తయారు చేయును. కాకితము, సిరా, లెక్కించుట వగైరాలు స్వయముగానే జరుగు సేర్పాటులు దీనియందు గలవు.

ఇతర డూప్లికేటర్లు రు. 17/8

మొదలు 1200/- వరకు గలవు.

వెలస్వల్పము!

ఫలమధికము!!

పరీక్షించదగినది!!!

నా ర సిం హ లే హ్య ము

దీనియందు బంగారు, వెంశికేళులు, పచ్చకర్పూరము, మంతుమపువ్వు, సాలామిశ్రి, సఫేదామిశ్రి మొదలగు అనేకవిధములగు వస్తువులతో తయారుచేయబడియున్నది. ఇది మిక్కిలి వీర్యవృద్ధిని, బలమును కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, కుక్షనవ్వు, సంసార సౌఖ్య లోపము, మాత్రమునెండు పక్షమునడుట, మొదలగువాటిని ఖండించును. పలుచనైన యింద్రియమును గట్టిపరచును. రక్తమును శుభ్రపరచి వృద్ధిజొందించును. అతిమాత్రమును ఖండించును. వృద్ధులకైనను యౌవనమును, బలమును, కాంతిని, సంసార సౌఖ్యమును, మిక్కిలమును ధాతువుప్రైని సంతృప్తిపాప్రైని గలిగించు వరప్రసాదము. అనేక యోగ్యతాపత్రికములు వచ్చుచున్నవి. 2 డబ్బీలు తెప్పించి పరీక్షించిన వారలు మరలమరల తెప్పించుకొనుటయే దీని ప్రాశస్త్యమునకు ప్రబలసాక్ష్యము. 2 డబ్బీలు చాలును.

20 తులముల డబ్బీ రు 2-8-0 పోస్టేజి 0-7-0

(నోటు:—ఈ ప్రతి 20 తులముల లేహ్యమునందున్నా 3-0-0 లు విలువగల క్షితులం లోహా

భ్రకసింధూరమునుగాని అభ్రకసింధూరమునుగాని గలిపి సేవించినయెడల మేహాదిసమస్తరోగములను శీఘ్రముగా పోనడచుటయే గాక మిక్కిలమును వీర్యవృద్ధిని, బలమును కలిగించుటలో సందియము లేదు.)

లోహాభ్రకసింధూరము సీసా 1-కి రు 3-0-0

అభ్రకసింధూరము సీసా 1-కి 3-0-0

ఒక్కలాభము:—రెండుడబ్బీలలేహ్యమును నీకకాలముందు తెప్పించుకొనినచో రు 1-కి 0-2-0 కమిషన్ తగ్గించిపంపెదము. అన్ని ఔషధములు గల మా క్యాట్లాగు యుచితము.

పి. ఇ. ఏ. అందుకంపెనీ, ఆయుర్వేద సమాజం-వెరిదేసి-నెల్లూరుజిల్లా.

శ్రేష్ఠ మైన సబ్బు

డ్రేల్ సబ్బు
మాలటైన్ గ్లిసరిన్ సబ్బు

ఇంపగు సువాసన

సన్నిరమగు యాకృతులకు అస్వీతీయమైనది.

ఇది అద్దమువలె నిర్మలమైనది.

ఆరోగ్యలావణ్యముగల వర్చస్సు నొసంగును.

ఉత్తమమైన సబ్బులు రహస్యములన్నియు
గ్రహింపబడినవి

అన్ని స్టోరలందు దొరుకును

సోల్ ఏజెంట్లు :—

ఎ. వి. ఆర్. ఏ. అడికప్ప చెట్టి,

52, బాచరువీధి, మద్రాసు.

191, ప్రెస్నెవీధి, బొంబాయి 2.

చిహ్నములు

వాలం ిరులు, సగోకులు. సంఘములు, సంస్థలు, సేనా
మండలములు, యువకులసంఘములు, ప్రసిద్ధివహులు, బాలశిక్ష
సంఘములు ఇతరాలకు చిహ్నములు. ఆకర్షణీయమగు చిత్ర
ములు చాలచోకభరణగోనే సప్లయితేయబడును. ఉచితసమో
నాలకు, ధరలకొరకును గ్రాయును మిక్కుకావలసిన చిహ్నము
యొక్క వివరములను గ్రాయును. ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వములు
ఆంగ్లభాషలోనే యుండును. క్రిందకొలాపాదకు గ్రాయును.

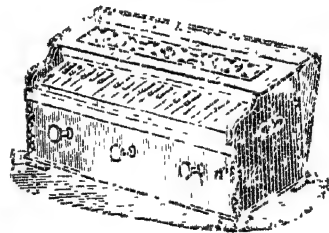
M. G. Kotecha & Bros.,

Opp. Parekh Hospital, BOMBAY 4.

(A. P.) Sandhurst Road,

ఎమ్. జి. కొటేచా అండ్ బ్రదర్స్,

పరేఖ్ ఆసుపత్రికి ఎదురుగా, కాండహార్ స్ట్రోడ్డు, బొంబాయి 4.

దీనిని

మరియు ఇతర

సంగీత

జంత్రమును

యీ దిగువ పిలాసమునుండి తెప్పించుకొనుడు.

P. RANA & CO.,

LATE OF MOHIN BROTHERS

MOHIN FLUTE

3, Lower Chitpore Road;

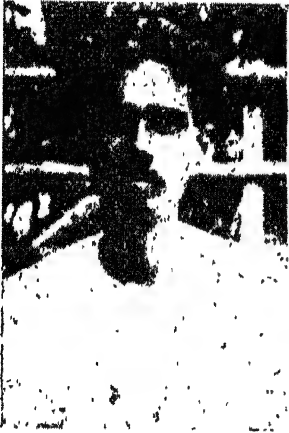
CALCUTTA.

చిత్రముల క్యాటలాగు కోరినవారికి ఉచితము.

సంస్థాన ప్రజలు

నార్ల వేంకటేశ్వరరావుగారు

నేడు ప్రతిభారతీయుని దృష్టియు భారతదేశభావి రాజ్యాంగవిధానముపై బరగుచున్నది. అఖిలభారత సమాఖ్య యేర్పడునా, యేర్పడదా? కేంద్రప్రభుత్వమున బాధ్యత లభించునా, లభింపదా? మున్నగు ప్రశ్నలకు ప్రతివారును ప్రత్యుత్తర మొసగ యత్నించుచున్నాడు. దీనికై కమిటీలు, కాన్ఫరెన్సులు మొదలగునవి యేర్పాటు గావింపబడుచున్నవి. స్వదేశసంస్థానాధీశులను అఖిల భారతసమాఖ్యలో సభ్యులుగ జేయుటకు

వ్యాసారథి.

భగీరథప్రయత్నములు చేయబడుచున్నవి. కేంద్రప్రభుత్వమున బాధ్యత సంపాదించుటకు సర్వశక్తులు వినియోగింపబడుచున్నవి. ఇది యంతయు బాగుగ నేయున్నది. కాని సంస్థానప్రజలనుగూర్చి యెవ్వరును విచారించకుండుటయే శోచనీయము!

1931-వ సం.పు జనాభాలెక్కలప్రకారము స్వదేశ సంస్థానములలో 8,08,38,528 మంది ప్రజలున్నారు. ఆ లెక్కలప్రకారమే యావద్భారతదేశమున 35,14,50,689 మంది ప్రజలున్నారు. దీనినిబట్టి భారతదేశప్రజలలో నైదవవంతునకు పైగా స్వదేశసంస్థానములందున్నట్లు విదితమగుచున్నది. సంస్థానప్రజల సంఖ్య బ్రిటనుదేశపు జనసంఖ్యకు దాదాపు రెట్టింపుగ నున్నది.

ఇట్టియెడ భారతదేశము సర్వతోముఖముగ నభివృద్ధి నందవలెనన్న సంస్థానప్రజల మంచిచెడ్డలనుకూడ నారయవలదా? కాని యట్లు జరుగుట లేదు. అఖిల భారతకాంగ్రెసుమహాసభ సంస్థానప్రజల పేరైనను తలపెట్టదు. ఇక ప్రభుత్వమన్ననో సంస్థానముల యాంతరంగికపరిపాలనయందు సాధారణముగ జోక్యము కలిగించుకొనదు. ఇట్లు సంస్థానప్రజల దిక్కుదశ నారయవా రెవరును లేకపోవుచున్నారు.

దీని కుదాహరణముగ రౌండుటేబిలుసభాప్రాతినిధ్యమును పేర్కొనవచ్చును. ఇంతవరకు మూడు రౌండుటేబిలుసభలు జరిగినవి. ఈసమావేశముల కన్నిటికిని పెక్కుమంది సంస్థానాధీశులు ఆహ్వానింపబడిరి. కాని సంస్థానప్రజులతరపున నొక్కప్రతినిధియైనను పిలువబడలేదు. సంస్థానాధీశుల ప్రతినిధులను పిలిచినప్పుడు, సంస్థానప్రజల ప్రతినిధులను వేరుగ పిలువ నగత్యమేమని కొందరు ప్రశ్నింపవచ్చును. కాని చరిత్రజ్ఞానమున్న ప్రతివానికిని పాలకుల దృక్పథమును, పాలితుల దృక్పథమును వేర్వేరుని తెలిసియుండును. దీనికి భిన్నముగ నెక్కడైన నున్నవో నది రామరాజ్యములోనే! ఇట్టియెడ సంస్థానాధీశులే సంస్థానప్రజలకు ప్రతినిధులని చెప్పట సాహసము. కేవలము సాహసమేకాదు, మాధ్యముకూడ.

నేను పైన నిరూపించినట్లు సంస్థానప్రజల గతిని గూర్చి విచారించువా రెవ్వరును కానవచ్చుట లేదు. ఇది భారతదేశాభివృద్ధికి తీరిని ప్రతిబంధకము కాకమానదు.

అందువలన సంస్థానప్రజల స్థితిగతులనుగూర్చి పరిపూర్ణముగ శ్రద్ధతీసుకొనుట ప్రతిభారతీయుని ధర్మమై యున్నది.

మొత్తముమీద భారత దేశప్రజలే నిరుపేదవారు. సంస్థానప్రజ లంతకన్న నిరుపేదలు. ఈవిషయము నొక్కచిన్నవిషయమునుబట్టి నిరూపింపవచ్చును. 1921-వ సం.పు జనాభాలెక్కలప్రకారము బ్రిటిషుఇండియాలో సగటున చదరపుమైలునకు 196 మందిచొప్పన నివసించుచుండిరి. కాని స్వదేశసంస్థానములందు 113 మందిచొప్పన మాత్రమే నివసించుచుండిరి. ఇట్లు రెండుసంఖ్యలమధ్యను విపరీతభేద ముండుట కొకకారణమే కలదు. అది సంస్థాన ప్రజల ఘోరదారిద్ర్యమే.

సంస్థానప్రజలలో రెండుతరగతు లున్నవి. మొదటి తరగతివారు గ్యారంటీడుభూస్వాములు. వీరిని వివిధ సంస్థానములలో వివిధనామములతో వ్యవహరింతురు. దక్షిణమహారాష్ట్ర సంస్థానములందు వీరిని జాగీరుదారు లందురు. రాజపుత్రస్థానపు సంస్థానములందు వీరిని తాకూరు లందురు. కథియవాడుసంస్థానములందు వీరినే ముల్ గిరాస్సియా లందురు. వీరి కందరికిని ప్రత్యేకాధికారము లున్నవి. వీరి స్థిరచరాస్తులు బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిచేత గ్యారంటీచేయబడియున్నవి.

వీరుకాక తక్కినప్రజ లందరును రెండవతరగతి క్రిందకు వత్తురు. ఈరెండవతరగతివారే సంస్థానముల నిక్కువమైన ప్రజలని చెప్పవచ్చును.

సంస్థానప్రజలలో నూటికి 70 మంది వ్యవసాయము మీద జీవింతురు; 15 మంది వర్తకవ్యాపారములు, చేతి పనులు మున్నగువానిమీద బ్రతుకుదురు; 10 మంది కాయకష్టముతో పొట్టపోసుకొందురు; తక్కిన 5 గురును సంస్థానోద్యోగులుగను,భృత్యులుగను ఉండురు. మొత్తము మీద సంస్థానప్రజలకు (బ్రిటిషుఇండియాప్రజలకు వలెనే) సేద్యమే ప్రధానవృత్తియని చెప్పవచ్చును.

మైనూరు, తిరువాన్కూరు, కొచ్చిను, బరోడా, గ్వాలియరు మున్నగు ఏకొలదిసంస్థానములలోనో తక్కు

తక్కినవానియందు పరిశ్రమలు లేవనియే చెప్పవచ్చును. అక్కడక్కడ కొన్నిసంస్థానములందు ప్రత్తిఫ్యాక్టరీలు, నారఫ్యాక్టరీలు మొదలగునవి యున్నను, అవి సంస్థానాధీశులు తమ సొంతలాభములకై పెట్టుకొనినవి. వీనివలన ప్రజల కెట్టిలాభమును లేదు.

పెక్కుసంస్థానములందు గృహపరిశ్రమ లున్నవి. కాని రాజపోషణ లేనికారణముచే నవి తగినట్లు వృద్ధి నందుట లేదు. వీనిపై నాధారపడువారికి రెండుపూట లును కడుపునింక గంజికూడ దొరకుట కష్టము. ఇక, కూలినాలి చేసుకొనువారి సంగతి వేరుగ చెప్పనక్కర లేదు. వారికి సంవత్సరమున కారుమాసములు మాత్రమే పని దొరుకును. అప్పుడైనను కష్టమునకు తగిన కూలి డబ్బులు లభింపవు. అందువలన వారు విధిలేక పొట్ట పోసుకొనుటకై బ్రిటిషుఇండియాకు వచ్చుచుండురు.

ప్రజాసామాన్యపు స్థితి యిట్లుండ విద్యాధికులును, స్వతంత్రజీవనోపాధి గలవారును, స్వచ్ఛందవృత్తి నేర్చిన వారును క్రమముగ సంస్థానములను వీడి బ్రిటిషుఇండియా చేరుచున్నారు. వీ రెల్ల రిట్లు గావించుటకు సంస్థానము లందు వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యముగాని, శక్తిసామర్థ్యప్రదర్శనా వకాశముగాని, ఆస్తి భద్రతగాని లేకుండుటయే కారణము. ఇట్లు పెక్కుమంది లేచిపోవుచుండుటవలన సంస్థానముల జనసంఖ్య తగ్గిపోవుచున్నది. దీని కుదాహరణముగ ఆళ్వారుసంస్థానమును పేర్కొనవచ్చును. 1901-వ సం॥లో దీని జనసంఖ్య 8,28,489; 1911-వ సం॥ లో 7,31,668; 1921-వ సం॥లో 7,01,154. 1931-వ సం॥పు జనాభాలెక్కలప్రకారము దీని జనసంఖ్య పెరిగినదో, లేక మరికొంత తగ్గినదో నాకు సరిగ తెలియదు.

సంస్థానప్రజలు దుర్భరదారిద్ర్యవస్థయందు మునిగి యున్నను పన్నులకు కొడువలేదు. విధింపబడుచున్న క్రింది పన్నుల పట్టికవలన విషయ మంతయు కండ్లకు కట్టినట్లు కనుపడగలదు—

వ్యవసాయదారులు చెల్లింపవలసినవి:

1. భూమిశిస్తు
2. ఆస్తిహక్కుపన్ను (భూమిశిస్తు మొత్తములో 1-0-0 కి 0-4-0 చొప్పున)
3. కరవుపన్ను (భూమిశిస్తు మొత్తములో 1-0-0 కి 0-1-0 చొప్పున)
4. కరవుభీమాపన్ను
5. పాడిపశువులపై పన్ను
6. ప్రత్తిపై పన్ను
7. పశువిక్రయమునకు పన్ను
8. నేతిపై పన్ను
9. పశుగ్రాసముపై పన్ను
10. ధాన్యాదుల విక్రయమునకు పన్ను
11. బాలికావివాహమునకు పన్ను
12. పెండ్లి పెద్దలపై పన్ను
13. పునర్వివాహములకు పన్ను
14. ఫలవృక్షములకు పన్ను
15. బెల్లమునకు పన్ను
16. పంచదారకు పన్ను
17. తపాలాపన్ను
18. కూరగాయలపై పన్ను

(ఇట్లు కృషివలుని ఆదాయములో నూటికి 60వంతులకు పైగా పన్నుల క్రిందనే చెల్లిపోవును.)

నగరవాసులు చెల్లింపవలసినవి:

1. నగరములోనికి దిగుమతియైన వస్తువులన్నిటిపైనను సుంకము
2. ఇంటిపన్ను
3. బండిపన్ను
4. యుద్ధఋణమునకై పన్ను
5. పశుగ్రాసముపై పన్ను
6. నేతి యుత్పత్తిపై పన్ను
7. నేతి దిగుమతిపై పన్ను

వ్యవసాయదారులు కానివారందరును చెల్లింపవలసినవి:

1. వడ్డీవ్యాపారి, చిల్లర దుకాణదారుడు వగైరా రు. 4-0-0
2. వడ్డంగి, దర్జీవగైరా 3-8-0
3. కమ్మరి 3-0-0
4. ఊడ్పుకూలీలు, కోత కూలీలువగైరా 3-0-0
5. దూదేకువాడు, సాలీ వగైరా 3-0-0
6. తదితరులు 2-0-0

ఈ పన్నులన్నియు నిట్లుండ నవానగరుసంస్థానములో నొకవిచిత్రమైన పద్ధతి యున్నది. బ్రిటిషుఇండియాలో కల్లు, సారాయి, గంజాయి, నల్ల వందు మున్నగు మత్తుపదార్థములలో స్వేచ్ఛగ వ్యాపారము సల్పుటకు ఏలులేదు. ప్రభుత్వమువారు పాటపెట్టి, దానిలో నెక్కువ పాడినవానికి వాని నమ్ముకొను నధికార మిత్తురు. ఇట్లే నవానగరుసంస్థానమునందు పొగాకు, కిరసనాయిలు, పెట్రోలు, అగ్గిపెట్టెలు వగైరా యిజారాపాడినవారే అమ్ముకొనవలెను. పైన పేర్కొనబడిన వస్తువుల కొక్కొకదానికిని రు. 75,000 మొదలు రు. 1,50,000 వరకు ఇజారామొత్తముక్రింద తీసుకొనబడుచున్నది. ఇట్టి ఘోరము సభ్యప్రపంచములో మరెచ్చటను కానరాదు.

ఇట్లే తక్కినసంస్థానములందును ఘోరముగ పన్నులు విధింపబడుచుండును. కొన్ని సంస్థానములందు చావుపుట్టుకలకు కూడ పన్ను లున్నవి. మరికొన్నిటి యందు షకీరులు, సన్యాసులు, భిక్షుకులు సహితము పన్ను చెల్లింపవలెను. గవర్నరులుగాని, వైస్రాయిలుగాని, తదితర ప్రభుత్వోన్నతోద్యోగులుగాని సంస్థానములను దర్శింపవచ్చినప్పుడు వారి విందులకు, వినోదములకు, ఆటలకు, పాటలకు వెచ్చింపబడు లక్షలకొలది ధనమంతయు ప్రజలే భరింపవలెను. తుద కనాథలగు శ్రీ లుదరపోషణనిమిత్తమై పిండివినరుకొన్న, తిరుగలి కింతచొప్పున వెంకటేశ్వరుని ముడుపు కట్టవలెను.

విశరీతముగ నిట్లు పన్నులు విధింపబడుటయే కాక వానిని ససూలుచేయుటయందు కూడ చాలా కారణము చూపబడును. ఉదాహరణముగ భూమిశిస్తుకు గైకొన వచ్చును. ఇది ధనధాన్యరూపములో నేది లాభకరమైన నట్లు వసూలుచేయబడును. నూర్చి కల్గమునం దుంచిన ధాన్యమును వాసలు వచ్చినను, వరదలు వచ్చినను సంస్థా నోద్యోగులు వచ్చువనుక రైతు ఇంటికి తీసుకొనిపో వీలు లేదు. దీని నతిక్రమించిన బహు కష్టనిష్ఠురములకు పాలు గావలసివచ్చును.

ప్రజల నిన్ని బాధలు పెట్టి వసూలుచేయు ధనము పరిపాలనావనరములకు గాని, ప్రజోపయోగమునకు గాని వినియోగింపబడునా? లేదు. అదియంతయు సంస్థానాధీ శుని విదేశసంచారమునకు, విలాసయుతజీవనమునకు వెచ్చింపబడును. ఈక్రింద పేర్కొనబడిన పట్టికవలన పైవిషయము తేటతెల్లము కాగలదు :—

సంస్థానపు పేరు.	సకటుక తలకుపన్ను	ప్రభుత్వ నిర్మాణము (నూటికి)	విద్యుత్తు	సంస్థానమునకు వ్యయము	సంస్థానమునకు వ్యయము
కాశ్మీరు	6.0.0	20	0.6.0	0.3.0	2
బీకనీరు	16.8.0	20	0.5.0	0.4.0	3
ఇందూరు	13.8.0	17	0.7.0	0.2.0	3
ఆళ్వారు	11.4.0	25	0.3.0	0.1.0	2
పాటియాలా	11.4.0	25	0.3.0	0.2.0	2
నవాసగరు	22.8.0	45	0.6.0	0.4.0	3
కపుర్థల	11.4.0	25	0.7.0	0.3.0	3
కచ్చి	22.8.0	25	0.2.0	0.1.0	1

నేను పైన నుల్లేఖించిన పట్టికవలన ప్రజలవద్ద నుండి పిండబడిన ధనమంతయు సొంతఖర్చుక్రిందనే చెల్లి పోవుననియు, ప్రజోపయోగసంస్థలకు నామమాత్రముగ కొలదిధనముమాత్రమే ఖర్చుపెట్టబడుననియు స్పష్టపడుచు న్నది. ఈవిషయమై యొకను వివరముగ తెలుసుకొన గోరువారు నేను 1932 జూన్ నెల 'భారతి' లో "సంస్థా

నాధీశులు—నూతనరాజ్యాంగవిధానము" అను శీర్షిక తో వ్రాసిన వ్యాసమును చూడదగును.

ఈవిషయము లన్నియు నిట్లుండ పెక్కుసంస్థానములందు కడుఘోరమైన బానిసత్వపు పద్ధతి యొక టున్నది. చాలా రాజపుత్రస్థానపు సంస్థానములందును, కఠియవాడుసంస్థానములందును బానిసకులము లున్నవి. 1921 వ సం. పు జనాభాలెక్కలప్రకారము రసపుత్ర స్థానమందును, మధ్యభారతవర్షమందును చకారు, దరో గాకులములకు చెందినట్టి బానిసలు 1,60,735 మంది యున్నారు. ఈబానిసకులములకు వివిధసంస్థానములలో వివిధనామము లున్నవి. వీనిలో దరోగాలు, చకారులు, హుజూరీలు, రావణరాజపుత్రులు, చేలాలు, గోలాలు అనుకులములు ప్రధానమైనవి.

ఈబానిసలస్థితి గర్భనిర్భేదకముగ నుండును. వారికి వ్యక్తిస్వాతంత్ర్య మణుమాత్రమైన నుండదు. వారి శరీరాత్మలు రెండును మహారాజులవి. ఉనువులు నిలుపు కొనుటకు వలసినవాసికంటె వారి రధికముగ ధనధాన్యముల నుంచుకొన వీలులేదు. అట్టిచో వారి కెట్టి ఆస్తియు నుండదని వేరుగ చెప్పవలెనా? బ్రతికినన్నాళ్లు బానిసత్వ మొనర్చినందులకు వారికి ముట్టు ప్రతిఫలము జొక్కలునిండని గంజిమాత్రమే. సంస్థానాధీశులు తమ పుత్రికల వివాహమందు ధనకనకవస్తువాహనములతో పాటు బానిసల భార్యాపుత్రికలనుకూడ కట్నముక్రింద నివ్వవచ్చును. బానిసజాతులవారి వివాహముగాని, విడాకులుగాని మహారాజుల దయాధర్మభిక్షములపై నాధారపడి యుండును. ఏబానిసయైనను కష్టములను భరింపలేక మరొక సంస్థానమునకు పలాయనమై తలదాచుకొనినయెడల వానిని నిర్బంధించి వెనుకకు పంపవచ్చును.

జోధపూరుసంస్థానపు చట్టములలోని క్రిందిభాగములవలన బానిసల స్థితిని కొంతవరకు గ్రహింప వచ్చును:—

“యజమానిహోదాకును, అవసరమునకు తగినట్లు దొరగాలు సేవ చేయఁబోయినచో నతడు చట్టసమ్మతముగ వలసిన సేవను చేయించుకొనవచ్చును.

“దొరగాల సంఖ్య, యజమానిహోదాకును అవసరమునకును మించినయెడల నతడు కావలసినవారినే యుంచుకొని తక్కినవారిని తగ్గించవచ్చును. ఈవిధముగ తగ్గింపబడినవారు యజమాని పిలిచినప్పుడెల్ల పనిలోనికి రావలెను; యజమానిగృహమున జకుగు వివాహాదిశుభ కార్యములలో వచ్చి సేవచేయవలెను; యజమాని కోరినంతకాలము పనిచేయవలెను. ఇట్లు సేవచేసినంతకాలము యజమాని దొరగాలకు తిండి పెట్టవలెను.

“రాజపుత్రులు తమ గృహములలో పుట్టిపెరిగిన దొరగాల కూతుర్లను తమ పుత్రికల వివాహసందర్భమున కట్నముక్రింద నివ్వవచ్చును. హోదాగల రాజపుత్రులు దొరగాకుటుంబములనుకూడ కట్నముక్రింద నివ్వవచ్చును.

“తన హోదాకును, అవసరమునకును మించినను, కారణముచేత యజమాని సేవనుండి తగ్గించుటవలన వేరొకచో పనిచూచుకొనిన దొరగాల కుమార్తెలను కూడ నతడు కట్నముక్రింద నివ్వవచ్చును.”

ఈచట్టము ప్రస్తుతము కాగితముపైన లేదు. కాని దానిలోని విషయములన్నియు అమలునందున్నవి. దొరగాకులమువారు చదువుసంధ్యలు లేనివారగుటచేత వారికి పై చట్టము తొలగింపబడినసంగతి తెలియదు. ఒక వేళ ప్రజాహితకాంక్షి యెవడైన వారి కీసంగతిని తెలుపయత్నించిన వాడు శిక్షకు పాత్రుడు కావలసివచ్చును.

ఇట్లే తక్కినసంస్థానములందును చట్టము లున్నవి. కోతాసంస్థానములో బానిసకులమువా డెవ్వడును సంస్థానోద్యోగములో బ్రవేశింప వీలులేదు. ఉద్యోగములన్న పెద్దపెద్ద పదవులు కాదు. బానిసకులమువా డెవడును పోలీసుభటుడుగాగాని, సైనికభటుడుగాని, చేరుటకు

కూడ వీలులేదు. అంతేకాదు; అదివరకే సంస్థానోద్యోగములో నున్నవారినందరి నొక్కసారిగా తొలగింపవలసినదిగ కోతాసంస్థానము 1920 సెప్టెంబరు 20-వ తేదీని ఆజ్ఞను జారీ చేసెను.

బికనీరుసంస్థానములో 1921-వ సం.పు జనాభా లెక్కలప్రకారము చకారు, దొరగాకులజులైన బానిసలు 10,884 మంది యుండిరి. ఐనప్పటికిని బికనీరుసంస్థానాధీశుడు నానాజాతినభకు ప్రతినిధి; పెర్సీలీసుసంధిప్రముపై సంతకపుదారుడు.

ఆల్వారుసంస్థానమునందు మొత్తము 5,179 మంది బానిస గలరు. బానిసతనమును న్యాయవిరుద్ధ మొనర్చుచు నొకచట్టము గావింపబడినను, నేటికిని ఆల్వారునందు బానిసతనము సుస్థిరమై యున్నది. ఐనను 1929 జూలై 5-వ తేదీని భారతకార్యదర్శిగారు ఆల్వారుమహారాజుగారిని క్రిందివిధముగ స్తుతించిరి :—

“జీవితపథము లన్నిటియందును ప్రతిభావిశేషములను ప్రదర్శింపగలిగినవాడు. అతని సంస్థానము సుపరిపాలనాచిహ్న భరితమై యొప్పుచున్నది.”

ఈ 20-వ శతాబ్దమునకూడ నాగరకప్రపంచమంతయు గర్హించు బానిసతనమును సహించు సంస్థానాధీశుల నిట్లు పొగడుటయేకాక సంస్థానములందసలు బానిసతనమే లేదని కూడ బ్రటిషుప్రభుత్వము వాదించుచున్నది. నానాజాతినమితియొక్క ఆరవకమిటీ యాజమాన్యమున 1926-వ సం.లో జరుపబడిన అంతర్జాతీయ బానిసతనపు సభలో బ్రటిషుప్రతినిధి యిట్లు పలికెను :—

“సామాన్యముగ బానిసతనమనునది భారత సంస్థానములందు లేదని భారతప్రభుత్వము సంతృప్తి తొందినది.”

నే నింతదనుక వ్రాసిన యుదంత మంతయు చదివినవారికి పై విషయము సత్యవిదూరమని వేరుగ చెప్పవలెనా!

ఈ బానిసత్వసేవకాక నిర్బంధసేవ(Forced Labour) అనుమరొక ఘోరమైన ప్రథమ దాదాపన్ని సంస్థానములందు నున్నది. దీనిక్రింద చాకలి, మంగలి, కుమ్మరి, వడంగి, దర్జీ ;— వీరువా రననేల, సమస్తజనులును సంస్థానము నకును, సంస్థానోద్యోగులకును ప్రతిఫల మపేక్షింపకయే సేవచేయవలెను. చివరకు స్త్రీలకుసహితము—వారు యువతులైనను వృద్ధులైనను, సభవలైనను, విభవలైనను— దీనినుండి విముక్తి లేదు. వృద్ధుడ ననిగాని, వ్యాధిపీడితుడ ననిగాని చెప్పి దీనినుండి తప్పించుకొన వీలులేదు. సర్వ జనులును సర్వావస్థలందును సేవచేసితిరవలసినదే! కిక్కురుమన్నచో కొరడావేటులనుగాని, కారాగార వాసమునుగాని కొనితెచ్చుకొన్నట్లే. జరాభారముచేత పనిచేయజాలనని మొరపెట్టుకొన్నందుల కొక అరువ దేండ్ల వృద్ధస్త్రీ బహిరంగపీఠులలో లాఠీలతో మోద బడుట తా నెరుగుదునని చడ్డరుగారు తమ గ్రంథములో (Indian Princes Under British Protection, P. 37) వ్రాసిరి.

మహారాజు వేట కేగునప్పుడు కంటకయుతమగు ఘోరారణ్యములలోను, గ్రీష్మాతపతప్త మైన సైకతస్థల ములందును, నిశితశిలాభరితములగు షర్వతశ్రేణులపై నను పరవతోల ప్రజలు నిర్బంధింపబడుచుందురు. బ్రిటిషు ప్రభుత్వోన్నతోద్యోగులు సంస్థానముల దర్శింప నేగినప్పుడు రైలుమార్గమున కిరుప్రక్కలను మండుటెండ లోను, పుండువంటి చలిలోను ప్రజలు కాకలా కొరకు నియమింపబడుచుందురు.

బందీసంస్థానము నిర్బంధసేవను గూర్చి 1922-వ సం.లో ప్రకటించిన క్రింది రెగ్యులేషనువలన ప్రజల కిది యెంత బాధాకరమో హృద్యతము కాగలదు:—

1. మంగళ్లు యథాప్రకారము క్రింద చూపిన సేవను చేయవలెను :—

(ఎ) సంస్థాన కార్యాలయములందు దీపములను వెలిగించుట.

(బి) అట్టికార్యాలయములకు సున్నము కొట్టుట, అలుకుట.

2. తెలికలవాండ్రు సంస్థానావసరములకు, త్రాళ్లను పేనవలెను. దీనికి ప్రతిఫలముగ వారికి తిండి పెట్టబడును.

7. ఈడిగవాండ్రు వంటచెరకు సప్లయిచేయవలెను; త్రాళ్లను కూడ పేనవలెను. వీరికి తెలికలవాండ్ర కిచ్చు ప్రతిఫలమే యివ్వబడును.

8. తమలపాకుబేరగాండ్రు తెరలు, తడికలు సప్లయి చేయవలెను.

9. కసాయివాండ్రు దేవస్థానముల నగారాల కుచి తముగ తోళ్లను సప్లయిచేయవలెను.

10. భిల్లులు వార్తావహులుగ పనిచేయవలెను; గస్తీ తిరుగవలెను. ప్రతిఫలముగ వారికి భోజనము పెట్టబడును.

12. రైతులు సంస్థానకార్యాలయములలోని వంటశాలలకు పైకము పుచ్చుకొనకుండ పిడకలు సప్లయి చేయవలెను.

16. సత్రములలో గాని, బహిరంగప్రదేశములలో గాని రాత్రిపూట మకాముచేయువారు యథా ప్రకారము సుంకము చెల్లించుకొనవలెను.

21. సంస్థానమునకై చేయబడిన సేవకు ప్రతిఫలముగ తిండి పెట్టబడును. సంస్థానోద్యోగులకు చేయబడిన సేవకు ప్రతిఫలముగ కూలి యొసగబడును. ఈ సేవ నంతయు తరతరములుగ దానిని గావించుచున్నవారే చేయవలెను. వీరు సేవను చేయ నిరాకరించిన కఠినముగ శిక్షింపబడుదురు.

ఇట్లు సంస్థానప్రజలు నిర్బంధసేవక్రింద బాధపడుచున్నారు. వీరి కష్టములగూర్చి విని, హృదయము కరిగిన వాడై దీనబంధు సి. యభే. ఆంధ్రాసుగారు పరిస్థితులను గూర్చి స్వయముగ విచారణ నల్పుటకై రాజపుత్రస్థాన

మునకు బయలుదేరిరి. కాని రాజపుత్రస్థానపు సంస్థానములు ఆంధ్రూసుగారు తమ రాజ్యములలో నడుగుపెట్టుటకు వీలులేదని యుత్తరువు గావించినవి. సత్యప్రకటనయన్న వీరి కింతభయ మేలనో!

సంస్థానప్రజల కష్టము లింతటితో పూర్తినందినవా? లేదు. పులులు మున్నగు వన్యమృగములు ఆవులు, మేకలు మొదలగు షశువుల నెత్తుకొనిపోయినను, తుదకు మనుష్యులను చంప నారంభించినను ప్రజలు వానిని సంహరింప వీలులేదు. ప్రజలే వానిని చంపినయెడల మహారాజు

గారికి మృగయావినోద మెట్లు లభించును? టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా మున్నగు పత్రికలలో వేటబామ్మలను వేయించుకొను టెట్టు సంభవించును?

ఇట్లు సంస్థానప్రజలు పెక్కు కష్టముల బడుచున్నారు. వారి ప్రస్తుత దుస్థితిని గూర్చియు, భావిరిణామమును గూర్చియు శ్రద్ధతీసుకొనుట మన విద్యుక్త ధర్మము. అట్లు గావించనియెడల, నేను తొలుతనే నుడివినట్లు భారత దేశము సర్వతోముఖముగ నభివృద్ధి నందజాలదు.

అ త డు

కినుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు

అతడు దేవుడు భారతజాతి కిపుడు
సంఘమత రాజకీయాదినకలకార్య
బంధమోక్షంబు లాతనిపరము జేసి
భక్తులై కొల్చుచున్నారు భరతజనులు.

అతడు ప్రభువు; చెల్లు నతని యాజ్ఞ నిఖిల
జగతి శాసనముపగిది సవ్యముగను
సార్వభౌముల శాసనసమితికైన
నడ్డు కలదేమొకాని లే దతని నుడికి.

అతడు జ్ఞాని యిలసుఖదుఃఖాది ద్వంద్వ
ములకు లేశమైనను మది కలగ డతడు
యెంత యొరపిడి పెట్టిన నేమియైన
కనియు కనకుండు వానిని కచ్చితముగ.

అతడు భక్తుడు తన కార్యవితతి నెల్ల
భగవదర్పితముగ జేయు బాధగనడు
సఫలమైనను మఱి యది విఫలమైన
నీశ్వరేచ్ఛయె యని మది నెంచుగాని.

అతడు భూసురుడే నిజం బరమరేల?
దయయు సత్యంబు శౌచంబు తపము విద్య
బ్రహ్మచర్యంబు నాదియకా బహుళదివ్య
బ్రాహ్మణోచితగుణముల వరలుగాన.

అతడు సుక్షత్రియుడు ధీరు డాహవమున
కేల శత్రుంబు పట్టక కీర్తనీయ
శాంతినమరాన శాత్రవసమితి గెల్చి
విజయలక్ష్మిని గైకొను విభవ మెనగ.

అతడు కోమటి పుట్టువుచేత నిజము
మూలపడియున్న రాటాన నూలువడికి
కాసువీసంబు పోనీక ఖద్ద రమ్మి
దేశమున కర్థలాభంపు తెరువు జూపె.

అతడు శూద్రుడు వ్యవసాయి యనవరతము
సేవచేయుటె యాతని జీవితార్థ
మతని నేనను భారతజాతి గాదు
పూత మగుచుండు మానవజాతి యెల్ల.

అతడు చండాలు డిచ్చచే నాదినుండి
యగ్రజాతుల రాయిడి నహరహంబు
పొందరానట్టి బాధల బొందుచున్న
పంచముల గావ ప్రాణమే పణముసేసె.

అతడు ధనికుడు లేమి లే దతని కెపుడు
కానలయు సొమ్మనిన జాలు కాళ్లముందు
కుమ్మరిల్లును ద్రవ్యంబు కోరినంత
దేశహితములు దానితో దీర్చు నతడు.

అతడు పేదలలో పేద యరసిచూడ
భోగభాగ్యంబు లాతని పొంతబోవు
కుటుచకొల్లాయి గట్టును గుడిసె నుండు
మేకపాలను ద్రాగుచు మిడుకుచుండు.

అతడు కఠినుడు సందియ మందనేల?
నియమపాలనమున నదా నిశ్చయముగ
తాను తనవారు తన శిష్యులతని నెందు
నియతిమీరిన నిష్క్రతి నెఱి విధించు.

అతడు సదయుడు నవనీత మతని మనసు
కరగు పేదల కష్టంపు కథలు వినిన
పేదనారాయణు లనుచు పేరుబెట్టి
కొలుచు వారిని సతతంబు కూర్చితోడ.

అతడు నీతిరతుడు కాన నఖిలకార్య
వితతియందును నాతని విఫలనీతి
సూత్రమై కానుపించును చొచ్చిచూడ
పూలసరమున దారంబు పొసగునట్లు.

అత డహింసావ్రతుడు కాన నహరహంబు
పాలనము సేయుచుండు నాశరమవ్రతము

చీమకై నను గోరడు చెఱుపు నతడు
అఖిలజీవంబు లాతని కాత్మసమము.

అతడు సత్యము సత్యమే యతని రూప
మునను నిల జన్మమొందెను కాన నతడు
ప్రాణముల వీడ సమ్మతిపడునుగాని
సమ్మతింపడు వీడంగ సత్యసథము.

అతడు ధర్మము కావున నవని తనదు
సర్వకర్మంబులను ధర్మసరణి నడపు
నెంతలాభంబు రానున్న నేమియైన
పాల్పడడు ధర్మహీనంపు పనికి నతడు.

అతడు ప్రేమమయుడు నిజం బవని నెందు
పగతు రనువారు కాన మప్పురమఱుమికి
రాల రువ్వినవారిని పూల రువ్వ
చెంప నొకవైపు గొట్ట నాచెంప జూపు.

అతడు రాముడు నామవిఖ్యాతయందు
రామనామంబు వీరీతి రాజ్యమేలు
భారతీయహృదయరాజ్యభాగములను
క్రాలు నారీతి నిష్ప డాఘనునిపేరు.

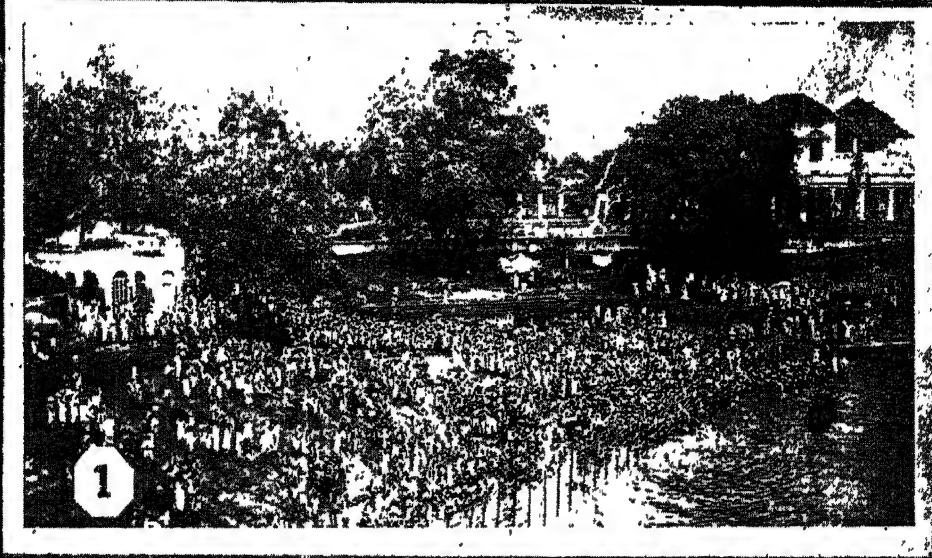
అతడు విశ్వగురు డతని యమలవాణి
విశ్వమానవహితదమై వెలయుగాన
దేశదేశాల నాతని దివ్యసూక్తు
లహరహంబును స్మరియింతు రఖిలజనులు.

అతడు మహనీయగుణుడు మహాత్ము డరయ
భారతాంబ నోములపంట భవ్యమూర్తి
అతని నెవ్వ రనుసరింతు రమలభక్తి
ధన్య మవ్వారి జన్మంబు ధన్యమవని.

(1)

౧. గౌతమీ పుష్కరము, కోటిలింగాల స్నానఘట్టము; ౨. పశ్చిమగోదావరీ పుష్కరము.

1. పుష్కరంశేవులో యాత్రికులు స్నానముచేయుట; 2. పుష్కరిశేవులో యాత్రికులు; 3. రాజనశేంద్రుని స్నానఘట్టము.

ఆర్షరసాయనశాల, ముక్త్యాల (కృష్ణా):—

అమృతప్రదానము

సిద్ధమకరధ్వజము, వసంతకుసుమాకరము, మహానూతకాభరణము.

పూర్ణచంద్రోదయము

ఇత్యాది సమస్తాయుర్వేదాషధములకు నిలయము

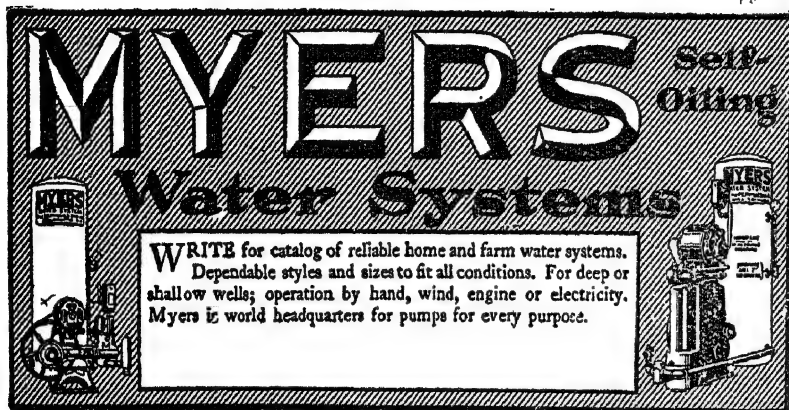
శ్రీ ముక్త్యాల రాజాగారిచే స్థాపింపబడిన

ఆర్షరసాయనశాల, ముక్త్యాల

Consulting Physician :— ఆయుర్వేదభూషణ వేటూరి శంకరశాస్త్రి, ఏ. ఎం., ఏ. సి.

స్వయముగాగాని, ఉత్తరప్రత్యుత్తరములద్వారాగాని, రోగులు సలహా పొందవచ్చును. సమస్తవివరములు గల 160 పేజీల 'ఆయుర్వేద చికిత్సాదర్శనము' అను గ్రంథము ఉచితము. వెంటనే వ్రాయుడు.

మై యర్స్ సెల్ఫ్ బుల్ డోజర్ లాబ్రికేటింగ్ పవర్ పంపులు మరియు నీరుతోడు పరికరములు

ఎల్లర కువయోగించు
పలురకముల
పంపులు, మోటార్లు
ఎంతటి లోతునుండి
ఎంతటి నీటివైనను
తోడగల ఎంజనులు.

సోల్ ఏజెంట్లు: డి లిమాయి బ్రదర్స్, లిమిటెడ్,
1/173, బ్రాజ్స్, పోస్టుబాక్సు నెం. 202, మద్రాసు.

ఆ యు ర్వే ద వై ద్య సంగ్రహము

1-వ భాగము:—చరక, సుశ్రుత మతానుసారముగా అనుభవసిద్ధములగు సులభచాగ్ధ్యము లగు 600 చికిత్సలను తెలుపునై న్య గ్రంథము. వైద్యునిసహాయ మవునరములేకుండా తమంతట తానే చేసి ఔషధయోగముకొనినదిని లభింపజేసెను.

అట్టబైండు గలది రు 1—0—0

2-వ భాగము:—శుద్ధులు, భస్మములు, పంటకజ్జలిద్రవ్యములు, ఆఙమములు, అరిష్టములు, శేష్యాములు, పైలములు, చూర్ణములు, మొదలగునవి చేయునార్థమున, అనుభవపూర్వకముగా వ్రాయబడియున్నవి. అట్టబైండు పుస్తకం 1—12—0

సుఖరోగచికిత్సాదర్పణము

అన్ని విధములగు సుఖవ్యాధులు అనగా శగలు, సవాయి మొదలగు వ్యాధులగునా నాశకొరగిన ద్రవ్యయోగములు, తమం తట తామే చేసి యుపయోగించుకో వచ్చును.

పుస్తకం 1—కి రు 1—0—0

క్యాలికోబైండు చేసినచో ప్రతిపుస్తకమునకు 0—4—0 హెచ్చుఅగును.

ఆ యు ర్వే ద చంద్రిక

ఆరోగ్య, వైద్య, సంబంధముగు వ్యాసములును అనుభవ చికిత్సలు, మొదలగునవి వ్రాయబడుచుండు మాసపత్రిక ప్రతివారికిని యుపయోగము.

సంపత్నిరమునకు చందా రు 1—0—0 మాత్రమే.

మాదిరి కోరినచో యుచితముగా పంపెదము. పై పుస్తకములకు పోస్టాభిర్చులు ప్రత్యేకము.

పి.శి.వి. అండు కంపెని, ఆయుర్వేద సమాజం-బెరిదేవి - నెల్లూరుజిల్లా.

తెలుగుకైతెన్నులు

సాహిత్యవిద్వాన్ప్రవీణ, బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు

ఆంధ్రవాఙ్మయమున గ్రంథరచనము సంస్కృతవాఙ్మయము ననుసరించు యారంభంపఁబడి నేటివఱకు నాతీతనే యనుసరించుచున్న ననుంశము విశేషమయిననున్నది. కాని కొన్ని విషయములలో మాత్రము మీఁది రెండు వాఙ్మయములకును భేదము కన్పించుచున్నది. ఆంధ్రలాక్షణికు లాభేదముల ననుసరించి లక్షణములను వ్రాయక గీర్వాణమునే యనుసరించి తదనుసారములగు లక్షణములనే వ్రాసినట్లగుపడుచున్నది. ఆంధ్రగీర్వాణవాఙ్మయములందు గోచరించు పరస్పర భేదములను, లాక్షణికుల లక్షణనిర్వచనములను, నట్టియొడఁ జేయవలసిన మార్పులను వివరించుటయే యేతద్వాఙ్మయలేఖకుని ముఖ్యోద్దేశము.

సంస్కృతాలంకారికులు వాఙ్మయమును మొత్తముపై మువ్విధములగు విభిజించియున్నారు. ప్రభుసమ్మితములగు వేదకాస్త్రములు మొదటి తెగలోనివి. సుహృత్సమ్మితములగు నితిహాసపురాణములు రెండవతరగతికిఁ జేందియున్నవి. కాంతాసమ్మితములగు కావ్యములు మూడవతెగలోనివై యున్నవి. మహాభారత మితిహాసమనియు, రామాయణ మాదికావ్యమనియు నాటినుండి నేటివఱకుఁ బండిత పామరవ్యవహారము. కాన భారతము కావ్యము కాఁజాలదు, దానిని వ్రాసిన వ్యాసభట్టారకుఁడు కూడఁ దా జయమను నితిహాసమును వ్రాయుచున్నట్లు చెప్పియుండుట వైవిషయమునకు దార్ఢ్యము నాపాదింపఁగలదు.

ఆంధ్రవాఙ్మయమునందలి మొదటిగ్రంథము మీఁదిభారతము నకుఁ గల యాంధ్రీకరణమే యగుచున్నది. అదికవియగు నన్నయ

భట్టు తా మహాభారతకావ్యమును వ్రాయుచున్నట్లు చెప్పియున్నాఁడు.¹ మహాభారతము వ్యాసరచిత భారతమున కాంధ్రీకరణ మైనట్లు నతఁడే వాక్రచ్చియున్నాఁడు.² వ్యాసమునుబట్టి నన్నయ భట్టు తాఁ బురాణమునే రచించుచున్నట్లు చెప్పువలసియున్నది. అట్లు చెప్పునందున నియ్యోడల నొకవిషయము నూహింపవలసియున్నది. పురాణేతిహాసకావ్యములకు సంస్కృతమునందే భేదము కలగు కాని యాంధ్రమున భేదము లేదనియు, నాంధ్రమునఁ బురాణేతిహాసములు మాడఁ గావ్యములే కావచ్చుననియుఁ దేలినది. కావుననే బసవపురాణము, జైమినిభారతము, వృసింహపురాణము, మార్కండేయపురాణము మొదలగునవి యన్నియు నాంధ్రమునఁ బ్రబంధములనియే వాడఁబడుచున్నవి. అయ్యవి రసమును బాగుగఁ బరిహాసించుచున్న వనుటలో సందేహము లేదు. వేయేల? అలంకారగ్రంథములను వ్రాయుచున్న లాక్షణికులుకూడఁ దమ గ్రంథములు కావ్యములనియే చెప్పియున్నారు.³ కావున నాంధ్రుల మతమునఁ గవి వ్రాయు గ్రంథము లన్నియుఁ ‘‘కవికర్మకావ్యమృత్యువు వృత్తృత్తినిబట్టి’’ కావ్యము లగునని లేలుచున్నది. కాని లక్షణగ్రంథములను వ్రాయు లాక్షణికులు కవులు కాఁగలరా? లక్షణగ్రంథములలో వా రొసంగిన యుదాహరణములను బట్టియే వారు కవులు కాఁగలరని నిశ్చయింపవలసియున్నది. విచారింపఁగా వారు లక్షణగ్రంథములను గావ్యములనుట సరిపడదుగాని లక్షణాతిరిక్తములగు ‘‘కాస్త్రగ్రంథాతిరిక్తములగు’’ గ్రంథము లన్నియుఁ గావ్యములేయని వారి మతిమును నిశ్చయింపవచ్చును.

౧. అయినను దేవా! నీ యనుమతంబున విద్యజ్ఞనంబుల యనుమతంబునంజేసి నా నేర్పువిధంబున నిక్కావ్యంబు రచియించెద నని.

—ఆది. ప్రథ. ౨౦.

౨. క. జనసుత కృష్ణద్వైపాయనముని వృషభాభిహితమహాభారతబం

ధనిరూపితార్థ మేర్పడఁ, దెనుఁగున రచియింపు మధికధీయుక్తి మెయిన్.

—ఆది. ప్రథ. ౧౬౬

౩. ఉ. నీ వొనరింపఁబూనిన యనేకమహాకవివాఙ్మయోపకా

రావహమైన కావ్యము మదంకితమై నెలయంగఁజేయుము.

—నరసభూపాలీయము ౧-౧౬.

ఉ. ...వడ్డినామకవిసత్తముడన్ రఘువర్యుపేర శృం

గారరసాలవాలమును కావ్యము నేతు జగద్ధితంబుగన్.

—శృంగారరసాలవాలము, ప్రథమపరిచ్ఛేదము.

మఱియు సంస్కృతవాఙ్మయమునఁ బ్రబంధపదము గ్రంథ సామాన్యపరముగ వాడఁబడుచున్నది. అలంకారకాస్త్రగ్రంథముగ ప్రతాపరుద్రీయము ప్రబంధమైనట్లు విద్యానాథపండితుఁడు వ్రాయుచున్నాడు.^౪ ఆంధ్రమునమాత్రము ప్రబంధపదము కావ్యసామాన్యపరముగ వాడఁబడుచున్నది. కాన నాంధ్రులమతమున లక్షణగ్రంథములు ప్రబంధములు కాఁజాలవు. కావున నొక వాఙ్మయమున నొక రీతి ప్రసిద్ధమైన శబ్దము లితరవాఙ్మయమున వేఱొకయర్థమునే బోధించి తత్తదనుగుణముగ మాఱుచుండును.

ఆంధ్రలక్షణగ్రంథమున కావ్యాలంకార చూడామణినిబట్టి కావ్యము గద్యపద్యమిశ్రభేదంబుల మువ్విధము లగునని తెలియుచున్నది.^౫ పెద్దిరాజు, దండి రచించిన కావ్యాదర్శము ననుసరించి యా లక్షణభేదములను బరిగణించెననుట స్పష్టము. ఈ మీఁది భేదపరిగణనము సంస్కృతవాఙ్మయమునకు సరిపడుచున్నదిగాని యాంధ్రవాఙ్మయమున కనుగుణమైనట్లు కన్పింపదు. నన్నయమొదలు నేటి వఱకుఁ గల కవు లందఱును వ్రాసిన పద్యకావ్యములు గద్యవిరహితములైయుండుట లేదు. గద్యలుకూడ మీఁది పద్యకావ్యములందు లెక్కకుమిక్కిలిగనే యున్నవి. మీఁది లక్షణమును బట్టి యిది యన్నియు మిశ్రకావ్యములు [అనఁగాఁ జంపూగ్రంథములు] కావలసివచ్చుచున్నవి. కాని గద్యములుగల కావ్యములహూడఁ బద్యకావ్యములుగనే జెప్పఁబడుచున్నవి. కాన నాంధ్రమున వేఱుగఁ జంపూగ్రంథములు లేవు. ఒకవేళఁ గొన్ని గ్రంథములయొక్క నామములందుఁ జంపూపదములు కానవచ్చుచున్నను, నయ్యవి సంస్కృతచంపువుల యాంధ్రీకరణము లగుచుండుటచేతనే యట్లు చెప్పఁబడుచున్నవని నీశ్చయింపవలెను.

పై వాడుకనుబట్టి గద్యసహితములగు పద్యప్రబంధములహూడఁ బద్యకావ్యములకిందనే లెక్కింపఁబడుచుండుటచేఁ గేవలము పద్యకావ్యములగునని [గద్యరహితములగునని] కూడ వానియందే చేరి యుండుట లెస్స. కాని నిర్గద్యములగు పద్యకావ్యములకు మనవారు “నిర్వచనోత్తరరామాయణము”, “నిర్వచనకుమారసంభవము” అని నిర్వచన విశేషణమును దగుల్చుచున్నారు. న్యాయమునుబట్టి యిది యనవసరమని చెప్పవలసివచ్చుచున్నది.

పైని వివరింపఁబడిన యీ భేదములంబట్టి పెద్దయకవి వివరించి నట్లుగాక వేఱొకరీతి లక్షణములు చెప్పవలెను. ఆంధ్రమునఁ గావ్యములు గద్యపద్యభేదములచే రెండువిధములు, గద్యము లెక్కువగ నుండి పద్యములు లెక్కుమాత్ర మున్నవికాని, కేవలగద్య

మయములగునవికాని గద్యకావ్యములు; పద్యబాహుళ్యముకలవికాని, కేవలపద్యమయములగునవికాని పద్యకావ్యము లనఁబడును. ప్రబంధమునునది కావ్యమునకుఁ బ్రాప్తయపదము. ఈ మీఁది విషయము లనే గ్రహింపవలెను.

సంస్కృతమునఁ గల దృశ్యకావ్యముల సంఖ్య నానాటికిని బెరుగుచువచ్చి ముప్పదికిఁజేరఁగా దృశ్యభేదములు చెప్పఁబడియున్నవి. ముఖ్యములగునవిమాత్రము నాటకప్రకరణాదులు పది కలవు. కావున నాటక మొక దృశ్యభేదమనియు, దృశ్యసామాన్యవాచకము కాదనియు నెఱుంగవలెను. ఈదృశ్యకావ్యము లన్నియును మిశ్రకావ్యములని గీర్వాణాలంకారికులు చెప్పియున్నారు.^౬ నాట్యము లన్నింటి యందును గద్యములును, పద్యములునుగూడ నుండుటచే నీరీతిగఁ జెప్పఁబడినదిని మనము తెలిసికొనవలెను.

ప్రాచీనాంధ్రవాఙ్మయమున దృశ్యకావ్యము లున్నట్లగ పడదు. అందులకుఁ గల కారణ మన్యత్ర విమర్శనీయము. వీధినాటకములు కొన్ని ప్రాచీనకాలమునుండియు వ్యవహారమునను, బ్రచారమునను నుండియుండవచ్చును. అట్టియొడ నవి దృశ్యకావ్యములుగనే బరిగణింపఁబడియుండవచ్చును. అన్ని విధములగు దృశ్యకావ్యములును నాటకములనియే యాంధ్రమునఁ బిలువఁబడుచున్నవి. మఱియు దృశ్యకావ్యములే కాక తదతిరిక్తములగు గ్రంథభేదములు కొన్ని నాటకములని పిలువఁబడుచున్నట్లు శ్రీనాథుని వీధినాటకము, క్రీడాభిరామము మొదలగు గ్రంథములనుబట్టి తెలియుచున్నది. అయ్యవి వీధినాటకములని పిలువఁబడుటలలోఁ గల యథార్థమును కారణము మృగ్యముగ నున్నది. వీది యెట్లున్నను నాంధ్రమున నాటకపదము దృశ్యసామాన్యపరముగ వాడఁబడుచున్నదని చెప్పవలెను. పలురీతుల నిపుడు నెల్వడు దృశ్యకావ్యము లన్నియు నాటకములనియే వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి.

ఆంధ్రమున సంస్కృతమునందువలె నాటకములను మిశ్రగ్రంథములలోనికిఁ ద్రోయ పిలులేదు. కాని కొన్ని మిశ్రములు కావచ్చును. Shakespeare మహాకవి వ్రాసిన Merchant of Venice మొదలగు గ్రంథములవలె కొన్ని నాటకములు కేవలపద్యాత్మకము లయి యున్నవి. వీలేశలింగకవిగా రట్లే రచించియున్నారు. కొన్ని కేవలవచనరూపము లగునవియుఁ గలవు. కాఁగా సంస్కృతము యొక్క రీతుల ననుసరించి వ్రాయఁబడిన మిశ్రకావ్యరూపములగు నాటకములు కొన్నియు, నాంగ్లము ననుసరించిన కేవలపద్యాత్మక

౪. శ్లో. ప్రతాపరుద్రదేవస్య సుతా నాశ్రిత్య నిర్మితః, అలంకారప్రబంధోఽయం స స్తః కర్మోత్సవోఽస్తు వః. —ప్రతా. ౧-౯.

౫. గీ. అట్లు కవికృతమైన కావ్యత్రయంబు, గద్య పద్య విమిశ్రసంపాద్య మండ్రు నగరముఖ్యాప్తదశవర్ణనములచేతఁ, బరఁగు నదియును దివ్యప్రబంధ మనఁగ.

౬. శ్లో. మిత్రాణి నాటకాదీని కేషా మన్యత్ర విస్తరః.

—చూడామణి 3-౯౧.

—కావ్యాదర్శః, పరి. ౧.

నాటకములు కొన్నియు, స్వతంత్రముగ గద్యరూపమున రచింపఁ బడిన నాటకములు కొన్నియు సాంధ్రమునఁ గలవని నిశ్చయింపవలెను. కావున నేతద్దీర్ఘమగుణముగ లక్షణములను వ్రాయవలసియున్నది.²

ఈదృశ్యకావ్యవిషయమునమాత్రము లాక్షణికు లేమియు వ్రాసియుండలేదు, అందులకుఁ గల కారణము మొన్నమొన్నటి వఱకు సాంధ్రమున నాటకములు లేకుండుటయేయని యెఱుంగవలెను. అప్పకవి యొక్కఁడుమాత్రము కొంచెము నాటకవిషయమును వ్రాసినట్లున్నది. కాని యావిషయ మాంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గాని, సంస్కృతవాఙ్మయమునకుఁ గాని సంబంధించియుండలేదు. ఈవిషయము నారచించిన “ఆంధ్రాలంకారచరిత్రము” [History of Telugu Poetics] నందు విపులముగ విమర్శింపఁబడియున్నది. ఆవిషయమునుబట్టి యప్పకవికాలమున నాటకములు లేవనిపూడ స్పష్టముగఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

సంస్కృతాలంకారికులు దోషములను నిరూపించు సందర్భమున గల్లకటిశబ్దములు మొదలగునవి కొన్ని గ్రామ్యములనియు (పామరవ్యవహారముననే యున్నవనియు), నందుచే నట్టివానినిఁ బ్రయోగింపరాదనియుఁ జెప్పియున్నారు. ఆంధ్రాలంకారికులూహడ గతానుగతికముగ నారీతినే గల్లకటిశబ్దములను బ్రయోగింపరాదని చెప్పియున్నారు.³ సంస్కృతకవులు తద్వాఙ్మయమున కనుగుణముగఁ జెప్పటచే నాంధ్రకవులును దదనుసారముగఁ దెలుఁగుపదములనే — తత్పర్యాయములగు నసభ్యపదములను [బుగ్గ - ముడ్డి అనువానిని] దోషములుగాఁ బరిగణించుట యుచిత మైనది. ఆంధ్రమునఁ గూడఁ దత్సమములయొడ మీఁది గల్లకటిశబ్దములు దోషములు కావని మాయభిప్రాయము కాదు. కాని యాంధ్రహృదయమును విశదీకరించునపుడుమాత్ర మచ్చాంధ్రమురీతిని దత్సమాంధ్ర ముపయోగించుట కష్టము. మఱియు నీయదాహృతపద్యమునఁ జిన్నులు, కన్నులు ననుపదములుకూడ గ్రామ్యములని చెప్పఁబడియున్నవి. కాని యివి పామరవ్యవహారముననే కాక పండితవ్యవహారమునఁగూడ

నున్నవి. కావుననే మూర్తికవి తొలుదొల్ల వానిని దోషములలో లెక్కించియున్నను “చన్నులు”, “కన్నులు” అనుపదముల నుపయోగించి చక్కని పద్యము నొకదానిని వ్రాసియున్నాఁడు.⁴ దానిం బట్టి యతని మనసులో నవి దుష్టములు కానట్లే తోచియున్నట్లుహింపవచ్చును. మఱొక సంగతి. “కన్నులు, చన్నులు” అని చెప్పినచో దుష్టములనియు, “కన్నుఁగవ, చన్నుఁగవ” అని చెప్పినచో శుభములనియుఁ బండితులు తలంచుచున్నారు. అట్టి ప్రయోగములు చాలఁగఁ గానవచ్చుచున్నవి. కాన “కవ” శబ్దమును జేర్చినంత మాత్రమున మీఁదిపదములు దుష్టములు కాకుండుటకును, లేనిమాత్రమున దుష్టము లగుటకును గల కారణము దురూహ్యముగ నున్నది. కాన నిట్టి వెట్లున్న దుష్టములు కా వనవలసియున్నది.

కొన్ని పదములు కొన్నియెడల దుష్టములు, కొన్నియెడల శుభవులు నగుచుండును. “బుగ్గ” శబ్దము పెద్దవారియొడను, గాంతలయొడను నుపయోగించుట సరసము కాఁజాలదు. కాని పసిపిల్లలవిషయమై “పాలబుగ్గులు” మొదలగు ప్రయోగములు రసావహము లనుటకు సందేహము లేదు. కావున బాగుగఁ బరిశోధించి దుష్టపదపరిగణనము చేయుట లెస్స.

సంస్కృతలాక్షణికులు దోషములలో ఛందోయతిభంగములను జూపి ప్రాసభంగమును విడిచిరి. ప్రాసము వారి మతమున శబ్దాలంకార మగుటచే నది కాకున్నను గావ్యమునకుఁ గొఱత లేదు. ఆంధ్రులకు ప్రాసము యతివలెనే ముఖ్యమగుటచే వారు ప్రాసభంగమును దోషముగ నిరూపింపవలసియున్నది. కాని సంస్కృతలక్షణానుకరణమే ముఖ్యముగ నెంచఁబడిన యాంధ్రలక్షణములలోఁ (జాలవఱకు) బ్రాసభంగము దోషముగా నీయఁబడియుండలేదు. కానఁ దద్విషయప్రతిపాదనము ముఖ్యము.

ఇట్లు గీర్వాణాంధ్రవాఙ్మయములకుఁ గొన్ని విషయములలో భేదము కాన్పించుచుండుటచే సరిసమానమగు లక్షణములు వ్రాసినచో నుపయోగము మృగ్యము. కానఁ దత్తద్వాఙ్మయానుగుణముగ లక్షణములను వ్రాయవలసియున్నది.

2. దృశ్యకావ్యములవిషయమై యాంధ్రమునఁ జేయవలసిన మార్పులనుగుఱించి నే నిదివఱకు సమదర్శినిలోఁ బ్రకటించిన “దృశ్యకావ్యములు” అను వ్యాసమును జూడఁదగు.

౩. పామరవ్యవహారైకప్రసిద్ధం గ్రామ్య ముచ్యతే.—

“శోణితాబ్జదృశః కామం శ్యామగల్లకటిస్థలాః,” గల్లకటిశబ్దా కపోలజనునపరత్వేన గ్రామ్యప్రయుక్తా. — ప్రతాప. దోష. 16.

క. పామరుల భాష గ్రామ్యము, భామిని కటిగల్లములు విభాసిల్లు ననక

గోమలి చన్నులు కన్నులు, కామనిపండువు లొనర్చె గడువడి ననగక.

—నరస. ఆశ్వా. iv. 10.

౯. చ. ఘనత నృసింహుఁ జూడఁగల కన్నులు కన్నులు వాని కౌగిటం, జనవున నేపుచూపఁగల చన్నులు చన్నులు వాని మోవికిం

జొనిపిన పాటలాధరము జున్నులు జున్నులు వాని మేనఁ జేర్చిన సరసాంగవల్లికల చెన్నులు చెన్నులు వో తలోదరీ!

—నరస. ఆశ్వా. vi. 78.

వాఙ్మయము సర్వదా ఒక్కరితినే యుండదు. కాలానుసారముగను, భాషాంతరములతోడి సంబంధమువలనను బ్రతివాఙ్మయమును మాటుచునే యుండును. చరిత్రగ్రంథము లరుదుగ నున్న గీర్వాణవాఙ్మయమున నిక్కాలమున విరివిగ నవి బయలుదేలుచున్నవి. నాటకరచనాప్రణాళిగూడఁ జాలవఱకు మాటిపోయియున్నది. అక్షేయాంధ్రమున నాటకములు లేని లోపమును, గద్యగ్రంథము లరుదుగ నున్న లోపము నిక్కాలమునఁ బూర్తిగఁ బూరింపఁబడినది. భారతదేశముం దెల్లెడల నాంగ్ల భాషాధ్యయనము ముఖ్యముగఁ బరిగణింపఁబడుచుండుటచేఁ తద్వాఙ్మయరచనాప్రణాళి మనవారిచేఁ గైకొనఁబడినది. తత్ఫలితముగఁ గల్పితేతివృత్తములు, దుఃఖాస్తములు నగు నాటకములును, విశేషముగఁ గల్పితేతివృత్తము కల్గి నూతనరీతులఁ ద్రొక్కి పండితపామరప్రౌఢయంగములగు వచనకావ్యములును [ఆంగ్లమున Novel అనఁబడు గ్రంథమున కనుకరణ మగుటచే నీరీతికావ్యము “నవల” యని పిలువఁబడుచున్నది] మన వాఙ్మయమునను బయలుపెడలినవి. కథానకము లనుపేరిటఁ జిన్నకథల విషయమైకూడ మనవారు పట్టుదల పూని రచనల సాగించుచున్నారు. కథతోడి సంబంధము లేక కేవలభావమే ప్రధానముగఁ గల ఖండకావ్యములకుఁగూడ నిక్కాలమునఁ బ్రాధాన్య మీయఁబడుచున్నది. అవి కాక “గేయము” లనుపేరిట వింతనడకలు గల పాటలు వెల్పడుచున్నవి. నూతనచ్ఛందములతో విలసిల్లి “మత్త్యాలసరములు” కూడ వాఙ్మయమున నగ్రస్థానము నలంకరించుచున్నవి. ఇట్టి నూతనరచన లింక నెన్నేని కలవు. వాఙ్మయమునకు లక్షణము వ్రాయునపుడు వాఙ్మయభాగములగు వీనికి లక్షణములను వ్రాయుట కూడ నత్యవసరమై యున్నది.

సంస్కృతప్రాకృతముల మేళవింపు కల గ్రంథములును, స్వతంత్రముగఁ బ్రాకృతమున రచింపఁబడిన గ్రంథములును జాల కలవు. ప్రాకృతము వ్యావహారికభాష యనుటలో సందేహము లేదు. ఆంధ్రమున గ్రాంథికభాషలోనే గాని వ్యావహారికభాషలోఁ బ్రాచీన కాలమున గ్రంథములు రచింపఁబడినట్లగపడదు. కొన్ని లక్షణగ్రంథములలోమాత్రము వచనభాగములుమాత్రము వ్యావహారికభాషలో నుండుట కన్పడుచున్నది. మొన్న మొన్నటివఱకును

వాడుకభాషకు వాఙ్మయమున నుచితముగు స్థానము లేకపోయినది. కాని చాలమంది పండితులుకూడ దాని నుద్ధరింపఁ గంకణము కట్టుకొని తగినప్రచారములోనికిఁ దీసికొనివచ్చుచున్నారు. వ్యావహారికభాషలో వ్రాయఁబడిన “యెంకిపాటలు” మొదలగు గ్రంథములు రచయియునుగ నున్నవనుటలో సందేహము లేదు. వాఙ్మయమంతయు వాడుకభాషలోనే యుండవలెననుట సరికాదు; కాని గద్యభూయిష్టములు, నందుఁ జిన్నచిన్న దృశ్యభాగములు, చిన్నకథలు, సాంసారికనవలలు వ్యావహారికభాషయందు రచింపఁ గలిగిన సౌలభ్యము, సౌకుమార్యము గ్రాంథికభాషలో వ్రాసినఁ గలుగుట యరుదని చెప్పవలెను. కావున మీఁది వాడుకభాషలో వ్రాయఁబడిన వాఙ్మయభాగములకుఁగూడ నుచితరీతి లక్షణ మవశ్యకరణీయమై యున్నది.

నవయుగమున రచింపఁబడిన యీనవలాదిగ్రంథములవలన వాఙ్మయమునకుఁ బరిపోషము కల్గునా? విజ్ఞాన మభివృద్ధిని గాంచునా? అని కొందఱు ప్రశ్నింపవచ్చును. గతానుగతియుగఁ జాలమంది వీనివలన నేమియుఁ బ్రయోజనము లేదని తలంచుచున్నారు. కాని సంఘములను బాగుగ సంస్కరించి మంచిదారులలోఁ బెట్టుటకు మీఁదినవలలు మొదలగునవి యుపయోగించు ననుటలో సందేహ మక్కఱలేదు. వానివలన వాఙ్మయమే జగదుటలో నవకాశములు కలవు. కాని కొందఱు గ్రంథకర్తలు తమకు గ్రంథరచనకు వలయురామర్థ్యము లేకున్నను లేనిభారమును తైచైచికొని వాఙ్మయమునకుఁ జెదపురుటలై కొన్ని యద్భుతములను, వర్తకులను బోషించుచున్నారు. అట్టివానిఁబట్టియే యుత్తమగ్రంథములకుఁగూడ వన్నెతఱుగును. కాని విచారించి చూచినచో నన్నిచిగము లగు వాఙ్మయభాగములు వాఙ్మయరూపచిత్రికై పాటుపడుచుండుటచే నవలలాదిగ నన్నింటియందును నుత్తమగ్రంథములు లేకపోలేదని తెలిసికొనవలెను.

గీర్వాణాంధ్రవాఙ్మయములకుఁ గల మీఁది వ్యత్యాసములను, నేనొనర్చిన కొలఁది చూచనలను బరిశీలించిన, తత్తద్వాఙ్మయముల కుచితములగు లక్షణముల నొనర్చుట కర్తవ్యమని ప్రాజ్ఞులు నిశ్చయింతురని నానమ్మకము.

- (2) 1. జనాభావర్ధనసభ, హైదరాబాద్; 2. రాజమండ్రి లో యి.డి.ఎ. లింగం. యాజమాన్యమున యాత్రికులకు సాయముచేసిన శ్రీ వాలంటీర్లు; 3. కొత్తూరు స్నానశుభ్రము.

1. పుష్కరసమయమున ప్రజాసేవచేసిన ఏలూరు స్థానిక బాలభటసంఘము; 2. పుష్కరసమయమున టై యిండియను లీగువారి యాజమాన్యమున జరిగిన స్వదేశీ వర్జితమనులో పాల్గొన్న వాలంటీర్లు; 3. రవిభటసంఘము.

భారత్ ఇన్స్యూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్ (టాహాల్)

(1896 లో స్థాపితము)

37 సంవత్సరముల క్రితము స్థాపింపబడిన పూర్తి భారతీయ సంస్థ

ఎక్కువ బోనసు ప్రకటింపబడినది

1,000 కి రు. 25

1,000 కి రు. 21

మొత్తము మూలధనము రు. 1,40,00,000 లకు

సంవత్సర రాబడి రు. 46,00,000 లకు

చెల్లించిన క్లెయిములు రు. 84,00,000 లకు

జీవితమంతయు

ఎండోమెంటు.

మించియున్నది.

పై బడినది.

మించియున్నది.

జాయింట్ జీవిత భీమా దీనిలోని ప్రత్యేకసౌకర్యము. స్త్రీల జీవితమునుగూడ భీమా చేయబడును.

భీమాకు జనరల్ ప్రావిడెంట్ ఫండును మార్పుట ప్రభుత్వముచేత ఒప్పుకొనబడినది.

తక్కిన వివరములకు క్రింది విలాసమునకు వ్రాయుడు:—

పి. కె. అయ్యర్,

మేనేజర్, మదరాసునజ్ ఆఫీసు

62...64, రతన్ బజారు.

లేక

డి. శాంతయ్యగారు,

ఆర్గనైజింగ్ ఇన్స్పెక్టర్,

నామత్ కోట.

లేక

పి. వెంకటరామయ్యగారు,

ఆర్గనైజింగ్ ఇన్స్పెక్టర్,

బెజవాడ.

లేక

ఎస్. శేషఅయ్యర్ గారు,

ఆర్గనైజింగ్ ఇన్స్పెక్టర్.

మదరాసు.

ది గ్యారంటీడ్ రిలీఫ్ సిండికేట్

లిమిటెడ్

భీమాచేసికొనుదు

“అవాంతరములందాడుకొనుటే”

వీరి ఆశయము

చక్కగాను, సమర్థతతోను,
నడుపబడుచున్న యీ ప్రావిడెంట్
టు ఇన్స్యూరెన్సు కంపెనీ ప్రతి

యొకరికిని తనకృతజ్ఞతాభివందన మొనర్చుచున్నది.

విశాఖపట్టణ జిల్లాకు ఏజెంటు:—

వి. యస్. పండిట్ తాతారామమూర్తి,

Secretaries:—

The Enterprisers' Organisation Ltd.

14, Clive St., Calcutta.

మద్రాసు రాజధానియందంతటను ఏజెంటు కావలెను.

బలహీనము, నిస్సత్తువ,

నపుంసత్వము

వీటిని బోగొట్టుటకు రాజపుటానాలోని పవిత్రమగు ఆబుపర్వత
ములయందుండు మూలికలచే ఆయుర్వేద శాస్త్రవీశ్వా తయ
రు చేయబడిన ఆబు, “లోహానవము”ను వాడుడు.

లోహానవము

ఇది రక్తమును శుభ్రపరచుటయేగాక పాండు, కామిల,
మొదలగు రక్తహీనత వ్యాధులను గ్యారంటీగా బాగుచేయును.
అనేక డాక్టర్లెల్ల వాడబడుచున్నది. ఇదిగాక మావద్ద సమస్త
వ్యాధులకు శాస్త్రోక్తమైన ఔషధములు యున్నవి.
కేటలాగు కోరిన ఉచితముగ పంపబడును.

ఆబు ఆయుర్వేదఫార్మసి,లిమిటెడ్

(రా జ పు టా నా)

సోత్ ఏజెంటు: మదరిండియా ప్రేడింగు కంపెనీ,

నెం 234, గోవిందప్ప నాయునిబిడి, జార్జిటవుక్, మద్రాసు.

ది మద్రాసు అస్యూరెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్.

హెడ్ ఆఫీసు:—లింగిచెట్టి వీధి, మద్రాసు.

జీవిత భీమాలలో ఉత్తమోత్తమమయినదంతయు నొసగును.

1. కేవలము పరస్పర సంబంధముగల సంస్థ, 2. పాలిసీ హోల్డర్లుమాత్రమే కంపెనీసభ్యులుగా నుందురు. భాగస్థులులేరు.
3. పాలిసీ హోల్డర్లు తమలోనే డైరెక్టర్ల నెన్నుకొందురు, 4. సర్వాధికారములున్న హక్కులున్న, పాలిసీ హోల్డర్లకుమాత్రమే గలవు.
5. పాలిసీదార్లు లాభములన్నియు పంచుకొందురు, 6. పాలిసీదార్లు పాలకవర్గముమీద అధికారమును కలిగియుందురు. ఇతరుల కెవరికిని మాట్లాడుటకుగాని, ఏపనినైన చేయుటకుగాని, యిందధికారము లేదు, 7. ఇందుకు కావలసిన పెట్టుబడులు పాలిసీదార్లే పెట్టుచుందురు, 8. ఈసంస్థయొక్క, అద్వితీయమైన పద్ధతులన్నియు జవాదరణమును బడయగలవి, 9. ప్రీమియములు సాధ్యమైనంత తక్కువగాను, అందువల్ల కంపెనీకి నష్టము వాటిల్లకుండునట్లును, భారతదేశపు జననమరణ లెఖనబట్టి అనుభవ పూర్వకముగా తయారుచేయబడినది, 10. ధనికులకు బీదలకు, పిన్నలకు పెద్దలకు, అందరికి నచ్చునట్లుగా టేబుల్సు తయారుచేయబడినవి.
11. సవిస్థి జీవితములు, స్త్రీ జీవితములకూడ భీమాచేయబడును, 12. పాలిసీ వరతులు ధారాళమైనవి. పాలిసీ రద్దుగాకుండ రక్షణగలదు (automatic) పాలిసీదారుకు యొక్కవ వసతులు. మోసపు సందర్భములందు తప్ప పాలిసీలు అని వార్యమైనవి.

బోర్డు డైరెక్టర్లు

1. సాహుకార్ సి. అబ్దుల్ హాకీం సాహెబ్ (అధ్యక్షులు)	5. దివాన్ బహదూర్ యం. బాలసుందరం నాయుడు
2. టి. ఆర్. వెంకట్రామశాస్త్రిగారు, బి.ఏ.బి.ఎల్.సి.వి.ఇ.	6. యస్. యం. ఆర్. యం. సోలయ్యప్ప చెట్టియార్
(ఉపాధ్యక్షులు)	7. కె. వి. క్రిష్ణస్వామి అయ్యర్ బి. ఏ. బి. యల్.
3. శ్రీమతి రాధాబాయ్ సుబ్బరాయన్, బి. ఏ.	8. వి. యస్. సెన్ గొట్టయ్య, కోయంబుత్తూరు
4. రావుబహదూర్ వి. తిరువేంగడత్తన్ చెట్టి	9. యస్. కుంజివపాదం, బి. ఏ. బి. యల్. (ఎక్స్ ఆఫీషియో అండు కేకటరీ)

చీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు

డా॥ యస్. రంగాచారి, యం. బి. అండు సి. యం.

Dear Sisters & Brothers,

If "BUY INDIAN" is the motto of the day
then INSURE YOUR LIFE with

**THE INDIAN PENINSULAR
INSURANCE COMPANY, LTD.**

(INCORPORATED IN INDIA.)

Capitalised, Directed & Managed by Indians for the Benefit of Indians.

Policy terms very liberal and attractive. Female lives accepted.

Agency applications are invited from respectable and influential ladies and gentlemen.

Very liberal terms offered. For Particulars Apply to:—

THE MANAGER,

26, MOUNT ROAD, MADRAS.

OR

THE BRANCH OFFICE,

TRIVANDRUM,

The Organizing Inspectors, at Bangalore, Trichur and Bellary.

వాఙ్మయము : కథలు

‘ రామమోహన్ రాయ్ ’

ఏదేయిలనైన నాచారవ్యవహారములుగాని, సామాజికాభిప్రాయములు, నాగరికత, వాఙ్మయము గాని యేసిధియందున్నది తెలియగోరుచో ప్రథమమున వారి కథాసాహిత్యముయొక్క స్థితిగతులు గమనించిన చాలును, సర్వము కరతలామలక మగును. ఏజాతి కథాసాహిత్యమును సర్వతోమఖముగ నుపయోగించుకొనునో, యాజాతి శీఘ్రాన్నత్యమును బొందుననుట ధ్రువము. మానవులకు వారి లూర్వుల యాన్నత్యమును జ్ఞప్తికి తెచ్చి కర్తవ్యము బోధించుటకును, జీవనరంగమున క్లిప్తసమస్య లెదుర్కొనుచో మార్గము చూపుటకును కథలవలె నుపకరించు వేరొక పరికర ముండబోదు. మనసు నొవ్వకుండ బోధించుట, విసుగుపల గలుగకుండ నుపదేశించుట, మనుష్యులను వారికి తెలియకుండగనే కఠినకర్తవ్యముల బ్రవర్తింపజేయుట కథల ప్రధానోద్దేశ్యములు. ప్రథమమున కథ లీయుద్దేశ్యములకై నిర్మింపబడినను, కాలక్రమమున అవిగూడ నాగరికతతో పాటుగ వృద్ధిజేసి వాఙ్మయమున బ్రధానస్థాన మాక్రమించినవి. సాంఘిక రాజకీయములలో, నైతిక ధార్మికబోధలలో, విజ్ఞానకాస్త్రములలో, కళలలో కథలకు ప్రవేశములేని తావు లేదు. నేయేల, కథాశూన్యమైన వాఙ్మయమునకు విలువయే లేదనిన కథల యాధిక్యము బోధపడును.

కథల పుట్టుక : ప్రాచీనగాథలు

ప్రాచీనభారతీయు లీకథల యుపయోగమును గమనించి వాని నన్నివిధముల కార్యరూపమునకు దెచ్చి ప్రపంచమున కాదర్శప్రాయులైరి. నే డీప్రపంచమందతిప్రాచీనములుగా దలపబడుచున్న “ఈసప్తసీతకథలు” మొదలగు కథావాఙ్మయ మంతయు భారతీయుల కథల కనుకరణములే! వారు నిత్యజీవనముమొదలు బ్రహ్మపదార్థము వరకు నన్నివిషయముల కథలనే యుపయోగించి యనంతలాభమును బొందిరి. మానవసమాజమున కేనాడు తన యాంతరికభావముల వ్యక్తికరించుకొనగలుగు శక్తి గలిగినో యానాడే కథలుగూడ జన్మించెను. కాని, మానవజాతు లన్నిటిలో నార్యజాతిమాత్రమే యీ యవకాశము నధికముగ నుపయోగించుకొనినది. ఉదాహరణరూపముగ

నేమి, స్మరణరూపముగనేమి మానవసమాజమున కథల యావశ్యకత గలిగినది. బాలురు తమ పూర్వుల మనోరంజకవృత్తాంతములు స్మరించుటలందును, వృద్ధులు తమ విదగ్ధానుభవములు తెలుపుటయందును కథలు జన్మించినవి. ప్రథమము దవి దంతకథలుగానే వ్యాపించెను గాని, సమాజమందలి కృత్రికత్వతో బాటుగ వానితో సంఘర్షణ మొనరించుచు వాఙ్మయరూపము ధరించెను.

ఈ కథాసాహిత్యమున ఋగ్వేదమందలి ‘వృత్రాసురవధ’ కథ యతిప్రాచీనము.

“వృత్రుడును రాక్షసు డొకడు వెలుతురును, జలమును సముద్రమందొక చీకటికోణమున బంధించియుంచెను. ఇంద్రుడు తన వజ్రముతో ఘోరాహిరూపు డగు వృత్రుని సంహరించి మానవుల కొరకు వెలుతురును, నీటిని చెరవిడిపించి యాకాశముం దుంచెను.”

—ఋగ్వేదము.

ఇది యార్యుల ప్రథమనివాసముగ ధ్రువమండలమందలి ప్రకృతివైచిత్ర్యముల కాపాదించబడిన కథారూపము. మన కిపుడు శేత్రానందకరముగ మాత్రమే కనబడుచున్న యీ ప్రకృతిసౌందర్యమున ప్రాచీనార్యు లొక నిగూఢతత్వము నూహించిరి. ఎంతకు దరుగని దీర్ఘ రాత్రులు, మనోహరమైన యుషస్సు, తరువాత చరిలేని పగళ్లు, ఎండలు, వానలు, ఒకదానివెనుక నొకటిగ క్రమముదప్పక వచ్చుచుండుట చూచి, వీనివెనుక నేదియో యొక మహాశక్తి యుండితీరవలయునని వా రూహించిరి. ఆయూహతో జీవాధారములగు వెలుతురును, నీటిని ప్రసాదించుచున్న యాశక్తికి వారు తమ కృతజ్ఞతను నూదించుచు నారాధన లారంభించిరి. కాని, ప్రజాసామాన్యమున కీపూజ లెవనికొరకో, యెందులకో బోధపడకుండుటచే గ్రంథకారులు ప్రకృతిచిత్రములకు కథారూపము గల్పించి వానిద్వారా పూజావశ్యకతను బోధించిరి. ఈ కథారూపమున చేయబడిన బోధ యెంతవరకు కార్యకారియో చెప్పట కార్యులు తమ యాదిమనివాసమును వీడి వేలకొలది సంవత్సరములు గడచిపోయినను, వారు నాటి తమ పూజలను మరుసలేకపోయిరనువిషయమే చాలును.

పై కథయే ప్రాపంచిక కథాసాహిత్యమం దతిప్రాచీనము ! ధార్మిక కథానకముల కాదిమరూపము !

క్రమక్రమముగ కథానకములలో నభివృద్ధి గలుగసాగెను. 'ప్రకృతి పూజ' బోధించుటకు గ్రంథరూపము నైకొనిన కథలు నూతనమార్గములు ద్రొక్కెను. ఆర్యులు ప్రతినివయమును గోధించుటకు, వివరించుటకుగూడ కథలనే యాశ్రయించిరి. ధర్మబోధనములం దవి యగ్రస్థానము విహించినవి. తత్త్వోపదేశములం దవి యాచార్య పీఠము నలంకరించెను. ఉపనిషత్తులు, బ్రాహ్మణములు లోనగువానిలో గల జాబాలి, నాచీతు మొదలగు ఉపాఖ్యానము లీవిధమైనవే. అనాడు వారు కథలను విడచి పాడిపాడిమాటలతోడనే ధర్మములు బోధించియున్న నేడు హిందువులలో ధర్మ తత్త్వజ్ఞానములు స్వాభావికధర్మములుగా పరిమించియుండక పోవును. అతిక్లిప్తములైన ధార్మికవిషయముల సుస్పష్టములు నేయుటలోను, ప్రజాసామాన్యము నకు మనసునకు దట్టునట్లు బోధించుటలోను కథలవలె నితరమైన వేవియు నుపకరించియుండవు.

కథారచన: మధ్యయుగము

క్రమముగ కథారచనమునగూడ నూతనమార్గము లవలంబించి బడెను. కవులు తమ యభిప్రాయములను, స్వభావములను అతిమానవ సృష్టికి దివిలించి తమ్ము మాటుపరచుకొనసాగిరి. ఈవిధములైన గాథలలో మనకు తెలియవచ్చునంతవరకు 'జాబాలీ సత్యకాముని కథ' ప్రథమము.

"జబలాపుత్రుడగు సత్యకాము డొకనాడు 'హరిద్రుమతు' డను ఋషివద్దకు బోయి బ్రహ్మచర్యాశ్రమ మొనంగ బ్రార్థించెను. గౌతముడు (హరిద్రుమతుడు) సత్యకాముని కులగోత్రములు తెలియగోరెను. సత్యకాముడు తన గోత్రము తన తల్లికిగూడ తెలియదనియు, ఆమె తన యావనకాలమం దనేకస్థలముల బనిచేయుచు దన్ను గణనని చెప్పెననియు తెలిపెను. గౌతము డాతని సత్యసంధతకు మెచ్చి బ్రాహ్మణేతిరుడేయైన సిట్లు చెప్పడని నిశ్చయించుకొని యాతని కుపసయన మొనరించెను. తిరువాత హరిద్రుమతుడు నాలుగు వందల గోవుల నాతనిపరమొనరించి యామంతున వేయి యగునంత దనుక మేసి, వెనుక తన్ను చేర నాజ్ఞాపించెను. ఆత డాయాల మందను వేయి యగునంతవర కనేకవత్సరములు మేసి గురువువద్దకు బయలుదేరెను. మార్గమం దాతని కొక యొడ్డు, మాంస, నీటిపక్షయు బ్రహ్మాపదేశ మొరించెను."

—చాందోగ్యోపనిషత్తు.

మానవులు తమ స్వభావములను, ఉపాదానము అతిమానవసృష్టికి గల్పించిన కథలలో నిదియే మొదటిది. దీనితో కథాసాహిత్యమున ధృతీయాశక మాంభముయొనని చెప్పవచ్చును. ఇట్టికథలు ప్రజమమున

కర్తల వినయశీలము రక్షించుటకే యుద్దేశింపబడినను కాలక్రమమున నివి మానవాతిమానవసృష్ట్యుల సంబంధము దృఢపరచుట కుపయోగించెను. అతిమానవసృష్టియందుగూడ మానవులలోగల తెలివిజేటలు, యుక్తిచాతుర్యములు, జ్ఞానము గలవని ప్రజల కిది తెలియపరచెను.

ఈమాదిరికథలను బాధ్యులు, జైనులు తమ మతప్రచారములం దధికాధికముగ నుపయోగించుకొనిరి. బాధ్యుల, 'జాతకకథలు' జైనుల 'నందీనూత్రములు' నిట్టికథలతో నిండియున్నవి ఈకథలు వారి మతకర్తల మాహాత్మ్యముల వెల్లడించుటకు, మానవమానవేతరజాతుల సంబంధము దృఢపరచి వారి ప్రధానసిద్ధాంతమును నహింసాధర్మమును విశ్వజనీన మొనర్చుటకు నధికముగ నుపయోగించినవి.

కాలక్రమమున కథాసాహిత్యములలో తీవ్రముగ పరివర్తన గలిగి పోయెను. జంతువులు పాత్రలుగా గల కథలు ప్రజమమున నేయుద్దేశములపై జన్మించినను క్రమముగ వాని యనుపపత్తి యధికముగా జూచ్చెను. పశువులు, పక్షులు - ధూతములు, పిశాచములు - శరీరాంగములు, చేతనములు, అచేతనములు - పాత్రములై కథలను నిర్వహింప సాగెను. ప్రజ లెల్ల రీవిధములగు కథలలో స్వాభావికత్వముచైననే ప్రాముఖ్య ముంచిరి.

మానవామానవపాత్రలతో నీకథలు చాలకాలమువరకు వినోదార్థముగ దంతకథలుగానే యుండెనని మహాభారతమువలన తెలియవచ్చుచున్నది. ఆదినములలో వీనికి సాహిత్యమం డెట్టి స్థానము లభించియుండలేదు. కాని యేనా డివి దేశికత్వము వహించి నీతి ధర్మాధికాస్థానములతో సంబంధము గలిగించుకొనియెనో నాటినుండి వీనికి సాహిత్యమున స్థానము లభించెను. 'పంచతంత్రము', 'హితోపదేశము' మున్నగు గ్రంథము లిట్టికథల సంగ్రహములే.

తరువాత దార్శనికులు న్యాయ, సాంఖ్య, వేదాంత సిద్ధాంతములు ప్రజలకు నుబోధము లొనరింప నీకథలనే యుపయోగింపసాగిరి. ఈవిషయమున తత్త్వజేత్తలు వా రూహించినదానికన్న అధికమగు నుపకృతినే బొందెనని చెప్పవచ్చును. చదువుట కాసక్తి గల్గింపని నీరసవిషయములందుగూడ కథలసక్తి గల్గించెను. కథలచే నిర్జీవపదార్థములకు జీవము గలిగెను.

ఖగోళ, భూగోళ, గణితశాస్త్రములగూడ కథల యావత్వ కతను గుర్తించి తమ బోధనలలో వీనినిగూడ చొప్పించిరి. వీనిలో గణితశాస్త్రము కథలను విస్తార ముపయోగించుకొని సర్వతోముఖ వ్యాప్తి గాంచెను.

ఈవిధముగనే శాస్త్రములు సాంఘిక, సామాజిక, వైతిక, రాజకీయ కీచనములలోని లోటుపాట్లు విమర్శించి బోధించుటకు కథలనే యుపయోగింప సాగిరి. వీనివలన సమాజముయొక్క మూలము దృఢపరచి, జాతీయత ప్రజల హృదయములలో నాటు

కొనియెను. యుక్తిప్రయుక్తులు, సమయోచితబుద్ధి, చాతుర్యము, విమర్శనాశక్తి ప్రజలలో వృద్ధిబొందెను.

ఈసమయముననే కథారచన నూతనపద్ధతుల ద్రోశము ఎవ్వడో యొకవ్యక్తిని కేంద్రముగ నైకొని ప్రజలలో వ్యాపించి యున్న దంతకథల నెల్ల నాతని కంటగట్టు ప్రయత్నములు మొదలు జరుపబడిన దీకాలముననే. మహాభారత మీప్రయత్నములయొక్క ప్రగమఫలితము. దానియం దుపాఖ్యానముల మూలమున రాజకీయ, నైతిక, ధార్మికోపదేశములు హృదయంగమములుగా రచింపబడి యున్నవి. ఆదినములలోనే నాటికి ప్రజాలోకమున ప్రచలితములై యున్న దంతకథ లన్నియు ప్రోవుచేయబడి నాటి యాచారవ్యవహారములు, వైజ్ఞానికసంపద మన కిపుడు తెలియుట కాధారము లయ్యెను. పురాణము లన్నియు నీవిధములైన కథాసంగ్రహములే.

వీనివెనుక గుణాధ్యపండితుని బృహత్కథ జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది. దౌర్భాగ్యచక్రమున అది లభించుటలేదు గాని, యందలి విషయములను సోమదేవనూరి యొక్క 'కథాసరిత్సాగరము', డి.మేంద్రకవియొక్క 'బృహత్కథామంజరి' యను గ్రంథములనుండి యూహింపవచ్చును. ఇందలి వన్నియు మనోవివేచమునకై యుద్దేశింపబడి ప్రజలలో వ్యాపించియున్న కథలే. వీనియందు ధర్మప్రచారము కన్న మనోరంజనమునకే ప్రాధాన్య మీయబడినది.

కథారచన : అంతిమయుగము

'బృహత్కథ' రచింపబడినకాలమునాటికే యాద్యుల కథాసారస్వతమున మధ్యయుగ మంతిమొంది తృతీయయుగ మారంభమయ్యెనని చెప్పవచ్చును. కాలక్రమమున ప్రజల యభిప్రాయములతో పాటు కథాసంవిధానముగూడ మారుమార్గములు ద్రోక్కసాగెను. అంతరవక్త దేశము, ధర్మము, సంఘము, నీతి—వీనికొఱకు స్వార్థము త్యజించి యేకాగ్రముగ పాటుపడిన సమాజమున ప్రత్యేక జాతి వ్యక్తిలాభములు గమనింపబడసాగెను. దాని ననుసరించి ధర్మము కొఱకై సాహసమును బోధించిన కథలుగూడ మార్పుజెంది స్వార్థమును, లాకికోన్నతిని ప్రోత్సహింపసాగెను. యాత్రలు, సాహసకార్యములు, ఆశ్చర్యకరములగు నద్భుతక్రియాకలాపములు, స్వార్థ నిర్వహణమునకై యొనరించు కూటచాతుర్యములు నీకథలలో నిండి యున్నవి. మోసము, వంచన, నిర్భీకత్వము, సాహసము, ఏవిధముగ నైన స్వకార్యముల నిర్వహించుకొనుట—ఈ మొదలగువానిని ప్రోత్సహించుట వీని ప్రధానోద్దేశ్యము. ఇవి యించుమించుగ నేటి కాలమం దాంగ్లభాషలో ప్రచలితములై యున్న సాహసీక (Adventurous) కథలను బోలి వాని ప్రథమరూపములుగా గనబడుచున్నవి. వీని జన్మమును మనము 'బృహత్కథ' రచింపబడు కాలమునం దూహింపవచ్చును. కథాసరిత్సాగరమందలి (బృహత్కథ

లభ్యముగాకుండుటచే మనము దీనినే యాధారముగ తీసికొనవలయును) 'నత్సరాజకథ' యీవిధములగు కథల కాదిమరూపము.

"వత్సరాజు కాశాంబీనగరాధిపతి, విద్వాంసుడు, సుందరుడు. ఆతడు తాను నరింపదగిన కన్య యుజ్జయినీనగరాధిపతియగు చండమహానేనుని పుత్రి వాసవదత్తయే యని నిశ్చయించుకొని యామెను బెండ్లాడ దలచెను. కాని తానుగా కన్యను వాంఛించుటచమానముని యాతడు శంకించి తన యుద్దేశమును తనలోనే యాదరిపెట్టెను.

"ఉజ్జయినీపతియగు చండమహానేనుడుగూడ తన కల్లుడు గాదగినవాడు నత్సరాజుకొడేయని నిశ్చయించుకొనియు, తమ యుభయ వంశములమధ్య విరకాలమునుండి జ్వలించుచున్న శత్రుత్వమును దలపోసి, తానుగా బోయి కన్య నిత్తురనుటచమానముని తలచెను. కాని యాతడు వత్సరాజు నల్లునిగా చేసికొను ప్రయత్నమును వీడలేదు.

"వత్సరాజునకు వేటయందు తమకము మొండుఒకప్పు డాతడు కొలదిపరివారముతో వేటకు బోవ మహానేను డాతని మోసబుచ్చి చెరగొని తీసుకొనిపోయి, తన పుత్రికయగు వాసవదత్తకు సంగీతము నేర్ప నాతని నియమించెను.

"వత్సరాజు బందియైన వార్త విని యాతని మంత్రి యశాగంధరాయణుడు పిచ్చివాని నేషమున ఉజ్జయిని చేరి, మహానేనుని గుట్టుమట్టెల్ల దెలసికొని, యొకనా సుత్సవములలో మునిగి పట్టణమెల్ల ప్రమత్తమైయున్న సమయమున కావలివారిల వండించి, వత్సరాజును వాసవదత్తతోగూడ కొట్టదాటించి కాశాంబి చేర్చెను. తన సగరముచేరి వత్సరాజు వాసవదత్తను పట్టపురాణి నొనర్చెను."

—కథాసరిత్సాగరము.

బృహత్కథారచనానంతరము సంస్కృతభాషాసాహిత్య విమాదిరికథలతోనే నిండియున్నది.

క్రమముగ నీకథలు మార్పులు బొందుచు 'దశకుమారచరిత్ర' రచించుకాలమునాటికి ప్రాథత్యము చెందిపోయెను. ఇదియే సంస్కృత భాషలోని కథాసాహిత్యమున కంతిమదివసము. దశకుమారచరిత్ర రచింపబడినతరువాత సంస్కృతభాషలో స్వతంత్రకథారచనము జరుగనేలేదు. ఈకథారచనతోబాటు సంస్కృతవాఙ్మయాభివృద్ధిగూడ నిలిచిపోయెననియే చెప్పవచ్చును. ఇదియే భారతజాతుల యొన్నత్యప్రతిభల కంతిమకాల మగుటగూడ విచిత్రము.

ఆంధ్రభాష : కథలు

సరిగ నీదినములలోనే యాంధ్రభాష ప్రథమపర్యాయము పుస్తకరూపము ధరించెను. నన్నెచోళుడు, నన్నయ, తిక్కన మొద

లను కవివరేణ్యులు తమ మృగుమధురపదజాలముల నాంధ్రవాఙ్మయము నలంకరించి, యాంధ్రభాషను ప్రాపంచికభాషలలో కెల్ల నతి సుందర ముగించిరి. కాని యేకారణముననో యాంధ్రకవులెల్లరు తమ దృష్టిని సంస్కృతగ్రంథముల నాంధ్రీకరించుటలోనే కేంద్రీకరింపజేసిరి. వారు స్వతంత్రరచనలపై మన సుంపనేలేదు. 'Italian of the East' అని పేరొందిన యాంధ్రభాషలో అర్థశతాబ్దమువెనుక నొకటిరెంటికన్న స్వతంత్రగ్రంథములు లేనేలేవు. అంతవరకు రచింపబడిన గ్రంథములైన సామాన్యప్రజల కర్థముగాని బంధకవిత్వములో, గర్భనిర్భేద్యమున వైలిలో, గురవగాహమైన శృంగారముతో నిండి ప్రజల కుపయోగకారు లగుటకు బదులు వారిలోని యుత్సాహశక్తి నణచివైచినవి. ప్రజావిజ్ఞానమునకు దోడుపడుటకు బదులు కథలొక్కటేవిధముగ భార్యభర్తల సంయోగవియోగములను వర్ణించుటతోడనే తృప్తిజెంది, చివరకు కథయన 'స్త్రీపురుషసంభోగవర్ణన' యను నర్థమునకు వచ్చెను. ఈకారణముననే ప్రజలలో ఏవిధమున విజ్ఞానముగాని, విద్యాభిలాషగాని గలుగక ఆంధ్రజాతి, భాష, సాహిత్యము లెదుగుచుదుగులు లేక పుట్టినపు డెట్లో యట్లే యుండిపోయినవి.

కాని, ఇరువదవ శతాబ్దము నంతమున వీరేశలింగంపంతులుగారాంధ్రభాషకు గల యీలోపమును గుర్తించి దానిని పూర్వ శక్తికొలది ఆంధ్రకథా సాహిత్యమునకు బునాదులు వైచిరి. ఆయన నైతిక, ధార్మికవిషయములు బోధించుటకు, సాంఘికాచారముల యుక్తాయుక్తముల విమర్శించుటకుగూడ కథలనే యుపయోగించి యాంధ్రజాతిలో చైతన్యము గలిగించిరి.

వీరి తరువాత ఆంధ్రభాషలో కథారచనమునకై బాటుపడిన వారిలో ముగ్గురు సుబ్బన్నదీక్షితులు, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంపంతులుగార్లు ముఖ్యులు.

దీక్షితులుగారి 'కాశీమజిలీ' కథలు కేవలము మనోరంజనమే ప్రధానోద్దేశ్యముగా నిర్మింపబడి తమ యుద్దేశ్యమును సంపూర్ణముగా నిర్వహించుకొనినవి. నమ్మ నర్హములు గాకపోయినను, చిత్రవిచిత్రసంఘటనలతో హృదయరంజకములైన యాకథ లాంధ్రులలో పుస్తకపఠనాభిలాష కల్పించెనని చెప్పక తప్పదు. దీక్షితులుగారు తమ కథలలో పూర్వల మార్గములనే యవలంబించి స్త్రీపురుషుల సంయోగవియోగములనే వర్ణించుటకు ప్రాధాన్య మిచ్చిరి, మావపుల మానసికప్రవృత్తులు, స్వభావవైచిత్ర్యములు, నైతికఫలసాధివృద్ధులను వర్ణించి, మానవుల నైతికజీవనమునకు, దేశాభివృద్ధికి తోడుపడవలసిన

కథలు కేవలము సంభోగవర్ణనములకే యుపయోగింపబడుట విచారకరము.

లక్ష్మీనరసింహంపంతులుగారు కథారచనమున కేవలము స్వాతంత్ర్యము గైకొనిరి. సమయోచితమైన హాస్యముతో, మృదుమధురమగు వైలిలో వారి కథ లాంధ్రవాఙ్మయమునకు నూతనాలంకారములు సమహుచ్చెను. అవి యాంధ్రుల హృదయమున నూతనభావములు రేకొలిపి వారి పురోభివృద్ధికి తోడుపడెను. వీరేశలింగంపంతులుగారు నిర్మించిన పునాదులకు లక్ష్మీనరసింహంపంతులుగారు సుధారేపన మిచ్చిరి. వీరితో ఆంధ్రులలో కథారచనాభిలాష కొంతవరకు వృద్ధిజెందెను. తత్ఫలితముగ పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, విశ్వనాథ సత్యనారాయణగార్లు వంటి యొకరిద్దరు కథాలేఖకులు బదులుదేరి తమ అమృతమునుగరియు లేఖనులచే నాంధ్రభాషకుజీవనశక్తి నిచ్చుచున్నారు. కాని, యాంధ్రభాషకుగల యీ లోప మొకరిద్దరు గ్రంథకర్తలచే దీరునదికాదు. ఇంతవర కితరభాషాగ్రంథముల నాంధ్రభాషలోనికి దిగుమతిచేయుచున్న యాంధ్రరచయితలెల్లరు తమ మాతృభాషకు గల స్వతంత్రగ్రంథలోపమును దీర్చబద్ధకంకణులు గావలసినదే.

గతార్థశతాబ్దముండి యాంధ్రభాషలో పదులకొలది మాసిక పత్రికలు జన్మించినవి. వానిలో నేయొకటిరెం డీలోపమును దీర్చు కొలదిగానైన బ్రయత్నించినవో గాని తక్కిన వెల్ల వ్యర్థకలహములలో చిక్కుకొని, పరస్పరమాషణమునే పరమార్థముగా చేసికొనియెను. 'ఆనందభారతి' వంటి యొకటిరెండు పత్రికలు కథాప్రచురణమునకే దొరకొనినను ఏకారణముననో యవి పైకి రాలేకున్నవి. కథాప్రచురణమునకే ప్రశ్నోక్తముగ బనిచేయుకున్నను ఆ లోపమును దీర్చ ప్రయత్నించుచున్న మాసపత్రికలలో 'భారతి' ప్రసిద్ధము. 'భారతి' యాంధ్రభాషలో ఉత్తమకథాలేఖకుల దయారచేసి కథాసాహిత్యమును బోషింప శక్తికొలది ప్రయత్నించుచున్నను, ఆప్రయత్నము లేలనో సంపూర్ణఫలితము నూపలేకున్నవి. దీనికి 'భారతి' పత్రిక యొక్క ప్రయత్నలోపమునుగాని, యాంధ్రుల యసమర్థతనుగాని కారణముగా చెప్పజాలము. చిరకాలమునుండి యాంధ్రహృదయముల బాదుకొనిపోయిన పరతంత్రత (ఆంధ్రు లెప్పుడు ఇతరజాతుల ననుకరించుటకు, ననువదించుటకే ప్రయత్నించుచున్నారు), విద్యల్లోకమున కథాసాహిత్యముపై గల యనూయయు గారణము, ఇకనైన రచయితలు కథలపై యీగువీడి వాని యుపయోగములు గ్రహించి, స్వతంత్ర భావములతో నూతనరచనలు సాగించి ఆంధ్రజాతి, భాష, సాహిత్యముల పురోభివృద్ధికి మార్గదర్శకు లగుదురుగాక!

కొటికెలపూడి సోమనాథకవి

కొణిదెన బాలకృష్ణయ్యగారు

విస్తృతకవినమాజమునకుఁ జేరినవారిలో సోమనాథుఁ డొక్కఁడై యున్నాఁడు. ఈతని చరిత్రము కీ. శే. వీరేశలింగముపంతులుగారి కవులచరిత్రమున కెక్కియుండ లేదు. కీ. శే. గుంటుపల్లి సోమయ్యగారు దమచే బ్రక టింపఁబడిన “ప్రబంధకల్పవల్లరి”యను మాసపత్రికయం దీతని కృతి నొకదానినిఁ బ్రకటించుదనుక నీతని వృత్త మాంధ్రలోక మెఱుంగదు. సమగ్రమగు నాంధ్రకవుల చరిత్రమును రచింపఁదలంచువారి కిది యుపకరించునను తలంపున సోమనాథకవివిషయము నిట వివరించుచున్నాను.

సోమనాథుఁడు నియోగిబ్రాహ్మణుఁడు; ఆపస్తంబ సూత్రుఁడు; ఆత్రేయసగోత్రుఁడు; సోమయామాత్య పాత్రుఁడు; కొటిశ్వరభట్టారకపుత్రుఁడు. ఇతనికి “శారదా భరణాంక”యను బిరుద మున్నట్లు ఏతత్కవివిరచితమగు విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానపు గద్యమునందలి “నిఖిలవిద్యానిరా తంక, శారదాభరణాంక, సకలవిద్వజ్జనవిధేయ” యను వాక్యమువల్లఁ దెల్లమగుచున్నది. నిజముగ నితఁ డీటి విద్వ త్కవిసార్వభౌముఁడని యాతని గ్రంథము వేమొగంబులఁ జాట సమర్థంబై యొప్పుచున్నయది. ఈతని యింటిపేరు నివాసగ్రామనామము ననుసరించి ‘కొటికెలపూడి’ యని పెట్టికొనఁబడియుండును. ఇది యాంధ్ర దేశజల సంప్రదాయ మునకు వ్యతిరేకము గాదు. కొటికెలపూడి యను గ్రామ మొకటి గుంటూరుమండలమునందలి ఒంగోలుతాలూకా లోను, మఱియొకటి కృష్ణామండలమునందలి నందిగామ తాలూకాలోను నున్నవి. ఈరెంటు నెయ్యది సోమ

నాథుని నివాసగ్రామముగ నుండెనో తెలిసికొన నాధారము గానరాదు. ఇమ్మహాకవి విష్ణుమిత్రోపాఖ్యాన మను ప్రాథ కావ్యము నొకదానిని రచించియున్నాఁడు.

ఈయత్తమకావ్యమునకుఁ గాటెపల్లి (గుంటుపల్లి) తిప్పమృతికృతినాయకుఁడై యంకితము గొనియున్నాఁడు. తన కీగ్రంథము నంకిత మొనర్పఁ దిప్పన ప్రార్థించిన విష యము నీకింది పద్యములవలనఁ గవి తనగ్రంథమునఁ దెలుపుడు నేసియున్నాఁడు:—

మ. “సరసాగ్రేసర కోటనాథుని తనూజా! సోమవిద్యత్పురం దర నీచాటువచోవిజృంభణము బుద్ధుఁడను నర్థేందుశే ఖరకోటిరకుటరకోటరలుతద్దంగోర్మిధారా శివం కర ఘంఘంఘుమ చక్రచంక్రమచమత్కారప్రగల్భార్భటికా.

చ. కొటికెలపూడి సోమనిభు కోటయసోమ! సరస్వతీశిరః కలుక కిరీటరత్న ఘటికామహనీయ ధగధగ ప్రభా పటలతిరస్క్రియాధిగత పాటనము ల్భవనీయవాక్యము ల్కుటిలవిరోధిమోధ కవిలోకకళోరవనీకుతారముల్.

క. కావున నీ విత్తైఱుగున గావింప నుపక్రమించు కావ్యము నాకున్ గావింపు మంకితముగా బ్రావీణ్యము మెఱసి కవిసుపర్యవశ్యా!”

సోమనాథుని కవిత్వాప్రగల్భ్యమున కీపద్యము లును నిదర్శనములు.

కాలము

సోమనాథుని కాలమును తెలిసికొనవలెనన్నచో విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానకృతిభర్తయగు గుంటుపల్లి తిప్పనా

మాతృని చరిత్రమును పరిశీలించినగాని తెలియబడదు. కావున దివ్యమంత్రినిగుఱించి యిండుక విమర్శితము. ఈతిప్పమంత్రి యింటిపేరు తొలుత “గాటుపల్లి” యని యుండి కాలక్రమమున నది “గుంటుపల్లి”గా మారినది. వీరు నందవరవంశజులు. గుంటూరుమండలమునం దీగుంటుపల్లివారు సుప్రసిద్ధులై, విద్యావితరణాదగుణవిరాజమానులై కీర్తి నార్జించియున్నారు. వారిలో వినుకొండదండనాథపదవి నలంకరించి యాసీమను పరిపాలించిన ముత్తమంత్రియు, నాంధ్రదేశమున నాబాలగోపాలమునకు విప్రవినోదులచే జ్ఞప్తికి దేబడుచున్న గుంటుపల్లి భాస్కరుడను విద్యుల భాస్కరుడును పేరెన్నికగన్నవారు. తిప్పన తండ్రితాత లండఱును నాకాలమున గుంటుపల్లి నగ్రహారముగాఁ బరిపాలన నేయుచుండిరి. ఈగుంటుపల్లి వినుకొండకుఁ బూర్వదిగ్భాగంబున నున్నది. క్రమముగా వీరికి ముత్తమంత్రికాలమున వినుకొండపరగణాకు దండనాథపదవి లభించినది. క్రీ. శ. పంచనాటవ శతాబ్దమున మల్కిభరాముఘాదుషా గోలకొండఁ బాలించుచుండెను. ఈ మల్కిభరామునిఁ బొన్నిగంటి తెలగనార్యుఁ డీక్రిందిపద్యమున వర్ణించియున్నాఁడు:—

సీ. “తెలివిసిగంపు గద్దెయల రాతెఱగంటి
దొర లెల్ల మోక్షుఁ జేతులనె తొల్వఁ
బూని యేబదియాలు మానిసి నెలపుల
పుడమిఁజేం ధూషిగంబులకుఁ జొరఁగ
తీవి మన్నీటిలో దీవు లన్నియు నేలు
మన్నీలు మెట్టుదామరల కెరఁగఁ
దన తేజ సుడిగట్టు వెనుకచీకటి నెల్ల
విరియించు తమ్ముల విందుగాఁగ

గీ. వెలయు మలికిభరాముని గొలిచి...” (యయాతిచరిత్రము)

ఈయబ్రహీముఘాదుషాహి క్రీ. శ. ౧౫౫౦—౧౫౮౧ వఱకు రాజ్యము నేసియున్నాఁడు (ఆం. క. చ. ద్వి. భా. పుట ౨౫౬). ఈతనికి సామంతుఁడై వినుకొండ పరగణాను పాలించుచున్న రామలింగభాస్కరుఁ డను నాతఁడు పైఁబేర్కొనఁబడిన ముత్తమంత్రిని దత్తుఁడుగ

స్వీకరించెను. క్రీ. శ. ౧౫౭౮—౧౫౮౯ (శా. శ. ౧౫౦౧—౧౫౧౨) వఱకుఁ బరిపాలనకార్యమునందు ముత్తన తన దత్తుతండ్రికి సాయపడుచుండెను. (చూ. గుంటుపల్లి ముత్తమంత్రిచరిత్రము.) నీనినిబట్టి యాకాలము నకు ముత్తమంత్రి దాదాపు ఇరువదేండ్లప్రాయము గల వాఁడని యూహింప నవకాశము గలదు. ఈముత్తనపై ననేకులగు కవులు రచించిన చాటువులు గలవు. వానిలో నొకటిరెంటిమాత్ర మ్మీకింద నుదాహరించుచున్నాను:—

మ. “శతమన్యుం డమరావ తేలఁగ సుర ల్పత్రాల పాతైరి, సరి
గతి బాతాళము శేషుఁ డేలఁగ ఫణుల్లాశే వటించేది, యీ
క్షీతి నీ నేలఁగ వీరముత్త! మనుజు ల్భీగంధము స్పృశ్యులు
చితరాజాన్నములు స్వహలచయము లైకొందు తెల్లప్పుడు.”

శా. “నావిద్యత్కవితా విశ్వంఖలవనో నైపుణ్యధారాశధా
రావప్తంభ విజృంభణంబునకు నారా! వీరముత్తప్రధా
నావిరూపవిత్తి గల్గవలె, లేదా యన్యుల స్వేడనా?
చీ వాచార్యటి! చీ కవిత్వము! చి చీ చీ యర్థకాంక్షారతుత్!”

ఉ. “అంగకళింగవంగమగధాదులు నెవ్వని వ్రాతకమ్మ తీ
విం గనుపట్టు గుంటుపలి వీరయముత్తని వ్రాలుజూచి తా
తెంగిలిముచ్చు మంత్రు లింక నేటికి సిగ్గు మొగానఁ జేర్చగో
బంగరువంటి యాకులను బల్మరు గోకుడు రాత్మనామముత్.”

ఈ వదాన్యశిరోమణి మహావీరుఁడు, దాశార్వాచరిత్రమును కృతికి నాయకుఁడు, దాతయు నై కవుల పొగడ్తల నజరామరంబగు యశశ్వరీరముచే నాంధ్రలోకమునఁ బ్రకాశించుచున్నాఁడు.

విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానకృతిపతి తిప్పన కీముత్తన అన్న కుమారుఁడు. తిప్పమంత్రియన్న యగు పెదవీరంరాజునకుఁ గల నల్లురుపుత్రులలో ముత్తన మూడవ వాఁడు. క్రీ. శ. ౧౫౭౮—వ సంవత్సరము నాటికి ముత్తన కిరువదేండ్ల ప్రాయము గలిగియుండునని పైన సూచించిన దానిని బట్టి, జనకస్థానమున నీతనికిఁ గల యిరువురన్నల యొక్కయు, నీతని తండ్రి, పినతండ్రి (తిప్పమంత్రి) యొక్కయు వయఃపరిమితిని ఒక్కొకరిమధ్య మూడేండ్ల వ్యత్యాసముతో లెక్కించి, తండ్రికిఁ గుమారునకు

అంతయు స్వదేశి

సర్వము స్వదేశి

అన్నియు స్వదేశి

భారతదేశమునందే భారతీయులచే స్థాపింపబడిన యంత్రప్రహయము

వలన తయారుచేయబడిన పాకెట్ చర్మింగ్, ఇతర పరికరముల వర్షింగులు, కొరియర్లు, సీరెలు, అంగవస్త్రములు, గోవతులు, లాంగ్ క్లాత్, ట్విత్, బెడ్ షీట్లు, జాకెట్సు, కుర్చీలు, పైరా వ్యవస్థ జనరకము లన్నియు సిద్ధముగా నున్నవి.

నానగాలు కాతడాగు లంకకి వాల త్వస్తిగిరినది. గాన ఇతరులకు తప్పక తృప్తికలుగుననియే మాదృఢముకము.

కృష్ణా ఆండు కో, 242—244 వైన్నానాపూర్వం, (జమేదార్ ఫూటా మెంటు) మద్రాసు.

ప్రతిగృహమునందును, ప్రతిప్రమాణమునందును నుండవలసిన రోమబోషణమును

అమృత కల్పము

ఇది మిక్కిలి ఘాటుగల గ్రాహకము, అనునానభేదములచేత అనేకవ్యాధులను వ్యూహమునమునలె పనిచేయును. దీనిని లోపలికి పుచ్చుకొనిచ్చును. పైన రాక్షసమును. నాయువు, తైత్త్యము మొదలగునాటి చేకలగు అన్ని వ్యాధులకు గామబాణమువంటిది. తలనొప్పులు, వార్షపునొప్పులు, పక్షవాదులు, జలుబు, తైత్త్యము, జ్వరములు, పైత్యవాదులు, చాంతులు, భేదులు, కలరా, గ్రహణి, ప్లేగు, ఋతుహాలులు, సర్వకూలలు, కడుపునొప్పులు, కడుపుబ్బరములు, పండ్లనొప్పులు, చెవిపోటు, అంటువ్యాధులు, అక్షీర్ణములు, విషదోషములు, సన్నివాతిములు, చిన్ని నిష్కరములు, నులిపుగురులు, బెడుకులు, గాయములు, పుండ్లు, తీటయితర సర్వరొగములు, క్షయ, విషజంతువుల కాటు, మొదలగునాటిని ఖంకించును. ప్రతివారు ఒకసేసా నద్ద నుంచుకొనిన తాత్కాలిక వ్యాధుల రాధనుండి సులభముగా తప్పించుకొనవచ్చును.

1/2 బౌస్సు పెద్దసీసా 1-కి రు. 1—4—0

1/4 బౌస్సు చిన్నసీసా 1-కి రు. 0—10—0

సంజీవనకల్పము

ఇది కొన్ని భస్మములచే తయారుచేయబడినది

ఉష్ణాధికము, ఉష్ణముచే కలుగువ్యాధులన్నిటికిని అమోఘముగా పనిచేయును. జ్వరములు, జ్వరమాంద్యములు, దాహము, తాపము, కొన్ని విషములగు దగ్ధులు, అల్ల, క్షీణనొప్పులు, నడుమునొప్పులు, క్షీణనాపు, అన్ని మేహములు, మాత్రకృచ్ఛములు, మాత్రపుండు, శరీరవేడిమి, రక్తవాంతి, రక్తభేదములు, గుండెలొనొప్పి మంట, శగరోగము, శూల, కుసుమవ్యాధులు, మొదలగు అనేకవిషములగు వ్యాధుల కిది అమృతతుల్యము, ప్రతిగృహమునందుండవలసినది. ర్ తు. పాడరుగల సీసా రు. 1-4-0. 2 1/2 తు. పాడరుగల సీసా రు. 0-10-0. పోస్టుఖర్చులు అన్నిటికి ప్రత్యేకము.

ఇంకా మావద్ద అనేకరకముల బౌషధములు గలవు. కొన్ని బౌషధములు, ఈసంచిలోనే యితరచోట్ల చూడవచ్చును.

మా అడ్రసు:—

పి. జి. ఏ. ఆండు కంపెనీ, ఆయుర్వేదసమాజం—పెరిదేపి, నెల్లూరుజిల్లా.

మా అన్ని బౌషధములు ఈక్రింది మా బ్రాంచిఆఫీసులలో గూడా విక్రయించబడును:—

బెజవాడ:—గంగ్నరుపేట—బ్రాంచిలో, నెల్లూరు:—టంగురోడ్డు—బ్రాంచిలో, పాకొల్లు:—కాసానిస్వామి ఆండుసమ్మలో, నంటూరు:—డి. వి. సుబ్బయ్యపాపు, కాకినాడ:—శి. యస్. మూర్తి బ్రహ్మ-జగన్నాథపూరు, మద్రాసు:—161 బ్రాడ్వేలో.

DONGRE'S
BALAMINT
CHILDREN TONIC

డంగ్రే గారి
బాలామింటము
బలహీనమైన బిడ్డ
లకు వృద్ధియున్న
బలమున్న, అర్ధ
గ్రమ్ము, నిచ్చును.
అన్యస్థలములందు
దొరకును.

ఉత్తరములు ఆంగ్ల భాషలోనే వ్రాయవలెను.

Madras Agents:—

DAMODAR & CO.,

China Bazaar.

మాడరన్ పెయిన్ బామ్

అన్ని విధములగు నొప్పులకు అమోఘ
మయినది. ఇదియును మిక్కిలి ఘాటు
గలిగి సువాసనగానుండును. తలనొప్పులు,
పార్శ్వపునొప్పులు, వాతనొప్పులు, కీళ్ల
నొప్పులు మొదలగు బాధల నన్నిటికి
వైవరాచిన మాత్రముననే హరించగలను.

సీసా రు 0-5-0

హజ్జ్ సీసాలు రు. 3-0-0.

తామరతైలము

ఇది అనేక మందులు చేర్చి బహు
శ్రేష్ఠముగా తయారు చేయబడినది.
బహుమందులనుండి కాను. అన్ని విధ
ములగు చర్మరోగములను పోగొట్టును. తామర, తీట, గజ్జి
రామ బాణము, ఎట్టి విధములగు తామరతైలము 3-4 పూతలలో
నిర్మూలము చేయూను డబ్బీ 1-కి రు. 0-5-0.
వి. పి. చాణ్ణి ప్రశ్నోకము. డబ్బీ డబ్బీలు రు. 3-0-0.
పి. సి. వ. అందు కో.

ఆయుర్వేదసమాజం, పెరిడేపి, నెల్లూరుజిల్లా.

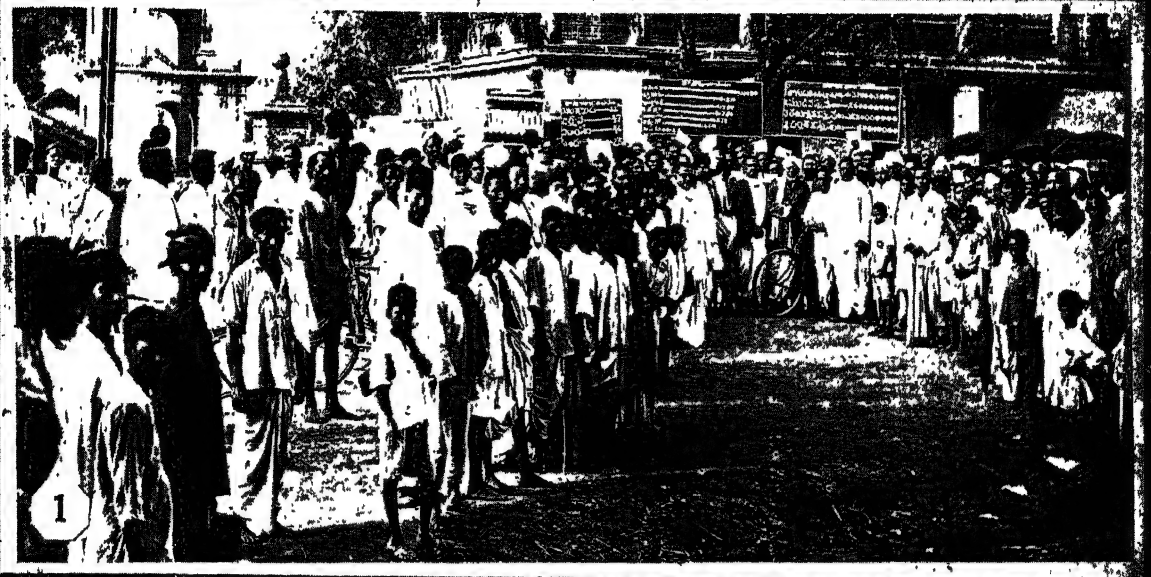
మా ఆయుర్వేదావధములు

అభ్రక భస్మము : (శతపు) అతిమూత్రము, మేహము,
ఉడుకులకు రు. 1-కి రు. 3 0 0
యోగరాజగుగ్గులు : (మహా) సమస్త వాతములు,
ప్రమేహములకు రు. 1-కి రు. 1 0 0
మాచీఫలరసాయనము : వైశ్యములు, ఉడుకులు, పోకులకు
4 డౌస్సుల బుడ్డి 1-కి రు. 1 0 0
కేతకితైలం : పక్షవాతములకు 4 డౌ. రు. 1 0 0
భృంగామలకతైలం : అన్ని శిరోవ్యాధులు శేత్రవ్యాధులు
మాన్వి జ్ఞాపకశక్తి నిచ్చును 4 డౌ. 1 0 0
తామరమందు : తామర, తీట, మచ్చలకు 1 డౌ. 0 8 0

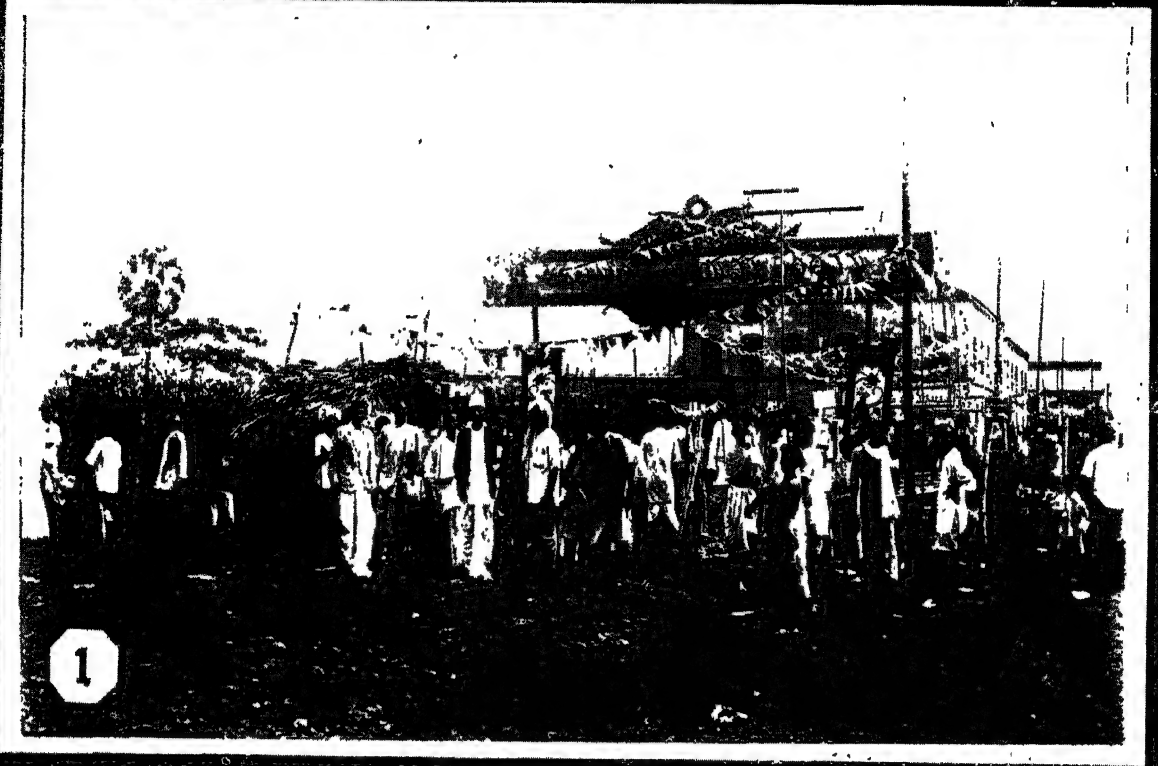
ఇట్లు,

శ్రీ ధన్వంతరి ఆయుర్వేదావధాలయం,

శనివారప్పేట, యేలూరు, ప. గో. జిల్లా.

(8) 1-2, గంటూరు బై ఇండియన్ లీగు, వారిప్రచారము; 3. మలబారు బై ఇండియన్ లీగువారి ప్రచారము.

1. గౌతమీ పుష్కరసందర్శనకున బై ఇండియన్ లీగునా రేర్పాటుచేసిన అఖిలభారతదేశీయ వస్తుప్రదర్శనము;
 2. మధుర ఆల్ ఇండియా బై ఇండియన్ లీగు ఎగ్జిజిషనులో పాల్గొన్న ఆంధ్రదేశ విశ్రేణ్యసంఘము.

నడుమ నిరువదేండ్ల కాల ముండునని నిశ్చయించినచోఁ బెదవీరం రాజుతమ్ముఁ డగు తిప్పామాత్యుఁడు క్రీ. శ. ౧౫౩౫ వ సంవత్సరపుప్రాంతమున నున్నాఁడనిస్పష్టమగుచున్నది. కావున విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానకృతికర్తయగు సోమనాథుఁడును క్రీ. శ. ౧౫౩౫-వ సంవత్సరపుప్రాంతమున నున్నాఁడని నిశ్చయించగలుగు. ఒక వేళఁ బైఁ జెప్పఁబడిన కాలనిర్ణయము సరియైనది కాదని తలంచి నను విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానము ౧౫౩౦-వ సంవత్సరమునకుఁ బిమ్మట, ననఁగా మనుచరిత్రమున కించుక తరువాతను, వసుచరిత్రమునకుఁ బూర్వమునను రచింపఁబడె ననునది నిర్వివాదాంశము.

సోమనాథుఁడు గీర్వాణకవుల నుతించి, పిదపఁ గవి త్రయమును, నాచనసోమునిఁ, దన తండ్రియగు కోట సచి పుని మాత్రము స్తవ మొనర్చియున్నాఁడు, చూడుఁడు:—

గీ. “సాహితీధుర్యు నన్న పాచార్యవర్యు
సుభయకవిమిత్రు సుమనఃపయోజమిత్రు
శబ్దగుంభాధికోల్లాసు శంభుదాసు
సుకవికువలయగణసోమ సోముఁ దలఁతు.

క. ప్రతిభట విద్యత్కవీసం
హతికరటి ఘటామృగేంద్రు నస్మద్గురు నూ
ర్జితనిర్జిత ఫణిపతి గీ
మృతి కొటికలపూడి కోటసచిపునిఁ దలఁతు.”

సోమనాథుని తండ్రి కోట సచిపుఁడును గొప్పపండి తుఁడనియు, గుకవికుంజరఘటాపంచాననుఁడనియు దీనిని బట్టి విశదమగుచున్నది.

గ్రంథరచనము

విష్ణుమిత్రోపాఖ్యాన మైదాశ్వానములుగల ప్రాథ కావ్యము. ఇందలి యితివృత్త మొక పురాణగాథకు సంబంధించినది. ఇందుఁ గథాభాగమున కెక్కువ ప్రాధాన్యము నిచ్చి సముచితవర్ణనాసమంచితముగ సోమనాథుఁడు రచించియున్నాఁడు. రచనాపద్ధతి చాలదనుక మనుచరిత్రమునకుఁ బూర్వమునఁ గల శ్రీనాథ పినవీర

నాదుల ఘక్కి ననుసరించియున్నది. ఇతని కవనధాటి నిజ ముగ “నిందు శేఖరకోటిరకుటి కోటర లుతగ్గంగోర్మిధారా ప్రగల్భాగ్భటి”కిఁ దీసిపోని రీతిని మిగుల ప్రౌఢమైయున్నది. శైలి కఠినమని వేఱుగఁ జెప్పఁబనియుండదు. కావ్యమంతయు నారభటివృత్తి ప్రాముఖ్యము వహించియున్నది. గ్రంథమంతయుఁ జాలదనుక సంస్కృతపదబంధురమై పెద్దనార్యుని మృదంగనిస్వనసాదృశ్యమును దలపించఁ జేయుచున్నది. ఇందు నుపమాదిప్రశస్థాలంకారములు జ్ఞప్తింపఁబడియున్నవి. సోమనాథుని రచనాకౌశలము నెఱిగింపఁగల కొన్ని పద్యముల నాతని విష్ణుమిత్రోపాఖ్యానమునుండి యిట నుదాహరించి దీనిని ముగించుచున్నాను:—

శా. “ధరణీశాగ్రణి తారకాతరళమక్తారత్న చిత్రతప
త్రరుచివ్రాతము దిగ్దరీవలపసూర్యంపశ్య గాఢాంధ సు
స్మరమై పర్యశశాంకమండల సహస్ర శ్రీసముల్లాస త
స్మరమై పర్యగ నొప్పె సర్వజన దృగ్వాప్తపారపర్వంబుగన్.

సీ. సమరట్టఘోటాణ సంఘట్టితక్రోడ
ఖురపుటి పక్ష సంక్షుభిత మగుచు
పృథివీధరస్థిరీ పృథురగప్రథిత ప్ర
దారాభిఘాత మేదస్వి యగుచు
పటుతరోద్భట వీరభట చక్రవాళ ని
మృరపదాస్ఫోటనస్ఫురిత మగుచు
గాఢకంధరసదృక్షస్కంధగంధ సిం
ధురకర్ణ తాళవద్దులిత మగుచుఁ

గీ. దరుణదాశరకంతకందళకదార
మేదురాకార రణరంగమేదినీ ప
రాగనికురుంబకం బంబరమున కెగసి
యర్కుఁ గబళించె రాహుగ్రహంబుఁబోలె.

ఆ. ౨

ఉ. చందన శైలవాతపరిశతతిచే నతివిత్తచైత్ర సం
క్రందముఁ డల్కమై నగనగచ్ఛద గుచ్ఛము లుత్తరింప నం
దంద సముద్యవిల్లు రుధిరావలిఁబోలె. వనంబులందు నా
నందము సంఘటించె నయనంబులకు స్వరూప్రవాళముల్. ఆ. ౩

మ. చటులాస్ఫోటతరాట్రహాసలహారీ ఝంపానిరాఘాట ప
ర్మటవాడంబర. భిన్నది క్షటకటాహక్రోడవాటంబుఁగా

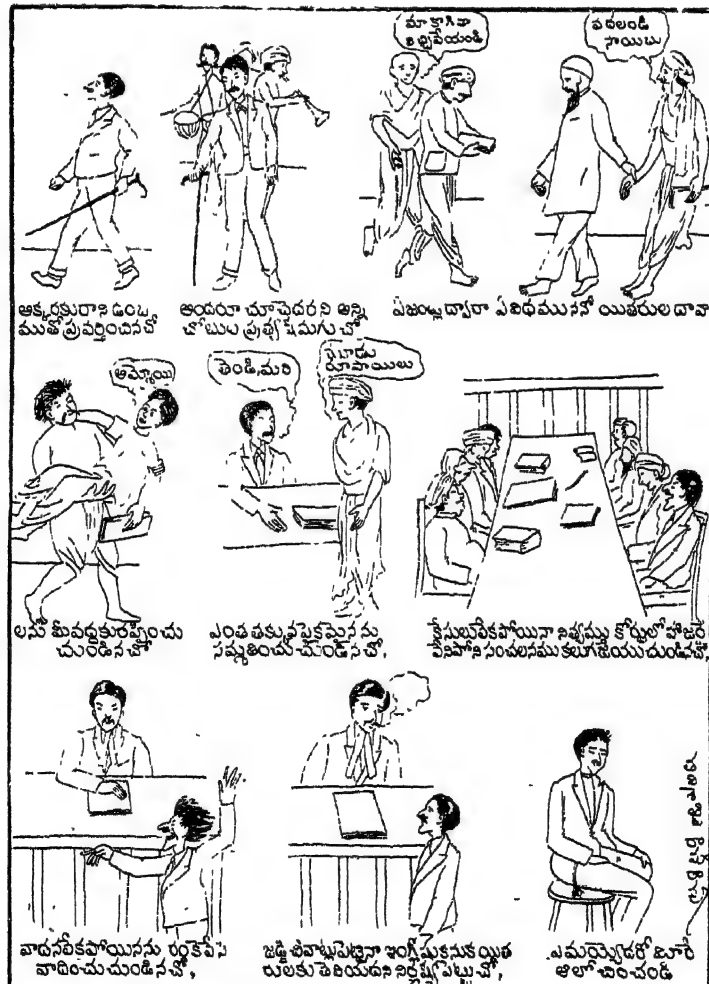
నట్యక్రీడ యెనర్పు కాలగళు కంఠసూలకాకోలరు
ఘటికాచాలము బద్ధివట్లు నిగుడె స్తోరాంధకారచ్చటల్. ఆ. ౪
చ తన మది విఘ్నమిత్రుడౌ పదంపడి యచ్చెరుచంద నందివా
హన, సరసీరుహాసన బలాసురశాసన, పావకేసనం
దన, దనుజాబ్ధినాయక, సనాగతివై శ్రవణాదిదేవతా
జనసహితంబుగా నసురశత్రుఁ డదృశ్యత నొందె నంతటకా. "ఆ. ౫

మచ్చునకుఁగా సోమనాథుఁ డాంధ్రశబ్దబాహు
శ్యముగ రచించిన నీనవద్యము నొకదాని నీదిగువ నుదా
హరించుచున్నాను:—

నీ. "జగిమీరు నడుగులేఁ జిగురు నిబ్బరఁపు డా
తెరసంజకెంజాయ కెదురు సూప

కొక్కారు మెఱుంగునిస్సలకు సిగ్గుబుగుల్కు
మెయితక్క లపరంజిమిసిమి జిల్క
నవయవంబుల తావు లచ్చుంపు పచ్చక
పురపు వాసనలకు బిరుగుగట్ట
సొలపుటల్లార్చుచూపుల దువాళములుచూ
పుల వింటిజోదుతూపుల నడల్ప
గీ. వివిధ భూషణ భూషణ భవదగణ్య
పుణ్యలావణ్యదూపనై పుణ్య లగుచు
కాళికద్వారవేదికాంగణములందు
నిర్జరాంగన లేతెంచి నిలచి రపుడు."

కాబోయే వకీళ్లకు కొన్ని సూచనలు (నా యూహాప్రపంచమున)

తెనుఁగు బాస సంప్రతింపు

కవికొండల వేంకటరావుగారు

విద్యాభ్యాసము గానప్పుడు నాకు ముద్దుముద్దుగాఁ బెద్దలు కొన్ని నేర్పియున్నారు. ఏమవి?—

“శ్రీకంఠ చాపఖండన.....”

“నలదమయంతు లిద్దఱు.....”

“ఓయమ్మ నీకుమారుఁడు.....”

మొదలైన వాకొన్ని నేర్పియున్నారు. ఆ నేర్పినది పుస్తకమునుండి కాదు. ముఖిథా మాతామహుఁడో, పితామహుఁడో కంఠఘాత వచ్చేటట్టు తొడపాశము పెట్టి మఱిని:— ఆతరువాత పుస్తకముపట్టి పాఠాలు వల్లించి యుపాధ్యాయులకట్లఁ బడ్డ యీవెనుకను బోధపడ్డది, తొల్త నేర్చినవి పద్యాలు అని, ఛందోబద్ధములు అని, అచ్చుపొత్తములం గనవచ్చునవని, యాగ్రాగే వ్రాయవలెనని. ఎక్కడ? పాఠశాలలో. అదంతా యవగాహనము చేసికొని యాప్రకారముగఁ గనఁబడిన పొత్తమునల్ల చదివి యర్థము చేసికొని, యర్థము చేసికొనడమే కాకుండ నాప్రకారము పద్యము కట్టడము, గద్యము కట్టడము సయిత మలవఱచుకొనియున్నాను. పాఠశాలను విడిచిపెట్టి స్వేచ్ఛగాఁ దిరగడము వచ్చినది కొంతకాలానకు. అప్పుడు భజనలంట, భాగవతము లంట, బొమ్మలాటలంట, పోలముపాటలంట—వట్టిన పుస్తకములను విడిచిపెట్టి చూచుట ప్రారంభించినాను. ప్రారంభించి యందలి తత్త్వమేమో యని యూహించుకొనుచు “ఆగేయములు, ఆపదములు, ఆపాటలు అచ్చుపడియున్నట్టయినా” యని యాలోచించుచున్న సమయములో

వీధినే “స్త్రీలపాటలు, కామమృకత, హరినామసంకీర్తనాలు, గురూపదేశము” అనే కేక వినఁబడినది. వెంటనే ఆ విక్రయదారునిఁ బిలిచి వానిచేతిలో నున్న పొత్తముల దొంతి నందిపుచ్చుకొని యొకవరుసగా సంగ్రహించినాను— (౧) పెద్దబాబ్బిలిరాజకథ, (౨) కామమృకత, (౩) ఊర్మిళాదేవి నిద్ర, (౪) ఋషుల యాశ్రమము, (౫) సారంగధరనాటకము, (౬) రామదాసుచరిత్ర, (౭) చిలుకముగ్గుల పాట, (౮) మైరావణ చరిత్ర, (౯) సర్వాయుపాపడి కథ, (౧౦) ధర్మాంగదచరిత్ర.—

వెంటనే వాని నన్నిటం గల పుటలఁ దెనుంగునుం గనుంగొనుచుఁ జదువమొదలిడితిని. నేను జిన్నప్ప డప్పెద్దలముం దొప్పగించిన యప్పద్దెంబుల నచ్చునఁ గన్నప్ప డెంత ముదంబు ముప్పిరిగొన తమకంబున నేర్వఁ దొడంగితినిో యిప్పు డిప్పామగుల ముఖిథా విన్నపదంబుల నచ్చునం గన్నప్పడుకూడ నంతగ ముదంబు ముప్పిరిగొన నంత తమకంబున నేర్వఁదొడంగితిని—తొడంగి పాఠశాలలఁ జదివినదెల్ల కల్ల యని గ్రహించి సమస్తమును వాచా వల్లింపఁగడఁగితిని. అమ్మహూర్తమున నాముందు భాషార్థవం బందగించినదై సామాన్యసమతలంబున నున్నదల్ల పర్వదినంబుల నుబికిన ట్లుబికి గద్యంబుఘక్కిని, సాయంసంధ్యానిత్యోత్సాహమునఁ దరంగితం బైనతెనుఁగు దరంగితంబైన దగుచు పద్యంబు పడువునను, వసంతమలయానిలోత్తంగసంగీతప్రమోదితం బైనపగిది గేయంబుచాయను విడంబించినది. మఱియు

నల్ల యూహార్థవం బందగించి భావమయ, రసమయ, నాదమయమై ప్రబోధించినది.

గద్యము, పద్యము, గేయము,
భావము, రసము, నాదము.

ఏభాషను జూచిన బాహిరవిభజనంబునఁ బాడ కట్టిన వమ్ముండే—గద్యము, పద్యము, గేయము. ఆంతరంగిక విభజనంబునఁ బాడకట్టిన వమ్ముండే— భావము, రసము, నాదము.

ఏతద్విభాగంబులపాల్గెట్టెట్టువహించి మన తెనుంగు భాస వర్ధిల్లినదియు, వర్ధిల్లినదియు దిజ్మాతముగఁ జర్చించి నూచించుటయు యీ వ్యాసముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము.

బాహిరవిభజనంబున నక్షరశిక్ష గమనింపనగు. ఆంతరంగికవిభజనంబునఁ గవిత్వపు దక్షత గమనింపనగు.

గద్యమున కుదాహరణము:— “అని స్తుతించిన నగ్ని దేవుం డమ్మహిదేవుదేహంబున సన్నిహితుండగు టయు నమ్మహాభాగుండు గండుమిరి పొడుపుగొండ నఖండసంధ్యారాగప్రభామండలాంతర్గతం డగు పుండరీక వనబంధురుండునుం బోలె—”

పద్యమున కుదాహరణము:—

‘ ఇంకిటునిన్నునమ్మ నను నేమిటికిం గెరలించె దెంతయుం బాంకము గాని యీవలనిబొంకులుమాచవిగావు రుక్మిణీ పంకజప్రసాదకును బ్రాణపదంబులుగాని వల్లవీ కింకర చాలుఁజాలు నడికింపకు నింపకు లేనికూరుముల్. ’

గేయమున కుదాహరణము:—

“యిన్నివయినముల్ వ్రాసివున్నది జాబుకమ్మలోను ఆమాటల కేమన్నాడండి వెంగళ రాయుడు కలకలకలకలకల నవ్వి వెంగళ రాయుడు రాజగారి వోపారుష మైనా యింతే నన్నాడు తన్ను పిలిస్తే తానే పోవలె బూచీబేటికిని మమ్ముపిలిస్తే మేమే పోవలె బూచీబేటికిని [డా తాను కొప్పపెట్టుకొని కోకకట్టుకొని కోటలా వున్నా

మూతికి మీసం లేకవున్నాడా కోటకులోగాను యొక్కడలేని కోపం వచ్చె వెంగళ రాయుడికి చదువుకొన్న వోజాబు లక్కడ చించివేసినాడు చించివేసిన జాబు లక్కడ తగలబెట్టినాడు జాబులు తెచ్చిన బేగిరావుల చెంపలుకొట్టించి మెడపట్టుక నెట్టించినాడురా వెంగళ రాయుడు గోడుగోడున దుఃఖిపోయిరి హర్కారీలేమి ”

బాహ్యదృక్కు కమ్ముండింటను నక్షరశిక్షణంబు సర్వసామాన్యలక్షణముగఁ బాడగట్టును. సర్వసామాన్య లక్షణమ్మగు నయ్యక్షరనిర్మాణవైచిత్ర్యమునువిడనాడి యొక నిమేసము చూతము. గద్యంబునం దక్షరంబు లెల్ల మాట లుగ మాటి యామాటలయొక్క పొందిక దానికి మూలా ధారమైన ట్లగపించుచున్నది. పద్యంబునం దక్షరంబు లెల్ల గణములుగఁగూడి యాగణములయొక్క చందము దానికి మూలాధారమైన ట్లగపించుచున్నది. గేయ మునం దక్షరంబులెల్ల లయప్రవాహమునఁ దూఁగాడుచుఁ దల్లయగతుల యందము దానికి మూలాధారమైన ట్లగ పించుచున్నది.

“తాను కొప్పపెట్టుకొని కోకకట్టుకొని కోటలా వున్నాడా” యని యన్నప్ప డున్న యూపును, లయ లేకుండఁ జేసి “కొప్పంబెట్టుక కోకకట్టుకొని తాఁ గోటలా నివాసస్థుడా” యని వ్రాయవచ్చును. దానికి గణ నియామకమును బోధించి “తాను కొప్పెట్టుకొని కోకకట్టుకొని కోటలా నున్నాడా” యని వ్రాయవచ్చును.

సర్వసాధారణముగ వచనమున నుఁ యోగించు ‘కోటలా’ ననుపదము గణముల నిమిత్తమై ‘కోటలా’ అనియును, లయకోసమై ‘కోటలా’ యనియును మార్పఁ బడినది. మఱియు ‘కొప్పెట్టుకొని’ యన్నది గణముల నిమిత్తమై ‘కొప్పంబెట్టుక’ యనియు, లయనిమిత్తమై ‘కొప్పపెట్టుకొని’ యనియు వ్రాయఁబడినది. గద్యం బులం ‘గడు గడులు,’ ‘పొరింబారులు,’ పద్యంబులం ‘దొక్కొర్తుకలు,’ ‘ఆకె’ లు, ‘ఆండురు’ లు,

‘నావుడు’ లు, ‘అనవుడు’ లు, గేయంబుల ‘వో’లు, ‘గల్లు’ లు మున్నగు చిత్రవిచిత్రప్రయోగంబు లగ పించు. భాషాప్రియులు గమనించియే యుందురు.

ఇంక నాంతరంగికవిభజనదృక్పథంబునుండి పరి శీలింపఁ గడంగుదము. భావము, రసము, నాదము నను వానినిఁ బరీక్షించిచూతము.

బాహిరవిభజనంబునం గొన్న గద్యపద్యగేయ ములలో సర్వసామాన్యలక్షణం బక్షరశిక్షయని యెట్లు నిర్దేశించి చూపినారమో యట్లే యాంతరంగికవిభజనం బునం గొన్న భావరసనాదములకుఁ గూడ నొక సర్వ సామాన్యలక్షణంబుగ కవితయనుదానిని నిర్దేశింప వచ్చును.

సత్యము, అహింస యెట్లొక కవితయనున దొక విహితధర్మముగ మానవుఁ డెంచవలయును. సూక్ష్మదృష్టి ననుకొని సాక్షాత్కరించుకొనఁదగినదే కాని స్థూలదృష్టి నిదమిథ్థ మని నిర్వచింపవీలుగానిది. అయిన యత్నింప నగు. భావ మనునది రాయభంగి సుస్థిరమ. రసమనునది ప్రవాహమువోలె నార్ద్రమై జాలువాటునది. నాదమను నది పక్షివలె నెగసి యథేచ్ఛను విహరించునది. భావ ప్రధానమగు కవిత కుపమానముగ స్థూలదృష్టి నుదాహరణము సూపుఁ డన్న నొక పెద్దకొండను జూపింతును. కొండ కేవలము తన గొప్పదగు సుస్థిరరూపమున గోచర మగునది. అట్టిద భావప్రధానమగు కవిత. రసప్రధానమగు కవిత కుపమానముగ స్థూలదృష్టి నుదాహరణ మిమ్మన్న విరహముచు గైకొమ్మొదును. విరహము కనఁబడక, వినఁ బడక మన గుండెకాయ నూటక తహతహ మనిపించు. అట్టిద రసప్రధాన మగు కవిత. నాదప్రధానమగు కవిత కుపమానముగ స్థూలదృష్టి నుదాహరణ మొనంగుండన్న కోయిలకూఁకిను విన మందును. కొమ్మొమాటునుండి కోయిల కూసికొనుచు మనల నాకర్షించుచున్నది. అట్టిద నాదప్రధాన మగు కవిత.

ఇష్ట డాంతరంగికవిభాగములను బాహ్యదృష్టి నవలోకింపము. కేవలభావములు తఱచుగ గద్యమున వెలువడును. కర్తృకర్మక్రియానుక్రమణమున నర్థము తేటతెల్లమగునట్లు మాటలఁ గూర్చుకొనుచు వ్రాయుట గద్యమునఁగనుచుండుము. -‘రాముఁడుకుక్కనుగొట్టెను.’ రసమిళితముగ నుబికించుటకుఁ గ్రమశః మాటలకూర్పు చాలదు. ముందుమాట వెనుకకు, వెనుకమాట ముందుకు లోనిరసోద్రేకమునుబట్టి మాటును -‘లేనికూరుము లడికిం పకు నింపకు’ అనుచోట ‘అడికింపకు నింపకు లేని కూరుముల్’ అన్నట్లు. ఈప్రక్రియ కుపకరణము పద్యము. నాద మొలికింపనెంచుచో ముందుమాటను వెనుకఁబెట్టి, వెనుకమాటను ముందు బెట్టి కేవల గణవిభజనమ్ము జూచు కొన్నమాత్రముననే చాలదు; లయనుగూడ దిద్ది తీర్చ వలయును. రాగాలపము లిందు కుదాహరణమ్ములు.

హృదయస్థమగు రసమున కొకవిధమగు స్వేచ్ఛ, యొకవిధమగు విముక్తి గల్గించుటయ నాదప్రధానమగు కవితయొక్క ప్రధానాశయము.

ఒక నిమేనము పాశకులు నిమిలితనేత్రు లగుచు బాహిరవిభేదమ్ముల, నాంతరంగికవిభేదంబుల నెల్లను మఱచి పోయి వాని నన్నింటనుం గల సర్వసామాన్యలక్షణమ్ము లను జతపఱచి వితర్కింపనగు. అక్షరశిక్షణమ్ము, కవితా లక్షణమ్ము రెండునుం గవగ సాక్షాత్కరించి సారస్వత నిర్మాణమును బ్రతిష్ఠాపన మొనర్చుచున్నవా, లేదా?

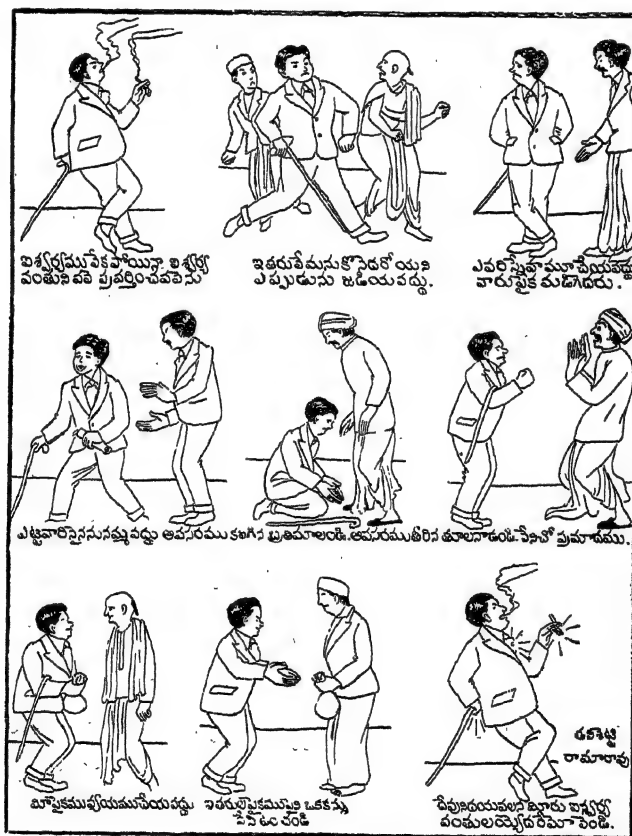
కనీస-లక్ష్యంబు లగు నక్షరశిక్షణమును, కవితా లక్షణమ్మును విడనాడక, మఱియునుం గద్యపద్యగేయ రూపములకు దూరముగఁ జనక, భావ రస నాదములను మేళవించుకొనుచు నేభాష తన సారస్వతవిరచనమున కెక్కుడు సాయపడునదియో యాభాషయ యుత్తమ భాష, యావిరచనమ కొనిచూడఁ దగిన విరచనమ్ము.

అట్టిభాష నాయూహలోఁ దెనుంగనియును, దానికి సాధనసంపత్తి ‘రగడ, మంజరి, ద్విపద’ తరగతి యని

యును నొక్క వక్కాణింతు. ఏమన రగడలు, ద్విపదలు, మంజరులు మున్నగునవి గద్యమునకు మాటల కూర్పు నందు చేరిక నైనవి; మీఁదుమిక్కిలి గణముల యొకపు విఱుపులను మెఱయునవి; పై పెచ్చు లయను వెలయునవి; ఆదినుండి యంతమువఱకు నక్షరశిక్ష నసమానప్రియము లైనవి. అందుచే నయ్యవి యొక్క-మృడి భావమును

మది గుదురుపఱచి, రసము నుదాటు నెద నుబికించి, నా మన నవనాళులఁబులికి శ్రవణావంతములుగఁ జేసి యేతన్నా లమున నాంధ్రావలి కమందానంద మొనఁగూర్చుచున్నవి ఇంతకంటె నెక్కుడు సంప్రతించుట కాలహరః మేమో!

బాగుపడ దలచుకొన్నవారికి కొన్ని నూదనలు (నా యూహా ప్రసంగమున)

పాలకురికి సోమనాథకవి: అక్షరాంకగద్య

బండారు తమ్మయ్యగారు

కడచిన రెండుసంచికలలోను బ్రకటితములైన సోమనాథుని పంచప్రకార, నమస్కారగద్యలను, అందుఁ గూర్చి నేను వ్రాసిన పరిచయవాక్యములను పాఠకమహాశయులు పరికించియుదురు. సోమనాథుని అక్షరాంకగద్య నిష్పక్ష ప్రకటించుచున్నాను. వెనుకటివానివలె నిదిగూడ బసవస్తోత్రపరమే. అకారముమొదలు తుకారమువఱకు వర్ణసమామ్నాయమునఁ గల యేఁబదియక్షరములతోను వరుసగ నీగద్యపాదప్రథమాక్షరములు గూర్చబడుటచే దీని కీపే రొసంగఁబడినట్లు తోచుచున్నది. శకారమును లకారభిన్నముగాఁ బఠించియు, ఆద్యంతాక్షరము లగు “అక్ష” లతో వేటొకపాదమును జేర్చియు సోమనాథుఁ డిందు మొత్తము ౫౨ పాదములను గూర్చినాఁడు. పంచప్రకారగద్యయందలి ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థ పంచమగద్యలవలెను, నమస్కారగద్యవలెను నిదిగూడ మాత్రాగణబద్ధ మయియున్నది. పంచప్రకారగద్యలోఁ జతుర్థగద్యమందలి పాదములు (జయదురితహరి హరణ-జయసుకృతవరచరణ-జయనికృతరవికిరణ- మొదలయినవి) అయిదేసిమాత్రలుగల గణములు రెండింటిలోఁ గూర్చబడుటయు, వానిలోఁ బ్రతిమూఁడుపాదముల కొకయనుప్రాసముచొప్పున అనుప్రాసనియతి పాటింపఁబడుటయు జదువరులు గమనించియే యుందురు. ఈయక్షరాంకగద్యపాదములుగూడ నట్లే అయిదేసిమాత్రలు గల గణములు రెండింటితోడనే గూర్చబడి పాదాంతమున మాత్రము ప్రణవాంకితము లయినవి. మఱియు అనుప్రాసనియతి యిందు మూఁడుపాదములకుఁ గాక నాలుగు

పాదముల కొకయనుప్రాసముచొప్పునఁ బాటింపఁబడినది. పంచప్రకారగద్యయందలి చతుర్థగద్యమునకును దీనికిని బాటింపఁదగిన ముఖ్యభేదము, మొదటిదానియందలి పాదములు సర్వలఘుఘటితము లగుటయు, నిం దానియమము పాటింపఁబడమియు నని గుర్తింపఁదగును.

ఈ గద్యనుగూడ నాయొద్ద నున్న యేకప్రతిని బట్టియే ప్రకటించుచున్నాను. ప్రత్యంతరము దీనికిని లభింపలేదు. కావున వెనుకటిగద్యలలోవలెనే యిందుఁగూడ అర్థము సుగమముకానితావులందు అసలుపాఠములను పుటయడుగులఁ గనఁబఱచి నాసవరణపాఠములను గుండలీకరణమునఁ జూపితిని. సోమనాథుఁ డీయక్షరాంకనియమముతో నీగద్యనేకాక చంపకమాలికావృత్తములలో “(క) కారనుతం బసవేశ పాహి మాం” అనుమకుటముతో అక్షరాంకపద్యములనుగూడ రచించినాఁడు. వానికిఁగూడ నాయొద్ద నొక్క ప్రతియే యున్నది. అందు లేఖికదోషము లపరిమితముగా నుండుటచేఁ బలుతావులఁ గవిపాఠములను గుర్తింప వలనుగాకున్నది. మచ్చున కందలి పద్యము లొండురెండు లేఖికదోషములు సవరింపకగే యుదాహరించుచున్నాను.—

... “చ. కరుణి నుకర్తృకప్రణత
కల్మషదూరగ, కద్రవాత్మజా
భరణ, కనత్కళానిధిక
శంకికపర్ద, కపాలమాలికా
త్కరధర, కల్పితాంబుజభ
వాండకరండకదంబ, కర్మసం

హరవిషకర్మకర్మత, క
కారనుతం బనవేశ, పాహి మాం.”

“చ. చతురకళావిధిజ్ఞ, చ
తురాగమవేద్య, చతుర్ముఖాచ్యుతా
ర్చిత, చరితార్థనేవిత, చ
తుర్దశలోకనుతాంతరంగ, చ
ర్చిత సకలోపలాలన, చ
రాచరలింగ దృఢాంగ, చక్షురు
ద్వైతరవిచంద్రమానల, చ
కారనుతం బనవేశ, పాహి మాం.”

అక్షరాంకగద్య

శ్లో. జయజయ బసవాఖ్య స్వానుభూత్యేకసాఖ్యః
ప్రథమగణపవిత్రః ప్రస్ఫురద్భక్తిగోత్రః,
ప్రణమితబుధవర్య స్స్థాయదైశ్వర్యధుర్యః
ప్రథితవృషభరూః ప్రాజ్యమానప్రతాపః.
అపిచ శివశృంగార ఓం ఆదిపదవిస్తార ఓం
ఇహపరసుఖాధార ఓం ఈషణత్రయదూర ఓం
(ఉద్ధర) గుణోపేత ఓం ఉద్ధర్వరేతోజాత ఓం
ఋషభనామఖ్యాత ఓం ఋజుమాయాతీత ఓం
ఐశ్వార్యసందేశ ఓం ఐజనకసంకాశ ఓం
ఏకాంగవీరేశ ఓం ఏక్యసాఖ్యావేశ ఓం
ఓమితిఃసోన్నద్ధ ఓం ఔష(రా) సరశుద్ధ ఓం
అంధ్యాన) సుసమ్మద్ధ ఓం అకలితగుణబద్ధ ఓం

కలిమలాహశౌర్య ఓం ఖలనిరసనాచార్య ఓం
గరళమర్దనవర్య ఓం ఘనశి(వార్చనధుర్య) ఓం
జపురాణధిక్కార ఓం చతురకవితాపూర ఓం
ఛద్యేతరాచార ఓం జగదతిశయోదార ఓం
ఝగుణసీరసనిపుణ ఓం ఇ(వి) దూరమతివరణ ఓం
టక్కాది(కా) చరణ ఓం రవరవిహితాదరణ ఓం
డమరు(కశుతి) వేత్త ఓం ధాళానుగతచిత్త ఓం
ణప్రతాపో(ద్వప్) త్త ఓం తత్త్వసా(ఖ్యోన్మత్త) ఓం
థవరహిత(గణసఖ్య) ఓం దమితతనుగుణసాఖ్య ఓం
ధర్మపాలనముఖ్య ఓం నవనందినాథాఖ్య ఓం
పరమపదసుఖసార ఓం ఫలితజగదుపకార ఓం
బసవలింగకుమార ఓం భక్తిభాండాగార ఓం
మచ్చిదంతఃకరణ ఓం యమిజనార్చితచరణ ఓం
రతిపమద(పరి) హరణ ఓం లలితభసితాభరణ ఓం
వరదలీలానక్త ఓం శమితవిషయో(ది) క్త ఓం
షడ్వర్గనిర్ముక్త ఓం సహజజంగమభక్త ఓం
హరగణసితచ్ఛత్ర ఓం శళితకీర్తికళత్ర ఓం
క్షరవిముఖచారిత్ర ఓం అక్షరస్తుతిపాత్ర ఓం
శివకరశ్రీబసవనదండనాథ ఓం
నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

శ్లో. అకారాదిక్షకారాంత మకరో దక్షమాలికాం,
ప్రసాదీసోమనాథాఖ్యో బసవస్య కృపానిధేః.
ఇతి శ్రీబసవాక్షరగద్యం సంపూర్ణమ్.

పెంకటేశ్వర ఆయుర్వేద నిలయము

చింతలూరు, ఆలమూరు పోస్టు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా

బ్రాంచీసులు { 1 కాకినాడ } 2 రాజమండ్రి { 3 వికాపట్నం } 4 అనకాపల్లి { 5 పెద్దాపురం } 6 ఏలూరు
 { దేవాలయంపేటి } హైకోర్టు { హైకోర్టు } హైకోర్టు { హైకోర్టు } హైకోర్టు

ధిల్లీ, మదరాసు, నెల్లూరు, తెనాలి, శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, రాజమండ్రి, కాకినాడ మొదలగు పట్టణములలో జరిగిన
 విద్యుద్విద్యుత్సభలయందు స్వర్ణపతకములను, ఉత్తమతరగతి యోగ్యతాపత్రములను బహుమానములను పొందిన

“వైద్యరాజ” ద్విభాష్యం వె-కటేశ్వరు బుచ్చయ్యగార్లచే

శాస్త్రీయముగ సిద్ధపరుపబడి ఆంధ్రదేశమందు విజయము గాంచుచున్న దివ్యోపధములు

వ సంతకు సుమాకరము

మధుషేహము, ఆతిమూత్రము, రాచ
 కుకపులు, శుక్రక్షయము, శుక్రనష్టము, చిరకా
 లపు తెల్ల కుసుమ, బలహీనత, సుఖవ్యాధులు
 జీర్ణించుటచే కలుగు సకల మూత్రాశయవ్యాధు
 లకు రాజోపధము. తులం రు. 20-0-0

సిద్ధమకరధ్వజము

ఇందు బంగారు కలహ, పూచీ ఇచ్చెదము.

జగత్ప్రసిద్ధమగు బలవర్ధకౌషధము. రక్త
 క్షీణము, వీర్యదోషము, నపుంసకత్వము, ఊయ
 శ్వాసకాసలు పొందుపు, నరములబలహీనత, కుసుమ
 రోగములు మొదలగు దీర్ఘవ్యాధులకు దివ్యోప
 ధము. తులం రు. 24. 60 మాత్రలు రు. 10.

రసరాజరసము

హిస్టీరియాను నివర్తింపజేయు ముఖ్యోపధము
 అతినిద్ర, నిద్రలేమి, నవ్వుట, ఏడ్పుట,
 అనంధరభ్రాంశము, అద్వైతము, భయము, తల
 తిరుగుట, పడిపోవుట, నోట నురుగువచ్చుట, పెరి
 చూపు చూచుట మొ. హిస్టీరియా లక్షణములను
 నివర్తింపజేయును. తులం రు. 10.

1. ఏకోత్తరవృద్ధి మహాలక్ష్మీవిరాస

రసము 2. చ్యవనప్రాళము

చిరకాలము తుయవ్యాధిచే బీడింపబడుచు
 శల్భావస్థిష్టముగ నుండువారలకు నూతన యౌవన
 మును ఆరోగ్యమును కలిగించును. తుయ, శ్వాస
 కాసలు, ఉబ్బసము, కఫముతో రక్తము పడుట,
 రక్తహీనత, శరీరము వేడిగ నుండుట, బలహీనత,
 కృశత్వము, దీర్ఘకాలమునుండి బాధించు మొండి
 దగ్గులు, హృదయ దౌర్బల్యము, గుండెబరుపు
 మున్నగువాటిని నివర్తింపజేసి బలముకాంతి శుక్ర
 మును వృద్ధిచేయును. పై రెండు ఔషధములు
 కలిపి నేవించవలెను. నెలకు రు. 14-8-0

కాసుచూడామణి రసము

మధ్యనపుంసకత్వమును పోగొట్టి క్రొత్త
 శుక్రమును పుట్టించి ఉత్సాహమును కలిగించును.
 చిరకాలమువరకు శుక్రపాటవమును నిలుపును.
 సంభోగశక్తిని బలమును కలిగించును. నేవించిన
 వారికిగాని దీనిగుణము చక్కగా తెలియదు.
 తులం రు. 10-0-0.

1-2-1933 తేదీనుండి కొన్ని ఔషధములకు ధరలు తగ్గించితిమి. క్రొత్తకేటలాగునకు వ్రాయుడు.

228 ఔషధములు గలవు. కేటలాగు ఉచితము.

కీళ్లనొప్పులు, పార్శ్వపునొప్పులు, కణతనొప్పులు, వాయుపోట్లు,
తేలు-జెడ్డికాట్లు, పక్షవాతము, పడినెము, కంఠశైత్యము,
రొమ్ముశైత్యము, ఉబ్బనము, బెఱుకులు, సంఘవాతము,
గాయములు, వాపులకు పరమామృతము.

తామరతైలము

తామర ఒకవిధమైన పురుగులవలన చర్మముమీదగాని, మెదడుకలలోగాని, హృదయములోగాని, గోల్లలోగాని పుట్టవచ్చును. దురద, ఉబగరిములవంటిచుట్లు, పొక్కులు, రసెకొలుపు, కెండ్రుకలు ఊసిపోవుట మొదలగునవి శరీరమందంతట వ్యాపించి నిద్రఁబట్టని జిల యేర్పడును. ఈతైలముహరిన పూర్తిగామానును.

మోహినీతైలము

స్త్రీ పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది. మెదడుకు కండ్లకు చలువఁజేయును, మెదడుకలు పెరిగి రానిక నునుపుఁజేరును. తలయందు చుడును పొగొట్టి, ముఖమునకు శేజస్సునిచ్చును, మెదడుకలను చిట్లనియ్యదు.

దంతచూర్ణము

ఈదంతచూర్ణముతో పండ్లు తోమటవలన చిగుళ్లు గట్టిపడును. రక్తము కాఱకుండును. నోట దుర్గంధము లేకయుండును. పండ్లు ముత్యములవలె తెల్లగా నునుండు. సర్వసామన్యముగ వాడుటకు దగియున్నది.

అమృతాంజనము డిపో, బొంబాయి లేక సుదరాసు.

1. బెజవాడలో గాంధీవారమున గుంటూరు జిల్లాసంఘమువారు శ్రీమతి పావర్తి సుందరమ్మగారి నాయకత్వమున ఖద్దరు వస్త్రముల విక్రయించుట; 2. రాజమండ్రిలో ౧3-8-3౨ నాడు జరిగిన రాట్నపు పోటీయందు పాల్గొన్న స్త్రీలు.

బలము !

ధాతుపుష్టి !!

సజీవత్వము !!!

కాయ సి ది

40 మాత్రలు
వెల రు. 5.

మ క ర ద్వ జ ము

ఈ ఔషధము అపరిశుద్ధమైన రక్తమును శుద్ధిచేసి, రక్తపారు
దల నభివృద్ధిచేసి నరములకు బలము నిచ్చును. నాడీపరీక్షలో ప్రాక్ దేశమునందు ప్రఖ్యాతిజెందిన

భిషగ్గౌరత్న పండిత ఇ. ఎస్. గోపన్ గారితో

స్వయముగా గాని, తపాలాద్వారా గాని ఆలోచించి వారి సలహాను తీసుకొనుడు.

టమిల్ నాడు ఆయుర్వేదిక్ ఫార్మసీ, లిమిటెడ్.

44. గోవిందప్పనాయక్ వీధి,
(ఏజెంట్లు కావలెను)

పోస్టుబాక్సు 278, మద్రాసు
(క్యాటలాగు ఉచితము)

వెల స్వల్పము!

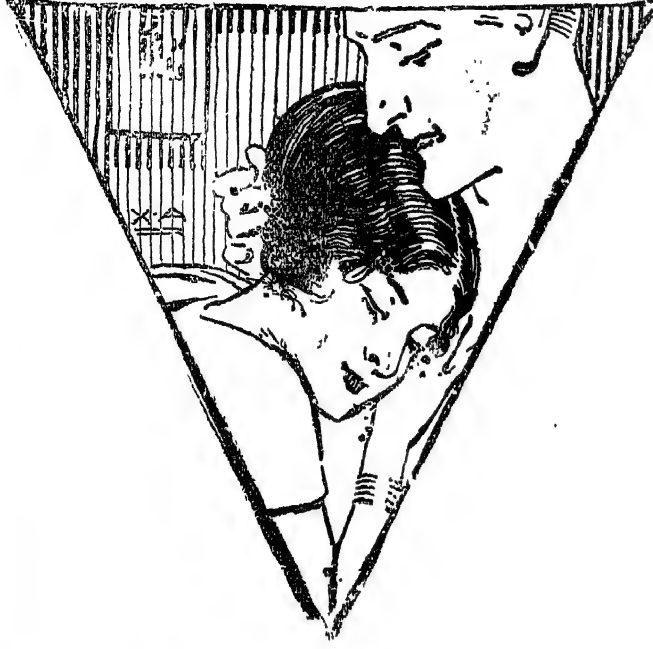
ఫల మధికము !!

ప్రతాపకస్తూరిమాత్రలు

దీనియందు కస్తూరి, గోరోజనం, కుంకుమపువ్వు, పచ్చకర్పూరము మొదలగునవిచేర్చి తయారుచేయ బడినవి. మిక్కిలి ఘాటుగలిగి సువాసనగా నుండును. తాంబూలములో గాని, విడిగాగాని 1-2 మాత్రలను పుచ్చుకొనిన మిక్కిలి రుచికరముగా నుండుటయేగాక అజీర్ణము, వాయువ, జలుబు, జ్వరము, దగ్గు, ఉబ్బ సము, సన్నిపాతములు, మాంద్యములు, చిన్న బిడ్డగుణము, కలరా, ప్లేగు, జలదోషము మొదలగు అనేక వ్యాధులను ఖండించి బలమును, ఆరోగ్యమును కలిగించుటలో అత్యుత్తమమైనవి. బిడ్డలకు యామాశ్రలను అప్పుడప్పుడు వాడుచుండిన వాయువును, అజీర్ణమును, చేరనివ్వక చక్కగా పోషించుచుండును. అనేక యోగ్యతా పత్రములు గలవు. ఇప్పుడు బజారులో విక్రయించబడుచుండు చౌకరకము మాత్రలుగాక శ్రేష్ఠమయిన వగుటచే ప్రతివారును వీటినికొని యుపయోగించు చున్నారు. మీరు బజారులలో కొను నప్పుడు ప్రతాప కస్తూరిమాత్రలే కావలయునని కోరుడు. వారివద్దలేనిచో మాకేవ్రాసిన శ్రేష్ఠమైన మాత్రల సీసాలను ఈ క్రింది ధరల ప్రకారం పంపుము. 800 మాత్రల సీసా 1-కి రు. 0-4-0 డజన్ సీసాలు, 2-8-0. 3 డజనులు (36 సీసాలు) 6-9-0లు. పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

పి. ఇ. ఏ. అందు కంపెనీ, ఆయుర్వేద సమాజం-పెరిదేపి-నెల్లూరుజిల్లా.

చెడిపోయిన వెండ్రు కల బాగు
పరుచుటకును, మంచివాటిని
శ్రేష్ఠముగ నొనర్చుటకును
దీనినుపయోగించుడు—

జబకుసుమ నూనె

అన్ని మంచిదు కాణములలో దొరకును.

సి. కె. సేన్ అండ్ కో., లిమిటెడ్, 29 కొలుటోలా, కలకత్తా.

C. K. SEN & Co., Ltd. 29, Kolutola, Calcutta.

Glorious Indian Attractions:

పలురకముల లిల్లి బిస్కట్లు
అసమానమగు బంగలక్రీసబ్బులు
కుందా పండ్ల పేస్టు, పాడి

నెరింగ్సు—పాతరాజములు (మకరధ్వజ)
ల్యాండ్ లాక్సు, క్యూబీసాల్ ఫు, Etc.
ఫోటో కెమికల్స్

మిల్కోల్—సుప్రసిద్ధ పాలాహారము

లైకాల్—స్వదేశీ జిగురు

సుసామా—సువాసన తలనూనె

పింగాణీ సామానులు

సోల్ ఏజంటు :—

పి. నరసింగరావు, (బి.ఎ., బి.యల్.)
కాకినాడ.

డాక్టరు వామన్ గోపాల్
బయోడైజ్ట్ పగనపరిల్లా
రక్తమును చక్కగా శుభ్రపరచును.

మానవ జీవితమునకు స్వచ్ఛమైన రక్తమే ముఖ్యభా
రము. అందుకు తగినది పగనపరిల్లా ఒక్కటియే. ఏ కారణము
వలనగాని చెడిపోయిన నెత్తురును శుభ్రపరచును. టార్పిడ్
లీవర్ డెబిలిటీ, ఎరష్టస్సు, సిఫిలీస్, వాతనొప్పులు, చర్మ
వ్యాధులు, దుర్బలత్వము, కృశించుట, మున్నగు వ్యాధులందిది
అమూల్యమైనది. వెల రూ. 1-4-0

డాక్టరు గౌతమరావు కేశరాస్

ఫాస్ఫోరస్ మాత్రలు

మెదటి అలసటు కద్దుతిమైన టానిక్. సామాన్యపు
నరముల బలహీనత, పుష్టితిగ్గు, పుంస్త్యము నశించుట
మున్నగు వాటికి అద్వితీయ మైనది. వెల రూ. 1-0-0

దిగువ విలాసమున కూడ దొరకును :—

ఉత్తరములు అంగ్ల భాషలోనే నాయనలెను.

దామోదర్ & కో, చైనాబజారు, మద్రాసు.
Madras Agent : Damodar & Co., China Bazaar.

ద్రుత స్వరూపము

జాస్తి వెంకటనరసయ్య చౌదరిగాడు

కైవల నకారమనియు, ఆగమాదేశావ్యయప్రత్యయాత్మకం బయి యుత్వవిశిష్టం బగు నకారమనియు, రెండు ననియు ద్రుత స్వరూపమునుగూర్చి మతభేదము లుండకపోలేదు. అందుఁ జిన్నయ సూరి కెయ్య దభిప్రాయా తెలిసికొనుటయే యావ్యాసమునకుఁ బ్రయోజనము. సిద్ధాంత మయినను, గాకపోయినను — విషయములం జర్చించి నిర్ణయించు భారము పండితులకే వదిలి నాకుఁ దోచిన విషయముల నిందుఁ బొందుపరచుచుంటిని.

ద్రుత మనఁ జలనభావము గల దని తాత్పర్యము. అనఁగా నొల్లనిచో మఱుఁగుపడునది కాఁబట్టి దీని కీనామము వచ్చినది. “నకారంబు ద్రుతం” బని చిన్నయసూరి ద్రుతమునకుఁ జెప్పిన లక్షణము. ఇచ్చట “ఆగమాదేశావ్యయప్రత్యయాత్మకంబయి యుత్వవిశిష్టం బగు నకారం” బని యధ్యాహారము చేయవలయుండును. ఎందుల కధ్యాహారముచేయవలయునో, ఇంతవిషయము నధ్యాహార్యముగా వదిలి కేవలము “నకారంబు ద్రుతం” బని చిన్నయసూరి చెప్పుటకుఁ గారణ మేమో? చివరకు నారయుదము. ప్రస్తుతము సూరి తనవ్యాకరణమందు సుదాహరించినవానింబట్టి ద్రుతస్వరూపమునెట్లుగ్రహించినాఁడో విచారితము.

“ద్రుతప్రకృతికముమీది పగుమములకు సరళము లగు” (సంధి-౧౬) నను సూత్రముచే ద్రుతప్రకృతికముమీద సున్నపరుమములకు సరళాదేశము విధింపఁబడినది. “ద్రుతాంతము లయినపరుమములు ద్రుతప్రకృతికము” లని గదా సఙ్గా. ౧౨-౨ సూత్రము ద్రుతప్రకృతికస్వరూపమును జెప్పుచున్నది. ఇటు ద్రుతప్రకృతిక “పూచెను” అనునది. “ను” అనునది ద్రుతము గనుక యద యంతముం దున్నది గాఁబట్టి “పూచెను” అనుపదము ద్రుతప్రకృతిక మయి ద్రుతకార్యమును బొందుట తటస్థించినది. అనఁగా నుత్వవిశిష్ట మగునకారము ద్రుత మని తెలియుచున్నదనుట. కనుకనే పరుమమునకు సరళాదేశము వచ్చి “పూచెను గలువలు” అనురూపము సిద్ధించినది. మఱియు “ఆదేశసరళములకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషములు విభావనగు” (సంధి-౧౭) నను సూత్రముచే ద్రుతమునకు సంశ్లేషమును విధించుచున్నాఁడు గదా? కేవలనకారమే ద్రుత మగుపక్షమున సంశ్లేషము విధింపకయే “పూచెన్ గలువలు” అని సంశ్లేషరూపము

సిద్ధించును. “సంశ్లేషం” బనఁగా మీఁదిహల్లుతోఁ గూడికొనుట గదా? అనఁగా ద్రుతములో సున్న అక్షభాగము పోయినచో మీఁది హల్లుతోఁ గూడికొనుట తటస్థించును. ద్రుతమునకు సంశ్లేషము విధించినాఁ డనఁగా ద్రుతస్వరూపమునకు లోపముఁ జెప్పినాఁ డని గ్రహింపవలయును. దీనింబట్టి చూడ నుత్వముకూడ ద్రుతములోఁ గొంతభాగ మనియు, నందువలననే “అవసానంబునందు ద్రుతస్వరంబునకేని ద్రుతంబునకేని లోపంబు బహుళంబుగా నగు” (సంధి-౨౧) నను సూత్రముచే ద్రుతస్వరమునకు లోపము విధించినాఁ డనియు విశేష ముచున్నది. ద్రుతస్వరమునకు లోపమువచ్చినచో “వాడు నచ్చెన్” అనియు, ద్రుతమునకు (ఉత్వవిశిష్ట నకారమునకు) లోపము నచ్చినచో “వాడు నచ్చె” అనియు, బిందుబున స్వత్వంబున్నయెడల “వాడు నచ్చెన్” అనియు రూపములు సిద్ధించుచున్నవి. ఇంకను “పక్షంబున స్వత్వంబగు, స్వత్వంబనఁగా ద్రుతంబునకుఁ బ్రకృతిభావం” బను చిన్నయసూరి కుదాహరణములు “పూచెన్ గలువలు, వచ్చె గోవులు” ఇత్యాది రూపములేగదా! అనఁగా ద్రుతమునకు నుత్వవిశిష్ట మగు నకారము ప్రకృతిభావ మని తెలియుచున్నది. ద్రుతములోఁ గొంత స్వరభాగముకూడఁ గలదని తాత్పర్యము. మఱియు “లూట్టుడ ఇగుర కెడతగల్గంబులు ద్రుతాంతంబు లగు” (క్రి గూ-౨౬) నను సూత్రమున కిచ్చిన యుదాహరణములఁ బరికించినచో నీ విషయమునే బలపఱచుచుండుట విశేషముగాఁగలదు.

“.....కలిగెడున్,కలుగుతన్” ఇత్యాదులు.

ఆగమాదేశావ్యయప్రత్యయాత్మకమయి యుత్వవిశిష్టమగు నకారమేగదా ద్రుతమని చెప్పవలయునంటిమి. కారణమేమో విచారితము.

సూరిగారి వ్యాకరణములో నెచ్చట విచారించినను ద్రుత మేతద్రూపముగానే కాన్పించును, గాని దే తద్భిన్నముగా నెక్కడఁ గానరాదు. క్రమముగా లక్ష్యములఁ బరికింపుఁడు. ఆగమాత్మకం బయి యుత్వవిశిష్టంబగునకారంబున కుదాహరణము:

“తృతీయాదులకు నుగాగమంబగు” (తత్స-౮) నను సూత్రమున కుదాహరణము లన్నియు (రామునిచేతన్, రామునితోడను ఇత్యాదులు) నాగమాత్మకం బయి యుత్వవిశిష్టం బగు నకార మంతమందుఁ గలవి గనుకనే ద్రుతాంతము లయి (రామునిచేతఁ గొట్టఁబడి, రాముని

కోర్కె తెలియ ఇత్యాది) గ్రుతకార్యములఁ బొందుచున్నది. మఱియు, “సహజమును మంత్రములను స్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుం బరుష సరళములకుం బరంబు లనునపుడు సుగాగమం బను” (సంధి-౨౫), “ఉచితప్రసంగములకుం బుంపులకు, నదంతగుణవాచకంబులకును దినంబు సరంబునపుడు సుగాగమం బను” (సంధి-౩౫), “అస్త శేషమునకుం బరుషములు సరములనునపుడు సుగాగమంబను” (సంధి-౩౬), “కలశిసమంబులు సరంబు లనునపుడు సుగాగమం బను” (క్రియా-౨౧); ఇత్యాదులందు సుగాగమంబు గూడఁ ద్రుతమే యయి గ్రుతకార్యములఁ బొందుట యంతకుఁ దెలిసినవిషయమే.

ఆదేశాత్మకం బయి యుత్పత్తివిధియగు నకారమున కుదాహరణము: “లింగాబ్జుల సుజ్ఞాన కేసు నువర్ణంబులగు” (క్రియా-౧౬) నను సూత్రముచే నాదేశముగా విధింపఁబడు “ను” వర్ణంబు ద్రుతము గనుకనే యందంతమందుఁ గలపదంబు గ్రుతకార్యంబులఁ బొందుటతలస్థించుచున్నది.

అన్యయాత్మకం బయి యుత్పత్తివిధియగు నకారమున కుదాహరణము: “కొన్నియెడల గ్రుతంబుమీఁద నకారంబు గానఁబడియెడి” (సంధి-౨౧) అను సూత్రముడగ్గఱ నిచ్చిన ‘అదియును’ అను సముచ్చయంతముహూడఁ గ్రుతప్రకృతిక మనియే గదా సూరి యభిప్రాయము. ఇట్లే ‘మఱియును’ ‘అపుడును’ ఇత్యాదులన్నియు ద్రుతంబుననే యుండును. కావున, అన్యయాత్మకం బగు నువర్ణంబు గ్రుతంబని చెప్పట కభ్యంతర ముండ దనుకొనియెద.

ప్రత్యయాత్మకంబయి యుత్పత్తివిధియగు నకారమున కుదాహరణము: “నువర్ణంబు ద్వితీయ” (తత్త్వ-౨) యను సూత్రముచే విధింపఁబడు నుప్రత్యయము ద్రుతము గనుకనే తదంతయగు పదము గ్రుతంతయు (రావణుఁడై బరిమార్చి ఇత్యాది) ద్రుతకార్యములఁ బొందుటకు వీలగుచున్నది. “లకారంబునకు డబ్రువురునుముష్ణు” (క్రియా-౮) నను సూత్రముచే విధింపఁబడు నుత్తమపురుషైకవచన ప్రత్యయమున “ను” అనునదిహూడఁ ద్రుతమే గనుక “నెట్లమన్నాను” ఇత్యాదులు గ్రుతప్రకృతికము లగుచున్నవి. ఇంకను “తుమర్థభావలక్షణంబులందు నుజే యు” (క్రియా-౮౦), “నలయాద్వి క్రియలకుం గర్త యు భావంబునందు నుజే యు” (క్రియా-౧౧౨) మొదలగు సూత్రములందు విధించిన “ను” వర్ణ కంబుగూడఁ బ్రత్యయాత్మకంబై యుత్పత్తివిధియగు నకారమునకు నుదాహరణమే యగును. ఇట్లు విచారింపఁగా “నకారంబు ద్రుతం” బను సూరిగారి (సంజ్ఞ-౧౨) సూత్రమునకు, ‘ఆగమాదేశాన్యప్రత్యయాత్మకం బయి యుత్పత్తివిధియగు’ బను నకారం బని వ్యాఖ్యానము చేయఁదగియున్నది.

కాని ద్రుతస్వరూపములో నున్న యుత్పత్తియగు కేంతము కావశ్యకత గలదో విచారించుట ముఖ్యము.

ద్రుతస్వరమున కంతగాఁ బ్రాధాన్య మున్నటులఁ గాన్పింపదు. స్వరము లోపించినను నకారముయొక్క ద్రుతత్వము చెడదు.

(నకార మనఁగా “క” హల్లుమాత్రమే; ఉచ్చారణసౌకర్యాధిమకారము) ద్రుతకార్యములఁ గూడఁ జేయవచ్చును. అందువలననే కొన్నిస్థలములందు స్వరమునకు లోపమువిధించుట తలస్థించినది. ‘వచ్చెను’ అను పదములో సంధి ౨౦-న సూత్రముచే ద్రుతస్వరమునకు లోపము చేసినచో ‘వచ్చెన్’ అనియు, ద్రుతలోపముచేసిన ‘వచ్చె’ అనియు నుండును. (న్ అనుదానికి బదులు క అనియు వ్రాయుట గలదు) కాని నకారములోపించి స్వరముమాత్ర మున్నచో ట్లెక్కడఁ గానఁబడవు. ఒకవేళ ద్రుతమునను లోపము చేప్పినను, అట్లులోపముదాయమునకే నిర్దించును గాని యొక్కనకారము లోపించి స్వరము మిగిలియుండుఁ గాంచును, కాంచఁబోవును. వచ్చెను + గోవులు—ఇటు సంధి, ౧౮-వ సూత్రముచే ద్రుతమునకు లోపము రాఁగా ‘వచ్చె గోవులు’ అనియు, సంశ్లేషము వచ్చినచో ‘వచ్చెన్గోవులు’ అనియు నుండును. ఈవిధముగా సహజసరళము పరమయినను, ఆదేశసరళము పరమయిననుగూడ సంశ్లేషరూపము వచ్చి ద్రుతస్వరము లోపించును. అవసానము పరమయినను ద్రుతస్వరము లోపించును. స్థిరవర్ణము పరమయిననుగూడ లోపించుట గలదు. విచ్చి కమ గా నిట్లంతట (ఉన్నాను-ఇత్యాదులందక్క) ద్రుతస్వరము లోపించుటఁ జూడ ద్రుతస్వరరూపములో నకారమునకున్నంతప్రాధాన్యము స్వరమునకు లేకట్లు తోచెడిని. కావున స్వరము లోపించినను, నకారములో ద్రుతత్వమునకు లోపమే రాదనియు, నకారము ద్రుతమని వాడవచ్చుననియు, నీ యభిప్రాయము మనమునం దిడుకొనియే సూరి ద్రుతలక్షణము చెప్పనప్పుడు “నకారంబు ద్రుతం” బని చెప్పినాఁడేమో యనియుఁ దోచుచున్నది. ప్రథమా బహువచనమున ‘లు’ ప్రత్యయమునకు ‘ఉ’ కారము లేకున్నను “జలముల్, ఫలముల్” ఇత్యాదులందు శేషించిన లకారమే వెనుకటి ప్రథమార్థమును దెలిపిపట్టుట, ద్రుతసంజ్ఞగలిగిన ‘ను’ శబ్దము యొక్క ‘ఉ’ కారం బుచ్చురింపఁబడకున్నను మిగిలిన నకారముమాత్రమే మునుపటియర్థంబును బోధించును. మఱియు ద్రుతప్రకృతికముల పట్టికలోను, కక + దోయి ఇత్యాది (సంధి ౧౯-వ సూత్రపులక్ష్యము) స్థలములందుగూడ స్వరలోపముచేసి నకారపాల్గునుమాత్రమే ద్రుతముగా నుదాహరించియున్నాఁడు. ఇంకను “కొన్నియెడల ద్రుతంబుమీఁద నకారంబు గానఁబడియెడి” (సంధి-౨౧) అను సూత్రములో ద్రుతమునకు మాటు నకారమని వాడియండెను. కావుననే ద్రుతకార్యములు వచ్చి-అదియునున్నాక, దినంబునుంబోలె-అనురూపంబులు క్రిందించినవి. అనఁగా ద్రుతమును నకార మనియు వ్యవహరింపవచ్చునని తెలియుచున్నది.

ఇంతకు, నాగమాదేశాన్యప్రత్యయాత్మకంబై యుత్పత్తివిధియగు నకారంబు ద్రుతంబనియు, స్వరము లోపించినను నకారము వెనుకటియర్థమును వీడకుండు ననియు, నకారమును ద్రుతమని వాడవచ్చుననియు, సూరి యభిప్రాయముహూడ నియ్యదియే యైయుండునేమో యనియుఁ దోచెడిని.

కొన్ని వృత్తములు-తంత్రభేదములు

దువ్వూపి నూర్వనారాయణ మూర్తిగారు

వాఙ్మయము వేదకాలమునుండియు గద్యాత్మకముగను, బద్యాత్మకముగను విరాజిల్లుచుండుట సర్వవిదితము. దాన నొక శాఖగా నుండి చిరకాలమునుండియు వాడబడుదు గద్యపద్యాత్మకముగఁ బెంపొందుచున్నది యాంగ్లభాష, ఇయ్యది పద్యాత్మకముగా వాడుకలోనికి రాకమునపు కొన్నిరకములగు డరువులనలెను, చిన్న చిన్న గేయములవలెను తాళానుగుణముగఁ బాడుకొనఁబడుచుండెడిదని విమర్శకు లనేకులు వ్రాసియుండిరి. రామరామ గద్యకుకన్నఁ బద్యమున శ్రుతిసుఖము పొచ్చుగ నుండుటచే జనుల కత్యంతప్రేమ పాత్రములై కొన్ని విధములగు నియమములచేఁ గొన్ని పద్యములు బయలుదేరినవి. ఇట్టివి ప్రబంధరూపములుగను, దృశ్యకావ్యరూపములు గను నభివృద్ధి నందినవి. అట్టికావ్యములందలి వృత్తములు పెక్కురకములగు నవికలు కలిగి భిన్నభిన్ననామ విశేషముల నందినవి. వాని వాని నామముల ననుసరించి యీవృత్తమున కిన్ని పాదములనియు, పాదమున కిన్ని యక్షరములనియుఁ గూడ నేర్పరుపఁబడినవి. ఆనియమము ప్రకారము కూర్చుటలో నవిక చెడిపోకుండునట్లును, సుకరముగ నాయావృత్తముల వ్రాసికొనఁగోరువా రేతన్నీయమామసారముగ నడువవలెననియు కొన్ని గణము లేర్పడినవి. గణ మనఁగాఁ గొన్ని గురులఘువుల సమాహము. ఈయవి యక్షరముల నాశ్రయించియుండును. వీనినే “హ్రస్వం లఘు, సంయోగే గురు, దీర్ఘం చ” అని పాణిని మొదలగువారు చెప్పియున్నారు. ఇట్టిగురులఘువులతోఁ గూడిన గణములయొక్క నడక నాశ్రయించిన కూర్చే వృత్తమనఁబడును. ఈవృత్తపాదమున కెన్నక్షరము లున్న నన్నవధింపమనిగూడ లక్షణకర్తలు పేరుపెట్టియున్నారు. ఆధిపతి లిరువదియారనిగూడ విశజింపఁబడినవి. ఈధిపతిములఁ బుట్టిన వృత్తసంఖ్య కొన్నికొట్లతరబడి కలదు. ఈధిపతిములలోఁ జేరినవి సమవృత్తములనియు, దాటినవి విషమవృత్తములనియు వీని విభాగము. ఇట్టి వృత్తములలో ననేకవిధములగు వర్ణావృత్తులు రామరామ బయలుదేరినవి. అట్టి యావృత్తిలో ననిర్వాచ్యముగు సుఖము శ్రవణమునకు కలుగునని పూర్వము తలచియుంట నట్టి యావృత్తి చేయవలయునను నొకనియమము కొంతకాలమునకు బయ

లుదేరినది. మఱికొంత నాగరికకాలము రామ ప్రతిఘోషార్థము నిలుపు వర్ణసంతతి నియమబద్ధమై తప్పక నాయావృత్తములఁ బరిగణించఁ బడుచు శాసనమైనది. ఈశాసనము లనేకరీతులగు నామములతో లక్షణగ్రంథముల నుదయింపఁజేసినవి. అట్లును మఱికొంత బలమును సంపాదించినవై యిట్టి నియమముల దాటరాదనియు, బద్ధకపిత లల్లువా రందఁ జీనియమములనే పాటించవలెననియు, నట్లుచేయక గ్రంథముల వ్రాసిన నట్టికృతి నందినవారికి గొప్పగొప్ప కష్టములు నాటిల్లుననియు, అట్టిగ్రంథము దుష్ప్రబంధమనియు, నాకలి కుకవి యనియుఁ జాటినవి. ఇంకను నిట్టినియమములకు స్రవణము తగ్గ నేమో అనియే గణగ్రహములు, గణయోనులు, గణాధిదేవతలుగూడ కల్పింపఁబడినవి. తత్తదణములకు ఫలములుగూడ నియమింపఁబడినవి. నాటినుండియు భాషాసంప్రదాయ మొందు మారుల తప్ప లక్షణకర్తల ఛందోనియమములు రవంతయుఁ జెక్కుచెరిరలేను. కాని రామరామ కొన్ని విధిపులు సడలినవి. భీమన పదియతులనే చేయ మఱికొందఁ జీరువదియొక్కయతిని, అప్పకవి మొదలగువారు ననువదికి మైగను కల్పించియున్నారు. వారిలోనారే యసండాదిప్రసాసన యతుల ఖండించుచు స్వమతధ్వజముల నాటియున్నారు. ఇట్లే వృత్తములలోగూడ లక్షణకర్తలు కొన్నిభావభేదముల నందియున్నారు. ప్రకృతమున నావృత్తములగూర్చి కొన్ని యస్పష్ట విషయము లను, వారివారి మతభేదములను నీక్రిందిఁ బొందుపఱుతును. —

౧. జలదరవవృత్తము

“నననననలు ననల నొడఁబడి, నయవినయవిధినినును రే
చన మనుయతిని నిలుపఁగ మహిని, జలదరవమగు గురువుతోఁ.”

వైవృత్తమున రెండుపాదములని గ్రహింపవలెను. లక్షణము, లక్ష్యముగూడ నదియే. దీనిలో యతిస్థానము “మనువు” అనఁగా పదునాలుగక్షరములు దాటినవెనుక నని చెప్పఁబడినది. ఇయ్యది యప్పకవియమున “ధరణీధరగతి” అను నాహంతరము నంది యీ లక్షణముగనే యున్నది యతులుమాత్రము పాదమునకు రెండేసి

గలవు. ఎనిమిది అక్షరముల తరువాత నొక యతియు, పదునాలుగు అక్షరములు దాటినవెనుక నొక యతియు నిలుపఁబడినవి. తక్కిన లక్షణము సమమే. పైకవిజనాశ్రయమున లక్షణముండు మొటివాదమున నకారమునకును రెండవవాయువున చ జ లకును యతి నిలుపఁబడినది.

౧. మానిని

“కారకముతో క్రియఁ గల్గిన నేను భు
కారము లొక్క గకారముతో
గారవమై చనఁగా యతి పండ్రెబ్బ
గల్గిన మానిని కామనిభా”

పై పద్యసాదమునకు మూడుస్థానముల యతి కనుపించుచున్నది. కాని “పండ్రెబ్బ” అని స్పష్టముగాఁ బాదమున కొక్క యతియే యని చెప్పినాఁడు. ఈవిషయ మప్పకవి స్పష్టముగాఁ జెప్పి యథాసంభాషముగ లక్ష్యపద్య మిచ్చియున్నాఁడు. అనఁగా నందు పాదమున విచ్ఛేదత్రయము గానుపించదు. ఇంక భంధోదర్పణమున నేతద్భిన్నమార్గ మంగీకరింపఁబడినది, చూడుఁడు :

“.....అద్రభిచేవ్యురు నిల్వసిల్లు రసత్రయచిత్రయతుతో,
పన్నుగ నొంద త్రిభాసురవిక్రమభంగిగ మానిని.....”

పై లక్షణమున “రసత్రయ” అను శబ్దముచే మద్రసములు గాన నాఅక్షరముల వ్యవధానముగా మూడుయతులని కవి స్పష్టపఱచినాఁడు. ఆశబ్దముచే పదునెనిమిది యనుటకు వీలులేదు, ‘చిత్రయతుతో’ అని బహుళచన మున్నదిగాన. లక్ష్యమును జూడుఁడు.—

“వన్నె యొనర్చిన వాహిని యాతని
వామపదంబున వాలె ననన్”

ఇట్లే నాలుగు పాదములందును నారక్షరముల వ్యవధానముగా యతిత్రయము నిలుపఁబడినది. తక్కిన విషయములలో లక్షణకర్తల కైక్యము లేకపోలేదు. పైరీతి పదునెనిమిది అక్షరములు దాటినవెనుక యతియన్నను నితరులకన్న భిన్నమే.

౩. లయగ్రాహి

“ఇం బడరగా భజననంబులకన్
భజననంబులు భకారము నొడంబడ లయగ్రా
హిం బరగఁ జెప్పు కలశంబవినయట్లు య
గణంబు కృతిమీఁడ నమరుం బరహితాగ్ని”

పై లక్షణమున గణముల స్వరూపముతప్ప మఱియేవిషయమును చెప్పఁబడి యుండలేదు. వృత్తములకునలె ప్రాసము కనఁబడుచున్నది. ప్రాసయతులే తత్త్వోస్థానముల నిలుపఁబడినవి. కాని యవెన్ని

చోటుల నిలుపవలెనో తెలియదు. పాదమునకు మూడవ పట్టుల కనఁబడుచున్నవి. అనంతముని ఛందమున “నీకోనచత్వారింశన్మాత్రాగర్భితంబు త్రింశచక్షరంగాలైన లయగ్రాహియను” అని మాటలతో చెప్పఁబడినది. లక్షణమునను, లక్ష్యముననుగూడ యశులనిషయము గానరాదు. “ప్రాసముతో గ్రంథుకొని” అనుటవలన వృత్తప్రాసములు, ప్రాసయతులు గూడ గ్రహింపవచ్చును. అప్పకవీయమున నీయగమ్యములు వాచ్యములైనవి. గాన దానిరీతి చూచుకొనినఁ బైచెన్నియు సరిగ నుండును.

౪. లయవిభాతి

ఈవృత్తము విషయమున నందఱ తీక్షణింపించియుండిరి. అప్పకవీయము ననుసరించిగూడ నాల్గయతులు పాదమున కుండవలెనని తేలుచున్నది. కాని యప్పకవిలక్షణ పద్యమును గొంత దిద్దవలసియున్నది. “ససనద్యయము వెనుక ససగంబులను నిలిపి” అనియున్నది. ఇది కేవలము లక్ష్యవిరుద్ధము. ద్యయమునుచొట త్రయమని యుండవలెను. ఇయ్యది యన్యుతప్రసాద, పరిశీలనకర్తల లోలో అయి యుండవలెనుగాని యన్యథా గాదు.

౫. త్రిభంగి

ఈవృత్తమువిషయమై భిన్నాభిప్రాయము లున్నవి. కవిజనాశ్రయమున నాలుగు నగణములును, రెండు సగణములపై భమసగలు పాదమునకుఁ గలిగియుండునని చెప్పఁబడినది. మఱియు “వడిదప్పున్ ప్రాసము లొప్పున్” అని యతి లేదనిగూడ చెప్పియున్నాఁడు. అనంతముని ఛందమున ఆరు నగణములును, ససనమసగలును పాదమునకు లక్షణమని చెప్పఁబడినది. ఇతర విషయము లేమియుఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు. లక్ష్యవిప్రేక్షానిజూడ మొదటి రెండుపాదముల రెండు ప్రాసయతు లున్నవి. మూడు నాల్గుపాదముల మూడేసి ప్రాసయతు లగపడుచున్నవి. ప్రాసము, కలదు. ఈలక్షణమును, కవిజనాశ్రయముని లక్షణమును జూడ నేమియు సంబంధ మున్నట్లు లగపడదు. ఇంక, అప్పకవీయమును జూచిన నారు నగణములును రెండు సగణములును భమసగములు పాదమునకు లక్షణ మున్నట్లు తెలియుచున్నది. కాని పద్యమునందు నగణము లాటును, ససభిసగములును పాదమునకు లక్షణమని చెప్పఁబడినది. ఇది లక్ష్య విరుద్ధము. ససభిమసగలని దిద్దిన సరిపడును. తక్కిన విషయముల నియ్యది యస్పష్టముగ నున్నది. రెండుపద్యము లుపయోగించి లక్షణము చెప్పియును నీతఁడు సందేహ రహితముగాఁ జెప్పలేకపోయినాఁడు. “వడ్డ్యతినంగిన్” అని పద్యమునఁజెప్పిన పదమునకు సరియగు నర్థ మగుపడదు. ప్రాస కలదు. పాదమునకు రెండుప్రాసయతు లైన ల్లగపడుచున్నది. కవిజనాశ్రయమున “వడిదప్పున్” అనెడి నియమము దీనిచే బాధింపఁబడెడి. ఎనిమిదింటి యతిస్థానము. అక్షరగణనముంబట్టి యప్పకవిది, యీతనిది

యొక్కభంధముననే పుట్టినవని మాత్రము చెప్పవచ్చును. కవిజనాశ్రయని త్రిభంగి త్రిభంగిగానే యున్నది.

౩. విషమనీనము

ఇయ్యది కవిజనాశ్రయని హృదయస్థమైనను గ్రంథమందు నామమాత్రమే వాడబడినదిగాని లక్షణ మేమియుఁ జెప్పబడి యుండలేదు. దీనిపేరైనను నుత్సాహవృత్తలక్షణమున వాడబడినది. తల్లక్షణావసరమున,

“ఉ, త్సాహ మయ్యోనిదియునుం బ్ర శస్త్రముగ నొనర్చును
రీహితోరుచిత యదియె విషమనీన మై చుకన్”.

అని చెప్పబడినది. తరువాత నిర్దానిక్రిందుగ నాటవెలది యొందు క్షేర్యబడినది.

“ప్రాలువట్లు లీల నోలిని నిలిపి యా
గణమెకాని యొందు గణము లిడక
అభినుతార్థరచన లభిమతమై యుండ
చెప్ప విషమనీన మొప్పు కృతుల.”

చూడ నీరెంటియందును గూడ విషమనీనవిషయ మేమియు స్పష్టముగా లేలియుండలేదు. కాని ఉత్సాహవృత్తిముక్రింద నొక గీతిగాని, యాటవెలదిగాని జేర్చిన విషమనీన మగుననియు, గీతి యందు ప్రాసయతులు నిలుపవలెననియు లక్ష్యమునుబట్టి గమ్యము. మఱియు నీగ్రంథముననే సర్వసీసామాన్యలక్షణములఁ జెప్పు వేరొక సీసమందు,

“యతులు ప్రాసంబు లీప్తసంగతుల ననువ
నదియె సమనీన మగురును తుదను గీతి
పరగ విషమనీనంబగు.....”

ఇట్లు చెప్పబడినది. ఇచ్చటచూడ నేవృత్తముక్రింద గీతిని చెప్పవలెనో, గీతిలోఁగూడ నేయే నియమముల పాటించవలెనో చెప్పియుండలేదు. గీతికిని నాటవెలదికిని సభేదము లక్షణకర్తలలోఁ బ్రసిద్ధముగాన, అనఁగా (గీతిస్థానమున నాటవెలదియు, నాట వెలదిస్థానమున గీతియు వాడెడి వాడుక యుంటున్నచే) లక్షణస్థ మగు “గీతి” యను పదమునకును, ఉత్సాహవృత్తముక్రిందదియగు నాటవెలదికిని అభేదముని గ్రహింపవలెను. ఈవిషయము అనంతండు స్పష్టముగాఁ జెప్పియున్నాడు. లక్ష్యముగూడ సరిపోయినది. ఇంక అప్పకవియమునఁగూడ పైరీతినే చాలవరకు జెప్పబడినదిగాని గీత మందు ప్రాసయతులే నిలుపవలెనను నియమ మతఁడు నెప్పియుండ లేదు. చూడుడు, గీతిమాత్ర మిచ్చెదను.

“దోలుకృష్ణయంచు దోరంపు టుత్సాహ
మీఁద గీత మొకడు మేలగింప
విషమనీన మనఁగ వెలయు కామెపలీత
జమ్మిచెంత నున్న, చతురవచన”

ఇందు ప్రాసయతులు నిలుపఁబడనేలేదు. ఇట్లప్పకవి మత మీవిషయమున మాత్రము వేరైనది. ఇంక ఛందోదర్పణ మతాను సారము :—

“ప్రాసములును వడులు భాసురంబుగ నిట్లు
విలసితముగ నాట వెలదియందు
నుత్సృకత నొనర్చి యుత్సాహమదినిల్చి
విషమనీన మురు.....”

అనెడి లక్షణమందు ప్రాసయతు లనుకొన్ననుసరిపడుచునే యున్నవి. కేవలయతులే యనుకొన్న సప్తకవిరీతిని సరిపోవుచున్నవి. ఇంక నీలక్షణకర్తల మతముల ననుసరించి కొందఱు చిన్నమార్పు కవిజనాశ్రయమునఁ జేసినారు. ఎట్లన,

“ఉ, త్సాహ మయ్యోనిదియునుం బ్ర శస్త్రముగ నొనర్చుగన్”
అనెడివోట

“ఉ, త్సాహమయ్యోగీతియును బ్ర శస్త్రముగ నొనర్చుగన్”

అని దిద్ది గీతివిషయముగూడ స్పష్టపరచినారు. మఱియు కవిజ నాశ్రయని సర్వసీసలక్షణపద్యమునఁగూడను “అదియె సమనీన మలరును తుదనుగీతి” అనెడి లక్షణమున “అలరును” అనుపదమునకు బదులుగా “ఉత్సాహ” అని దిద్దినారు. దీనిచే నిచ్చటఁగూడ దేనిక్రిందుగా గీతి రచించిన విషమనీన మగునో యెడలి పైతంక తొలగినది. కాఁగా నుత్సాహవృత్తముక్రిందుగ నొకగీతినిగాని, ఆటవెలదినిగాని ప్రాసయతులతో నిలిపిన విషమనీన మగునని కవిజనాశ్రయ ఛందోదర్పణమతమును, ప్రాసయతులులేని గీత మే యని యప్పకవిమత మును అయియున్నవి.

2. వడినీనము

కవిజనాశ్రయమున “మున్నెకొన్న యతిపాదమండై నడరిన, వడినీనమనఁగ బరగు” అని లక్షణము చెప్పబడినది. లక్ష్యముగూడ సరిపోయినది. అనంతండుగూడ నీమతమునే యవలంబించినాడు. అప్పకవిమాత్రము “అది నేవడి నిల్చి రావడే పదమెల్లఁ జేయ నయ్యది వడినీన మయ్యో” అని లక్షణమును జెప్పి లక్ష్యము తద్భిన్నముగా నిచ్చియున్నాడు, చూడుడు.—

“విజయసారథిగాని విమతింపఁగా నొల్ల
గిరినాయకునిగాని కీర్తినేయ”

పైపాదానిని ప్రాణియతి నిలిపి రెండవ యర్థమందు వర్గయతి నిలుపబడినది. చూడవ పాదమందు మాత్రము స్పష్టముగా నేకయతి నిలుపబడినది.

“పద్మనాభునిగాని సాటింపఁగా నొల్ల
పాతీనపతిఁగాని ప్రస్తుతింప”

ఈపాదమందు నభిన్నమగు వర్గయతి నిలుపబడినది. దీనినిబట్టి చూడ లక్షణమందలి పదశబ్దాభిప్రాయ మెంతవఱకు సార్థకమో తెలియకున్నది. సీసపాదార్థమే తాను పదమని గ్రహించినట్లు తేలుచున్నది. అట్టిఖండమున నొక్క యతిగాక మరొకయతి నిలుప వీలు లేదు గాన. ఇట్టివిషయమున నన్యోన్యము భేదము కనుఁచుచున్నది.

౮. ప్రాససీసము

కవిజనాశ్రయమున నిద్దాని లక్షణ మిట్లున్నది —

“వృత్తంబునకువలె వెలయ నాల్గుడుగుల వెస ప్రాసములు నిల్పి
విరతు లునుప ప్రాససీసం బు” అని.

ఈపాదచతుష్టయ ద్వితీయశబ్దమైన వృత్తము గీతీయమఁగూడఁబొడగట్టుచున్నది. ఇచ్చట ననంతముని మతమున గీతమందు ప్రాస నియమ మగుపడదు. ఈతని లక్షణమునఁగూడ గీత విషయమునే చెప్పియుండలేదు. ఈ నియమము ననుసరించియే కొందఱు ప్రాససీస లక్షణమునందే కలిపి యిక్కిలి ప్రాససీసమునకు లక్షణము నుభయ లక్ష్యభూతద్వైత్తోఁ జెప్పినకవిజనాశ్రయమని పద్యమును గొంచెము సవరించిరి. “దీనిపళ్ళిమార్గంబున” అనెడిచోట “దీని” తీసి “గీతి” అని దిద్దిరి. అప్పుడర్థము—గీతిన్ = గీతమందునను, పళ్ళిమార్గంబునన్, ప్రాససీసపాద ద్వితీయ భాగమునను, వేరొక్క ప్రాసమైనన్ = ప్రాస సీసమం దేప్రాస నిలుపఁబడెనో తదభిన్నమై తదధికమైన మఱియొక ప్రాసమును నిలుపఁగా నని చెప్పవలెను. ఇట్లు చెప్పుకొన్నచో ప్రాసాక్కిలిప్రాససీసములలో ననంతఁడును నీతిఁడును సఖ్యపడుదురు. అప్పుడు కవిజనాశ్రయమందలి పద్యలక్షణమున గీతీయందలి ప్రాసనియమమును నాల్గవసీస పాదఖండద్వయమందలి ప్రాసనియమమును నక్కిలి ప్రాససీసమున కుదాహరణములుగాని ప్రాససీసాదాహరణములుగావని గ్రహింపవలెను.

కవిజనాశ్రయమిక్కన్న విశేషముగ వృత్తప్రాస, సర్వతః ప్రాసలను సీసద్వయము నప్పకవ్యనంతులు నెప్పియున్నారు. అందప్పకవీయమున

“ప్రాస మారంఘుల, పదిలంబుగా నిల్పి,
అక్కిలి ప్రాససీసాఖ్యమగును.”

అని లక్షణము చెప్పబడినది వృత్తప్రాససీసమునకే పూర్వముద్రణప్రతిలో నక్కిలిప్రాససీసముమచే రుండెడిదని యాపేక్షిలోఁ గ్రిందిభాగమున న్నాయఁబడినది. అట్లయిన నిది వైలక్షణికర్తల మతముల కంటె భిన్నమగుచున్నది. గీతపాదచతుష్టయమందును బ్రాస నిలుపవలెనని వారిరువుర మతము. గీత ప్రథమచతుర్థ పాదములలోనే సీనియమున్నచాలును అని యప్పకవీయమతము. ఎట్లయినను భేదము తప్పలేదు. అనంతఁడుగూడ సీవృత్తప్రాససీసమును జెప్పెనుగాన నప్పకవీయమందలి నామమును మార్చక చూతమన్న ననంతఁడు గీతిలో నేపాదమందుననుగూడ ప్రాస కావలెనని చెప్పియుండలేదు. లక్ష్యమునఁగూడ లేదు. కాన నీవిషయమున భీమనరంగరాజులే కలిసిరిగాని యప్పకవీయమతము వేరైనది. సర్వతఃప్రాససీసమున నిద్వయ నేకీభవించియే యుండెరి. ఇయ్యది కవిజనాశ్రయమందలి ప్రాససీసమం దంతర్భవింపదు. దీని పాదచతుష్టయమందును వృత్తమునకువలె ప్రాస నిలుపవలెను. సర్వతఃప్రాసమున ప్రాసయు, యతిస్థానమున ప్రాసయతులును నయియుండవలెను.

౯. త్రిశద

ఇయ్యది చూడపాదములతో నుండునుగాన నానామము సార్థకము. దీనికి ప్రాస మున్నది. యతి లేనట్లు గాననగు. ఈవిషయ మప్పకవి స్పష్టపరచినాఁడు, “వళిలేక నలరారుఁ ద్రిశద” అని. కాని ప్రథమపాదమధ్యమున యతిస్థానమందువలె గుర్తు నిలుపబడినది. అయ్యది యచ్చుతప్పయి యుండనోవును. లక్షణకర్తలు సందేహముగాఁ బద్యముల వ్రాయుట, యిట్టి ప్రమాదములఁ గలిగించుట సహజమే. మఱియు నది పాదచతుష్టయభిమ గలుగఁజేయుచున్నది. ఈ ప్రథమపాదయతివిషయమున నప్పకవీయముననేకాక తక్కినవారి గ్రంథములఁగూడ నిట్టి బ్రాంతియే కనఁబడుచున్నది. చూడుఁడు.—

కవిజనాశ్రయమున—“త్రిదశేంగ్రు లారగు, పదియగు నెడనకున్”

ఛందోదర్పణమున—“సఃఁ బ్రాసమునంది సురపతుల్ నలువురు”

అప్పకవీయమున—“తొలుతను నల్వరిం, ద్రులు రెంట మూటను”

పైవారలు యతివిషయమునుగూర్చి చెప్పుకున్నను, కూడదని చెప్పిన యప్పకవిగూడ నిట్టి సందేహమునకు తావు లేకుండ వ్రాయలేకపోయినాఁడా? కాదు. ఇది కేవలము మనస్సంతోచమే. కవిజనాశ్రయమున యతి యున్నదా, లేదా? అను నిర్ధారణ లేకపోవుటచేతను, తద్విషయ మేమియు లక్షణమున వాచ్యము గాకయే యతి కాననగుట చేతను అనంతఁడుగూడ గోడపై పిల్లి వాటముగ నెట్లునుకొన్నను బాధ కలుగదని సందిగముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు. కానినాఁడు “నలువురు సురపతుల్” అని చెప్పినచో నీయాక్షేపణమే కలుగకుండునుగదా? మఱియొక సంగతి - కవిజనాశ్రయమని లక్షణలక్ష్యములలో విరోధ

మున్నట్లున్నది. దానికి సరియగు సర్థము కుదుగకున్నది. పైవారి లక్షణమైన నావృత్తమునకు సరిపడుట లేదు. తప్పని యనుటకై చను సాహసము చాలను. ఏమందురా? అయ్యది

రసభేదస్థానదోశ్,

“విసరుహోద్భవగణం,

విసరుహనేత్రే గణమే బర్కులివపు

విసరుహనేత్రే త్రిపదిగే”

అనెడి కన్నడలక్షణమునకు సరిపడియున్నదని క్రింద వ్రాయఁబడి యున్నది. అయ్యది యపరిచితమగుటయే కారణము. పైకన్నడ వృత్త మునఁగూడ ప్రథమపాదముందు యతి కలవనియే నూచిందుచున్నది. కాని యీ భేదముల నేది నిశ్చయమో ప్రమాణగ్రంథలక్ష్యము దొరకు నితకును నిర్ణయింపఁజాలము. ఈపైవారి లక్షణమునకుఁ గవిజనాశ్ర యుని లక్షణమును సరిపుచ్చనలెసన్న రెండవపాదమును “గదియ రెంటును చూటను” అనెడినోట “గనియ రెంటిటను చూశిటను” అని సరిచేసిన భేదము నాటిల్లక గణము బుమాత్రము సరిపడును.

౧౦. చోడ

దీని లక్షణ మన్నింటియందును సమముగానే యున్నది అనం తుడుమాత్రము పాదాంతమందు లఘువునే నిలిపినాడు. తక్కిన వారి లక్ష్యముల గురు వున్నది.

౧౧. మట్టద

ఇయ్యది రంగరాట్ ఛండిమున స్పష్టముగా నున్నది. ఆరుపాద ములలో నుండుట నిద్దాని కీనామము వచ్చినది. ఆ రింద్రగణములు ఒక చంద్రగణమును న ద్రత్రయముగునని దీని లక్షణము. ప్రాస గలదు. వడి లేదు. చంద్రగణము మూఁతారు పాదములనే యాండును. కవిజనాశ్ర యమునను నీయర్థమే చెప్పఁబడెనుగాని పద్యము ప్రభ్రష్టమైనది. ముద్రణ పాదవిభాగముగా లేదు. ప్రాసము కొన్ని పాదముల పోయినది. గణముల కూర్పు పోలేదు. దాని నీక్రిందిరీతి సవరించిన లక్ష్య లక్షణ సమన్వయముగా నుండును.—

“త్రిద శేంద్రగణములు,

కుదుర నిర్మాణిడి కదియ నంత్యంబునఁ జంద్రుఁగూర్చి,

తుది యిట్లుగాఁ గూర్చునది యతిలేక వ

ట్టదమును మల్లియారేన నావ్యు!”

ఇంక నప్పకవీయమున నీలక్షణ మంతయు సరియసరితినే యున్నది గాని లక్ష్యపద్యమున “పాద మీమాటితో నాల్గఁజేసి” అని యున్నది. ఈ ‘నాల్గ’ అనుదాని కర్థ మున్నట్లు లఘుపడదు. కొం చెము ర్చిస సరిపడును. కాని దీని యైదారు పాదముల “భాసిల్ల మూఁడుగు నీచూటి రెట్టింది” అని దిద్దవలెను.

ఇట్లు లక్షణకర్తలలో ననేక భేదము లనేకస్థలములఁ గనఁబడు చున్నవి. ఇంకను కొన్ని వృత్తములలోఁగూడ నిదోషముగ నున్నవి. విస్తరభీతిముగించితి. ఈయిక్కట్లు సామాన్యముగాఁ బూర్వలక్షణముల దిద్దుటవలనవచ్చుచున్నవి. రాను గను మూఁడు నాల్గ శతాబ్దముల నాటికిఁ గవి తన గ్రంథమునఁ బ్రయోగించిన పదములు నశించి యధికనాక మయము లగుచున్నవి. ఇట్లే కొంతకాలమునకు నిరర్థకములుగూడ నగుచున్నవి. ఈదిద్దులు పూర్వమునుండియు వచ్చుచునే యున్నవి. నూతనముగ నొకన్యాయకరణము వ్రాయవలెనన్న పండితుండు కొన్ని ప్రయోగముల ప్రమాణగ్రంథముల మార్పుజేసి ఇట్టినిశేషములు తత్సూక్ష్మముల చెప్పియుండలేదనియు, నేనే శ్రాత్తగా పరిశీలించి చెప్పితినినియుఁగూడ చెప్పట మనము ప్రాధన్యాయకరణ, అప్పకవీ యాదులలోఁ జూచుచునే యున్నాము. ముఖ్యముగా నతికష్టము లగు నీవిషయముల నొక్కొక్క పద్యమునం దిమిడింపవలెనన్న నస్పష్టత లెక్కువగానే యుండును. కాని యేకచ్ఛందోజాతములై నామ సాదృశ్యమునుగూడ నండుదు వానివాని నియమములలోను, గణము లలోను భేదము లక్షణకర్తలలోఁ గనఁబడుట శాస్త్రప్రమాణబుద్ధి తగ్గుటయేకాక మొదట నే చెప్పిన శాస్త్రకర్తల యాశయమునకు మూలచ్ఛేద మగుచున్నది. ఇయ్యది వారివారి స్వతంత్రతలను దెలుపు చున్నదిగాని నియమబద్ధ మగుటలేదు. ఇట్లు వృత్తములలోనేకాక యతులలోఁ, బ్రాసములలో, మఱియు ననేకవిషయములలో నిట్టి మతభేదము లుంటచేతనే శాస్త్రము కఠినమై పెక్కుమార్గముల తొక్కుచున్నదనుట సర్వవిదిత విషయమని యింతటితో పరమించు చున్నాను.

సముద్రాల వేరేటరాఘవాచార్యులు గారు

అధ్యక్షులకు రాముడు ప్రాణాధిక్రమియుడు. 'శ్రీ'రామ' చుట్టనిది వారి కలము సాగదు. 'నీతా రామ పరబ్రహ్మణే నమః' అననిది భిక్షుకుడు బోలె తెరువదు. చిలుకలకు భాషాభ్యాసము రామనామము తోనే మొదలగుచున్నది. సంతాపకరమగు విషయము విన్నపుడు 'రామరామ' యనకుండ వా రూరకొనలేరు.

నన్నయకు పూర్వము పద్యరూపక మగు తెలుగు వాఙ్మయము శాసనములో గన్పించుచున్నను మహాభారతాంధ్రీకరణమె గ్రంథరూపమున దొలుదొల్త కన్పించుచున్నది. అంతవరకు తెలుగునాటిలో కావ్య రచనము ఒకరూపమును దాల్చియున్నట్లు లేదు. అందువలన నప్పటికి విశేష ప్రచారములో నుండి జాతిమతధర్మముల ప్రచారమున కుపయోగించు గ్రంథముల ననువదించుటతో నాంధ్రవాఙ్మయము రూపుగొన్నది. కావున నీకాలమును పౌరాణికయుగమని చెప్పవచ్చును. నన్నయ

CORK TIPPED
Sovereign
Cigarettes
please
Everybody

MADE SPECIALLY TO PREVENT
SORE THROATS, EACH CIGARETTE
PERFECTLY MADE, FILLED AND
FINISHED.

GOLDEN TOBACCO CO.
VILLE PARLE, BOMBAY

శ్రేష్ఠమైన
హిందూదేశపు

సిగరెట్లు

బంగారుపతకములు

బహుకరింపబడినవి

ఉత్తరప్రద్యుత్తరములు
ఆంగ్లభాషలోనే వ్రాయవలెను.

గోల్డెన్ ట్యుబాకో

కంపెనీ,

విల్లి-పార్లీ, బొంబాయి.

శ్రేష్ఠమైనట్టియు, కేవలము స్వచ్ఛమైనట్టియు, టాయిలెట్ సబ్బులు

దిల్ బహార్ సబ్బు (రిజిస్టర్డు)

మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన టాయిలెట్ సబ్బు. సాటిలేనిది. దీనిపరిమళము మిక్కిలి మనోహరము. ఉపయోగించి చూచినవారికే విశదమగును. ఇచ్చట వ్రాయబనిలేదు. పెట్టె వెల 1-0-0

కామినియా చందనసబ్బు (రిజిస్టర్డు)

మనోహరమైన టాయిలెట్ సబ్బు. ఆనందదాయకమైన చందనపు వాసనగలది.

వెల పెట్టె 1-కి రు. 1-0-0

కామినియా వైట్ రోజ్ సబ్బు (రిజిస్టర్డు)

తొబాగులాభిప్రవృత్తుల సౌరభముగల యీసబ్బు అందరి ఆదరణబడసినది. వెల పెట్టె 1-కి రు. 1-0-0

కామినియా లవండరు సబ్బు

లవండరు పుష్పముల పరిమళముగల అద్వితీయమైన సబ్బు. వెల 1-కి రు. 1-0-0

కామినియా సబ్బు (రిజిస్టర్డు)

ముఖవర్చస్సును కాపాడగల మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన సబ్బు. 12 బిళ్లలుగల పెట్టె 1-కి రు. 2-8-0

పై సబ్బులయొక్క మనోహరమైన మరుగు మీచర్మమునకు క్రొత్తయందము నిచ్చును. ప్రతిబిళ్లయు పూర్తిగా ఆరుగువరకును కూడ మధురమైన వాసనల నిచ్చుచుండును. ప్రతిదానికి కాంటిలుకుగాను $\frac{1}{2}$ అణాలస్తాంపులు పోస్తేజి నిమిత్తం పంపుడు.

సోల్ ఏజెంట్లకు నేడేవ్రాయుడు:—ఆంగ్లోఇండియన్ డ్రగ్ & కెమికల్ కంపెనీ,

285, మార్కెట్, తపాలాపెట్టె నెం. 2082 రు, బొంబాయి. 2.

భక్తవిజయము చదువకమునుపు.

ఆది

పాండురంగ

భక్తవిజయము

ఐదు భాగములు

కోయిల్ ధనాల దేవరాజ దాసులవారిచే

రచియింపబడినది

రాయల్ సైజులో మొత్తం 880 పుటలు గలది.

స్వేసుకాగితముపై ముద్రింపబడి కాలికోబైండు

చేయబడి 21 ఆఫ్ టోక్సెట్టుములచేర్చబడ్డది.

వెల రూ. 6-0-0 [పోస్టేజి ప్రత్యేకము.

భక్తవిజయము చదివిన పిమ్మట.

ఈ భక్తవిజయ గ్రంథము మహారాష్ట్ర దేశంబునం దవతరించిన మహామహిమగల జ్ఞానులగు కవీశ్వరులచే రచింపబడిన మహా భక్తుల చరిత్రముల నన్నిటిని గైకొని సకల జనులకును సులభముగ బోధపడునట్లు తెనుగున వచనముగా వ్రాయబడినది. ఈ భక్తుల చరిత్రములలో నొక్కొక భక్తుని చరిత్రమును ఒక్కొక విధమైన విషయమునఁ దెలియఁజేయును. ఇందు సంస్కృత భాషలోని అత్యుత్తమమైన భగవద్గీత, పాండవగీత, ముకుందమాల, భాగవతము, విష్ణుపురాణము మొదలగు గ్రంథములనుండి యనేక ఉగాహరణము లునిహరింపబడి యున్నవి. ఎట్టివారికిని, ఏస్థితియందుండువారికిని యీపుస్తకము మహాప్రకారియగును. ఎట్లు? భక్తియొకదా ప్రాధాన్యము, కావున భక్తి లేనివారికిని, వివేకిని, అవివేకిని నీతి, జ్ఞానము, ధర్మాధర్మ వివేచనము, సన్మార్గ దుర్మార్గక్షణమును బోధించుటంబట్టి యిది సకలమైనవారికిని పతనమాత్రము చేతనే పరమప్రయోజనము నొసంగును. ఈపుస్తకమును జగువువారికి మనశ్శాంతి కలుగును. ఇట్టి పురుషార్థసాధనమైన యీమహా గ్రంథమును జదివినయెడల, పుణ్యపాప వివేచనము విస్పష్టముగాఁ దెలియఁ బడును. కాన, మనోబలము లేనివారుకూడ సులభముగా సన్మార్గమునందుఁ బ్రవేశించుటకును, దుర్మార్గమునందుఁ బ్రవేశింపకుండుట కును ఇదియొక రాజశాసనమునలెన్నుది. మఱియు, అనేక స్త్రీలు దైవభక్తియు, పతిభక్తియు, ఆచార్యభక్తియు గలవారై యున్నారు. జట్టి ఉత్తమస్త్రీల చరిత్రములును దీనియందుండుటచేత, స్త్రీలుకూడ నీగ్రంథమును జదివితేని భూలోకమునందు సర్వస్వతీ పార్యతులవంటి శ్రేష్ఠ గుణములు గలవారై, తాము కన్న బిడ్డలను మహామతులుగఁ జేయఁగలవారై, సకలజనులచేతను కొనియాడఁబడువారై, మంచి వివేకము నొందినవారై, మెలంగుదురు.

ఆదిత్యాగరాజస్వామి కీర్తనలు:-

విష్ణు, శివసంబంధ కీర్తనములు 650 ఉన్నవి. మంచి కాలికోబైండు చేయబడియున్నది. స్వాములవారి చరిత్రయున్న వారియొక్క ఫోటో యున్న ఉన్నవి. వెల రు. 3-0-0

శ్రీత్యాగరాయహృదయము:-

588 పుటలుగల 3 సంపుటములగు మంచి స్వేసుకాగితముపై ముద్రింపబడి మేలుబైండు చేయబడియున్నది. ఇందలివిషయములు:- మహానీయులగు శ్రీత్యాగరాజ అయ్యగారిచే రచియింపబడిన కీర్తనములలో, 225 కీర్తనములను చక్కబరచి వానికి అవతారిక, మూలము, ప్రతిపదార్థము, విశేషార్థము, రాగలక్షణము, స్వర, సాహిత్యములును వ్రాయబడి యున్నవి. 3 సంపుటములు నెట్టు 1-కి ధర రు. 10. సంపుటము 1-కి రు. 4.

ఆది సంగీతసంధాంబుధి:-

ఇందు సంగీతలక్షణములును, ప్రథమాభ్యాసపద్ధతులును, వాడుకయందున్న అనేక రాగములకు ఆరోహణాదిక్రమములును, త్యాగయ్య, దీక్షితులు, శ్యామాశాస్త్రిలు, ఘనంసీనయ్య, కన్నకుడి కృష్ణయ్య, సుబ్రహ్మణ్యయ్య, గోవిందసామయ్య, గర్భపురివాసులు, పురంధరభిక్షులు, నారాయణాచార్యులు, తరంగంబాడి, పంచనాథయ్య, సదాశివరావు మొదలగు సుమారు 35 ఖూర్వ ప్రసిద్ధ వాగ్గేయకారక విరచితంగాలైన వర్ణములు, కీర్తనలు, జావళ్లు మొదలగునవియును, తత్కాలరుచ్యమైన హిందూస్థానీలు, పార్సీలు, ఇంగ్లీషునోటు, తిల్లానామొలగు (Delicious Miscellany) లలిత మిశ్రమములును, స్వరములతో నున్నవి. ఇందు వీణ, హార్మోనియం, పటములును అమర్చబడియున్నవి. మంచి స్వేసుకాగితములో ముద్రితమై, మేలుబైండు చేయబడినది. వెల 3-0-0

ఎమ్. ఆది అందు కంపెనీ,
సంగీత పుస్తకవ్యాపారులు

హెడ్ ఆఫీసు:- 39, చిన్నతంబివీధి, మద్రాసు.
బ్రాంచి:- ఎస్ ప్ల నేడ్, మద్రాసు.

మొదలుకొని అల్లసానివానివరకు గల కవులెల్ల రా
యుగమున పురాణేతిహాసములను దెలిగించిరి. రామకృష్ణ
కథలెకాక యెన్నియో వైవపురాణములు తెలిగింపబడి
నవి. కలముబట్టగలిగిన కవియెల్ల యేపురాణమునో,
ఇతిహాసమునో తెలిగింపక విడువలేదు. ఇంత విచ్ఛల
విడిగా నాయాంధ్రీకరణము కొనసాగినను రాధాచరిత్ర
ప్రతిపాదకమగు బ్రహ్మవైవర్తముగాని, దేవీభాగవతము
గాని తెలిగింపబడలేదు. ఈతెలిగింపబడిన యేగ్రంథము
నందును రాధాకృష్ణసంబంధము గానరాదు. శృంగార
రసఽరమావధిని ముట్టిచూపిన శ్రీనాథాదికవులుగూడ
గనస్వరూపులని చెప్పబడు సీరాధాకృష్ణులదేని జూడని
కారణము తెలియరాదు. విజయనగరసమ్రాట్టగు కృష్ణ
రాయల కాలమున నాంధ్రకవితాపితామహుడు నూతన
కావ్యధోరణికి దారి చూపెను. అప్పటినుండి తెలుగు
వాఙ్మయమున నైతికప్రబోధము, మతరేఖలు నన్నగిల
జూచ్చి లాలనత్వముతో గూడుకొన్న శృంగారము
ప్రధానస్థానము నాక్రమించెను. రాజు లట్టికావ్యము
లను ప్రోత్సహించుటచే నానాడును, తరువాతను ప్రబం
ధములు కుప్పతెప్పలుగా వెలసినవి. అపుడు పురాణ
ములుకూడ యనువదింపబడినవి. కాని వాని గౌరవము
నడలిపోయినది. అందువలన పురాణములలోని రామ
కృష్ణకథలను సంగ్రహించి నూతనకల్పనలతో కావ్య
ములు రచించిరి. ఈకృష్ణరాయల కాలముననే రాధకు
తెలుగువాఙ్మయమున దొలుదొల్త స్థానము లభించినది.
చింతలపూడి యెల్లనార్యుడు 'రాధామాధవ'* మను
కావ్యమును రచించెను. కర్ణాటాధిపుడగు గృష్ణరాయని
రాధామాధవకావ్యముచే మెప్పించి 'రాధామాధవకవి'
యని పేరుగాంచినట్లు తనకావ్యమున ఎల్లనార్యుడు చెప్పి
కొనియున్నాడు. కవితారహస్యవేదియు, గవియు నైన
కృష్ణరాయల దలయాపించిన యీ కావ్యముపేరుగూడ
నాంధ్రులు వినియున్నట్లు తోచదు. ఇందలి యితి

వృత్తము 'లక్ష్మీనారాయణులు వైకుంఠమునం దుండగా
లక్ష్మీకి రామావతారము సృష్టికి వచ్చినది. ఆ
దివ్యమంగళదేహునితో గలిసి, యామె మరల నొక
సారి క్షీడింప గోరికపడి మగనితో చెప్పటకు సిగ్గుపడి
శివుని స్మరించినది. ఆత డరుదెంచి కొన్ని పూర్వ
వృత్తాంతములను జెప్పి సంగవశమున లక్ష్మీయుబలాట
మును దెలిపి జగన్మోహన మగు కృష్ణావతారమును
ధరింపబోవుచున్నావు గనుక యావేషమున లక్ష్మీకి కోర్కె
చెల్లించుమని వెడలిపోయెను. విష్ణు వీమాట నంగీకరించి
సఖనమేతముగా లక్ష్మీని గోకులమున నవతరింపగోరెను.
ఆమె యట్లే బృందావనసమీపమునం గల యొకపల్లెలోని
సహస్రనగోపునకు బుత్రీకయై జన్మించెను. ఆమె పేరు రాధ,
సఖజనులవలన కృష్ణసౌందర్యమును రాధయు, నారదుని
వలన రాధాసౌందర్యమును గృష్ణుడును విని పాణిగ్రహణ
మున కభిలషించుచుండిరి. రహస్యముగా దౌత్యములు
సాగించిరి. కాని రాధికకు స్వయంవరముచాటింపబడియెను.
అన్ని దేశములనుండి రాజులరుదెంచిరి. స్వయంవరములో
రాధకృష్ణుని వరించెను. కృష్ణుని రాజులెదిరించి పరాజితు
లైరి. రాధికాసోదరుడగు భద్రకుడుగూడ కృష్ణు నెదిరించి
ఓడిపోయెను కృష్ణుడురాధికతో బృందావనమున కరుదెంచి
వసంతోత్సవములు, జలవిహారములు మొదలగు సమస్త
క్రీడలతో యమునాపులినములను ధన్యమొనరించెను. ఈ
కథనుబట్టియే యిది రుక్మిణీకల్యాణానుక్రమముని తలంప
నగును. దీనిలోని కవితృము రసవంతమై నాటి కవుల
కవితృమున కెందును దీసిపోవుటలేదు. ఇట్లుండియు దీని
కేలనో ప్రచారము గలుగదయ్యెను. ఈసమయమునకు
పాతికసంవత్సరములు రమారమి మునుముందు గజపతుల
యేలుబడిలో చైతన్యదేవుడు గొడదేశమునుండి బయలు
దేరి గోదావరీతీరమున కరుదెంచి తన భక్తిసుధ నట
వెల్లువగట్టించెను. ఆభక్తివేసుపు రాజధానివరకు బ్రాకరే
దనుకొనుటకు వీలులేదు. ప్రాకియుండుటచేతనే నూతన

* చెన్నపూరి ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారమునందలి అముద్రిత ప్రతి.

మగు నీరాధాప్రస్తావ మాకవిచంద్రుడు వాఙ్మయము లోనికి దీసికొని రాదలంచెను. కాని చైతన్యభక్తిరేఖ లద్దానిలో జొనుపుటకు వెనుకాడెనని తోచుచున్నది.

విజయనగరరాజ్యపతనానంతరము తెలుగు వాఙ్మయలక్ష్మి తంజనగరమునకు బయనముకట్టినది. తంజాపురాంధ్రనాయకులు తెలుగుభాషాపోషణమునకు దలపూనిరి. వీరు కృతికర్తలును, గృతిభర్తలును నై నూంధ్రభాష నభివృద్ధిజేసిరి. ఈ ప్రభువుల సభలలోనే రాధావాఙ్మయము తెలుగులో నించుక కాలూనగలిగినది. రాధాశబ్దము తెలుగునాటిలో శాశ్వతముగా నెలఁపఁబడిన గౌరవము వీరు చూరగొనిరి. వీరి యాదరణమున రాధికాసాంత్వనము రచింపబడినది. తెలుగుకోడె కాండ కందరకును కలకండవంటి దైన యీ గ్రంథమును కొత్తగఁగరిచయముచేయనక్కరయుండదు. తద్గ్రంథకర్తయగు ముద్దుఁగళని సుప్రసిద్ధుఁడగు. ఆమె కవనముగూడ చాల ముద్దు గురియుచుండును. కాని ఈ గ్రంథరచనమునం దామె యంతగా శ్రద్ధ వహించినట్లు గానరాదు. ప్రాచీనసంస్కృతవాఙ్మయమునం దాపాత్ర యెట్లు పోషింపబడినది తెలిసికొనుట కామె ప్రయత్నింపలేదు. సాధారణముగా నామెకాలమునాటికి లోకులు చెప్పుకొనుచున్న కొన్ని జనశ్రుతుల నాధారముగా నుంచికొని యామె యీ కావ్యము రచింపబూనుకొనెను. అది ప్రబంధమగుటచేత దానిలో తా నుపయోగించికొన్న పాత్ర నామములనుగురించి విచారించుటామె కవనరము లేక పోయెనేమి? ఇక నది శృంగారప్రబంధ మైనపుడు, తన పోషకు డగు రాజు కుల్లాసము కల్పించుట కట్టి కావ్యము వ్రాయుచున్నపుడు పాత్రోచిత్యవిచారణము మాత్ర మేల అవసరపడియుండును? ఈ కావ్యస్మృతిలో రాధాపాత్రకు సంఘటిల్లిన యధఃపతనము ఇంతింత యని చెప్పరానిది. భావోన్నతి, కల్పనాశక్తి, రసస్ఫూర్తి యున్నంత మాత్రమున దానిని విచ్ఛలవిడిగా నుపయోగించుట

డును, భారతాచార్యుడును నగు శ్రీకృష్ణునకు ప్రేమ పాత్రురాలగు నాయిక చేయదగిన పనులుగా నందలి వర్ణనలు కన్పింపవనుటకంటె నిచట విస్తరింప నొల్లను. మొత్తముమీద నాకావ్యరచనమునాటి కాంధ్రుల కా పాత్రనుగురించి అంతియే తెలియును. చైతన్యదేవు డాంధ్రమునుండి చిదంబరముగుండ మధురవరకు తన భక్తిసిద్ధాంతమును వేదజల్లుచుబోయిన దానియం దాంధ్రులకు విశ్వాసగౌరవము లుదయింపలేదని దీని నలన తెలియుచున్నది.

దీనికి బిడప నాంధ్రులలో ప్రచారముగల గ్రంథము రాధామాధవసంవాదము. దీనిని వెలిదండ్ర వెంకటపతి రచించెను. ఇతడు క్రీ. శ. ౧౦౦౦ ప్రాంతముల నుండి యుండునని తలఁపబడుచున్నది. ఈ కావ్యము 'ముద్దుఁగళనికావ్యమునకు మేలుబంతి'యట. అది నిజమే కాదగియున్నది. రాధికాసాంత్వనమున గన్పించని కొన్ని నూతనాంశము లిందు గలవు. పెండ్లిలేని రాధిక కితడు పెండ్లి చేసినాడు. కాని లోకమునకువలె నాతనికిని వరుని పేరు తెలియదు. సాంత్వనములోని యిళాకళ్యాణమున కిందు రాధాకృష్ణుల ప్రథమానురాగము వర్ణింపబడి యున్నది. శుకసందేశము రెండిటియంద ను గలదు. శ్రీ దామునకు బదు లిం దుద్ధవుడు పేర్కొనబడినాడు. రాధా కృష్ణసంవాద ముభయులు కల్పించినను ముద్దుఁగళని కృష్ణుడు రాధికాపాదములపై బడి పాదాహతిని ధన్యుడై యుండ, పౌరుష ముడువచ్చినదిగాబోలు, నితని కృష్ణుడు పాదదాసుడ ననిమాత్రము చెప్ప సాహించినాడు. సాంత్వనమునందలి రాధ బృందావనమునందె యుండి పోయెనుగాని సంవాదములోని రాధ ద్వారకాపురి కేగి నవతులకు కన్యమును గల్పించి తాను సవరించి రుక్మిణీ సమానత్వమును గ్రహింపగల్గినది. ఇందులోని మరొక విశేషము- రాధ శ్రీకృష్ణుని బెడ్డియొడినది. ఈ గ్రంథమునం దానాటికి రాధాకృష్ణసంబంధమగు దురభిప్రాయ

వరుసల యవసరము, పాతివ్రత్యము వీనియొక్క యుచ్చాటనముకొరకు గవి చూపించిన యుక్తివాదము. దృష్టాంతములు గమనించినచో నేటి కొందరు నవయువకుల సంస్కారదృష్టి కాతడే మార్గదర్శకుడైనట్లు తెలియగలదు. ఈత డెన్ని గొడప్రాణాయామములు చేసి, మసి బూసి మారేడుకాయ జేసినను తన కావ్యప్రపంచమున రాధను పతివ్రతను, నీతిబద్ధయగు ప్రియురాలిని కావించలేకపోయెను. ఏమైనను ఇతడు రాధను కొంతవర కాదర్శ ప్రాయనుగా జేయుటకు ప్రయత్నించెను.

తరువాత రాధామాధవసమాగమము* కన్పించుచున్నది. దీనిని నిశ్చింత వెంకటాచల రచించెను. ఇందలి కథానాయికయగు రాధకూడ నందుని చెల్లెలే. లేకలేక కలిగిన చిన్ని కుమారుని యశోద యింటిపనులలో సరిగా జూడదని నందుడు రాధను కృష్ణసోపానమునకు నియోగించెను. ఆమెయు సతని నల్లారుముద్దుగా బెంచి పెద్దవానిని చేసెను. ఇంతలో రాధ బాగుగా వయసువచ్చిన దవుటవలన తగిన బంధుపుత్రున కిచ్చి పెండ్లిచేసెను. ఆమె కాపురమున కేగినది. తరువాత క్రమక్రమముగా కృష్ణుని వయసుతోగూడ రాధానురాగము పెరుగజొచ్చినది. ఒకనాడు మనసుపట్టలేక కృష్ణుడొక ముదియవ్వను జేరి రాధకడకు బంపెను. ఆమెయు లోకమునకు జంకుచున్న రాధ, కందులకు తగిన కొన్ని ఐతిహ్యములు చెప్పి యొప్పించెను. ఆదినమాట తప్పక రాధ యమునాతీరమున కరుదెంచి కృష్ణుని స్థిరానుగ్రహమునకు బాత్రురాలయ్యెను. ఇదియును నైతికాదర్శమున బూర్వపుగ్రంథములకు దోడబుట్టువే కాని దీనిలో నొక విచిత్రమగు కథ కలదు.—

శ్రోతలు 'రాధ నేల శ్రీకృష్ణు డిట్లు ప్రేమింపవలసివచ్చె'నని కథకుని ప్రశ్నించిరి. సూతు డిట్లు చెప్పదొడంగెను? "సముద్రమథనకాలమున జన్మించిన దివ్య

పదార్థములను ఇంద్రోపేంద్రులు పొచుకొనిరి. విష్ణువు కౌస్తుభమును, లక్ష్మీని రాముని నెక్కించుకొనెను. అపుడు వారితో బుట్టిన యచ్చరకన్నెలలో 'హరిహరిణి' యను నామెను విష్ణువు నేవకురాలినిగా గ్రహించెను. తరువాత నొకనాడు వేనగిలో మందరసానువుల శృంగార క్రీడల దేలుచున్న లక్ష్మీనారాయణులకు 'హరిహరిణి' రాక యభ్యంతరమును గల్గించెను. దీని కిందిర యోషలేక 'నీవు మగనాలవై భూమిం బుట్టు' మని శపించెను. (అది యాకాలమున దేవతలకు విధించు నొక శిక్షగాబోలు.) ఆమెను ప్రార్థించి తన్మూలమున గృష్ణానుగ్రహమును బడయ నాతడు భూలోకమున నేనును నందనందనుడనై జనియింతును గావున నీవును జనింపుమనియు, నచట నానేవలభించుననియు నచ్చజెప్పినందున నామె నందుని చెల్లెలై పుట్టి యతనినేవించి యాతని యనుగ్రహమునకు పాత్రురాలయ్యెను." ఇదియే కృష్ణునికి రాధ మేనత్తయగుటకు కన్పించుచున్న గ్రంథాధారము. దీని నెచట కవి సేకరించెనో తెలియగాదు. పిదప పేర్కొనదగినది రాధా కృష్ణవిలాసము.† ఇది కృష్ణదాసు కృష్ణదాసునిచేరచింపబడినది. ఇది గీత గోవిందరసాలంకృతమని గద్యలో జెప్పబడియున్నది.

దీనిలోని కథాసంగ్రహమిది : "కృష్ణుడు బృందావనము విడచి ద్వారకలో గాపురమువెట్టెను. మరల గోకులముమొగము చూడలేదు. గోపిక లోపికలులేక యుండిరి. వారిలో పెద్దభాగము రాధది. చెలికత్తె నొకర్తును చేరబిలిచి తన యవస్థను చెప్పి కృష్ణుని దోడ్కొనిరమ్మని ద్వారక కంపినది. ఆమె సముద్రమును గూడ దాటి ద్వారక కేగి రుక్మిణీసమేతుడై యున్న కృష్ణుని దర్శించెను. శ్రీకృష్ణుడు గోకులములోనివారందరి డేమము లడిగెను. దూతిక క్రమముగా జెప్పుచు రాధను దడవి యామె కష్టములు వెల్లబాడి రాధ పంపిన

* అమృతప్రతి. చెన్నపురి ప్రా. లి. పుస్తకభాండారము.

† అమృతము. చెన్నపురి ప్రా. లి. పు. భాం.

హార మొసంగెను. కృష్ణుడదిగ్రహించి రాధను మరువ లేదని, భౌతికసాఖ్యవాంఛల గుములజేయు నొక దీర్ఘోపన్యాస మొసగి యేకాంతమున నీ కొక వృత్తాంతము జెప్పదు నని రుక్మిణీమందిరమున కంపెను. రుక్మిణీయు దూతిని వెంటదోడికొని మందిరమున కేగి సుఖాసీనం గావించి రాధాకృష్ణుల పూర్వసంబంధము గూర్చి ప్రశ్నించెను. ఆమె గీతగోవిందానుసారము వర్ణింపసాగెను. "ఇంతటితో గ్రంథ ముగియినది. ఇందును 'పచ్చిశృంగారపు' తలుకులు లేకపోలేదు. గ్రంథ మనమగ్రమపుటచే నేమియును చెప్పవీలులేదు. కాని యిప్పటికిని రాధాచరిత్రమును గురించిన సంస్కృతవాఙ్మయవాసన లాంఛనములకు చేరవచ్చిన వని చెప్పవచ్చును.

గోపీనాథుని వెంకటాచల తినిగించిన శ్రీకృష్ణజన్మ ఖండము రాధాచరిత్రమున నూతనయుగమును తెలుగు నాటిలో పెరియించినది. అది బ్రహ్మవైవర్తములోని యొక భాగమని చెప్పినచో చైతన్యదేవుని భక్తిసిద్ధాంతమునెడల నాంధ్రులకు గలిగిన గౌరవాదులు తెలిపినట్లే కాగలదు. దానిలోనేటి రాధాతత్త్వపుబునాడు లన్నియు బుంజీ భవించియున్నవి. ఇందలిరాధ మానవిగాదు; త్రిమూర్తుల కతీతురాలు; సర్వసృష్టిసంచాలిని; సంహారిణి. ఆమె ముగురమ్మల మూలపుటమ్మ; ప్రకృతిస్వరూపిణి; శ్రీకృష్ణునకుగూడ ధ్యేయురాలు. ఇటు లెంతయో గలదు. ఈ తత్త్వమును విస్పష్టము గావించు కథ లెన్నియో దానిలో గలవు. వాని నన్నింటి బేర్కొనుట కిచట దావులేదు. కాని యొక్కసారి యధఃపతితమై నీచశృంగారరసాలంబ మై యున్న రాధ దీనివలన శక్తిస్వరూపిణియు, మహాప్రకృతియు నైపోయినది. దీనికి ముఖగు పాపయారాధ్యుని దేవీభాగవతము వన్నె దెచ్చినది. కాని

యది యొకను ముద్రింపబడకపోవుటచేత ప్రచారము లోనికి రాలేదు. 'కింకవిద్రుమటాశంచానను' లీకారిత లేకుండ దేవీభాగవతము దెలిగించి ముద్రింపించిరి. దాను వారి దేవీభాగవతముగూడ ఇచట స్మరింపబడదగినది. వీనివలన రాధాస్వరూపము పూర్వోక్తప్రబంధ స్వరూప మునకన్న భిన్న మని మాంధ్రు లెరుగగలిగిరి. ఈ యెరు కకు చిలకపాటి రామానుజశర్మగారి గోపీకథాకౌముదియు, బ్రహ్మవైవర్తపురాణపు గద్యానువాదమును నుత్తేజము కల్పించినవి. వెంకటపార్వతీశ్వరకవులయొక్కయు, సాహితీ సమితిసభ్యులయొక్కయు, మరికొంద రధునాతనకవుల యొక్కయు ప్రేమగీతములు, వంగభాషానువాదములు విద్యాధికులలో నీనూతనతత్త్వమున కొకరూప మొసంగ జాలినవి. వీనియన్నిటికంటెను జనసామాన్యమునందు రాధ యొక్క ప్రాచీనానాచిత్యక్షౌణమునకు మిక్కిలి తోడ్పడి నది, పానుగంటివారి పరమార్థరాధాకృష్ణనాటకము. ఈ క్రొత్తవింతలో నేడెన్నియో గ్రంథములు రాధాచరిత్రము నకుసంబంధించినవి ప్రచురింపబడుచున్నవి. అవి యన్నియు నిచట పేర్కొనజాలనందులకు జింతిల్లుచున్నాను. ఇంత వరకు ప్రాచీన కాలమున నాంధ్రులు రాధ నెరుంగరని యు, వా రెరుగగల్గిన రాధ ప్రబంధములలో గన్పించు చున్నదే యనియు కాలక్రమమున సంస్కృతవాఙ్మయ సాహాయ్యముతో రాధయొక్క అధునాతన స్వరూపి వారి లక్ష్యమునకు చేరువయ్యెననియు నది సంస్కృతవంగ భాషానువాదములచేతను, వంగీయశిల్పమువలనను ఆంధ్ర వాఙ్మయపరిష్కారములయం దొక నూతనతత్త్వమును వెల యించుచున్నదనియు తెల్పితిని. దీని యాధార్థ్యమును మరొక్కమారు విన్నవించెదను. పాతకోత్తమా, సెలవు.

స్వోత్కర్ష

దివ్యార్థ వేంకటాచార్యుని గారు

నా నుత్కృష్టకపీండనాయకుడ నా నెయ్యిమ్ము నార్జింప భూ
జానుల్ పెక్కురు క్రిందుమీఁదులయి ప్రాగ్జన్మాత్మసంపాదితా
న్యూనాఘ మ్మొక హేతువౌటఁ గృతకృత్యులారు, నా కేమి? సు
శ్రీ నార్జించుతలంపు గల్గినఁగదా చింతింతుఁ దన్నప్టికై.

భూరమణాగ్రసేవ కవిపుంగవలక్షణ మంద్రు పూర్వు లా
దారులు నాకు నచ్చవు, సదా ననుఁ గొల్పుచు నాకవిత్వ సు
శ్రీరమణీయగ్రాతియును జెంత వసింపఁ జరించెదన్ గడే
కారియటంచుఁ దిట్టుదురు గాత మెఱుంగని మూఢమానవుల్.

ఆకాలమందు నే లేకపోయితిఁగాని తిక్కన్న తిక్కను దీర్చియుందు
నాకుఁ బ్రశిష్యుడైనందున శ్రీనాథు నొక్కొంత గంభీరవాక్కు లలమె
నాజన్మమందు నాయనుజన్ముడే కానఁ బెద్దన్న సుమశయ్యఁ బేర్చుకొనియె
నాయొక్క స్వేచ్ఛాతినవ్యసూత్రజపమ్ము చేమకూరకు రససిద్ధిఁ గొలిపె
నందఱిని మించి లోకు లానందవార్ధి-నోలలాడఁగఁ జేతు, వా రొక్కరొక్క
రొక్కవిషయమ్మునందె పేరొంది రేనో-సర్వసంపూర్ణ సుగుణవిశారదుండ.

నాటివారల నెత్తితి మాటవరుస-కంతియేకాని మశకహస్త్యంతరంబు
వారలకు నాకు, భాషలో భావమందు - వేషమునఁగూడ భేదమే విస్తరిల్లు.

ఎగుబుజమ్ముల సేలువ, మొగమునందు - మృగమదపు బొట్టు, దిగ్దయముద్రితములు
కంకణమ్ములు కరములఁ గ్రాలు పూర్వఁ-డెవఁడు న న్గని యిపుడు మోమెత్తఁగలఁడు?
నిర్విశేషకమైన నెమ్మోముకాంతులు విశదవిద్యుద్దీపవిధము దోఁపఁ
గనులఁ దాల్చిన సుఖోచనపు బిళ్లలదాఁక ముంగురు లనయమ్ము మురిసియాడ
పెల్ల వేసినరీతిఁ దెల్ల 'యాఘరమ్ము' మోఁకాలిచిప్పల ముట్టుచుండ
ముంజేతిపై నున్న ముగ్ధఘంటానాద మేవేళఁ గవితాజయేచ్ఛఁ దెలుప [దిరుగు
మొగముపై నూఁదుకొనఁగ మబ్బులుగ మార్పు-గనెడు 'సిగరెట్టు'పొగఁ జూచికొనుచుఁ
నన్ను వాణియె ప్రియునిఁగా నెన్నుకొనియె-నితరకాంతలు ప్రేమించు కేమిలెక్క?

నాకవిత్వానవంతి గగనస్థలవీధుల సంచరించు న
స్తోకమహాస్సు, తద్రసమధుగ్రహణంబు వదోవధూటికికె
జేకుట దింకఁ గేవలులు నీరసబుద్ధు లెటు ల్గ్రహింతు నా
కే కఠినం బాకపు పరికించుట దాని మహావిలాసముల్.

సెనగల వేపురీతి నతిచిత్రగతిస్ఫురణంబుతోఁ గడు
గనగనలాడుచుండుఁ బదకల్పన, నాచెవి కింపునింపు దా
నినె గయికొందు వ్యాకరణనిష్ఠురమే యగుఁగాక! భాషయే
యనుసరణంబు సల్పు ననయంబును భావతరంగరాజికిన్.

కాలము నత్రిక్రమించు లోకైకకవితని - నా కుపస్సులుగాని సంధ్యాకషాయ
గౌరవముగాని యితరభాగ్యములుగాని - యన్య లొనరించురీతి వర్ణ్యములుగావు.

ఏడ్చుటయన్న నాకుఁ గడు నింపు ఘటింపుచునుండు, నెందు కీ
వేడ్చెదవన్నఁ గారణ మొకింతయు నాయెద గోచరింప దే
నేడ్చుటకోసమే యిట జనించితీ నింతకు నాసమమ్ముగా
నేడ్చెడువారు లేరనుచు నెంచెద నీ భువనత్రయమ్మునన్.

కుక్కలు కూయుమాత్రమునఁ గూలునె జంగము గౌరవంబు, న
మృక్కవితావిశేషముల నారయఁజాలక మూఢమానవుల్
పెక్కుదు పెక్కురీతుల వివేకము వీడి విమర్శనేతు రా
ఫక్కికి నుత్తరం బిడి నవార్లొనరించుట నాకు సిగ్గుగన్.

ఏవిధి నెంత బాగుగ రచించిన కావ్యములైనఁగాని యీ
ర్ష్యావశులౌచు మెచ్చ రవురా సమకాలమువారలంచుఁ బ్ర
జ్ఞావిశేషప్రభావుడగు సత్కవియౌ భవభూతి వెట్టివాఁ
డై వచియించువాఁడొకొ? శిలాక్షర మాతని మాట నేటికిన్.

భావము భావ మందు వది ప్రస్తుతకాలమునక గవీంద్రుఁ డె
ట్లో వివరించినక దుద కయోమయమై కనుపట్టుచుండ రాఁ
బోవు నభాగ్యు లెట్లు రసముక గ్రహియించి సుఖంతు రన్నచోఁ
గోవిదుఁ డొక్కఁడుక గలుగకుండిన నాదియె దోష మంతయున్.

వాంతి నాఁడంగఁజాలని భంగి మనము-వెలి కుబికివచ్చుకవితను నీలుపలేము,
కవి కవిత్వమ్ముఁ జెప్ప లోకమ్ముమెప్పు-లాశగొల్పుటవలనఁ గా దాత్మకొఱకె.

హాయిగఁ బాటపాడికొను నామ్రనితర్దికలందుఁ బంచమ
స్థాయిని గూర్చి లోకము నజ్ఞసము మోదసుధాతరంగడో

లాయితమానసంబుగ వెలార్చి నిదాఘమునందు జీవితా
పాయమె లేనియట్లు నలువంకలఁ జూచు పికమ్ము, లెందుకో !

అజ్ఞానభయదఘోరాంధకారపయోధిఁ దరియింపఁగా నాకుఁ దరణియగుచుఁ
బ్రాక్షనదేశీయపద్ధతు లన్నచో నతిజుగుస్సాభావ మలవరించి
సంఘబంధమ్ము లిచ్చామాత్రమునఁ ద్రెంపఁ గలిగిన సాహసబలము నిచ్చి
కలుష మెడల్చి లోకక్షేమ మొనఁగూర్చు క్రొత్తమార్గమ్ములఁ ద్రొక్కజేసి
కడకు న న్నింతవానినిగా నొనర్చి-నట్టి యాంగ్లభారతచరణాబ్జములకు
దీప ముంచినయంతచే దినదినమ్ము-ముదముతో శీర్షమును వంచి మ్రొక్కికొందు.

మా దు క వి త

శ్రీరంగం నారాయణబాబు, కాళూరి వేంకటనరసింగరావుగార్లు

ప్రక్క నవనీతభావప్రపంచమందు
చంద్రికను నేను సుధల శశాంకు డతడు
మధురపూర్ణిమాశర్వరి మాదుకవిత.

.....

సన్మధురభావజలజంపు సరసి నేను
కళల విరియించు శబ్దభాస్కరు డతండు
మలయురేకుల వాసన మాదుకవిత.

.....

విపులభాషా మనోహర విసినసీమ
కులుకు లేమావిప్రాయంపు గున్న నేను
చవుల విరియింప జేయు మాధవు డతండు
మరగి పాడు వనస్త్రియ మాదుకవిత.

.....

తేరు పనరునిగ్గుల వరిపైరు నేను
తొలకరించెడు నుమమబ్బుతునుక యతడు
మంచరుచుల కమ్మని పంట మాదుకవిత.

.....

మోహములముద్ద, వగుతొలిము ద్దతండు
లలన తడిబుగ్గ సిగ్గు గులాబి నేను
మదిని “జిల్లను” సుఖమెల్ల మాదుకవిత.

.....

జానగు “మహాత్ము” వడుకు విన్నాణ ఘతడు
ఎంతొ మెత్తనౌ వలిపట్టు ఏకు నేను
తీగసాగెడు పూతదేదీప్యమాన
మంజుమోహనసూత్రమ్ము మాదుకవిత.

క వి తా ప రా మ ర్చ ము

దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు

కవన మల్లుట సుకరంబె గాని శ్రోతృ
జనముఁ దన్నుట కరము దుష్కరము కవికి
నెచటనే నింత చ్యుతి తోఁచెనేని వారు
గోడుగుడుతురు తమకొంప కూలినట్లు.

పూర్వకవిఃపద్య మను భ్రాంతిఁ బొగడఁ దొడఁగి
యింతలోనన తత్కర్త నెదుటఁ గాంచి
యాపొగడ్త తెగడ్తనేయంగఁ దివురు
ఖలుఁడు పడుపాటె వానికిఁ గఠినశిక్ష.

ఆర్యకవివాక్కును రసజ్ఞుఁ డనుభవించు
నొసర లాలించి యువతిని యువకుఁడట్లు,
అట్టివాక్కునె తార్కికుం డనుభవించు
నసువు లెడలఁగ నలిపి దయ్యంబువోలె.

ఒకఁడు పదముల సొంపు, వేటొకరుఁ డర్థ
మరయు, రసికుండు రసమె పద్యమున నరయు,
సాలె వస్త్రము, సెట్టి భూషణము లరయఁ
దరుణియెడ రూఢవిభవంబె తరుణుఁ డరయు.

చెవులపండు వొనర్తురు కవులు కలవి
పంచికాసుఖరవముల మించునుడులఁ
దవిలి నొప్పింతు రాత్మమేధావ్రగాఢ
ముసలవిస్మయరహతులచే మూర్ఖవితతి.

ఒరుల శ్రుతిపుటముల లక్క కరఁగిపోసి
నట్టి పాపులకే కాక, యక్కటకట
కాకవినముచ్చరితకర్లకటుపదంబు
లాలకించుట యితరుల కేలఁ గలుగు ?

శుష్కములు, పూతిగంధముల్, శ్రుతికఠోర
ములును నగు పల్కులను గూర్చ, వెలువరింప
నధమకవి పడు శ్రమ శ్రోత లనుభవించు
నట్టిశ్రమమున నెన్నవయంశ మగునొ ?

కాకవితామూకతలక

గాకవితయె దోష మెట్లనక దుఃఖంబుక
మూకత కూరుచు నొకనికె

కాకవిత యనేకదుఃఖకారణము గదా ?

పామరాళికిఁ బాండితి వలయునేని
మిగిలిన త్రిషష్టికళలను మెదుపరాదె?
నీదు తప్పేమి సుకవితా, నిన్నె యేతు
రింతకును పూర్వవైర మేమేని కలదొ ?

బాత్రిగా నీరసంబైన రిత్తకృతికిఁ
బ్రబలయత్నాన నొదవు సారస్యకలన
లంబకుచముల కొఱపు జల్తారురవికె
బిగువునం గల్గు నున్నతివిధమ కాదె ?

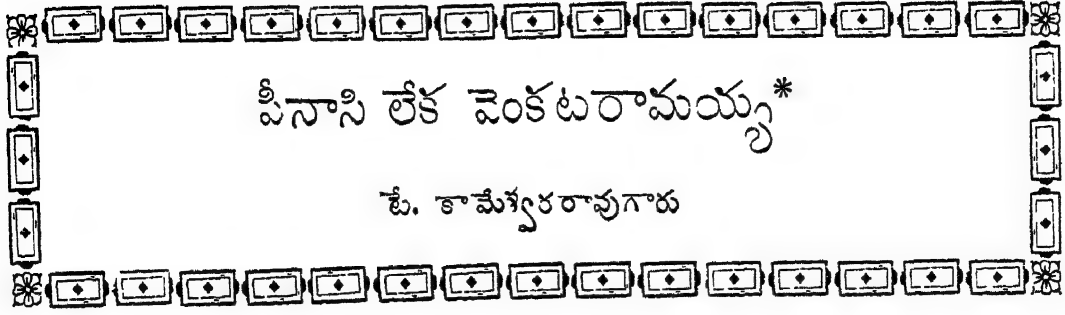
అవియె శాస్త్రంబు లవియె శబ్దార్థములును
వారె గురువులు నయ్య నవ్వారిగాఁగ
దనరు మార్పులు కవితాఘమ్మనందుఁ
బలుకులవెలంది చూచు చూపులకొలంది.

ఒకశబ్దమ ? ఒకయర్థమ ?

ఒకభావమ ? ఒకరసంబ ? ఓహో ! నీచూ
డికి నెన్నిట నిడవలెనో

యి కవి, నీపాటు తేనికేనియుఁ గలదా ?

[నీలకంఠదీక్షితుని కృతికిఁ దెలుగు]

దీనిలోని పాత్రలు

వెంకటరామయ్య

హనుమాయమ్మ—వెంకటరామయ్య భార్య

సీతారామయ్య—హనుమాయమ్మ తమ్ముడు

రంగారావు—వెంకటరామయ్య కొడుకు

నాగన్న—బంట్లోతు

ముసలయ్య—నైజా

దేవతార్పణపుబ్రాహ్మణుడు, నాయుళ్లు, వైద్యులు మొదలైనవాళ్లు.

1-వ అంకము

ఒకటో రంగం

(రాజమండ్రి, వెంకటరామయ్యయిల్లు.)

(మంచంమీద వెంకటరామయ్య వెలికిల పడుకుంటాడు. హనుమాయమ్మ మరొక మంచంమీద కూచుంటుంది. రంగారావు నిద్ర పోతూవుంటాడు.)

హను:—ఏమండోయి!

వెంక:—ఉర్ర, ఏమిటి?

హను:—మిమ్మల్ని ఒక బడుగుతాగాని కోప్పడక చేస్తానంటారా?

వెంక:—అ దేమిటో చెప్పు మొదట.

హను:—చేస్తానంటే చెప్తా.

వెంక:—చెప్పరాదా పోనీ మొదట.

హను:—అలాగ కాదు. మీరు 'ఉర్ర' అనండి.

వెంక:—నీకివేపు. ప్రతిజ్ఞలు కూడాను మన బహుక్తి. ఇంకమండు ప్రమాణాలు, వాగ్దానాలు, ఒట్లు అలాచీ 'మీద రాయించడాలు చేయించుకుంటేనేగాని యేపనీ చెయ్యనేచెయ్యవు కమోసు! చూసిచూసి కోర్టుకుకూడా యెక్కిస్తావేమో! వెళ్ళవలసినాజకత్తంగ.

హను:—అదుగో, మాటకుముందే కసురుతూవుంటే నేను చెప్పే దేమిటి నామొహం.

వెంక:—నెమ్మదిగా 'చెప్పుబాబూ' అని అంటే చెప్పేవా?

హను:—మీనైజం తెలిసినదాన్ని కాబట్టి మొదట ఉర్ర అనిపిస్తే మెత్తపడతారేమో అని అనుకున్నాను. అంత మద్దుడుచ్చట్లు కూడానా! ఎప్పుడూ లేవు ఈజన్మకి.

వెంక:—ఇప్పటికేనా చెప్తానా, లేదా? నువ్వు గిజామన్నారే, నేనై మొదట మాటయివ్వను. ఇస్తేమట్లుకు అన్నట్టు చేస్తానన్నమాటేమిటి?

హను:—అలా అయితే సరి. ఇంక ఉర్ర అనిపించినా లేదు, అర్ర అని పించినా లేదు. నే నడిగింది మరేం లేదు. పెడలో డొరుగళ్ళ అరిగిపోయి యెక్కడి కక్కడికి రాలిపోతూంది. చెరిపించి నామొహం చేయిస్తారేమో అని.

వెంక:—ఏమిటి! చెరిపించడమే!

హను:—అరిగిపోయిందికదా పోనీ అని.....

వెంక:—నీకింకా యెప్పుడు బద్ధొస్తుందో చెప్పు నాకు, తెలియకదుగుతాను. చెరిపించడమే! బాబో! చెరిపించడమే! నువ్వు నిజంగా జ్ఞాన ముండి అడిగిమాటేనా యిది? నిద్రపోవడం లేదుకదా?

హను:—ఆ. నిద్రలే, యేకనిద్రలే. కళ్ళు విప్పలేకుండా వున్నాను.

వెంక:—మేలుకుని అన్నమాటలే అయితే, సరి యింక నే నేం చెప్పడం.....ఆవస్తువు మొదట చేయించినప్పుడు మజూరీ దండగయింది. తరుగు సరే అనభించేంకదా. మళ్ళీ మరో మారు తగుగు, మజూరీదండగ పెట్టాలనుకుంటున్నావులే తెలి'తక్కువదానా.

* ఈ చిన్ననాటకం 1928-9 సం. సెప్టెంబరు నెలలో 'శ్రీ కృష్ణావధి' ప్రతి' మనే ప్రచురణానికి పూర్వం రచించబడింది. ఇటీవల దీనిలో చిన్నచిన్న మార్పులు చేయబడ్డాయి. —శ్రీ. కా.

హను:—అది నిన్ను మొన్న చేయించిన వస్తువాయేమిటి, మల్లా యొక్కడ మజారికి పొయ్యనడానికి? మాపుట్టింటారు పెట్టిన వస్త్రవేకా? మీడప్పేమి ఖర్చయిపోలేదు. అరిగిపోయిన వస్త్రపుని మాలపడేసి వుంచడ మెందుకని చెరిపించి గొలుసు చేయించమన్నాను. ఇంతేనా నే నడిగింది, అంతకంటే మరే మేనా వుందా?

వెంక:—అదిగో, మల్లా ఆయిక్కి అంటావు. చెరిపించడమంటే మల్లా యెంతమకాకత్తు దండుగో, యెంత తరుగుదండుగో నీకు తెలియకుండా వుంది. ఆమకాకత్తుడబ్బు పెడితే మరొక కాసు వస్తుంది, వింటున్నావా? కంసాలాళ్లకు మకాకత్తులకింద తగలేసుకునేబహు అడబ్బిచ్చి చులాగ్గా ఒకకాసు కొనుక్కుని వుంచుకో కావాలంటే. ఆపైని నీయివ్వం, నే చెప్పవలసిం గేదో చెప్పేనేను.

హను:—ఏమీ డబ్బుదండగ లేకుండానే సంసారం గడుస్తుందా యేమిటి. తిండితింటే దండగ, బట్టకట్టుకుంటే దండగ.

వెంక:—ను వ్యంతకై నా తెగించినదానివి. నీతో యింక వాదమేమిటి? నాదే బుద్ధితక్కువ. ఇంకై నా వూరుకుంటా... ఇవాళ యినప్పెట్టెపూజ పెండ్రాడే చేసుకున్నాను. వేగిరం పకక్కుందామంటే నువ్వు పడుక్కొనిస్తావా?

హను:—నాకు మొదటే తెలు సిది గొంతెమ్మకోరి కవుతుందని... పోనీ మరోసంగ తడుగుతా, వినండి.

వెంక:—ఈమారు చేతిమురుగులు చెరిపించ మంటావు; అంతేనా అంతకంటే మరేమేనా వుందా? నీతో మాటాడకుండా వూరుకుంటేనే మేలు.

హను:—మల్లా అలాంటి దే మడగనులెండి. బాగా బుద్ధితెచ్చేరు.

వెంక:—మరేమి టడగాలో వేగిరం అడిగేసెయ్యి, పడుక్కుంటాను.

హను:—మరేం లేదు. పెట్లో కాసు లూరికేపడున్నాయి. ఇప్పుడందరూ కట్లకాసులపేరు చేయించుకుంటున్నారు. నాకు కూడా చేయిస్తారేమో అని.

వెంక:—ఓసి నీబుద్ధి హలా! మజారిదండగ లేని కబురు నాకు చెప్పేవుకాదే మొత్తంమీద!

హను:—ఊరికే ఆకాసులు పడున్నాయికదా అని.

వెంక:—నేనూ వూరికే పడున్నాను, ఉద్యోగం సగ్యోగం లేకుండా. నన్ను చెరిపించేసి యేమేనా చేయించుకుంటే చేయించేసుకో, తీరిపోతుంది.

హను:—ఇలాంటి అనాచకా లాడతారనే యేమీ చెప్పకుండా రెండుచేతులా నోరుపూసుకుంటున్నా. నోరు నొక్కుకుని కాలక్షేపం చేస్తున్నా.

వెంక:—ఇదిగో. ఆఖరిమాట నే నొకటి చెప్తా విను. నీ కంతగా నగలముచ్చ టుంటే ఆకాసులన్నీ పేరుగా కట్టుకుని మెల్లో వేసుకో, ముచ్చట తీరేటట్లా. అంతేగాని నేనై ఒక్కదమ్మిడీ ఖర్చుకెట్టను.

హను:—సరి. మీ రెంతసేపు చెప్పినా గవ్వల్లాగా, గంటల్లాగా గలగల మోసతూ అని మెల్లో కట్టుకుని తిరగమంటాను. అంతేగా మీ రిచ్చే గొప్పసూహా. అది వస్తునా, నాహనమా? ముచ్చట తీరి పోయింది లెండి. ఇన్నాళ్ల కింక మరెప్పుడూ ఏజన్మానా అడగకూడదన్న బుద్ధొచ్చింది. చాలుచాలు, ఎవరేనా వింటే నవ్విపోతారు మాడాను.

వెంక:—నన్ను వేపురతినక యింకేనా పడుక్కో, నామీద దయ వుంచి.

హను:—ఈ భూమిమీద పశువులా తిరుగుతూవుంటే సరికాని మనిషిలా తిరుగుతూవుంటే యేదో వొక టడగా లనిపిస్తుంది, అందంకోసమో, చందంకోసమో, ముచ్చటకోసమో, మోజుకోసమో.

వెంక:—అయితే నన్ను చంపుకునినడం మానవా యేమిటి? ఏదో ఆఖరుమాట చెప్పు.

హను:—నాకోసమని యేమీ అడగను. మహాప్రభో, అడగనుగాక అడగను. బుద్ధొచ్చింది, అడగను మరి.

వెంక:—అయితే పడుక్కో పోయి.

హను:—... ..

వెంక:—.....

హను:—పిల్లాణ్ణి మాస్తే నామట్టుగు నాకే సిగ్గేస్తూంది, మీ కెలాగుందో కాని. మొల కొక్క గోగతాడేనా చేయించి పెడుదురూ. అదేనా చూసి సంతోషిస్తాను.

వెంక:—ఇవాళ నీ కేదో శనిగ్రహం పట్టింది అదే కుస్తువులు చేయించు చేయించు చేయించుఅంటూంది. ఇది నీకు ఫట్టినబుద్ధికాదు. నే నిక్క డుండను. వీధిలోకి పోయి పడుక్కుంటా. (లేచి తనలో) ఇంతచీకట్లో అవతలికి వెళ్లడమే!

హను:—అయ్యో రాతా! (వెంకట్రామయ్యచెయ్యి పట్టుకుని) ఇదికూడా నా, అపరదిష్ట. పడుక్కొండి. మరి మాటాడను.

ముచ్చట్లన్నీ పెళ్లి నాడే తీరిపోయేయి. ఇంక మీతో పల్లెత్తు మాటంటే అడగండి. ఒట్టు. సగా యింక?

వెంక:—అలా గేదో చెప్పి నన్ను బతకనియ్యి. అబ్బబ్బ! ఊళ్లో ఏఅడదానికీ లేని యీ వస్తువులదయ్యం నీకుమాత్రం యెందుకు పట్టాలి?

హను:—నే నింక జనాబు చెప్పనన్నాగా. మీ రెన్ననుకున్నా సరే. సనేమిరా జనాబుచెప్పను. అన్యాయపు మాటలంటే యెవళ్లనుభవం వాళ్లది అని వూరుకుంటా. మీలాంటివాళ్ల దగ్గిరుంటే జీవాలన్నీ కుంగిపోయి బతుకే భారమనిపిస్తుంది. మన స్వకు సంతోషంలేని బతుకు బతికేమిలాభం? (పడుక్కుని) మెలకువకంటే నిద్రే సుఖం.

వెంక:—.....

హను:—.....

వెంక:—(లేచి) ఏమేవ్!

హను:—(పలకరు.)

వెంక:—ఇదిగో! ఏమేవ్!

హను:—ఎందుకూ వూరికేను?

వెంక:—ఎంటింటి తలుపు బాగా నేనేవో లేదో, నేను వెళ్లి చూసి రావా లేమిటి?

హను:—బాగా వెయ్యక మ రెలా వేస్తానూ?

వెంక:—దక్షిణంవైపు తాళం బాగా పడిందా?

హను:—ఉ.

వెంక:—చూసిరాఅక్కరేదుకదా?

హను:—ఉ, ఉ.

వెంక:—అయినా నీకు చెప్పేకంటే వెళ్లి చేసుకుంటేనే మెరుగు. (వెళుకున్నాడు.)

హను:—(లేచి) మీ కంతనమ్మకం లేకపోలే నే నేం చెయ్యగలను? నే వెయ్యడంమట్టుగు వేసేను

వెంక:—అయినా చూసాస్తే మంటిదిగా.

హను:—ఏదొచ్చినా అతేగాని మితిలే దీమనిషికి. మీకేగాని సంసారపుగొడవ నా కక్కరేదనుకున్నా రేమిటి?

వెంక:—నిన్ను లెమ్మన్నానా యేమేనేనా? నువ్వు పడుక్కో, పోయి నేను వెళ్లి చూసాస్తాను.

హను:—మీ రలా తిరుగులే సుఖంగాక మరేమిటి? ఎక్కడేనా సుఖ పడే పం తుంటేగా. అతిజాగ్రత్త, అతిచాదస్తం.

(వెంకటరామయ్య లాంతరుపట్టుకు వెళతాడు. అతనినెంట హనుమాయమ్మ వెనుకొంది.)

వెంక:—(లాంతరు పట్టుకువెళ్లి తలుపులు, కిటికీలు చూస్తూ) దక్షిణం వైపు తాళం గట్టిగానే వేసింది. (మరోతలుపువద్దగ) ఇది చూడా తిన్నగానే వేసివుంది. (కిటికీవద్దగ) ఇది తెరిచివుంటే ప్రమాదం. అమ్మబాబో! ఇంటి గుట్టంతా వొక్కక్షణంలో తెలిసిపోదూ. కొంప తవ్వేసుకోడ మన్నమాట. (కిటికీ రెక్కలు వెయ్యును) నాలుగు మూలలాచూడా వొకమారు చూసేస్తేనే మంచిది. (మంచాలకిందా, పెట్టెలపక్కనీ వెతుకుతూ, కిందా పైనీ చూసి) ఈ యింటికి అటక లేదు కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోలే బహుప్రమాదం. ఇంక పోయి పడుక్కుంటా. (వెనక్కి చూసి) నువ్వుచూడా లేచి వచ్చేవా? (పడుక్కుంటాడు.)

హను:—మీ జాగ్రత్తకీ, నాజాగ్రత్తకీ భేదం చూద్దామని. (పడుక్కుంటుంది)

వెంక:—.....

హను:—.....

వెంక:—(పడుక్కుని లేచి) ఇనప్పెట్టెతాళం చూడడం మరిచి పోయేను. (చూసినచ్చి) గట్టిగానే వేసే. (పడుక్కుని) ఇంత జాగ్రత్తపడ్డాచూడా నమ్మడానికి వీలులేదు. మళ్లా రాత్రి మూడునాలుగుమార్లు లేచి చూస్తూవుండడంబట్టి తినడాని కింత మాడు వుంటుంది. లేకపోలే వొక్కరాత్రిలో—ఎందు చూ అనుకోదం అంతమాట.

హను:—ఇంకా పనుక్కోరూ?

(తెర వాలును)

రెండో రంగం

(పొద్దున్న, అదేయిల్లు.)

(హనుమాయమ్మ స్నానంచేసి తడిగుడ్డలతో వచ్చి పొయ్యి రాజేస్తుంది.)

హను:—ఇహ యిప్పుడు కర్రలకోసం వెతుకులాడి చావాలి. కావల సిన కూరేనా యింతవరకూ తెప్పించేరా యేమేనా, అదేం ప్రాల్బంధమోకాని. (జుత్తు దులుపుకు.టూ) ఒరే రంగా! (లోపల) అమ్మా, వస్తున్నానే.

మొదట అమ్మని కి యెసరు తగలెట్టి తగువాత మాట చూస్తాను.

(దారువు ఒండ్రు తాడుకట్టి లాగుతూ, రెండోచేత్తో కర్రపల్ల పట్టుకొని రంగారావు వస్తాను.)

బాబూ, రంగా, నాన్నతో చెప్పనాయనా, మరేమో అమ్మ కూరలు తెప్పించమని దని. వేరం వెళ్లి చెప్పవూ.

రంగా:—ఉం. (వెళ్తాడు.)

హను:—ఎంత శాంతంగా వూరుకుందామన్నా వూరుకోవడమకదా— పోనీ ఆయన స్నేహంకు రవ్వపెట్టమని. మొగాళ్లుకూడా ఆడదాని సుఖం కొంతచూడాలి. (పొయ్యి వూరుతూ) ఇవో పచ్చిమొద్దులు. ఎంతకని యేడవడం. మల్లూ మాస్తే బుడ్డెడు కిరసినాయిలు వీటి మొహాన్ని పోనేను వెలగండే! ఇంతలా లాభమే! గోదావరిలో కొట్టుకొచ్చిన మొద్దులు చచ్చగా యిచ్చేరేరు. తెచ్చి పడేరేరు, అదేం తెలివితేటలో కాని. (పొయ్యి వూరును) ఎప్పుడూకూడా సీనాసితనమున్న మనుష్యులు తాము సుఖపడరు, ఒకళ్లని సుఖపడనియ్యరు.

(వెంకటరామయ్య వస్తాడు.)

వెంక:—ఏమిటి, అప్పిడే యేదో గొణుకుంటున్నావు?

హను:—ఏమిటి చెప్పకూ? మీసరాత్రిని తెచ్చిపడేనేర, పచ్చి మొద్దులు. ఎంతవూచి చచ్చినా పొయ్యిలోంచి నీరు కారు తుందికాని నిస్స పుట్టను. (వూరును.)

వెంక:—అన్నిటికీ విసుక్కుంటే యెలాగే? ఇంత చవగ్గా మరో అప్పు డొస్తాయేమిటి?

హను:—ఎలా వస్తాయి! మీనంటి తెలివితేటలైనవాళ్లుంటేనా! ఇలాంటివి పచ్చిమొద్దులకదా! నీటిలో వేస్తే మునుగుతాయి కాని తేలవుకదా! ఇలాంటివి ఆడవాళ్లు బతకాలన్నవాళ్లెవళ్లనా తెచ్చుకుంటారా, పోనీ చెప్పండి?

వెంక:—ఏదో యీవూటల కానీ. వాటి నన్నిటిని నాగన్నచేత యెండాలో పడేయిస్తా.

హను:—ఎండాలో కాకపోతే నీటిలో వేయించండి. మిమ్మలీని యిక్కడికి పిలిచింది యేమేనా మారలు తెప్పించిపెట్టం డని.

వెంక:—ఏంమారలు తెప్పించమన్నావు? ఇంట్లో యిన్ని వుంటూ వుంటే!

హను:—ఏంమారలు కొనితెచ్చి పడేరేరని అలా అంటున్నారు?

వెంక:—కొని తెస్తేనే వున్నట్టు, లేకపోతే మరే లేట్టూ నేమిటి?

హను:—ఇన్నిమాట లెందుకు? పోనీ ఘనానూర వంశమని చెబుదురూ. నాకు చాలా. అనుభవించేవాగు మీరు. మార వుంటే తింటారు, లేకపోతే మానుకుంటారు.

వెంక:—పెరట్లో తోటమార లేదా, బచ్చలిమార లేదా—?

హను:—నీటినేనా యింట్లో మారలని వేగిపోయేరు? ఈనెగవమార లెన్నాళ్లని తినగలరు? పొద్దున్నా అదే, సాయింత్రం అదే. తినితిని జిహ్వ చచ్చి పోయింది.

వెంక:—ఇలాళ్లమట్టు కేవో యింత వండి పడేయ్యి సాయింత్రాని కేవోమార తెప్పిస్తా.

హను:—తెప్పించండి మానుకోండి. అధికంగా ఖర్చుపెట్టేస్తే విచారించాలికాని, బతకడానికి కావలసిన ఖర్చేనా పెట్టుకోకపోతే యెలాగ?

వెంక:—పొదుపు జాగ్రత్త అంటే నీ కేం తెలుసు నీమొహానికి?

హను:—మీజాగర్ల నెవళ్లూ పొదు పనదు, సీనాసితన మంటారుకాని. ఇంతకీ వాకెందుకు లెండి. మీరే యెలాగో దేవుళ్లాడు తారు.

వెంక:—సాయింత్రాని కేదేనా మార తెప్పిస్తా నన్నాగా.

హను:—నాగన్న నేనా పంపించండి, లేదా మీకేనా బగ్గీమీద వెళ్లి పట్టుకురండి. ఎలాగో వోలాగ నెయ్యకపోతే యింక బతికే దారి కనబడదు.....నెళ్లండి మరి. వెళ్లి యేదో ముందు ప్రయత్నం చెయ్యండి.

వెంక:—ఇదిగో! వెళుతున్నాగా. (వెళ్లును.)

హను:—ఎంత మితంగా మాట్లాడదామన్నా సాధ్యమైతేగా. నా వోర్పు, నెమ్మది యెందుకూ పనికిరాకుండా వున్నాయి. రంగా! అబ్బాయి!

[లోపల] వస్తున్నానే.

(రంగారావు వస్తాడు)

రంగా:—ఎందుకే అమ్మా?

హను:—బాబూ! నాన్నకు మగు పెక్కువగాని, మరోమారు చెప్పిరా అమ్మా, మారలు తెప్పించమని.

రంగా:—ఉం. (వెళ్లును)

హను:—(ఎనట్లో బియ్యం పోస్తూ) శివభవ విఘ్నేశ్వరుడా, వినాయకుడా, గణాధిపతీ స్వామీ, సాయపడు. అన్నిహోత్రుడా, తండ్రీ, సాయపడు. చప్పున కానాలి. (అని నాలుగు బియ్యపు గింజలు పొయ్యిలో వేస్తుంది.)

(తెర నాలుగు)

మూడో రంగం

(అదేయిల్లు, పొద్దున్న.)

(వెంకటరామయ్య కుర్చీమీద కూచుంటాడు. రంగారావు వస్తాడు.)

రంగా:—నాన్నా! అమ్మేమోనే, మరేమోనే, బజారి కెళ్ళి నేనా పంపించమంది.

వెంక:—(తనలో) అదన్నమాటేగాని మరోమాట లే దింక. తలచు కుందంటే చెవులు తడికలు కట్టేటట్లా చెప్పి చేయించు కుంటుంది....నాగన్నా!

(లోపల) వస్తున్నానండి బాబూ.

(నాగన్న వస్తాడు)

వెంక:—ఒరే నాగన్నా!

నాగ:—బాబూ!

వెంక:—నువ్వు మరేమో బజారి కెళ్లి యిదిగో యీబేడ తీసికెళ్లి చవగ్గా వున్న కూరలు మూడునాలుగు తీసుకురా. వెళ్లు మరి.

నాగ:—చిత్తమండి. (వెళ్ళుతూ వెనక్కి తిరిగివచ్చి) బాబుగారండీ, మరి యేమేం కొనుక్కురమ్మన్నాగో నెలవిస్తారా.

వెంక:—నీమొహంలా గుండీ! నన్నడిగితే యేలాగు? బజారు కెళ్ళుతూ న్నవాడివి నువ్వా, నేనా? అక్క డేమేం కూర లున్నాయో చూసి చవగ్గా బేరంచేసి యేవో మూడునాలుగు కూరలు తీసు కురా, చాలు. వెళ్లు.

నాగ:—అదికాదండి, చిత్తమండి. (చిక్కంపట్టుకుని వెళ్ళుతున్నాడు.)
(ఒక ముసలిబిచ్చగాడు వీధివాకిటిలోకి వస్తాడు.)

బిచ్చ:—మారాజా! కాస్త బిచ్చ మేయించండి బాబూ! మారాజా!

వెంక:—(లేచివెళ్లి) నీ కేం బుద్ధిలేమా. అంత గట్టిగా అరుస్తావు. ఎటూకానివేళ యిప్పుడు బియ్య మెయ్యమంటావు. నువ్వి కక్కడేం మూట దాచిపెట్టే వేమిటి, బియ్య మైపోయేయి. పో, పో.

బిచ్చ:—బాబూ, ముసిలాడినండి, బాబయ్యా. చలికి చచ్చిపోతున్నా నండి బాబూ. మీపాదాలకి దండాలండి నాయనా. రెండు బియ్యపురంజ లేయించండి పెబువులా!

వెంక:—ఇంకా కేకలేస్తావు. నీ కేం బుద్ధిలేమా? తేరగా యెవడు పెసతా డకుతున్నావు? బియ్య మైపోయేయి. ఏమేనా కూలీ నాలీ చేసుకో, పో.

బిచ్చ:—ఓసిక లేదండి బాబయ్యా. ముసిలాడినండి బాబయ్యా. మీపాదాలకి దండాలండి, మారాజా.

వెంక:—ఇంకా వెళ్లేనా లేదా? ఒరే నాగన్నా! (తనలో) ఇప్పుడే కాదూ వాణ్ణి బారుకి పంపేను

బిచ్చ:—(తనలో) ఈమారాజు కొట్టేచూరాజుకాని పెట్టేచూరాజు కాడు. (పైకి) నెలవు బాబయ్యా, తండ్రీ. (వెళ్ళుతున్నాడు.)
(వెంకటరామయ్య యథాప్రకారంగా కూచుంటాడు. ఒక విద్యార్థి వస్తాడు.)

వి:—అయ్యా!

వెంక:—ఎవరు వారు?

వి:—నేనండి. ఒక విద్యార్థిని. బీదవాడినం డయ్యా.

వెంక:—ఏం వచ్చేవు?

వి:—ఇక్కడే పీఠేశలింగంస్కూలులో నాలుగోఫారం చదువుకుం టున్నానండి. ఏదో వారాలు చేసుకు బతుకుతున్నానం డయ్యా. జీతం కట్టడాని కందరినీ అడుక్కుస్తున్నానండి.

వెంక:—అయితే యేమంటావు?

వి:—తమ రేదేనా తమకు తోచింది దిస్తే తమపే రందరితోను చెప్ప కుంటానండయ్యా.

వెంక:—అయితే?

వి:—ఏమేనా జీతంకోసం తమరిని సహాయం చెయ్యమని అడుగు తున్నానండి అయ్యా.

వెంక:—ఏమిటి! డ బ్బిమ్మంటావా?

వి:—ఏదో పావలో, బేడో తమకు తోచింది ఇప్పిస్తే జీతం కట్టు కుంటానండి బాబూ!

వెంక:—ఇప్పుడు నాదగ్గర చిల్లర లేదు. వెళ్లిపో.

వి:—మీకు తోచింది దిప్పించండయ్యా!

వెంక:—నాదగ్గర చిల్లరంటూ వుండదు. కావలినే వొక పిడికెడు బియ్యం పట్టుకువెళ్లు.

వి:—తమరి కటాక్షం. నన్నేం చెప్పమన్నారండి.

వెంక:—నీకు వీలైతే అలా చెయ్యి. లేకపోతే వెలిపా.

వి:—నెలవు వుచ్చుకుంటానండి. తమ దయ.

వెంక:—వెళ్ళిపో.

(విద్యార్థి వెలిపాతాడు)

(తనలో) అబ్బబ్బ! సాణాయి పోతున్నాయి. తెల్లవారి లేచిందిమొదలు మల్లా సదుక్కునేవరకూ యెవడు మాట్లాడినా డబ్బిమ్మనేకాని, డబ్బిస్తాను పుచ్చుకో అన డబ్బేంభర్తమోకాని. తెల్లారడమంటూ లేకుండా యెప్పుడూ రాత్రయివుంటేనే బాగుండును. మరి—రాత్రి దొంగలభయం బాబోయ్! ఇ దుత్త పాక్షిష్టి ప్రపంచకం. ఛీ ఛీ!

(నాన్నా! నాన్నా! అంటూ రంగారావు వస్తాడు)

రంగా:—నాన్నా!

వెంక:—ఓయ్!

రంగా:—నాన్నా! నున పక్కింటావి డేమోనే ఒకపావలా వుంటే బదులిమ్మని అమ్మదగ్గరి కొచ్చింది. మరేమో అమ్మ నిన్నడిగి తెమ్మంది నాన్నా, ఇయ్యి.

వెంక:—(తనలో) ఇదెక్కడి గోలరా నాయనా! ఒకటి వదలితే వొకటి. ఇప్పు డొకవేళ బదులిస్తే మళ్ళీ వాళ్లు తిరి గిస్తారా. అది వుత్తమాట. వాళ్ల కేసు పాతబాకీ అయిపోయి కాలదోషం పడుతుంది, నాకేమో యిప్పుడిప్పుడే అప్పిచ్చిన ట్లుంటుంది. ఇంతకీ మాయింటిదానిసంగతి తెలిసేవుంది. ఇంట్లో లేవని పొమ్మననద్దూ...ఇవ్వనంటే బాగుండదు. ఇలా చెప్తా. (వైకి) రంగా, వెళ్లి అమ్మతో 'నాన్నదగ్గర చిల్లర లేదుట' అని చెప్పు, పో.

రంగా:—ఉఁ. (వెళతాడు)

వెంక:—(తనలో) ఇంకముం దిలాగే చెప్పి వదుల్చుకుంటూ వుంటాను. ఇంకా ఏదీస్తే చేతిలో వైసేనా లేదని అనేస్తాను.

(ఒక యానువారపు బ్రాహ్మడు తాటాకుగొడుగు వేసుకుని తలమీద తడిగావంచా పెట్టుకుని, తడుపుపంచ కట్టుకుని, వొక గావంచా నడుముకి బిగించుకుని వస్తాడు. అతని యెడమచేతిలో రెండు వంకాయిలు, వొక పొట్లకాయి వుంటుంది. కుడిచేతిలో చెంబు, ఎడమచేతి చంకకింద పంచాంగంకట్ట. కుడిభుజంమీద అటుయిటు వేలాడుతూ మూడు బియ్యపుమూట లుంటాయి. ఇంట్లోకి వచ్చి చెంబు నేలమీద పెట్టి గొడుగు కింద పెడతాడు.)

యాయ:—సీతారామాభ్యో న్నమః. అమ్మ యివాళ తదియా శుక్ర వారమండి. పగలు పదింటికి విదియ మిగులు వదులుతుందండి. పగలేగాని రాత్రి వర్జాలు లేవండి.

(వెంకటరామయ్య బియ్యం వేస్తాడు. యాయవారపు బ్రాహ్మడు వెళతాడు. ఒక ముప్పిది వస్తుంది.)

ము:—అయ్యా! ఇంతధర్మం పెట్టించండి బాబూ! సర్మతండు లండి నాయనా. దిక్కులేని పచ్చిని తిండ్రీ. రెండురాత్రుల నుంచి పిల్లలికి, నామా వర్జం లేదండి బాబూ.

వెంక:—వెలిపో.

ము:—నాయనా, నాపెనిమిటి, పిల్లలు, నేను కరగపురం వుద్యోగాని కళ్లేమండి బాబూ! అక్కడ నాపెనిమిటి కలరావచ్చి కాలం చేసేడు తండ్రీ. తిరిగి మాపూరు నెల్లా రెలిపోతున్నామండి, తిండ్రీ. పిల్లలికీ, నామా రెండురోజులనుంచి తిండి లేదండి మారాజా!

వెంక:—వెళ్లమని చెప్తే నీకుకామా?

ము:—ఇంత అన్నముంటే పెట్టించండి బాబూ!

వెంక:—వెలిపోతావా గంటించెయ్య నున్నావా?

ము:—మారాజులు పెట్టనిబాబులు! (వెలిపోతుంది)

(నాగన్న వస్తాడు.)

వెంక:—నాగన్నా, కూరలు తెచ్చేవా?

నాగ:—తెచ్చేను బాబూ!

వెంక:—ఏమేమిటి తెచ్చేవో, చెప్పు.

నాగ:—ఇయిగోనండి బాబూ! (కూరలు చిక్కంలోంచి వంచు తున్నాడు.)

వెంక:—నాగన్నా! వాటి నలాగుంచి వెళ్లి ఆ అరమారులో వున్న తూనికరాట్లా, తక్కినా పట్టుకూర.

నాగ:—చిత్తమండి బాబూ! (వెళ్లి తెస్తాడు.)

వెంక:—దేని కెంతెంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టేవో చెప్పు.

నాగ:—మరేమోనండి, ఈ అనపకాయండి, మూడు కాన్లండి.

వెంక:—అర్ధణా కడగ లేక పోయేవుట్రా. బేరంచేసి కూరలు తెమ్మని చెప్పలేదూ. చెప్పకపోడం నాదే బుద్ధితక్కువ.

నాగ:—మరేమోనండి, ఎన్నిమా ర్లడిగినా అర్ధణా కియ్యనన్నాడండి. ఆఖరికి కాళ్లట్టుకున్నాసరే యియ్యనన్నాడండి.

వెంక:—ఉఁ ఉఁ. తర్వాత.

నాగ:—మరి యింకానండి. ఒకపలం పచ్చిమిరపకాయలు తెచ్చేనండి. అర్ధణా పుచ్చుకున్నాడండి.

వెంక:—అప్పడే ధర జాస్తి అయిపోయేయిరా. ఇవి వాడిపోయే యేమిటా.

నాగ:—లేదండి బాబూ, పై కలా గుంటాయి. కాని కొరికిలే నసా
ళాని కంటిపోవడం. అలాంటి కాయలండి.

వెంక:—సరేలే. సరిగ్గా వున్నాయో లేదో తూచు. (నాగన్న
తూచుతాడు. సరిగ్గానే వున్నాయి) తర్వాత?

నాగ:—తరువాత వంకాయలంగడిదగ్గరి కెళ్లనండి. అక్కడ
రెండురకాలుంటే చవగ వున్నాయని యీరకం తెచ్చేనండి.

వెంక:—తూచు చూద్దాం. చిల్ల రేమేనా మిగిలించేమో మొదట
చెప్పు. ఏదీ లెక్కచెప్పు.

నాగ:—(లోపల లెక్కపెట్టుకుని) మాడణాలు ఖర్చయిపోయే
యండి.

వెంక:—ఊడణా లెక్కడికరా?

నాగ:—కాదు బాబూ, ఆసపకాయి మానుకాన్లండి, పచ్చిమిరప
కాయి లద్దణాలండి, వంకాయ అద్దణాలండి. ఎం తయిందండి
బాబూ?

వెంక:—కానీ మిగిలించి. ఇత్తూగానిలే. మొదట తూచు. (నాగన్న
తూస్తాడు. అరవీసెకు కొంచెం తక్కువవస్తాయి) తక్కువ
తూపించుకొచ్చేవేరా పశువా?

నాగ:—మంచిరకం కాయ లంతకంటే మెక్కుగా తూయనన్నాడండి.
కాయ యేలాంటిదో నూడండి బాబూ. (ఒకకాయ అంది
స్తాడు.)

వెంక:—(చూసి) పుచ్చకాయ తెచ్చేవేమిరా వెధవా?

నాగ:—ఈకాయ చూడండి బాబూ. (ఇంకొకకాయ అందిస్తాడు.)

వెంక:—(చూసి) ఇదీ పుచ్చకాయేరా వెధవా? అన్నీ పుచ్చకా
యలే తెచ్చేవేమిటిరా వెధవా?

నాగ:—లేదండి బాబూ, మంచియేనండి.

వెంక:—ఓరి నిర్భాగ్యపు వెధవా! అన్నీ పుచ్చకాయలే తెచ్చే
వురా! నీతెలివితేటలు తగలెయ్యా!

నాగ:—లేదండి బాబూ.

వెంక:—ఛీ! వెధవా! లేదంటావు, అన్నీ పుచ్చకాయలే తెచ్చి.

నాగ:—అంచేతే చవగ యిచ్చేస్తా నన్నాడండి. మంచియైతే
యియ్యనన్నాడండి.

వెంక:—వెధవా, మళ్లీ తిన్నగా వెనక్కి వెళ్లి యీకాయ లిచ్చేసి
మంచికాయ లలాగ యిస్తానంటే పట్టుకురా, లేకపోతే మాడు
కాన్లు అడిగి పుచ్చేసుకుని వెలిపో రా. తెలిసిందా?

నాగ:—తెలిసింది బాబూ. వెళ్లి, నన్నెందుకు దగాచేసేదో అడిగి
దెబ్బలాడతా బాబూ. (కాయలు చిక్కింలాకి యెత్తు
తున్నాడు.)

వెంక:—దెబ్బలాడితే డబ్బు లియ్యడేమో, మెల్లి గా అగును.

నాగ:—అలాగే ఆసి పని సెప్తానండి బాబూ. (పోతున్నాడు)

వెంక:—ఇదిగో, బియ్యం బాగుచెయ్యాలి వేగిరం రా.

నాగ:—చిత్తం బాబు (నెళ్తాడు)

(నాన్నా! నాన్నా! అంటూ రంగారావు వస్తాడు)

రంగ:—అమ్మ నిన్ను మడికట్టుకుని అన్నానికి రమ్మంది. వేగిరం
రా నాన్నా, అన్నం తిందాం.

వెంక:—దేవతార్చనపు బ్రాహ్మ డొచ్చి దేవతార్చన చేసివెళ్లేడా?

రంగ:—అప్పిడే నచ్చి వెలిపోయేడు. వేగిరం కట్టుకో నాన్నా,
తిందాం.

వెంక:—పక్ష వస్తున్నా. (తనలో) డబ్బే యీ ప్రపంచకం, యీ
ప్రపంచకమే డబ్బు. చివరి కొక్కడమ్మిడీ అయినా సరే
చెయ్యి జారించంటే మరి వెనక్కి తిరిగి రాదుకదా, శివ!
శివ! అప్పటికి యెంతో జాగ్రత్తగానే వుంటాను (పోవును)

మాడో రంగం

(అ దే యి ల్లు)

(వెంకటరామయ్య, రంగారావు విస్తళ్లదగ్గర కూచుంటారు.
హనుమాయమ్మ వడ్డిస్తుంది.)

హను:—అచింతలపాత్రు పంచ యెన్నిమడత లేస్తూ యెన్నిరకాలగా
కడిలేమట్టుకు వొళ్లు కనబడకుండా వుంటుంది? అడుగడుక్కి
చింకేకదా. పోనీ కొత్తది కొనుక్కోమంటే యిదిగో అదిగో
అంటారు.

వెంక:—నాకు తెలియక అడుగుతాగాని కొత్తదిమట్టుకు చిరిగిపో
కుండా వుంటుందేమిటి?

హను:—ఎప్పటికీ చిరిగిపోకపోతుందేమిటి?

వెంక:—అమాత్రానికి కొత్త దెందుకు కొనుక్కోమంటావు. నీకు
కొంచెమైనా తెలివుందా?

హను:—నాకు తెలివి, లేటా యెలాగా లేవులండి. మరెవళ్లేనా పెద్ద
మనుష్యులు భోజనానికి వస్తే యెలాగ చెప్పండి.

వెంక:—వచ్చినప్పటి మాటకదా.

హను:—పోనీ వచ్చేరే అనుకోండి.

వెంక:—ఇవప్పుడు పెట్లో పడ్డే ఆరవేయించిన మశిపంచ కట్టుకుంటా.

హను:—మీ వుపాయాలూ, మీ గుణాలూ మీకే నచ్చాలి గాని మరెవరికీ నచ్చవు.

వెంక:—అలాగ తెలివి తెచ్చుకుంటే బాగానే వుంది.

హను:—(వడ్డిస్తూ) రాత్రికి హారలు తెప్పిస్తానన్నాడు, తెప్పించేరా?

వెంక:—ఓ! నీకు కావలసినన్ని హారలు తెప్పించి పడవేయించేను. ఇంకా మళ్లీ వారంలోజలవరకూ హారలమాట యెత్తవద్దు. చాలాప్రియంగా వున్నాయి బజారులో. ఏమేం తెచ్చేదో తర్వాత చూడు కావాలంటే.

హను:—అలాగయితే సరేలేండి. (వడ్డిస్తుంది) ఇవాళమట్టుకు మళ్లీ ఆటోటకూరే వండేను, మరోపన్నాగం పన్ను.

వెంక:—ఒకటి రెండు, రెండొకటి చెయ్యమని శాస్త్రమే చెబుతూ వుంటే.

హను:—.....

వెంక:—.....

హను:—మొన్న మాచెల్లెలిదగ్గరనుంచి వచ్చిన వుత్తరం చదివేరా?

వెంక:—చదివేను.

హను:—ఆవూళ్లో వున్న మూడోఫారంవరకూ చదివేడుట. పైచదువు మనవూళ్లో వుంచి చెప్పించగలవా అని అడుగుతూ రాసింది.

వెంక:—ఆవుత్తరానికి నే నప్పుడే జవాబు రాసేసేను. ఇక్కడ మన వూళ్లో చదువు ఆట్టే బాగుండదనీ, మంచినుంచి టీగర్లు లేరనీ, యీనూక్కుల్లు త్వరగా చేస్తున్నాయనీ రాసేసేను.

హను:—(బుగ్గలు నొక్కుకుని) జవాబుమాడా రాసేసేరా, పీలులేదని? పోనీ వున్న నిధంగానే చదువుకుంటాను, రమ్యు లేకపోయేరూ? మనతోపాటు యింట్లో పడుండును, కుర్రాడు.

వెంక:—ఒకనేళ్ వాణ్ణి రప్పిస్తే యేమేం ఖర్చుతాతామో ఆలోచించేవ్రా? వాడి జీతాలకి, నాడి పుస్తకాలకి, వాడి తిండికి, వాడి మందుకి యింకా ముగ్గు తెలియని ఖర్చు తెన్ని వున్నామో!

హను:—మీకే యిరస్తాపరస్తా య్యోరూ లేరు. పోనీ మీకే యేమో చదువుకొనే పిల్లలున్నారు, వాడికిమాడా చదువు కక్కడ పెట్టడం అనడానికేనా యీనాటి కొక్కవెధవపుట్టేడు, మీకు యేదైయేళ్లు, నాకు యేదైయేళ్లు వచ్చేక. వీడు పెరిగి పెద్దయే దెప్పుడు? వీడిచదువుకి మీరు ఖర్చుపెట్టే దెప్పుడు?

వెంక:—నువ్వలా తెలివిలేకుండా మాట్లాడకు. నాకు తలనొప్పి వస్తుంది. వాళ్లకి కిళ్లకి డబ్బు ఖర్చుపెట్టేస్తూ వుంటే మన సంసార మెలాగా నెగ్గడం? మన పిల్లాడికి నాలుగుపైసలేనా మిగల్పాలా?

హను:—మీదరిద్ర మెప్పుడూ యిలాగే వుంది. ఆతండ్రికేగా కొడుకు మీరు!

వెంక:—పోనీ నువ్వు సంపాదించినప్పుడు వొళ్లు తెలియకుండా అందరికీ పెడుమాగానిలే.

హను:—నేను సంపాదించడం, మీరు సంపాదించడం వోహలాగే వున్నాయి.

వెంక:—ఇంక నాతో వాదించకు. మజ్జిగ వెయ్యి, వెల్లిపోతాను.

హను:—పోనీ కడుపునిండా భోజనమేనా చెయ్యండి. మీ రెవరికీ దమ్మిడిసామ్మ పెట్టక్కర్లేదు.

వెంక:—మజ్జిగ పోనెయ్యి. మరేం వద్దు.

హను:—కడుపునిండా అన్నమేనా తినకపోతే యెలాగ బతకడం?

(బాబుగారండీ, తలుపు తియ్యండి. అని పిలుపు వినవస్తుంది.)

వెంక:—అడుగో! అడుగో! నాగన్న వచ్చేడు. బజారులో యేం చేసుకోచ్చేదో, కనుక్కోవాలి. తొందరగా మజ్జిగ వెయ్యి.

హను:—అదేం తొందరమా! (మజ్జిగ పోనీ) కొంచెం తాపిగా భోంచెయ్యండి. ఏమంత తొందరపను లున్నాయని మాడా విడిగా భోంచెయ్యడానికి?

వెంక:—భోజనమయింది. (చెయ్యికడుక్కుని) వస్తున్నా, వస్తున్నా. (తలుపుతీసి) వచ్చేవ్రా బజారునుంచి?

నాగ:—వచ్చేను బాబూ! ఆగరకి మందిరకం కాయ లియ్యనన్నాడండి బాబు. అంటే డబ్బు లిచ్చెయ్య మన్నానండి. ఇచ్చేసేడండి మాడుకానున్నా. (వెంకటరామయ్యచేతి కిచ్చును.)

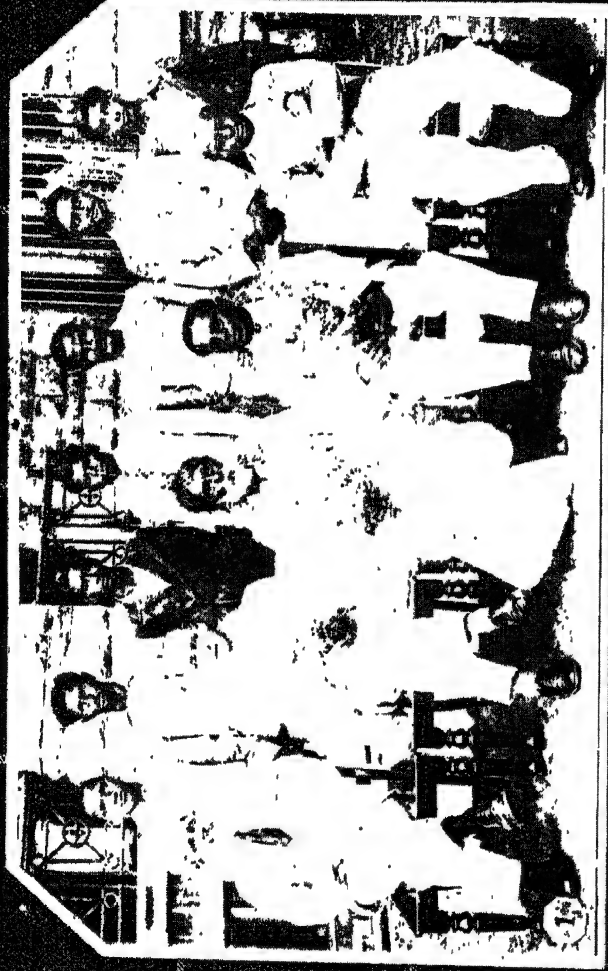
వెంక:—మంచిపని చేసేవు. అలా తెలివిలేటలుగా పని చేసేవంటే యెప్పటికైనా పనికొస్తావు నువ్వు. మొద్దుబాగుంటే యేలాగు?

నాగ:—చిత్తం బాబయ్య!

వెంక:—రాత్రికి బియ్యం లేవు. వెల్లి బియ్యం బాగుచెయ్యి. ఒక్కరాయేనా వుండకూడదు. ఉంటే మళ్లీ బాగుచేయిస్తా. వెల్లి బాగుచెయ్యి. త్వత యింటికి వోమాగాని.

(తెర వాలుతుంది)

1. రాజధానీకళాశాల విద్యార్థి సంఘము తరపున ఆచార్య పి. సి. శేగా రుపన్యసిందుట ;
2. అణ్ణామలై విశ్వవిద్యాలయాంధ్రసంఘపు వార్షికోత్సవము,

నాలుగో రంగం

(అజేయిల్లు, సాయం తం నాలుగుగంటలకి.)

(వెంటటరామయ్య కుప్పమీద కూర్చునివుంటాడు. హనునూ యమ్మ చాపమీద కూర్చుంటుంది)

హను:—ఇదాళ యెన్నో కూరలు తెప్పించేసేస్తాను. ఏమీ యెక్కడా కనబడవేం?

వెంక:—ఆ నాగన్నకి డబ్బు లిచ్చి చూడనాలుగు కూరలు తీసుకు రారా అన్నాను. అంటే వాడు తెలివితక్కువనెనని—ఆనవ కాదు, మిరపకాయలు, వంకాయలు తెచ్చేను అందులో వంకాయలు పుచ్చువని తిరిగి పంపేస్తే ఆమావురారు డబ్బు లిచ్చి పంపించేసేను.

హను:—ఇవేనా యెన్నో కూరలని చెప్పేసేరు! బంగారానికి యేమేం కూరలు వేవాలో చెప్పాలి కాని వాణి తెమ్మంటే వాడి కం తెలుస్తుంది. అయినా అన్ని పచ్చిమిరపకాయ లెందుకు తెప్పించేరు? ఫలహారం చేస్తారా యేమిటి?

వెంక:—అదిగో నువ్వు వూహ లేకుండా మాటాడుతూ వుండకు. ఎందుకేనా పనికొస్తాయి. ఒకవేళ పచ్చడి చెయ్యవనుకో. పచ్చిమిరపకాయలు నంచుకుని తినెయ్యవచ్చు. అయినా యీ కూరగాయలు కాదుగాని, మహాబుర్రై పోతూంది డబ్బు. రూపాయి మారుస్తే చేతిలో వుండడంలేదు.

హను:—బాను చేతిలో వుండక పెట్టో వుంటుందిలెండి.

వెంక:—ఇదిగో ను వ్యాడదానివి. ఆడనాళ్ల కేం తెలుస్తుంది డబ్బు వియవ?

హను:—నిజమే ఆమాట!

వెంక:—ఆమాట నిజమే.

హను:—అదేం వింతో, యెప్పుడూ ఖర్చైపోతూంది, ఖర్చైపోతూం దనే బెంగెట్టుకుంటారు. మీరేమేనా డబ్బైపోతూన్నట్టు కలలుగంటూ వుంటారేమోగాని నిజంగా మీ చేత్తో వొక్క దమ్మిడియేనా, ఆవసరమప్పుడేనా ఖర్చుపెట్టి యెరగరు.

వెంక:—డబ్బువిలువ నీకు తెలియదని మొదటే చెప్పేసేను. ఇం కెందుకు ఇన్ని మాటలు?

హను:—పోసీలెండి ఆగొడవంతా నా కెందుకుగాని నే నొక టడుగు తాను వింటారా?

వెంక:—ఉం, చెప్పు.

హను:—ఇదాళ మన ముంటిపక్క నున్న సుందరమ్మగారు, సీతమ్మ గారు, మరెవచ్చి కొల్లారినారు పీల్లంతా చిత్రనళియనాటకం చూడడాని కేకతారు. నన్ను కూడా పంపించండి వాళ్లతో, చూసివస్తా.

వెంక:—నాళ్లంరిలాగా నువ్వు నూగుగాలి వైపోతా వేమి టింక? ఇళ్లు నాకిళ్లు విడిచిపెట్టుకుని నాయికానికి, సిరీమాలకి వెళ్లడ మేమిటి వాళ్ల మొహం? మళ్లా తిరిగి యింటికి వచ్చే ప్పటికి వొక్క దమ్మిడి సామ్రాటా మిగులుకుందా? దోచుకుపోయా? ఆ ఆడవాళ్లని పిలుచుకువచ్చి బుద్ధిచెప్పు.

హను:—సరి, మీగాదస్తాని కేమిటిలెండి. నాకు లేని సుఖం వాళ్ల కేనా కలగనియ్యగిడి. మిమ్మలని అడిగేబప్పుడే అనుకున్నా, యి దేలాగా వుత్తమాటే అని.

వెంక:—నెరి ఆలోచనలు పెట్టుకోక జ్ఞానం వచ్చి బసకు.

హను:—(మృదంగా) ఇదో వింతబుదిఖానా. ఇలాంటి మొగుడితో నేకాబట్టి కాపరం చేస్తున్నాకాని మరొకరై అయితే సుఖా నికి మొహంవాచి చచ్చేది.

వెంక:—తెలివితక్కువగా కబార్లు చెప్పకు. నాకు తలనొప్పి.

హను:—పోసీలెండి. నాకు నాటకంవద్దు, సిరీమాలు వద్దు గాని రవికెలు నాలుగు కట్టించి పెడగురూ. అన్నీ చిరిగిపోయేయి. తొడక్కుని వీధిపమ్మంగాకి వెళ్లడానికే సిగ్గేస్తూంది.

వెంక:—ఒకటి విడిచిపెడికే వొకటి, ఒకటి విడిచిపెడికే యిం కొకటి. ను వ్విప్పు డడిగి కేమట్టు కెలాగ? ఈమాగు బబారికి వెళ్లి నప్పుడు చెప్పు.

హను:—ఈకాస్తకీ బబారంతా గాలించాలేమిటి? మనవీధుల్లోకే కావిళ్లతో గుడ్డలన్ను తెస్తారు ఎవరేనా. వస్తే పిలుస్తాలెండి.

వెంక:—ఇప్పుడు వచ్చేరాయేమిటి, వచ్చినప్పుడు పిలుద్దాగానిలే.

(‘రవికెలగుడ్డలు, పరికిణీగుడ్డలు, జాకెట్లగుడ్డలు. పట్టుగుడ్డలూ’ అని కేకలేస్తూ యిద్దరు నాయిళ్లు వస్తారు.)

హను:—(ఉలికిపడి) అదిగో మాటల్లోనే వచ్చేరు. వాళ్లకు వెయ్యే ఖాయావు. వెళ్లి పిలుచుకురానా?

వెంక:—శివ! శివ! (నిట్టూర్పు విసుచును.)

హను:—ఒబట్టలబ్బి! యిలా రండి.

(‘వస్తున్నామమ్మా!’ అని ఇద్దరు నాయిళ్లు—ఒకడు బట్టలకావిడితోనూ, వొకడు అరగజంబద్దతోనూ—వస్తారు.)

హను:—ఇలా వీధిచావిడిలోకి రండి.

నాయిళ్లు:—అలాగనే అమ్మా.

హను:—నీమంజోయి, పిలిచేను.

వెంక:—మంచిపని చేసేవు! (తనలో) ఇంట్లోకి రమ్మన్నాక యిప్పుడు పొమ్మంటే బాగుండదు. బేరంచేసి యెక్కువ ఖరీదని పొమ్మంటాను.

హను:—అబ్బీ! రవికలగుడ్డలు తీయించు.

1-వ నా:—తీస్తానండి అమ్మగారు. (గుడ్డలు తీస్తూ) ఇది వాయిల్ సిల్క్ రకమండి. జపాన్ లో తయారుచేసేరు. చాలా బాగుంటుంది ఉదాహరణకు ఇది పట్టుమీద రంగురంగుల పువ్వులండి. చాలా పసందుగా వుంటుంది. ఇప్పుడిదే కొంటున్నారండీ అంతా. ఖరీదుకూడా తక్కువేనండి.

వెంక:—అయితే దానిఖరీదంతో చెప్ప.

1-వ నా:—బాబూ! గజం రెండురూపాయలండి. అందరికీ రెండుం పావలా కిస్తున్నామండి. తమదగ్గర బేర మాడకూడదని చెప్పేసి రెండే చెప్పేమండి.

వెంక:—(తనలో) అమ్మబాబో! ఇంక పొమ్మంటే బాగుంటుంది.

1-వ నా:—(మరొకటి తీసి) ఇది కేవలం చిలకపట్టుండి. (మరొకటి తీసి) ఇది దక్షిణాదిపట్టుండి. (మరొకటి తీసి) ఇది కాశీపట్టుండి. (మరొకటి తీసి) ఇది జర్మనీమంచి నిన్ననే వచ్చిందండి. ఇంకా చాలారకాలు లున్నాయండి. అయ్యగారి సెలవైతే చూపిస్తామండి. (ఇంకా అనేకరకాల గుడ్డలు తీసి వెంకట రామయ్యమందర పొగవేస్తాడు. వెంకటరామయ్య యేమీ తోచక చూస్తావుంటాడు.)

హను:—నా కిది బాగుంది. పైగా ఖరీదు తక్కువ. ఇది పుచ్చుకోండి.

1-వ నా:—(తనలో) ప్రాణాలు వొంట్లో లేనట్టుగా కూచున్నాడేం? (పైకి) తమరు వేగిరం యెదోమాట సెలవిప్పిస్తే... చాలవీధులు తిరగాలి. ఒక్కయింటిదగ్గరే వుంటే మాకు పనిగాను. బాబూ మీకు తోచినమాట అడగండి.

వెంక:—(హనుమాయమ్మతో) నీ కిప్పుడు పట్టుగుడ్డలు వద్దులే, మరొకమాటు కొందూగాని. ప్రస్తుతం నూలుగుడ్డలుకొనుక్కో. (నాయడివైపు చూసి) నీదగ్గర నూలుగుడ్డలులేవు నాయమా?

1-వ నా:—(గుడ్డలు సద్దుకుంటూ) బాబూ, కేవలం నూలుగుడ్డలు లేవండి. తమవంటి భాగ్యవంతులే పట్టుగుడ్డలు వద్దంటే మరెవరు కొంటారండి. అయ్యా! మీ కంతగా కావాలంటే వాయిల్ సిల్క్ లుండండి, నూలుగుడ్డమీద పట్టుపువ్వులండి.

హను:—పోనీ, యీమాటు కోరెండుగజాల పట్టుగుడ్డ పుచ్చుకోండి. మళ్ళీ బజారి కెళ్లి నప్పుడు నూలుగుడ్డ తెచ్చిపెడుదురుగాని.

వెంక:—(తనలో) ఎంచేతో నామనస్సులో సంకటంగా వుంది. (పైకి) నాయిళ్లూ, పట్టుగుడ్డ యిచ్చేఖరీదు చెప్పండి.

1-వ నా:—బాబూ! మొదటే చెప్పేనండి. గజం రెండురూపాయలని. బేరం లేదండి. సిసలైన ధర. తమవంటి ప్రభువులదగ్గర బేరం చెప్పమండి. అసలుఖరీదుకే చెప్పేనండి.

వెంక:—(తనలో) పోనీ రూపాయికి అడిగిలేనో. అయినా పన్నెండుజా లంటాను. కాదు—(పైకి) నాయమా గజం అర్ధ రూపాయి చేసుకో. మరి బేరమెందుకు?

1-వ నా:—(తనలో) ఇదేమిటి? (వెంకటరామయ్యతో) అయ్యా, కొన్నుఖరీదు రూపాయపదిపేసకాలండి. అణా లాభమండి.

వెంక:—నువ్వు విన్నాసరే వినకపోయినాసరే అలా గిచ్చేయి. డబ్బు పూరికే వస్తుం దనుకున్నా వేమిటి?

2-వ నా:—గుడ్డలుట్టుకు పూరికే వస్తుం దేమిటండి? (తనలో) ఎంత ఆశ్చర్యం!

వెంక:—ను వ్యలాగ యిచ్చేవంటే వొకగజంగుడ్డ తప్పకుండా పుచ్చుకుంటా.

1-వ నా:—ఒక్కగజంగుడ్డా అండి! (తనలో) వింతమనిషి!

హను:—పోనీ రెండుగజాలేనా పుచ్చుకోండి. రెండురవిక లాతాయి.

వెంక:—ఎందుకులే. మళ్ళీ మరొకమాడ కొనుక్కుంటూగాని. నాయమా, నేను చెప్పిన ట్టిచ్చేయ్యి.

1-వ నా:—నుమ్మల్ని చంపేసినాసరే యివ్వనండి బాబూ.

వెంక:—ఎందుకు వెలిపోతా, వలాగ యిచ్చేయ్యి. ఇచ్చేసి మరి వెలిపో.

2-వ నా:—నుమ్మల్ని మీరు చంపి పాతేసినాసరే యియ్యమండి.

వెంక:—(తనలో) ఇప్పుడు కనక పిళ్లని వెలిపోనిస్తే మరెప్పుడూ యింతచవగ్గా దొరకదు. (గుడ్డ లాక్కొని, పైకి) ఇయ్యి, యియ్య కేంచేస్తావు? అర్ధరూపాయంటే యెనిమిదణా లన్న మాట. కాస్తా కూస్తానా.

1-వ నా:—(ఆశ్చర్యపడి, తనలో) ఇదేమి మనిషి! గుడ్డలాక్కుంటాడు! (వెంకటరామయ్యతో పైకి) బాబూ మాగుడ్డ మా మొహాన్ని పారెయ్యండి. పోతాం. (గుడ్డలాగుతాడు. వెంకట రామయ్య వదలడు.)

వెంక:—ఇచ్చేయ్యమంటేనే ఆధరకు.....

2-వ. నా:—మీ మియ్యమండి. మాగుడ్డ మానెత్తిని పారెయ్యండి, పోతాం. (ఇద్దరు నాయుళ్లూ కలిసి గుడ్డలాగుతున్నారు. గుడ్డ చిరిగిపోతుంది. వెంకటరామయ్య తూలిపడతాడు.)

హను:—మీరు కొనకపోతే కొనకపోయేరుగాని వాళ్ల గుడ్డ లాక్కుంటే యెలాగు చస్తారా?

1-వ. నా:—మాగుడ్డ చింపేనేరు. ఖరీదు కట్టియ్యండి.

వెంక:—నువ్వు లాగేవు, వాడు లాగేడు, చిరిగిపోయింది.

1-వ. నా:—అరే! మాగుడ్డ మీరు లాక్కుంటే మేము లాగనూ?

వెంక:—మీరు లాగితే చిరగనూ?

1-వ. నా:—(తనలో) ఈమనిషికి గట్టిగా బుద్ధిచెప్పాలి.

2-వ. నా:—(తనలో) వీడిపని పట్టించాలి.

1-వ. నా:—ఇచ్చేయ్యండి ఆముక్కఖరీదు.

వెంక:—ముక్కఖరీదు లేదు, గిక్కఖరీదు లేదు, పో.

2-వ. నా:—(ఆగుడ్డ తీసుకుని కావిడి బుజాన్ని వేసుకుంటాడు) దండమండి.

1-వ. నా:—సెలవండి. (వెళతారు)

వెంక:—పొండి, పొండి.

హను:—మీకు చాదస్తమా, పిచ్చా, వెర్రా, పీనానీతనమా, నన్ను చంపడమా.

(తెర వాలుతుంది)

2-వ అంకము

ఒకటో రంగం.

(పొద్దున్న)

(వెంకటరామయ్య వాలుకుర్చిలో కూచుంటాడు.)

వెంక:—(తనలో) ఇప్పటికి యేదైయేళ్లు వచ్చేయన్నమాటేగాని నా చేతులతో వొక్కదమ్మిడీ అయినా సంపాదించి, యిది నా ఆర్జన అన్నమా టెరగను. నా తండ్రిగారు, నాతాతగారు వారంతా ఆమహానుభావు లేం సంపాదించేరో అదే నేను యెప్పటి కప్పటికి జాగ్రత్తగా దాచివుంచడమేగాని నేనై ఆ ఆస్తి కొక్కదమ్మిడీ డబ్బులు చేర్చియెరగను. 'ఉద్యోగం పురుషలక్షణ' మని పెద్ద లంటారు. కాని నాకు సంతకం చెయ్యి దానికి నేర్చుకున్న విద్యేగాని అంతకంటే మరి నాలుగుముక్క లేనా హెచ్చురావు. సరి, వున్నస్థితి యిది. ఇట్టి సందర్భంలో డబ్బు యెలాగ సంపాదించడమని ప్రశ్న...సరే యిలాగ చేస్తే ఏమిటి. పోనీ పుస్తకాలు రాయడం వచ్చినా బాగుం

డేది. రెండు చేతులతోను రాసిపారేస్తాను. అబ్బ! తిన్నగా ఆక్షరం ముక్కలేనా రాయడం చేతకాదు. ఊహల కేం బోలె డున్నాయి. పోనీ యిన్ని వూహ లున్నప్పుడు వీటి నమ్మలేనో. వీటిని ఋద్రులించి విడిగా తీసి అమ్మలేముగా. అంటే బుర్రతో అమ్మకోవా లన్నమాట. ఏడిసిట్టుగానే వుంది. యోచన చేస్తే యిలాగే తేలుతుంది. ఒకటి కాదు. అన్నీ అంటే. అంతూ లేదు, పొంతూ లేదు. యోచన చెయ్యి డం మానేసినవాడే వుత్తముడు. నా కామాత్రం తెలియకపో వాలి, యిన్నేళ్లొచ్చి? నేను చేస్తూన్న పనే అది కాదు. సరి, అయితే డబ్బురావడ మెలాగా అని. కొంతమంది బొమ్మలు రాసి అమ్ముతారు. వాళ్లకుమాడా కొంత లాభం వస్తుందిట! అది నేర్చుకుంటేనో. ఔను నిజమే! ఇప్పుడు నేర్చుకోవాలి. అరవై యేళ్లొచ్చి చదువుకోక మన్ను కొట్టుకుంటానా. అన్నట్టు ఏదైనా అలాటి చదువులన్నీ లేతలేకాయలప్పుడు నాటుతాయిగాని ముదురువాటికి పనికిరావు. కాస్తే పూంటి పని చేస్తే తలనొ ప్పొస్తుంది. ఆబాధ యొక్కడ పడనూ. అదేం బాగులేదు. తలనొప్పి రాకుండావండే పనిలో దిగి డబ్బు సంపాదించాలి. చదువు కేంలే వెధవ చదువు. నాకోస మది పుట్టలేదు. దానికోసం నేను పుట్టలేదు. మరి...లచ్చయ్య కోమటి, ఒక్క లచ్చయ్య కోమటేమిటి. కోమట్లంతా భాగ్య వంతులే, కోటిశ్వరులు, లక్షాధికారులు! వీళ్ల కింత భాగ్య మెలాగ వచ్చింది? వర్తకమేనా కారణం, మరేమేనేనా? మరేమంది వాళ్ల మొహం, నామొహం. వర్తకమే కారణం. అంటే వర్తక మెప్పుడూ లాభమే కాని నష్టం కాదన్నమాట. ఒకవేళ నష్టమే వుంటే వీళ్లంతా దాన్నే పట్టుకు యెందుకు దేవుల్లాడతారు! నిజమే. పోనీ వర్తకం చేసినాస్తేనో?

(వీధిలోవు తడుతూ 'అయ్యా, పంతులుగారూ' అని కేక వినవస్తుంది.)

వస్తున్నా. ఎవరు వారు? (తలుపు తియ్యగా వొక నాయిదుకుర్రాడు వొక అచ్చునోటి సిస్తాడు) ఏమి టిది?

నా:—బాబూ, వూళ్లో అందరికీ మానాయిదుగా రీనోటీసు లి.య్యమని చెప్పేరిండీ. తమకిమాడా వొకనోటీ సిచ్చేనండి. బాబూ సదు వులే తెలుస్తుందండి. సెలవండి. (వెళతాడు.)

వెంక:—(తలుపు వేసి, వర్షమీద కూచుని, నోటీసు చదువును) "అయ్యా, ఇందువల్ల ఊళ్లో యెల్లవారికీ తెలియజేయడ మేమనగా, మేము మాతాలాకు పెద్ద బట్టలషాపును సుమారు రు. 2500 (రెండువేల అయిదువందలు) ఖరీదైనదానిని మాయొక్క ప్రస్తుత అవస్థలనుబట్టి అమ్మివేయవలసివచ్చి రెండు

వందలరూపాయలకే యిస్తున్నాము. కావలసినవారు సాయం
త్రం 5 గం. లకి మా కొట్టుదిగ్గరికి రావలసినది.

ఇట్లు
బట్టలకొట్టుయజమాని,
బజారుపక్కని 5-వ సండులో
చిన్న మేడపైని, రాజమందిరము.

(ఆశ్చర్యంతో మాస్తా) ఓహోహో! నమ్మడానికి వీలు
లేకుండా వుంది! నాకుమోచన కలగడమేమిటి, కలిగిన
నెంబడి యిటువంటి అవకాశం చిక్కడమేమిటి! ఆ దేవుడు
పంపించినట్టుగా యెగురయింది. అదిన్నీ 2500 రూపాయలు
కాస్తామాస్తా డబ్బు కానుకదా! అటువంటిది 200 రూపా
యిలికి, వెళ్ళు రెండువందల రూపాయలు. ఏమి ఆశ్చర్యం!
ఎంత లాభం! మాతాత, మానాన్న యిలాగ నాళ్ళ జన్మంలో
సంపాదించేరా? నాళ్ళ తెలివితేట లదోమాస్తారు. అయితే
యిది కొని మళ్ళా తిరిగి అమ్మేస్తే చెప్పలేనంతలాభ మొస్తుం
ది. ఇలాంటి అవకాశం పోగొట్టుకోగూడదు. మరేమంది?
ఇలాంటి కనక మరో నాలుగైదు వచ్చేయంటే యింకే
మంది, మాతాత, మా నాన్న సంపాదనలతో సమానమై
పోతుంది నా ఆర్జనసూడా. అయినా ఆలోచిస్తా. ఈ అవకాశం
మట్టు గెన్నీ యిబ్బందు లొచ్చినా విశిచిపెట్టను.

(నాన్నా! నాన్నా! అంటూ రంగారావు వస్తాడు.)

రంగారావు:—నాన్నా! అమ్మ నిన్ను మణికట్టుకోమంది. రా నాన్నా,
బోంచేద్దాం. నాన్నా, అమ్మమోసే నాకింతి పట్టేస్తానంది.
రా నాన్నా.

వెంక:—వస్తున్నా, పద. (వెళ్ళతారు)

రెండో రంగం

(పాయింట్)

(వెంకటరామయ్య కుర్చీమీద కూచుంటాడు)

వెంక:—(తనలో) తప్పకుండా యీ న్యవహారంలో జోక్యం కలుగ
జేసుకోవాలి. ఈ అవకాశం పోగొట్టుకుంటే బతుకు నిరర్థక
మైపోతుంది. నా తెలివి, నా జ్ఞానం అటువని కాదిన వెన్నెల
అయిపోతాయి. (ఆలోచించి) ఏమోయ్! ఒకేయ్! ఇల్లా
రా, ఒక్కమారు.

[లోపల 'వస్తున్నా' అని జవాబు. హనుమాయమ్మ
వస్తుంది.]

హను:—ఏమంత అడావిడిగా పిలిచేరు?

వెంక:—రా చెప్తా.

హను:—(పరికించి చూసి) అదోమాస్తారుగా వున్నారే? ఏప్పుడూ
లేని వింతకళకాంతు లొచ్చేయి మనిషికి!

వెంక:—(నవ్వుతూ) నిజంగా?

హను:—నిజంగానే! ఏజన్నానా నవ్వెరగరు, ఇవాళ నవ్వుతున్నారు
మాడా! ఆ దెంచేతో!

వెంక:—నిజంగానే! అదేమిట లా గంటావు? నే నెప్పుడూ నవ్వు
తూనే వుంటాను.

హను:—అమాటల కేంలేండి. నిజంగానే వింతగా వుంది నాకు
మాడా.

వెంక:—(తనలో) దీని కి వ్యవహారమంతా ముందే చెప్పేయ్య
మాడను. దానిలో వుండే రసం పోతుంది. ఆపని అంతా
పూర్తి కనుకుని వచ్చి అప్పు డొక్కమారుగా చెప్తే రక్తి
కడుగుంది అది ఆశ్చర్యపడి నేనెంతటివాణ్ణో అనుకుంటుంది.
అలా చేస్తేనే చాలా తమాషాగా వుంటుంది.

హను:—మళ్ళా ఆలోచనలో పడ్డారే? చెప్పండి, ఏదో చెప్తానని.
మీరేగా అన్నారు.

వెంక:—ఇప్పు డప్పడే నీతో చెప్పను. తర్వాత చెబుతా.

హను:—పోనీ లెంకి అయితే. మీతో అంతా కళాకళలు. ఈ గం
నవ్వు, ఈ గం విచారం.

వెంక:—పోనీదూ — నాగన్నా! ఒకేయ్!

(‘బాబుగారండీ!’ అంటూ నాగన్న వస్తాడు)

నాగన్నా! వెళ్లి ముసలమ్మని బగ్గీకట్టమరమ్మను వేరం.
తై రుయిపోయింది.

నాగ:—చిత్తం బాబూ! (వెళ్ళతాడు)

(వెంకటరామయ్య గుడ్డో వేసుకొని యింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది)

హను:—మీసంగ తంతా మాస్తే యేదో నాచకంలా గుంది. ఇంత
వేగం వీధిలో కెళుకున్నారేం యిచాళి? అదీ యింత
సంసోదంతో?

వెంక:—నీ కెప్పుడూ నవ్వుతారే. వేళా వేళా లేదు. నే నిప్పు
డప్పడే చెప్పను. చెబితే దాంట్లో వుండే స్వారస్యం పోతుంది.
వెళ్లి తిరిగివచ్చేక. (నవ్వుతాడు.)

హను:—పోనీలెండి. మీ రిప్పుడు సంతోషిస్తే నే నప్పుడు సంతో
షిస్తా. అంతేనా, అంతకంటే మరేమేనా వుందా? చెప్పక
పోయేక మిమ్మల్ని యెన్నిమా ర్లడిగితే యేం లాభం?

(నాగన్న వస్తాడు)

నాగ:—అయ్యో! బాబుగారండీ! బగ్గీ వచ్చిందండి.

వెంక:—వచ్చిందీ, అయితే సరి. (నడిగా పోతూ) ఏమేయ్! వీధి తలుపు వేసుకో. జాగ్రత్త సమీ, గోచుకుపోయేరు. గడియ గట్టిగా వెయ్యి. మల్లె యిప్పుడే వస్తా. (వెళ్లును)

హను:—(గడియ వేస్తూ) ఇవాళ యేవో విశేష ముంది. అన్ని రోజు ల్లాగా లే దీరోజు! (తలుపు వేస్తుంది.)

(నాగన్న వస్తాడు)

నాగ:—అమ్మగారండీ!

హను:—ఏం? (తలుపు తీస్తుంది.)

నాగ:—గడియ గట్టిగా యేసేరో లేదో అయ్యగారు చూసిరమ్మ న్నారు.

హను:—చూసిరమ్మంటే పిల్చేవేం?

నాగ:—గడియవెయ్యడం నూడడ మెలాగండి?

హను:—అది మీ అయ్యగారి నే అడుగు.

నాగ:—సి త్తమండమ్మా. (వెళ్లును)

హను:—(గడియ వేస్తూ) వెర్రిబ్రాహ్మణు, వెర్రినాగన్న!

(తెర వాలుతుంది)

మాడో రంగం

(బహుళో సంగం)

(మధుగునాయిళ్లు వస్తారు)

3-వ. నా:—వస్తాడో లేదో!

2-వ. నా:—కహ్మర్తిమండాకొ కు, రాకేం?

1-వ. నా:—నాడే రాకపోతామా?

2-వ. నా:—(3-వ. నాయికితో) ఏమని చెప్పేవురా నువ్వు?

3-వ. నా:—మరేం లేదు. ఆనోటి సిచ్చేసి వచ్చేనేను.

2-వ. నా:—మంచిపని చేసేవు! మరేం అనుమానం తట్టలేదుకదా వానికి?

3-వ. నా:—నే నేమేనా మాట్లాడితేగా? అచ్చునోటి సిచ్చి వచ్చేనేను.

2-వ. నా:—మంచిపని చేసేవు!

1-వ. నా:—(దూరంగా చూసి) అదిగో రోయ్! వాడిబగ్గీ! సందు మల్లింది!

2-వ. నా:—(చూసి) భేష్! ఐహ్వ! అశంతతయసంలాగ వూగు లాడుతూ వస్తాందిరా!

1-వ. నా:—ఆహాహా! ఏమి చక్కనికబ్బం! ట్రకట్రక కట్రకట్ర! వేరే గంటవాయి చక్కల్లేదు. అదేం సుగ్రం?

3-వ. నా:—ముసిలిగుగ్రం! ముసిలిపైస! పాతగొక్కిబండి! ట్రక, ట్రక, కట్రకట్ర!

1-వ. నా:—ఉత్తపీనాసిమండాకొగారు!

2-వ. నా:—రండి యింక లోపలికి పోవాం. కనబడితే పని చెడు తుంది.

1-వ. నా:—(తక్కిన యిద్దరితో) ఒరేయ్! మీ చెంతమాత్రం నవ్వ డంగాని, వేళాకోళం చెయ్యడంగాని వుండువాడవు.

2-3-వ. నా:—ఉఁ, ఉఁ. (నవ్వుకుంటూ వెళుతున్నారు.)

నాలుగో రంగం

(అదేసందులో ఒక చిన్న మేడ)

(వెంకటరామయ్య బగ్గీ దిగుతాడు. బగ్గీ వెళ్లి మారాన నిలు చుంటుంది.)

వెంక:—ఏమయ్యాయి, ఎవరూ లేరు. పలకరేం?

3-వ. నా:—అగ్యూ, యిక్కడే దయచెయ్యండి.

వెంక:—ఇక్కడేకామా బట్టలకొట్టగ్గుం? మళ్ళీకామా నోటిసు తెచ్చేవు?

3-వ. నా:—ఔనండి బాబూ నేనే. ఇక్కడికి దయచెయ్యండి, మేడమిదికి.

వెంక:—వస్తున్నా. (తనలో) నాపుణ్యం వుచ్చింది. మరెవరూ రానట్టేవుంది. పోయీ లేకపోవే యిట్టే తెమిలి పోతుంది. (మేడ యొక్కుతాడు. ఇద్దరునాయి క్లెగురొతారు. వెంకట రామయ్య వాళ్లను బొల్పుకొని కొంచెం భయంతో) (పైకి) ఇక్కడ మీ రున్నారేం? (భయంతో) నిన్న మీరే కాదా గుడ్డలను తెచ్చేరు మాయింటికి?

1-వ. నా:—ఔను బాబూ మేము గుడ్డలను తెచ్చాం.

వెంక:—(భయంతో) ఇక్కడెక్కడా బట్టలు లేవేం? బట్టలకొ ట్టుముతున్నారుకామా?

2-వ. నా:—ఔనండి.

హను:—చెప్పవచ్చుకోసం ఆలూరు బెంగపెట్టుకు యేకిస్తే యెలాగ? నన్ను తన తేనెనీలతి డబ్బుంది యింట్లో.

వెంక:—నే బతకను, బాబోయ్! బతకను. నే చచ్చిపోతా, చచ్చి పోతా.

హను:—ఇంక నా కేం వారి నాయనా. ఇంగో మొదట భోం చెయ్యండి కొంచెం నొంట్లో స్తిమితంగా వుంటుంది.

వెంక:—అలి లేందే. జ్వరం బాబోయ్ జ్వరం.

హను:—ఇంగో, నామాట విని యింత జాగో, కాసినో తాగండి, చేస్తా. తర్వాత నిద్రపడితే తెల్లవాడేబప్పటికి సర్దుకుంటుంది.

వెంక:—నాకు తిం డొడ్డోయి! నేను బతకనోయ్!

హను:—నా కేం దిక్కురా భగవంతుడా! నాగన్నా! నాయనా! తండ్రి! ఇలాగ రా బాబూ, వొక్కమాటు. ('వస్తున్నానండి అమ్మా' అని నాగన్న వస్తాడు). నాగన్నా, వెళ్లి వైద్యుడి గారి నొకమాటు పిలుచుకురా, అయ్యగారికి వొంట్లో బాగుండ లేదని.

నాగ:—చిత్తమండి అమ్మా, పిలుచుకొస్తా. (నెళతాడు).

హను:—ఇరుగో నామాట కాస్త విందురూ.

వెంక:—నాదగ్గర డబ్బులేదు, నాయనూ, డబ్బు లేదు.

హను:—ఎవ రానాయిల్లు? ఏనాయిడు లాక్కున్నాడు?

వెంక:—.....

హను:—అడిగినదానికి జవాబు చెప్పండి.

వెంక:—.....

హను:—ఏనాయిల్లు లాక్కున్నారో, రేం ఏడవో? వెళ్లేటప్పుడే అనుకున్నాను యిలాటి వుపద్రవం వస్తుంది. లేకపోతే యెన్ననూ లేని కళకాంతులు రానడమేమిటి మెంహానికి. ఏజన్నానా కవ్వెగని మనిషి, నవ్వుడ మేమిటి? అయ్యో దేవుడా! ఏవో యింత ఓని తిరుగుతూన్నమనిషిని తిన్నగా తిరగనిచ్చేవు కాదు. పాపిషిదేవుడా యింకేం దిక్కు?

(నాగన్న వస్తాడు)

నాగ:—అమ్మా, డాక్టరుగారిని తీసుకొచ్చేనండి.

హను:—ఇలా రమ్మను నాయనా. ఇలా రండి బాబూ.

(వైద్యుడు వస్తాడు)

అమ్మా! యెవరో నాయిల్లు నావారిదగ్గర డబ్బు లాక్కున్నారట. వొళ్లు తెలియకుండా వచ్చిపడ్డారు.

వైద్యు:—(ఆశ్చర్యంతో) ఏమి?, డబ్బు లాక్కోడమే!

హను:—ఎవరో దుర్మార్గులు లాక్కున్నారట.

వైద్యు:—అయితే పోలీస్‌చార్జ్ యిచ్చేగా, లేనా యింకాను?

హను:—ఇప్పుడే యింకా చచ్చిపడ్డారు

వెంక:—నాడబ్బోయి! నారూపాయిబోయ్!

వైద్యు:—అదేమి? అప్పిడే సంధించింది!

హను:—ఒళ్లు తెలియకుండా పడిపోతేనే.

వైద్యు:—సింకటరామయ్యగారూ... ఏమండోయి! వెంకటరామయ్య గారూ!...పిలుస్తే పలకరేం?

హను:—అసలు స్మారకం లేందే. ఏదేనా మంచి మం దిచ్చి రక్షింతురూ బాబూ, మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను. మీరే బతికించాలి.

వైద్యు:—ఈమాత్రానికే అంత భయ మెందుకండీ. మరేం భయం లేదండమ్మా. ఇలాంటి జబ్బులు లక్ష కుదిరేవు. నెత్తిమీద వెంట్రుక లేన్ని వున్నాయో అన్ని కుదిరేవు. ఇ దోలెక్కా యేమిటి?

హను:—మీమీదే భారం వేసేను. మీరే రక్షించాలి.

వెంక:—నాడబ్బోయి! నారూపాయిబోయ్!

వైద్యు:—మీరు మరేం భయపడకండమ్మా. నేను మం దిస్తాను. రేపటితో అదే తగ్గిపోతుంది. నేను యింటి కెళ్లి మందు పంపిస్తాను. ఆమందు మాడుగంటల కొకమారు చొప్పున యివ్వండి. టక్కున కట్టేస్తుంది, రేపటికి. మీబంట్రోతుని పంపించండి.

హను:—అన్నం పెట్టించమన్నారా?

వైద్యు:—ఇప్పట్లో అన్నం విషతుల్యం. అంతకంటే వేరే చెప్పక్క ర్లేదు. ఆయన అంతగా ఆకలంటే, యింత గోధుమజావో, లేక సగ్గుజావో మరంటే కాఫీవో యియ్యండి. ఆయనకనక అడగడా, భేష్ నిరాహారం గా వుంటేనే మంచిది. ఉపవాసం కంటే శ్రేష్టమైన మందే లే ఏసలు. రేపటిమాట చూద్దాం. నిమ్మళిస్తే రేపే లఘువుగా పళ్ళం పెట్టొచ్చు. మరి నేను నెలవు వుచ్చుకుంటానండి. నాగన్నను పంపించండి మందుకి.

హను:—ఏదో మంచిమం దిచ్చి తమరే రక్షించాలి. మిమ్మలినే నమ్ము కున్నాను.

వైద్యు:—మరేం ఫర్వాలేదండమ్మా. మీరుమట్టుకు భయపడకండి.

హను:—మంచిదండి.—నాగన్నా!

హిందూదేశపు
సుప్రసిద్ధ
ఉత్పత్తులలో
మకుటమువంటిది.
కేశరంజన్.

నిరుపమానమగు తలనూనె

ఇట్టిమాదిరి నూనెలలో నిది
శ్రేష్ఠమైనదేగాక సాటిలేనిదిగా యున్నది.

కేశరంజన్

వెండ్రుకల బాగుగా వృద్ధిబరచి మెదడుకు చలువజేయును.

*

స్త్రీలవ్యాధులకు అద్భుతనివారిణి.

అశోకారిష్ట

సంపూర్ణ నివారణకు ఒకసీసా మందు చాలును.
సీసా వెల రు. 1-8-0. ప్యాకింగ్ పోస్టేజీ ప్రత్యేకము.

*

రక్తమును శుభ్రపరచుటకు అద్వితీయమగు

అమృతవల్లి కషాయము

ప్రాణాధారమువంటిది.

చెఱుర క్తమును, విషర క్తముల శుభ్రపరచి
అసలైన రంగును, ప్రకాశమును గలిగించును.
సీసా 1 కి రు. 1-8-0. పోస్టేజీ ప్యాకింగ్ ప్రత్యేకము.

N. N. SEN & Co., Ltd.

18/1, 19, Lower Chitpore Road, Calcutta.

వాప్రైన్ యనెడి చిన్న డాక్టరు

దీని లేపనము వలన
గజ్జ, కురుపులు, విషచర్మ
వ్యాధులు మొదలగునవి
మాయమగును. మరియు
తేలు కుట్టినవోట ఈమం
దును చరిమినయెడల అతి
శీఘ్రములో బాధ నివా
రణ మగును. గాయము
తగిలి నెత్తురు కారుచుం
డినవోట చరిమినవెంటనే
దానిని రానీయక ఆపును.

ఈమందు విషద్రవ ఒకసీసా వుండుకొనిన వైద్యు డక్కర
లేదు. ఈబొమ్మ మెచ్చుటను దొరకును.

వెల: $\frac{1}{4}$ బొమ్మ సీసా 0-4-0. $\frac{1}{2}$ బొమ్మ సీసా 0-8-0.

లస్టర్ దంతమంజనము:— దీనిని ప్రతిదినము
ఉపయోగించుచు వచ్చినయెడల దంతచికిత్స అనావశ్యకము.
పెక్కువెలగల టూత్ పేస్టుల గుణములెల్ల ను దీనియందుకలవు.

దీనివెల పొట్లము 1-కి 0-1-0. మాదిరికి వ్రాయుడు
లస్టర్ మ్యానుఫ్యాక్చరీంగ్ కంపెనీ, చిక్మామాగలూరు

గీతామృతము

భగవద్గీతను వచన కావ్యములో రెండువందల
పుటలలో చిన్నిపాత్రముగ తయారొనర్చితిమి. శైలి
సులభము. భావముమధురము. విన్నవారు మరియు
క్కసారి వినిగోరెదరు. చదివినవారు మరియుక్క
సారిచదువగోరెదరు. యోగము నిష్కామయోగ
ము. లక్ష్యము ముక్తి, ఆచరణపవిత్రము, ఆసక్తి
అనానక్తి. వెలయోస్వల్పము! ఫలమా అధికము!
ప్రయోజనమా! ముక్తి. ఆకురుక్షేత్ర రణరంగ
మందలి, మధురగాన మాలకించుడు. అదియేగీతా
మృతము. వెల 0-2-0

ఎవరికేపుస్తకములుకావలసినను
సుందరరామాయం సస్సు.
పబ్లిషర్లు, బుక్ సెల్లర్లు, లెనాలి.
అనివ్రాయవలయును.

ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వము

ఈ ప్రథమసంపుటమునందు డిప్యూటీ వ ఆక్సెసివ్ సుమారు ౬౦౦ పుటలు గలవు. ఇందు 'అ' నుండి "అధ్వర్య" వరకును గల విషయములు గలవు. త్రివర్ణపటములు ౮, ఇతరపటములు ౧౨౫, వివిధ విషయములు ౮౦౦ కలవు. సంపుటము చక్కని స్వదేశీ చర్మముతోను, బుగారురేఖలతోను సంపుటి కృతిము. సంపుటము వెల రూ. ౧౦-౦-౦. ప్రవేశరుసుము రూ. ౧-౦-౦. ము. రూ. ౧౧-౦-౦.

ప్రతిసంపుటమున ౬౦౦ పుట లుండును. సంపుటము వెల పదిరూపాయలు.

పోస్టుద్వారా: ప్యాకింగు పోస్టుఖర్చులు రూ. ౧-౮-౦. రైలుద్వారా: దగ్గరచోట్లకు ఖర్చులు రూ. ౦-౧౨-౦

✎ పోస్టు లేక రైలుఖర్చులు ప్రత్యేకము. చందాదారులు అడ్వాన్సు రు. ౫ లు పంప ప్రార్థితులు.

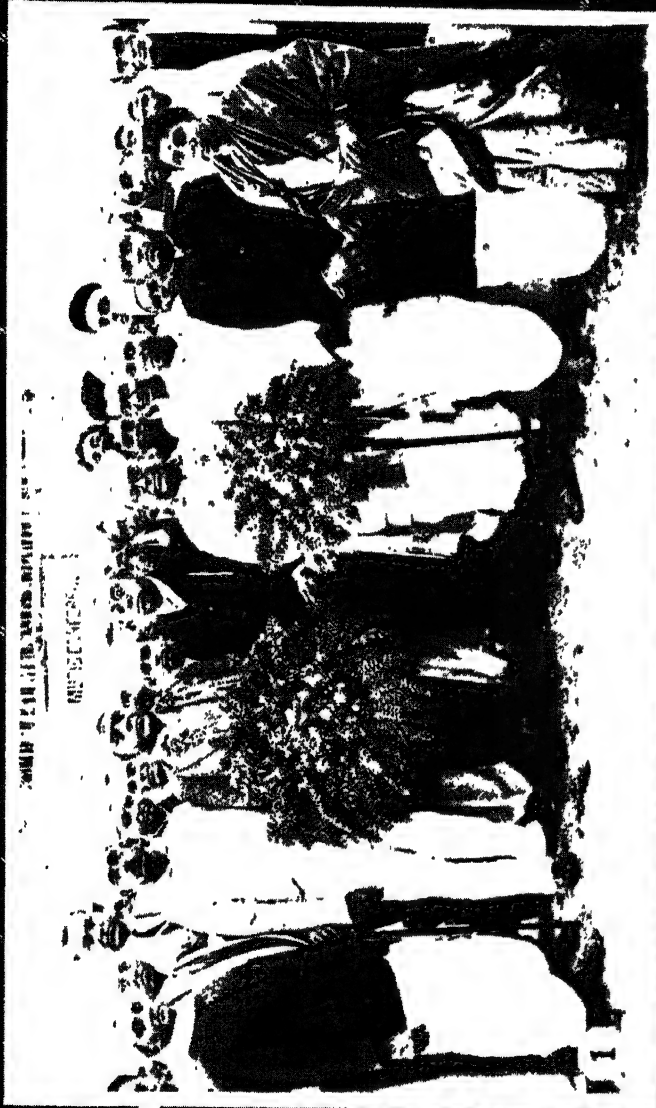
ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వ కార్యాలయము, నెం. ౭, తెలుశెట్టివీధి, మద్రాసు.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము

అమృతాంజనము డిపో, బొంబాయి లేక మదరాసు.

(6) 1. చెన్నపురి సంగీతపరిషత్తు - ప్రారంభోత్సవము-1932; 2. భారతీయ సంగీత గ్రీష్మపాఠశాల, చెన్నపురి.

1. రెండవ దక్షిణభారత హిందీపట్టప్రదానసభ; 2. వాగ్దేయకారకర్త, హరినాగభూషణముగారికి బందరులో సన్మానము.

నాగ:—అమ్మా.

హను:—నారితో నెల్లి, వారు మందిస్తారు, పట్టుకురా.

నాగ:—చిత్తమండి. (ఇద్దరూ వెళతారు.)

వెంక:—నాడబ్బోయి, బాబోయ్! నే నియ్యను బాబోయ్!

హను:—నాకు వణు కేసుగొస్తాంది. ఈరాత్రి యెలాగ గనుస్తాందో దేమిటో? మార్యవారాయణగూర్తీ, తండ్రి, రక్షించు. నాయనా! నిన్ను చూడనిగోన నేను భోంచెయ్యను. తండ్రి తిరస్తి వెంకటేశ్వరలూ, కాను నాయనా. ఈజ్జానియ్య లిస్తే నీకొం డెక్కి నీవగ్యనం చేసి నీకు పదిశులాల వస్తువు చేయించి పెడతాను బాబూ, రక్షించు రక్షించు...

ముసలగూర్త!

(‘ఓయ్ అమ్మా’ అంటూ ముసలయ్య వస్తాడు.)

ముసలగూర్త! నువ్వు వెల్లి దేవతార్చనపు కాస్తజ్ఞుగారి నడిగి మంత్రించిన వీధూతి తీసుకురా, పో.

హను:—చిత్తమండి. (వెళతాడు)

వెంక:—నాయనోయ్, బాబోయ్!

హను:—ఏమీ, యెందుకూ?

వెంక:—నన్ను చంపెయ్యి, నాడ బ్బిచ్చెయ్యి.

హను:—అయ్యో డబ్బా! ఇదెక్కడి డబ్బుమ్మా! ఇదిగో మీరు నాకుకాదు. ఆడబ్బుకి ముడివేసేరు. విన్నారా? ఓయ్!

వెంక:—రెండువందల రూపాయలాయ్!

(నాగన్న వస్తాడు)

హను:—నీదీ మందు తెచ్చేవా?

నాగ:—ఇదిగోనండి, నై నమంతా తమతో మనివిచేసేనన్నారండి డాక్టరుగారు.

హను:—ఔసులే.....మందు తాగండి.....మిమ్మల్నే.....విన బడలేదూ,

వెంక:—రెండువందల రూపాయలాయ్!

(దేవతార్చనపు బ్రాహ్మణు, ముసలయ్య వస్తారు)

దేవ:—అమ్మగారు నాకోసం కబురుపంపేరుట.

హను:—మంత్రించిన వీధూతి తెచ్చేరా?

దేవ:—చిత్తం తెచ్చేనండి. ఇదిగోనండి.

హను:—అ దక్కడ వుంచి నేను మీ కోరూపాయిన్నర యిస్తాను. మాతమ్మను నీతారామయ్య కొక టెల్లిగ్రాఫు వేయించి

పెట్టండి, వేగం రమ్మో, మీబావకు వొంట్లో నిమ్మళంగా లేదనీ, మరేమో వేగం రావలసిందనీ.

దేవ:—మరేం భయంలేదండమ్మా.

హను:—వేయించండి మొదట.

దేవ:—చిత్తం చిత్తం.

హను:—(పెట్టిగ్గును) వేగం వెల్లిరండి.

దేవ:—నెలవండి. (నెట్టు)

(మంత్రించిన వీధూతిని హనుమాయమ్మ వెంకటరామయ్యకి పెకాశుంది.)

వెంక:—బాబోయ్! బాబోయ్! కొట్టెయ్! కొట్టెయ్!

హను:—(వెంకటరామయ్యవొట్లు గూచి) అబ్బో! జ్వర మెంత వున్నకంగా వుందో! ఏమి నాకు డిక్కు? నాగన్నా! ఓనాగన్నా!

నాగ:—అమ్మా!

హను:—ఇదిగో నువ్వు వెల్లి వైద్యుడిగారిని వరొకమాటు పిలుచు కురా. వేగం రమ్మను.

నాగ:—చిత్తమండి. (నెట్టు)

(దేవతార్చనపు బ్రాహ్మణు వస్తాడు)

హను:—అపిడే వచ్చేసేరే? వేసేరా?

దేవ:—అమ్మా, నాకు మరేమో ఇంగ్లీషు రాదు కాదండి. అంశత మా అబ్బాయి కాడబ్బిచ్చి బైసికిలుమీద వెల్లి టెల్లిగ్రాఫు వేసి రమ్మని పంపించేనండి.

హను:—మంచిపని చేసేరు.

దేవ:—అమ్మా! నే నొకటి మనవిచేస్తాను. ఆలోచించి తమకి నచ్చితే చెయ్యండి, నచ్చకపోతే మరేమి అభ్యంతరం లేదు.

హను:—ఏమి టది? చెప్పండి.

దేవ:—మనవిచేస్తా. పూజారిరమణయ్య మొన్న యిలాంటిదే వొక శ్లోకి వస్తే యిట్టే వుదిచ్చేసేడు. అతను మహాభట్టివైద్యుడని దేవాలయంచుట్టావున్న కాపా శ్లోతో చెప్పుకుంటారండి.

హను:—అలాగే చూద్దాం లెండి. ఇప్పు డొకవైద్యుణ్ణి పెట్టేంకదూ.

దేవ:—ఔసు లెండమ్మా. అది కాకపోతే, కంసాలి వీరబ్రహ్మన్న పిలి పించినా సరే. అతనూ ఘట్టివాడేనండి. మొన్న ‘నాకు విరో చనాలమాత్ర వొక టిప్పించవోయ్ వీరబ్రహ్మం’ అని అడిగితే మహామంచిమాత్ర యిచ్చేడండి. ఆమాత్ర వుచ్చుకున్నాక

రోజుల్లా నలభైవిరోచనా లయి వొంట్లో కల్మషం లేకుండా కొట్టేసింది. ఆఖరికి లేచి నిబువ్వాడానికి వొంట్లో నోపిక లేకపోయినాకూడా విరోచనాలు కట్టలేదండి. ఒంట్లో యేమీ కల్మషం మిగలలేదండి. అలాంటివైద్యుడు. మహాఘటివైద్యుడు!

హను:—ఇప్పటివట్టుకు మనకు తెలిసినవైద్యుణ్ణి పెట్టేంకమా.

(వైద్యుడు వస్తాడు)

దేవ:—వచ్చేరా తమరు. పయచేయండి. తమంత ఘట్టివైద్యుడివూళ్లో లేడని ప్రసీద్ధి! మహామంచినైద్యం!

హను:—బాబూ, మల్లా మీ రోగూటు చెయ్యిచూడండి. నాకు ధైర్యం చెప్పండి తండ్రీ!

వైద్యు:—(చెయ్యిచూసి) ఇందాకంటే. అయితేమట్టుకు జ్వరం కాస్త అధికంగా వుంది. అంతేగాని మరేం లేదు. మీరు నాగన్నని పంపించండి, మరొకమందుకూడా యిస్తాను. అదీ, నేను మొదట పంపించినమందు రెండు కలిపి వేస్తావుండండి. మరేం భయపడకండి. అదే తగ్గిపోతుంది, తెల్లారేటప్పటికి.

హను:—మిమ్మలినే నమ్ముకున్నాను. మీమీదే రక్షించే భార మంతా వేసేను.

వైద్యు:—మరేం భయం లేదండమ్మా. నే నున్నాకదండి. ఆయన ప్రాణానికి నాప్రాణ మడ్డేస్తా. సరా మీకింక నమ్మకమేనా?

హను:—నీదో రక్షించండి బాబూ. (వైద్యుడు వెళతాడు. హనుమాయమ్మ దేవతార్చనపు బ్రాహ్మడివైపుచూసి) కాస్తరుగారూ! మీ రివాళ రాత్రి యిక్కడే వుండిపోవాలి. నే నొక్కరైను, ఆడదాన్ని. ఇంట్లో మరేమొగసహాయం లేదు మీరు నామాట తీసెయ్యక యిక్కడే వుండాలి.

దేవ:—చిత్తం అలాగేనంకిమ్మా. తమ రన్నిమట్టడగాలా అండి. నాగావంచా యీబెంచీబల్లమీదో, ఆగచ్చమీదో వేసుక యిక్కడే పడుకుంటానండమ్మా.

(తెర వాలుతుంది)

ఆరో రంగం

(పొద్దున్న)

(వెంకటరామయ్య మంచంమీద పడుకున్నాని వుంటాడు. దగ్గరబల్లమీద హనుమాయమ్మ కూర్చునివుంటుంది. దేవతార్చనపు బ్రాహ్మణుడు నిలబడివుంటాడు.)

హను:—అయ్యా! కాస్తరుగారూ! మీరు రైలుస్టేషనికి వెళ్లి చూ తమ్ముడు వచ్చేడేమో వొకమాటు చూసి, వచ్చివుంటే వేగిరం

తిన్నగా మనింకిత తీసుకురండి. ఊరంట పెత్తనానికి వెళ్ల నియ్యకుండా మొదట యిక్కడికే తీసుకురండి.

దేవ:—చిత్తమండి. అలాగే తీసుకొస్తానండి.

హను:—వేగిరం వెళ్లిరండి. మల్లా యేదేనా పని వుంటుంది.

దేవ:—అలాగేనండి. ఇక్కడ వున్నట్టుగా వెళ్లి చక్కా వస్తానండి.

హను:—వెళ్లిరండి. (దేవతార్చనపు బ్రాహ్మణుడు వెళతాడు.)

(నాగన్న వస్తాడు)

నాగ:—అమ్మా!

హను:—ఊ. ఎందుకు?

నాగ:—పోలీస్ వచిన స్పెట్టరుగా రొచ్చేరండి. పంతులుగారితో ఏదో మాట్లాడవలసిన పనుందింటుంది. తమసెల వైతే వస్తారండి.

హను:—ఇలా రమ్మను లోపలికి.

నాగ:—చిత్తమండి. (వెళతాడు)

(పోలీస్ ఐన్స్పెక్టరు, నాగన్న వస్తారు.)

హను:—(తలుపుచూటున నిండుండి) నూగొండి ఆ కుప్పీమీద.

పో. స:—(కూచోను) నిన్న పంతులుగారి సెవల్లో దోచుకుపోయే రని మాకు వైద్యుడుగారు తెలియజేసేరు. దాని విషయమై సంగతులు తెలిసికోడానికి వచ్చేను. పంతులుగారిని పిలిపించండి, అడుగుతా.

హను:—నారి కొంట్లో యేమీ నెమ్మగా లేదు. సుస్తీగా వున్నాను. ఆదోషిడివిషయమై నాకు తెలిసినంతమట్టుకు నేను ఈ కాగితంవీ రాసివుంచేను. తాము చూడవచ్చు. నాగన్నా, ఈకాగితం నారి కియ్యి.

నాగ:—చిత్తమండి. (కాగిత మందిస్తాడు)

పో. స:—(కాగితం చదివి) దీనిలో మాకు కావలసిన తబిసీల్లన్నీ లేవు. ఇంకా అనేకసంగతు లడగాలి.

హను:—వారికి జబ్బుగా వుంది. ఇప్పట్లో అంతకంటే యెక్కువ చెప్పడానికి తెలియదు. వారికి నిమ్మళించేక రెండు మూడు రోజు లయేక వస్తే తక్కినసంగతు లన్నీ తమకి మనివిచ్చేస్తారు.

పో. స:—మంచిది అలాగే. ఈవోరీలో హాసీతియ్యడాని కీకాగితంలో వున్న తబిసీల్లు చాలవు. ఇంకా తెలియవలసినవున్నాయి. ఇప్పటికి సెలవిచ్చించండి. మళ్లీ వస్తా.

హను:—మంచిది. (పోలీస్ ఐన్స్పెక్టరు వెళ్లుకు)

నాగన్నా!

నాగ:—అమ్మగారండీ!

హను:--నువ్వు చెల్లి వైద్యుణ్ణి పిలుచుకురా, అయ్యగారు వొంటిమీద తెలివితేకుండా పడుకున్నారని చెప్పి.

నాగ:--చిత్తమండి, (జేతార్చనపు బ్రాహ్మణ, సీతారామయ్య వస్తారు)

హను:--తమ్ముహా! (కంట నీరుపెట్టుకుంటుంది)

సీతా:--విచారించకు. మరేం ఘర్వాలేదు. ఏదో యెప్పుడూ వొంటికి జబ్బు చెయ్యకుండా వుంటుందాయేమిటి? మంచి వైద్యుడిచేత మండిప్పిస్తే అదే తగ్గిపోతుంది. ధైర్యం విడవ కూడదు, ఎప్పుడూకూడాను.

హను:--(విచారిస్తుంది)

సీతా:--ఇవాళ యేమేనా ఆహారం తిన్నాడా బావ?

హను:--ఒంటిమీద స్పృహ లేందే. ఇంటి కెలాగ వచ్చిన మనిషి అలాగే పడుకున్నారు.

సీతా:--అలాగా?

(వైద్యుడు వస్తాడు)

హను:--చెయ్యి చూడండి నాయనా!

సీతా:--చెయ్యి చూడండి బాబూ!

వైద్యు:--(చెయ్యి చూసి) హెచ్చుతగ్గు లేం కనపడడం లేదు. ఇది మనోవ్యాధి. దీనికి మం దేమిచెయ్యడం. డబ్బు--

వెంక:--నాడబ్బోయ్! బాబోయ్! రూపాయిలోయ్! డబ్బెవరు తెచ్చేరు?

హను:--తెలివి వచ్చింది దిప్పటికి.

వైద్యు:--(తనలో) ఇది చావుతెలివి కాదుకదా!

వెంక:--డబ్బు డబ్బు!

వైద్యు:--మీరు డబ్బుమీదే దృష్టి పెట్టుకోకండి.

వెంక:--రెండువందల రూపాయిలోయ్!

సీతా:--బావా!

వెంక:--డబ్బెక్కడరా?

వైద్యు:--ఇది మనోవ్యాధిగదీ. బంట్రోతుని పంపించండి, జ్వరం తగ్గడానికి మందిస్తా.

హను:-- సీతా:--మంచిమం నియ్యండి బాబూ.

హను:--డబ్బుకోసం మెక్కి తీసే మనుష్యులం కాదుగదా. ఏదో మీరు మంచిమం దిచ్చి మమ్మల్ని బతికించాలి.

వైద్యు:--ఎంతమాట! అటుంటిభయ మేం పెట్టుకోకండి. నాది పూచి. చూద్దరుగాని బంట్రోతుని పంపించండి, మందిస్తా. (వైద్యుడు వెళతాడు. ఇద్దరు కోమట్లు వస్తారు.)

1. వ. కో:--అమ్మగారూ! అయ్యగారున్నారాఅండి?

వెంక:--బాబోయ్! రూపాయిలోయ్!

హను:--అయ్యగారికి జబ్బుగా వుంది. ఇప్పుడు కాదు, నాలుగురోజులయేక రండి.

2. వ. కో:--వారిలో పనుందండమ్మా.

హను:--ఏంపని?

1. వ. కో:--వారికి కొంత డబ్బిస్తాం.

వెంక:--డబ్బిస్తారా? ఇయ్యండి. తెండి.

1. వ. కో:--అయ్యా! వినండి.

వెంక:--(లేచి కూచుని) ఇయ్యండి మొదట.

హను:--మీరు పడుక్కోండి మొదట.

సీతా:--పడుక్కో బావా!

వెంక:--ను వ్యోచ్చేవుట్రా! ఉత్తరం రాయండే!

సీతా:--ఊరికీ, నిన్ను చూద్దామని.

వెంక:--డబ్బేదీ డబ్బు?

1. వ. కో:--అయ్యా, మేము మీకు డబ్బిస్తాం. మా కోపని గాసి పెట్టాలి. మాది గొడుగుల వర్తకం. ఈవూళ్లో చాలాదేళ్లు నుంచి మేము యీవర్తకం చేస్తున్నాం. మా గొడుగులు చాలా మంచివనీ, తమరు పదిహేనేళ్లునుంచి మాకంపెనీగొడుగులే నాడుతున్నా మనీ, ఇంత చవకైన, యింత నాణ్యమైన గొడుగు లీవూళ్లో లేవనీ తమరు రాసియివ్వాలి.

వెంక:--కలం కాగితం యివ్వండి, రాసిస్తా.

1 వ. కో:--చిత్తం. (వెంకటరామయ్య రాసిస్తాడు. కోమట్లు చదువుకుంటారు)

1 వ. కో:--అయ్యా! ఈ నూరురూపాయలు పుష్పకని మమ్మల్ని కృతార్థుల్ని చేయ్యాలి.

వెంక:--రెండువందలు పోయేయి, అవి యిచ్చేయండి.

హను:--అడబ్బుక్కడ పడేసి వెళ్లండి.

1 వ. కో } చిత్తమండి. (కోమట్లు వెళతారు)
2 వ. కో }

వెంక:-నూరురూపాయి లిచ్చే నూ. కొంటే నావచ్చింది. అమ్మయ్య!

చచ్చిపోయినా ఫర్వాలేదు. ఏంసుఖం! ఏంసుఖం!

హను:-అలాంటి మాట లేమిటి? మందు పుచ్చుకోండి.

వెంక:-మంనుక్కూడా డబ్బు తగలెయ్యకయేమి కాశ్వతమని. ఏంసుఖం! ఏంసుఖం! దగ్గరి కొచ్చింది.

హను:-ఎమిటి?

వెంక:-చావు.

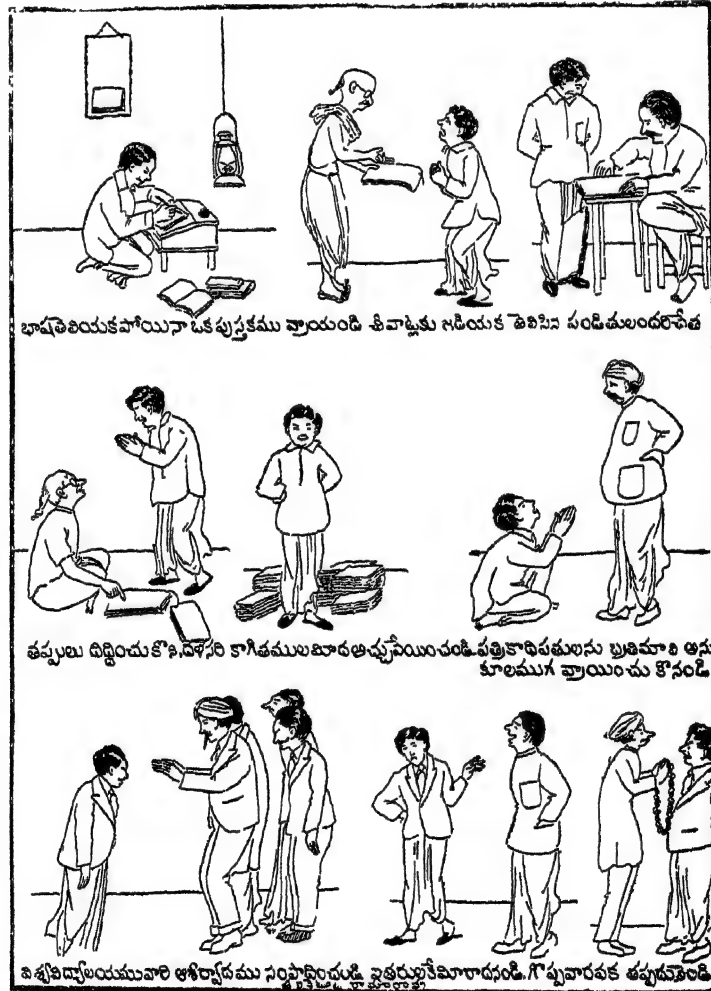
హను:-అబ్బా! అలాంటి మాట లాడతారేమిటి. ఏమంజీ!

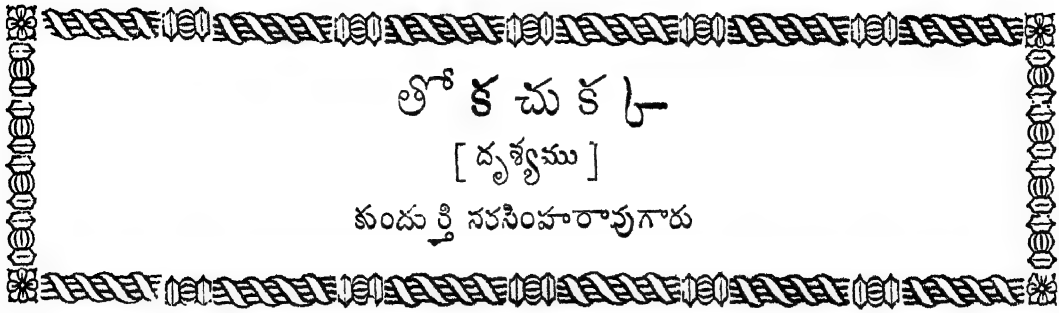
సీతా:-బావా!.....అయిపోయింది! ఇంకేమున్నది!

హను:-నాయనోయ్! (మూర్ఛపోతుంది)

(తెర వాలుతుంది)

కాబోయే గ్రంథకర్తలకు కొన్ని సూచనలు (నా యూహాప్రసంగమున)

తో క చు క

[దృశ్యము]

కుందుర్తి నరసింహరావుగారు

(నాంది)

తో డి చు క

మానవా! యిట్టినడిరేయి మనకుమనకు
మాట కలియుట యెట్లోయి?—మంచిచెడ్డ
లేను చెప్పినయవి నిజమైననాడు
నాతఃకుమంటి చిటునవ్వు నన్ని పొమ్ము!

మాతేని మరచిపోయిన
వారని మిము దట్టు వింతవచ్చెను; మీలో
మీ రేమనుకొన్నారో
ఊరకచూచుట కె సచ్చియున్నాను సుమీ!

○

(సంధి చీకటి)

పేరయ్య

నరే —

వీర్రాజు

మీ రంతా రావాలి.

పేరయ్య

నరేలేద్దూ—వొస్తానంటినిగా?

వీర్రాజు

అదుగో: ఇంకా 'వొస్తాను' అంటూ నీవొక్కడిమాటే
చెబుతావే? అమ్మాయి, పిల్లలూ అంతా రావాలి—

పేరయ్య

ఇంటో గొడ్డూ గోదా వుంది—

వీర్రాజు

ఒక్కపూటభాగ్యానికేనా?

పేరయ్య

ఁసిబిడ్డశల్లి— అది రాకపోతే యేం లేద్దూ: మేమంతా
వున్నాంగా నీబొట్ట గరిగించటానికి— ఇల్లుగుల్ల జేసెయ్యం
ఒక్కరోజులోనే!

వీర్రాజు

అబ్బా! ఎంత లేనివాళ్లవయినా ఆమాత్రం పెట్టలేకపోం
లేద్దూ! ఆమాట కేంగాని, అమ్మాయి రాకపోతేమాత్రం
పూరుకోను; ఇదివరకు సప్తాహానికి రాలేదు, నవరాత్రి
ళ్లకు రాలేదు,—అబ్బా! ఎంతగొప్పవాళ్లైతేమటుకు
మాయంటి కొక్కపూట భోజనానికి రాంగానే అరిగి
పోతారేవిటి? ఏదో మాతోపాటు, ఉప్పో కారవో—

పేరయ్య

ఇదుగో, నువ్వుట్టా అంటే యిహా నే నేం జెప్పేది? ఒక
పూళ్లో వున్నవాళ్లం రాకపోతావా, పోకపోతావా!
ఏదో, యిప్పు డంటే దానిక్కొస్త పథ్యం, అవే జరగాలి
సుంటై. నెత్తురుగుడ్డును వెంట తీసుకురావటానికి వీలేదు.
అసలే రొంపభారంతో యేడుస్తున్నది. నడవలేదు, అని—

వీర్రాజు

నడవటం! నడవటం దేనికీ,—బండి పంపిచ్చకుండా,
వొచ్చి తీసుకురాకుండా వుంటానా?—ఇదుగో అబ్బా
య్! ఇవ్వాళమాత్రం మీ యింటో పొయిరాజెయ్య
నియ్యను, తెలిసిందా?

పేరయ్య
ఏదోలే, నాయనా, ఒక్కగా నొక్కకొడుక్కి వొడుగు
జేసుకుంటున్నావు. నీ కష్ట సుఖాలుమూతం—అయితే
నూ, అమావాస్యముందట పెట్టుకున్నా వేవిటి తగలాట
వంతానూ? కటికిచీకటాయ్, ఖర్మం! వీళ్లందరినీ ఒకటికి
రెండుసార్లు పిలిస్తేగాని రాదు—పాడు,—ఈ నెలలో
వెనకెప్పుడూ కుదర్లేదేవిటి నీకు లగ్గాలు?

వీరరాజు
ఏదో, అకస్మాత్తుగా వచ్చిందీ వ్యవహారం; మా అమ్మ
మంచాన బడదా? ఏదో ఆకాస్త శుభం చూసిపోతా,
నాయనా, కానీకానీ అని పీక్కుతింటం మొదలెట్టింది—
ఆదుర్దా పడితే, యేవుందీ, అవధాన్లుగా రెప్పడో
అప్పుడు తేల్చేస్తాడు: మనకేం తెలుసా, పాడా?—వెనక
చీకటి, కష్టంగానే వుంది; మన పల్లెకొంఱల్లోనే యీ
దొర్భాగ్యంగాని, అట్టా రాణీపేటలో చూడు: కొత్తగా
యెల్లెట్రో వేశారట. ఊరంతా వెలిగిపోతుంది, చూడు—
ఆరుమైళ్లదూరాని కావెలుతురు—

పేరయ్య
ఆ—అబ్బే—రాణీపేటలో లెట్ల వెల్తురా అది?

వీరరాజు
అప్పుడే సూర్యుడు పుడుతున్నాడా మరి?

పేరయ్య
అట్లువై పాకాశమంతా పట్టగల్గా వుంది; దీపాలైతే
యింతదూరం రావయ్య—

వీరరాజు
ఎందుకు రావయ్యా? ఇటు చింతతోపులోంచి చూస్తే
మినుకుమినుకుమంటూ—

పేరయ్య
అప్పున్నీ నక్షత్రాలే గాని—నా కో అనుమానంగా
వుంది—

వీరరాజు

ఏవిటి?

పేరయ్య

వొత్తి అనుమానంవే—

వీరరాజు

చెబుదూ—

౨

[ఆరుబైట]

వెంకు

అమ్మో.....

సుబ్బి

ఏవిటిరా?

వెంకు

బాబో.....

సుబ్బి

ఏడిశావు, కుంక!

వెంకు

అక్కా! అక్కా!

సుబ్బి

ఏవిటిరా?

వెంకు

బాబో!

సుబ్బి

చీ!—నోరు మూసుకో—

వెంకు

బయం! అమ్మమ్మను పిలూ.

సుబ్బి

భయమైతే అమ్మమ్మనుకూ, ఆడనీ? తాతయ్యను
పిలుస్తే దుడ్డుకట్టతో వొదిలిస్తాడు భయవంతా.

వెంకు

అమ్మమ్మను పిలూ! అదుగో—ఉంకోటి!—అమ్మమ్మను
పిలూ.

సుబ్బి
ఏవిటి గాడిదా ?
వెంకు
అట్టెనే నేను లోపలికి పోతానమ్మా !—పిలూ—
సుబ్బి
అదుగో, లోపలికి పోగూడదురా అంటే— అంతా
బ్రాహ్మలూ, మడి.....ఆ గంతా, బొంతా యేసుకోని
వాళ్లను తాకుతావా యేవిటి ఖర్మం ?
వెంకు
నే పోతానమ్మా—పిలూ!
సుబ్బి
ఏవొచ్చిందిరా యిక్కడ ?
వెంకు
వొస్తుంది, మాస్తుంది—నే చెప్పలేనే దానిపేరు—అమ్మ
మ్మకు తెలుసు— అమ్మో; నాకూ తెలుసు — ఆవె
శాస్త్రాల్లో చెబుతుండేదే,—అది—అమ్మమ్మని పిలూ...
సుబ్బి
అదేవిటో చెప్ప.
వెంకు
ఆవెను పిలవ్వే— పూరిభేనూ !
సుబ్బి
ఏవిటో చెబితే.....!
వెంకు
నీ క్కనపట్టం లేదుటే?— ఇంకా బాగా కనపట్టం లా.
అదొచ్చిందంటేనా, అమ్మో, యిహా మనం బతుకు
తావా?—ఒస్తుంది: ఒహాటే ననుకున్నా, అమ్మయ్యో!
సుబ్బి
అబ్బ! చంపుతున్నావురా— రాక్షసా యేవిటి ?
వెంకు
ఫీ! రాక్షసే నాకు భయవా? ఆభయం నిన్ననే
పోయింది—ప్రతిరాత్రీ అమ్మమ్మ యెన్ని రాక్షసులకథలు

చెప్పడంలేదూ!—రాక్షసంటే మహా మన
కంటే పెద్దదా యేవిటి ?
సుబ్బి
మిడికావ్—తాడిచెట్టం తుంటుంది, తెలుసా ?
వెంకు
ఉంటే యేనే?— బామ్మ మడిగట్టుకున్నప్పుడు నువు
పోయి తాకూ, ఆవె యెంతెత్తు లేస్తుందో !.....
సుబ్బి
ఇంతకూ నీయెత్తులన్నీ దేనికీ ?
వెంకు
నాకు భయం వేస్తుంది —
సుబ్బి
ఎందుకు చెప్పరా !
వెంకు
అదొస్తుంది—
సుబ్బి
ఏది ?
వెంకు
నీనెత్తి ! దానిపేరు నేను చెప్పలేను—అమ్మో ! గుండెలు
పగలవే! ఇంకొక్కనిమిషం—ఉండు.....అదొచ్చిందంటే
ని నిక్కడే వొడలిపెట్టి నేను గభాలున యింట్లో దూరి
తలుపు వేసుకుంటా నమ్మాయ్ !
సుబ్బి
ఎరవా లేదులే, చెప్ప.
వెంకు
ఆపేరే ?
సుబ్బి
ఊ !
వెంకు
దానిపేరే ?
సుబ్బి
బాద్దా, తెలిసిందా ?

వెంకు

దు, నరుకు—అమ్మో! దానిపేరు చెప్పడం ఏదోలే, నాగు—నన్ను పోనీ—

జేసుకుంటే

సు బ్బి

నూ, పప్పవ్వుట్రా?

వ

వెంకు

నన్ను పోయి నాన్న చాటున నాక్కోనీయవే—

సు బ్బి

ఓరి, యెగతాళా?

వెంకు

ఎగతాళి! ఎగతాళేవిటి, ఒహచెంప వొచ్చి ఊరిమీద పడుతుంటేనే!

సు బ్బి

ఓయమ్మో! బందిపోటుట్రా?

వెంకు

బందిపోటేతే తప్పేట లుండనూ?

సు బ్బి

ఫేడ్ ఫేడ్ కొరువు లున్నయ్యా?

వెంకు

ఆ, ఆ—అమ్మో! కొరివిదయ్యమేవ్!

సు బ్బి

బాబో.....

3

[నడివీధి]

రె డ్డి

నీళ్లురా, నీళ్లు—కావళ్లు బై తెయ్యండిరా; పరిగెత్తండి, పరిగెత్తండి—

పోలిసెట్టి

ఇంతకూ అది మాలపల్లా, తురకపాలెవా?

నూరిగాడు

సాలెగూడెం సామీ—

వీరన్న

హేర్, కాదుండ్రా—కోయో ల్లోచ్చి ఆడ దిగారంట, పొద్దున్నే; ఆళ్ల గుడిసెల్లో యేందో.....

రామస్వామి

వాటకుబ ల్లేవో దారినిబోతున్నయ్యనుకుంటానా—వా ల్లేదో ఒక్కొక్కటే ముట్టించి నడుకుంటూ వుండొచ్చు—

రె డ్డి

అయినా పోయి చూద్దాం, రారాదూ?

రామస్వామి

రండి, రండి.

పోలిసెట్టి

బండి, బండి—అబ్బే! ఉత్తబండేరా—నువ్వన్నట్టు—

వీరన్న

పోదురు సెట్టెయ్యా! నువు గాకపోతే యిడే కూ కోద్దూ; మాం పోతుండం—పదన్నా పద!—ఏయ్ సిన్నావో, ఆడ కట్టుండది, తీస్సు లగ్నకురాయే—

రామస్వామి

ఒరి, నే సెప్పలు దొడుక్కోనొస్తా వుండ్రా—

పోలిసెట్టి

నేనుగూడా శాలువా గప్పుకోని వొస్తావుండండి.

వీరన్న

డుట్టు! చాల్యాకి, నీకేం సలేస్తుండదా సావుకారయ్యా, ఓసెంప వూరు దగలడుతుంటే?

పోలిసెట్టి

ఎరేయ్, నేం జెప్తానుండ్రా: ఊరంటుకుంటే మంటలు కనబడవుట్రా? పొగలు రావుట్రా?—అంతా వుత్తది, అది నిష్పకాదు—

రామస్వామి

నిజం, నిజం.

టెలిఫోను, ప్రతిఫ్యాక్టరీ, గోదామ, ఆఫీసులోను ముఖ్య అవసరము. ఖర్చు లేదు. శ్రమతగ్గును.

Save Time and You Save Money.

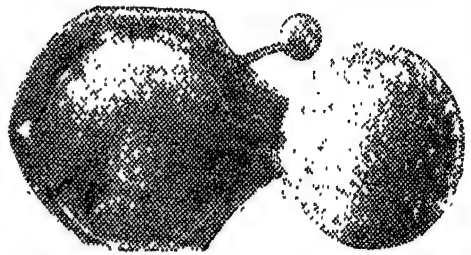
Telephone communication between you and your Employees saves inconvenience, time, and money. As good and useful as any telephone set. Complete to and fro stations, **works on pocket dry battery** for 100 yds distance. Most useful for Factories, Godowns, Offices etc. etc.

Complete set with dry cell and battery and 100 yds wire Rs. 45-0-0.
Do without wire and battery „ 35-0-0.

Electric Bell set for calling for office use with 100 yds wire and dry cell, and bell push Rs. 8-8-0.

Electric Bell, best quality, on Bakelite, nicekelled gong, low or high voltage Rs. 3-8-0.

ఎక్స్‌క్లూజివ్ పిలిచేగంట. ఆఫీసు, ఫ్యాక్టరీ మొదలగుచోట్ల మిక్కిలి ఉపయోగముగ నుండును.

Bichromate Battery 4 cells in compact portable box with lock and key (without acid and bichromate) A very usefull battery for testing for Electricians and Workshops Rs. 18-0-0.

do cheaper and smaller „ 12-8-0.

మోటార్లు, డైనమోలు రి పేరుచేయువాల్గు టెస్టింగు బ్యాటరీ అత్యవసరము.

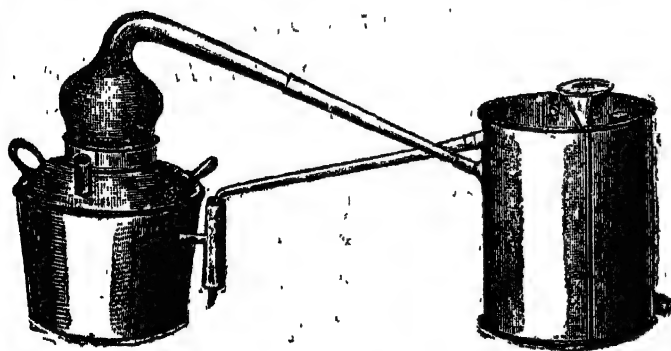
Electric Medical Coil runs on pocket dry battery-very useful for nervous troubles pains, aches etc.

Smaller Rs. 8-8-0. Larger in box with battery 15-0-0.

దీని సహాయమున పక్షవాతము, కీళ్లనొప్పులు మొదలగునవి పోవును. మామూలు చిన్న బ్యాటరీలతో పనిచేయును. ప్రతివారు ఉపయోగించవచ్చును.

Original Berkfeld Filters. Keep good health by drinking pure water from germ-proof filters and ward off all water-borne diseases. Prices on request.

ఆరోగ్యమే ధనము. ఈ ఫిల్టర్లలోనుంచి పరిశుభ్రమైన నీరు వచ్చును. రోగకారణ మగు క్రిమిజాతు లన్నియు నశించును. జాబితాకు వ్రాయుడు.

All kinds of distilled water manufacturing Apparatus.

Please ask for particulars, stating output required by you.

Prices to suit all pckets and varieties for all industries.

డిస్టిల్లెడ్‌వాటరు స్వయంముగ తయారుచేయునట్టి సులభమైన అనేకరకములు బట్టిలు భయారుచేయుచున్నాము. మీకు ఎంత ఆవరినీరు కావలయునో చెప్పినయెడల వివరములు ధరలు పంపబడును.

డైనమోలు, మోటార్లువగైరా మాకర్తాగారములో అనుభవనీయులగువారిచే గ్యారంటీగా రి పేరుచేయబడును.

THE ANDHRA SCIENTIFIC Co., Masulipatam.

రజతోత్సవ సంవత్సరము

బొంబాయి లైఫ్ ఎస్యూరెన్స్ కంపెనీ, లిమిటెడ్.

స్థాపితము (1908)

బొంబాయి లైఫ్ ఓర్డింగ్స్, ఫోర్ట్, బొంబాయి.

అధ్యక్షుడు:—నర్ లాలూభాయ్ శ్యామల్ దాస్, కే. టీ., సి. ఐ. ఇ., జె. పి.

భారతీయులచేత నడుపబడుచున్న అప్పటమైన స్వదేశీసంస్థ.

కంపెనీ యభివృద్ధియే జనాదరణమునకు తార్కాణము.

సంవత్సరము

నూతనవ్యాపారము

1931

రూ. 58,66,300

1932

„ 63,45,500

31-12-1931 వ తేదీన అమలులోనున్న మొత్తము వ్యాపారము „ 2,26,82,429-12-0

తక్కువైన ప్రీమియం శేట్లు-విరాళమును పాలిసీవరతులు:—ఆధునికపరిస్థితులకు తగిన నూతన ఆకర్షణీయమును భీమాపద్ధతులు.

స్త్రీల జీవితములు, సమస్తజీవితములు

(అనగా భార్యాభర్తలుగాని, ఒకవ్యాపారములోని భాగస్థులుగాని కలిసి భీమాచేసికొనుట) లాభముతో సహా తీసికొనబడు పాలిసీలకు శాశ్వత దౌర్బల్య సౌకర్యములు గలవు. శక్తిసామర్థ్యములతో పనిచేయువారికి మంచిలాభకరమును మరతులు, ధారాళమును కమీషను యివ్వబడును. వివరములకు క్రిందివిలాసమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొనుడు:—

మెసర్స్ కోచికర్ బ్రదర్స్, బ్రాంచి సెక్రటరీలు.

పోస్టుబాక్సు నెం. 837,
మాంటురోడ్, మదరాసు.

కే టి

రిజిస్టర్డ్. నెం. 777

వైట్ రోజ్ హేరాయిల్ [ప్రేడుమార్కు

శిరోజములు రాలకుండ కాపాడును

మీతలవెంట్రుకలకు నూతన వికాసము నొసంగును

భారతదేశపు ఉష్ణప్రదేశములందున్నవారి శిరోజములు ఆరోగ్యముగా కాపాడబడుటకు ప్రత్యేకటానిక్ అవసరము.

వైట్ రోజ్ హేరాయిల్ ను

వాడుట కారంభింపుడు. రిజిస్టర్డ్ ప్రేడుమార్కు నెం. 777 ను గుర్తింపుడు. అది యెండకాలములో మీశిరమును చల్లగా నుంచుటేగాక, మాడును శుభ్రముగా కాపాడి, తలనొప్పల రానీయదు.

నెం. 777 వైట్ రోజ్ హేరాయిల్ ను ప్రతిదినముపయోగించిన వారిశిరోజములు మృదువుగాను పట్టుకుచ్చువలె తళతళ మెరియుచును యుండును.

కొనునపుడు, నెం. 777 రిజిస్టర్డ్ ప్రేడుమార్కు గల శుద్ధమైన వైట్ రోజ్ హేరాయిల్ ను గుర్తించి కొనుడు. దీనికి బదులుగా నివ్వబడునరకుల అంగీకరించవద్దు.

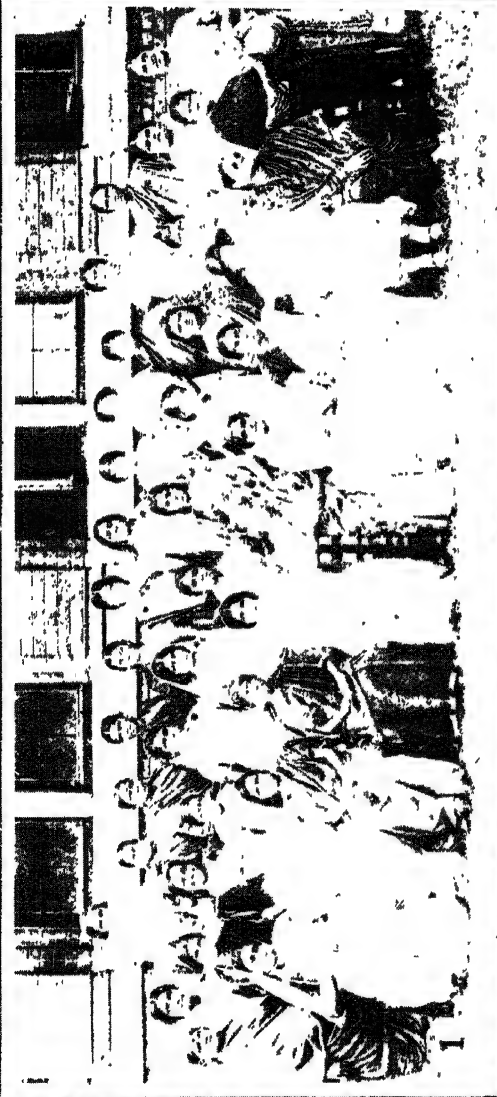
వెల సీసా-1-కి 14 అణాలు పోస్టేజి ప్రత్యేకము. ప్రతిచోటను అమ్ముబడును.

నెం. 777 కే టి టర్కిష్ బాత్ సబ్బు (రిజిస్టర్డ్) స్నానములకు నిత్యముపయోగించునబ్బు. 12 బ్లౌలు గల పెట్టె రూ. 1-2-0.

వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకము. క్రిందివారిచే తయారుచేయబడినది.

ది కతియవారు ప్రేడింగు కంపెనీ, గిర్గాం, బొంబాయి. నెం 4 రు

1. శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి జాతీయ బాలికా విద్యాలయ పంచమవార్షికోత్సవము, ఏలూరు;
2. దక్షిణ భారత సిండికేషన్ సభవారి అంతిమపరీక్షలకు హాజరయిన విద్యార్థినులు.

వీరన్న

ఏటి సావీ, నిజం? ఎవరేదంటే అదీ నీకు?—అయితే, చెట్టెయ్యో, నువ్వు కాకుంటే యేందంటావు నువ్వు?

పోలిసెట్టి

అదేవిటో కనుక్కొంటానికేగా మీ రంతా పోవటం విప్పడు?

వీరన్న

ఆ. పోయి సూసొస్తా వుండు.

పోలిసెట్టి

నే నక్కడికి పోకుండానే కనుక్కొంటా చూడు—

రెడ్డి

ఎట్టానయ్యో, ఎట్టా?

వీరన్న

సో దడగతాడా.

పోలిసెట్టి

అదీ మీ ఆడల్లేగా చెప్పేది!

వీరన్న

మా ఆడోళ్లు సెప్పేదంతా మీరు నమ్ముకుంటారుగాని మేం నమ్మం—అది తెచ్చేబియ్యం తింటాంగాని, ఆ పాటంతా మేం వెరగం.

రెడ్డి

అయినా, చెప్పన్నా, చెప్ప.

పోలిసెట్టి

అప్పుడేనా? ఇం కానే వుండాలి.

వీరన్న

ఆ. అదంతా తగలడి బూడిదైందాక. అప్పుడంటాడు 'చూశావా, నువ్వు లేదు గివ్వాలే' దని!

పోలిసెట్టి

అరె, తగలటం లేదురా అంటే— అంతవరకు నాకు తెలుసు; ఆపైన అయ్యవార్నడిగితే తెలుస్తుంది —

రెడ్డి

ఎవరు? పేరయ్యశాస్తుల్నా?

పోలిసెట్టి

ఆయన్నే—వీర్రాజుగారింటో యివ్వాళ దిట్టంగా గారెలు బడ్డట్టునై, ఆలస్యంగా వొస్తున్నాడు—

వీరన్న

ఇంటాడయ్యో, ఇంటాడు— ఆమెనొచ్చి మనమీద బడ్డాడంటే, ఆనిండుబాట్టుకింద నల్లుల్లాగా నలిగిపోవాలి సిందే మనచంతానూ—

పోలిసెట్టి

ఆయనకేరా, మహారాజు— భోజనమైందా, శాస్తుల్లు గారూ?

పేరయ్య

మీరు వెళ్లలేదే? మీక్కూడా విందేగా యివ్వాళ?

పోలిసెట్టి

విందు సరేగాని మిమ్మల్నిష్టా డౌహా ప్రశ్న అడగ దలచుకొన్నాం, కూచోండి.

పేరయ్య

ఇప్పుడు కూచున్నట్టు లేదు: నాకు మనసులో ఒక ఆలోచన పుట్టి గందరగోళం చేస్తుంది; అదితేలక తన్ను కుంటున్నా యిందాకన్నించి—నన్ను పోనీండి—

పోలిసెట్టి

ఏవిటండీ అంతకష్టం? మాకు చెప్పగూడదా?

పేరయ్య

ఇస్, మీకేం తెలుస్తు దానంగతి? అది అర్థంకావడం వంటే సామాన్యమా?

వీరన్న

సామాన్యవా? సామాన్యవా? సెట్టిగారు శాస్తుల్లుగారి కింద మారితేగాని తెలీదు.

పేరయ్య

ఏడిశావ్ లే, కుంక!

వీరన్న
బొనండీ మరి : చాస్త్రాన్ని సదవకపోతే యెట్టా వొస్తుం
దేవిటి మరి ?

పేరయ్య
శాస్త్రాలు చదివితేనేనా మా కీ శాస్త్రీపే రొచ్చింది ?

పోలిసెట్టి
అది పుటకల్లోనే వుందిరా—

రెడ్డి
బెంహదేముడు రాసిపెట్టాడు.

పేరయ్య
ఆ బ్రహ్మదేవుడి చేష్టలమీదే మా కిప్పుడు పోట్లాటా
చ్చింది : అకస్మాత్ ప్రళయం వొస్తుందని అవధా
నంటాడు; ప్రథమపాదంలో ప్రళయం రాదని నేనంటాను;
అదీ యీ గాదు పెద్దప్రాణం వేదో లేచి పోతుందండీ
అని చదువూ, సంధ్యా లేని సన్నాసి వీర్రా జంటాడు.
వాళ్ల కుట్టాడు-మాలముక్కలు చదివేగుంటడు అర్థంలే
కుండా వాగి నన్ను మండిస్తాడు—

పోలిసెట్టి
దేన్ని గురించండీ యిదంతాను ?

పేరయ్య
ఆ, అదంతా కుట్టు కుంకలు మీకు చెప్పగూడదు.
మొత్తంమీద దేశాని కేదో పెద్ద అరిష్టం వొస్తూది—

రెడ్డి
దేశానికేకద, మనపూరికి కాదుగా—

పోలిసెట్టి
ఆహా! మొత్తంమీద పల్నాటిరెడ్డి ననిపించావ్ : దేశ
మంటే యేవిటో తెలేదయ్యా నీకు ? ఓరి నీ—మన
పూరుకూడా దాంటోనే వుంటుంది—

రెడ్డి
ఆ! మనపూరిని పొట్టన బెట్టుకున్నే దేశ మొకటి
వొచ్చిందిగా యిప్పుడు ? గడ్డపాటతో గుండెలు చితి
కేట్టు పొడిచెయ్యనే!

పేరయ్య
మొనగాడవేగాని, యిదుగో, యివ్వాళ మీ రంతా
స్నానంచేసి చక్కహా మతో భోంచెయ్యండి—

పోలిసెట్టి
ఏం, గ్రహణం పట్టిందా శాస్త్రుల్ల వారూ ?

పేరయ్య
ఛా, అమా వాస్యరాత్రి గ్రహణంవేవిటిరా, అద్దాన్నం ?
ఇందుకనే మీ కేవీ చెప్పగూడదనేది—

పోలిసెట్టి
పోనీ, మా కొద్దులేండి : అరుగొ, చలంతీ వాళ్లొస్తు
న్నారు. వాళ్లకైనా చెప్తారా, చదువుకున్నవాళ్లు—మే
వంతా విన్నన్నా వింటాం—

రామస్వామి
అన్నట్టు, ఆళ్లంతా యేవిటట్టా పరిగెత్తుకొస్తున్నాగు ?

పోలిసెట్టి
కొంప మునిగింది—ఏదో వొచ్చిపడ్డదండీ—

రామస్వామి
శాస్త్రుల్లుగారూ, చెప్పరూ ?

పేరయ్య
లోకవంతా ప్రకాశవంతంగా కనబడ్డం లేదుట్రా
మీకు ?

రామస్వామి
అవు ?

పేరయ్య
“...ఆత్మీయమమూఖకందళ శిఖానిఘ్నాతధారా సుధా
విధులక, భానుగభ స్తిత స్తమగు నీ విశ్వంబు.....”

రామస్వామి
అమ్మయ్యా! ఆకాశవంతా అట్టా మండిపోతుందేం ?

పోలిసెట్టి
అమావాస్యనాడు చంద్రుణ్ణి పుట్టిస్తున్నాడ్రా అయ్య
వారు!

రామస్వామి

మునుపు కతల్లో యెవరో పుట్టించారటగదా?

పేరయ్య

కాళిదాసు, కాళిదాసు —

రామస్వామి

మేవంతా మీకాళ్ల దాసులం బాబో — మమ్మందర్నీ
రచ్చించాలి — అరిష్ట వేదితో సెప్పాలి —

రెడ్డి

అదేం చంద్రుడండి సామీ?

చలపతి

అదేదో 'ప్లానెట్'.

వీర్రాజు

అరవైయేళ్ల కిందట మాతాతలనా డోహసా రిట్టాగే
పుట్టిందిట; అప్పుడు మైదరాబాదు దివాను అంతర్ధానం
వైనాట — ఇప్పు డేదెందుకు పుట్టినట్టు?

చలపతి

ఇంగ్లండులో ఒహసారి యిట్టాగే పుట్టిందిట; ఆక్షణాన్నే
కింగ్ డ్వర్డును కిందబెట్టారుట... ఇప్పు డేదెందుకు పుట్టింది?

కేశవరావు

మీరు 'లాజికల్' గా ఆలోచించండి: అంతకంటే గొప్ప
'మిస్ హాస్పిస్' యిటువంటి దేవన్నా పుట్టినదా?
విక్టోరియా 'డె'త్ స్వడుగాని, విజయనగర్ 'ఫా'ల స్వడు
గాని, డొక్కలకరు వొచ్చినపుడు గాని —?

వీర్రాజు

ఎన్నిసార్లు మింగినా గవ్వంత సూర్యుడితో కడుపు నిండక,
భూలోకం మింగటాని కొచ్చిన రాహువేమో యిది?

చలపతి

సూర్యుడు గవ్వంతైతే భూమి రవ్వంత కాదూ? అమా
త్రం జాగ్రఫీ —?

అవధాని

కేతువుకాదు — ధూమకేతువు —

కేశవరావు

ఈప్లానెట్ పే రేవిటిరా?

చలపతి

అస్ట్రానమర్ నడగాలి; అబ్బర్వేటరీకి రాస్తాను —

వీర్రాజు

ఊరంతా వెలిగిపోతుంది... హాహా!

‘యదాశ్రయ’ పర్వము

(శ్రీమహాభారతాంతగ్రంథము)

దివాకర్ణ వేంకటాచార్యుని, పాటిబండ్ల మాధవశర్మగార్లు

భారతాగమకర్తారం శ్రీవిష్ణో రపరాకృతిం,

ఛందసాం తం నియంతారం వ్యాసం వందావహే భృశం.

నియతాత్ముఁడు వేదచతు-ష్టయనిష్ఠితుఁ డాంధ్రవాణి సర్వస్వము న
న్నయభట్టారకు చరణ-ద్వయి కంజలిసేతు మతులభ క్తినియుక్తిన్.

హరిహరనాథ పాద జలజార్పితవర్తనుఁ డాంధ్రకావ్యకృ
ద్వరగురుమూర్తి, యోగఁగరిపాలితచిత్తుఁడు, సుందరాంగకుం
డురుమహిమాన్వితుండు, కవియోగివరేణ్యుఁడు, తిక్కయజ్ఞ సు
స్థిరకరుణాప్రసన్నుఁ డయి చేకొనుఁగావుత మా నమస్కృతుల్.

ధృతరాష్ట్రుఁడు సంజయుని కిట్లని చెప్పఁదొడంగె.—

ఆయతచాప మెక్కిడి ధరాధిపు లెల్లరుఁ జూచుచుండ వై
హాససవీధికాభ్రమితయంత్రఘనంబును నేలఁ గూల్చి కాం
తేయుఁడు యజ్ఞ సేనధరణీపతిపుత్రి హరించెనంచు నే
నేయెడ వింటినో యపుడె హీనజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

ద్వారక నింద్రనందనుఁ డుదారగతి న్నవయావనాంగి న
వ్వారిజనాభు సోదరి సుభద్రను బల్కి హరించెనంచునున్
వీరశిరోవతంసములు వృష్ణికుంభులు పాండవాగ్రజున్
జేరిరటంచును నిని విశీర్ణజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

దివిషదధీశ్వరాత్మజుఁడు దివ్యశరప్రకరంపుఁ గల్మిచే
నవిరళవర్షముం గురియు నాత్రిదశప్రభు నడ్డగించి, ఖాం
డవవనమం దుషగ్భధు నొనర్చెను తోపితచిత్తునంచు నా
చెవులకు సోకినప్పడె విశీర్ణజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

జ్వలదనలార్చిరుత్కలము జాతుషవేశ్యమునందు పాండుపు
త్రులు జనసీసమేతముగ త్రుంగకయుండ సహాయభూతుడై

సిలుగులు మాన్చి యావలికిఁ జేరిచె పారశవుండటన్న వా
ర్తలు చెవిసోకినప్పుడె నిరస్తజయాశుండ నైతి సంజయా.

క్షీతిపకులావతంసుని విచిత్రబలాధ్యుని మాగధావనీ
పతిని వ్యకోదరుం డతని పట్టణమందె మహాబలప్రసా
ధితనిజదోర్ద్వయమ్మున గతింఁగఁజేసె నటన్న వార్త నా
శ్రుతిపథగామి యైనపుడె శుష్కజయాశుండ నైతి సంజయా.

అనఘులు పాండుపుత్రులు దిశాంతము లెల్ల జయించి, నములై
జనపతు లెల్ల రూడిగము సల్పుచునుండఁగ రాజసూయమున్
బానరిచినారు వైభవవిభూషితు లౌచు నటన్న వార్త నే
వినుట తటస్థమైనపుడె వీతజయాశుండ నైతి సంజయా.

అతిపరితాపభారజనితాశ్రుజలౌఘనిరుద్ధకంధరన్
బతిగతచిత్త, నేకవసనన్ ద్రుపదక్షీతిపాలనందినిన్
బతులెదుటన్ సభాస్థలి కనాథవలె న్దగ నీడ్చిరన్న సం
గతి వినినప్పుడె విజయకాంక్షను నేను పరిత్యజించితిన్.

పాపుండు దుస్ససేనుండు సభన్ ద్రుపదాత్మజకట్టుపుట్టముల్
తేఁడకుతేఁడకుం గఱకుదేరిన రోషము రేఁగ, లాగునాఁ
డాఁతిచైవ వస్త్రముల కంతమె లేదను వార్త నాశ్రవః
ప్రాపితమైనయప్పుడె పరాస్తజయాశుండ నైతి సంజయా.

కితవవరేణ్యుడౌ శకుని కిల్బిషవర్తన మూఁతగాఁగ సం
స్తూతబలులైన సోదరులతో యమనందను నక్షకేళి ని
ర్జితు నొనరించి రాజ్యము హరించిరి మత్సుతులన్న వార్త నా
శ్రుతిపథి సోకినప్పుడె విలుస్తజయాశుండ నైతి సంజయా.

అన్న మహానుభావుని యమాత్మజు ప్రీతునొనర్ప ధర్మసం
పన్నమనస్కులై యడవిపా లయిపోయిన పాండవుల్ వ్యధా
చ్ఛన్నులుగాక అయ్యెడల సల్పు మహాద్భుతవిక్రమంబు లే
నెన్నఁడు వింటినో యపుడె హీనజయాశుండ నైతి సంజయా.

అనఘుండు ధర్మపుత్రుండు వనాంతరసీమ వసించునప్పుడున్
ఘనులు మహాతపోనిధులు కాననవాసులు భైక్షభోజనుల్
మునులు సమాపితాధ్యయనభూషితులైన మహీసురాళిచే
ననుగతుం డయ్యె నంచు వినినప్పుడె నే జయకాంక్ష వీడితిన్.

స్వీకృతభిల్లరూపుఁగు శ్రీశివదేవుని యుద్ధకేళి న
స్తాకమహాత్రువిద్యఁ బరితోషితచిత్తు నొనర్చి, యమ్మహా
శ్లోకునివల్ల గోత్రరిపుసూనుఁడు పాశుపతాస్త్రరాజమున్
జేకొనె నంచు విన్నపుడె శీర్ణజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

సూన్యతవాక్యశోభితుఁడు శూరశిఖామణి యర్జునుఁడు పం
చాసను నోర్చి యుద్ధమున, నాకము జేరి బలారితోడ గై
ర్వాణమహాస్త్రముల్ చదివి భండనపండితుఁ డయ్యెనంచు నా
వీనుల సోకినప్పుడె అపేతజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

వివిధాస్త్రజ్ఞులు పాండవు-లెవరును జొరరాని చోట నెక్కరణిన్ వై
శ్రవణుని గూడి చరించుట-చెవిసోకినయద్దై విజయచింత విడిచితిన్.

వరబలభూరిగర్వితు లవార్యపరాక్రమవిగ్రహుల్ సురా
సురులకుఁగూడ దుర్జయులు, శోషితవైగులు కాలకేయు లా
నరనిశితేషుసంతతివినాకృతచేతను లైరటంచు నె
త్తరి వినియుంటిన్ యపుడె దగ్ధజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

పరబలకర్షణుండు, బలవైరిసుతుం డసురప్రమాధముం
జరుపఁగ నేగి యచ్చట నిశాచరసంఘము నుక్కడంచి, ని
ర్జరతమన్నన ల్వడసి స్వర్గపురాగతుఁ డయ్యెనంచు నె
త్తటి వినియుంటిన్ యపుడె దగ్ధజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

న్యాయము వీడి యప్పుడు మదాత్మజు లందఱు ఘోషయాత్రకుం
బోయిన చిత్రకేతువను భూరిబలాధ్యుఁడు వారి బంధిత
ప్రాయులఁ జేయ నర్హునుఁడు బంధవిముక్తులఁ జేసెనంచు నే
నేయెడ వింటిన్ యపుడె హీనజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

యఁడొకారము దాలించి- గత్తిణదిక్పభువు పాండుతనయజ్యేష్ఠున్
యక్షప్రశ్న లడిగి దయ- నీక్షించుట యెఱిగి విజయతృష్ణ విడిచితిన్.

కోమలికృష్ణతో విరటుకొల్వున గూఢనిజస్వరూపులై
నేమముతోడుగాఁగ నివసించెడి వీరుల పాండుపుత్రులన్
మామకనందనుల్ కనుగొనంగ సమర్థులు గాకపోయిరం
చేమెయి వింటిన్ యపుడె హీనజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

విరటుని యాలమంద మన వెంగలు లప్పుడు కొల్లగొట్టఁగా
నరుఁ డొకఁడే మదీయప్యతనం గల యోధుల నెల్లరన్ భయం

కరపటుమార్గణమ్ముల విఖండితగర్వలఁ జేసెనంచు నె
త్తటి వినియుంటినో యపుడె హీనజయాశుడ నైతి సంజయా.

తనకయి మత్స్యభూవిభఁ డుదారగుణాలయ నుత్తరాహ్వయం
దనయ నొసంగ జిష్టుఁడు ముదంబునఁ దా వరియింప కాత్మనం
దనునకు పెండ్లిచేసెడు మనంబునఁ నాపె గ్రహించెనంచు నే
వినుట తటస్థమైనపుడె వీతజయాశుడ నైతి సంజయా.

ద్యూతములోన మత్సరుల కోటువడె స్సకలమ్ము బాంధవ
వ్రాతపరిచ్యుతుం డయి యరణ్యముపా లయిపోయె నట్టి కుం
తీతనుజన్ముఁ డింతటి యనీకిని చేర్చుకవచ్చెనంచు నే
నేతటి వింటినో యపుడె హీనజయాశుడ నైతి సంజయా.

ఈయఖిలప్రపంచమును ఎవ్వని యేకపక్షాక్రమమ్ముగా
మ్రోయునో వేదముల్, పరమపూరుషుఁ డావసుదేవనూతియే
సాయక పాండునందనుల భారము పూనినవాఁ డటంచు నే
నేమెడ వింటినో యపుడె హీనజయాశుడ నైతి సంజయా.

ఖిలమతులౌ సుయోధనుఁడు కర్ణుఁడు గొల్వున సంధివాక్యముల్
వలికెడు వాసుదేవుఁ డెఱుఁ బట్ట యతించుటఁ జూచి తన్మహా
జ్వలమగు విశ్వమూర్తి రభసంబునఁ జూపె ముకుందుఁ డన్న యా
విలమగు వార్త విన్నపుడె విధ్ధ జయాశుడ నైతి సంజయా.

కొలువుఁ దొలంగి పాండవులకు నొగ్గమై తన యేగుత్రోవ గ
న్నుల మలినాశ్రువుల్ దొరఁగ నూల్కొను శోకముతోఁగి నొంటియై
నిలిచిన గొంతి నూఱడిల నెయ్యములాడి ముకుందుఁ డేగెనన్
బలుకులు విన్నయప్పుడె విషన్న జయాశుడ నైతి సంజయా.

మంత్రియై యాత్మబంధుఁడై మాధవుండు-శింతనుతనూభవుఁడుగుంభసంభవుండు.
పాండుపుత్రులకే మేలు పక్కిరంచు. విన్నయప్పుడె జయకాంక్ష వీడుకొంటి.

దేవదేవుండు కృష్ణుండు దివ్యవిక్ర-ముండు పార్థుండు దివ్యమ్ము గాండివమ్ము
ఉగ్రవీర్యమ్ము లీమూఁడు నొకట కలిమి- విన్నయప్పుడె వీడితి విజయకాంక్ష.

అనిమొన నిల్చి బాంధవవధాత్మకమా నిజపాశకృత్యమున్
గనుగొని మోహకశ్మలవికారము సోకినఁ గ్రుంగిపోవు న
ర్జునునకు విశ్వరూపమును జూపి రణోన్ముఖుఁ జేసె శౌరి య
న్ననుడులు విన్నయప్పుడె వినష్టజయాశుడ నైతి సంజయా.

మోసముచేత పాండవులు భూరిధనుశ్శర వేది, నశ్రు స
న్నాన మొనర్చి మృత్యువు దసంతట దా వరియింప నున్న గం
గాసుతుఁ డీవ్రబాణములఁ గాఁతీయవెట్టిన వార్త మచ్చివో
న్యాసము గన్నయప్పడె వినప్తజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

ఆహ్వాదు సాయకవ్రణితుఁడై శరతల్పమున న్మయించి పెన్
దప్పిక గొన్న కౌరవపితామహు వాంఛిత మూఁది యమ్ములన్
గుప్పి రసాతలాంతమునకు న్విమలాంబువు లిచ్చె పాథుఁ డం
చెప్పడు వింటినో యపుడె హీనజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

కృతనిఖిలాశ్రుశస్త్రుఁడు వర్మసమిత్తటకేళి కర్కశా
యతభజవిక్రముండును మహారథుఁడౌ కలశీసుతుండు పాం
డు తనయులందు నుత్తముల నొంపఁడ చంపఁడ యంచు నాశ్రవో
గతమయినప్పడె నిజము కష్టజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

దృష్టసమిద్విహారు నమరేంద్రతనూభవు సంహరింప, మా
కాప్తఁ, యోధమూర్తులు, మహారథు లూర్జితసత్తులైన సం
శక్తకు లేఁగి వానికి వశమ్యుచిచ్చిన సంగతుల్ శ్రవః
ప్రాప్తము లైనయప్పడె నిరస్తజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

పవనుఁడు పాకశాసనుఁడు పంకజబంధుఁడు సర్వదేవతల్
బవరమునందు పాథుల కభంగురహా విజయమ్ము గూర్వఁగాఁ
దివురుచు నన్మదీయులకు తీరని కష్టము గ్గఁజేయుటల్
చెవులకు సోకినప్పడె విశీర్ణజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

ప్రాపితశశ్రుసంగరకళాప్రతిభుండగు కుంభజన్ము మే
ధాపటుతాప్రకల్పితము తామర మొగ్గర మన్యయోధదు
ష్ప్రాము ఫల్గునాత్మజుఁడు బాలకుఁ డొక్కఁడె చించివైచె నన్
పాపపు వార్త విన్నపుడె భగ్నజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

మాలిమిమాలి బాలు నభిమన్యుని పల్వరు గూడి యేకమై
వ్రాలి జయద్రథాదులు బలాత్కృతి చంపుట, ఫల్గునుండు దు
శ్శీలుని హైంధవున్ నిహతుచేయ ప్రతిజ్ఞవహించుటల్ శ్రవ
శ్శూలములైన యప్పడె విశుష్కజయాశుఁడ నైతి సంజయా.

తునిమెద సింధుభూపతిని తోయజమిత్రుఁడు పశ్చిమాద్రికిఁ
జనుటకు పూర్వమే యని ధనంజయుఁ డడ్డు ప్రతిజ్ఞవట్టి త

ది స్టాండర్డు బ్యాంకు ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్.,

(ఇంకార్పొరేటెడ్ ఇన్ ఇండియా)

హెడ్ ఆఫీసు:— 260, చైనాబజారు రోడ్, మద్రాసు.

బ్రాంచి ఆఫీసులు:— విజయనగరం, విశాఖపట్టణం,
రాజమండ్రి, మైలాపూర్.

ఆధరైస్డ్ మూలధనం రు. 20,00,000 లు.

డై రె క్ట్ ట్లు

- మ. రా. రా. శ్రీ శ్రీరాజా యా. శివరామ్ ప్రసాద్ బహదూర్, చల్లపల్లి రాజాగారు.
- „ తహవార్ ఓ. జలదత్ దస్తగహ యమ్. వెంకటాద్రి అప్పారావు బహదూర్ జమీందార్, వుయ్యూరు ఎస్టేటు.
- „ యస్. సి. నాగి శెట్టియార్ గారు, మేనేజింగు డైరెక్టరు, గురుబనవ కంపెనీ లిమిటెడ్, మద్రాసు.
- „ డాక్టరు ఎ. వి. అవధాని, ఫిజిషియన్ అండ్ సర్జన్, మైలాపూరు, మద్రాసు.
- „ యమ్. మాధవన్ నాయరుగారు, బి. ఏ., (ఎక్స్ అఫీషియో, జనరల్ మేనేజరు.)
- „ ఏ. కాశీపతి పంతులుగారు, మేనేజింగు డైరెక్టరు.
- „ టి. రామమూర్తి పంతులుగారు, బి. ఏ., జమాబంది ఆఫీసరు, తిరుపతి, తిరుమల దేవస్థానం—తిరుపతి.
- „ దళిక నాగేశ్వర చైనులుగారు, బ్యాంకరు, ల్యాండులార్డ్ అండ్ మర్చంట్లు, తణుకు — (వెస్ట్ గోదావరిజిల్లా).
- „ ఏ. సుబ్రహ్మణ్యం పంతులుగారు, ఎమ్. ఎస్. సి. కెమిస్ట్రీ లెక్చరర్, మునిసిపల్ కాలేజి, నేలం.

మా హెడ్డాఫీసులోను, బ్రాంచి ఆఫీసులలోను, బంగారు వస్తువులమీదను, ధాన్యము మొదలగు సరుకులు గవర్నమెంటు పత్రములు మొదలగువాటిమీదను తగిన సెక్యూరిటీలమీదను సరసమైన వడ్డీకేట్లకు ఎంత స్వల్ప మొత్తములైనను ఎవ్వరికైనను అప్పు యిచ్చెదరు. కరెంటు అకౌంట్లు, సేవింగ్స్ బ్యాంకు, ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్లను విక్రీలీ అనుమలమైన పద్ధతులపై తీసుకొనెదరు. అన్ని విధములైన బ్యాంకింగు వ్యవహారములు జరుపుదురు.

తెలుగుజిల్లాలలో శ్రోత్రపద్ధతిగా ఆక్షన్ చీటి సిస్టమ్ ఏర్పాటు చేయడమైనది. గనుక యావన్మం వారి వారికి తగినట్లు చీట్లను తీసుకొనవచ్చును. రూల్స్ వివరములకు, దరఖాస్తుఫారములకు, షేరుదరఖాస్తుఫారములకు వడ్డీవివరములకు మా హెడ్డాఫీసుకుగాని, బ్రాంచి ఆఫీసులకుగాని, స్వయముగావచ్చిగాని వ్రాసిగాని తెలిసికొనవచ్చును. (మా బ్రాంచీలో యీ సంవత్సరం మే 7-వ తారీఖున మొదటిచీటి సీరీసు వేలంవేయబడును.)

ఏ. కాశీపతి,
మేనేజింగు డైరెక్టరు.

ఆయుర్వేదవైద్య ఆంగరవెంకటాచార్యులు అండ్ సన్సువారి

ఔషధరాజములు

రత్నసురుషరేఖ్యం.

మొదలగు వానిని పోగొట్టి బలము కలుగజేయును. స్త్రీలుకూడ సేవింపవచ్చును. బలముచేయును. నెల రోజులు మందు పోస్తేజి సహా రు. 3-4-0

ఇది మాచే చిరకాలానుభవముగా వాడబడుచున్నది. శుక్లనష్టమును తగ్గించి వీర్యవృద్ధి కలుగుటయే గాక 20 మేహములు, కీళ్లనొప్పులు, శీఘ్రస్కలనము, స్వప్నస్కలనము, గాళ్లు నడుములాగుట

వసంతకుసుమహారం.

కాంతి, బలము కలుగజేయును. స్త్రీలుకూడ సేవించిన కుసుమరోగము తగ్గును. 40 రోజులకు సరిపడు తులం మందు ఖరీదు పోస్తేజితో సహా రు. 16-0-0 కోరువారికి కేట్లాగు ఉచితము

యీఔషధము అరచిన్నం మోతాదుచక్కర నెయ్యి అనుపానముతో సేవించిన ముదిమి, మేహములు, ఊయ, దప్పి, ఉన్మాదము, రక్తదోషము, పాండువు, మూత్రరోగములు, తగ్గించి, కామసుఖము, వీర్యవృద్ధి,

శ్రీపట్టాభిరామవైద్యశాల, రాయవరం, తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

ప్రతినవత్సరము ఆంధ్రులకోరకు ప్రచురించెడు

ఆంధ్రదైరీ.

ఇందు శివిల్, క్రిమినల్, రిజిస్ట్రేషను ప్రాంతు ఆక్టు, పోస్టల్ రూల్స్ వగైరాలు అన్నియును, ఆంధ్రీకరింపబడి, ప్రఖ్యాతిగల సిద్ధాంతాలచే వ్రాయబడు పంచాంగమువేసి, చక్కని, గట్టిగల, అందమైన బైండింగ్ తయారుచేయబడును.

N. B. ఇందు వ్యాపారవృద్ధికొరకు వర్తకులు కోరుట వల్ల ప్రకటన చేయుచున్నాము. గాన ఈ తరుణమును వడలక వర్తకు లందరు వారివారి వ్యాపారము లన్నియు ఇందు ప్రచురించి లాభములు పొందగలరు. కార్టు నైజ్ 1-4-0.

పాకెట్ నైజ్ 0-12-0. ఆంధ్ర జిమ్ డైరీ 0-6-0.

వివరములకు:—

ఆంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, తెనాలి.

వేలకు వేలు ఆర్జింపుడు! వేలకు వేలు కూడబెట్టుడు!

ఇందుకు మీరు

ఇండియన్ ఇండస్ట్రియల్ పర్ఫ్యూమ్స్ ను

హి టాయిలెట్లలో వాడాలెను.

(శ్రేష్ఠమైనది గనుకనే చౌకయైనది)

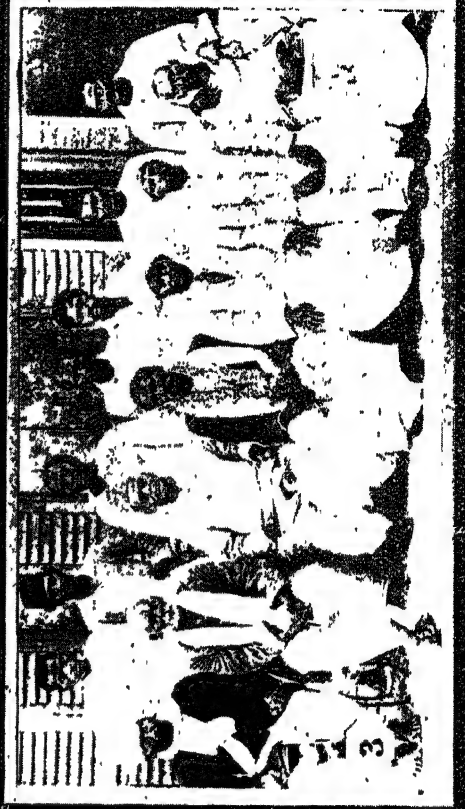
మీకు పొడిమియైన పరిమళము లవసరమైనపు డెల్ల లేక నిత్య ముపయోగించు వస్తుపదార్థమును సుగంధపరిమళముగ చేయ దలచునెడల లేక వ్యాపారము నిమిత్తము గాని మా సలహా పొందుటకంటె మీకు మేలైన మార్గము వేరొండు లేదు. నిపుణతతో కూడిన పొడిమియే మా పద్ధతి. గ్యారంటీగల మా హార్బర్ బ్రాండు పైకోస్ ఫర్ ఫ్యూమ్స్ Pico's Perfumes తో మీరు అసమానమైన క్రీములు, స్పృలు, పొమేడ్లు, తలనూనెలు, పిల్చు, బిలియం టైన్స్, టాయిలెట్లు, లాండ్రీసబ్బులు, సిగరెట్లు, బీడీలు, తంబాకు (జర్నా) నశ్యములు, నాగరికమైన వస్తువులు, సుందరసామగ్రి, ఉడువత్తులు మున్నగు వందలకొలది వస్తువులను ఉత్పత్తిచేసి వాటికి పరిమళమును నింప గలుగుదురు.

ధరల జాబితాకు వ్రాసిన ఉచితముగా బడయగలరు:—

D. G. Gore, 31, Mangaldas Road, Bombay 2.

పరా:—8 అణాల స్టాంపులు పంపిన బోనఫైడ్ వ్యాపారస్థులకు, ఉత్పత్తిదారులకు సమానాలు ఉచితముగా పంపబడును.

1. అఖిలభారత యువ మహాసభ, 1982 మదరాసు; 2. బొంబాయిలో బర్నార్డ్ మో గారికి శ్రీమతి అత్యుచేతగాని సనానము; 3. శ్రీ.తాపీధర్మారావుగారికి|ఆంధ్రసారస్వతసంఘమువారి పీఠోక్తులు.

సుందరిసాధి

ద్రీ ల కు శ్రేష్ఠ మైన టానిక్

స్త్రీవ్యాధులు, అనగా, రక్తము ఎఱుపు తెలుపుగా ప్రవించుట, మర్మస్థానమందుండి మూత్రముతో గలసి పసుపు రంగుగా ప్రవించుట, మర్మస్థానమందు మంటలు, కాళ్ళు, చేతులు, నడుము మొదలగు అనయవ ములయందు గలుగు సమస్త బాధలకును, తుయ, కండ్ల మంటలు, ఎగక్వాసం, గొడ్డురాలితనము కడుపులో గడ్డ మొదలైన అనేకవిధము లగువ్యాధులు, 'సుందరిసాధి' అను ఔషధము వల్ల స్వస్థము కాగలవు. మద్రాసు పాకిస్టులు—దాదా అండు కో., అమర్ చండ్ శోభాచండ్

కె. ఎల్. రే. అండు కో., నైనియప్ప నాయక్ పీఠి,

ఆఫ్ఫికన్ మాస్, బెజనాడ్; ఆనందసార్మసి, మచిలీపట్టణము. ధర బుడ్డి 1-కి రు. 1-0-0

DAVE CHEMICAL WORKS, BOMBAY 2.

బాంచి:—104, నైనియప్ప నాయక్ పీఠి, పి. టి. మద్రాసు. అహమ్మదాబాదు అండు బొంబాయి.

ఆంధ్రవచన మహాభారతము.

పంచమవేదమునాచరణ శ్రీమన్మహాభారతమాలగ్రంథము గీర్వాణభాషయందుండుటకతన యీ భాషయందుఁ బ్రచేశము లేనివా రందలివిశేషములం దెలిసికొని లాభముం బొరయుటకు వీలులేకపోవుటంగాంచి, గీర్వాణాంధ్రభాషాభిజ్ఞులగు పండితులంగొని దానిని యథామూలముగా నాంధ్రీకరించి ప్రచురించుచున్నారము. ఈక్రింది పర్వములు విక్రయమునకు సిద్ధముగ నున్నవి:—

ఆదిపర్వములు	... రూ. 2 8	భీష్మద్రోణపర్వములు	రూ. ... 4 0
ఆరణ్యపర్వము	... 2 8	శాంతిపర్వము	... 4 0
విరాటోద్యోగపర్వములు	... 2 8	తక్కిన పర్వములు ముద్రణమునం దున్నవి.	

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు ఆండ్ నన్స్,

292, ఎన్ స్టేషన్, చెన్నపురి. ఈ.

చందాస్వల్పము.

త్రి లి ఙ్గ.

సంవత్సరచందా. రూ. 2 8

దేశాభ్యుదయమునకై పాటుపడుచున్న ఈపత్రికయందు ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక, పారిశ్రామికాదివిషయములు నిష్పక్షపాతముగ జర్చింపఁబడుటయే గాక వాఙ్మయమున కంగములగు విమర్శనములు, పరిశోధనలు, శాస్త్రచర్చలుకూడ బ్రకటింపఁబడును. తెనుగుజిల్లాలనుండి వృత్తాంతములు యిందుఁ బ్రకటింపుచున్నాము.

ప్రకటనలేట్లు కోరువారికి ప్రత్యేకముగ పంపబడును.

మేనేజరు:—త్రి లి ఙ్గ,

323, తండూర్ పేట, చెన్నపురి.

కేరళ సబ్బులు

ఎల్లరికిని ప్రియతమమైనవి.

చందన, గుర్రాబి, లవండరు మున్నగునవి మిక్కిలి పరిమళముగలిగి స్వచ్ఛమైనవి.

వెప్ :- వేఱనూనెతో మిళితమైనది. ఆరోగ్యమునకును, సుగంధమునకును, వాడనగును.

కేరళ పేవింగ్ స్ట్రీక్ :- మేలురకపు పే.వింగ్ స్ట్రీక్సులోకెల్ల మేలైనది. ఇట్టిదానిని మీ రిదివరకు వాడియుండలేదు.

ఎల్ల పుడును కేరళ సబ్బులనే తెప్పించుకొనుడు. అనుకరణములను త్రిప్పివేయుడు.

కేరళ సోప్ ఇన్ స్టిట్యూట్, కాలికట్.

(ఇండియా వైస్ రాయ్ అండు గవర్నరు జనరల్ అగు హిజ్ ఎక్సలెన్సీ డి అరల్ ఆఫ్ విల్లింగ్డునుగారికిని, హిజ్ ఎక్సలెన్సీ మద్రాసు గవర్నరుగారికిని సబ్బుల సప్లయి చేయుటకు నియమింపబడి యున్నారు.)

Always Visit the Health Hotel.

OF THE CITY

NEO MOHAN VILAS

21, Sumkurama Chetty Street, G. T., MADRAS.

Stands First in Purity & Quality

OUR PREPARATION A SPECIALITY.

మద్రాసులోకెల్ల ఆరోగ్యకరమైన హోటలగు

ని యో మో హాన్ వి లాన్

కెల్ల పుడును దయచేయుడు.

21, సుంకురామచెట్టివీధి, జి. టి. మద్రాసు.

స్వచ్ఛతకు, శ్రేష్ఠత్వమునకు ప్రథమస్థాన మలంకరించియున్నాము.

మాచే తయారగు వంటకములు ప్రత్యేక రుచిని గలిగియుండును.

ధ్వన మొనర్చె శత్రుకుఁ మంతయుఁ జూచుచునుండ నంచు నే
వినుట తటస్థమైనపుడె వీరిజయాశుండ నైతి సంజయా.

అలసినవంట ఫల్గునుని యశ్వము లచ్యుతుఁ డుగ్రసంగర
స్థలముననే హయమ్ములకు దాహముతీర్చెడు నగట యింతని
శ్చలమంట మాధవాక్షుల స్థైర్యము శౌర్యము ఇట్టిఘోరవా
ర్తల వినినప్పుడే నిజము దగ్ధజయాశుండ నైతి సంజయా.

బవరములో వృకోదరుఁడు భగ్నరథుండయి చేతఁ జిక్కినన్
దవిలి వధింపఁజూడక మదజ్వరితుండయి వింటికొప్పుతో
జవుగుచు చిన్నవోవ పెలుచన్ జెడుమాటల నాడిపుచ్చుటల్
చెవులకు సోకినప్పుడె విశీర్ణజయాశుండ నైతి సంజయా.

మాయామారి మాధవుని మంత్రబలంబునఁజేసి మున్ను రా
ధేయుని కింద్రుఁ డిచ్చిన యుదీర్ణబలమ్ముగు శక్తి ఘోరమా
యాయుతుడౌ ఘటోత్కచునియధు వృథాయయిపోయెనంచు నే
నేయెడ వింటినో యపుడె హీనజయాశుండ నైతి సంజయా.

ప్రాయగతున్ ధరాసురుని పట్టి వధించె నధర్మరీతి కౌం
తేయుల శ్యాలకుం డనుచు తీవ్రహమాయుతుడైన ద్రాణి, నా
రాయణ మస్త్ర మేసినను ప్రాణమువాయరు పాండవేయులం
చేయెడ వింటినో యపుడె హీనజయాశుండ నైతి సంజయా.

మును ద్రుపదాత్మజాతకచముం గొనినప్పుడు పల్కినట్టు లా
రణమున దుస్ససేను రుధిరమ్మును భీముఁడు త్రావుచుండఁగా
ననఘుఁడు ధర్మపుత్రుఁడు దయం గని వారణ జేసెనంచు నే
వినుట తటస్థమైనపుడె విద్ధజయాశుండ నైతి సంజయా.

పాయక యేమహాస్త్రవిగు బాహుబలంబును నమ్మి మత్స్యతుం
డీయని నేయఁగాఁదొడఁగె నిష్ఠ ముదంబున నట్టివాఁడు రా
ధేయుఁడు ఫల్గునాస్త్రముల తీవ్రతకున్ బలియయ్యెనంచు నే
నేయెడ వింటినో యపుడె హీనజయాశుండ నైతి సంజయా.

అరిబలకాలమూర్తి, సమరావని శౌరికి సాటి, మద్రభూ
వరుఁడు, గదారణ్రాధితబాహుబలుండు, యమాశ్మజాతుచే
దురమునఁ గూలెనన్న కడుదుఃఖకరంబగు ఘోరవార్త నె
త్తటి వినియుంటినో యపుడె దగ్ధజయాశుండ నైతి సంజయా.

ఈకలహప్రసంగమున కేది నిమిత్తమొ, అట్టి ద్యూతమం
దేకపటమ్మునో సలిపి యింతలుచేసిన పాపి సౌబలుం
డాకృతిగొన్న మాయ, సమరావనిలో సహదేవసాయకా
నీకహతుం డటంచు విని నిక్కువమే జయకాంక్ష వీడితిన్.

మాయలమారి మాధవుని మాటలపై, రణకేళి డస్సి ద్వై
పాయననామకప్రహదమునం దొకయించుక విశ్రమింపఁగాఁ
బోయిన నాకుమారు ననఁబోలని నిష్ఠురవాక్కు లాడి కొం
తేయులు నొంచిరంచు విని నిర్గతధైర్యుడ నైతి సంజయా.

ఆగతి మత్సరించిన మహాబలనందనుతో గదారణో
ద్యోగనిమగ్ను మత్సరుని యూరుతలంబున మోఁదె యుద్ధక
ర్మాగమవైఖరికి విడిచి యాదవుపంపున భీముడంచు క
ర్ణాగత మైనయప్పుడె పరాస్తజయాశుడ నైతి సంజయా.

ఏలికదైన్యముం గని నహింపక ద్రోణతనూజముఖ్యులు
ద్వేలరుషావిమూఢులయి పేఁగి, సుషుప్తినిమగ్నులైన పాం
చాలుర ద్రౌపదేయులను జంపిరి నిర్దయులై యటన్న వా
ర్తాళిని విన్నయప్పుడె నిరస్తజయాశుడ నైతి సంజయా.

ద్రాణి క్రుధాప్రపూర్ణుడయి దారుణమా ద్రుహిణాశ్రు మేయఁగా
దాని మహాప్రభావమును దాననె శాంతముజేసి నిర్జిత
స్థాణుడు శక్రనందనుడు ద్రాణిశిరోమణి గొన్నవార్త నా
వీనుల సోకినప్పుడె అపేతజయాశుడ నైతి సంజయా.

‘స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః,
గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభ మస్తు నిత్యం లోకా సమస్తా సుఖినో భవన్తు.’

రాధ

‘వసంతమూర్తి’

౧

ఆ అమ్మాయిని “రాధా” అని పిలుస్తా రందరూ. శరీరచ్ఛాయ నలుపే. అయితే నేం? ఆ కళ్లు! వింతరకమైన వెల్లురు పరిమ లిస్తుంది వాటిలోంచి. ఇంక నవ్వో? గవ్వల గిలకరించే. మా అక్క య్యతో ఆసుకోడానికి ప్రతిరోజూ ఆమె మాయింటికి వస్తుంది. ఆమెని గురించి నాకు తెలిసిన దింతవరకే.

“నే ననుకున్నకన్న ఆమెకు నన్ను గురించి ఎక్కువ తెలిసి ఉండాలి. కాకపోతే అలాగ ఎందుకంటుంది?...నా భావన గాలిలాగ పరుగెత్తుతోందే? చిన్నతనముచేత ఆమె అన్న మాటల కింత వ్యాఖ్యానమా?” అనుకుంటూ నా గదిలోకి వెళ్లాను. “దానీదాని కింత చొరనా? సరే. ‘మితమ్ముణ్ణి పెళ్లాడతా’ నని ఆమె అన్నదే అనుకుందాం. మా అక్కయ్యకి లేని తొందర దాని కెందుమా? అబ్బ! ఎంత కేక వేసింది! ‘అబ్బాయిగారూ, ఈ అమ్మాయి మీ పెళ్లా మంటుందీ! అంటుందా?” నాకోపము చల్లారలేదు. మరి రెండు చీవాట్లు పెట్టుదామని వెనక్కి తిరిగాను.

“సుధా! ఏమిటిరా, అంత ఎగిరేపు? పాపము, నూరమ్మ ఏమిస్తోంది. అది అన్నమాటలు నిజమో, అబద్ధమో తెలిసుకోకుండా ఊ...చీవాట్లు పెట్టేయడమే?”

“ఏమిటే అంది? నన్ను పెళ్లాడతానందా? లేనిపోని మాటలు కల్పించి—”

“లేనిపోని మాటలా? పోనీ, అడుగు”—“ఏం, రాధా? నిజమేనా? అబద్ధమా?”

“.....”

“అదిగో చూశానా?”

“నామీద అనుచూనము పడుతున్నాడు. ఊరుకుంటావా రాధా?”

“నిజమే.”

నీళ్లు చిలకరించగానే అణిగిపోయే పాలపాంగులూగు నా కోపము అణిగిపోయింది. ఏమనాలో తోచిందికాదు. అక్కయ్య పకాలు నవ్వి “ఏం? ఇప్పు డేమంటావు?...నూరమ్మా!” అని కేక వేసింది.

నూరమ్మలో తప్పు లేదు. పెరట్లోకి వెళ్లి దానికోసము వెతికాను. గడ్డమేటి చాటున నిలబడి కళ్లు ఒత్తుకుంటోంది.

“నూరమ్మా, నీతప్పు లేదు. ఓన్, ఇంతమాత్రానికే యెడ వాలా?” అన్నాను. ఏడు పాగలేదు. చెయ్యిపట్టుకు క్రిందికి లాగి- పాపము చిన్నప్పుడు నన్నెత్తుకుని ఆడించేది. పడవలమీద కూర్చో పెట్టేది, మాఅమ్మ వద్దన్నాను. నేను తినమని బలవంతముచేసినా ఏమీ తినడానికి పుచ్చుకునేది కాదు—“అయితే నామోటారు కారులో ఎక్క వన్నమాటే” అన్నాను.

నా చిన్నతనములో ఒకకాపు నన్ను బైసికలు ఎక్కించి తీసుకువెళ్లాడుట. మధ్య దారిలో క్రింద పడ్డాను. చెబ్బ తగిలి రక్తము వచ్చింది. అమ్మ కోపము పడుతుండేమో అని నూరమ్మ ఏడవడ మారంభించింది. తరవాత ఆకాపుతో “నేను పెద్దవాణ్ణిగాక కారు కొని దానిలో నిన్నెక్కిస్తానులే” అనీ, తనతోటి “నాకారుణ్ణి నిన్నెక్కిస్తానులే” అనీ అన్నానని నూరమ్మ చెప్పు తూంటుంది. ఈసందర్భములో చిన్ననాటి మాట జ్ఞాపకము చెయ్య డమే తుమాపణ కోరడమని ఇలా అన్నాను.

ఓన్! ఏడుపంతా ఎక్కడికో యెగిరిపోయింది. పకాలున నవ్వి “ఏమండీ, అబ్బాయిగారూ! అంత కోప్పడ్డారు?” అంది. ఆ అమ్మాయి అలా అంటుందనుకోలేదు.

జరిగినదానికి వింతపడుతూ వెనక్కి వచ్చాను. హాస్యలు ఆఖరియివట్లు లేదు. మా అక్కయ్య చావడిలోంచి రావడానికి బయలుదేరింది. రాధ ఆవిడపైట పట్టుకొని వెనక్కి లాగుతోంది.

“అబ్బ! వదలవే. పైట లాగేస్తావేమిటి?”

“అడగనంటే ననుల్తాను,”

“వదిలీ, అడగనులే.”

“సుధా—అ...బ్బ చెయ్యితియ్యి, ఊపిరి సలపడము లేదు. ఏమంటావురా అయితే.”

“ఏమిటే అనడము? హాస్యము ఎక్కువైపోతోంది. వాళ్లు నియోగులు; మనంవైదికులం? వాళ్లమ్మ వింటే ఏమంటుంది?”

అక్కయ్య నోరు విప్పగానే రాధ పారిపోయింది.

“ఏమంటుంది? ఇంతకన్న మంచివా డెక్కడ దొరుకుతాడంటుంది. ఇంకేమంటుంది?” మాట్లాడకుండా నాగదిలోకి వెళ్లిపోయాను. రాధ గభీమని బయటికి దాటేసింది. నాపద్యాలపుస్తక మెవరు తెరిచారా!

“అక్కయ్యా! నాపుస్తక మెవరూ తీశారు పైకి?”

“నేను” అన్నది రాధ.

“రాధ తీసిందట.”

* * * * *

భోజనము చేస్తున్నాము. అమ్మ పప్పులోకి నెయ్యి వడ్డిస్తూ “సూరమ్మ నెవరేనా ఏమిటేనా అన్నారేమిట్రా?”

“ఏం? ఇంకా ఏడుస్తాందా ఏమిటి?”

“ఏనున్నావేమిటి?”

“అలా గడగండి, అమ్మగారూ” అని నాతిదగ్గిర్చించి సూరమ్మ.

“ఏమీ లేదు. అక్కయ్య రాధని ‘రాధా, రాధా ఎవర్ని పెళ్లాడతావే?’ అని అడిగిందట. తక్షణం ఆవిడగారు సావిత్రిలాగ ‘మాతమ్మణ్ణి పెళ్లాడతా’ నందిట.” పెద్దక్కయ్య నర్వి చప్పట్లుచరిచింది. అమ్మ “అదేమిటే, శాంతా, అంటుచేతితోటే!” అంది.

శాంతక్కయ్య నవ్వు మానలేదు. వదినగారి నింశు వచ్చింది. అక్కయ్య చెయ్యి కడుక్కోడానికి ఆవిడచేతిమీద నీళ్లు పోస్తూ “సుధా! మీ రాగనక్కరలేదు. చెప్పండి.”

సూరమ్మ ఊరంత కేకవేసి కడుపు చెక్కలయేటట్టు నవ్వుతూ “అబ్బాయిగారూ! ఈఅమ్మాయి మీ పెళ్లమండీ” అంది. చిన్నక్కయ్య అందుకుని “నీఅంతరము చూచి మాలాడమన్నారు పెళ్లికొడుకుగారు” అంది. అంతా నవ్వారంభించారు. నేను లేచి చెయ్యి కడుక్కుని చుట్టుతిరిగి వీధిచావడిలోకి వచ్చాను. “అడనీ సుక్కాని ఈడనే గడయేసి” అని పాడేసరికి రాధ గుమ్మము దగ్గర కొచ్చి నిల

బడింది. వేద తొట్టో లేచి కూర్చుంది “వేదా! లేచావు!” వేదవతి చిరునవ్వు నవ్వింది. మాటలు రావు గాని లేకపోతే ఏదో ఒకటి అనేనే. గభీమని తొట్టోంచి ఎత్తుకుని “పడవెక్కి భద్రాద్రి పోదామా” అని గెంతాను. రాధ నవ్వుతోంది. “రాధా వేదని అక్కయ్య కిచ్చేయి” అన్నాను. ఆమె వస్తూంటే వేద “దా దా” అని చెయ్యి ఊపి, తీరా దగ్గరికి రానిచ్చి నావీపువైపు తల తిప్పింది. రాధ పకపక నవ్వుడ మారంభించింది. అచ్చంగా “సరిగమపధనిస” గవ్వలు గిలకరించినట్లు, మువ్వలు మోగినట్లు, బంగారుగుండ్లు దొర్లించి నట్లు. “ఏది ఏది మరొక్కసారి—” “సరిగమపధనిస”. ఏదో వింత అందముంది ఆగొంతులో. కోయిలస్వరము కాదు, నెమలి కంఠముకాదు, శుమ్మెనరొడకాదు. వీటి నన్నిటిని మింగి నెమరువేస్తున్నట్లుంది. గోడకి చేరబడి రాధ ఒకటేనవ్వు. విస్మయము తోటి ఆమె వైపు చూచాను. కలువపువ్వుల అమాయకత్వము ఆముఖములో నురుగుకట్టింది. ఉపకాంతు లా నల్లని నుదురుమీద సృశ్యము చేశాయి. నక్షత్ర లాకళ్లల్లో గంతులు వేస్తున్నాయి. నాగస్వరానికి సర్పములాగు క్షణికాలము ముగ్ధుడయ్యాను. వీధిలోంచి ఉరుములాగ నాన్న మాటలు వినబడ్డాయి. గభీమని ఆమెచేతులు పట్టుకు లేవదీసి “ఊ, వేదని తీసుకుపో త్వరగా!” అన్నాను.

౨

మధ్యాహ్నము అమ్మ పడుకుని నిద్రపోయింది. గదిలో కూర్చుని ‘కృష్ణపక్షము’ చదువుకున్నాను. ఎండ తెరలుతెరులుగా భూమి నావరిస్తోంది. చంద్రకాంతం ముక్క ఆకులు వేలవేసింది. చిన్నపిట్ట ఒకటి రెమ్మలమధ్య వాలి ఏదో పొగుచుకు తింటోంది. అక్కయ్య చావడిలోంచి “సుధా” అని పిలిచింది. వెళ్లి, “ఏం?”

“చెప్పు రాధా.”

“మరేమోనే, మీ అక్కయ్య పిక్క ఒకటి నాదగ్గి గుంది. ఇప్పు డావిడ చెమ్మ వేశారు. ఆవిడ తన పిక్కని బతికించుకోకుండా నాపిక్కని చంపవచ్చునా?”

“గవ్వ లాడుకున్నారా? మరేం పని లేదా యేమిటి?”

“ఏం చెయ్యమన్నావు?”

“చదువరాదూ, ఏదేనా పుస్తకం?”

“ఆ! పుస్తక మనగానే జ్ఞాపకము వచ్చింది. ఏది, సుధా, యెంకిపాటల పుస్తక మియ్యి.”

“నేను పట్టుకురానా?”

“ఊ వెళ్లు.” రాధ ఒక్క పరుగున వెళ్లింది. అక్కయ్య

“అబ్బ! చంకేస్తోందిరా!”

“ఏమిటి?”

“ఆపాటలు పాడమని నిన్నుడగమని చంపేస్తోంది. ఆఁ నువ్వే అడగమన్నాను. అడగదుట. అన్నం తింటున్నా, నీళ్లు తాగుతున్నా, పూలు వుట్టుతున్నా, ‘ఏమండీ! అడగరూ! అని పీకేస్తోంది.”

“ఎప్పుడు వింది?”

“రోజూ వింటోంది.”

పుస్తకం పట్టుకుని రాధ వస్తోంది. ఈ పిల్ల చర్య కొంత వింత గొల్పింది.

“ఏ పాట పాడమన్నావా?”

“రాధ నడుగు. ఏది రాధా?”

“బాగుంది. నేను పాడమన్నానా ఏమిటి?”

“అయితే పుస్తకము సాగుతుందో పెట్టేయి.”

“ఊఁ.”

అంటూ పుస్తకమందించింది. వేళ్లు తగిలి రక్త ముద్రిక మైంది. ఆ మెబుగ్గలకి రక్తము చిందింది. ఆ కళ్లు ఎందుచేతనో చూడ లేకపోయాను. గుండె గాలికి రావిచూకులాగ కొట్టుకుంది. చెయ్యి వణికింది. పుస్తకం జారింది.

“అదేమిటా పాడవా?”

“పోనిస్తూ.”

“అయితే పుస్తకం ఎందుకు తెమ్మన్నావు?”

“నువ్వా? నేనా?”

“ఎవరో. పాడుదూ.”

“ఆడనీ సుక్కాని ఈడనే గెడయేసి.

.....”

“ఊఁ ఇంకోటి. ఏదీ పుస్తక మిలా ఇయ్యి.....ఇదిగో.”

“అబ్బే యిది కాదండీ. నేను చూపిస్తా.....ఇదిగో యిది.”

“ఇయ్యి.”

“అబ్బ. మీ రిద్దరూ!”

“యెంకి వొంటి పిల్ల శేదోయి శేదోయి,
యెంకి నావొం కింకరాదోయి రాదోయి”

“అమ్మ రాధా, గడుసుదానవే!”

“ఏం?”

“ఏం లేదు. పాట కానీ.”

“చెక్కిట చిన్నీ మచ్చ, చెపితే చాలదు లచ్చ”

అక్కయ్య పకాలున నవ్వి, “అమ్మ రాధోయి, ఇంత గడుసు దాని వసుకోలేదే...అమ్మాయి! రాధే...” అంటూ లోపలికి వెళ్ళ

బోయింది. రాధ ఆవిడవైట పట్టుకుని “అబ్బ, ఇప్పుడే పడుకున్నారండీ. లేపకండీ” అని అడ్డపడింది.

అక్కయ్య వెనక్కి వచ్చి, “ఏదీ సుధా! తిక్కినదిమాడాకడ తీరా పాడు. ఇంకా ఏముందోచూదాము.”

“పాడను. ఏమన్నావు. రాధగడుసుతన మేముం దిక్కడ?”

“... (నవ్వు) ... ఏది రాధా నీమచ్చ ఏదీ?” అంటూ రాధ బుగ్గ నా వైపు తిప్పబోయింది.

“అ...బ్బ.”

“ఇదిగో సుధా, రాధ చెక్కిటి చిన్నిమచ్చ.”

రాధ అక్కయ్యనోరు మూసేసింది.

ఈ అమ్మాయి అక్కయిలాగ లేదు.

3

ఒంటిగంటకి బళ్లు పూయించాడు పయ్యడయ్య. అంతా బళ్లలో కెక్కుతున్నారు. పల్లకి రాలేదు. సామ్మ పుచ్చకునిమాడా సమయానికి రాలేదని అమ్మకి చాలా కోపముగా నుంది.

“బ్రహ్మం, వెళ్లు.”

“ఊ...అరుగో.”

పల్లకి వచ్చింది. అన్నయ్య కూర్చున్నాడు. అత్రా, దొడ్డమ్మా, పిన్నీ అక్కతలు జల్లారు. బాజాలు మోగుతున్నాయి. అమ్మ పెద్ద క్కయ్య కేదో చెప్పింది. ఆవిడ రాధ ఇంటికి వెళ్లి చిన్నక్కయ్యనీ, రాధనీ తీసుకు వచ్చింది. చిన్నక్కయ్య ఒక బండీలో కూర్చుంది. కాని రాధకి చోటు లేకపోయింది. “మాబండీలో కొంచెం చోటుంది ఇక్కడికి పంపండి.” అని మా అప్పలన్నయ్య కేకవేశాడు. రాధ వచ్చింది. నేను చెయ్యి అందించాను. పట్టుకుని పై కేక్కింది.

“ఫిడే లెవరిది?”

“నాదే.”

“ఎన్నాళ్లాయి నేర్చుకుంటున్నావు?”

“రెండేళ్లమంది.”

“ఇంకేం, గానపాటకు లెవ్వరూ అక్కర లేదన్నమాటే.”

రాధ నవ్వింది. “ఏదేది? మళ్లీ.” అన్నాడు, అప్పలన్నయ్య.

“ఊరుకో ఊరుకో. ఊపిరి సలపడు.”

ఏదో విపరీతభావము గాలి తెరలుగా వచ్చి నా హృదయాన్ని కమ్ముకున్నది. విరామము లేకుండా వాసనలు గుప్పేసుగంధ రాజకుసు మంలాగు, ఆయాసపడకుండా మెరిసిపోయే నక్షత్రంలాగు రాధ నవ్వుడ మారంభించింది. నూటికి ముగ్గురున్న బ్రాహ్మలలో ఇన్ని శాఖ లెవ

శర్వరిచారా అనే ఆలోచనలో పడవలకేవుకి బళ్లు వచ్చాయన్నమాట సురచిహ్నము.

౭

నూ విడిదికి మేడ ఉంది. నేనూ, అప్పల నరసింహం అన్నయ్య, ఈ తమ్మునూ మార్పుని తమలపాకులు వేసుకుంటున్నాము.

“తమ్మునూ, ఒక పద్యం చదువునూ.”

“పద్యం కాదు. పాట పాడతాను. విన”

“ఏదో ఒకటి.”

“యెంకి వొంటిపిల్ల లేదోయి లేదోయి”

“.....”

“ఒక్కనవ్వే చాలు వొజ్జర వైడూరాలు”

అన్నట్లు నవ్వన గానే జ్ఞాపకము వచ్చింది. “ఆపిల్ల ఏదీ? ఏం పేరు?”

“రాధ.”

“రాధా?”

“ఆర.”

“మాట మాట.”

“తమ్మునూ, పాటకానీ.”

పాడక పోడానికి కారణము లేదు. పాడితే అనుమానము పడ తాడేమో. అన్నట్లు ఇతని కాసంగతి తెలీదు.

ఆమె మెల్లెక్కుకున్న చప్పు డబ్బంది.

“చెక్కిట చిన్నీ మచ్చ

చెపితే చాలదు లచ్చ

ఒక్క నవ్వే యేలు వొజ్జరవై నూరాలు”

రాధ వచ్చింది. అప్పలన్నయ్య ఆమెకేసి తిరిగి “ఒక్కనవ్వే యేలు వొజ్జరవై నూరాలు” అన్నాడు. రాధ ఈమారు నవ్వలేదు. దృష్టి పాటమీద ఉన్నది.

“మెళ్లో పూసల పేరు తల్లో పూవుల పేరు”

“అబ్బే. అలాక్కాదురా; మెళ్లో ముత్యాల పేరు—తరువాతి యేమిట?”

రాధ మెళ్లో ముత్యాల పేరుంది. నాకల్లామెవైపు తిరిగాయి. “నాటి ‘మచ్చ’ మాట జ్ఞాపకమువచ్చి “చెక్కిట చిన్నీ మచ్చ” కూడా ఉంది. “అదికూడా పాడవోయి” అన్నాను. రాధ సిగ్గుచేత కలవంచేసింది. పాట ఆరంభిద్దామని గొంతుసవరించి,

“రాసోరింటికైన రంగూ తెచ్చేపిల్ల

నాసొమ్మ నాగుండె నమిలీ మింగినపిల్ల”

“వణుకుతావేం?”

“గొంతుకులో ఏదో అడ్డుపడింది. వస్తా” నంటూ వరండా లోనికి వెళ్లాను. క్రింద నుంచి “సుధా!”

“ఆర.”

“రా ధేదీ?”

“ఇక్కడ ఉంది.”

“ఇలా రమ్మను.”

“రాధా! అక్కయ్య పిలుస్తోంది.”

నేను తిరిగి వచ్చి, “నియోగులికీ, వైదీకులికీ లేదా ఎమిటన్నయ్యా?”

“వాళ్లు—కర్మలకి పనికిరారు!”

“మనం?—ఉద్యోగాలికా!”

“ఎక్కడికిలే, అసలు లేదా లేమీ లేవు. అనుకుంటే లేదా లెన్నెనా వస్తాయి.”

“పురోహితుల్లాడుగుదామా?”

“ఊర. పిలవరా చంద్రశేఖరం.”

“వద్దు. వద్దుండు. నేను రప్పిస్తాను.”

“నిండార బాబు నఖండగోదావరి

దాగిన చాళుక్యనాగరికత”

“ఎక్కడ నేర్చావురోయి ఈఫక్కి. వెంకటశాస్త్రి గారిదిలా గుండే. కానీ.”

“పల్లెపదాల జీవము నిల్పికొన్న ప

ల్నాటిపీరుల రక్తనాళపటిమ”

“భేష్. బాగుంది. రాధా. ఇలా రా. మూలనక్కావేం?”

పురోహితుడూ, శాస్త్రులు గారూ, పినతండ్రిగారూ వచ్చారు.

“ఏమండోయి శాస్త్రులుగారు, బ్రహ్మగారు ఇలా వచ్చారు?”

“ఇదిగో మనవాడి పద్యాలు విందామనే.”

“పద్యాలు వినడం కంటే పెద్దపనికే రప్పించాడు మిమ్మల్ని, పద్యాలు చదివి.”

“ఏమిటి కథ?”

“నియోగులికీ మనకీ సంబంధా లెందుకు లేవు?”

“ఆచారం లేదు.”

“అధికారగర్వం ఉంది వాళ్లకి, ఆచారాల గర్వం మనకి.”

“సరి. ఏకోతీకొండదిగదు.”

“పెళ్లి సంబంధాలవల్ల ఈరెండు భాగాలూ కలిసిపోలే నూటికి ముగ్గురున్న బ్రాహ్మణ గతి ఇప్పటికంటే బాగుపడమా?”

“పిల్లకి గంటకట్టేవా రెవరూ?”

“ఇది పిల్లిటండీ?”

“పిల్లి వ్వరు, వాల్లి వ్వరు మరి పెళ్లైలాగ అవడం?”

“మాటవరస కంటున్నాను. నా కివ్వడాని కెవరేనా సిద్ధపడతారనుకోండి. మీరు పెళ్లిచేయిస్తారా?”

“ఏ మంత అవసరము, వాళ్ల పిల్లని చేసుకోడానికి?”

“చూశారా? ఆప్రశ్న రావలసిన ఆవసర మేమిటనే నే నడిగేది.”

“పోనిస్తూ. దానికేం గాని ఒకపద్యం చదవరా?”

“చదవ్వోయి. చూద్దాం, వాటిమాటకేం?”

“సదీలేని నడురాత్రి నడురాజు గిల్గింత

కడరి యుప్పుంగెడి కలువనవ్వు.

వగరా చిగురు మెక్కి పొగులు కోవెలగొంతు

చిగుతొట కలరు జాచిల్లినవ్వు

వేళ్ళ జూడగ బోవ వెలికిదీయుచు నూరు

జడు బొడగాంచు వజ్రంపు నవ్వు—”

“భేష్, ఎవర్రా వ్రాశారూ?”

“అర్జునా ఫల్గునా యనుచు కేకలవైచు

బాలుర గాంచు మేఘాల నవ్వు

కలసి యానందరసవర్ష ములను గురిసి

మోడుబోయిన నాగుండె మొలక లేసి

కిసలయావృతగా జేసె కీరవాణి

ఏది వినిపింపు నీ నవ్వు నిశాక సారి”

“ఏది? ఆ ఉయ్యాలపద్యం చదువు!”

“ఏలాలతాజాల డోలాసమాలోల

బాలామణిగాన భాసురములు”

ఏలాల.....మొదటి, రెండు, మూడు కాలములలో చేతిని ఉయ్యాలతీరుని ఊపుతూ చదివాను. చెయ్యూపుతూంటే రాధ నవ్వింది. “గ్రామఫోన్ స్టేట్” అన్నాడు అప్పలన్నయ్య. మా పిన తండ్రీ “ఊ. బాగానే ఉంది కథ!” అన్నాడు. నాగుండెలో రాయి పడింది.

“బ్రహ్మగారూ, కబురు వచ్చింది. రావాలి” అని అన్నయ్య వచ్చి పిల్చాడు. పినతండ్రీ గారు, రాధ మాత్రమే ఉన్నారు.

“ఏదీ, సుధా! ఏమి టాపాదం?—వగ రా?”

“వగరా చిగురు మెక్కి పొగులు కోవెలగొంతు చిగుతొటకలరు జాచిల్లినవ్వు”

“అబ్బే—మార్చాలి ఈపాదం. వ్రాసుకో.”

“నేను వ్రాస్తేగా?”

“నావగ్గిర బొంకపు మరి! ఈపిల్ల నిమోగుల పిల్లా ఏమిటి? దొరికి పోయాను. “ఊ.”

“అనుకున్నదే. ఊ.”

“నికటస్థమా పెంటి నెరుగక మొరలిడు

చక్రవాకము గాంచు చంద్రు నవ్వు”

ఆని వ్రాయి.....అడమిటి ఆబాజాలు?”

“భోజనానికి వెళ్లుతున్నారు.”

“నువ్వు రావూ?”

“మేము చద్దన్నము తిన్నాము.”

“సరే. నే వెళ్లాలి మరి.” అని ఆయన లేచి వెళ్లి పోయారు. ఏదో పెద్దబయలు గుండెలమీదనుంచి లేచిపోయింది.

“రాధా! నీఫీడే లేదీ?”

“అదుగో.”

“నేను వెళ్లి తెచ్చి, “ఊ. వాయింను.”

“అబ్బ, ఇప్పుడేమిటి?”

“ఇప్పుడే మరి. ఎవరూ లేరు. చాలా బాగా వాయించూ మరి.”

“సా.....”

“ఊ. ఎవరేనా వస్తారు మరి!”

“సారిసీదా—వీరి బోణి.....”

“భేష్. ఎవరిదగ్గర నేర్చుకుంటున్నావు? ఏమిట ఉండుండు. సాలీడు. నేను దులిపేస్తాను.” అని ఆమె ముంగురులమీ సాలీడు దులిపాను. ఆమె కదలలేదు.

“ఇంకొకటి.”

“స్వరరాగసుధారస.....”

“ఊ. ఇదొకటా నీనవ్వుకి తోడూ? అవునుగాని అన్నట్లే నీపెళ్లెప్పుడూ?”

“ఊ.”

“చెప్పుమా, సిగ్గులమీ?” అంటూ అప్రయత్నముగా నామె చెయ్యి పట్టుకున్నాను. ఆమె తీసికో యత్నించలేదు.

“మీపెళ్లో?”

“..... అవునుగాని, ఎవర్ని పెళ్లాడతావని మా అక్కయ్య అడిగితే ఏమీ ఆలోచించకుండా ‘మితమ్ముణ్ణి పెళ్లాడతా’ వంటావా?”

“ఎమిటి ఆలోచించడము?”

“మీరు నియోసులు, మేము వైదికులం.”

“అయిినీ?”

“మీకూ మాకూ సంబంధా లేవే.....అయినా ఏమి చూచి పెళ్లాడతా నన్నావు? అందమా? ఏకోశాన్నా లేదే?”

“ఎవ రన్నారూ?”

“అద్దం. ఎవ రనాలి. చిన్నప్పుడు కాల్చిన చుట్టమచ్చ ముదురు మీ దుంటే అదీ.....వరోసంగతి, నువ్వు నేనూ ఒప్పుకుంటే సరిపోతుందా? మీ అమ్మో?”

“అమ్మ ఏమనదు.”

“చిన్నతనము నీకు, ఇదేం బజారునుంచి మిఠాయిలేవడ మనుకున్నావా? మీఅమ్మకిష్టమే అనుకో. మీ మామయ్య, పిన్నీ, మీఅత్త, అమ్మమ్మ, వీరంతా నిన్ను నా కివ్వనిస్తారా? ‘వైదీకపాడికి మన పిల్ల నివ్వడమేమి’ టనరూ? చిన్నపిల్లవి, నీ కీసంగతులు తెలియవు. ఏ మంటావు?”

రాధ మెల్లిగా నాచేతిలోని చెయ్యి తీసేసుకుంది. నా మనస్సులో శుపాను బయలు దేరింది.

“ఏమంటావు? నిజమా? అబద్ధమా?” అని తలమీద చెయ్యి వేసి ముఖము పైకి ఎత్తాను.

“నిజమే” అని ఆమె తలవంచేసి ఫిడేలు తీగని బిగుతుచేసి వదులు చేస్తోంది. గుడిచేతిలోని ఫిడేలుకర్ర తీగలమీద గంతులు వేస్తోంది.

తూ. తుత్తు శుత్తుత్తూ.....

“తూతూపాకా. వాళ్లు వస్తారు. వెళ్లు. ఫిడేలు నేను నద్దు తాలే.” ఆమె లేచింది. రెండు నీటిచుక్కలు నాచేతి మీద పడ్డాయి.

ఎవర్నోమి టనడము? ప్రాచీనాచారమనే మత్తగజము ఆచార వంతులవిధులలో విచ్చలవిడిగా విహరిస్తుంది. దాని కెవరేనా అడ్డు వెళ్లితే దాని కాలీక్రింద పడి నలిగిపోవలసినదే! ఆచారదౌర్జన్యము వారికి రోహిణికార్తి ఎండవలె కనబడితేనే కాని ఏవిధమైన మార్పు ఆవన

రమని యెంచేనాళ్లే ఉండరు. రాధాను ధాకరులు ఆ ఎలిగెనాల్స్ లో ఇద్దరు.

* * * * *

రాత్రి. పడవలు మెల్లగా సాగుతూన్నట్లు పిల్లినకర్రకి కట్టిన మువ్వలు చెప్పుకున్నాయి. గట్టుమీది చెల్లు నాదాకా వచ్చి కొంచె ముగి, నన్ను చూచేకాబోలు గుసగుసలాడుకుంటూ కదిలిపోతున్నాయి. పాపము వీటిగ లేమిటి? పుట్టిన దగ్గిర్నుంచి చచ్చేదాకా ఒకేచోటున పడి ఉండాలి. నక్షత్రాలు కునికిపాట్లు పడుతున్నాయి. నాటికీ ఎదుగే లేదు. ప్రపంచము, ఎందరో అనేటట్లు విశాంతిగృహము కాదు. గాలిరాకకి వెదురుపాదలు సంగీత మారంభిస్తే నన్ను పొంద లేరని చెప్పేసి వెళ్లిపోతున్నాడు మంచపవనుడు.

“పడవ ఒడ్డుకి పెట్టవోయి.”

“ఎవరు?” అని బయటికి చూచాను. బాబు, ఇంకా ఎవరో. అక్కయ్య “సుధా”

“ఆఁ.”

“ఇలా రా. ” వెళ్లాను.

“రాధకి ఏమిటో కావాలిట. కొని పెట్టు.”

“ఏం కావాలి?”

“దాహం వేస్తోంది.”

కొంతదూరం వెళ్లాము.

“సోడా తాగుతావా?”

“అబ్బే ఫీ!”

“మజ్జిగో?”

“ఊఁ.”

దూరంగా దీపం మినుకు మినుకు మంటోంది. దగ్గరకి వెళ్లాము. దీపంలాగే కునికిపాట్లు పడుతోంది గొల్ల మునిషి.

“మజ్జి గుందా?”

“ఆఁ. ఎంతటిది?”

“ఒక అర్ధణా దియ్యి. రాధా, నీ కెంతది కావాలి. చూ డిది.”

“మీరు తాగండి చెప్తాను.”

నేను తాగి “అబ్బో” అన్నాను. రాధ “ఏదీ. ఎంత మిగిల్చా రేమిటి?” అని నా చేతిలోని పిడత తాను తీసుకుని తాగడ మారంభించింది. పిడత తీసుకోబోతే వదులలేదు.

“అదేమిటి రాధా!”

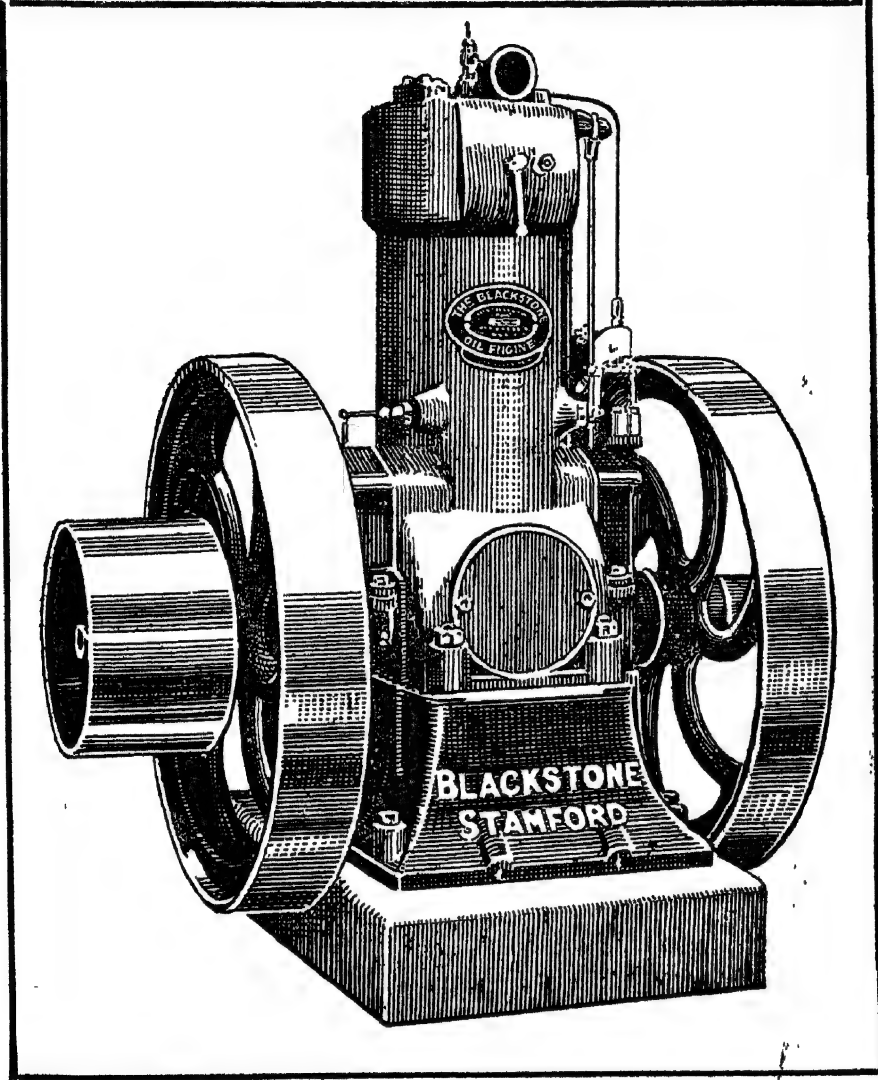
“ఏం?”

బ్లాక్ స్టోన్

స్పింగ్ ఇన్ జెక్షన్

కోల్డు ప్లాస్టింగు క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజిన్లు.

సూక్ష్మ
మైనవి,
సులభముగా
స్టార్టయి
పని
చేయుట
కనువుగా
నుండును.

దీని
నమర్చు
కొనువారి
కగు
ఖర్చులు
చాలా
తక్కువ,
ఆశ్చర్య
కరము.

ఎలెక్ట్రికల్ జనరేటర్లు, రైసు, ఆయిల్ మిల్లులు, పంపులు మున్నగు వీరూచే పనిజేయు అన్ని యంత్రములకు నెల్లెడల నుపయోగించుచున్నారు. ప్రతి పనికిని తగిన ఇంజన్లు మావద్ద గలవు. కోరినవారికి ధరల జాబితా పంపబడును.

మార్షల్ సన్సు ఆండు కో (ఇండియా) లిమిటెడ్.,

9, సెకండు లైన్ బీచ్, మద్రాసు.

బ్రాంచీలు :—బెజవాడ, తంజావూరు, కోయంబుత్తూరు.

అమృతాంజనము

కీళ్లనొప్పులు,

పార్శ్వపు

నొప్పులు,

కణతనొప్పులు,

వాయుపోటు,

తేలుకాట్టు

AMRUTANJAN

THE BEST

INDIAN PAIN BALM

AMRUTANJAN DEPOT
BOMBAY & MADRAS

జెజ్జికాట్టు,

పక్షనాతము,

పడిసెము,

కంత శైత్యము,

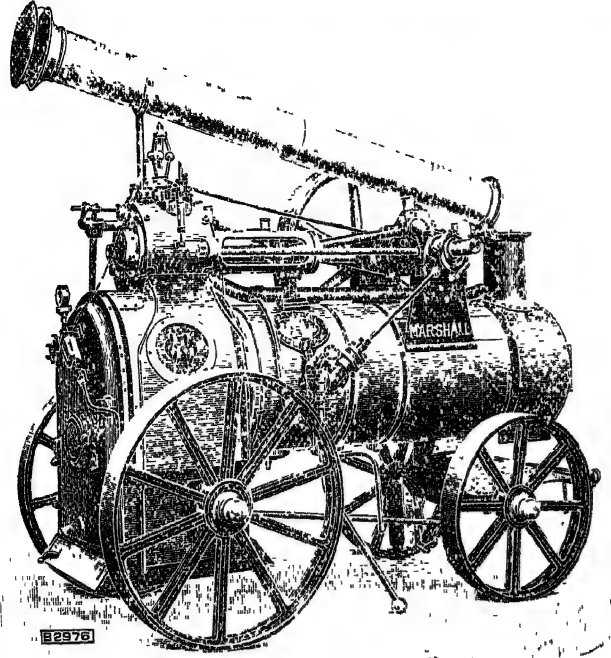
మొదలగునవి

పోగొట్టును.

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయమున దొరకు గ్రంథములు

హిందీ తెలుగు బాలశిక్ష	0 6	శ్యామాసుందరము	1 0	శ్రీసోమశైలేశ్వరీయము	1 4
,, మొదటి		సత్యవత్యుపాఖ్యానము	1 0	మేఘదూత	0 12
వాచకము	0 6	మనశ్శరీరములపై పరిసర		పారిజాతాపహరణము	
ఆరోగ్యసాధనము	0 8	ప్రభావము	0 12	(నవ్యాఖ్యానము)	3 0
నైహూనివేదిక	1 0	శతకకవుల చరిత్ర	2 8	ఆంధ్ర అధ్యాత్మరామా	
శ్రీరామవిజయము	0 8	భగవద్గీతలు—సంస్కృతము		యణము (పద్యం)	3 0
నవచోళ చరిత్రము	0 12	(తెనుగులిపి) నాల్గు సంపు.		నకలసీతినమ్మతము	1 8
		సం. 1-కి	1 8	అమృతాంజన శతకము	0 1

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము, పోస్టుబాక్స్ నెం. 212, మద్రాసు.

“మార్షల్”

క్లాస్ “యస్”

స్థలాంతరమునకు కొనిపోదగు

ఆవిరి యంత్రములు

ప్రపంచములో

చాల తక్కువ ఖరీదు గల

యంత్రములు

ఇప్పుడు వీనిని మేము చాలతక్కువ ధరల
కమ్ముచున్నాము. ఇక నట్లు చేయ వీలుండదు.

“మార్షల్”

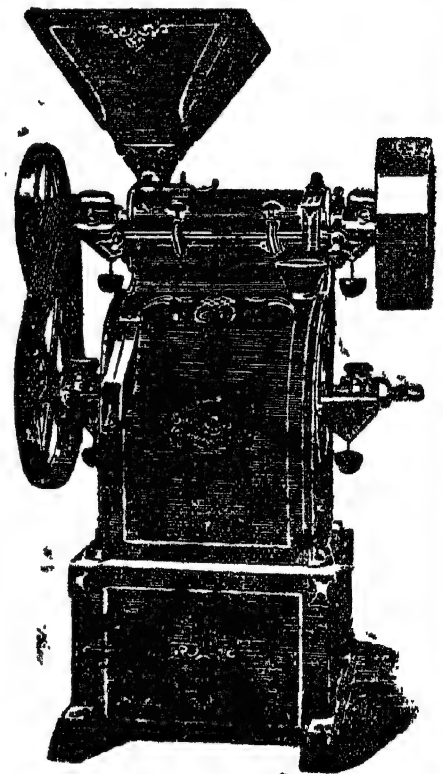
రైస్ మిల్లింగ్ మెషినరీ

మా అగర్బర వర్క్సున కిటీవలనే ఆధునిక యంత్రసామగ్రి
అమర్చబడినది. దీనివలన గొప్పతరగతి రైస్ మిల్లింగ్ మెషినరీ
తయారగు చున్నది. మా వర్క్సులో నిపుడు తయారగుచున్న అన్ని
రకముల మెషినరీలు, విడిభాగములు విదేశములనుండి దిగుమతి
యగుచున్న శ్రేష్ఠమైన వస్తువులతో సరిజూచినను నెగ్గగలవు.

పవర్ - మెషినరీ, గిరింగ్,

బెల్టింగ్ మున్నగునవి

కోరినవారికి ధరల జాబితా పంపబడును.

మార్షల్ సన్ను అండు కో (ఇండియా) లిమిటెడ్.,

9, సెకండులైన్ బీచ్ - మద్రాసు,

ప్రాంచీలు :—బెజవాడ, తంజావూరు, కోయంబుత్తూరు.

నేషనల్ ఇన్సూరన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్,

నేషనల్ ఇన్సూరన్సు బిల్డింగ్, 7, కౌన్సిల్ హౌస్ స్ట్రీట్, కలకత్తా.

బ్రాంచి:—113, ఆర్మీనియన్ స్ట్రీట్, జి. టి. మద్రాసు.

ప్రపోజల్స్ అయిన రు. 1,96,70,000 ల వ్యాపారమునందు

1932 సం॥ న చేకూరిన నూతన వ్యాపారము రు 1,55,61,720 లు.

పాలిసీ హోల్డర్లు కూడబెట్టిన ధనమునకు జీవితభీమాయే రక్షణ నిచ్చుచున్నది.

ఇంటి యజమాని గతించినవెనుక, వితంతువుకు, పిల్లలకు జీవితభీమాయే రక్షణ నిచ్చుచున్నది.

చెల్లించబడిన క్లెయిములు రు 1,00,00,000 కు మించును

మొత్తము ఆస్తి రు 1,90,00,000 " "

వివరములకు యీ దిగువ విలాసమునకు వ్రాయుడు.

టి. అనంతాచారి, బి. ఏ, బ్రాంచి శ్రేణికటర్, ఆర్. జి. దాస్ అండు కో, మేనేజర్.

Fire & Accident Risks covered by
National Fire & General Insurance Co., Ltd.,
National Insurance Building, 7, Council House Street, Calcutta.
R. G. Das & Co., Managers.

మీరు
బట్టలు
నబ్బులు
కొరకు
వెళ్ళు
నపుడు,
షెలట్
నబ్బును

FOR WASHING WITHOUT WASTE OR TROUBLE

Try

SHELAT SOAP

INDIA'S Good Soap

Available in cubes, Bars and Twin Tablets

Manufacturers:—
SHELAT BROTHERS, MADRAS.

గుర్తించి
కొనుడు
ఈ పేరు
గల
నబ్బులు
మేలైన
గుణము
గలవి.

“నేను ఎంగిలి చేసినది తాగుతావా?”

“ఏం తాగితే.....అదుగో పడచ మల్లా ఒడ్డు కొచ్చే సింది రండి. వెళదాము.” పరుగులో ఆమె జారింది. నేను పట్టుకుని ఆమెతల రొమ్ము కదుముకున్నాను. పడమటి మేఘాలు పక్కన నవ్వాయి.

* * * *

౨

మునపటివలె రాధ మాయంటికి రావడములేదు. ఎందుచేతనో తెలియలేదు.

“అక్కయ్యా, రాధ రావడము మానేసిందే?” అక్కయ్య అమ్మకేసి చూచింది.

“ఏం రాకపోతే? ఎప్పుడూ నీపాటలు వింటూ కూర్చోమన్నా వేమిటి? వాళ్లమ్మకి జ్వరమట.”

“ఉహూ..”

* * * *

“కాఫీపాడుము పట్టుకురాగల్రా ఎక్కడేనా, మీబావగారికి టీ పడదట?”

“రాధగారింట్లో ఉంటుందేమో!”

“రాధ యింట్లోనా? మీఅమ్మ ఏమంటారో?”

“ఏమి? అడగకూడదూ?”

“పోనీ పట్టుకురండి. మీఅమ్మతో చెప్పకండి. వీళ్లనీ, వాళ్లనీ ఎందుకు అడగడ మంటారు.”

బయలుదేరాను. కాని “మీఅమ్మ ఏమంటారో” అన్నమాట చెవులలోను, గుండెమీదా రింగుమంది. రాధ నడగడము అమ్మ కిష్టము లేదా? వారింటికి వెళ్లి “రాధా”

“ఆ..” అంటూ బయటికి నచ్చింది.

“కాఫీపాడు ముందా?”

“ఊ..” అని వెళ్లి పట్టుకొచ్చింది.

“రావడము మానేశా వేమి?”

“అమ్మ కోప్పడుతోంది.”

“మీఅమ్మ కెలా గుంది?”

“ఏం?”

“జ్వరమట.”

“అబ్బే, లేదే! ఎవ రన్నారా?”

* * * *

“అమ్మా, రాధకి శారదాబిల్లు రావడండా పెళ్లి చేసే యత్నంలో లేరేమిటి?”

“లేకేమి? యదిగారా ఎవరూ దొరకకపోతే మన సుధని కట్ట మంటుందట వాళ్లమ్మ, మంగళసూత్రం.”

నా వళ్లు జల్లుమంది. ములిగేవాడికి కట్టెపుల్లలాగు నిరాశలో ఈఆశ యేమిటి?

* * * *

“అమ్మా, రాధకి పెళ్లివా రొచ్చారు. మర్రవాడు తెల్లగా బాగున్నాడు.”

“వాళ్ల యింటిపే రేమిటి?”

“ఎందుకురా నీకు వాళ్ల గొడవలు, నీచదువేదో చూసుకోక?”

“ఏం, అడిగిజేను?”

“అబ్బే! తెలియదురా!”

“ఏమమ్మా అడిగితే?” నా కళ్లుమంఠాయి గోరుచుట్టుమీద రోకటిపోటు.

* * * *

పశనమందిరములో పేపరు చదువుతున్నాను. రాధఅన్నయ్య శుభలేఖ ఇచ్చాడు. లోకమంతా ఊపిరిబిగబట్టింది. “నీరాధని ఇంకొకని కిచ్చేస్తున్నారోయి” అంటూ కవరుమీది బొమ్మ ఎర్రనవ్వు నవ్వింది. ఏదో మాట్లాడబోయాను. మాట రాలేదు. దగ్గబోతూ బయటికి వచ్చేశాను. ఇంటి కెళ్లి “అక్కయ్యా! రాధకి పెళ్లిగా బోలు. ఇదిగో శుభలేఖ. వాళ్లన్నయ్య ఇచ్చాడు.”

“కాబో లంటున్నావు. చూడలే దేమిటి?”

“ఎందుకు చూడడం? లేదు.”

* * * *

“ఇవాళ రాధపెళ్లిట.”

“అయితే?”

“మీరు వెళ్లతూ?”

“ఉహూ. పిలిస్తేనా?”

“భేష్. ఈనాటకం బాగుంది. ఏమనుకున్నారో?”

* * * *

సాయంకాలము. పెళ్లివారింట్లో బాజాలు మోగుతున్నాయి. అప్రయత్నంగా ఆవైపు వెళ్లాను.

రాధ పసుపుబట్టలు కట్టుకుని అరుగుమీద నిలబడి ఉంది. ఆగి పోయా.

“అదిగో రాధ. మరొకటి సాక్ష్యమివ్వండి. అయితే నా కేమీ కానవ్వనూలే ఆతిథిమానం, ఆహారాలు, నవ్వులు సృష్టికర్తకి కచ్చకాయలే? అంత ఆకర్షణకి కారణం ఏమీ లేమా? ఈమె నా కేమీ కాదు, నే నీమె కేమీ కానూ?”

“అన్నయ్యా! ఎవరూ భోజనానికి రాలేదేం?” ఒళ్లంతా గగుర్పడింది. ఈమె నాకు చెల్లెలా? నేను పొరపాటుగా ఎంచి బాధపడ్డాను. “చెప్తానా”. లేకపోలే ఆ న్నేహాని కర్థ మేమిటి? ఈమె నాకు చెల్లెలే.

౬

పెళ్లయిపోయిన దగ్గర్నుంచి రాధ మాయింటికి రావడము మొదలుపెట్టింది. ఇంక భయము లేదుకదా అని కాబోలు వాళ్లమ్మ కాని, మాఅమ్మకాని ఈరావడాని కభ్యంతర పెట్టలేదు. తెర కాస్తా బలిసింది. కాబట్టి “ఏదీ రాధా, ఏదీ నీనవ్వు” అని నేనన్నా. “అన్నయ్యా! ఈపాట పాడు”మని ఆమె అన్నా తప్పించేవా రెవరూ లేరు. ఆమెకూ నాకూ ఉన్న—తప్ప మిగిలిన వన్నీ ఉన్నాయి, ఈ పరిచయన్నేహాలతో.

రాధవివాహ మయింది, నీవివాహము మాటేమి టంటారు పాతకులు. అవనిగడ్డనుంచి ఒకసంబంధము వచ్చింది. నా కెందుచేతనో వివాహమంటే వైముఖ్యం పోలేదు. మనువు, ఆమె ఉన్నది కనక, ఇప్పుడో ఆమె దాటిపోయింది కనకమో? ఈసంగతి మావాళ్లకి తెలియదు. ఈసంబంధము చూచి రమ్మన్నారు. పిల్లకళ్లలో తేజస్సు లేదు. నవ్వులే ఏడ్చినట్లు లేకుండా అ డెలాగో ఉన్నది. సంగీతములో ‘మ’ ‘ప’ ‘ధ’ లకి తేడా లేదు ఉచ్చారణలో. పిల్లనాత్రం సఫేదు రంగు, అర్ధజాబిళ్లకి పాదరసం పూసినట్లు, నల్లగా ఉంది. తెలివి తేటలు లేవు. మొద్దుమొహం అని చెప్పి తోకేశాను, కారదాబిల్లు ప్రాచీనాచారవంతుల కోలాహలముతో, పెళ్లిబాజాలతో, గుర్రపు బండి పల్లకీలతో ప్రవేశించింది. సంబంధాల అలజడి చాలామట్టుకు తగ్గింది. మావాళ్లకి రహస్యంగా పెళ్లి చేయడ మిష్టములేదు. ఇదీ నయమే ననిపించింది.

పరశాఖలోని పిల్ల నే వివాహమాడతానని చాలామార్లు ఇంట్లో అంటూ వచ్చాను.

“బిల్లు ఒకటి అవతరించిందిగా? ఇంక ఏమి ల్లయితేనేం?” అనేది మాఅమ్మ. ఈలోపుగా మాఅక్కయ్య నేస్తురాలి కొకరైకి (వారు మురికినాడువారు) కూతు రున్నదట. చేసుకోవలసినదని ఆమె మాఅక్కయ్యకి వ్రాసింది. మాఅమ్మకి వైశాఖసంబంధము లిష్టములేక పోయినా ఆపిల్లనైతే ఒప్పుకుంటా నంది. నేను ‘పిల్లని చూడనక్కర

లేను. మన మెరిగిన పిల్లేకనూ?’ అన్నాను. రాధ కాకపోయిన తర్వాత నింకే పిల్లయితేనేం?

* * * *

నా కిస్తానన్న పిల్లలందరి భోగట్టాలూ రాధా కనుక్కునేది. ఈపిల్లసంగతి ఆమెకు తెలియజేమా. ఒకనాడు మాఅక్కయ్య ప్రసంగవశాత్తు, “బంది రెళ్లెటప్పుడు” అంది.

“బందరా! మీ కెందుకు బందరూ?” అంది రాధ.

“మాతమ్ముడి పెళ్లికి.”

“ఏమిటీ! కుదిరిందా ఏమిటి?”

“ఆ.”

“వాళ్లింటి పేరు?”

“హిందూపురంవారు.”

“అదేం పేరు? వెలిన్నాటే?”

“కాదు. ‘మాశాఖవాళ్ల పిల్లని చేసుకోను, వైశాఖలోనేగాని’ అని వాడు పట్టుబట్టాడు. అందుకని వైశాఖపిల్లని చూశాము. నీళ్లు జల్లితే పాలపొంగులాగ అణిగిపోయింది, ఆమె ఊత్సాహము.

“అయితే ఎప్పుడు బయలుదేరుతారు?”

“మాఘమాసంలో.”

* * * *

శాఖాభేదాలు మాసిపోవాలని సంఘంలో కల్లోలం వుట్టిదామని నాఆశయం. చేసిచూపిన తర్వాత ఆరంభిద్దామని ఊరు కున్నాను. మళ్లీ ఏమొచ్చిందో రాధ మాయింటికి రావడము మాని వేసింది. ఏమిటిరా విశేషమని కనుక్కుంటే ఆమె క్యూర్చురా లయినట్లు తెలిసింది. కాని పాపం వంట్లో బాగుండక బాధపడుతూ చిరాకుగా నుంటుందట. ఒకనాడు మందుకి గాక్టరుగారింటికి వెళ్లాలని వాళ్లమ్మ మాఅమ్మతో చెప్పింది.

“సుధా! వాళ్లమ్మాయికి వంట్లో నయములేదుట. వాళ్ల బ్బాయి ఊళ్లో లేదుట. వెళ్లి మందగి తెచ్చిపెట్టరా. పాపం!” అంది మాఅమ్మ. మందు తీసుకుని వాళ్లింటి కెళ్లి “ఫిన్నిగారూ” అని కేక వేశాను.

“రండి” అని ధ్వని.

లోపలికి వెళ్లాను. మంచముమీద ఆమె పడుక్కుంది. కూర్చోమని మంచంపట్టెమీద కొట్టింది.

“బందరు ఎప్పుడు వెళ్లుతారు?”

“నీ కెవరు చెప్పారు?”

“మీ అక్కయ్య.”

“నువ్వు వస్తావా?”

ఎందుచేతనో నావైపే చూస్తున్న ఆకళ్లలో జలజల నీరు క్రమింది. ఆనీళ్లు నాకు కనబడకూడదని గాబోలు తల పక్కకి త్రిప్పింది.

“ఏం రాధా?”

“.....”

“ఎందు కేడుపు?”

వంటవసారాతలుపు గాబోలు కిరుమంది. గభీమని కళ్లు తుడుచుకుని,

“ఏం లేదు. దూరంగా నిలబడండి. అమ్మ వస్తోంది.”

“పిన్ని గారూ!”

“వస్తున్నా నాయనా! కూర్చో. ఎంతో ఆలస్యము లేదు.”

“మం దివ్వనా రాధా?”

“మందా, ఎందుకు? తోగానికా, యోగానికా?”

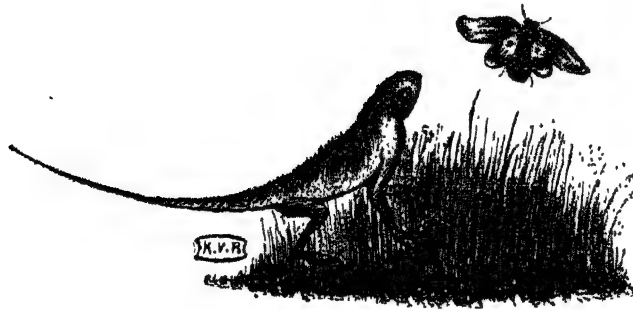
నా కామెమాటలు వింతగొల్పాయి. చికా కెత్తింది. మందక్కడ పెట్టి, “రెండింటికీ మం దెవ రివ్వగలరమ్మా? ఇప్పుడే వస్తానుండు” అని వచ్చేకాను.

మహూర్తము సమీపస్థమాతున్నకొద్దీ నాకుత్సాహ మెక్కువౌతోంది. ఎవరో కోతిని కట్టుకుంటాను. ఇకముందు రాధాసుధాకరులకి కాఖి లడ్డురొక్కాడదు.

శుభలేఖలకి వైవిలాసాలు వ్రాస్తున్నాను. రాధఅన్నయ్య వచ్చి పిలిచాడు. వెళ్లాను. “మాయింటికి ఒకసారి రండి. మాచెల్లి తీసుకురమ్మంది.” అన్నాడు. ఎందుకో? వెళ్లాము.

మంచముమీద ఆమె అలాగే ఉంది. గది చీకటిగా నుంది. నడికప్పులోంచి సూర్యకిరణ మొకటి గదిలో దూరి కొంచెము వెలుతు రిచ్చింది. రాధ కూర్చోమని నైగచేసింది. ఎక్కడా తుర్రీ లేదు. దగ్గిరికి వెళ్లి నిలబడ్డాను. కూర్చోమని మళ్లీ నైగచేసి, “ను రెప్పుడూ కూర్చోమనను లెండి” అంది. నాకడుపు చెరువై పోయింది. ఎందుచేతనో పాతవిషయాలన్నీ గుండెని కమ్మాయి. అనలేక అనలేక “ఏం చెల్లెమ్మా!” అన్నాను. రాధ మాతిమీద చెయ్యిపెట్టుకుని కూర్చోమంది మూడోసారి. “కూర్చో నాయనా, నామూలాన్నంచే వచ్చింది దింతాను. అప్పు డిచ్చేస్తే ఏబెంగా లేకపోవును.” అన్నా దావిడ, కళ్లు వత్తుకుంటూ. యుంఝామాడుతానికి అరటిచెట్టులాగ కొట్టుకుంది మనస్సు. రాధపక్కన కూర్చున్నాను. ఆమె నాదుట్టూ అరసున్నలాగు పడుకుని నన్ను ఒత్తింది. తల మందపట్టేమీద పెట్టి, చేతులు నాకాళ్ల మీద వేసింది. ఒళ్లు గప్పుమంది. ముత్యాలలాగ కన్నీరు రాలతోంది. తుడవడానికి ధైర్యము చాలలేదు. పక్కమీది పగడాలపేరు తీసి నాతలమీద పడేసింది. వెల్లకిల పడుక్కుని ఏదో మాట్లాడబోయింది. మొగముదగ్గిరికి వెళ్లాను. నాముఖము రెండు చేతులా తణివి గొణుగుతోంది. ఇంకా దగ్గిరికి వెళ్లాను. నాముఖం తన చెక్కుల కదుముకుని “మళ్లీజన్మకి” అంది. సరి మరిలేదు. అంతా అంధకారం.

“ఈమె నా చెల్లెలా? భార్యా?”

చెలిమికలిమి

కవితావివోద, డాక్టరు నిడమర్తి ఈశ్వరప్పగారు, బి. ఏ.

ఓనగ ననగ నొక్క యడవిమధ్యమునందు - మట్టి చివరకొమ్మ తొట్టిలోన
వాన మేర్పరించి పాపురముల జంట - చిరము గాపురంబు జేయుచుండె.
ఁతియే దైవంబని సతి - ఁతినేవల జేయుచుండు బతియుం బత్ని
వ్రతుడై యనురక్తిని సం-తతము మెలంగును భళి! భళి! ధన్యులు వారే!
శైలవాఱ మేల్కొంచి కలకలఁగూయుచు ననురక్తి నొండొంటి సభినరించు
నిదురలో రాతిరి జెదరిన యీకల ముక్కుల నొండొంటి చక్కజేయుఁ
దనుశోభకై పొంగి తనివోక యొండొంటి నట్టుల వాంచి కన్నానిచూచు
నుత్సాహ మేపార నొయ్యారముం జూపి యొండొంటి వలపించి మెండువలచు
మెడల మెలిగొని సొక్కుచుఁ బుడమి నెల్ల-దంపతులచిత్తశుద్ధి కాదర్శ మిడుచు
రౌడు తనువు లున్నను జీవ మొండెయనుచు-బక్కిజత గొంచె బుద్ధి నదైవతసిద్ధి.
తమతమ మోహముం బెనుప దాఁగిలిమూతల నాడుచో నికుం
జముల నదెల్లొ సైఁచు నిముసమ్ము వియోగము, గాని దీర్ఘ కా
లము బెడబాయనోపవు; కలన్వనముల్ చెలగంగ నవ్విహం
గమ మిధునంబు మేత నెమకన్ జనుఁ గాననసీమ జోడుగన్.
అందునందున గింజల నారగించి - నిర్మలంబైన సెలయేటి నీరు ద్రావి
కష్ట మన నెట్టిదో యెఱుంగకయ హాయి-బుచ్చుచుండె దినము లా కపోతయుగము.
కాంత కంత ఫలించెను గర్భశుక్తి - పుట్టె ముక్తాఫలములట్ల మూఁడు గ్రుడ్లు
తల్లిపొదుగంగ నవి చిన్న పిల్ల లయ్యె - బెంటిపాలింటి తొలిచూలిపంట యనఁగ.
ఎగురలేనట్టి గున్నల నింట డించి - తొంటియట్టులఁ బోలేవు మింటి కిపుడు
పోయినను మేత కవి జాగుసేయలేవు - పట్టిలాగదె వాత్సల్యబంధనమ్ము!
వచ్చియున్ రాని యెఱకల పరుస దిద్ది - చిట్టిచిన్నారలను ముద్దు బెట్టికొనుచు
గూఁడు విడరా దటంచును బాడిఁ జెప్పి - పరువుననె యెరఁ దెత్తుమం చరుగుదెంచు.
పుక్కిట నిడు నెరనట్టుల - నిక్కించుచు రెక్కలార్పు నినుఁగుల కడులే
ముక్కులఁ బెట్టుచు మఱిమఱి - మక్కువతో సాఁకు వారి మాతాపితరుల్.

ఒకనాఁ డామగనాలు మేతదినుచో నొక్కింతయుం గూడు నో
టికిఁ బోకున్న గుభిల్లుభిల్లునను గుండె లొట్టుకొన్నంత “నా
కకటా! చేయిడి కుక్షిలోఁ గలఁచినట్లయ్యెన్ బ్రహ్మా!” యన్న వే
వికలస్వాంతత మల్లె నావిహగము స్వీక్షింపఁగాఁ బిల్లలన్.

వ. అంత—

అంచల నడలించి అంబుజంబులఁ ద్రుంచి సరసులఁ గ్రుమ్మి కశ్యపము నించి
తొండంబు దండిగా నిండించి నీటిని గుంభస్థలములఁ గ్రుమ్మరించి
చెట్టుఁబుట్టల నెట్టి చెరచెర శితదంతములఁ గొట్టి చిఱుతగుట్టలను శొలిచి
కాన మృగావళిఁ గారించి పలుమాటు దుమ్మెత్తి నెత్తిపైఁ జిమ్మికొనుచు
మఱ్ఱిచెంత నిలిచె నొక్క మదగజంబు - కొమ్మలను లీలమైఁ బెళుక్కునను విఱిచి
కొమ్మతోడుతఁ బక్షిసీడమ్ముగూల్చి - పక్షి-గూఁటిని బిల్లలఁ ద్రొక్కి చనియె.

దవుదవ్వల నాకృత్యముఁ - జివచివ వచ్చుచును గాంచి చెదరిన మతితోఁ
గువకువఁ గూయుచు నాకల-రవము లెలుంగెత్తి యార్తరావ మొనరెన్.

ముక్కుకొనఁ దన యరమునఁ బొడిచికొనుచు-వివశయై కనుదోయి నశ్రువులు రాలఁ
జంచువును విప్పి కడు విలపించి లలన - కాంతునకుఁ బల్కె గద్గదకంఠ యగుచు.

ఎక్కడ దాపురించె మన కీ మదసింధుర? మేది దిక్కు? బల్
రక్కసిఁబోలె వచ్చి సుతరత్నములం దనపొట్టఁ బెట్టెనే!
యెక్కరణిం దరింతు నిక నీ విపదంబుధి? యే నభాగ్య నా
యుక్క తలంగు పెట్టు? సుతుఁ డొక్కరుఁడేనియు దక్కఁ డక్కటా!

వ. అని యిటుల దుర్భరశోకానలపరితప్తచి త్రయై బహుభంగుల విలపించు పులుంగునెలంత
కప్పోతు కపోతం బిట్టు లనియె:

అట్టిటుఁ దల్లడిల్లి హృదయం బిదె వేగుచు నున్నదై న నే
దిట్టఁడ నైతిఁ జిమ్మి; పరిదేవనమేల? వృథాప్రయాసమా
యెట్టెటు లేడ్చియేమి? దివికేగిన బిడ్డలు మల్లి వత్తురో?
బిట్టుగ నేడ్వఁబోకు మింక బేల! ననుం గని శోక మాఁపవే.

నాయధాంగము నీ విటు - లాయత చింతాబ్ధి దోఁగి యనిశంబును “హా
హా!” యన నీ యధాంగం - బే యలమట నొందునో యని యెంచవదేలా?

నీదు శోకంబునకుఁ గొంత బ్రోది యగున-టంచు దుఃఖంబు లోలోన నణఁచికొంటి
నాకు నిన్నోలెఁ బెనువంత లేక కాదు - జీవితేశ్వరి యిట్లు వాపోవవలదు.

వ. అనుచుం గొంత శోకోపశమనంబుఁ జేసి మఱియు నిట్లనియె.—

నట్టడవి నవ్వించి యిదె నాక మటంచుఁ దలంచి యెన్నఁ డే
చెట్టను జేయ కేరికిని, జత్తము నీపయి హత్తియుంచినన్
గట్టడి మాయఁ జేసి మముఁ గాఢియవెట్టుట నీకు ధర్మమా
పుట్టిననాఁటనుండియు నపూర్వకృపామతిఁ బ్రోచు దైవమా!

కొంతవడికి వా రిసుమంత శాంతినంద - నాతిదూరస్థ తరురాజ మాశ్రయించు
నద్విజోత్తముఁ డొక భ్రాతృసముఁడు వచ్చె - నొరుల విపదవస్థలఁ బరామరిక విధిని.

ముంగలవానిఁ గాంచఁగఁ గపోతయుగంబున కంతకంత కు
ప్పొంగిన శోకవార్ధి కనుబొందల దూఱి యవారియశాచు ను
త్తుంగతరంగనంగతిని దూఁగుచు నశ్రువులై చెలంగ న
య్యంగన బావు రావురని యారవముం బొసరించి దీనతన్.

“అన్నా, నీమొగ మెట్లు చూతుఁ? గడు సి గ్గాచున్నదే! మొన్నమొ
న్న నీ విందుఁ గృప నృచుం గనఁగ రా నందించి నీచుట్టు నా
గున్న లేరుచు ‘మామ, మామ’ యనరే? కూర్మి నివ్విలోకింపవే?
కన్నారం గని సంతసింపఁగల భాగ్యం బున్నదే నా కింకన్!

“అంగజుఁబోలు నంగజుల నందఱ నొక్కనిమేషమందునన్
మ్రుంగిన రాక్షసాంగనను; నిష్క్రతియుం గనరాని దుష్క్రతిన్
బొంగుచుఁ బూర్వజన్మమున భోరున నెందఱ నేడిపించియో
క్రంగుచునుంటి నిట్టు లతిఘోరవిచారభరంబునం గడున్.

“ఉన్నె నాయటిపాపాత్మ యుద్విలోన! - లేదు, నిజము, ముమ్మాటికి లేదు లేదు
కూడదోయన్న! ననుఁ జూడఁగూడదన్న! - అఘము లంటును నీ కన్న” ననె నతండు-

“ఇది మీ పూర్వకృతాపరాధఫల మయ్యెంగాని, నమ్ముండి, నేఁ
టిదిగా దూఱుడిలుండు, మీమదిని మొండించేయుఁడీ, మీరలా
ముదిమిందూలినవారు కారు, చిటుతల్, ముందుండు సంతానసం
పద నా దీవెన తథ్య మాను, తొలి మీ స్వాస్థ్యమ్ముఁ బోషింపుఁడీ.

“అమ్మా! చెప్పెద నొక్కమాట, వినుమా యాదేవదేవుండె సం
బ్రమ్ముం జెందుచు నొక్కొకప్పు డిటులే బంగారపుం బొమ్మలన్
నెమ్మిం గైకొనిపోవుచుండు దివికి నేస్తంబుఁ జేయంగఁ జె
లైమ్మా! నమ్ముము నీసుతుల్ సుఖులై; చాలింపంగదే నీ వెతన్.”

వ. అని కొంతతడ వందుండి సాంత్యవచనంబుల సాంత్యనంబు సాంతంబుగాఁ బలికి వారి
యలమట సఙనయించి నుగుడ వత్తు నంచు వెడలె.

అంత వేటాక వృక్షమునందుఁ గ్రొత్త-గూడు నొకదాని నిర్మించికొనియె నవ్వ
క్రమముగా వారు మరల సుఖముగనిరి - కాలమేగాదె దుఃఖాభివేలఁ జేర్చు!
మానము లతిక్రమింపఁగ - నాసాధ్యకి మరల గర్భ మయ్యెను; మది సం
తోసిలుచు, భయముఁ జెందుచుఁ-బ్రాసవదినములఁ దలఁచుచు భామిని యనియెన్.-
“లీలమెయిం జరించి యవలీలఁ దరుప్రకరంబుఁ గూల్చి క
ల్లోలము నేయు చివ్వని విలోకనమాత్రన భీతిఁ గొల్పు శుం
డాలము వల్లభా! మరల నాకనువేళల నేమి చేయునో
వీలగునప్పుడే మనము వేటాక కానకుఁ బోవఁగూడదే?”

వ. అని తన యుద్దేశము సూచించినంతఁ గాంతుండు.-

“ఏలా యీ విపినంబు వీడి చనఁగా నీ తుచ్చ నాగమ్ముకై ?
యాలానంబున దానిఁ గట్టెదను; కాలాఘాతముం జేర్చెదన్
నాలావుం గనవేల? నే శఙ్కము స్వల్పం గ నింకేల యో
బేలా! భీతిఁ దొలంగి యుండు” మన నా భీతాంగియుం దీనతన్.

“చాలును, నీ ప్రియాంగనకు స్వాస్థ్యముఁ గూర్పఁగ నాడె దిట్టుల
క్కోలుమనఁగు దంతిహతకుం బాలియించెదవొక్కొ? కానలోఁ
జాలిన జంతుజాల మొకచక్కని గూడినఁ జాలువారొకో?
తాలిమి కల్లఁ బో దకట, దైవ మదెట్టుల వ్రాసియుంచెనో!”

అనిన, హీనకంఠస్వరమ్మునఁ బలుకుచుఁ - గంపమున ‘నిట్లు మైవీవఁ గలఁచె దేల?ఁ
కలికిరో! నీదు పలుకు నిక్క మ్మెయనుము- నాబలము వినుతు’ నటంచు నాథుఁ డనును.

“బలియుఁడైనవాఁడు వడ్లంగిపిట్టన్న - వాని మించు భేకభావుకుండు
వింధ్య మేరులట్ల వీరలుండిరిగాదె - రెండుభుజము లగుచు నిండు నాకు.

“ముగురము యోజించియ మా - మగటిమిఁ జూపింప నేమి మాచేఁగా దో
ముగుదా! చూడు మిదె యింక మ-దగజము మాచేతఁ జచ్చె, తథ్యమునుమ్మి.”

అని తనవనితకు నిబ్బర-మును గొంత యతండు వల్కి పోవుచు వడి న
వ్వనమున కావలనున్న కొ-లనుచెంత వసించు వారలను జేరికొనెన్.

అమిత సమ్రత వారి పాదముల కెఱిగి - తనదు దురవస్థ వినిపింపఁ గనికరించి
సాయముం జేయఁగా వార లీయకొనిరి - దుఃఖజలధిఁ దరింప మిత్రుండె తరణి!

అంతట వారు ముస్సరు రహస్యముగా నొకచోటఁ జేరి యే
కాంతము మంతనమ్ము నధికశ్రమతోడుత సంతరించి యా

దంతిని వేగఁ గూలుచువిధానముఁ జక్కఁగఁ జర్చనల్పి, సి
ద్ధాంతముఁజేసి కేరుచు గృహముల కేఁగిన వచ్చె గ్రీష్మమున్.

మెండుగా నెండ మండుచునుండువేళ - వనమునం దెల్లెడలఁ గ్రుమ్మి బడలి యేనుఁ
గొక మహాతరుచ్ఛాయయం దొడ లెఱుంగక - గుఱకపెట్టుచు నిద్రించెఁ గొంతతడవు.

అట్టితరుణంబు వేచి కన్నట్టు చిఱత - యిదిగదా దాని సాధింప నద నటంచు
నింటి కేఁగి రివ్వన దన పెంటితోడ - వచ్చె నచ్చటి కొక తెప్పపాటులోన.

అన్ముకచెల్ల ! నేఁడుగదరా లభియించితి విట్లు నిద్రమై
దమ్మండ ! చూడు మింక యని తానును భార్యయు రేఁగి యొక్కటఁ
ద్రిమ్మరి దాని కందకయ నేత్రయుగంబును వాడిముక్కులఁ
జిమ్ముచుఁ జీల్చి డొల్చియును జీకునిజేసి చనంగ నంతటన్.

తొల్లి మదజలధారలు వెల్లివిరియు - గండముల నిండ మెండు రక్తము స్రవింప
గిరగిరం జట్టి బునకొట్టి ఫీంకరించి - యెట్టకేలకుఁ గదలి యనేకపంబు.

దారి మెల్లనఁ గరమునఁ దడవికొంచుఁ - దిరుగుచుండెను వనమున దిక్కులేక
కోలనూఁది తిరిపెమెత్తు గ్రుడ్డిపగిది - గాలమొకరీతిఁ జన దెంత ఘనునికైన !

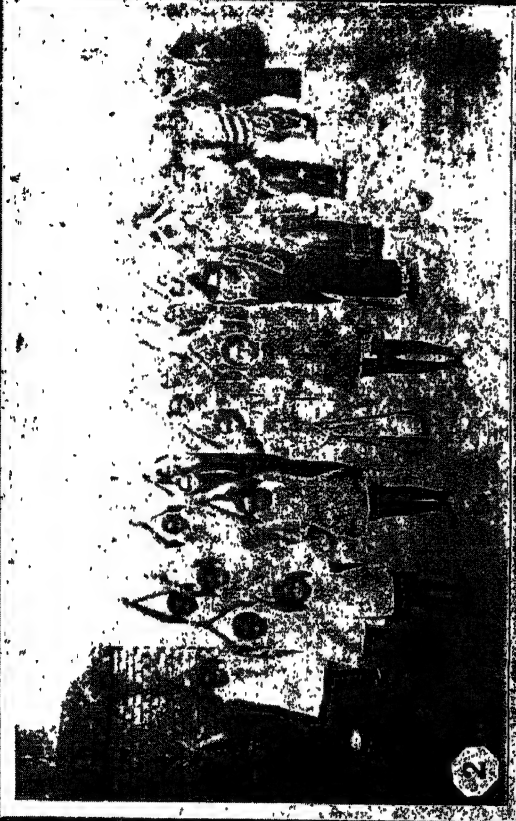
బోనముఁ దానముఁ బ్రవిమల - పానీయములు మునుఁబోలెఁ బ్రాప్తింపక యా
యేనుఁగు శ్రీఘ్రముగా నడ-పీనుఁగుగా మాతె నకట ! విధి తప్పదుగా !

కొండంత యూసతో నెండమావుల కేఁగి వడఁజెందు మృగముల వగఁపుఁ బెంచి
తమ నీడముల వీడఁ దడఁబడి తపియించు ఖగకులంబులను బెందగఁ గలంచి
నినుపారు సొంపారు నీరజాకరములఁ బులిసప్రదేశము లెల్లువరించి
బెండులై మాడిన కొండబీడులపోడులను మెండు కారుచిచ్చునను ముంచి
సెగలఁ బొగయించి నిష్పలఁ జెరగి గుప్పి - నేలఁగాళ్లులఁ గాలిచి, నెత్తిమాడ్చి
ప్రాణికోటిఁ గడుంగడు బాధఁబెట్టి - వేసవిని వెలింగెను వినువీధిని రవి.

వ. ఒకనాఁటి మిట్టమధ్యాహ్న సమయంబున,

అట్టిటు లూఁగులాడి నడయాడఁగఁ గాళ్లురాక, నిల్చి, సి
ర్వట్టు సహింపలేక, తనప్రాప్తికి నూర్చుచుఁ గన్నులేక యె
ప్పట్టున నీటిపట్టునకుఁ బ్రాకఁగ నొనని చింతఁజేసి యె
ట్టులొ తొండ మూఁచి చను నెమ్ములప్రోగగు నేనుఁ గత్తఱి.

బిరబిర భేక మొక్కెడ గభీరవిశాలబిలంబుచెంతఁ దా
నిరవుగఁ గూరుచుండి గళమెత్తి ప్రఘోషితసుస్వరావలు

(9)

1. రాజమండ్రి వైశ్యసేవాసదనము - స్వస్మృతవిద్యార్థినులు; 2. — బాలికల వ్యాయామకార్యక్రమము
3. — కుటుంబసభ; 4. — సింహగారిపల్లిని బాలికల వ్యాయామకార్యక్రమము.

1. స్త్రీ సనాతనవిద్యాలయము, రాజమండ్రి; 2. స్త్రీ హితైషిణీమండలి, బాపట్ల.

హిమాని ఉత్పత్తులు

హిమానిస్నో, చర్మమును మృదువుగాను, క్రోమలముగాను, శుభ్రముగాను, కాపాడుటకు ప్రసిద్ధి చెందినది. భారతదేశమున తొలిదొడ్డి చేయబడి వన్నె కెక్కినది. శ్రేష్ఠత్వమున కసమానమైనది. అనుకరణము లేవియు పోటీజేయజాలక పోయింది.

నాటి శ్రేష్ఠత్వమునకు, మేలు గుణములకు, భారతదేశమందంతట ప్రఖ్యాతి గాంచినవి. అవి శుద్ధ స్వదేశీయగుటయే గాక, విదేశములనుండి భారతదేశమునకు దిగుమతియగు గొప్ప తరగతి టాయిలెట్ వస్తువుల పోటీకి న్నెగలవు.

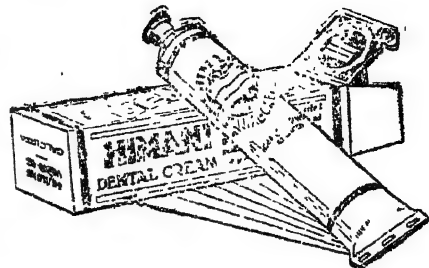
దక్షిణ హిందూదేశమందు పంపిణీదార్లు కావలెను

Himani Works,
59, Belgachia Road,
CALCUTTA.

పంపిణీదార్లు:—

ది జనరల్ స్వదేశీస్
లిమిటెడ్

868, ఎన్ ప్లానేటు, మద్రాసు.

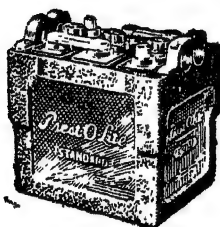

హిమాని “స్నో” డెంటాల్ క్రీం

చిగుళ్లను ఆరోగ్యముగా కాపాడి, దంతములను తెలుపుజేసి అందము నిచ్చును. మంచి నురుగు వచ్చుటేగాక, నోటి దుర్గంధముల పోగొట్టును.

పై యోరియా రాకుండుటకు, భారతదేశమందు ప్రప్రథమమున శాస్త్రాంశముగా తయారుకావడిన ఈ డెంటాల్ క్రీము నుపయోగింపుడు.

Prest-O-Lite
THE WORLD'S FINEST

Distributors

SRIDHAR & CO.,

MOUNT ROAD :1: MADRAS.

“A REAL BOON TO YOU” Wear This Special Talisman Procures Wealth, health Strength, beauty, fortune. Gives success in Examination etc Gets favour of greatmen Secures employment. Increases gain in trade. Exposes dangers, difficulties Brings high position Resides Goddess of Wealth. Praised by many.
Sent on receipt of Rs. 3-8. P. R. Janardhanam Naidu, ONGOLE.

ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలము

ఈ గ్రంథములో జర్మనీగారడీ, హస్తలూఘము, అంగ్ల ఇంద్రజాలము, మంత్రశాస్త్రము, భూతవైద్యము, యంత్రములు, చీట్ల పేక తమాషాలు, వినోదవిద్యలు, మనుష్యుని మాయముచేయుట, మామిడి చెట్టును పుట్టించుట, మొదలగు విచిత్రములున్నవి. దీనిచే “మేజిక్” చేయగలరు. వెల రూ. 4-0-0 లు.

చమత్కారగణితము:—(అపూర్వము) ఇందులో విచిత్ర వినోదమనోగణితములు, సమస్యలు, చిక్కు ప్రశ్నలు, యంత్రీకతమాషాలెక్కలు, గణితావధానముగలవు. దీనిని చదివిన తెలివికల్గును. వెల రూ. 1. రతిరాజ వీర్యవృద్ధిచూర్ణము: ఇంద్రియమును గట్టిపరచును. వీర్యము నష్టమగుచున్న నిలుపును. ముదిమిని, నపుంసకత్వమును పోగొట్టి యావన మొసంగును. డబ్బి రూ. 2-0-0.

ప్రత్యేకతాయతు! దీనిని ధరించుకొనిన, గొప్పవారిదయ, కార్య సిద్ధి, ధనలాభము, పరీక్షలో జయము, ఉద్యోగముచేకూరుట, అదృష్టము మొ॥ కలుగును. అనేకమంది మెప్పించినది. రూ. 3-8-0 పంపిన దీనిని పంపెదము.

పి.ఆర్. జనార్దనరామయ్యుడు, బంగోలు, గుంటూరుజిల్లా.

బిందు గారి అశోకారిష్ఠము (బైవజ్యరత్నావళి)

ఇవి శ్వేతరక్తవదరములును, ఋతుశూల,
ఋతు బంధము, స్త్రీలకు కలుగు అవస్థారము,
గర్భాశయవ్రణము మొదలగువానిని పోగొట్టును.
స్త్రీలకు ప్రసవమునకు వెనుక అదృతమైన బలము కలుగజేయును.

వెల 1 పా 1-9-0 1/2 పా 0-14-0

సోల్ వజెంట్లు-దామోదర అండుకం వెని
78, చైనా బజారు రోడ్డు, మద్రాసు.

అనంతపూరు-కె. రామకృష్ణమాచార్యులు
బెన్ పట్టెన్ వస్సు
గుడివాడ-కే. వి. మాణిక్యరావు.
రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ యి కో.
కాకినాడ-లక్ష్మీనారాయణ యి కో.
ఒంగోలు-తాతాజాలయ్య వైట్టి.
అమలాపురం-డి డెల్టా మెడికల్ స్టోర్సు.

విశాఖపట్టణము-నిలం యి కో.
నరసాపూరు-వై. సత్యనారాయణ.
కడప-ఆదిలక్ష్మి యి కో.
బెజవాడ-శ్రీచంద్రహాశ్వర్ యి కో.
మచిలీపట్టణము-కే. వి. మాణిక్యరావు.
తుంగభద్ర-పండిట్ తారనాథశి.
హిందూపూరు-కె. ఆర్. భాస్కరయ్య యి బ్రదర్సు.

సెల్లూరు-డి. ఆర్చిబిస్ స్మిత్, ట్రంక్ రోడ్డు.
అదోని-కె. సారియన్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ.
బళ్లారి-ప్రేమచిత్తస్వలయము.
నంటూరు-ఆంగ్ల ఆయుర్వేదిక్ స్టోర్సు,
తూర్పు పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలకు.
మాగులేరు-డి. గోదావరి మెడికల్ స్టోర్సు.
తెనాలి-డి. కృష్ణా ఫార్మసీస్టోర్సు.

మీకు కావలసిన ఆటోమోటార్ వస్తువులను

రాణీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ వారి వద్దనే

యెందుకు కొనవలెనంటే;

వారిదగ్గర శ్రేష్ఠమైన రకములు సరియైన ధరకు దొరకగలవు.

రాణీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్

మాంటు రోడ్డు మద్రాసు.

R A N E (MADRS) LIMITED,

Mount Road, Madras.

తండ్రి :—“ఆటోవర్క్సు”

తెలిఫోను :—3595.

లోరిది 'నుషక్రమించి యనులోమవిలోమముల నృకాబెక
ల్పరగ జపించె నద్ది మదవారణమారణమంత్రమో యనన్.

“ఉరరవర”ట్టని కప్పలు - వరరవముం బొనరిచెడిని, వహవా! యిందే
యురుజలము లుండితీటును - మఱిమఱి మున్నెదను, దగను మానిచికొందున్.

అని తలంచుచు నానమై నల్లనలన - భేకరావానుసారియై ప్రాకికొనుచు
బోయి, పోయి, తుదకు మోసపోయి గోతఁ-గూలె నడగొండఁబోలిన కుంజరంబు.

అంత నాభీలమగు నా బిలాంతరమున - లేనిసత్తువఁ దీవ్రకోపానఁ జెచ్చి
కొనుచు గట్టుల దంతాలఁ గొట్టి కొట్టి - విసివి, తుదకయ్యె ద్విరదము విరద మకట!

చేయునది లేక దిశలు మార్మోయ నార్చి - తుత్తిపానల శుష్కించి సామ్యసిల్లి
కొలఁదిదినములకే మేను దొలఁగె నద్ది - కలరవంబుల కష్టము ల్గడచె నంత.

లలనభాగ్యంబున నభిజిల్లగ్నమందు - సుతుల మువ్వరఁ గనె నొకశుభదినమున
సీతిబాధలు లే కక్కపోతకులము - చిరముఁ దామరతంపరై చెలఁగెఁ గాన.

మన కథ కంచికీఁ బోయెను - మన మింటికి వచ్చితి మిఁక మన మొకసీతిఁ
గని కలసి మెలసి మనవలె - వినుఁ డీ పై పద్దెములను విశ్వాసముతో.

కడిది యలఁతులైన కప్ప పిట్టలచేతఁ - జిక్కి మదగజంబు స్రుక్కి చచ్చె
నెంత బలియుండైన నెంత లావరియైన - గర్వపడఁగఁ జెల్ల దుర్వియందు.

“హూ”త్తటన్నమాత్ర నెగిరిపాతెడి యల్ప-జంతువులును గలసి దంతిఁ గూల్చె .
నలుపు రొక్కఁటైనఁ గల దెంత బలమైనఁ - జెలిమికలిమి నెన్న నలవియగునె ?

మతమునఁ గ్రొస్తపు ల్కునలమానులు సిక్కులు మాల లంచు వే
ర్వితముల మీరు మీరును విభేదమనస్కత నుండనేల ? న
మృతమున నెల్లరు న్మోలఁగి భారతమాతకు మేలుగూర్చు సం
తతి యని నెమ్మదిం దలఁచినన్ శుభము ల్సమకూరవే వెనన్.

పోరునఁ గల్గు నష్టములు, పొందునఁ గల్గు శుభంబులంచు నే
పారును బల్కు వాక్కులను బ్రామినుకు ల్బలె నమ్మి యేరికిం
బేరిమిఁ జూపుచుం దదభివృద్ధినె కోరుచు మీదు సౌఖ్యపుం
భారము దైవమం దునిచి మాన్యులరై పొగజొందుడి యిఁకన్.

గాలిదుమారం

వెంపటి నాగభూషణంగారు

○

వేసంకాలంలో జరిగే విచిత్రాల్లో అదొకటి. ఛప్పున వున్నట్టే వుండి గాలిదుమారం లేచి, ఆకాశమంతా మబ్బులతో అల్లు కొచ్చి కుంభవర్షం కురుస్తుంది. కురిసినంత నేపేనా పట్టకుండా వెలిసి పోయి తెరిసి యిస్తుంది. దీనికి కారణ మేమిటంటే ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. ప్రపంచంలో జరిగే కొన్నింటి విషయం అంతే.

* * * * *

యం. వీ. పరీక్ష రైపోయినతర్వాత శైలవులకు మా నాయన గారి దగ్గరకు బయల్దేరాను, కాశీనుంచి. అంతకు నెలకుపూర్వమే మా నాయనగార్ని నెల్లూరునుండి గుంటూరు బదిలీచేశారు. తటస్థపడక పోవడంచేత నేనిదివర కెప్పుడూ ఆవూరు చూడలేదు. అసలు ఆవూరు అంటే నా కనేకం విపరీతాభిప్రాయాలుండేవి. కానీగూడా లేనికవులుంటారనీ, వద్దన్నా వెంటబడి తాము వ్రాసినవి చదివి వినిపించే వ్రాతగా క్లుంటారనీ, పత్రికలు పుట్టిపుట్టకముందే గిట్టిపోతాయనీ, కాఫీహోటళ్లలో Milk Tea యేనా చెయ్యడం చేతగాదనీ, అత్తవారింటికి వచ్చిన అల్లుళ్లు కడుపునిండా అన్నము, కాలినిండా బట్టారేకుండా అవస్థపడాలిసివుంటుదనీ, ఎక్కడెక్కడ దివాలాతీసిన వాళ్లూ ఆవూరును శరణుజొచ్చుతారనీ, వారితోపాటు అనేకవృద్ధ నారీపతివ్రతలు అక్కడే నివాస మేర్పరచు కొంటారనీ, మునిసిపలు కొన్నిలుమెంబర్లంతటి వాళ్లుగూడా బడిపిల్లలల్లే కొట్టుకొంటారనీ, కోఆపరేటివ్ బ్యాంకుల్లో డబ్బు అమాంతం గల్లంతు అవుతుంటారనీ, అవసరమైతే అన్నింటిలోనూ స్త్రీలు ముందంజ వేస్తారనీ—మొదలైన వెన్నో కబుర్లు విన్నా, ఇదివరలో. అందుచేత గుంటూరుఅంటే ఆదుర్దా.

రాత్రి కలకత్తామెయిలు దిగి వెయిటింగురూములోకి జేరుకున్నా. తెల్లవారి ఏడుగంటలరైలులో గుంటూరు పోవచ్చునని అభిప్రాయం. ఇంతలో, ప్రస్తుతం బెజవాడలో కాపురంజేస్తూ, వచ్చేపోయే స్నేహితులకు ప్లాటుఫారంమీద ఉపరిచ్చే పాతమిత్రుడు, మేటూరు

కనపడ్డాడు. మేటూరు ఇంటిపేరైనా దానికే అతను ప్రాముఖ్యము ఇవ్వబట్టి అందరూ అట్లనే పిల్చేవారు అతన్ని. ఆతను అంటేసాఅయి రాత్రి ఒంటిగంటదాకా ఆత్మకథతోనే గడిపాడు. తరువాత ఇద్దరం నిద్రపోదామని ప్రయత్నించాం. కాని, సన్నాయివాయింపుమోస్తూ రొకరు, బాకాగోడుడల్లే మరొకరు, మద్దెలవాద్యమల్లే ఇంకొకరు—ఈవిధంగా ఎవరివ్వుమొచ్చినట్లు వారు, వెయిటింగురూములో గుర్ర కొట్టడం ప్రారంభించారు. పీపుల్సుపార్కులోకన్నా విచిత్ర శబ్దాలు వినబడుతున్నా అట్లాగే కలతనిద్దరబోయి అయిదింటికి లేచాం. ఇంతట్లో మేటూరు “Brother, nowadays పెన్నర్లు ఎంత బాగుంటోంది అనుకున్నావు” అని బలవంతాన అందులోకి లాక్కు పోయి ఛోటాహజ్రీ ఆర్డరిచ్చి, ‘Boy బెప్టు సిగరెట్స్ గూడ’ అని కేక వేశాడు. బట్ల రింకా రావడం లేదేమని చూస్తూండగా ఒకావి డెవరో స్లిప్పర్లు చప్పుడుచేసుకుంటూ ప్రవేశించి మే మున్న బల్లదగ్గరకే

“...మా ఇద్దరికీ పరిచయం జేశాడు.

వచ్చింది. ఆవిడ్ని చూస్తూనే మేటూరు లేచి దణ్ణంపెట్టి “Hallo, ఎక్కణ్ణించి రాక? కూర్చోండి. my friend శివరావు-మిస్ కావేరి రావు—” అని మా ఇద్దరికీ పరిచయం జేశాడు. నేనూ మర్యాదలక్షణంగా సహంలేచి ‘కూర్చోండి’ అన్నా. ఆవిడెరుకూడా ఛోటాపాత్రే ఆర్థ రివ్యడానికి లోపలి కెళ్లాడు, మేటూరు.

నేను సహజంగా దుర్బలహృదయుణ్ణి. అంటే అంతగా చూర వగల మనిషిని గానని తాత్పర్యం. అందులో ఆడవాళ్లని చూస్తే అపరిమితభయం. వాళ్లు చాలా సున్నితమైనవాళ్లనీ, ఏమని ఏంచేస్తే ఏం తంటా వస్తుందో అని నాకు మొదటనుంచీ అదొక దురభిప్రాయం. అందుచేత ఈసంవర్షంలో ఏమి చెయ్యాలో తోచక అటూ యిటూ చూస్తున్నాను. ఇంతలో ఆవిడె “అడేమి పుస్తకమండీ?” అంటూ చెయ్యి చాచింది. “Safety pins అనే ఇంగ్లీషువ్యాసాల పుస్తకం. క్రొత్తగా వచ్చింది. నిన్న కలకత్తాస్తేవను Book stall లో కొన్నాను.” అని బల్లమీద పెట్టాను. ఆవిడె దాన్ని తీసి పేజీలు తిరగవేస్తూ - “మీరేనా అండి, బి. శివరావుగారు అంటే” అన్నది. ఆవిడెయొక్క ఆసక్తిక ప్రపంచజ్ఞానానికి ఆశ్చర్యబోతూ, “కాదండీ, నేను అంతవాణ్ణి కాదు. ఆయన నాకన్న అందగాడు; అదృష్టవంతుడు. బెసంటుమృతమసన్నల్లో మెలిగి ఆయన తారాచువ్వల్లే పైకి వచ్చాడు.” అన్నాను కులాసాగా. “అడేమండీ, చాలా ఉపోద్ఘాతం చెప్పారు. ఎవరి అదృష్టం వారిది. ఒకవేళ మీరే ఆయనేమో అనుకున్నాను. అయితే మీరు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు?” అన్నది.

“గుంటూరికి. మానాన్నగారు అక్కడికి సబ్ జడ్జిగా ట్రాన్సుఫరు అయినారు” అన్నాను.

“అట్లనా. నాకూ గుంటూరులో పని వున్నది. బహుశః అయిదారురోజుల్లో వచ్చినప్పుడు కలుసుకుంటాను” అని పుస్తకం తిరగచెయ్యడం పూర్తిజేసి బల్లమీద పెట్టింది. ఇంతలో మేటూరు—చోపుదారుఅనే, మిశ్రు లిచ్చిన బిరుదాన్ని సార్థకంజేస్తూ—జట్లరు తోగూడా వచ్చాడు. ముగ్గురం కర్తవ్యానికి పూనుకొన్నాం.

“శివరావు కవి అండీ. ఇంగ్లీషులో చాలా Books అచ్చు వేశాడు. మొన్ననే Benaresలో M. A. కు Appear అయి వస్తున్నాడు” అన్నాడు మేటూరు మెహర్బానీగా.

“అట్లనా, I see.—దగ్గర మీ Books ఏమన్నావున్నాయండీ?” అని అడిగింది, ఆవిడె.

“లేవండీ” అన్నాను ముఖావంగా.

“అయితే మీరు Insure చేశారండీ?” అన్నది.

“అవును మరచిపోయినా, శివరావు, మిస్ కావేరి ప్రస్తుతం Insurance Agent గా పనిజేస్తున్నారు. నీ Policy ఆమెద్వారానే చెయ్యి” అన్నాడు.

“క్షమించాలి. నేనింకా ఆవిషయం అనుకోడం లేదు. ఇప్పుడప్పుడే అవసరం లేదనుకొంటాను.” అన్నాను.

“దానికేమిటి రెండి? అవసరమనుకొంటే అవసరం, లేకపోతే లేదు. ఇటువంటి మహత్తరకార్యానికి పూనుకోడానికి నేనే ప్రథమ-ఆంధ్రస్త్రీని. మనవాళ్లు తెగించి ఇటువంటివాటిల్లోకి దిగితేనేగాని మోక్షంలేదు. పైగా, ఆడవాళ్లు ఇటువంటి వాటికి ఉపక్రమించారంటే పనులుత్వరగా జరిగి లాభం ముంటుంది. Woman వచ్చిందంటే, అందులో educated ది-తప్పకుండా ఎటువంటి మగవాడైనా మాట వినితీరుతాడు, చూడండి. For instance, నేను గట్టిగా ఆరునెలలు కాలేదు Businessచెయ్యడం మొదలెట్టి, అప్పుడే యాబైవేలు వేయించాను.” అన్నది గుక్కలో.

“చాలాబాగుంది” అన్నా, ఇకేమీ అనలేక.

ఇంతట్లో కాఫీముగించి ముగ్గురం లేచాం. మేటూరు ఆవిడ్ని అంటిపెట్టుకొని సన్నగా బయటకు జారడంచేత, నెత్తిమీద పడ్డ బిల్లుని నివృత్తిజేసి నేనూ వెలపలికి వెళ్లాను. నన్ను చూసి ఆవిడె “మార్చెలు టైముఅయింది. బందరు వెళ్తున్నాను. అయిదారురోజుల్లో గుంటూరు వచ్చి meet అవుతాను.” అని కెలపుపుచ్చుకొని హడావిడిగా నడిచి వెళ్లిపోయింది. వెనక్కి తిరిగేతిరగడంతోనే పిరుదులదాకా వ్రేలాడుతున్న అయిగుసాయల జడ, అందులో రాత్రి మంచులో చెడిపోకుండా పెట్టిన మల్లెచెండ దొంతర, గాలికి ఎగురుతున్న రెండు అంశుల వెడల్పు జరీచొక లేటు చీరకొంగు—చిత్రంగా స్ఫూించిన కంటికి. “మిస్ కావేరి, Brother, Inter తప్పింది. ఏంచెయ్యడానికి తోచక Insurance agency take up చేసింది. సరదా girl. ఈవిడె sister గౌతమి గుంటూరులో Ladies' school కి Headmistress” అన్నాడు మేటూరు.

“పోనీస్తూ, యిగొడవంతా నా కెందుకు రా” అని అతన్ని వెనక్కు త్రిప్పి, Waiting room లో సామాను పట్టించుకొనిపోయి గుంటూరురైలులో పెట్టించాను. ఇంతట్లో మేటూరు నన్ను రెండడుగులు అవతలగా తీసికెళ్లి “Brother, five rupees వుంటే ఇయ్యి. అవసరంగా కావాలి. మళ్లీ నాకు Cheque రాగానే (ఎప్పుడొస్తుందో దేవుడి కెఱుక!) ఇచ్చేస్తాను.” అంటూ దీనంగా అడిగి, బలవంతాన పుచ్చుకొని “Brother, మాలోకల్లా కాస్త సువ్వే solvent కవివి” అంటూ Compliment ఇచ్చాడు. తరువాత నన్ను, రైలుని సాగనంపి మేటూరు నిష్క్రమించాడు.

9

గుంటూరుకు జేరుకుని వారం అయింది. మానాన్నగారు అగ్రహారంలో పెద్దమేడ అద్దెకు పుచ్చుకొని వుంటున్నాడు. సాయం కాలంపూట బయల్దేరి వూరు కొంచెంకొంచెంగా చూసినవస్తున్నాను.

ఒకప్పుడు బంట్రోతు నెవర్నైనా వెంట తీసికెళ్లేవాణ్ణి. లేకపోలే ఎరుగున్నవాళ్లేవరన్నా కనబడితే వాళ్లతో వెళ్లేవాణ్ణి.

ఒకనాడు బందరునుంచి మిత్రుడు-శాస్త్రి వుత్తరం వ్రాశాడు, గుంటూరు వాళ్లవాళ్లని చూడడానికి వస్తున్నాననీ, బహుశః ఒక వారం మకాంచేస్తాననీ. సరే కొంత కాలక్షేపం అవుతుందిగదా అని సంతోషించాను.

బుధవారం మధ్యాహ్నంరైలులో శాస్త్రి వచ్చాడు. వాళ్ల వాళ్లని చూసుకొని సాయంకాలం నాకోసం వచ్చాడు. ఆపూట ఎక్కడకూ బయటకు పోకుండా, మేడమీద వరాండాలో గాలికి గూర్చుని బాతాఖానీ వేశాం. అనేకవిషయాలు తర్కించాం. చివరకు వెళ్లేబప్పుడు శాస్త్రి ప్రాణం తీశాడు, 'ఈమధ్య వ్రాసినవి ఏమన్నా వుంటే చదివి వినిపించు' అని. కొంత బలవంతమీద సరేనన్నా. మర్నాడు సాయంకాలం రింగురోడ్డుదగ్గర అయిదింటికి సుమారు కలుసుకుందాం అనుకొన్నాం.

* * * * *

గురువారం ప్రాద్దునరైలులో మానాన్నగారు పనుండి వీదో వూరు వెళ్లారు. అందుచేత ఆయనకారులో వూరంతా చాంద్రా యణం చేసి పడకొండింటికి ఇంటికి వచ్చాను. అప్పటికే ఎండ పొగ లెత్తి పోతోంది. ఆపాటున భోంచేసి పడుకుంటే, మూడున్నరకు వంటపాడు కాఫీకోసం లేవేవరకూ మెళుకువ రాలేదు. ఆసమయానికి బంట్రోతు పైకొచ్చి "అయ్యా, ఎవరో ఆయన నల్లగా జాట్లు ఇరబోసుకొని వచ్చాడు. మిమ్మల్ని నూస్తాడంట" అన్నాడు. "ఎవర్రా, పేరు కనుక్కోలా?" అనేసరికి "ఎవరో ఏటూరు అంట అయ్యా, ఏటూరు" అన్నాడు. "ఆయనట్రా, రమ్మమ" అన్నాను. మరోనిమిదంలో మేటూరు పైకి వచ్చాడు. అతను, నేను ఘోషారం చేశాం సావకాశంగా. సందర్భానుసారంగా తను ఆవుల్లో అద్దె వనూలుచేయ్యడానికి వచ్చాననీ, సాయంకాలమో రేపా వెళ్లిపోతాననీ వెలిబుచ్చాడు. "సరే, దానికేంలే. కానీ వుండి అట్లా రింగురోడ్డు మీదికి పికారు పెడదాం. శాస్త్రి వస్తానన్నాడు." అన్నాను. "అట్లాగా, అయితే నే నిప్పుడే వెళ్లి, పనిమాసుకొని శాస్త్రిని కలుసు కొని అట్లా వస్తాను, అతనితోగూడా" అని నిజంగా పనివున్నవాడికి మల్లేనే తొందరగా వెళ్లిపోయానాడు.

అయిదుగంటలు దాటినతర్వాత వ్రాసిన కాగితాలు కొన్ని పుచ్చుకొని ఇంట్లోంచి బయలుదేరాను. రెండుమైళ్లదూరం నడిచి రింగు రోడ్డుప్రాంతాలకు వచ్చాను. శాస్త్రి, మేటూరు ఎవ్వరూ కనబడ లేదు. దూరాన ప్రశాంతంగా వున్న మట్టిచెట్టుక్రిందకు జేరి తిష్ట వేశాను. ఎంతసేపున్నా ఎవ్వరూ రాలేదు. అప్పుడనుకున్నా, శాస్త్రి పూర్వపుగుణాలు ఇంకా మార్పుకోలేదుగదా అని. వస్తానని రాక

పోవడం, చేస్తానని చెయ్యకపోవడం, ఇస్తానని ఇవ్వకపోవడం, చెప్తానని చెప్పకపోవడం—మొదలైన అవలక్షణాలు ఎన్నుండాలో అన్నీ వున్నాయి అతనిదగ్గర. కాబట్టి అతనంటే మిత్రుల్లో ఎవరికీ అంత నమ్మకం లేదు. బ్రహ్మ దిగివచ్చాడన్నా అతను గుణాలు మార్పు కోడు. ఏమన్నా అంటే "మొత్తానికి నాదగ్గర కవికి కావలసిన లక్షణాలన్నీ వున్నాయి" అంటాడు ఘనతగా.

ఎంతసే పున్నా రాలేదు శాస్త్రి. అతన్ని కలుసుకొని తీసు కొస్తానన్న మేటూరు కన్నళ్లేదు. 'ఏమిటి nuisance' అనుకుంటూ డగా పెద్ద గాలిదుమారం బయల్దేరింది. అది చిత్రంగా వుంటుంది. పుట్టడం, పెరగడం అంటూ వుండదు దానికి; అంతా ఒక్కమృతిని చెలరేగుతుంది. లేలికవన్నీ ఎక్కడి వక్కడ ఎగిరిపోతున్నాయి. దుమ్ము మహావేగంతో కళ్లంతా, ఒళ్లంతా కొద్దోంది. ఉన్నట్టుండి తటపటా వాన ప్రారంభించింది. నాకు కాలాడలేదు. చిక్కులోపడి పోయానాను. ఎంత దిట్టమైన చెట్టుమాటున వున్నా తడవడం ప్రారంభించాను. చీకటిగూడా ఆవరించుకొస్తోంది. దిక్కేమిటి అనుకుంటూ పదిబారలు నడిచాను. గాలి, దుమారం, వాన అంతకంతకు ఎక్కువై నడవడంగూడా అసంభవం చేస్తున్నాయి. గుడ్డలన్నీ తడిసిపోయినై. ఒళ్లంతా బురద అయింది. త్రోవ కనపడడంలేదు. ఇల్లయింకా రెండు మైళ్లుదూరమింది. కేవలం భగవంతుడుతప్ప ఇంకెవ్వరూ జ్ఞాపకం రాలేదు, ఆమహాఅవస్థలో. ఇంతలో ఎడంప్రక్కనున్న మేడఇంట్లోంచి ఎరెకెక్రిక్కులెట్లు వెల్లురు మిసుకుమింది. సరే, ఏమైతే అయింది అని తెగించి ఆవైపుకు వెళ్లి గేటుత్రోసుకొని వెళ్లి, వరాండాలో నిల్చున్నాను. వరాండాలో లైటులేకపోయినా లోపల హాల్లో లైటు వరాండాలోకి కనిపిస్తోంది. అక్కడున్న బల్బులు, కుర్చీలు ఖాళి గానే వున్నాయి. "ఇ డెవరిల్లు అయివుంటుంది? ఏమీ అనుకోరుగదా" అని తర్కించుకొంటుండగా, వరాండాలైటు వేసి, బల్బులు, కుర్చీలు వానజల్లుకు తడిసిపోకుండా లోపల జారవెయ్యడానికి ఒక బంట్రోతు వచ్చాడు. వాడు నన్ను చూస్తూనే "అయ్యో, బాబయ్యగారు, వానలో ఇక్కడ చిక్కొడ్డారా? దయసేయండి" అంటూ కుర్చీ దగ్గరికి లాగాడు. అప్రయత్నంగా జరిగిన మర్యాదకు ఆనందిస్తూ, పట్టిన అవస్థకు విచారపడ్తూ, శాస్త్రిని మనసారా తిడ్తూ వుండగా "తమెరు, సబుజడ్డిగారి అబ్బాయిగారుగాదోండీ. తమెద్ద నాకరు మాపెద్దోడేనండి" అన్నాడు వాడు. "ఓహో" అన్నాను తల వూపి. ఇంతట్లో "రాముడూ" అని లోపలినుంచి అడగొంతుక వినపడడంతోనే "అమ్మగారు పిలుస్తున్నారు. వెళ్లిస్తాను. మీ రొచ్చారనిగూడచెప్తాను" అని, నే నింకా ఏమిటో ప్రశ్నిద్దామనుకొంటుండగానే వాడు లోపలికి పోయానాడు. వాడివెంటనే దృక్కులుకూడ బరపి చూశాను. సింహద్వారానికి కుడివైపున గదిపైన "మిస్ గౌతమి రావు. బి. ఏ., యల్. టి." అని బల్ల కట్టివున్నది. వెంటనే నాకు

బెజవాడపాటుఫారంమీద కలుసుకున్న మిస్ కావేరిరావు, ఆవిడ చెప్పిన కబుర్లు జ్ఞప్తికివచ్చి “ఈవిడ ఆవిడ Sister అయ్యే వుంటుంది. ఇటువంటి దురవస్థపట్టి ఇక్కడికే రావలసివచ్చింది. ఆవిడిప్పుడు కనబడుతుంది గూడాకాబోలు. Dirtyగా వున్నాను.” అని చాలా భిన్నుడినై, ‘పోనీ సన్నగా దాటిపోదామా’ అనుకున్నా. కాని గాలివాన ఇది వరకుకంటే పదింతలు ఎక్కువై అల్లకల్లోలం చేస్తోంది. ఈభయంలో వుండగా “Hallo, Come in, రండి లోపలకు” అంటూ ఇంగా కటి ఆడగొంఠే వినబడ్డది. ‘లాభం లేదు, రహస్యం బహుబద్ధం’ అనుకొంటూండగా—తెల్లని సిల్క్ చీర కట్టుకుని వై లెటురంగు నివోలిక

“...ఒకావిడ వరాండాలోకి వచ్చి...”

వేసుకొని తలంటిపోసుకుని ఆరబెట్టుకొన్న వెండ్రుకలు వీసంతా వూగీసలాడుతూ, చేతులో చంద్రహారం అవీ పువ్వుకొని ఒకావిడ వరాండాలోకి వచ్చి “మీరా. మావూరి సబ్ జడ్జిగారి Son ట గామా. రాముడు చెప్పాడు. మిమ్మన్నే కాబోలు, బెజవాడ స్టేషనులో Casualగా కలుసుకొన్నానని మా Sister కావేరి ఈమధ్య పుత్రరం వ్రాసింది. నాలుగైదురోజుల్లో రావాలి, బహుశః” అన్నది. నేను లేచినిల్చుని, చిన్ననమస్కారం పారేసి, “అవును, నేను వీరరావుని. సబ్ జడ్జిగారి Son ని. మీ Sister ని కలుసుకొన్నాను.” అన్నాను.

అంటూండగా ఆవిడ నాకు కొంచెందగ్గరగా వచ్చి, కన్నునిగుడించి చూస్తూ “అయ్యో Clothes అన్నీ తడిసిపోయినై. లోపలకు రండి, change చేసుకుగాని. ఇక్కడ గాలిగూడా ఎక్కువ.” అని లోపలికి దారితీసింది. వద్దనడానికిగూడా వీల్లేని

పరిస్థితిలో ఆవిడను అనుసరించివెళ్లాను. “రాముడూ, ఇక్కడే వుండు. ఎవరన్నా వస్తారు” అని నాకర్పి వాకిలివగ్గరే నిలవేసి, హాల్లోంచి ప్రక్కగా వున్న మేడమెట్టెక్కింది. నేను కొంచెం అనుచూనిస్తూన్నట్టు గమనించి “ఫరవాలేదు, రండి.” అన్నది. సరేనని సమన్వయంచేసికొని ఆ మెంట్ మెట్టెక్కి పైకి వెళ్లాను. అక్కడ హాల్ గా రంగురంగుల బల్బులతో వెలిగిపోతోంది. హాలు అరేంజి మెంట్లు, అలంకారంగూడా చాలా చిత్రంగా వున్నాయి. ‘హాల్లోండి’ అనేమాటని అక్కడ సోఫాలో ఆసీనుణ్ణి అయినాను. అప్పుడావిడ హాలుకు ఎడంవైపునున్న గదిలోకి, తెరతొలిగి వెళ్లి అయిదునిమిషాల్లో తిరిగివచ్చి, “అక్కడ clothes పెట్టాను, dress మార్చండి” అన్నది. “ఫరవాలేదు. పావుగంటలో వాన తగ్గిపోతుంది. వెదాను” అన్నాను. ఆవిడ వూళ్ళోలేదు. “ఏమిటండీ, అంత మొహమాటం. ఫరవాలేదు. మా brother బట్టలు కొన్ని ఇక్కడ వున్నాయి. వర్షుగూడా మీకు సరిగ్గా సరిపోతుంది అనుకుంటాను. వేసుకొండి, ఫరవాలేదు. లేవండి” అని తొందరపెట్టేసింది. తప్పదనుకొని, తప్పటడుగులు వేసుకొంటూ గదిలోకి వెళ్లాను. కళ్లు గిర్రన తిరిగి పోయినై, మొదిట్లో. ఆనిలుపుటద్దాలు, ఆదోమతెరనుంచాలు, ఆచిత్రపులు, ఆఅలంకారాలు— ఒకటా! అంతా నవలల్లో వర్ణింపబడేతాలాకువాటి మోస్తరుంది. చెప్పద్దూ, నాకుమాత్రం గుండె గాబరావేసింది. అయినప్పటికీ ఆలస్యం చేస్తే బాగుండదనుకొని, త్వరగా దుస్తులు మార్చి బయటి కొచ్చాను. అప్పటి కావిడ సోఫాలో కూర్చుని సంచీజడ అల్లడం పూర్తిచేసి, పువ్వులు జారుగా పెట్టుకుంటోంది, చెయ్యి ఎత్తి. నన్ను చూసి “సరిగా fit అయినయ్యో! It is alright, రండి” అని నేనుగూడా ఆసోఫాలోనే కూర్చోవలెననే వుద్దేశంతోనో, ఏమిటో మరి, కొంచెంగా జరిగింది. ఆనూచన్ని గమనించనట్టుగానే నటించి కొంచెందూరంగా వున్న కుర్చీలో దిగబడ్డాను, కొట్టుకుంటున్న గుండెను తమాయించుకొంటూ.

“Hopeless వాన. Health affect చెయ్యదుగదా” అన్నది, పువ్వులు తుగుముకోడం పూర్తిచేసి.

“Thanks, ఫరవాలేదు” అని గోడపై నున్న ఫోటోవంక చూచాను. “అది నేను, కావేరి కలిసి వెనుక తీయించుకొన్న ఫోటో.” అని చెంగున లేచి వేరొచ్చుకున్న ఫోటోని తీసి నామొహంలో పెద్దూ “అదిగో, దాని చేతులో వీణెగూడా వున్నది. ఆరోజుల్లో చాలా బాగా వాయించేది. ఆరునెల్ల నుంచీ Insurance workతో తంటాలు బడుతూ అన్నీ ముడిపోయింది.” అన్నది. అంత మొహంమీద దాకా వచ్చినదాన్ని గౌరవించకపోవడం భావ్యంకాదని ఫోటోని చేత్తో అందుకొని చూసీచూడనట్టు నటించి ఇచ్చేశాను. అందులో దృశ్యాన్నిమాత్రం జ్ఞప్తిపెట్టుకున్నా. కావేరి కుర్చీలో కూర్చుని వీణె

వాయిచడానికి సిద్ధంగా వున్నది. గౌతమి కుర్చీచేతిమీద ఓరగా నిలబడి వున్నది.

ఆఫోటోను మేకుకు తగిలించి ప్రక్కనున్న Water-Colour painting బొమ్మ తీసుకొచ్చి “ఇది చూడండి” అన్నది.

“విశ్వామిత్రపోభంగం” అని దాన్ని చేత్తో అందుకుని “ఎంత బాగుంది!” అన్నాను, అప్రయత్నంగా. అభ్రంకమనులైన పర్వత శ్రేణి వెనుక. వివిధస్థావితమైన ఆకాశం పైన. రసభరితమైన దృశ్యం మధ్య. కళ్లు మరల్చుకుండా చూస్తున్నాను.

“అది చాలాశ్రమపడి చిత్రించింది నేను. నా యావత్తు శక్తి సామర్థ్యాలు దాంట్లో పెట్టానంటే అతిశయోక్తికాదు. చిత్రకళకు మూలాధారమైన రూప భేదప్రమాణ... మొదలైన వడంగాలు ఇందులో observe చేశాను.”—అని ఆర్జుమీద ఉపన్యాసం ప్రారంభించింది.

“అయితే మీరు draw చేసిందేనా ఇది? Very good.” అన్నాను.

“అవును నేను చేసిందే. మొన్న Madras exhibition లో గవర్నరు medal వచ్చింది దీనికే”—అని చిత్తరువుని తా నొక్క మారు ఎగాదిగా చూసి గోడకు తగిలించి, తిరిగి సోఫాలోకి చేరుకుంది.

బాగుండదు, manners కి లోప మొస్తుంది “మీరు draw చేసినవి ఇంకా బొమ్మలున్నాయా?” అన్నాను. “ఉన్నాయండీ, నాలుగైదు; మిత్రులదగ్గర తిరుగుతున్నాయి. కొన్ని studio లో వున్నాయి, క్రింద; అన్నీ డజనుకన్న వుండవు. మీ రీమాటు సావకాశంగా వచ్చినప్పుడు చూడొచ్చులండి. ఇప్పుడు చీకట్లో అంత బాగా కన్పడవు.” అన్నది.

“చిత్రకళలో మన ఆడవారు ప్రసక్తి కలుగజేసికొని పని జేయడం ప్రశంసాపాత్రమే. అందులో ఇటువంటి బొమ్మలు గీయడం అద్భుతమే. మొన్న క్రిష్టమసులో లక్ష్మీ వెల్లినపుడు అశివ్ హల్దారుఇంటికి వెళ్లి అతని Art-gallery చూశాను. నిజంగా కళ్లు తిరిగిపోయినై” అని సంభాషణకు సవ్యంగా అందుకున్నా.

“అవును, హల్దారు చాలా గట్టివాడు. అతని బొమ్మలు చాలా చూశాను.” అని ఇంకేమేమో అసబోతూండగా గడియారం గాంభీర్యంగా తొమ్మిదిగంటలు మోగించింది. అది విని “ప్రొద్దుబోయిందే...పోనీ అభ్యంతరం లేకపోతే ఇక్కడ అతిథ్యం స్వీకరించండి. మీకు తెలుసో లేదో మేము non-brahmins ము” అన్నాది.

“దానికేం ఫరవా లేదు. Thanks, వానగూడ వెలిసినట్టుంది. ఇంటిదగ్గర కనిపెట్టుకుంటారు. వెడ్డాను” అని లేచాను.

“ఉండండి, ఐతే. కారుని రమ్మంటాను.” అని రాముడ్ని పిలిచి డ్రైవరుతో కారు సిద్ధంచేయమని చెప్పి, ప్రక్కగదిలోకి వెళ్లి అనవసరంగా వెలుగుతున్న లైటును ఆర్పేసింది.

ఇంతలో కారుహారను వినబడ్డది. ముందు అడుగువేశాను. గౌతమిపూడా నడిచింది మెట్లవైపుకి. ఆక్షణంలోనే current తెగి పోయి లైట్లు ఆరిపోయినై; చిమ్మచీకటి. ఆగాభరాలలో అడుగు సరిగా పడక నిలబడిపోయినాను. “ఉండండి. నేను దారి చూపిస్తాను. ఈడోరు దరిద్రం current ఇంతే” నంటూ మెట్లఖడ్డీ ఆనుకొని నా బుజంమీద చెయ్యివేశింది. త్రుల్లిపడి వెనక్కు వారిగేసరికి “అయ్యో, మీరా” అంటూ చెయ్యి లాగేసింది. ఆలాగెయ్యడంలో నా స్త్రీమితం తగ్గి ఆవిడమీద వ్రాలి, క్రింద పడిపోతానేమోనని గట్టిగా పట్టుకున్నాను. ఈ pose లో వుండగా లైట్లు పునర్జీవు లైనై. వెంటనే ఆమెను వొదిలేసి, క్షమాపణ నూచికంగా దణ్ణం పెట్టాను. “అదేమి పని అంటి! పొరబాటు. చీకట్లో కన్పడలేదు. ఎవరికైనా వస్తుంది ప్రమాదం” అని మెట్లు దిగింది. పిల్లిఅల్లె నేనూ దిగాను. వాకిట్లో వరాండాదాకా వచ్చి “తప్పకుండా తరుచు వస్తూండండి. కావేరి రాగానే కలురుజేస్తాను.” అని మేకోహేందు ఇచ్చి డ్రైవరుతో మాయింటిదగ్గర నన్ను దిగబెట్టుమని చెప్పింది. ఇంకోసారి చిరునవ్వుతో Goodnight అని కారులో ఎక్కాను. అక్కడినుంచి చూస్తే లైటు వెల్తుర్లో ఆవిడ తళుక్కుమన్నది. మనస్సు కుదుటబగచుకొని సాగిపోయినాను.

3

తెల్లవారి ఏడుగంటల రైలులో మా నాయనగారు వస్తారేమో అని కారు స్టేషనుకు వెళ్లి, రాలేదని తిరిగి వచ్చింది. అప్పుడే నేను నిద్రలేచి, మేడపైన వరాండాలో కుర్చీలో బద్ధకం తీర్చుకోడానికి కూర్చున్నాను. రాత్రి గాలిదుమారం, వాన— అన్నీ పోయి, ఆకాశం నిర్మలంగా ఉన్నది. స్వల్పకాలంలో ఎంత హడావిడి జరిగి, ఎంత చరిత్ర పెరిగిందో అని లోలోపల గతరాత్రి కథంతా మననం చేసుకొంటున్నా. రింగురోడ్డు, రంగుమేడ, గౌతమి, అలంకారాల గది—అన్నీ సత్ప్రతిఫలాన పరుగెత్తుతున్నాయి. జరిగినది కుభమా, అకుభమా అంచనా వేస్తున్నాను.

ఇంతలో క్రిందనుంచి నన్నెవరో పిలుస్తున్నట్టు వినబడ్డది. తొంగిచూచేసరికి శాస్త్రి, మేటూరు మెట్లెక్కి పైకి వస్తున్నారు. నాకు వొళ్లు మండిపోయింది. పిశాచాలల్లె తయారై నారు, తన్ని తగిలేద్దామా అనుకున్నా. అప్పటికే వాళ్లు ‘Hallo’ అని ఆమెతుంతా వొలకపోసుకుంటూ, దర్జాగా రెండు కుర్చీలు లాక్కుని కూర్చున్నారు. కోపం మీదుమిక్కిలి అయిపోయిందేమో, నేను, మాట్లాడ

లేకపోయి అల్లాగే కూర్చున్నా. అంతలో వాళ్లు, ప్రక్కబల్లమి దున్న పత్రికల బొత్తి తీసి కల్యాపరీక్ష ప్రారంభించారు. మేటూరు చేతులో బడ్డది—Hindu Illustrated Weekly. ఆపత్రికంటే అతనికి ప్రత్యేకం అనూయ. అందుచేత చూస్తూనే తిట్లు మొదలు పెట్టాడు. శాస్త్రీ గోచర్యధారి. అంటే, పైకి సాధువు, లోపల ఊబి. చస్తే అసలుమాట పెగలరు పైకి. అతను “భారతి” పుటలు తిరగవేస్తూ పంపించి అయిదు నెలలైనా తన కథ అచ్చుపడలేదేమో యనికాబోలు యోచనచేస్తున్నాడు. అట్లా ఇద్దరూ వాళ్ల వాళ్ల పనుల్లో మునిగి, నేను అక్కడ ఉన్నాననే మాటకూడా మరిచిపోయినారు. వాళ్ల కెప్పుడూ అదే జాడ్యం. నాకు వెరికోప మొచ్చి లోపలి కెల్లి గప్పు చప్పుడు కాకుండా కాఫీ త్రాగేసి వచ్చాను. వాళ్లకు ఆపూట కాఫీ త్రాగుడు పాత్యుకుండా ఏడిపించాను గదా అనే సంతోషంలో నా కోపాన్ని విస్మరించాను.

నేను తిరిగి వచ్చేసరికి వాళ్లు నిరాశాహతులై “Brother, కాఫీ, గీఫీ, అంతా అయిందేమిటి?” అన్నారు గద్దడితో. “అయింది” అన్నాను తీవ్రంగా.

“సరే, అట్లా వెళ్లి మేముకూడా కాస్త గొంతులో పోసు కొస్తాం” అన్నారు, నే నేనున్నా ఆహ్వానిస్తానేమో అని. ఆవిషయంలో ఇదివరకే నిశ్చయించుకున్న నేను “సరే, అయితే, తిరిగి యిల్లా వస్తారా, అట్లా వెడారా?” అన్నా. వాళ్ల నిస్పృహకు అంతు లేకపోయింది. నీళ్లు కారిపోయినారు. నేను వాళ్ల వంకేనా చూడకుండా పేపరుచదవడం ప్రారంభించాను. అది చూచి వాళ్లు సహం లేచిలేవకుండా, “excuse చెయ్యాలియ్. నిన్న సాయంకాలం కలుసుకుందామని బయలుదేరాం. కాని మధ్యత్రోవలో గాలీ వానా అడ్డం కొట్టివై. నానాఅవస్థా పడ్డాం” అన్నాడు శాస్త్రీ. “నాకు పట్టిన అవస్థ పట్టలేదుగదా” అన్నా, పేపరుచదువుతూనే. “ఏమిటి జరిగిందేమిటి! పాపం! అనుకున్నాం. నువ్వు వెళ్లేవుంటావు, ఏదో అవస్థ పడివుంటావు, అని” అన్నాడు మేటూరు. “అదంతా ఓపెద్ద గాభలే. ఎందుకు? తల్చుకుంటే నాకే గుండె రుట్లుమంటుంది.” అన్నా, సందేహస్పరుగా.

అక్కడనుంచి వాళ్లు ప్రాణంతియ్యడం ప్రారంభించారు. తప్పించుకోడానికి మార్గం లేక, జరిగినదంతా చిత్రంగా వర్ణించాను.

“Lucky fellow వోయ్” అన్నారు, ఇద్దరూ అంతా విని. “మీ luck తగలేనినట్టుంది. Awkward గా వుందని నే నను కొంటూంటే” అన్నాను.

“గౌతమి, కావేరి sisters ఓయ్. జనార్దనరావునాయడు అని డిప్యూటీ కలెక్టరు వుండేవాడు చూశావ్, ఆయన daughters. పిళ్ల brother జయనారాయణుడు పట్నంలో Universal ఫిలింకంపె

నీలో మేనేజరు. పిల్లిద్దర్ని screen మీదఎక్కించాలని అతని ఉద్దేశ్యం. గౌతమికి ఇటువంటి Publicity అంటే గిట్టదు. కావేరి Forward girl, చలాకిది. బహుశః వచ్చేనెల మద్రాసు వెళ్లి Screen విషయం చూస్తుంది అనుకుంటాను. ప్రస్తుతం Insurance Agent గా వుంటోంది. నువ్వు మొన్న ప్రేమనులో కలుసుకొన్నావుగా,” అని మేటూరు గ్రుక్కతిప్పకన్నాడు.

“అవును. బిల్లుకూడా భరించాగా” అన్నాను నవ్వుతూ.

“ఊఁ. ఆవిడే. మొన్నేదో బందరులో అల్లరిపడ్డది అన్నారు, ఎవరో. నిజం తెలియదు.” అన్నాడు, మేటూరు.

“అదిగూడానా” అని పేపరు మడచిపెట్టేశాను. ఇంట్లో పీలుస్తున్నారని బంట్రోతు కబురుతెచ్చాడు. అవి గ్రహించి శాస్త్రీ, మేటూరు “మళ్ళీ కలుసుకుంటాం క్” అని నిష్క్రమించారు.

౪

మధ్యాహ్నం భోజనంచేసి పడుకోడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూండగా ఉత్తరాలు వచ్చినాయి, అయిదారు. కాశీన్నేహితు లెవరైనా వ్రాశారేమో అని గబగబ విప్పాను. మొదటిది ఒకానొక పత్రికా సంపాదకుని దగ్గరనుంచి, వ్యాసానికి, రెండోది, వి. పి. Intimation కార్డు. మూడోది మా బావదగ్గరనుంచి. నాలుగోది మా నాన్నగారిది, పొరబాటున నావాటిల్లోకి వచ్చింది. అయివోది రంగుకవరు, విప్పాను. వెంటనే రెండుమూడు కనకాంబరంపూలగుత్తులు రాలినై. ఆశ్చర్యభోతం లోపలి కాగితం లాగిచూచాను. పైన గౌతమిపేరు, పదవి, అడ్డెసు అచ్చుకొట్టి ఉన్నాయి. క్రింద ఆవిడే దస్కతుతో ఉత్తరం.—

“మొన్న రాత్రి వదలిపెట్టిపోయిన మీ చొక్కాజేబులో మీ పద్యాల కాగితాలు వున్నాయి. పంపించడంగాని, వచ్చి ఇవ్వడంగాని చేదామనుకొన్నా. కాని అవి చదివేసరికి నాకు ఇవ్వబుద్ధి కాలేదు. మీరే స్వయంగావస్తే వాటిని చదివి వినిపించి ఇంకోమారు, పట్టుకు వెళ్లవచ్చును. రేపు సాయంకాలం ఆరుగంటలకు టీకి రావలసింది. బహుశః మధ్యాహ్నంరైలులో కావేరికూడా రావచ్చు.

ఉత్తరం వ్రాసి ముగిస్తూండగా తోటలో ఎదురుగా కనకాంబరంపువ్వులు కనబడ్డై, నవ్వుతూ. కవులుగదా ఆనందిస్తారేమోనని మీకు పంపుతున్నాను. ఉంటాను. మీరు రేపుసాయంత్రం తప్పక వస్తారని నమ్ముతాను,—గౌతమిరావు.”

ఉత్తరం చదివి, పడిపోయిన పువ్వులని బొత్తిగా పెట్టి, తిరిగి ఇంకోమారు ఉత్తరం చదివాను. ఒకవిధమైన అల్లకల్లోలం బయల్దేరింది మనస్సులో, ఇదంతా ఎందుకు చుట్టుకుంటోందా మొదలు అని. నేను

ఆంధ్రవత్రిక

నెళ్లకుండా బంట్రోతును పంపి కాగితాలు తెప్పించేసుకుందామా అనుకున్నా. కాని అది అమర్యాదక్రిందకు లేట్టండేమోనని సందేహించాను. ఇట్లు తర్జనభర్జనపడి పోనీ పోదామని నిశ్చయించుకొన్నాను.

సాయంకాలంగూడ మానాన్నగారు రాలేదు. అందుచేత సరిగా అయిదున్నరకు కారులో బయల్దేరి రింగురోడ్డుమీద మీడ ముందు ఆగాను. రాము డొచ్చి దణ్ణంపెట్టి కారుతలుపు తీశాడు. కారు తీసుకుపోమ్మని డ్రైవరుతో చెప్పి, తోటలోంచి లోపలికి వెళ్లాను. ఎరాండాలోకి చేరుకోగానే “Hallo, Come in, రండి” అంటూ గొతమి వచ్చి పేక్ హాండు ఇచ్చి, మీడపైన హాల్లోకి తీసుకు వెళ్లింది. సోఫాలో కూర్చోబోతుండగా ప్రక్కగదిలోంచి కావేరి వచ్చి “Hallo వచ్చారే” అంటూ తనోచ్చి సోఫాదగ్గరగా నిలబడ్డది. “మీ రెప్పు డొచ్చారు” అన్నాను.

“మధ్యాహ్నం 2’O clock train లో” అని “ఇప్పుడే వస్తా” నని తిరిగి గదిలోకి వెళ్లింది.

గొతమి వెనకవైపుగా తిరిగి వంటవాడితో ‘టీ’ మాట చెప్తోంది.

ఏమీ తోచక నేను వైన గిర్రన తిరుగుతున్న fan వంక చూస్తున్నా.

ఇంతలో కావేరి తిరిగివచ్చింది. Toilet చేసుకొని, లేతనీలం రంగు జరీచీర కట్టుకుంది. చెవుల లోలాకులు గాలికి అల్లలాడు తున్నాయి.

అప్పుడే వంటవాడు tea tray పట్టుకొచ్చి మధ్య teapoy మీద పెట్టాడు. బల్ల నాకు అందుబాటులోనే వున్నది. అప్పచెల్లెల్లిద్దరు దానిదగ్గరగా కుర్చీలు లాక్కొని కూర్చున్నారు.

గొతమి కప్పులో ‘టీ’ పోస్తోంది. కావేరి స్టేట్లలో buns సరిగా సర్ది, “fall in” అన్నది.

నేను జరిగి ఒక స్టేటు, ఒకకప్పు నావంతుగా ముట్టుకున్నాను. చాళ్లవి వాళ్లు తీసుకొన్నారు.

“అయితే ఆపద్యాలు మీనేకామా” అన్నది గొతమి.

“అవునండీ, నావే. ఆదినం జేబులో వుండిపోయినై.” అన్నాను.

“అవును గొతమీ, ఆయన రెండుమూడు పుస్తకాలుగూడా publish చేశారట.” అన్నది. కావేరి అడ్డంవచ్చి.

నేను టీని స్వీకరిస్తున్నా, ఏమీ అనలేక.

అప్పుడే రాము డొచ్చి నూగులుతాలాకువా రెవరో వచ్చి కాచుకున్నారని గొతమికి కబురు చెప్పాడు.

“సరే” అని వాణ్ణి పంపించి “కావేరి, శివరావుగార్ని en- gage చేస్తాండు. Half-hourలో వస్తాను” అని ఛప్పున టీ ముగించి “ఇప్పుడే వస్తానండీ” అని నాతో నని మెట్టుదిగి వెళ్లింది. కావేరి గూడా ‘టీ’ పూర్తిచేసి “ఏమండీ news” అన్నది. ఓచెంపసుంచి నాకు గాబరా పుట్టుకొస్తోంది. “ఏమీ లేదు, particularగా” అని వూర్కొన్నాను.

“కావేరి గ్రామఫోను పెడదాం, రండి” అని గదిలోనికి దారితీసింది. హృదయం తటపటాయిస్తున్నా తప్పనిసరిగా నేనూ లోపలి కెళ్లాను.

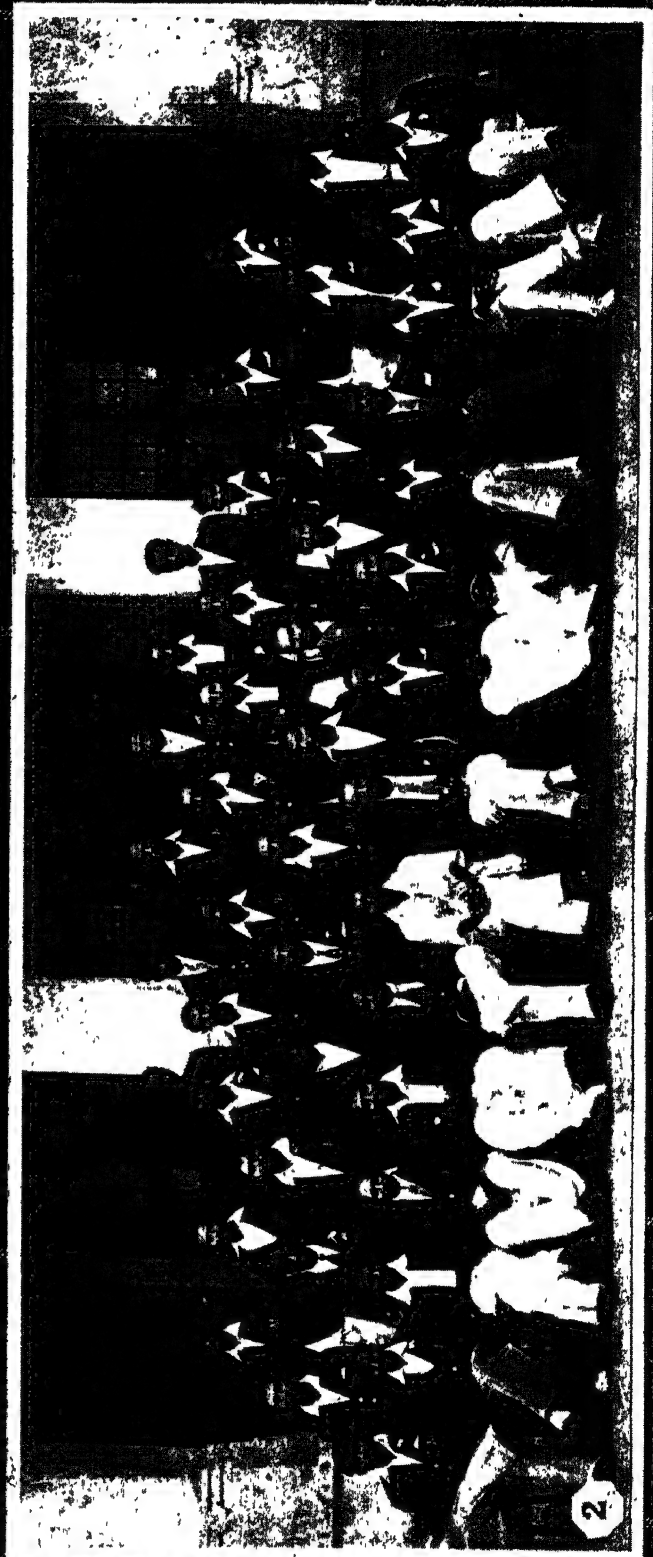
ఒకదోమతెరమంచానికి పక్కగా నగిషీబల్లమీద గ్రామఫో నుంది. కావేరి మంచంమీద కూర్చుని ఫోనుకు కీయిచ్చి “I laughed until I could not laugh” అనే హరీలాయడు ఇంగ్లీషు స్టేటు పెట్టింది. ఆక్లేటంతా నవ్వే. దానితోపాటు తనుగూడా విరగపడి నవ్వడం ప్రారంభించింది. “చిన్నతనం” అనుకొన్నా మనస్సులో. అదేవనిగా నవ్వివచ్చి ఆయాసంతో పక్కమీద వాలిపోయింది. అంతలో స్టేటు పూర్తియై రామకొపోతోంది. అది పార్డైపోతుం దేమో ననే భయంతో నేను ఛప్పున దాన్ని ఆపాను. అప్పటికి కావేరి కొలుకొని కూర్చుని “ఇం కే స్టేటు పెట్టను” అని అడిగింది. “మీ యివ్వు” అని బల్లకు దగ్గరున్న కుర్చీని అలంకరించాను.

అప్పు డావిడే లేచినిల్చుని రికార్డుల Albumలో నుంచి Foxtor రికార్డు తీసి పెట్టి, కీయిచ్చి, ముల్లు మార్చింది. అద్వాప్ను రమ్యంగా వివబడ్డం మొదలుపెట్టింది. నాకే తన్మయత్వం వచ్చేటట్టుంది.

“అయితే మీకు డ్యాన్సు వచ్చా?” అన్నది.

సిగ్గుపడుతూ “లేదు” అన్నాను.

“నాకు వచ్చు, చిన్నప్పుడు Convent లో నేర్చుకున్నాను” అని స్టేటును అనుకరిస్తూ నృత్యం ప్రారంభించింది. సలాకల్లే గిర్రన దానికి తగినట్టుగా నృత్యంచేస్తోంది. ఆగాలికి పైట ఎగురుతూ నాకుర్చీని తాకుతోంది. నాకు తాకుకుండా జరిగి కూర్చున్నా. ఉన్నట్టే వుండి కావేరి శ్రమకు డస్సిపోయి నాకుర్చీపైకి వ్రాలింది. క్రింద పడిపో తుండేమోనని రెండు చేతుల్లో పట్టుకొని, నేను మెల్లగా లేచి ఆవిణ్ణి మంచంమీదకు జేర్చాను. ఆయాసంతో గుండె ఎగరవేస్తోంది. నుదురు, చెక్కిళ్లు, అంతా చుమట. రుమాలుతో తుడిచి, గాలికోసం వైన Fan తిప్పాను. అప్పటికే చీకటి పడ్డది. షిఫ్ట్ లైట్లు వెలిగించారు. గదిలో లైటు వేద్రామా అనుకున్నా గాని వెల్తురు ఆవిడకు బాధ కల్గిస్తుండేమోనని అనుమానించి వూర్కొన్నా. గాలి తగిలినా అవిడే ఆయాసపడ్డానే వుంది. మూల ఒల్లమీద కూజాలో వున్న నీళ్లు కాసిని గ్లాసులో తెచ్చి త్రాగించ ప్రయత్నించా. ఒకగుటకమాత్రమే వేసి “ఇక వొద్దు” అని సంజ్ఞగా చెయ్యిత్రిప్పింది. ఇంకోమా!

(10) 1. ఆది హిందూ స్వస్థిదళము, హైదరాబాదు; 2. వ్యవసాయకలాకాల ఆంధ్రసంఘము, కోయంబత్తూరు.

1. బొంబాయిరాష్ట్రాంధ్ర తృతీయ సాంఘికమహాసభ, దాదరు ; 2. ఆంధ్రప్రదేశ్ మింటాక్లబ్బు, కల్కత్తా.

ఘర్మబిందువులు తుడిచి అల్లాగే వొంగి నిలబడ్డాయి. ఆవిడె నన్ను గా కళ్లు తెరిచి “హాలో” అన్నది. అప్రయత్నంగా అనుసరించాను. అయిదునిమిషాలైనది, కాస్త యిటూ, అటూ కదిలి కావేరి తన చెయ్యి నాచేతిలో వేసింది. “శ్రమపడ్డారా, నాకోసం” అన్నది.

“శ్రమేమిటి? ఏం లేదు. కానేపు Rest తీసుకోండి” అన్నా. చెయ్యి తీసేసి కళ్లు మూసుకొన్నది. తల్లోపెట్టుకున్న పువ్వుల చెండ్లు చెదిరి ప్రక్కగా పడ్డాయి. వాటిని ప్రోగుచేసి ఒకచోట పెట్టాను.

“లైటు వెయ్యనా” అన్నా.

“వద్దు. ఇట్లగే బాగుంది” అన్నది.

ఊర్కున్నా. అప్పు డామె మెల్లగా లేచి కూర్చుంది. చెయ్యి సహాయం చెయ్యడానికి ధైర్యం చాలకపోయింది. ఆవిడె మరొచ్చడం చూసి నేను లేవ ప్రయత్నించాను. నాచేతులు పట్టుకుని బలవంతాన మరొచ్చిపెట్టి హఠాత్తుగా రెండు చెంపలూ గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకుంది. గడ్డిపోచల్లే ఎగిరి లేచిపోయి లైటువేశాను. తొలిగిన చీరెను గభాలున సరిజేసుకొని మంచంక్రీసీడను నిలబడ్డది, కావేరి. ఇంకోమారు ఆవిడె వంకై నా చూడకుండా మెట్లుదిగబోయినాను. ఆవిడె చెంగున పరుగెత్తుకొచ్చి, మెట్ల railing మీదనుంచి నాచేపులో “మాఅక్కయ్యతో చెప్పద్దు” అని ఊది పగుగెత్తింది, పదిహేడేళ్ల యౌవనం తొణికించుకుంటూ. అప్రయత్నంగా పైకి మాసి “చిన్నతనం” అనుకొని దిగిపోయాను.

హాల్లో గొతమి తన స్కూలుతాలూకువాళ్లతో వ్యవహారాలు మాట్లాడుతోంది. తరువాత కన్నడతానని చెప్పాను, ఆవిడెతో. తను రాకపోవడానికి క్షమించమని, తన డ్రైవరుకు నన్ను దింపిరమ్మని చెప్పింది. గుడ్ బై చెప్పి, కారులో గృహోన్ముఖుణ్ణి అయినాను.

* * * *

నేనూ యింటికి వెళ్లేసరికి మానాన్నగారు రైలునుంచి వచ్చారు. ఇద్దరం స్నానంజేసి భోజనానికి ఉపక్రమించాం. అప్పు డడిగారు ఆయన “అట్లావున్నా వేం?” అని. “ఏమీ లేదు, కొంచెం బద్ధకంగా వుం”దన్నాను.

౫

రెండుమాడు రోజులు జరిగినై. ఒకనాడు ప్రార్థన ఎనిమిది గంటలకు నేను మేడమీదనుంచి దిగివచ్చి మానాన్నగారి ఆఫీసుగదిలోకి వెళ్లాను, పేపరు వచ్చిందేమో తెచ్చుకుందామని. ఇద్దరుముగ్గురు కొద్దు తాలూకువా రెవరో దూరాన కూర్చున్నారు. మామూలుస్థలంలో మానాన్నగారున్నారు. ప్రక్కవర్సీలో గొతమీరావు ఉన్నది. ఆమెను చూడంతోనే నామనస్సు పరిపరివిధాల పోయి ఉబికిపో

యింది. కాని అంత అనస్థకు కారణం లేనన్నట్టుగా ఆవిడె నన్ను చూడంతోనే - “Hallo” అని పలుకరించింది. నేను గూడా ‘Hallo’ అని అక్కడ బల్లమీ దున్ను నేపరు తీసుకొన్నాను.

“మియిద్దరికి యిదివరకు పరిచయమా యేం?” అన్నారు మానాయనగారు.

“అవును, మా sister ద్వారా” అని ఆవిడె అందుకొంది. వాళ్లేదో మాట్లాడుకుంటున్నారకాబో నుకొని నేను వెళ్లి పోయినాను.

తరువాత పదింటికి భోజనంముందు అన్నారు మానాన్నగారు “వాళ్ల girls’ school anniversary ట రేపు. నన్ను preside చెయ్యమని ప్రాణం తీసింది. ఒప్పుకొన్నాను.” నే నేమీ అనక “అట్లాగా” అని వూర్కున్నా.....

* * * *

మర్నాడు సాయంత్రం నాలుగింటికి మానాయనగారు డ్రెస్ చేసుకుంటూ “మవ్వుగూడా రా నాతో. ఆవిడెగూడా తప్పకుండా తీసుకురమ్మని చెప్పింది” అన్నారు, నాతో. ఏమీ అనకుండా పైకి వెళ్లి ట్రైడ్ మాటు వేసుకొని దర్జాగా దిగివచ్చాను. ఇద్దరం కారులో వాళ్ల స్కూలు జేరుకున్నాం. గేటుదగ్గరే మమ్మల్ని గొతమి గౌరవించి లోపలికి లోడ్కొనిపోయింది. భవన మంతా అటు వంటి సందర్భానితంగా అలంకరింపబడ్డది మీటింగు ఆరుబయట ఏర్పాటుచేశారు. అప్పటికే ఎంపిగో వచ్చారు. కోలాహలం, ఉత్సాహం చెలరేగి పోతున్నాయి. ఆసందితోనే గొతమి మమ్మల్ని దిద్దరినీ స్కూలుచుట్టు, లోపల తిప్పి అంతాచూపించింది. ఆవిడె ఆధి పత్యంక్రింద స్కూలు సర్వతోముఖాభివృద్ధి పొందుతున్నదని నూచ నగా అందిచ్చింది.

సరిగా ఆరుగంటలకు ప్రార్థనతో కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. మానాన్నగారు మాదున్న ప్లాటుఫారానికి వెనక్కి నాకు వర్సీవేశారు. ప్రార్థన అయినతర్వాత గొతమి స్కూలురిపోర్టు చదువుతోంది. అప్పుడు వెనకనుంచి వచ్చి ప్రక్కగా నిలబడ్డది, కావేరి. నేను పలుకరించలేదు. రెండు నిమిషాలైన తర్వాత ఆవిడె దగ్గరగా వచ్చి “లోపల పిల్లలకి వేషాలు వెయ్యడం వాడావిడిలో వున్నా.” అన్నది. చిరునవ్వు నవ్వి వూర్కున్నాను. ఆవిడె వెళ్లి పోయింది.

గొతమి చదవడం అయిపోయిన తర్వాత మానాన్నగారు పిల్లలకు ప్రేజులిచ్చి ఉపన్యాసం ప్రారంభించారు. ఆరుగంట మాట్లాడి అన్నీ విషయాలను ముచ్చటించడమే గాకుండా గొతమి యొక్క శక్తిసామర్థ్యాలను, విద్యావిషయాలను, ఉత్సాహతీతయా లను గూర్చి నొక్కి చెప్పారు. ఆయన వుపన్యాసం ముగించారు.

ఇంకా రెండు నాటకరంగ ప్రదర్శనలు లున్నాయి కార్యక్రమంలో. కాని ఆయన అరెంటుగా స్టేషనుకు కలెక్టరుగారిని సాగనంపడానికి వెళ్లానివ్వడం చేత గౌతమిదగ్గర, సభికులదగ్గర శైలపుత్రీకుకొని వెళ్లారు. వెళ్లిపోతూ “నువ్వు చివరదాకా వుండేరా” అని నాతో చెప్పారు.

ప్రదర్శనాల ప్రయత్నము, ప్రతిభ, హడావిడి—అంతా కావేరిదని స్పష్టంగా కనబడుతోంది ఆవిడవైఖరివల్ల. తెరలు లాగించడం, దింపించడం, సీనులు సర్దించడం, వేషాలు తయారుచెయ్యడం, పోర్న్లు అందివ్వడం—మొదలుగాగల వెట్టిచాకిరీ అంతా ఆవిడనే. ఊపిరితిప్పకోకుండా పనిజేసింది. ప్రదర్శనం బాగుందని అందియా హర్షధ్వనులు చేశారు. మీటింగు ముగిసినతర్వాత ఎవరితోవను వారు వెళ్లారు. నే నొక మూలగా నిలబడ్డాను. అక్కడికి గౌతమి చెల్లెల్ని వెంటబెట్టుకొచ్చి “నువ్వు వార్ని కారులో తీసికెళ్లి వారింటిదగ్గర దిగ జెట్టి ను వ్యంశిపోయి కారు తిరిగిపంపు. నే నొస్తాను. ఇప్పు డింకా పని వుంది” అన్నది. కావేరి నాముఖం చూచింది. నేను గౌతమివంక చూచాను. సరే ననేభావంతో ఆవిడ వెళ్లింది. కావేరి, నేనూ కారు ఎక్కాము, స్కూలుగేటు బయట కొచ్చి. “నిమ్మడిగా పోనీ” అన్నది ఆవిడ డ్రైవరుతో.

కలెక్టరుఆఫీసు వైనుంచి నడుస్తోంది కారు. మే మిద్దరం వెనుక సీట్లలోనే కూర్చున్నాము. అంతవరకు ఎవరూ మాట్లాడ లేదు. మధ్యస్థంలో “నాటకాలు ఎట్లా వున్నాయి?” అన్నది.

“బాగానే వున్నాయి” అన్నాను.

“అవసంతా నాడే” నన్నది.

“అది కనపడుతూనే వున్నది” అన్నా.

“పోనీలెండి, ఆవిషయ మెందుకు. Insure చెయ్యరా?” అన్నది, కొంచెం నాదగ్గరగా జరుగుతూ.

“అమాంతం నామెడ తనచేతుల్తో పెనవేసి చుంబనం జేసింది.”

“లేదు, అవసరంలేదు. ఎవరిపేర చెయ్యను చెప్పండి?” అన్నాను కొంచెం దీనంగా.

“నన్ను పెళ్లిచేసికొని నాపేర చేయండి” అని అమాంతం నామెడ తన చేతుల్తో పెనవేసి చుంబనంజేసింది. బలవంతంమీద వొదుల్చుకొని మూలగా జరిగాను.

“సబ్జెక్ట్గారింటికి పోనీనా?” అన్నాడు అంతిలో డ్రైవరు.

“ఊఁ,” అన్నానేను. ఆవిడ కళ్లల్లో నీటిబిందువులు ముత్యాలల్లే ఎలిక్ట్రీక్కుదీపకాంతిలో మెరిసివై. కారు ఆంద్రుత్నరోడ్డు మీంచి పోతోంది. లైట్లువెలుతురిని చెల్లు మాటుచేస్తున్నాయి.

“నన్ను చేసుకోరా” అని మళ్లీ మెడను పెనవేసికొంది. ఆవిడచేతుల్ని త్రోసివేస్తూ “అంతవరకే వస్తే మీ sister ని చేసు కొంటానుగాని, మిమ్మల్ని గాదు” అన్నాను.

ఆవిడ మాతిముడుచుకొన్నది. డ్రైవరు కారుని తొందరగా నడపడంచేత మాబంగళాదగ్గరకు వచ్చాము. నేను కారుదిగి “good night” అని ఆవిడజబాబుకి ఎదురుమాడకుండా తొందరగా లోపలికి వెళ్లిపోయాను. కారు తిరిగివెళ్లుతున్నట్టు చూసశబ్ద మైంది.

* * * * *

రాత్రి గదిలో పడుకుంటే నిద్రపట్టింది కాదు, కిటికీలోంచి చంద్రుడు సరిగ్గా మొహంమీద పడున్నాడు. దానికి తోడు గాలి లేదు. దానా దీనా వొళ్లు తాపమెత్తిపోయింది. తలగూడా అనేక ఆలోచనలతో తిరిగిపోతోంది. ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర వచ్చింది కాదు. ఆక్షణంలో ఛప్పున ఒక ఆలోచన తోచి, పర్చువేసుకొని, మెల్లగా దిగొచ్చి, వరండాలో నైకిలతీసుకొని గేటు లోంచి మెల్లగారోడ్డుమీది కొచ్చాను. ఇంట్లో వాళ్ల కంటబడకుండా, నైకిలెక్కి సరాసరి రింగురోడ్డునుంచి పోయి రంగుమేడదగ్గర ఆగి, గేటుతోసుకొని లోపలప్రవేశించాను. తలుపు లిన్నీ వేసివున్నాయి. ఎవ్వరైతే కెళ్లి మేడపైకి చూశాను. గౌతమి లైటు ముందు ఏదోకాగితాలు చూసుకుంటోంది. “Hallo” అన్నాను, పైకి చూస్తూ. ఆవిడ హడావిపోయి, నాగొంతుకు గుర్తుపట్టి, క్రిందకు చూస్తూ ‘Hallo’ అని గబగబ క్రిందకు దిగివచ్చి తలుపు తెరచింది. నైకిలు మెట్లకు పోటీపెట్టి పైకి ఎక్కాను. “ఇప్పుడు అధరాత్రి వచ్చారు” అన్నది. “అవును, మాట్లాడవలసినచ్చాను” అన్నాను. నామాటల్లో నిశ్చయత్వం, ముఖంలో నంచలత కనిపెట్టి ఆవిడ నావెనుక తలుపు బిగించి పైకి నడిచింది. నేనూ అనుసరించాను. వరండాలో బల్బదగ్గర చూస్తున్న కాగితాలుమడిచి పెట్టి, లైటు ఆర్పేసి, రెండుకుర్చీలు అవతలగా లాగింది. ఓదాంట్లో కూర్చున్నా. రెండోదాన్ని ఇంకాకొంచెం అవతలగా

లాక్ష్మిని ఆవిడె కూర్చున్నది. తెల్లని జరీచీరె కట్టుకున్నది. వెన్నుతోనే వుండడంచేత పమిటి నిండా సర్దుకుంది. లోలాకులు గాలికి కదుల్తూ వెన్నెల్లో మెరుస్తున్నాయి. జారుగా అల్లిన జడ ముందుకు వ్రేలాడవేసింది. సాయంత్రం మీటింగుతాలూకు పూలడండలు నాలుగైదు అక్కడ ఈజీఛెయిర్ మీద ఉన్నాయి.

“ఎందుకు అర్ధరాత్రి ఒంటరిగా వచ్చారు?” అన్నది ఆ దుర్దాతో.

“పైకిలుమీద వచ్చాను, సరదాగా. పండ్రెండే అయింది... మీరెందుకు ఇంకా మేలుకొన్నారు?”

“మీటింగు తాలూకు కాగితాలు, బిల్లులు, అవీ చూసుకొంటున్నాను.”

“కావేరి ఏం చేస్తోంది?”

“కావేరి లేదు. మిమ్మల్ని దింపి యింటికి వచ్చి, తొందరగా భోజనంచేసి, నాకోసం ఎదురుచూస్తూ నిలబడ్డది. నేను రాగానే “వూరు వెడ్తున్నాను అవసరంగా. రెండుమూడు దినాల్లో వస్తాను” అని వెళ్లింది. ముఖవైఖరి మాస్తే చిత్రంగా కనబడ్డది. కానీ నేనేమీ ప్రశ్నించలేదు. “మితో నిర్భయంగా ఒకవిషయం మాట్లాడాడని కొచ్చాను” అన్నాను. గౌతమి కొంచెం అలజడిపడి “ఏమిటి చెప్పండి” అన్నది. కుర్చీ ఆవిడెకు దగ్గరగా లాక్ష్మిని కావేరికి నాకు జరిగినదంతా తు, చ, తప్పకుండా చెప్పేశాను. “అంతదాకా వస్తే మీ sister ని చేసుకుంటానుగాని, మిమ్మల్ని గాను.” అనేది గూడా చెప్పేశాను.

అంతావిని పులకరించిపోయి గౌతమి కుర్చీలోనుంచి నామీదకు వ్రాలింది. నాచేతుల్లో అనుకున్న ఆవిడెముఖం చంద్రుడికి ప్రతిబింబమల్లే మెరుస్తోంది. అప్రయత్నంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాను చెక్కిల్లను. ఆమె చలించి నాముద్దుల్ని నాకు బాకీతీర్చి “అంతపనికి సాహసీస్తారా” అన్నది. “తప్పకుండా” అని ఆమె చెయ్యిపట్టుకున్నాను. “నిజంగానా” అన్నది. “అవును” అంటూ లేచి కుర్చీమీదున్న దండ ఒకటి తీసి ఆమెమెళ్లో ఉంచాను. సంతోషంతో ఉప్పొంగుతూ తన మెడలో వున్న పగడాల హారం నామెడలో వేసింది.

నేను లేచి “వెళ్లివస్తాను. ఇంటిదగ్గర కనుక్కుంటారు” అని లేచాను. ఆవిడెగూడా కుర్చీలోంచి లేచి మేకోహాండు ఇచ్చి మరొక ముద్దుతో సాగనపింది. పైకిలేక్కి వెళ్తూ అప్పుడప్పుడు వెనకకు తిరిగి మేడపైవరాండా వెన్నెట్లో మెరిసిపోతూన్న గౌతమిని చూస్తూ సాగిపోయాను.

౬

‘కథకు కాళ్లు లేవు, మంతకు చెవు లేవు’ అన్నట్లు, కబురుకు కాయం లేకపోయినా ఊరంతా పాకిపోయింది. అంతా విరగబడి విచిత్రంగా చెప్పుకోడం ప్రారంభించారు. ‘సబ్ జడ్జిగారే ఒప్పుకొని చెప్తున్నారట’—అని నెరిగా వ్యాపించిపోయింది. ఆదివారం సాయంకాలం బ్రహ్మసమాజంలో నాకు, గౌతమికి వివాహమని ఆవారమంతా ఊళ్లో ఊసు.

* * * *

ఆదివారం సాయంత్రం బ్రహ్మసమాజమందిరం ఆవరణమంతా ఇసకవేస్తే రాలకుండా జనం. వెంకటరత్నంనాయుడుగారు పోరో హిత్యం. ఎన్ని సుసనులో మాచెవుల్లోనే పడ్తున్నాయి. అన్ని దూషణధూషణవాక్యాలను సమానంగానే పాటించి పెళ్లి పీటలను అలంకరించాము—నేను—గౌతమి. పాతికేళ్ల వరుడు; ఇరవై ఏళ్ల వధువు.

* * * *

పీటలమీదనుంచి లేచి వచ్చిన స్నేహితులతోను, పెద్దలతోను సంభాషిస్తూ నిల్చున్నాము ఇద్దరం. మేటూరు, కాస్త్రీ పెద్దపని వున్నట్టుగా అందర్నీ తోసికొని వచ్చి “మాకు కిల్లీలు అందలేదు, brother. అన్నారు. ఆమాట విన్న నాప్రక్కననుమాస్తా కరువుతీరేటట్టుగా పది కిల్లీలు నాళ్ల చేతుల్లో పెట్టాడు.

“...కూర్చున్నాను దండ ఒకటి ఆమె మెళ్లో ఉంచాను.”

అందరూ ఒక్కొక్కరే నిష్క్రమిస్తున్నారు. గౌతమి, నేను మానాన్నగారికి నమస్కారం పెట్టడానికి వెళ్తున్నాము. అంతలో చెంగున బాటపాటువై నా గ్రహింపకుండా జాణ కావేరి మాయిద్దరిమధ్యకీ వచ్చి—“ఇప్పుడైనా నాద్యారా అక్కయ్యపేర Insure చేస్తావా, బావా” అన్నది, పకపకా నవ్వుతూ.

ఈవిపరీత బ్రాహ్మణ—బ్రాహ్మణేతరవివాహాన్ని గూర్చి ప్రజల మీటింగుల్లోనూ, పత్రికావ్యాసాహ్లాదాల్లోనూ అద్భుతమైన గాలిదుమారం చేలలేగింది. గాలిదుమారంతో ప్రారంభమైన కథ గాలిదుమారంతోనే ముగియవద్దా—అనుకొన్నాం నేనూ, గౌతమి ఒకనాడు రాత్రి.

ఆసమయానికే వచ్చి “గాలిదుమారం ఎంతచేసింది, బావా!”—అని కిలకిలా నవ్వింది, కావేరి. స్వతంత్రంగా చెయ్యిపట్టుకు లాగి ‘చాల్లే’ అన్నా.

“అబ్బో! ధైర్యం!”—అని మాట విసిరివేసి పోయింది పట్టుకుందామని చాచినచేతికి అందలేదు.

“ప్రాద్దుపోయింది” అన్నది గౌతమి. నేను లేచి గదిలోకి వెళ్లాను. బయటనుంచే స్విచ్ తిప్పి లోపలి లైటు ఆర్పివేసి తనూ లోపలకు వచ్చి, తలుపు గడియచేసింది.

(గాంధీమహాత్ముని స్వీయచరిత్రము)

ఆత్మకథ (రెండుభాగములు)

శతావధాని, వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు తెనిగించినది.

ప్రకాశకులు: కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

మేలయినకాగితము, ముచ్చటలుగూర్పు అచ్చు, చక్కనిబైండు. వెల భా. ౧ రు. ౦-౧౨-౦. భా. ౨ రు. ౧-౦-౦.

అమూల్యమైన ఈ గ్రంథభాగములు రెంటికి వెంటనే ఆర్డరులు పంపుడు.

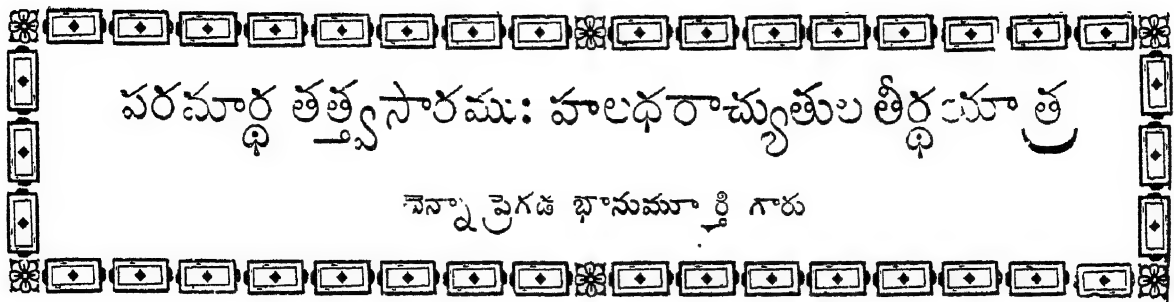
శతకమంజరి

(భక్తి సంపుటము)

ఈపుస్తకంలో వృషాధిపశతకము, సర్వేశ్వరశతకము, దేవకీనందనశతకము, ఒంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, నారాయణశతకము, కాళహస్తీశ్వరశతకము, దాశరథిశతకము, రంగశాయిశతకము, రామతారకశతకము, రామ చంద్రశతకము అనే పదిశతకాలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్కశతకానికి దానిని విమర్శిస్తూ ప్రకాశకులు వ్రాసిన మంచిపీఠిక ఉంది. చాలా వ్రాతప్రతులలో సరిచూచి వాటిల్లోనుంచి తీసిన పాఠాంతరములున్ను ఎక్కింపబడినవి.

సంపుటము ౧-కి ౧-౪-౦. విడి ప్రతి ౧-కి ౦-౪-౦.

విలాసము—ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుళెట్టివీధి, మద్రాసు.

పరమార్థ తత్త్వసారము: హలధరాచ్యుతుల తీర్థయాత్ర

చెన్నా ప్రెగడ భానుమూర్తి గారు

[పలాభిసంధిరహితముగను, ఈశ్వరార్పణబుద్ధితోడను చేయుభూత సేవయే యుత్కృష్టమును నీశ్వరపూజ యను సిద్ధాంతమును బోధించు నొక కథ రచింపవలెనని నాకు కొంత కౌతూహల ముండెడిది. ఈమధ్య Tolstoi గారి కథలు చదువుచుండగా మదభిప్రాయానుసారముగ నొక కథ లభ్యమైనది. అది చదువుటచే గల్గిన హృదయసంస్కారముతో "పరమార్థ తత్త్వసారము: హలధరాచ్యుతుల తీర్థయాత్ర" అనుపేర పద్యరూపమున నిందు బొందుపరచిన చిన్నకథ రచించినాడను.]

జ్యోతనదీజలంబులను నేతువుచే నరికట్టి ధాత్రి నా

నావిశనస్యశాలిని నొనర్చగ గుల్మలు దీర్చ నంచిత

(శ్రీ) విలసిల్లుచుండు నొకసీమను భూధనధాన్యగోగణ

(శ్రీ) విభవాస్పదుండగు గృహీవలు డుండు నొకండు ధన్యుడై.

వర సాధ్యు సతీతిలకము - సురుచిర గుణశీలయుతులు సుతులు సృతులున్

మరియును వారల సంతతి - యిరవొందెడి వాని యిల్లె యిల్లు ధరిత్రిన్.

అందరు భక్తాగ్రేసరు - లందరును దయాపయోధు లార్తత్రాణ

నందాస్వాదపరాయణు - లందరు నాయింట జననమందెడువారల్.

వారలలోపల గులఁగతి - భూరివయాసాంధ్రు డఖిలభూతముల గృహ

పారీణుడు మాధవపద - సారసభృంగం బతండు సంయమధనుడున్.

ఎందరు తమ యిలుసేరిన - నందరకును శిష్టమృష్టమగు భోజ్యములన్

విందులువెట్టెడు ననుదిన-ముం దనివారంగ బ్రియము నయముం గదురన్.

అంతసేయుచు నతిథి కభ్యాగతునకు - నర్పణముసేయుదాని నాత్మార్పణముగ

జేయజాలడ యాతని చిత్తమునను - స్వపరభేదాపగమలభ్యసమత లేమి.

శ్రుతిసమీరితవాక్యపద్ధతినియుక్తి - స్వస్వరూపవిచారంబు నలిపి దాన

స్వాత్మతత్త్వావబోధంబు నొందు నరుడు - స్వపరభేదంబు దానను సమసిపోవు.

అఖిలభూతములందును స్వాత్మను గని - యఖిలభూతములను నట్లె స్వాత్మ గాంచి

యఖిలమును నాత్మమయమని స్వానుభూతి - గల్గి చేసెడు కర్మ నిక్కంపు కర్మ.

జ్ఞానయోగంబు భక్తియోగంబు మరియు - గర్మయోగంబు నిటువంటి కర్మయందు

గను సమన్వయ మటులౌట జ్ఞానకర్మ - భక్తు లొకవృత్తిలోన సఫలములగును.

మనుజుల సహస్రమందున మాన్యు యొక్క - డిట్టిసిద్ధికి యత్నించునట్టి వ్యక్తులందులోన సహస్రంబునందు నొకడు - కాంచు నీతత్త్వమును సమగ్రంబుగాను.

కాంచువాడును వ్యవహారకాలమునను - మరచి తా భిన్నుడను భ్రమ మగుడుగును జనుడు తద్భ్రమ వీడు విచారకాల-మునను భ్రమ యిట్లు గిట్టుచు బుట్టుచుండు.

ఎరుక మరపును నీరీతి నెడనెడ వి-కల్పమందుచునుండు నా జ్ఞానియందు గాన బహుజన్మసాధన గానియతడు - నిర్వికల్పసమాధి దా నిల్పలేడు.

అట్లు నిల్పి “స్థితప్రజ్ఞ” డగునతండు - బొంది పడిపోయినంతట నందు నతడు జననమరణాదిసంసారచక్రము విడి - నిత్యనిరపాయమోక్ష నిర్మితసుఖము.

అట్టి ధన్యుడు జీవించునంతదాక - కర్మ మొనరించునట్టుల గానుపించు గానివాడు స్వకామసంకల్పరహితు - డగుట గర్మఫలంబులు దగుల వతని.

పుట్టమీది కుబుసమట్టె పాముగ దోచు-నట్లె యతడు కర్మలందు దగిలి నట్లు దోచుగాని యంతరంగమునను - దగులులేదు నిక్కముగ నతనికి.

జ్ఞానాగ్ని యతని సంచిత - మా నిముసమె భస్మముగ సమస్తమొనర్చున్ పానికి లే దాగామియు - పై నుడివిన రీతి నటులె ప్రారబ్ధంబున్.

ఆతడు జీవన్ముక్తుడు - భూతలమున జీవయాత్ర పుచ్చెడునెడ వా డాతతకర్మవ్యాప్తి - లాతులకును దోచు నిష్కలంకత నుండున్.

పురుషార్థములకు నియ్యది - చరమావధి దానిజేర సాధన మరయన్ ధరపై న కామధర్మా - చరణంబు సకామధర్మసాధ్యం బదియున్.

కామసంకల్పములు రజఃకార్యములగు - నరుడు రజసున దమసు నడంచికాని ధర్మనిష్ఠకు జాల డీ మర్మ మెరిగి - కామ్యకర్మకు దొలుతొల్లి గడగవలయు.

కామ్యకర్మాభిరతి మూలకారణమగు - స్వార్థ మభ్యాసయుక్తి బరార్థముగను మార్పు క్రమముగ జెందించి మనుజు డంత - గర్మయోగపరాకాష్ఠ గ్రాలవలయు.

సాధనచతుష్టయం బది జనున కవని - గల్గునిష్కామకర్మ యోగమున గాన కర్మయోగంబు నరునకు ధర్మ మరయ - జ్ఞానసిద్ధికి మున్ను వెన్నును ధరిత్రి.

ఇట్టి సాధన మనుజున కీభవమున - జరుగవలె పూర్వభవమున జరుగకున్న నేటికర్మ ఫలించెడు నేటినుండి - పూర్వకర్మఫలంబగు బుట్టినపుడె.

రేయుంబవళులు పనివడి - కాయక్లేశమున దినము గడపుచు ధరపై నేయితరవ్యాప్తి లే - కాయము వ్యయమునకు గూర్పు నంత్యజు డుండున్.

తల్లియు తండ్రియు గుణవతి - యిల్లాలును సుతుడు దాను నేవురునుం దా
మెల్లరు దమతమ కొలదుల - నెల్లప్పుడు బాటువడగ నేగెడు దినముల్.

తమతమ పను లొనరించెడు - సమయంబుల భక్తివినయసౌహార్దంబుల్
క్షమతోడి కార్యదీక్షయు - నమర బ్రవర్తింతు వార లార్యచరితులై.

ఇరుగుపొరుగువారలకును - గరమును జేదోడు వలయు కార్యములందుం
బరమప్రీతిని దోడ్పడు-దుగు సౌజన్యంబు మెరయ దోరపు బ్రేమన్.

అతిథు లేగుదేర నాత్మీయులుగ నెంచి - పంచియిత్తు రన్నపానములను
తమకు దైవ మిచ్చుదాన నడ్డంబాక-యును నొకింత లేక యున్నవట్టు.

పూర్వసుకృతలబ్ధ పుణ్యశీలం బది - యప్రయత్న సాధ్యమై యెసంగు
స్వకృతపూర్వపుణ్యనత్ఫలం బది యెల్ల - సహజసిద్ధమగుట సంభవంబె.

అఖిలసద్గుణములు నాజానసిద్ధమా - నా కుటుంబి పేద యగుట దలప
హరి యనుగ్రహార్హు లౌ వారి విత్తముల్ - తా హరింతు సనుట తథ్యమగును.

కులపతు లిద్దరలోపల - హలధరు డాద్యుడు ద్వితీయు డచ్యుతుడును వా
రల నెలపు కృష్ణవేణీ - సలిలపవిత్రితము పల్లె జలనిధిచెంతన్.

వారు కురుక్షేత్రము గయ - వారాణసి మధుర ద్వారవతియుం బడరీ
నారాయణంబును హరి-ద్వారము లోనుగల షేత్రతతి నేవింపన్.

హృదయంబున గౌతూహల - ముదయించిన యాత్రకు సుముహూర్త మరసి యి
ల్పదిలముసేయగ సుతులకు - దుదినందేశం బొసంగ దొడగిరి వారల్.

హలధరుడు సుతుల కనియెను - బాలములు బసులును ధనంబు బుష్కల మగుచు
గల వందుల కే దొసగును - గలుగకయుండంగ రక్ష గావింపవలెన్.

ఆకలి దప్పియు నిద్దర - మీ కడ్డముగాకయుండ మెలకువతోడన్
లోకము మెచ్చ సుఖస్పృహ - లేకయ కృషినల్పవలె చలింపని దీక్షన్.

కడు నప్రమత్తు లగుచును - దొడుకుల సంరక్ష శ్రద్ధతో జేయవలెన్
బుడుతల సాకుడు ప్రేముడి - జెడువారల చెలిమినేయ జెల్లదు మీకున్.

అని చెప్పినదే చెప్పచు - తనివినసమి పెంచిచెప్ప దా పెండియు నీ
యనువున జెప్పియు నెంతకు - దనియడు హలధరుడు మోహతత్పరు డగుచున్.

సుతునిం దను జేరగ న-చ్యుతుడు పిలిచి యాత్రకైన సా మ్మొకనికి వ
త్సరి నొసంగదనని తెచ్చితి దానిం దడయ కతని జేరుపు మనియెన్.

వార లప్పగింత లీరీతి గావించి - తీర్థయాత్ర బయలుదేరి దారి
కొన్ని గుడులు చూచి గోదావరికి పొంత - భద్రగిరికి బోవు పథమునందు.

ఖరకరకిరణార్దితుడై - యరుగగ జరణములు సాగ కచ్యుతు డచటన్
వరిచేనుచెంత నొంటిగ - నిరవొందెడు జీర్ణ పర్ణగృహము గని సఖున్.

మెల్లన సాగుచునుండుము - అల్లదె భవనంబు చేరి యందు బిషాసం
జల్లని జలముల దీరిచి - యుల్లం బలరార వత్తు నొకనిముసములోన్.

అని చనియె హలధరుండును - దనదారిని సాగుచుండె నత్పరమత్తియై
మెనుకొని మరియొక యాత్రికు-డును జేరుడు నాత డందెడును సంతృప్తిన్.

అంత నాత డనుచరాన్నితుడై సాగె-నచ్యుతుండు దప్పి యార్ప మరలి
జీర్ణగృహము చేరి శిథిలమై పడియున్న-ద్వారమునకు బయల నారుబయట.

బోరగిలి ధర శవాకృతి - నూరక పడియున్న పురుషు నొక్కని గని త
ద్వారావస్థకు జింతిలి - ద్వారంబును గడచి లోన బాదం బిడియెన్.

అచట మరణబాధ నటు నిటు భారలుచు - గొట్టికొనెడు నొక్క కోమలియును
బిడ్డ యన్నమిడను బీడింప వ్యాకుల-చిత్తయా జరావిశీర్ణ యొకతె.

కనుల బడిన నతని మనము చింతాభర-మున నడంగ నడుగబోయి నోరు
రాక తుదకు నాపె ద్రావ జలం బత - డడుగుటయును నాపె యతని కనియె.---

“అకట ట్టుత్పిపాసలకు నన్నపానముల్ - లేక మూడునాళ్లు మాకు గడచె
కంఠగతము లయ్యె గడుకొని ప్రాణముల్ - శరణ మవని మాకు మరణ మికను. ”

అనుటయు నచ్యుతు డామెకు - నను “నీ యిల్లాలియార్తి కనువా రెవరున్
గసరానొకొ మీపొరుగున - ననఘాత్ములు తల్లి!” యనిన నాపె యిటు లనున్:---

“చూపుమేరను మా కిల నాపద కగు-వార లెవ్వరు లే రార్యవర్య వినుము
బయట యజమాని మేము లోపలను జత్తు-మీవు నీదారి బొమ్ము చానిమ్ము మమ్ము.”

అన విని యెద నీరగుటం - దన సంచిని డెరచి యతడు దానను గల రొ
ట్టె నొకటి దీనియు ననిచే - దునుకలుగావించుచుండ దోడనె యటకున్.

ఎత్తువడి బయట బడియును - సత్తువ దెచ్చికొని గోడసాయముతోడం
జొత్తునుగా కని చొరబడి - యత్తకు ముంగలనె యెరగె నాపురుషుండున్.

తన రొట్టె నొక్కముక్కను - దిన నాతని కీయజూపె దీనత్రాణా
వనబుద్ధి నచ్యుతుండును - తన బిడ్డకు నీయగోరె దాని నతండున్.

(11)

1. పెదపులివర్రు బాలగంగాధరతిలకు పుస్తకభాండాగారపు 11-వ వార్షికోత్సవము ;
2. వడ్డాది సుబ్బారాయకవి సన్మానము, రాజమండ్రి.

1. టెజవాడలో కడచిన అక్టోబరుమాసమున జరిగిన హిందీపరీక్షలకు హాజరయిన విద్యార్థులు, నిరీక్షకులు, వ్యవస్థాపకులు ;
2. సారస్వతమండలి, బందరు.

మీరు మిక్కిలి నవీనమైన

ఫౌంటెన్ కలముల
చూచితిరా ?

మూడును విజయముగాంచినవి!!!

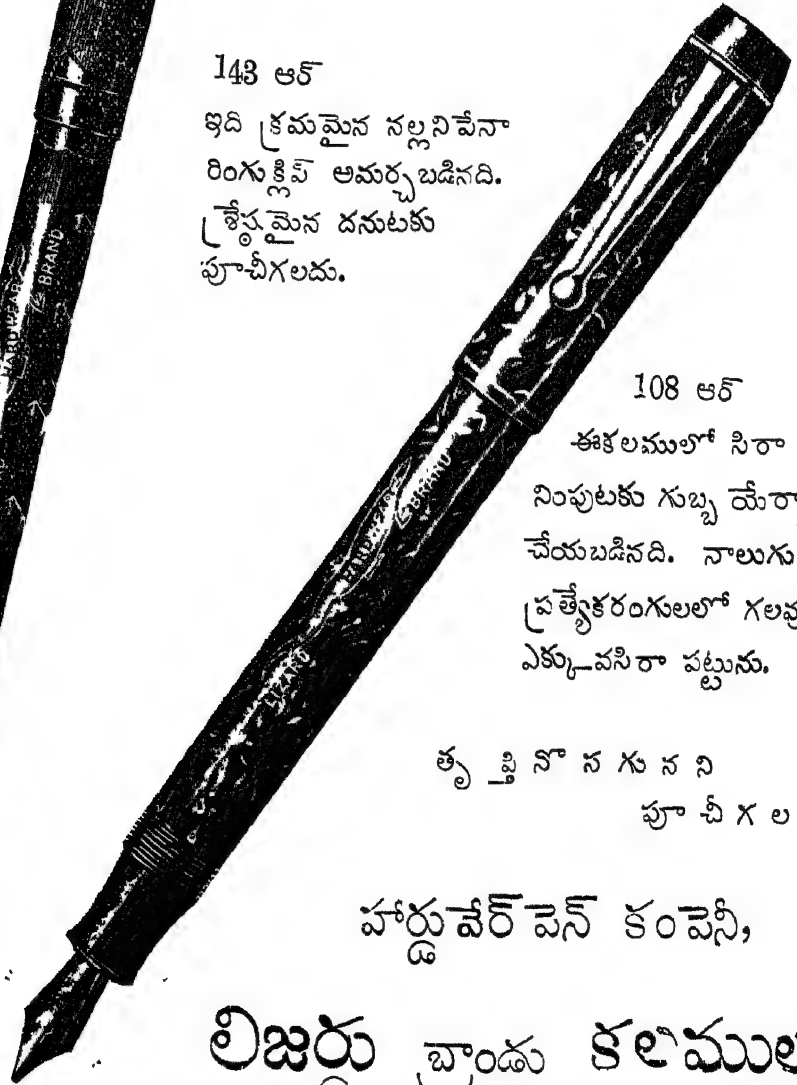
33 ఆర్

మిక్కిలి నవీనకారము
గలిగి అందమైన పలు
రంగులలో చేయబడి
నవి. రింగు క్లిప్
అమర్చబడినది.

143 ఆర్

ఇది క్రమమైన నల్లనిపేనా
రింగు క్లిప్ అమర్చబడినది.
శ్రేష్ఠమైన దనుటకు
పూచీగలదు.

108 ఆర్

ఈ కలములో సిరా
నింపుటకు గుబ్బి యేర్పాటు
చేయబడినది. నాలుగు
ప్రత్యేకరంగులలో గలవు.
ఎక్కువసిరా పట్టును.

తృప్తి నొసగునవి
పూచీగలదు.

హార్డ్ వేర్ పెన్ కంపెనీ,

లిజర్డు బ్రాండు కలములు

అన్నిటికి గ్యారంటీగల
బంగారుపాళీలు అమర్చబడినవి.
వీటికి హెవీ ఇరిడియం గలదు.

ఏజెంట్లు:—పి. హోబాల్డు అండ్ కంపెనీ, లిమిటెడ్, తపాలాపెట్టె, 237, మద్రాసు.

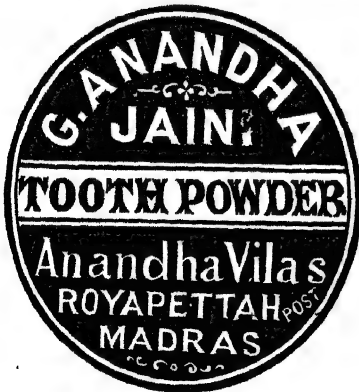

సమూహాలను జూచి మోసపోకుడు.

ANANDHA VILAS
ROYAPETTA PO MADRAS

అన్నియు రిజిస్టరు చేయబడినవి.

అనేక బంగారు, వెండి పతకములు

యోగ్యతాపత్రములు

బహుళరీతిపబడినవి.

ఎల్లపుడును, ప్రపంచ ఖ్యాతి గన్న, మా

ఆనంద రోజ్ వాటర్ నే

ఉపయోగింపుడు.

మార్కెట్టులో కెల్ల శ్రేష్టమైనది, చాకయైనది.

ప్రతిచోటను విక్రయించబడును.

ప్రసిద్ధి జెందిన ఆనందాస్ సిరప్స్

(1) రోజ్, మొగిలిపువ్వు	
(2) సరసపరిల్లా	అన్ని రకముల సిరపులు
(3) ఆరంజి	ఎల్లపుడును
(4) లెమన్	దొరకును.
(5) బనానా	

ఆనంద పర్యాయమరీ

ఆనంద హేరాయిల్	దశాంగం
„ చందనాది తైలము	ఆనంద జవాజి పత్తి
„ అరకీరవిత్తుల తైలం	„ అంబరు పత్తి
„ పరిమళము చేర్చిన సున్నము	„ అగరుపత్తి

ఇంకను పలురకముల ఊడువత్తులు గలవు.

ఆనంద జైన్ పండ్లపొడి

డజన్ డబ్బీలు రు. 1-8-0

పావులర్ పండ్లపొడి 100 పొట్లములు రు. 2-8-0

ధరలకు, వివరములకు, దిగువ విలాసమునకు వ్రాయుడు.

ఆనంద రోజ్ వాటర్ ఫ్యాక్టరీ,

రాయపేట, మద్రాసు.

ఒక రూపాయకు అన్నింటికి శాంపిల్స్ పంపబడును.

అంత నచ్యుతుండు నాముక్క బిడ్డకు - సందజేయ బిడ్డ యాతురతను
 నమలకుండ మ్రింగె నయమొప్ప నందర - కచ్యుతుండు ముక్క లన్ని యొసగె.
 అంతట నందరు దేలి రొ-కింత యనంతరము జల మపేక్షించుటయున్
 సంతసము వెల్లి విరిసెడు - స్వాంతముతో నచ్యుతుండు జల మెక్క డనన్.
 అత్త యతని కనియె నన్న మాపెరటిలో - సూతియొద్ద నుండు బ్రాతబిందె
 త్రాడుతోన దాన దోడి జలంబుల - చెచ్చి యిచ్చి దప్పి దీర్చు మనుడు.
 ఒక్కపరుగున గూపంబుచక్కి జేరి - జలము గొనితెచ్చి వారల యలఘుత్వస్థ
 దీర నిచ్చిన వారలు దేరి రంత - వారి వృత్తాంతమును వినగోరె నతడు.
 వినిపించె నత్త యిట్టుల - ననఘా మా జీవయాత్ర హాలికవృత్తిం
 దిన గూడు గట్ట గుడ్డయు - దినవెచ్చముగూర జాల దినములు గడచెన్.
 ఇలవై హాలికు డంతపాటు పడిన స్వేష్టాప్తికై గాలిగం
 గలు బర్జన్యడు సూర్యచంద్రులు గ్రహగ్రామంబును స్లోనుగా
 గలవా రెందరొ దేవత ల్సుముఖులై కావన్వలె స్థానిచో
 బలుపాట్లుం బడు వాని సంకటముల న్నన్తింపగా శక్యమే.
 అనఘా మాదగు స్వల్పభూవసతి మా కన్నంబు వత్త్రంబునుం
 దిననుం గట్టను జాలినంత యిడ దృష్టిం బెద్దయుం గాల మే
 గెను మా కొక్క కొరంతలేక కృషిసాగె న్నవ్యమై దానివెం
 టనె దుర్భిక్షము డాసె దైవగతి దాటన్వచ్చునే యేరికన్.
 అతివృష్టి యనావృష్టి య-మితమా పశువుల తెగుళ్లు మిడుతల దండ్లుం
 గతవర్షంబుల మూడిట - జతపడి కష్టములు గూర్చె జాలగ మాకున్.
 అదియ కారణముగ నాస్తియంతయు సాహు-కారునొద్ద కుదువగాగనుంచి
 యప్పుడెచ్చి యంద రధాకలిగ దిని - యెంత దీర్ప దీర దెమగుచుండు.
 పలుమరు దీనత వేడుచు - నిల సాహుని కాళ్ల వొళ్ల నెంతపడిన నా
 ఖలుడు పొలమెల్ల గొనియెను - నిలువున నన్యంబుతోడ నిర్దయు డగుచున్.
 అదిగాక బండ్లి యెడ్లును-పొదుగు గుడుచు క్రేపుతోడి మొదవుం గొని తా
 బదిలముగ మంచె నుంచిన-పదినంచుల ధాన్య మతడు బండిని దోలెన్.
 అంతం బోవక యాత డొ-కింతయు ననుకంపలేక యిలుదూరి వెనక్
 ముంతలు మూకుళ్లును మరి - గంతలు బొంతలును గొల్లగా గొనిపోయెన్
 నెలలోపల నప్పును బై-నలతో జెల్లించి మీదు సర్వస్వము మీ
 రలు గొనిపోండనే నాతడు - పులిసోటను బడ్డ కండ బాసగునే గొనగన్.

అని యాపె చెప్ప నంతయు - విని యచ్యుతు డాక్షణంబ వెన జని సాహుం
గని ధన మొసగిన నాతం-డును సర్వస్వంబు నొసగుడును నూరెల్లె.

తనవార్తయె చెప్పికొన - నివిని యచ్యుతు డాపొగడ్త విననొల్లక వెం
టనె యేరికి జెప్పకయే - పనివినె నాయిల్లు వీడి ప్రచ్ఛన్నగతి.

అర్థమంతయు నిట్లు పరార్థమునకు - వమ్మగుట యాత్ర కాతడు సొమ్ములేక
యొరుల నర్థించుటకు మనం బొల్లకునికి - మరలీ తన యిల్లు నేరె నామానధనుడు.

హలధరుండును గ్రొత్తనెచ్చెలియు గాశి - జేరి విశ్వేశ్వరుని గుడిచెతనున్న
సత్రమందున విడిసి యాస్థలమునందె - రేయిగడపిరి మరునాడు రేపకడను.

చెలికాడు హలధరుం గని - కలగని మేల్కొనిన యట్లుగా నయ్యెడు దె
క్కలికా డెవండ్ రాతిరి - దలక్రిందనె యున్నముల్లె దా హరియించె.

అనుడు హలధరు డాతని కన్నపాన-ములకు వలసిన ధన మిచ్చి మూడునాళ్లు
కాశివిశ్వేశు బూజించి గయకు నొంటి - నరిగి మరలెను మరియింక నరుగలేక.

హలధరుడు విశ్వనాథుం - గొలువంగను బోయినట్లు గుడిలోపల నె
చ్చెలి నచ్యుతునిం దనక-న్నుల గట్టినయట్లుగా గనుంగొనె నెలమి.

మొదటిదినమున నాతని గదియగోరి - ముందరికి నేగి చేతిలో ముల్లె నెవరొ
లాగినట్లయి వెనుకకు సాగి యరసి - మరలునంతనె నెచ్చెలి మాయమయ్యె.

మరియు రెండవదినమున దరియ జూచు-నంతలోపల గాల్వారి యవనిగూల
దారపుత్రులు వెనువెంట దలపునకును-వచ్చినంతనె నెచ్చెలి చొచ్చె మరుగు.

అంత మూడవదినమున నాతడు గుడి-ద్వారమును గాచి నెచ్చెలి బట్టునూహ
సావధానత ద్వారంబుచక్కి నెంత-కాల ముండిన నెచ్చెలి గానరాడు.

అంతట విస్మయ మెంతయు - స్వాంతంబును గలతవరువ స్వప్న మొ నిజమో
భ్రాంతియొ తెలియక యాతడు - చింతింపదొడంగె నిట్లు చిత్తములోనన్.

త్రోవపాడుగున నెందరో తోడుపడిన - నచ్యుతుని జూడ లడిగితి నం దొకడును
దెలుపనోపడ యివిత గలదె యెందు - దైవమాయ యెరుంగగా దరమె యకట.

అని తలపోయుచు నిలుసే-రను హలధరు డంత సత్వరంబున జనుచున్
మును నెచ్చెలి తను నెడబా-సినచోటను బర్ణగృహము జేరెం బ్రీతిన్.

ఆగృహమున గల నల్వరు - వేగంబున వెడలివచ్చి ప్రేమ దలిర్పన్
స్వాగత మొసగగ జాట్టును - మూగుటయును హలధరుండు మోమోటమిత్రోన్.

ఏగెద సెలవిం డనినను - నా గృహఽతి యాదరమున నాతిథ్యంబున్
వేగమ కొనిపోదగు నే - డాగగవలె ననుచు నిల్చె హలధరు నచటన్.

ఆదినంబున నట నిల్చి హలధరుండు - వారి యాదరపూర్వక స్వాగతంబు
మరియు నాతిథ్యమును గొని యగసె వారి - డేమవార్తల దా సుఖాసీను డగుచు.

వారలు నంతట దమ సం-సారస్థితి దెల్పుచును బ్రసంగవశమునన్
ఘోరాపత్స్యగరమున - దారు మునిగియుంటయును నుదారత మెరయన్.

ఒకవ్యక్తి తమ్ము బ్రోవగ - నకలంకాత్ముండు దమ గృహము చేరుటయున్
సకలంబు డీర్చి తను దెలు-పకయే తమగృహమువీడి వడి నేగుటయున్.

వినిపించి హలధరుం గని - యనఘా సౌజన్యమూర్తి నావ్యక్తిని బో
ల్పను శక్యము గాకున్నది - మనుజుడొ తద్రూపధరు డమర శేఖరుడో.

అన విని వారల నట వీ-డ్కొని హలధరు డిల్లునేరి కొడుకుల బసులం
గని కడుసంతసమున నుం-డెను నచ్యుతు డతని జూడ నిండినవేడ్కన్.

చనుదెంచి నెచ్చెలిం గని - యనఘా నిర్విఘ్నముగను యాత్ర సలిపితే
చనుదెంచితే డేమంబున - గనులం గను భాగ్య మబ్బెగా మరల నినున్.

అనుటయు హలధరు డాతని - కనియె స్మరలంగవలసె గయనుండియె యో
యనఘా నిను వీడిన యా-త్రను దినములు యుగములగుచు దాలిమిదూలన్,

మరియును నొక్కవిశేషం - బరయగ నా మదిని దోచు నక్కట నాకున్
స్థిరమగు శ్రద్ధయు భక్తి గు-దుర దెప్పుడు నింటిబెడద దోచెడుకతనన్,

పరమేశ్వరునకు నాయెడ - బరమప్రీతిని ఘటించు భాగ్యము నాకుం
గరవయ్యె నంచు నెంచెడ - వరమతి నే విన్నవించు వార్త వినగదే.

అని కాశీశునికడ దా-మును గనులంగన్న దృశ్యమును దెల్పి వెనన్
దనదయ కారణముగ నిల - మనుగడగన్నట్టివారి మాటలు దెలుపన్.

దొరకొనుటయు నచ్యుతుడుం - గరమును బెడమోము వెట్టి కడుతోందరతో
నరయగవలసిన పని గల - దరుగంగావలయు ననుచు నటువీడి చనెన్.

హలధరు డచ్యుతు నెదలో - గల వినయవివేకములును గరుణయును విని
ర్మలసౌజన్యము మెచ్చుచు - నిలీపె నతని హృదయసీమ నిజగురుగాగన్.

హలధరు డదిమొదలుగ ని-శ్చలవై రాగ్యంబు గల్గి నిస్పృహు డగుచుం
గలితాహంకారుండై - కల ధనము పరోపకారకముగా నొనగున్.

స్థావర జంగమాత్మక విశాల జగ ద్రచనాద్భుతక్రియా
భావిత సర్వశక్తునకు బాత్ర మగారము విశ్వ మెన్న నా
నావిధ చిత్రశిల్పరచనాసమలంకృత దేవగేహముల్
గావు ధరిత్రి దాని సరి కల్పితము ల్గడు నస్థిరంబులున్.

నీలనభం బుడుప్రకరనిర్మలదీపసహస్రశోభితం
బాలయ మర్హ మెన్న మఘవా శ్మవినిర్మిత మింద్రచాపశో
భాలలితామలాంబుధరపం క్తి తిరస్కరిణీచయంబు శం
పాలతికాళితోరణపు పాళి మహీస్థలి పాదశీతమున్.

అమలిన శుద్ధ బుద్ధ పరమాత్మ సమర్పణయోగ్యహా మహా
సుమములు ధూప దీపములు శుద్ధ సువర్ణమయాక్షతాదులున్
శమ దమ సత్యశౌచములు ట్టాంతి దయా కరుణాదు లారయన్
సమములె ఛాత్రి నీ సహజసాధనసంపద కన్య మెవ్వియున్.

దయ పారిజాతమును మైత్రియు గరుణయు సరయ మాలతీజాతులు గ్రే
మయు ననురాగము ననుకం-పయు జంపకబంధుజీవం కేరుహముల్.

ఈ దృక్పూజాసుమచయ - మేదివృన్ది హృదయసీమ నిరవొందెడు వా
డాదృతి బరసేవారతి - మేదిని బరమేశ్వరార్చించు నితరులన్.

అతనికి సేవానిరతియ - యతులంబగు దీర్ఘసేవ యఖిలతపంబుల్
వ్రతములు పూజలు యజ్ఞము - లితరంబగు శాస్త్రచయవిహితధర్మంబుల్.

సువిశాలవిశ్వమందున - నివసించెడు భూతకోటి నిర్మలకరుణా
ప్రవణత సేవించుటయే - శివపూజయు విష్ణుసేవ జీవులకెల్లన్.

ఈ పూజకు నెనవచ్చున - వేపూజలులేవు ధరణి నెందును బరసే
వాపరతంత్రతయే సేవాపరమావధి తలంప భక్తజనులకున్.

నియమనిర్వహణము

కాశీ వేంకటరామారావుగారు

౧

టంకురోడ్డుమీదనుంచి ఏజన్సీప్రాంతములకు పోయే మోటారు బస్సుల ఘర్షణరహితములను తన నిశ్చయవాతావరణమున కేయంతరాయమునూ ఎరగని సాంద్రాణ్యప్రగతి మది. సుప్రసిద్ధి నుండి తా మనుభవిస్తావున్న ప్రశాంతజీవనమును విధ్వంసమునకు మోటారుబస్సుల అరపుల నేమాత్రమూ సహింపక నాలుగుమూలల నించీ భయంకరప్రతిస్వరముతో హుంకరిస్తూ వుంటాయి, అక్కడి పర్వతశ్రేణులు, అలసట అన్నమాటే తెలియకుండా శరవేగంతో పరుగెత్తే ధూపాశ్చాత్యయంత్రవాహనములవేపు ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ వుంటా రక్కడి కోయదొరలు. వైజాముప్రభుత్వోద్యోగులు విహారార్థము బయలుదేరినప్పుడుతప్ప అక్కడ గోదానరిలో పడవలు నడిచిన సమయమే లేదు.

‘దుమ్మగూడెం’ అటువంటి స్థలంలో నదీతీరాన్ని కట్టబడి నది. హైదరాబాదుప్రభుత్వము అక్కడే గోదావరికి అడ్డుగా ఆనకట్టను నిర్మించినది. ఆనకట్టకి పూర్వం జనసంచారమే యెరగని దుగ్గ మారణ్యమును కొంత బయలుచేసి ‘ఆనకట్ట ఆఫీసు’ను, ఉద్యోగస్థులకి, సిబ్బందికి కావలసిన గృహనిర్మాణమును జరిగింది. ఈయిళ్లే ‘దుమ్మ గూడెం’ అనే గ్రామానికి పునాదులైనవి.

గ్రామం పెరిగినతరువాత ఆనకట్టఉద్యోగస్థులుండే యిళ్లకు మాత్రము ‘లైను’ (Line) అనే వాడుకనామం కలిగింది. ఆఫీసర్ల లైనుకి అసలుగ్రామానికి మధ్య ఒకపల్లాంగుదూరంమాడా ఉండదు. వ్యవహారసౌకర్యార్థం ఈగ్రామాన్ని ‘గూడెం’ అని పిలవడమే మామూలై పోయింది.

లైనులో చాలవరకు ప్రభుత్వనిర్మితములైన సుందరభవనములే ఉన్నాయి. కంట్రాక్టర్లవీ, ప్రత్యేకవ్యక్తులవీ ప్రైవేటుబంగళాలు నాలుగైదుమాత్రం విడిగా అక్కడే ఉన్నాయి. లైనుంతా పరిశుభ్రములైన రెండువీధులతో ముద్గొస్తావుంటుంది. ఊరుదాటితే అంతా భయంకరకాననమే.

సాయంకాలం ఆరుగంటలు దాటిపోయింది. పట్టపగలే భయము గొల్పే అడవి అంతటా చిమ్మచీకట్లు కమ్ముకున్నవి. జారిపోయినల్లనైపోయిన సంజ కభిముఖములై నిలిచి విశాలవృక్షములు మహా భూతములలాగు తలలువీరియబోసుకుని గాలికి తూగాడుతున్నాయి. పక్షులన్నీ గూళ్లకి చేరిపోయి చాలాసేపయింది. హరమృగము లింకా తమ నిశానంచారమును ప్రారంభించలేదు. నివిడుములైన చెట్ల సందులలోనుండి ఉద్యోగస్థుల లైనులోని దీపాలు మారానికి మినుకు మినుకుపంటున్నాయి.

లైనులో మొట్టమొదటిదే యింజనీరు వైద్యనాథయ్యరుయిల్లు. ఇంటిముందు వలయాకారంగా పూలతోట వుంది. నూతనంగా వేయబడిన దవడంచేత చెట్టింకా దట్టంగా అల్లుకొని పెరగలేదు. ఆచరణకి చుట్టూ ఇనపముళ్ల తీగలకంచె మట్టబడి ఉంది.

వీధి వసారాలో పరిశుభ్రమైన హరికేలాంతరు వెలుగు తూంది. ఇంటిచూరుకి వేలాడుతూవున్న చూపుచాపలన్నీ పైకి చుట్టివేయబడిఉన్నవి. వసారాలో ఒక పెద్దడాదాయూ, నాలుగైదు కుక్కలూ ఉన్నాయి. లాంతరువెలుగు ఇంటిముందున్న పూలతోటలో కొంతభాగముపైమాత్రము పడుతుంది. దీపంవెలుగు పడకుండా వున్నస్థలంలో ఇంటిగోడకి దగ్గరగా ఇద్దరు బంట్రోతులు కూర్చుని మెల్లగా లోకాభిరామాయణం చెప్పుకుంటున్నారు. వాళ్లకి సమీపంలోనే పెంపుడుకుక్క ముట్టె నేలమీద మోపి పడుకునిఉంది.

ఇంతలో ఇంట్లోనుంచి ఒకయువతి వసారాలోకి వచ్చి గోడకి చేరబడి ఆవరణ కావలనున్న అరణ్యంవేపు చూస్తూ నిలబడింది. ఆమె రాకను గ్రహించి బంట్రోతులు తమ కంఠముల నింకా తగ్గించుకుని మాట్లాడుకుంటున్నారు. పెంపుడుకుక్క పరుగెత్తుకుపోయి ఆమె చీరచేరగును తాకుతూ సన్నేహంగా నిలుచుంది.

ఇరవై సంవత్సరాలైనా నిండని ఆమెకీరము చామనచాయ గలిగి బహుకోమలమై ఉంది. కాంతివంతమై, కళాభరితమైన ముఖం ఆకర్షణీయమై ఉంది. లాంతరువెలుగునం దామెసేత్రములు నిల

మిల మెరుస్తున్నాయి. విలువగల దక్షిణాదిచీర నామె ధరించింది. చుట్టూ లేసుపని చేసిన గులాబీరైక తొడుగుతుంది. వివిధరకముల పనితనము కల బంగారపు గొలుసులు చెండుమాత్ర మామెకంసీను నలంకరించి ఉన్నాయి. నడుమున ఉన్న వడ్డాణము దీవపు కాంతిలో జిగజిగ మెరుస్తుంది. పరిపూర్ణమైన అంగసౌష్ఠ్యము కలిగి ఆమె సౌందర్యం దర్శనీయమై ఉండెను.

“ఇంతలో ఇంట్లోనుంచి ఒకయువతి.....చూస్తూ నిలబడింది”

అయిదు నిమిషాలనేపు అల్లా నిల్చుని ఆమె బంట్లోతులవేపు చూసి “ఖాసి! అయ్యగా రికా రాలేదేం?” అని అడిగింది.

ఖాసి తొందరతొందరగా లేచి సవినయంగా “వారూ, ఓవ ర్నీరుగారూ పికారు వెళ్లారండి. ఈపాటికి వొస్తూఉంటారు.” అని చెప్పాడు.

ఆసమాధానమును విని “ఎంతచెప్పినా యింతే. ఈఅడవు ల్లోనూ, అఘాంత్రాల్లోనూ ఈపాటికి ఇంటికి చేరగూడదూ?” అని నింపాదిగా అనుకుంటూ యింట్లోకి పోయింది.

“అయ్యగా రొచ్చేవరకూ యీవిడకి మాచెడ్డ ఖంగానూరా! ఈపావుగంటలోనూ నాలుగుమార్లయినా ఆయన వచ్చావో లేదో అని మనలను కనుక్కుంది, మాకావా?” అని ఖాసిమ్ తనతోడి ఉద్యోగిలో అన్నాడు.

“ఏవేళ కింటి కెళ్లినా మనవాళ్లకి మన గొడవే అక్కర్లేదు. ఎప్పుడొచ్చామో, ఎక్కడ సచ్చామో అన్నవూసే మన ఆడవాళ్ల

కవసరంలేదు. అట్లాంటి భార్యకంటే అదృష్టం వేరే ఉందా?” అని జవాబిచ్చి ఖాదరు నిట్టూర్పువిడిచాడు.

మరి పదినిమిషాల కామె మళ్లా వసారాలోకి వచ్చి “ఏమోయ్, ఖాదరు! కొంచెం అల్లా వెళ్లి చూసిరా. ఎందుచేత ఇంకా రాలేదో. ఎప్పుడూ ఇంత ఆలస్యం చెయ్యలేదు” అని ఆజాపించింది.

ఖాదరు వెళ్లుతూఉన్ననేపు దీక్షగా చూస్తూ అయువతి అలాగే నిలబడిఉంది. బంట్లోతు పూర్తిగా ఆవరణగేటు దాటక ముందే పైని చీకటిలోనుంచి మనుష్యుల అలికిడి వినబడింది. ఇంత లోనే గేటువద్ద “గుడ్ నైట్ సర్!” అనియును, తిరిగి జవాబుగా “యస్, గుడ్ నైట్” అనియును మాటలు వినబడ్డాయి. ఆమాటల వెంబడినే నైద్యనాథయ్యరు లోపల ప్రవేశించాడు.

నైద్యనాథయ్యరువయస్సు ఇరవైయేనిమిది సంవత్సరాలకు మించి ఉండదు. రమారమి ఆరడుగులయెక్కు మనిషి. బలీష్టమై సుంద రమైన అవయవనిర్మాణము. ఔదార్యమునూ, స్రవస్వతనూ ప్రదర్శి తూన్న ముఖమూ, అది రమగు తెలివిజేటల నీమ కళ్లుఉండి అయ్యరు నందు స్నేహపాశుడైన వ్యక్తిని సృష్టికరిస్తున్నాయి.

నైద్యనాథయ్యరు నైజాముప్రభుత్వమున ఇంజనీరుగా ప్రవేశించి మూడేళ్లుమాత్ర మయింది. ఈస్వల్పకాలంలోనే ఉద్యోగధర్మ నిర్వహణమునం దితడు అసాధారణకాళిత్యమును కనబరిచాడు.

అతని భార్య గొప్పవారింటి బిడ్డ. ఆమెతండ్రి పశ్చిమతీరమున ఒకజమిందారీకి దివానుపని చేసి కీర్తిపొందిన రాజకార్యనిపుణుడు. నైద్యనాథుని దేమంత ధనవంతమైన కుటుంబము కాకపోయినా, పాతకాలయం దతని ప్రజ్ఞాతికయాన్నిబట్టి దివానుగారి అట్టడై పోయాడు. వారి వివాహము స్వయంవరంలాంటిది. చెన్నపట్నంలో ఇంజనీరింగుచదివేటప్పడే నైద్యనాథుడు దివానుగారి అమ్మాయిని చూశాడు. అప్పటి అనురాగలతయే చిగిర్చి కొనలువారి పుష్పించింది.

ఉద్యోగంలో ప్రవేశించిన తత్క్షణం నైద్యనాథయ్యరు కుందరమ్మగోని వివాహంచేసుకున్నాడు. వివాహ మైనదిమొదలు వారి ధర్మ ఏకాగ్రీకాలమోతప్ప ఒకరినొకరు సాధారణంగా విడిచిపెట్టి ఉండలేదు.

ఆరోజుల్లో హిందూదేశపు విశ్వవిద్యాలయములలో ఇంగ్లీషు చదువుకొన్నవారికి నైజాంప్రభుత్వమునందు గొప్ప ఉద్యోగాలు సులభంగా లభించేవి. అందుచేతనే నైద్యనాథయ్యరు హైదరాబాదు ప్రభుత్వంలోనే ప్రవేశించాడు. అనుకున్నట్లుగానే అతనికి శీఘ్రకాల ములోనే వేతనాభివృద్ధియు, ఉద్యోగాభివృద్ధియు కూడా కలిగాయి.

౨

చేతిలోనున్న బెత్తెన్ని తిప్పుకుంటూ వైద్యనాథయ్యరు గబ గబ బంగారాను సమీపించి మెల్లెక్కుతున్నాడు. వసారాలోని దీపపు వెలుతురునందు అతని కళ్ల జోడు ప్రకాశిస్తూంది. మెల్లెక్కుతూనే సహజమందహాసభరితములగు నేత్రములతో భార్యవేపు చూశాడు.

“ఇంకనించి యింటి కింత ఆలస్యంగా వస్తే వొప్పకునేది లేదు” అని ప్రేమార్ద్రములగు కోపదృష్టులతో సుందరమ్మకో భర్తను బెదిరించింది.

“అబ్బో! ఇంక ఆలస్యంగా వస్తే అమ్మగారు శిక్షిస్తారు కాబోలు. బాబూ! ఏదిదారి?” అని అతడు భార్యహస్తమును తన చేత్తో పట్టుకున్నాడు.

భర్త చేతులోనుంచి తన చెయ్యిని కొంచెం విడిపించుకోబోయి పూర్తిగా విడిపించుకోకుండానే సుందరమ్మకో “సరీగా నడుచు కోకపోతే మరేం చెయ్యాలి?” అంటూ పొంగుతూ వస్తూన్న నవ్వును అతికష్టమిద ఆపుచేసుకుంది.

“అలాగా! అయితే లోపలికి రండి, ఏకశిక్ష వేస్తానో నేర్చుకుని గాని.” అని వైద్యనాథు డామెను ఇంట్లోకి తీసుకుపోయి “వెయ్యండి శిక్ష. నేరస్థుడు సిద్ధంగా ఉన్నాడు” అన్నాడు.

సుందరమ్మకో తిరిగి కొంచెం కోపం నటిస్తూ “మీ కన్నీ మార్లు చెప్పాను, చీకటిపడలిచ్చి ఈ అడవుల్లో బైట తిరగొద్దని, చెప్పండి! సాయంకాలమైన తర్వాత మీ రింట్లో లేకపోతే యీ హృదయం యెల్లా కొట్లాడిపోతుందో మీ కేం తెలుసును? జంతు వుల్లా, పురుగూ, పుట్రా తిరిగేసమయంకదా అని మీ రింటికొచ్చే దాకా నాకు సుఖమే ఉండదు. పోనియ్యండి. మీ రెప్పుడూ ఇంతే” అన్నది.

“బయట ఏజంతువులు తిరిగినా నారివాల్యరు ఎప్పుడూ సిద్ధంగానే ఉంటుందనీ, ఏపరనా లేదనీ చెప్పలేదూ నీకు? పైగా యీ సమీపంలో మనుష్యులకి హానిచేసేటంత ప్రమాదకరములైన జంతువులు లేవు. ఈమాత్రందానికి నీ కింత భయమెందుకు సుందరం?”

“భయ మెందుకా? నే నష్టపడప్పుడు స్నానానికి గోదావరి కెళితే అన్ని జాగ్రత్తలు చెబితా రెండుకూ మీరు? నేనేం చంటి పిల్లననా, ఆమాత్రం జాగ్రత్త తెలీదనా? ఆఫీసుపనికూడా మానుకుని నేను స్నానంచెయ్యడం అయేదాకా అల్లా నదివొడ్డున తిరగడం మీ కెందుకు చెప్పండి?”

సుందరమ్మకోని దగ్గరగా తీసుకుని వేళ్ల కొనలతో ఆమె చెక్కులపై మృదువుగా నొక్కుతూ వైద్యనాథుడు “సరేలే. ఈ

సారి తమించు. ఇంకనుంచి సాయంకాలం ఆరుగంట లయ్యేసరికి హాజరు” అన్నాడు.

* * * *

ఒకనాటి రాత్రి తొమ్మిదిగంట లై హోయింది. లై నులోనివారందరూ ఇళ్ల తలుపులు బిగించుకుని నిద్రాధీనులై ఉన్నారు. అంతటా గభీరనిశ్శబ్ద మలముకొన్నది. అరణ్యప్రాంతమంతా గాఢాంధకారభరితమైపోయింది.

దక్షిణపువేపు గదిలో మంచమిద వైద్యనాథయ్యరు పడుకొనిఉన్నాడు. పక్కనే సుందరమ్మకో భర్తశరీరానికి చేరబడి విశ్రాంతిగా కూర్చుంది. స్వచ్ఛమైన లాంతరువెలుగులో గది శోభాయమానంగా ప్రకాశిస్తూంది. రెండుమూడు పేముకుప్పీలూ, సుగంధ ద్రవ్యము లమర్చబడిన చిన్న పేజాయునుతప్ప ఆవిశాలమైన గదిలో వేరేసామానులు లేవు. వైద్యనాథుడు కళాశాలలో చదువుకున్న నాటి ఫోటోగ్రాఫులు నాలుగూ, వివాహమప్పుడు అతనూ, భార్యా కలిశీతీయించుకున్న ఫోటో ఒకటి, రెండుమూడు Land scape చిత్రములూ తెల్లనిగోడలపైని అక్కడక్కడ తగిలించబడిఉన్నాయి.

భార్య భర్త లిద్దరూ నింపాదిగా కబుర్లుచెప్పుకుంటూ తాంబూలమువేసుకుంటున్నారు. సుదీర్ఘమైన భార్యజడను ఎడమచేత్తో పట్టుకుని వైద్యనాథుడు విలాసంగా అడకుంటున్నాడు. తమలసాకులను ఒకప్పుడు తననోట్లో వేయడంలోనూ, వేరొకప్పుడు భార్యముని పండ్ల కందించడంలోనూ అతని కుడిచెయ్యి నిమగ్నమైఉన్నది. ఇంచుక చెదిరి ధవళకాంతుల నీను ముఖబింబముపై బడి వింత అందాన్ని సమహర్షిస భార్యముంగురుల సోయగాన్ని తడేకదృష్టులతో చూస్తున్నాయి, అతని కళ్లు.

ప్రధానవిషయమేదీ నిర్ణయంగా లేకపోయినా వారి సంభాషణమాత్రం ఏఅభ్యంతరమూ లేక సుఖంగానే సాగిపోతుంది. ఇంజనీరింగుకళాశాలలో చదువుకున్నప్పుడు సుందరమ్మకోని మొదటిసారి చూసినరోజూ, క్రమంగా వారి స్నేహభావములు వృద్ధిపొందిన విషయమూ ప్రతిరోజూ చెప్పుకున్నా వారికి మళ్లీ నూతనంగానే కనిపించి విసుగుకలిగించేది కాదు. ప్రతిదినమూ ఏదోఒక సమయంలో ఆప్రస్తావన రాకుండా ఉండేదికాదు.

ఉద్యోగంలో ప్రవేశించినకొత్తలో వారు సికందరాబాదులో ఉండేవారు. అక్కడవారికి వినోదమును సమకూర్చే విషయాలు అనేకములుగా ఉండేవి. నాటకాలూ, సినిమాలూ, టీపార్టీలూ, సభలూ మొదలైన వన్నీ వారి కానందమును ప్రసాదించేవి. కాని దుమ్ముగూడెంఆఫీసుకి వచ్చినప్పటినుంచీ అల్లాంటి వేపి లేకుండా పోయాయి.

ఆ అడవిలో వారు సాధారణంగా ఒకరినొకరు విడిచి ఒకగడియైనా ఉండలేకపోయేవారు. ఉద్యోగపు పనిమీద వైద్యనాథుడు వీధిలోకి పోయేడంటే అతడు వచ్చేగడియకోసం నిరీక్షిస్తూ ఏమీ తోచకుండా కూర్చుంటుంది సుందరమ్మాకో.

దాక్షిణాత్యులలో పూర్వచారపరాయణత్వ మెక్కువగా ఉంటుంది తరుచు, సంస్కారముచేసకు వారివైఖరి త్వరితగతి సుముఖముకాదు. వైద్యనాథయ్యరుమాత్ర మట్టివారిలో చేరలేదు. కళాభినివేశము కల మన స్థతనిది. వ్యవహారధర్మములనుండి విడివడి తీరికగలప్పుడల్లా అతడు టాగోరు, షెల్లీ, కీట్స్ మొదలైన కవీంద్రుల వ్రాతలను చదివి వాటి అంతరార్థమునుగూర్చి భార్యతో ముచ్చటిస్తూ కాలక్షేపం చేసేవాడు. సుందరమ్మాకోహడా విద్యావతియే అగుటచేత కవిత్వతత్వాన్నిగూర్చి ఆమెతో చర్చించుకోవడ మతనికి ఉత్సాహమునే కలిగించేది.

ఏరోజు కారోజు అతనికి మోడరాబాదునుండి టపా వస్తూవుండేది. టపామనుష్యులచేత కావలసిన పుస్తకాలు తెప్పించుకుని భార్యకి చదువుకోడాని కిచ్చేవాడు. మనోహరములైన సాయంకాలములందు ఆమెతో కూడా నదీతీరాని కెళ్లి బండరాళ్ల మీద మార్పుని ప్రకృతిశోభను విలొకిస్తూఉండేవాడు. ఇల్లాగ దుమ్ముగూడెంఆఫీసుకి వచ్చినప్పటినుంచీ భార్యకి కావలసినంత కాలక్షేపం జరిగేట్లు చూసేవాడు, వైద్యనాథుడు.

ఆనాటిరాత్రి వారి సంభాషణలో వివిధవిషయాలు దొర్లిపోయాయి. అదంతా దండకారణ్యమనీ, సీతారాముల పవిత్రపాద సంస్పర్శచే పూజనీయమైన స్థలమనీ, ఆ అ విలో ఉండగానే విధి ప్రేరేతుడై రావణుడు ఆపురాణదంపతులకు ఎడబాటు కలిగించేడని చెప్పి సీతావియోగమును భరించలేక రాము డెంత దుఃఖించాడో కదా అని వైద్యనాథుడు రామాయణకథయందు తన్మయుడైపోయి నిట్టూర్పువిడిచాడు.

భర్త చెబుతూఉన్న ఘట్టము నూతనవివాహితులైన సీతారాముల వియోగమునుగూర్చిన దగుటచేతను, కరుణారసపూరిత మగుటచేతను సుందరమ్మాకో హృదయమును పూర్తిగా ఆకర్షించుకున్నది. భర్తనుండి వేరుచేయబడి సాధ్యమణియగు సీతామహాదేవి ఎంత కుమిలిపోయినదోకదా అని ఆమె లోలోపలే విచారిస్తూంది. ఆసమయంలోనే భర్త శ్రీరామునియెడల సానుభూతిని కనబరుస్తూ పలికిన వాక్యమును, నిట్టూర్పును ఆమెకు వినబడినవి.

అప్పు డామె “ఎంత స్వార్థపరులండీ మీరు ! మీమగవాడైన రాముడివిషయమైయే మీరు విచారించారుకాని ఆజానకీదేవిహృదయమెంత కొట్టుకుపోయిందో, భర్తను. తలచుకుని ఆమె యెంతకత్తమును వీడ్చివేసినదో కొంచెమైనా ఆలోచించారా ? చీకటిపడ్డతర

వాతి మీ రొక్కగడియ ఆలస్యంచేసి ఇంటికి రాకపోతే నామనస్సు ఎంత బాధపడుతుందో మీకేం తెలుసును ? అల్లాంటప్పుడు మరి ఆజానకీదేవి ఎల్లా ప్రాణాలు నిలబెట్టుకుందో నేను ఊహించలేను” అన్నది.

“అయ్యో ! వర్రెఅమ్మాయి ! నిన్ను ఒకగంట నేపైనా విడిచి పెట్టి ఉంటే ఎంతబాగు కలుగుతుందో నాకు బాగా అనుభవం కాబట్టే ప్రియభార్యావియోగమున దుఃఖితుడైపోయిన శ్రీరాముని యందు సానుభూతి మాపించగలిగాను. అంతేకాని స్వార్థపరుడనైకాదు. సీతాదేవి బాధ నొకంటే నీ కెక్కువ బోధపడి ఉండడం సహజం. మల్లీ ఎన్నటికేనా భర్తను కలుసుకోగలుగుతామకదా అన్న ఆశతోనే ఆమె జీవించగలిగింది. నా కావిడయందు పరిపూరమైన గౌరవం ఉందిసుమా !”

“సరే. సంతోషమే. కాని పట్టాభిషేకమైనతరవాత గర్భిణి యగు సీతాదేవిని అడవిలో దిగబెట్టేసినప్పు డామెగతి ఎంతజాలికరమైనదో ఆలోచించండి. ఆవిడస్థితిలో ఉన్నట్లయితే ఒక నిమిషమైనా జీవించేదాన్ని కాననుకుంటాను.”

ఈమాటలకి వైద్యనాథయ్యరు చాలా బాధపడ్డాడు. “అబ్బా ! సుందరం, ఆవిడ ఆవస్థ నీ కెందుకు రావాలి ? ఆపరిస్థితులు ఊహించుకోవడమే నాకు కష్టంగాఉంది. ఊరుకుంరా” అన్నాడు.

“నేను మాత్రం ఆస్థితి నాకు రావాలని కోరుకుంటున్నానా యేమిటి ? ఊరికే అన్నాను. (కొంచెం నవ్వుతూ) కాని ఒక్కటి మాత్రం వినండి. శ్రీరామునిలాగ మీరు నన్ను ఎన్నడూ విడిచిపెట్టకండే ? మిమ్మల్ని వదలిపెట్టిన తక్షణం నా ప్రాణాలు నిలువునా ఎగిరిపోతాయి సుమండీ” అంటూ చేతినుండి జారిపోతూ ఉన్న వస్తువును పట్టుకుంటున్నట్లు ఆఅమాయకురాలు ఆత్రుతతో తన హస్తములను భర్తమెడచుట్టూ పెనవేసి హృదయానికి హత్తుకున్నది. ఆవాక్యమును ప్రారంభించినప్పు డున్న మందహాసము పోయి అంతలోనే ఒకవిగ్ధమైన దైన్యభావము ఆమెను ఆవహించింది. ఆమెమాటలలో కొంచెం వొణుకు చూపట్టింది.

వైద్యనాథు డామెను తనకాగిటియందు గట్టిగా బిగించుకొని “ఏమిటి సుందరం, ఈవెర్రి ? నేనేమిటి ? నిన్ను వదలిపెట్టడమేమిటి ? ఏమీలేనిదానికి యీఖింగారేమిటి నీకు ? లేనిపోని పిచ్చిభ్రమలు కల్పించుకుని, ఊహించుకుని యిల్లా హడలిపోవడ మెందుకు ? అయ్యో పిచ్చిపిల్ల !” అంటూ ఆమెముఖమును తనముఖానికి దగ్గరగా తీసుకుని అనునయవాక్యాలు పలికాడు. ఈనాడు తమ సంభాషణను, ఆపురతిను పోనివ్వడం తనదే తప్పనుకున్నాడు.

సుందరమ్మాకో కొంచెం సేదదేరి “అబ్బే ! ఏమీలేదు. కొంచెం ఖింగారు. మీరు న న్నెందుకు ఒదిలిపెడతారూ ?”

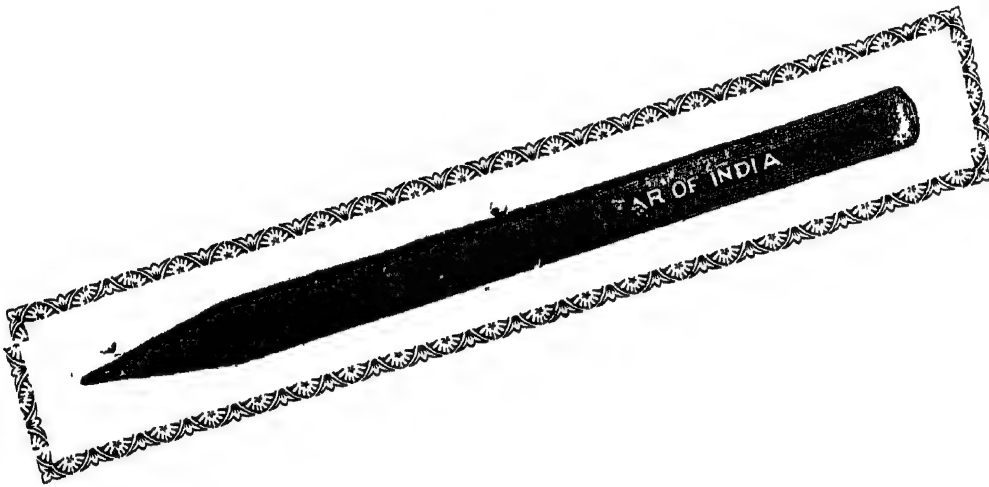
జాతీయ నాయకుల అభిప్రాయములు

—*—
మహాత్మా గాంధీగారు వ్రాసినది:

“నమూనా పెన్సిల్లు పంపినందుకు మీకు వందనములు. పెన్సిల్లు విషయమై నా కంతగా తెలియకపోయినను, అవి ఉపయుక్తమైన వని చెప్పగలను.”

జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారు

“గడచిన మూడు లేక నాలుగున్నరముల నుండి మద్రాసు పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీవారి పెన్సిల్లును పయోగించుచుంటిని. ఆవి నాకు చాలా తృప్తి కరముగా నున్నవి. ఈ యంత్రాలయమును చూచు భాగ్యము నాకు లభించినది. అందు పనుల నిర్వహించు పద్ధతులు నాకు వివరింపబడినవి. ఈసంస్థకు దిగ్విజయము చేకూరు గాక యని కోరెదను.”

డాక్టర్ ఎం. ఎ. ఆస్సారీగారు

“నేను మద్రాసు పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీని దర్శించితిని. పెన్సిల్లును తయారుచేయు వేర్వేరు పద్ధతులను జూచి ఆనందించితిని. ఇందుపయోగించెడు పెక్కువస్తు సముదాయములు స్వదేశీయమైన వగుటచే మిక్కిలి సంతసించుచున్నాను. విదేశీ పెన్సిల్లకు బదులుగా, హిందూదేశమున తయారైన పెన్సిల్లనే యెక్కువపాక్షితో ప్రతిభారతీయుడు నుపయోగించునని భావించుచున్నాను. ఈ స్వదేశసంస్థకు గొప్పజయము చేకూరు గాక యని యభిలషించెదను.”

శివప్రసాద్ గుప్త గారు

“నేను మీ ఫ్యాక్టరీని దర్శించి సహృదయ మేలురకపు పెన్సిల్లును కొన్నిటిని జూచితిని. దిన మొకటికి 20,000 పెన్సిల్లును తయారుచేయుదురని వింటినికాని యింతవరకు ఖర్చుగునట్లు తోచదు. ఇంత జనాభా కలిగిన భారతదేశమునందు, 20,000 పెన్సిల్లుఖర్చు గాక పోవుట, భారత దేశపుమరదృష్టమన వలసియున్నది. ఈ విషయమై మన దేశీయులు తగిన శ్రద్ధ వహింతురని నమ్ముచున్నాను. ఈ పరిశ్రమకు అత్యంత జయము చేకూరుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.”

మద్రాసు
మహిళామణులు చేసిన
స్వదేశీ వస్తు
సముదాయమును

* * *

దయచేసి తిలకింపుడు

నవీనపద్ధతులపై నడుపబడుచున్న
మనోజ్ఞమైన ఈ దుకాణమునందు
అన్నియు గొప్ప తరగతి స్వదేశీ
వస్తువులే.

గౌరవ శ్రీ సేవికలచే విక్రయములు నిర్వహింపబడుచున్నవి.

విలాసము :

ది మద్రాసు స్వదేశీ ఎంపోరియం లిమిటెడ్.

1/17 ఏ, మాంట్నరోడ్డు,

మద్రాసు.

The Madras Swadeshi Emporium Ltd.

1/17A, Mount Road,

Madras.

కార్యనిర్వాహకురాలు

శ్రీమతి

అమ్మస్వామినాథన్

వ్యాపారసమయము

ఉదయం 9 మొదలు సాయంత్రం 6-30 వరకు

ఆదివారముల మూయబడును

గౌరవ కార్యదర్శిని

శ్రీమతి

హెచ్. సరోజినీరాజన్

ఆమె యింకా ముగించకమునుచే గోదావరిలో నీరో చరువైన
వస్త్రపు సహాయినట్లు “చిబ్బాలు”న చిప్పుకొనింది. ఆనిశ్చబ్దవిశాసము
యంతలో, ఆమహార్యంలో, విషాదభావసంభరితమున సంభాషణ
ఫలితంగా ఉద్రిక్తమనస్కయై ఉన్న తరుణమున సుందరమూర్తి ఆ
శబ్దమును విని ఉలికిపడింది. ఆమె నిలువునా గడగడ వోడికిపోయింది.

“ఆమె తలను హఠాత్తుగా పైకెత్తి కిటికీలోనుండి గోదావరివేపు చూస్తూ...”
భర్తకొనిటిలోనుండియే ఆమెతలను హఠాత్తుగా పైకెత్తి కిటికీలో
నుండి గోదావరివేపు చూస్తూ “అల్లా వినండి. ఆచప్పు డేమిటోను!
ఎవరేనా గోదావరిలో పడిపోలేదుకద?” అని ఖంగారుగా అంది

నిజం చెప్పవలసివచ్చినపుడు ఆచప్పుడు వైద్యనాథాన్ని కూడా
హడలకొట్టింది. కాని త్వరలోనే తేరుకుని అతడు “ఇప్పు డందులో
పడిపోయేవా రెవరున్నారు? కొండమీదనుంచి ఏదో పెద్దబండ
నీట్లో పడిపోయిఉంటుంది.” అన్నాడు.

కాని ఇంతలోనే ఎవరో నీట్లో పడి కొట్టుకుంటూన్నట్లు
శబ్దం వినబడింది. “అదుగో చూశారా చప్పుడు వెళ్లండి. ఎవరో పడి
పోయారు, వెళ్లండి” అని సుందరం భయనూచకమైన కంఠంతో
అన్నది.

అంతటా గాఢాంధకారము. నదిలోనుండిమాత్రము శబ్దము
ఎడతెరిసి లేకుండా వస్తూంది. వైద్యనాథముగంటెలు కొట్టుకుంటు
న్నాయి. రివాల్యరు తీసుకుని అతడు “ఖాసిమ్! ఇల్లా రా. ఏటి
మీద ఏదోశబ్ద మవుతుంది. చూసివద్దాం. ఓసర్సీరుగారిని లేపు”
అన్నాడు.

ఖాదరు సుందరమూర్తికి సహాయంగా ఇంట్లోనే ఉండి
పోయాడు. వంటలక్కమాడా లేచి యజమానురాలి పక్కకి వచ్చి
నిలబడ్డది. వారందరూ నదివేపు చీకట్లలోకి చూస్తున్నారు.

చేరులో పెద్ద హిక్ నేలాంతరు పట్టుకుని ఖాసిమ్ ముందు
నిడుస్తున్నాడు. వైద్యనాథము ఓసర్సీరుతో కలిసి వెనుకనుండి
వెళ్లుతున్నాడు.

తీరానికి ఇరవై గజాల మారంలో నీరోచెండు జంతువులు
హారాహారీగా నీట్లో డబ్బలాడుతున్నాయి. లాంతరువెలుగు సరిగా
వాటిమీదికి ఆనకపోవడంచేత అవి యేవో నిర్ణయించ
లేక పోయారు, వారు. మనుష్యుల సడి మాసి ఆజంతు
వులు మరిపదిగజాలమారం నీటిలోపలికి పోయాయి.

వైద్యనాథం రివాల్యరు కేల్చాడు. ఆద్యని విన
గానే ఆరెండుజంతువులూ పోరాటమును మానేసి విడి
పోయాయి. చెరి ఒక దారిని ఈగుంట్టూ అవి ఆవలి
గట్టుకు చేరిపోయి చీకట్లలో లీనమైపోయాయి.

3

సంధ్యారణకాంతులు పర్వత శిఖరాగ్రములను
అలంకరిస్తున్నాయి. దినకృత్యములను ముగించుకుని పక్షి
జాతులు గృహోన్ముఖములై బారలుకట్టి పోతున్నాయి.
శరన్నేఘశకలములు ధవళములై వినిర్మలాంబరవీధిని
మందగతినీ విహరిస్తున్నాయి. వనలక్ష్మి నిండుయావనములో తొణుకు
లాడుతుంది.

వసారాలో ద్రావరుముందు కూర్చుని కాగితాలు చూసు
కుంటున్నాడు, వైద్యనాథయ్యరు. బంట్లోతు ఖాదరు కొంచెం
చాటుగా మల్లెపొదపక్కని కుక్కను దువ్వతూ కూర్చున్నాడు.

ఇంతలో సుందరమూర్తి ద్వారము నానుకుని నిలబడి “ఇంక
చాలించమాడమా ఆఫీసుపని?” అంది. ఆమెకరీరము సగము ఇంటి
లోపలివైపునకు ఉండిపోయి మిగిలిన సగంమాత్రం భర్తకి కనబడు
తుంది. తొడుగుకున్న లేతగులాబీరైక ఆమె శరీరకాంతిలో కలిసి
పోయింది. తాంబూలరక్తిమ పెదవుల సౌందర్యాన్ని ద్విగుణీకృతం
చేసింది. ఊదారంగు బనారసుచీరయొక్క జరీఅంచులు మృదుపాద
ములపై జీరాడుతున్నాయి. జడలో ఉంచిన గులాబీలు రెండూ
మనోహరసౌరభాన్ని వెదజల్లుతున్నాయి. ఉజ్వలములైన నేత్రకాం
తులు విద్యుల్లతలవలె వైద్యనాథుని ముగ్ధునొసర్చినవి.

అపూర్వదృశ్యాన్ని చూసినవాడిలాగు అతడు భార్య సౌంద
ర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ సమస్తమూ మరిచిపోయి కూర్చున్నాడు. సుంద
రమూర్తి అందములో తన్మయుడై పోవడాని కతని కది మొదటి
సారికాదు.

“అల్లా చూస్తూ కూర్చుంటారేం? ఈవేళ పికారు రాకేమిటి?”

“ఏం? శేషం? నీంతా నువ్వే పికాగు రమ్మంటున్నావా?”

“ఉంది. తరవాత మీకే తెలుస్తుంది. వస్తే సరి.”

“సరే. రాజీగారి ఆదరుకి అడ్డులేదు.” అంటూ వైద్యనాథుడు లేచి భార్యతోపాడా గోదావరీతీరానికి పికారువెళ్లాడు.

ఝంఝూమారుతమువలన నానాశ్రమలూ పడి విశ్రాంతిపొందుతూఉన్న మహావృక్షమువలె ఇరుదరులను తాకి మహావేగమున పోర్లిపోయిన గొతమీనది ప్రశాంతగతిని ప్రవహిస్తుంది. జలము వినీలమై, స్వచ్ఛమై అగాధమై ఉంది.

వరదలచేత పరిశుభ్రంగా కడిగివేయబడిన ఒక చాపరాతిమీద వా రిద్దరూ చాలాసేపు మాట్లాడుతూ హర్షిస్తారు. చుట్టూ తెప్ప తేలుతూ ఉన్న ప్రకృతిశోభను తనివీడిరా అనుభవించారు. వాతావరణమంతా ఆయువతీయవకుల పవిత్రప్రేమసారభముతో నిండి పోయినది.

శరత్కాలనిర్మలాకాశపీఠిని వినుత్పకాంతులతో నక్షత్రములు గోచరించాయి. కృత్రిమనాగరకతాకల్పితములైన అనవసరపు మర్యాదల కక్కడ అవసరము లేకపోయింది. రెండుశరీరాలూ ఏకమయేటట్లుగా ఒకరిచేతుల్లో ఒకరు ఇరికిపోయి హర్షిస్తారు, వారిద్దరూను. పవిత్రప్రణయబంధములను మాసి అసహ్యించుకునే ఈర్ష్యవృష్టులు వెలికినాసరే కనబడని ప్రశాంతప్రదేశమది. ఏకారణముచేతనే నా సరే ఒకనిముషమైనా ఎడబాటు సహించని వారి ఏకీభావమును గాంచి అక్కడి ప్రకృతిఅంతా సంతోషపులకితమైనది.

పరస్పరప్రేమను వెలిబుచ్చుకుంటూ కొంతసేపు సంభాషించుకున్నారు. తమపాదాల నంటి స్రవించే గభీరజలములవంక కొంతసేపూ, అందులో ప్రతిఫలించే ఆకాశపీఠివంక కొంతసేపూ చూస్తూ తమ సంభాషణఫలితములగు మధురభావవీధులవెంబడి విహరించారు కొంతకాలము. చుట్టూ నిశ్శబ్దము. సుఖాలోచననిర్మగ్నములగు వారి ఆకృతులను కమ్మకొస్తూఉన్న చీకట్లవారలు ఆక్రమించేశాయి.

అంతవరకూ సౌందర్యాన్ని వెలిగ్రుక్కతూఉన్న పర్వత సీమలు నీకట్లలో భయంకరాకారములను ధరించినవి. భార్యభర్త లిద్దరూ యింటికి చేరారు.

* * * *

తనకీ సుందరమృగశోకి మారపుబంధుత్వ మేదో ఉందని వంటలక్క చెబుతూఉంటుంది. కుమార్తె కాపురాని కొచ్చినపు డామెతోపాడా దివానుగారు వంటలక్కను పంపారు. వంటచేస్తున్నప్పుడీకి ఇంట్లో పెద్దదిక్కయి, భార్యభర్త లిద్దరి గౌరవానికి పాత్రురాలిని ఆవిడ పంటుంజంలోమనిషిలాగే తిరుగుతూఉంటుంది.

గుస్తులు మార్చుకుని భర్తవంటింగ్లోకి రాకముంచే పట్టుచీర కట్టుబని సుందరమృగశో భోజనానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఇద్దరూ ఒక వరసనే సుఖాసీను లైనారు. వారి సంభాషణలో చమత్కార పాల్గొంటూ వంటలక్క నడిస్తుంది.

“సుందరం! ఇందాకా ఏదో విశేషం చెబుతానన్నావు. చెప్పు.” అని వైద్యనాథుడు భార్యతో అన్నాడు.

“అప్పటిసంగతి యింకా జ్ఞాపకముందా యేమిటి చెప్పడానికి? అప్పటివిషయం అప్పటిదే” అని సుందరమృగశో తలవంచుకుని భర్త వేపు చూస్తూ నవ్వుకుంది.

“మరి మాశారుటండీ. సుందరం యెల్లా దగాచేసిందో?” అని వంటలక్కతో వైద్యనాథుడు ఫిర్యాదుచేశాడు.

ఇల్లాంటి కలహాలలో వంటలక్క తీర్పులు ఉభయపార్టీలకీ లాభకరంగానే ఉండేవి.

“నే నేం దగాచేశాను? చెప్పడలుచుకున్న సంగతి మరిచి పోయానుకాని. మనిమైన తరవాత మరిచిపోవండా ఉంటాకేమిటి?”

“అయితే మీతో యెప్పుడు చెబుతానంది బాబూ?” వంటలక్క అడిగింది.

“తరవాత చెబుతానంది ఇందాకానూ. ఇప్పుడు మరిచి పోయానంటుంది, మాడండి.”

“అయితే మరి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని చెబుతుందిలే తరవాత. అంత తొందరపెట్టకు బాబూ.” అని, సుందరమృగశోతో “ఏం చెప్పాలనుకున్నావో జ్ఞాపకం చేసుకుని చెప్పు అమ్మా?...ఈరాత్రి చెప్పక పోలే రేపు నాతో చెప్పు బాబూ” అంటూ వంటలక్క హడా నవ్వుతూనే తీర్పుచెప్పింది.

“మీ రెప్పుడూ ఆవిడమాటే ఆడతారు” అన్నాడు వైద్యనాథుడు.

“నువ్వెప్పుడూ పక్షపాతపు మాటలే” అంది సుందరమృగశో.

* * * *

భోజనా లైనతరవాత పడకగదిలోకి చేరారు, దంపతు లిద్దరూను. “మరి ఇందాకటిసంగతి చెప్పు” —మల్లా ప్రారంభించాడు వైద్యనాథుడు.

“ఇంకా జ్ఞాపకంరాలేదు. ఎంతో ప్రయత్నిస్తున్నాను, మరి ఉండండి. తొందరపెడితే అసలే జ్ఞాపకంరాదు.” సుందరమృగశో వదనము మందహాసశోభితమైనది. కళ్లు భావపూరితములు.

“సరే, అయిదునిముషాల టైము. జ్ఞాపకం చేసుకో.” వైద్యనాథుడు గడియారంవేపు చూస్తున్నాడు.

అయిదు నిమిషాబా అయిపోయాయి. సుందరమ్మతో నవ్వు తూనే “ఆసంగతి చెవికేయేమిస్తారు, ముందు చెప్పండి,” అంది.

“అసలు విషయం తేలకుండానే బేరంకానోలు?”

“మీకు మంచి లాభకరమైనసంగతి చెబుతాను. చెప్పండి, ఏమిస్తారోను?”

“ను వే్వది కోరితే అదే.”

“అయితే ఉండండి, కొంచెం. మరిచిపోయాను మళ్ళీని.”

“ఆ పెంకిపిల్లా?” అంటూ వైద్యనాథుడు పక్కనే నిలుచున్న భార్యని తను కూర్చున్న కుర్చీలోకి లాగుకుని తొడలమీద బలవంతంగా హఠాత్తు పెట్టుకున్నాడు.

“ఉండురూ, మోటుసరసం! జ్ఞాపకం తెచ్చుకోవాలా మరి? మీ రేమిస్తారో చెప్పరుకాని—”

“ను వే్వదికోరితే అదే.”

“సరే జాగ్రత్తగా వినండి మరి.”

వైద్యనాథుడు నిశ్శబ్దంగా వింటున్నాడు.

“ఇంకా జాగ్రత్తగా వినాలి. మరి చెప్పనా?”

“నేను ఒద్దంటున్నానేమిటి?”

“మరి మీరూ-నన్ను-కొంతకాలం వొదిలిపెట్టి ఉండవలసి వస్తుంది కొద్దిరోజులలో.”

“ఏం?”

“ఎందుచేతో గ్రహించలేరూ?” తీక్షణమై భావపూరితములగు దృష్టులను సుందరమ్మతో భర్తమీద ప్రసరించింది.

“మీఅన్నయ్య పెళ్లికి పుట్టింటికి వెడతావు.”

“అయ్యో అమాయకత్వం! మీఅన్నయ్యపెళ్లికి నాతో మీరుకూడా వస్తారుగా” సుందరమ్మతో నవ్వుకుంది కొద్దిగా.

“నాకు తెలియదు మరి. చెబుమా ఎంగుచేతనోను.”

“ఆమాత్రం తెలివితేట లంటే మీరూ స్త్రీలే అయి జన్మించి ఉండరు. సాధారణంగా ఆడవాన్ని భర్త విడిచిపెట్టిఉండవలసిన సమయం ఎప్పు డొస్తుందో యోచించండి, కొంచెం.”

“ఎప్పుడా? (కొంచెం ఆలోచించి) గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడూ, ఇంట్లోకి రావడానికి వీలులేనప్పుడూ—”

“ఆ, ఇంక చాలులేండి. ఇప్పటికే కాస్త దారిలోకి వచ్చారు. మీరు చెప్పినవాట్లో మొట్టమొదటికారణంవల్లనే అనుకోవచ్చును.” సుందరంచెక్కిళ్లు లజ్జాబుణిమను ధరించాయి, ఆమె ముఖము కొంచెం

పక్కకు తిప్పుకుంది. మండిహాసశోభ లామెముఖవర్ణమున వికసించాయి.

వైద్యనాథుడు నవ్వుకుంటూ “ఓహో! అహా సంగతి! నువ్వు, ఆవంట ఆవిడా కలిసి కుట్రచేసి దాచేశారన్నమాట యిన్నాట్లా నాతో చెప్పకుండాను?” అన్నాడు.

“మీ రేమియ్యవలుచుకున్నారో ఇవ్వండి మరీ.”

“ఇదుగో తీసుకో” అని వైద్యనాథుడు చులిస్తూవున్న భార్య ఎర్రనిపెదిమలను గాఢంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

“బహుమానం లేకపోవడంసరికదా, మోటుసరసంకూడాను” ఆమెముఖము కొంచెం కోపంనటించింది.

“ఎవరు ఎవరికి బహుమాన మియ్యాలో ఆలోచించుకుంటే నీకే తెలుస్తుంది. (కొంచెనే పూరుకుని) సరేగాని నిన్ను వొదిలిపెట్టవలసిన అవసర మేముంది చెప్పబాబూ” అని ఆమెముఖాన్ని తనవేపుబాగా తిప్పుకున్నాడు.

“ఇక్కడ ఉద్యోగం మానుకుని నాతో వచ్చేస్తారేమిటి మాపుట్టింటికి?”

“ఇలాంటి అవసరాలకోసమే నెలవులు పుట్టాయి.”

౪

మరి నాలుగునెలలు గడిచాయి. సౌరభగర్భితమగు ముదమారు తమవలె సుందరమ్మతోసొందర్యము మనోహరమై ఉండెను. రోజు కొకరుచొప్పున ఊళ్లో పెద్దపెద్ద గృహస్థులంతా తినుబండారములను కానుకలుగా ఇంజనీరుగారింటికి పంపుతున్నారు. తమ ప్రణయఫలమునుగూర్చి దంపతు లిద్దరూ వెయ్యివిధాల భావికాలగతులను తలపోసుకుంటున్నారు. ఇంక వారంరోజులలో చివానుగారు స్వయంగా వచ్చి కుమార్తెకి సీమంతముజరిగించి ఇంటికి తీసుకెళ్లడానికి నిశ్చయించినట్లు జాబులువచ్చినవి. భార్యలోకూడా వెళ్లాలని వైద్యనాథుడు రెండునెలలు నెలవుపెట్టుకున్నాడు.

గర్భస్థమగు పవిత్రభారముతోకూడ స్త్రీజనసహజమును, సృష్టికారణమును నగు మాతృభావ మామెయందు సృష్టిపొందినది. మానవసంఘమహాసాధనిర్మాణమున కొక యమూల్యచంద్రికాంతశిలా ఫలకమును కాన్కగా సమర్పించుటోపు నెరదాతవలె గర్భవతియగు తన్ను తా చూచుకొని సుందరమ్మతోగర్వము నందినది.

జీవనము సుమధురమై, ఆనందప్రదమై, అనుభవనీయమై కనబడిన దాయువతీమణికి. వికాలప్రపంచములో ఒకమారుమూలకూడా దుఃఖలేకమునకు తావున్నదని ఆమె కప్పుడు స్ఫురించవై నను లేడు.

భవిష్యత్కాలమంతా మధుమాసప్రభాతమువలె తేజోమయమై, కల్యాణప్రసాదమై తోచి ఆమె తలపులను వికసించజేసింది.

శోభాయమానమగు వసంతసమయమున నిరవధికానందపార వశ్యమున మగరగీతములను ఆలాపించే కోకిల రాబోయే భయంకర గ్రీష్మముమాట తలుచుకోనై నా తలుచుకోదు, అల్లా తల్పుకునేటట్లే అయితే ప్రపంచకానికి దాని గానమాధుర్యసంపద శాశ్వతంగా కరువై పోవలసిందేకదా!

* * * *

ఆనాడు ఉదయంనుంచి పదిగంటలవరకూ వంచినతల యెత్త కుండా కచేరీపనిలో ములిగిపోయాడు, వైద్యనాథుడు మామగారు వచ్చేసరికి తీరుబాటుగా ఉండాలని ఆతనికి భార్యసలహా అందినది. నాటిరాత్రికిగాని, మర్నాటి ఉదయానికిగాని దివానుగారు దిగుతారని ముందే కబురువచ్చింది.

గడియారంలో పదిగంటలు విని సుందరమ్మగారు కచేరి సావిట్టోకి వచ్చి “పనిలో బడి మమ్మలిని మరిచిపోతే మరిచిపోయారు గాని భోజనాన్ని కూడా మరిచిపోతారేమిటి? ఇంక అసలే ఇంట్లోకి రారుకాబోలు? బాగానే ఉంది” అని వైద్యనాథుణ్ణి అడిగింది.

ఎంత ఆఫీసుపనిలో ఉన్నా గంటకి రెండుసార్లు మాడు సార్లు ఇంట్లోకి వచ్చి సుందరమ్మగారితో సరసాలాపాలాడి ఒక మధురమందిహాసమో, ఒక గాఢాలింగనమో బహుమానంగా పట్టుకు పోవడ మతనికి మామూలు.

వైద్యనాథుడు తలయెత్తి చూశాడు. ప్రకాశమానములగు కళ్ల జోళ్లలో నుండిపోయి అతని దృష్టులు సహజపాండురతాళభీత మగు సుందరమ్మగారుముఖమపై నిలిచాయి. “ఇదంతా ఏలినవారి ఆజ్ఞప్రకారం జరుగుతూ ఉన్న పనేనా? మీరు చెప్పినట్లు చేసినా కోపమే అయితే మే మెల్లా బతకడం?” అన్నాడు సవ్యసాచి.

“అల్లాఅయితే యింక ముగించేయ్యవలసిందనే మాఆజ్ఞ.”

“సరే ఒక్క పావుగంటలో పూర్తి అయిపోతుంది రెండి.— దానికేంగాని సుందరం నువ్వు ఆజ్ఞాపిస్తూన్నప్పుడు మాత్రం నిజంగా మహారాణిలాగే ఉంటావునుమా! నువ్వేదో మహారాణివై పుట్టవలసింది”

“మీమాటల కెక్కడికి రెద్దురూ. పొద్దు మించిపోయింది. పావుగంట మాత్రమే సుమండీ టైము. వేగిరం భోజనంచేస్తామనుకుని పొద్దుట కాఫీకూడా సరీగా పుచ్చుకున్నారు కారు బాబూ. చంటి పిల్లాడేనా వింటాడుకాని మీరుమాత్రం చెప్పినమాట వినరు.” సుందర మ్మగారు ముద్దులుగుసుస్తూ లోపలికి వెళ్లి పోయింది.

సరీగా పావుగంటే దాటనిచ్చి సుందరమ్మగారు మళ్లా వచ్చి “లేవాలిమరి, రెండి.” అని తొందరపెట్టింది.

వైద్యనాథుడు ఫౌంటెన్ పెన్ టేబిలుమీద పెట్టి కళ్లజోడు పెట్టోఉంచి చేతులు వేళ్లు విరుచుకుంటూ “అబ్బా! తిల దిమ్మెక్కి పోయింది. మధ్యాహ్నం మరి పనిలేకుండా చేసేసుకున్నాను.” అని ఒళ్లు విరుచుకున్నాడు బద్ధకంతో.

“స్నానంచేస్తే తలభారం తగ్గిపోతుంది రండి. నీళ్లు చల్లారి పోతున్నాయి.”

“అబ్బా! ఈవేళ యింట్లో స్నానంచేయ్యను. తలదిమ్మ వొదిలేటట్లు గోదావరిలో ములగాలిగాని”

“ఇంత పొద్దెక్కి గోదావరేమిటి? వేణ్ణిళ్లు పోసుకుందురూ. అక్కడ ఈదులాడుతూ ఎంతకీ ఇంటికి రారు.”

“అబ్బే! నిముషంలో వచ్చేస్తాను. నీస్నాన మైందా?”

“మీకు నీళ్లు అవీ అందించి నేను స్నానంజేద్దామనుకుంటున్నాను.”

“అల్లా అయితే నువ్వు స్నానంచేసేయ్. అంతలో నేనూ వచ్చేస్తాను.”

“ఖాదరుని తీసుకెళ్లండి. తువ్వాలూ, సబ్బూ పట్టుకొస్తాడు.”

సుందరంబుజంమీద తట్టుతూ ప్రేమ తోణుకులాడుతూ ఉన్న సేత్రములతో వైద్యనాథుడు “ఖాద రెందుమా? సబ్బు లేవడానికా? నీట్లో ములిగిపోకుండా నన్ను కాపాడడానికా? వెరిపిల్ల! ఎప్పుడూ నే నేమైపోతానో అన్న బెంగే” అన్నాడు.

సబ్బుపెట్టెను పట్టుకుని, భార్య అందించిన తువ్వాలు పైని వేసుకుని వైద్యనాథుడు రమారమీ పడకొండుగంటలపుడు గోదావరికి వెళ్లి పోయాడు. వీణిములుపు తిరిగేవరకూ ఆతనివేసే చూస్తూ, అతడు దృష్టిపథాన్ని దాటినవెంటనే ఒకనిట్టార్పు విడిచి సుందరమ్మగారు “ఎప్పుడూ చెప్పినమాట వినకపోవడమే” అనుకుంటూ లోపలకు పోయింది.

* * * *

పన్నెండుగంటలు దాటి ఒంటిగంటను సమీపిస్తూంది వేళ. నూర్మూడు నడినెత్తిని సహస్రకిరణాలతో జాజ్వల్యమానుడై ఉన్నాడు. ఆకాశము నిర్మేళమై ప్రకాంతమై ఉంది. జంతుకోట్లన్నీ వృక్షచ్ఛాయలలో విశ్రమిస్తున్నాయి. వాయుచలనము బహుతక్కువ. చెట్లు ఎండతీక్షిత కోడి తలలు వార్చేకాయి.

ఆఫీసర్ల లైనులో పుట్టిన హాహాకారములు గ్రామమంతటా నిండిపోయాయి. ఉజ్జో ఒకడిముఖాన్నీ రక్తపు చుక్కలేదు. ఆ బాలగోపాలమూ అత్యాతురతతో గోదావరివేపుకి పరుగులెత్తుతున్నారు. పడకొండుగంటలపుడు స్నానాని కెళ్లిన వైద్యనాథు య్యరు ఇంకా ఇంటికి చేరలేదు.

భర్త ప్నానానికి స్థిరతరవాత గంటనేపుడూకా సుందరమౌళి కనిపెట్టిమానింది. అప్పటికి అతడు రాకవావడంచేత ఆమె గాభరాపడిపోయి ఖాదరుని పంపించింది.

గోదావరీతీరమంతా నిర్మాళమయము. ఎక్కడా పైచ్యునాని జాడలేదు. రేవులో ఉన్న ముద్రిచెట్టుకింద అతని తువ్వాలూ, సుబ్బు పెట్టేమాత్రము ఖాదరుకి కనిపించాయి. రేవుకి రెండువేపులా ఫర్లొంగు మారంవరకూ పోయి వెతికాడు. యజమానుడు కనబడకపోవడంచేత వాడి మనస్సు పరిపరివిధాల ఖాతూంది.

ఇంతలో సమీపాన్నే ఏదో నిన్ను అలుకును వినిబడింది. పరధ్యానంగా ఉన్న ఖాదరు ఉలికిపడి నలుదిక్కులా చూశాడు. ఒకయిరుకులో నిలబడి నీళ్లుతాగుతూఉన్న లేడిపిల్ల వాణ్ణిమాని బెదిరి చర్రున పారిపోయింది.

రేవులో కనబడిన తువ్వాలూ, సుబ్బుపెట్టే పట్టుకుని ఖాదరు ఇంటి కొచ్చేశాడు. గోదావరీవేపు మాస్తూ సుమ్మంలోనే నిలబడి ఉన్న సుందరమౌళి బంట్రోతు ఒక్కడే రావడం మాని “అమ్మో” అని అరిచి నేలమీద పడిపోయింది. తన భయమంతా నిజమైపోయిందని ఆమె గ్రహించేసింది. మహాబాధలో ఉన్న పసరములూగు ఆమె హృదయవిదారణంగా మూలుగుతూంది.

బంట్రోతులూ, వంటలక్కా మొదలైనవా రందరూ చుట్టూ చేరి భయార్తులై కేకవేశారు. ఖాదరు చెప్పినమాటలు విని అక్కడ చేరినవాళ్లంతా గాలాలూ,వలలూ తీసుకొచ్చి గోదావరీలో నెత్తడం ప్రారంభించారు. పేరుపొందిన ఈతగాళ్లు నీట్లోములిగి గాలించేశారు. సాయంకాలం అయిదుగంటలు దాటినతరవాత నీటిఅడుగున బూచిలో కూరుకునిపోయిన వైద్యనాగయ్యరుమృతశరీరమును జాలరులు బైటికి తీసి ఒడ్డున పడేశారు.

* * * *

సుందరమౌళి జీవితపథము భయంకరకంటకావృత మైపోయింది. పట్టపగలే ప్రపంచమంతా అంగకాగబంధుర మైపోయినది కారుమేఘాలు కమ్ముకుని ఆమెశివితాకాశమున తీవ్రగర్జనలు చేశాయి. నిరాశ విజృంభించి ఆమెయెదుట వికటనృత్యము చేస్తూంది. ఆమెకి ప్రపంచానికి ఉన్న సంబంధాలను కాలపురుషుడు దారుణ కృపాణముతో ఒక్కత్రుటిలో ఛేదించేశాడు; గిలగిల గింజాకుంటూ ఉన్న ఆమెను చూసి నవ్వుకుంటున్నాడు; ఆమె యేడుస్తూఉన్న రక్తధారలతో నాలుకను తడుపుకుంటున్నాడు. ఇట్టివిషయాలు నిత్యకృత్యము లైపోయినవాని కాలమాయకురాలి హృదయరోదనము చూస్తేమాత్రం జాలి ఎక్కడిది?

ఆశాసాధము నేల కూలిపోయినది. మనోహరారణ్యనీమల అమృతోపమములగు తేతపచ్చికదళముల నారగిస్తూ ఉన్న హరిణికి

కళోరదాణఘోరము తగిలినది. నుక్క తిప్పుకోలేక గుగిల కొట్టుకుని అలిసిపోయి ఆది నేలపడిపోయింది.

౫

తండ్రితో పుట్టినింటికి వెళ్లడానికి సుందరమౌళి నిరాకరించేసింది. సుఖప్రసవ మనునంతవరకును వలసిన సౌకర్యములు సమకూర్చి దివానుగారు వస్తూపోతూ ఉండేవారు. ఉద్యోగస్థుల భార్యలందరూ వెయ్యికళ్లతో ఆమెను కాపాడుకుంటూఉండేవారు.

భర్త చనిపోయిన రెండుమాసాలకు సుందరమౌళి మగళకు పును ప్రసవించింది. అప్పుడైనా తండ్రియింటికి పోవడాని కామె ఇష్టపడలేదు. కుమార్తె కేవాధా రాకుండా తల్లి బహుజాగరూకతతో చూస్తూఉండేది.

భర్తతో తాను గడిసిన సౌఖ్యపుష్కలాలను తలుచుకొని సుందరమౌళి సంతతభారగా కన్నీరు కారుస్తూ ఉండేది. అట్టి సుఖశీవన మెన్నటికీ రాదుకదాఅనే నిరాశతో ఆమె వేసినీట్టూర్పులను విడిచేది. ఆమెముఖములో చిరునవ్వు పోయింది. చనిపోయినవాడు వైద్యనాథుడు గౌతమీతీరమునకు పోయినదిక్కే మాస్తూ పనారాస్తంభానికి చేరబడి నాటివలెనే నిలబడి గంటలకొద్దీ నిలబడేది. తిరిగి భర్త ఆచారినే వస్తాడనికాబో లాఅమాయకురాలి అభిప్రాయము!

పిల్లవాడు మామమానములవా డైనాడు. దినదినప్రచర్చమానుడగు బాలుని చూసుకుని సుందరమౌళి పొంగిపోతూఉన్న దుఃఖంతో కుమిలిపోయేది. కుమారుని ముఖంలో భర్తప్రతిబింబము స్పష్టంగా కనబడి ఆమెవిషాదమును ద్విగుణీకృతం చేసేసేదే. గతించిన ఆనందమయప్రపంచ మామెతలపున నిల్చి హృదయములు చీల్చేసేది. మధురమందహాసపరిశోభితమగు కొడుకుముఖంసహితము ఆమెవిషాదమున కుపశాంతిని కలిగించ లేకపోయేది.

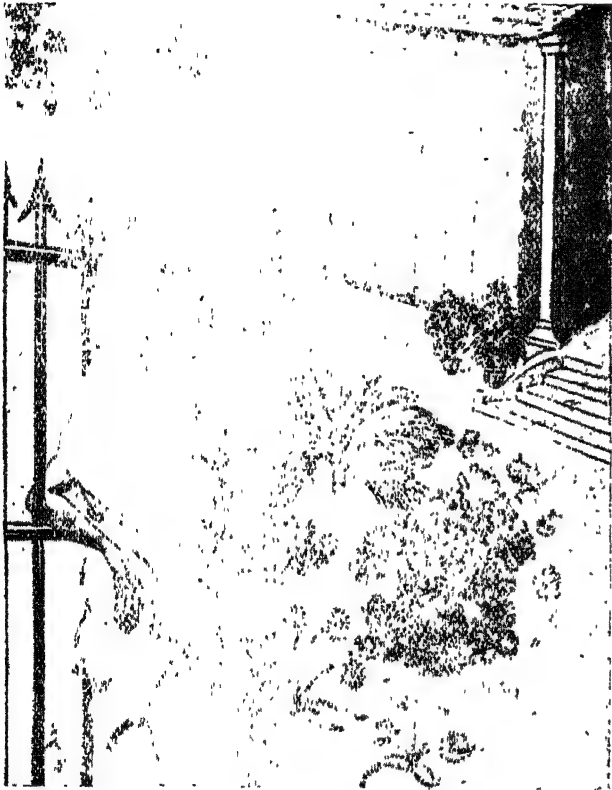
సుందరమౌళి క్రమంగా క్షీణించిపోయింది. నానాటి కామేశరీరము శల్కాచిశ్చ మైపోయినది. ఆమెఆరోగ్యము జననీజనకుల కత్యాశురతను కలిగించింది.

ఈస్థితిలోకూడా ఆమె దుమ్ముగూడెమును విడుచుటకు నిరాకరించేసింది. ఆమెప్రసవనకు కారణ మెవ్వరికీ బోధపడలేదు.

శిశువున కైదోమాసము ప్రవేశించి పదిరోజు లయింది. నాటి రాత్రి శుక్లపక్షత్రయోదశీచంద్రుడు వినిర్మలాంబరమున ప్రశస్త కాంతులతో ప్రకాశిస్తున్నాడు. చలి విపరీతంగా వేస్తూంది. ఆఫీసర్ల లైసంతా గాఢసుషుప్తిలో ములిగిఉంది. ఒంటిగంట దాటిపోయింది. వాయుసంచలనము బొత్తిగా లేదు. ప్రకృతి అంతా జీవరహిత మైపోయినట్లు నిశ్శబ్దము సర్వత్రా తాండవిస్తూంది.

ప్రేమాభివ్యక్తిని నిరూపించే బంగారా వేపు గదితలు పులు మెల్లగా తేరుచున్నాయి. ఇంట్లోనివి ఒకవ్యక్తి నెమ్మదిగా నడుస్తూ పూలతోటలో ప్రవేశించింది. ఆచూచు స్త్రీకూ సవరణస్త్రీ చూచితిమి ఉంది. పులులపాటు గ్రహించడానికేనా అవకాశం లేదు. వెన్నెలలోటూ నిశ్చయము నిశ్చయమున ఏకాకియై సంసరిస్తూ ఉన్న ఆవ్యక్తి ఆనాడుమమై భయము గొల్పుతుంది.

ఆనాడుటూను సమీపించి చూశాక. నిడకనుబట్టి స్త్రీ అని అనుకోవచ్చును. నెనకకి పిల్ల, పులునకు పిగించిఉన్న ఇనపగజాలపై

“...బంగారావేపు తడేకధ్యానంగా చూస్తూ...నిలబడింది.”

శరీరమును అనుకుని బంగారావేపు తడేకధ్యానంగా చూస్తూ అయిదు నిమిషాలపై నిలబడింది. శత్రువశిష్టమైన హస్త మొకటి ఇనపగజాలపైని వెన్నెలలో గుడ్డవేలికవలె వేలాడుతుంది.

అయిదు నిమిషాలు దాటింది. అంతటా భయంకర నిశ్శబ్దము. భూమి ఫలతలమును సోలుట్లుగా వంగి శుష్కహస్తములతో నేలను మూడుసార్లు కళ్ళకు అద్దుకున్నది. హృదయవిదారకమై దుర్భర బాధానూచకమైన ఒక సిట్టూర్పు బయలువెడలి తన వేడిమితో ఆవరణమునంతను నింపేసింది.

హల్లీ గోడ కానుకుని బంగారావేపు చూస్తూ కొంతనేపు నిలుచుంది ఆవ్యక్తి. ఇంతలో సమీపమందున్న మహావృక్షములనుండి ఒక నక్తంచరపక్షి కర్ణకశోరముగా మాసింది. ఆఅరపుతో అక్కడి వాతావరణమంతా మారుమోసిపోయింది. ఒక్కసారిగా ఉలికిపడి

నెనకకి చూసిం దామె. ‘అమ్మా’ అని భయంకరవేదనానూచకమును హీనస్వరము వినబడింది. తక్షణమే గేటుతెరుచుకుని మందగతిని నడుస్తూ ఆవరణ కవతలనున్న నిబిడవృక్షచ్ఛాయలలో బడి అదృశ్యమైపోయిం దావ్యక్తి.

* * * *

సుందరమ్మాకో రాత్రికప్పుకున్న కాశ్మీరశాలువయును, దాని మడతెలలో ఉన్న ఒకఉత్తరమూమాత్రము గోదావరీతీరాన్ని రేపులో కనిపించాయి. ఉదయం ఎంతప్రయత్నించినా ఆమెజాడ దొరకలేదు. సాయంకాల మైదుగంటలకిమాత్ర మామెశరీరము గోదావరీనదీ జలములపైని లేలిపోయినది.

నదిబడ్డన దొరికిన జాబు సుందరమ్మాకో తల్లిపేర వ్రాయబడి ఉండెను. మరణోన్ముఖురాలై తన మనోనిశ్చయమునకు గల కారణము నామె ఆజాబులో తల్లికి స్పష్టపరిచినది. ఉత్తరము సుందరమ్మాకో స్వదస్తూరీలో ఈక్రిందివిధంగా ఉంది.—

“అమ్మా! నమస్కారములు.

“ఇంక నే నీలోకాన్ని విడిచిపెట్టడానికి ఎంతోస్వవధి లేదు. ఆఖరుమాటగా కన్నతల్లివైన నీకు నాహృదయాన్ని నివేదించడం నా విధిగా భావించి ఈచిన్నజాబు నీకు రాస్తున్నాను.

“అమ్మా! నీరుణం నే నెల్లా తీర్చుకోగలను! చిన్నప్పటినుంచీ నీఅమృతహస్తాలలో విచారమన్న దేవుతో తెలియకుండా పెరిగాను. ప్రపంచమంతా అంధకారమయమై పోయిన ఈరోజుల్లోమాడా ఆ అమృతహస్తములే నాకు దిక్కెనవి. ఆనీపవిత్రహస్తములకు నమస్కారము లొనరించుటతప్ప ఈస్థితిలో నే చేయగల దేమున్నది? ఎటువంటి భయంకరకష్టములైనా నీప్రేమమయవదనమును చూడగానే కొంతవరకు మరిచిపోయేదాన్ని. ఆముఖాన్ని చూడ్డానికి నాకిదే ఆఖరుసారిఅని అనుకున్నప్పుడల్లా నాహృదయం నీరై పోతుంది.

“మీఅల్లుడు మనలను విడిచిపెట్టిననాడే నే నీనిశ్చయము చేసుకున్నాను. ఎన్నడూ ఒకరినొకరు ఒదిలిపెట్టిఉండకూడదని మాలో మా కొకనియమము ఉన్నది నావిషయంలో ఆయన ఎన్నడూ ఆడినమాట తప్పలేదు. మానియమభంగము కాకుండా నే నారోజుననే ఆయనతోనే పోవలసిఉండెను. ఇంతకాలమూ నే నిక్కడఉండిపోయినందుకు ఆయనకి నామీద కోపంకూడా వస్తుందని నే నెరుగుదును.

“కాని నాయీకాలహరణానికి తగిన కారణము లేకపోలేదు. ఈసమాధానం చెబితే ఆయనేనా నన్ను తుమిస్తారనే నా నమ్మకము. గర్భస్థమైన పవిత్రజీవమును ప్రపంచములోకి లేవలసిన భారము ఒకటి నామీద ఉండెను. భగవంతుని దృష్టిలో ద్రోహినవకుండా

నే నావిధిని త్రోసిపుచ్చలేనని అప్పుడు నేను నిశ్చయించుకున్నాను. మాఇద్దరి నిర్మలప్రేమకు చిహ్నముగా మాప్రతిబింబమును ఈచిన్న బాలుని ఈటోకంటా విడిచిపెట్టి నే నిప్పుడు నిర్విచారంగా నాకోసము ఆతురతతో నిరీక్షిస్తూఉండే మీఅల్లునిదగ్గరకి పోతున్నాను.

“అమ్మా! ఆమాయవడై, నిష్కలమమందహాసపరిశోభితుడైన పిల్లవాణ్ణి తలుచుకుంటేచూత్రం నాకడుపు చెరువైపోతుంది. వాడు నవ్వి నవ్వుడల్లా “అదుగో చూశావా? అంతా వైద్య నాథుడి చూడు మూర్తులూనూ” అని నువ్వు నాతో ఎన్నిసార్లు అనేదానివి. అమ్మా! అప్పుడు నాగుండె తెల్లా కొట్టుకుపోయేవో నీకు తెలియదు. అల్లాంటప్పుడు నాతలచుట్టూ ప్రపంచం యావత్తూ గిరున తిరిగిపోతూన్నట్లయేడి. హృదయంలో ఎవరో చెయ్యిపెట్టి కలచేస్తున్నట్లు తోచేది.

“గర్భవతి నైన సంగతి తెలిసినచెంటనే “పిల్లవాడైతే నాపోలికా, పిల్లఅయితే నీపోలికాను” అనేవారు మీఅల్లుడు. తనపోలికగల పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకుని చుద్దులాడుతూ ఉండగా మీఅల్లుణ్ణి చూసుకోగానికి నాకళ్లు నోచుకోలేదు.

“నాకు మారుగా మాప్రతిబింబమును ఈపిల్లవాణ్ణి రక్షించమని నేను నిన్ను వేరే ప్రార్థించ నక్కరలేదు. కాని ప్రీజన సూజమును పుత్రప్రేమచేత నాఅంత్య ప్రార్థనగా ఈశిశువును పోషించమని నిన్ను మరీమరీ వేడుకుంటున్నాను. వాణ్ణి తలుచుకున్నాడీ నాకు మతి పోతుంది. నానిశ్చయము పట్టునడలిపోతుంది. మానియమభంగ మైపోతుందనే భయం కలుగుతో ఉంటుంది. కనుక ఇంక నామనస్సును కట్టిపెట్టేసుకుని ఆవిషయం వదిలిపెట్టేస్తున్నాను. అమ్మా! అమ్మా! కడుపులో ఏదో మంటు...

“అమ్మా! నాభర్తను చేరుకోవాలనే స్వార్థపరత్వబుద్ధిచేత నీకు దుఃఖం కలిగిస్తున్నాను. నిర్భాగ్యురాలను, నీకడుపున పుట్టి నిన్ను సుఖపెట్టలేకపోవడం సరికదా గర్భశోకముతోడా నీకు తెచ్చి పెడుతున్నాను. అశ్రుధారాఘాతమై, దుర్భర పుత్రికా శోకదండు హృదయమైన నీహృదయము ఇప్పుడే నాదృష్టియెదుట తోచి నాబాధను ఇనుముడింప చేస్తోంది. అమ్మా! తుమించు. పాపా శురాలను, తుమించు - నన్ను మరిచిపో. అదుగో గౌతమీమహానది సహస్రహస్తాలతో నన్ను ఆహ్వానిస్తోంది.

“తల్లీ! గౌతమీ! యశోవిభ్రాజితములగు మహాసామ్రాజ్యములు లెక్కలేనన్ని నీపవిత్రగర్భమున లీనమైపోయాయి. దిగంత

విశ్రాంతిలేరులగు చక్రవర్తులు, ప్రఖ్యాతరాజనీతివిశారదులగు మంత్రి సత్తములు, అనన్యచక్రవర్తులగు కవిలరాలు, ఆశ్రమ మహాగurus లగు వీరోత్తండులు నీతీరమం బుద్ధివల్ల నీయంతంబరలించారు. నీపుణ్యతీరంగము లున్నచోటను చుక్కకంఠములతో నాగి చిర్యల కీర్తిని గానముచేస్తూఉంటాయి. అందుచేత నేనునూ నీవాదార విందములనే శరణుకోరుకున్నాను. నీయందు ప్రాణములను కోలు పోయిన ధన్యుల కందనాని స్వర్గ సౌఖ్యములు తేవని ప్రార్థనలు భగోషిస్తున్నాయి.

“జననీ! గౌతమీ! మంబూగ్యురాలను. నాకు నీచిల్లని కడుపులో ఒక్కంత తా విచ్చి రక్షించు. నీవిద్యుతరంగావస్థములతో నన్ను నాభర్తను చేర్చుచుని నాస్తములు మోషి ప్రార్థిస్తున్నాను. అనుగ్రహించు.

“అమ్మా! ఇంక మీసంగతి ఆలోచించుకున్న కొద్దీ దుఃఖం పొలి పోతూవస్తుంది. నన్ను తలుచుకుని ఎంతవరకూపోకదా అని నాహృదయము ఉడుకెత్తిపోతూంది. నాగురించి ఏడవకు. అంధ కారభరితమైపోయిన యీలోకాన్ని విడిచి నేనొకచోకంలో నీకుమార్తె సౌఖ్యముపొందుకుం చుకుని ఉండజిల్లి ఉండమని నా అంత్యప్రార్థన. నన్ను మున్నాటికి శుమిత్రావనే నమ్ముతున్నాను. నెలపు. ద్రోహిని. శుమించు...

“విధేయురాలు
“సుందరమౌళి.”

* * * *

ఉద్యోగనిర్వహణార్థము తమ గ్రామానికి వచ్చి, అందరికినీ గౌరవనీయులై మెలగి, అతిపవిత్రప్రణయసూత్రనిబద్ధులై తాము చూస్తూండగానే, తమకళ్లయెదుటనే అంతరించిపోయిన ఆపుణ్యదంపతులను దుమ్ముగూడెనునివాసులు నేటికీ సంస్మరించుకుని ధన్యులౌతూఉంటారు. గ్రామస్థులూ, ఆఫీసర్లును కలిసి ఆయువతీయునగుల గౌరవార్థము గోదావరీతీరమన ఒకచలువరాతిమంటపమును నిర్మించి కృతార్థులైనారు.

సర్వకాలసర్వావస్థలయందును గౌతమీవినిర్మలతరంగమాలికలు ఆమంటపమును ప్రేమతో ముద్దులాడుతూఉంటాయి. స్పటికశిలా వినిర్మితమై, చిన్నచైనను సుందరమై మార్గస్థుల భక్తిగౌరవములకు గురియై ఆమంటపము నేటికీ అక్కడ నిల్చిఉన్నది.

కులమా? వేమా?

యల్లాప్రగడ సీతాకుమారిగారు

౧

మీర్జాను చూస్తే నాకు మొదటినుంచీ చాలా ఆదరం. నిరాడంబరమైన ఆతని మాటలు, వేషము అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఏవిషయాన్ని గురించి మాట్లాడుతున్నా అతను, భావపూరితంగా ఉండేదికాని ఉత్తర చెత్తగా ఉండేదికాదు. మహమ్మదీయులలో సాధారణంగా కనుపించే అహంత్వం, బడాయి మీర్జానద్ద కనుపించేవికావు. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది మేమిటంటే మీర్జా శాకాహారి. మా ఇద్దరికీ ఎమ్. యస్. సి. లాస్ట్ ఇయర్ రిప్పడు. మీర్జాకు నాకంటే రెండేళ్ల క్రిందటా యనుకుంటాను. సాయంకాలమప్పుడు మే మిద్దరం కలిసే ఏగార్డెన్ లోకన్నా వెళ్లి చదువుకుంటుండేవాళ్లం.

ఆదివారం ఇవాళ. నాన్నగారికి కోస్తులేదు. గదిలో పడుకొని నిద్రపోతున్నారు. నేను హాల్లో ఈజీ ఛైరులో పడుకొని కెమిస్ట్రీ బుక్ కేదో చూచుకుంటున్నాను. కొద్దిగా తలనొప్పిగా ఉంది. పుస్తకం కుర్చీ చేతిమీద పెట్టి ఏదో ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాను. 'శంపా' అని లోపలినుండి మా అమ్మ పిలిచింది.

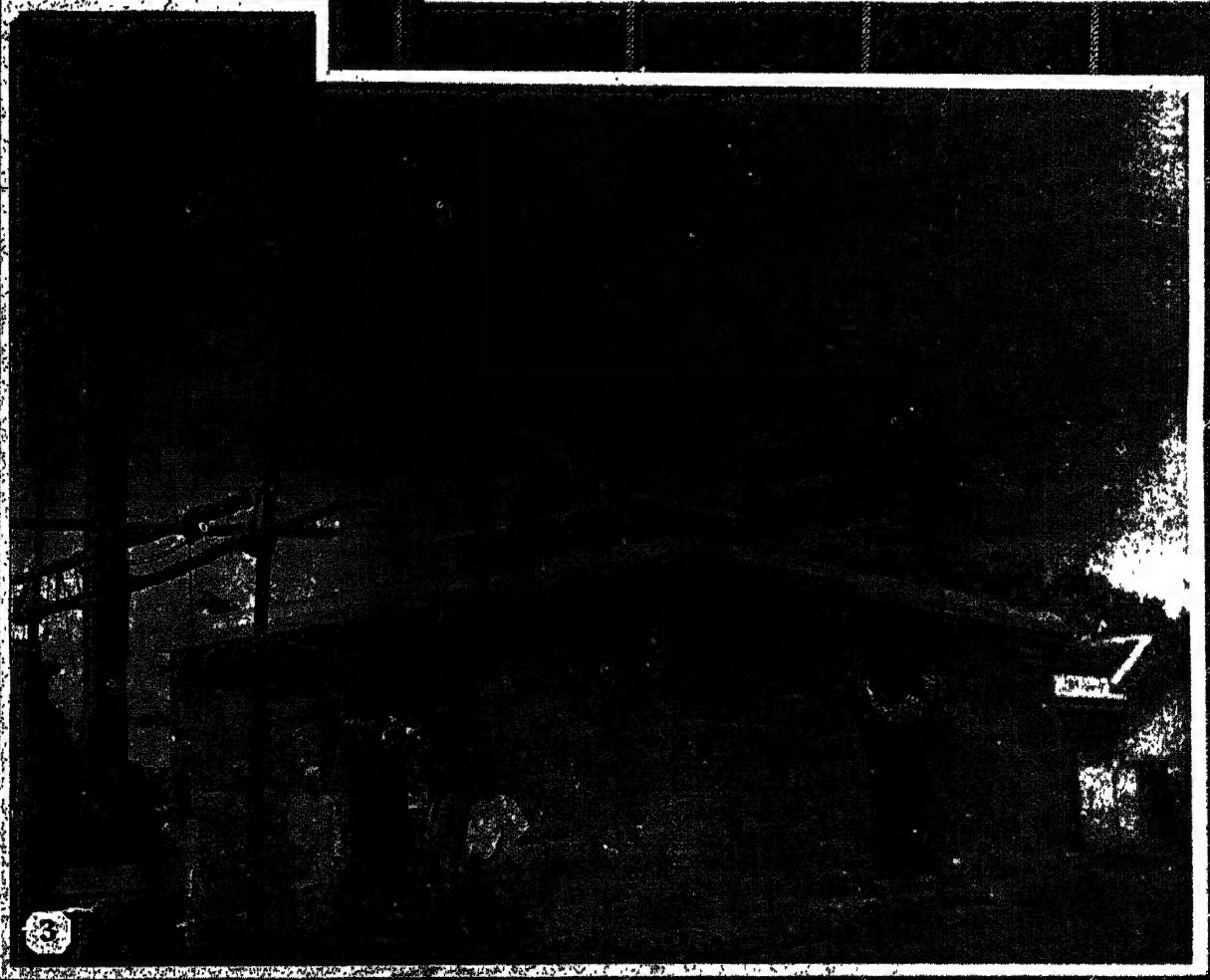
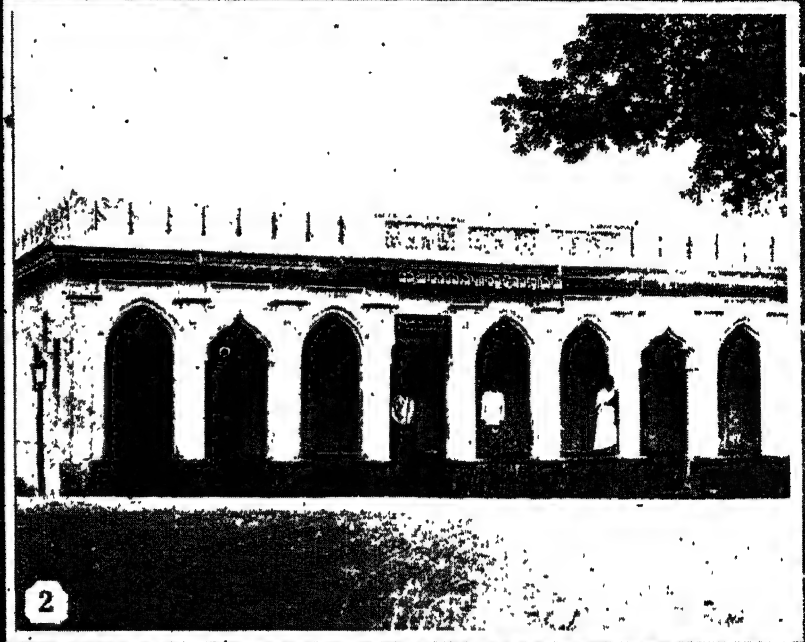
“ఓవల్ టీను అక్కడికి తీసుకురానా? లోపలికి వస్తావా?”

“లోపలికి వస్తాలే. నాన్నగారు లేచాగా?” అంటూ లేచి వెళ్లాను లోపలికి.

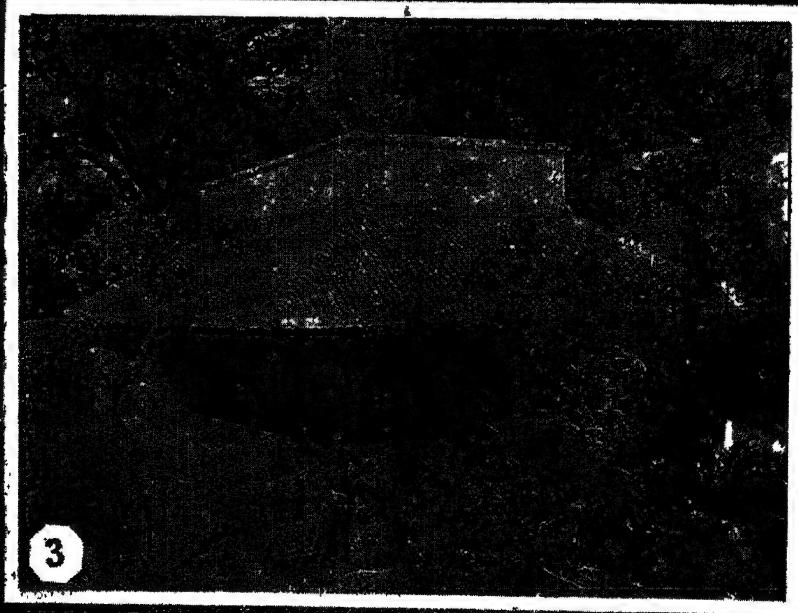
నాన్నగారు బారిష్టరుపరీక్షకు ఇంగ్లండు వెళ్లి వచ్చారు గనుక సివిలిజేషన్ కేమీ తక్కువ ఉండదు,

ఇంట్లో. అయినప్పటికీ 'రెలిజన్' అంటే చాలా పట్టుదల వారికి. హిందూమతంలో కొన్ని లోపాలున్నాయని ఒప్పుకొనకమానరుకాని ఆ చిన్న లోపాలను సంస్కరించివేస్తే హిందూమతమంత గొప్పమత ముండదని తరచుగా అంటూఉంటారు. దానికి తగినట్లే అమ్మకూడ మరీ ప్రాచీన కాలపు మనిషికాదు. ఆమెకు ఇంగ్లీషు బాగా రాక పోయినా తెలుగు బాగా చదవుతుంది. తెలుగులైబ్రరీ అంతా రెండుసార్లు తిరగవేసింది. వివిధ దేశమతాలనూ, రాజకీయాలనూ, ఆర్థికాలనూగురించి చాలాపుస్తకాలు చదివింది. పైనున్నకూడ చాలాభాగం తెలుసు. కనుకనే నాన్నగారికి, ఆమెకు భావాల్లో ఏమీ భేదంలేక సంసారం ప్రశాంతంగా జరిగిపోతూఉంటుంది. స్త్రీస్వాతంత్ర్యంవిషయంలో తరచుగా తర్కవిత్తార్కాలు జరుగుతూఉంటాయి. మగవాళ్లు ఎంత మంచివాళ్లయినా స్త్రీలకు ప్రత్యేకపు టాస్టి ఏమీ లేకపోతే పూర్తిగా స్వాతంత్ర్యం ఉండదని అమ్మ తరచుగా అంటూ ఉంటుంది. ఆడవాళ్లలో బ్రహ్మచారిణులుగా చాలామంది. ఉండాలని అమ్మకు ఇష్టం. ఐతే నాన్నగారికి బ్రహ్మచర్యం అంటే ఇష్టంలేదు. ఆడవాళ్లకే నిగ్రహశక్తి, సహనం ఎక్కువఅని ఆమెవాదం. ఈలాటి తర్కాలతోటే మా ఇంట్లో ఆనందంగా గడిచి పోతూఉంటుంది.

జైనింగు తేబిలువద్ద నాన్నగారు కనిపెట్టుకొని కూర్చున్నారు. నేనుకూడ ఒకకుర్చీ దగ్గరకు లాక్కొని కూర్చున్నాను. “ఫాల్గుణమాసంలోనే ఇంత ఎండలు మండిపోతున్నాయి” అంటూ అమ్మ కొన్ని బిస్కట్లుటట్టు

1. ఉప్పటూరి పున్నయ్యగార్య; 2. గుంటూరునగరపుపాలెములోని వైశ్యవిద్యార్థి వసతిగృహము;
3. గుంటూరు అరండ్ల ఫేట్లోని దేవాలయము.

1. య. శ్రీ. మహాక, శ్రీ శేషాద్రిస్వామిగారు, తిరువణ్ణామలై ; 2. తిరువణ్ణామలై ఆశ్రమ మూలస్థానమునగల మూర్తి ;
3. పరబ్రహ్మనందాశ్రమము, బ్రహ్మవిద్యాసదానిలయము, తిరువణ్ణామలై.

ఉన్న ప్లేటు బల్లమీదపెట్టి ఇంకొక కుర్చీలో కూర్చున్నది. మే మిద్దరం చెరి ఒక బిస్కటూ తీసికొని తింటున్నాం. ఓవల్ టీనులో ఐస్ వేసి ముగ్గురికి మూడుకప్పులు బల్ల మీద పెట్టింది, అమ్మ.

వాకిట్లో సైకిల్ బెల్ మ్రోగింది. “మిస్ శంపాలత ఉన్నదా, ఇంట్లో?”—ఆధ్వని నాకు చిరఃచరితమే. “హల్లో, మిష్టరు మీర్జా” అంటూ లేచాను, చీర కుచ్చిళ్లు కాళ్లకింద పడుతూ. “ఎవ రమ్మడూ అతను?” అన్నారు నాన్నగారు. “నాక్లాన్ మేటండ్. డాక్టరు ఉస్మాన్ జాగారి కొడుకు”. “ఉస్మాన్ జాగారి అబ్బాయా, రమ్మను లోపలికి.” ఉస్మాన్ జాగారికి, నాన్నగారికి ఎక్కువ పరిచయం లేదుగాని ఇద్దరు కార్పొరేషన్ మెంబర్లై అవటంచేత ఎరుకమాత్ర మున్నది. నేనువెళ్లి మీర్జాను లోపలికి తీసుకువచ్చాను. అమ్మ ఇంకొకకప్పులో ఓవల్ టీను వేసి కలిపింది. మాయింట్లో ఇంతసోపల్గా ఉండడం చూచి మీర్జా చాలా సంతోషించాడు అందరము ఓట్టుతినడం మొదలుపెట్టాం.

“ఇవ్వోళ్ టాకీలో మంచి ఫిలుం ఉందిటే-అన్నాడు మీర్జా ఓవల్ టీక తీసుకుంటూ”

“ఇవ్వోళ్ టాకీలో చాలామంచి ఫిలుం ఉందిటే” అన్నాడు మీర్జా, ఓవల్ టీను తీసుకుంటూ.

“వెళ్లుతావా ఏమిటి?”

“నీవుకూడా వస్తావా?”

“బాగా ఉంటే మా అమ్మనుకూడ తీసుకు వస్తాను.”

అమ్మ తల ఎగురవేసింది. నాన్నగారు ఏమీ మాట్లాడలేదు. తరువాత కాలేజీలో సంగతులు చాలా మాట్లాడుకున్నాం, ఇంగ్లీషులో. నాన్నగారు సరదాగా వింటూ ఉన్నారు. అమ్మ మీర్జావైపు, నావైపు చూస్తూ ఓవల్ టీను త్రాగడం ముగించింది. అందరం లేచాం. మీర్జాను పంపడానికి నేనుకూడ వాకిట్లోకి వెళ్లుతూ ఉన్నాను. “తురకవాళ్ల పిల్లవాడా ఏమిటి ఇతను?” పెనుక వినపడ్డది, అమ్మ అంటుంటే. “లేకపోతే శంపా, ఇతనూ ఈడూజోడూను.” నాన్నగా రేమీ అన్నట్టు లేదు.

౨

ఆరింటికల్లా వచ్చాడు మీర్జా, ఫుల్ ఖాదీ డ్రెస్ లోనే. అసలు వాళ్ల కుటుంబమంతా మావలెనే ఎక్కువ ఖాదీనే వాడుతారు. నేను, అమ్మకూడ ఖద్దరు చీరలే కట్టుకున్నాం. ముగ్గురం బయలుదేరాం కారులో.

టాకీస్ అంటే సినిమాలంత విసుగుపుట్టలేదు గనుక మనవాళ్లకి, చాలాభాగం హాలంథా నిండే ఉంది. మేము వెళ్లి రిజర్వ్ డ్ బాక్సులో కూర్చున్నాము. కథ “లవ్ ఆఫ్ ఇంగ్లండు”. అమ్మకు వాళ్ల ఆడవాళ్ల స్వాతంత్ర్యం చూస్తే చాలా సంతోషం. ఆమెకు తెలియనప్పడల్ల కథ నేను చెప్పతుండేదాన్ని. మిస్ జోసఫ్ సందర్భానుసారంగా చూపిన ధైర్యం, సాహసం, నటనాకౌశలం

చూచి అమ్మ చాలా ముగ్ధురాలయిపోయింది. జానిస్ క్షణానికి ఒకణ్ణి ప్రేమిస్తూ కొద్దిరోజుల్లోనే వదలి వెయ్యడం, మళ్లీ ఇంకోణ్ణి ప్రేమించడం చూచి చాలా విసుక్కున్నది. మొత్తంమీది యాక్టర్స్ తా బాగానే

ఉన్నారు. కథ చాలా పెద్దది. పదకొండు రీలు ఉన్నాయి. ఆట పూర్తి అయ్యేటప్పటికి తొమ్మిదిన్నర అయింది...

కారుచప్పుడు విని నాన్నగారు బయటకు వచ్చి, “ఇంతనేపున్నారేం? దోవలో ఎక్కడన్నా కారు చెడి పోయిందావమి?” అన్నారు. “లేదండీ చాలా పెద్దఫిలుం” అంటూ మీర్జా కిందికి దిగాడు. “అంతేకదా” అన్నారు చిరునవ్వుతో, నాన్నగారు. “చాలా ప్రొద్దుపోయింది. పోనీ, ఈపూట కిక్కడ భోంచేసి వెళ్లు.”

మీర్జా తెలుగు బాగామాట్లాడగలడు. “ఎందుకు లెండి, త్వరలోనే వెళ్లగలను, బైసికులుమీద” అన్నాడు. నేనుకూడ దగ్గరకువెళ్లి “ఉండరాదూ? సరదాగా అందరం భోంచేద్దాం.” అన్నాను. నాన్నగారుకూడ ప్రెస్ చేశారు. చివరకు మాట తీసివేయలేకపోయినాడు, మీర్జా. ఆపూట కందరం కలిసి భోంచేశాము. తరువాత నాన్నగారు డ్రైవరును పిలిచి మీర్జాను కారులో ఇంటివద్ద విడిచిరమ్మని చెప్పారు.

3

బెడ్ రూములోకి వెళ్లి పడుకున్నాను. కాని వేళ తప్పిపోవటంవల్ల వెంటనే నిద్రపట్టలేదు. చాలానేపటి వరకు సినిమాలలో సంగతులే ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాను. ఎప్పుడో నాకు తెలియకుండానే నిద్రపట్టింది. కాని గాఢమైన నిద్రకాదు. కలతగా ఉంది. అందులో ఒక గమ్మత్తయిన కల.—

చాలావేగంగా పోతున్నది ఎయిరోప్లేన్. అందులో, నేను, మీర్జా ఇద్దరమే ఉన్నాం. నడిపేవాడెవ్వడుకూడా లేడు. కాని మా ఇద్దరిలో నెవ్వరమూ నడపడం లేదు. కొంతనేపటికి దానంతట అదే ఒకచోట ఆగింది. ఇద్దరం కిందికి దిగిచూచాం. అది ఒక కొండల మీది వనప్రదేశం. చాలా ఎత్తుగా ఉన్న కొండ శిఖరాలు—సాయంకాలపు సూర్యకిరణాలు పడి మెరుస్తూ ఉన్నాయి. విశాలమైన పచ్చికబయళ్లలో గడ్డిపూలు

మృదువైన వాసనకొట్టుతూ ఉన్నాయి. దణదణమని శబ్దంచేస్తూ నన్నని పిల్లకాలువలు గులకరాళ్లమీద తాచుపాముల్లాగ పరుగెత్తుతున్నాయి. ఎటువైపు చూచినా స్వాభావికమైన ప్రకృతిసౌందర్యం ముంచివేసింది మమ్మల్ని.

నేను ఒక్కసారి అదంతా చుట్టివచ్చాను. అంతటితో చాలా అలసిపోయినాను. వెంటనే అక్కడనున్న ఒక కొండరాతిమీద కూర్చున్నాను. ఇదంతా ఎప్పుడూ చూడని తమాషాకొత్తచోటే. బహుశా కైలాసపర్వతమేమో అన్న ఊహ తోచింది. వెనుకనుంచి మీర్జా వచ్చి తన రెండుచేతులతో నామెడ చుట్టివేసి “శంపా?”. అని తనవైపుకు తిప్పకుని నానుదురుమీద ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. నాకు కొంచెము సంకోచమునేసింది. మీర్జాను అవతలకు నెట్టివేయవలె ననుకొన్నాను. కాని చెప్పడానికి వీలేని ఒక శక్తిలాటి దేదో నన్ను అతనిలోకి నెట్టుతున్నట్లు ట్టనిపించింది. సంకోచిస్తూనే నేనుగూడా ఆగుండ్రని మృదువైన చేతుల్ని గట్టిగా పట్టుకొని, ఆలచగా నున్నగా నుండే చెంపమీద ఒక చిన్నముద్దు పెట్టుకొన్నాను. “చూడు, శంపా, ఇటు చూడు. అలా సంకోచిస్తావేం? ఎన్నాళ్లనించో నీవు నాదాని వైపోవాలని విపరీతమైన ఆశపెట్టుకొనిఉన్నాను. నీకు, నాకు మధ్య ఏడు సముద్రాలు వచ్చినా గడిచేసి నిన్ను నాదాన్నిగా చేసుకోగలను. అట్లాంటిది మతమా వచ్చేది అడ్డం?” అన్నాడు. ఆమెరినేపెద్దకోలకండ్లల్లో నీళ్లు తిరుగుతున్నట్లు ట్టనిపించింది. నాకు ఎలా మాట్లాడాలో తెలీలేదు. ఇంకా గట్టిగా మీర్జాను గుండెల్లో అమముకున్నాను. నాకు చైతన్యం లేనట్లునిపించింది. మీర్జాలో విలీనమైపోయినాను.—

కిటికీలోనుంచి వానజల్లు వచ్చి పడుతున్నది. ఉలికిపడి లేచాను. బయట దణదణమని వాన కురుస్తున్నది. తటాలున కిటికీతలుపులు. మూసివేసి కండ్లు నులుముకుంటూ పక్కమీద కూర్చున్నాను. ఇంతవరకూ జరిగిందంతా కలని తెలుసుకునేటప్పటికి నా కెట్లాగో అనిపిం

చింది. కొంచెం మంచినీళ్లు తాగి, దీపం కొద్దిగా ఎక్కించి మళ్ళీ పరుపుమీద పడుకున్నాను. కలంతా రికలెక్షన్ చేసుకుంటే మళ్ళీ ఆకల పూర్తయితే బాగుండు ననిపించింది. కళ్లు మూసుకొని పడుకున్నాను. కల మళ్ళీ రాలేదుగాని కొద్దిసేపట్లోనే మంచినీడ పట్టిపోయింది.

౪

మీర్జాపైకిలు మా ఇంట్లోనే ఉండికాదూ! పదింటికల్లా వచ్చాడు. నేను అంతా తయారయి అతని కోసమే చూస్తూఉన్నాను. “మిస్ శంపా” అని పిలిచాడు వాకిట్లోనుంచి. స్టూట్ వాయిస్ లాగా సోకింది ఆధ్వని నాకు. చరచర వాకిట్లోకి వెళ్లి పేక్ హాండు ఇచ్చి లోపలికి తీసుకువచ్చాను. మీర్జాను చూస్తే రోజూలాగా లేడు, ఇవ్వాలి. పేక్ హాండ్ ఇచ్చేటప్పుడు రాత్రి కల్లో ఆచేతిని గుండెల్లో అదుముకున్న సంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చి చెయ్యంతా కంపించిపోయింది. హృదయంకూడ కలవరపడిపోయింది. ఆమనస్సాక్షోభం ముఖంమీదకూడ ప్రతిఫలించిందికాబోలు, మీర్జా నాముఖంవేపుకి తేరిపార చూచి “అదేమి, శంపా, ముఖమంతా అట్లా వాడిపోయిందే?” అని అడిగాడు. అతని కీగొడవంతా ఏంతెలుసు, పాపం! నేను సరియైన సమాధాన మేమీ చెప్పలేదు. ఏదో మాటల్లో త్రోసివేశాను. ఇంతలో డ్రైవరు కారు తీసుకువచ్చాడు. “ఈపూటకి కారులో పోదాంలే, రా, ఇద్దరమూను. సాయంకాలం తీసుకుపోదువుకాని నీజైక్.” మీర్జా సరేనన్నాడు.

మమ్మల్ని దంపివచ్చి నాన్నగారిని కోర్టుకు తీసి కెళ్లాలిగనుక చాలాత్వరగా పోతున్నది మోటరు. అంత కంటే త్వరగా పనిచేస్తున్నది నాహృదయం. కలలోని వనప్రదేశమంతా ఒకసారి చుట్టివచ్చింది. “శంపా” అని నాముఖందగ్గర ముఖం చేర్చేటప్పుడు మీర్జాముఖం ప్రేమావేశంచేత గులాబీరం గెక్కి ఎంతమనోహరంగా కనుపించిందో తలుచుకునేటప్పటికి సంభ్రమంతో నిండి

పోయినాను. ఇప్పుడుకూడ అట్లాగే ఉందా అతనిముఖం? తలఎత్తి చూచాను, అతనివైపు. ఆమెరిసేకండ్లు విశాలంగా తెరిచి గంభీరంగా ఎమిటో ఆలోచిస్తున్నాడు.

“మీర్జా” పిలిచాను. “ఏం” అన్నాడు, నావైపు తిరిగి. ఎందుకు పిలిచానో నాకే తేలేదు. కాని ఏదోచెప్పాలేగా. “ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?”

“నేనా? నీ వింతనేపు మాట్లాడకుండా ఏమి ఆలోచిస్తున్నావోనని అనుకుంటున్నా.” అన్నాడు మీర్జా. నాకు నవ్వు వచ్చింది. “రాత్రి నీవు చేసిన గమ్మత్తును ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాను నవ్వుతూనే. మీర్జా తెల్లబోయి నాడు—“గమ్మత్తుచేశానా రాత్రి నేను? ఏమిగమ్మత్తు?” అని అడిగాడు. “కాలేజీదగ్గరకు వచ్చింది. ఇప్పుడు టైం లేదుగా. సాయంకాలం చెపుతాలే.” అని సరిపుచ్చాను.

౫

కాలేజీ వదిలిపెట్టంగానే క్వీన్ గార్డెన్ లోకి వెళ్లాం. నీటిగొట్టంలోనుంచి పూలవాన గురుస్తున్నది. ఆప్రక్కనే సున్నంతో కట్టిన నీట్లు ఉంటే దానిమీద కూర్చున్నాం. పైన ఆకాశం చాలా మనోహరంగా కనుపడుతూ ఉన్నది. ఆహా! ఆ మేఘాలు ఎంతచిత్రంగా ఉన్నాయి! నిగనిగలాడుతూ నీలంగా మెరిసే ఆకాశంకిందిగా ఎన్ని మనోహరమైన దృశ్యాలు చిత్రించబడ్డాయి! తెల్లగా నురుగులుగక్కుతూ ఒకదానిమీద ఒకటి విరుచుకుపడే సముద్రతరంగాలలాగు కొన్ని మేఘాలు, విచిత్రమైన జీవజంతువులవలె కొన్ని, గబగబ పరుగెత్తుతూ ఒకదాని మీద నొకటి పడి నెట్టుకుంటూ ఇదివరకటి ఆకారాలు మారి కొత్తఆకారాలు తెచ్చుకుంటూ కొన్ని మేఘాలు, నల్లగా భయంకరంగా కొండశిఖరాలవలె కొన్ని, వాటి నెత్తిమీద బంగారుపూతవలె కొన్ని మేఘాలు, అబ్బబ్బ ఎంతని చెప్పగలం! ఒకరంగా! ఒకతీరా! అప్పటి ఆకాశాన్ని ఉన్నదున్నట్టుగా ఏవిఖ్యాతచిత్రకారుడైనా చిత్రింపగలడా? ఏసుప్రసిద్ధకవైనా నర్ణించగలడా?

ఆకస్మికంగా మీర్జా నావీపుమీద తట్టి “అన్నట్టు శంపా! ఇందాక నే నేదో మాజుక్ చేశానన్నావుకాదూ! ఇప్పుడు చెబుతావా?” అన్నాడు. మళ్ళీ రాత్రి సంగతి జ్ఞాపక మొచ్చేటప్పటికి వళ్లంతా పులకరించిపోయింది. కాని మీర్జాతో ఏమి చెప్పాలే! ఏదో మాటల్లో తోసి వేద్దామనుకున్నాను. మాట వినిపించుకోనట్లు అపుడే బుర్రమంటూ వైన పోతూ ఉన్న ఎయిరోప్లేన్ వైపు చూపుతూ “చూడు, మన కోసంతవిమాన ముంటే ఇద్దరం కలిసి ఏకైలాసామాన్యస్కో పెళ్లి చూచిరావచ్చునుగదా!” మీర్జాకు నవ్వువచ్చింది. “ఏమిటి అట్లా మాట్లాడుతున్నావు ఇవ్వాలి? కైలాసాన్మీదికి, హిమాలయాన్మీదికి వెళ్లుతున్న దేం బుద్ధి?” నా కూడా నవ్వు వచ్చింది. నేను చెప్పింది పిచ్చినమాధాన మనుకున్నాను. అంతటితో ఆసంగతిని వదిలిపెట్టి జన రల్ గా ఏమైనా మాట్లాడాలనుకున్నాను. ఏమీ పాలు పోక మతాన్ని గురించి మొదలుపెట్టాను.

“ఐతే మీర్జా, ఐడల్ వర్షిస్ అంటే మీకు పనికిరాదుగదా. అంతకాడికి మనీదులో కెళ్లి, నమాజు చేయడ మొందుకు? అదికూడ ఫిక్సెడ్ టైమ్స్ లో అంతా పకపోట చెయ్యాలని ఎందుకు? ఎవరి ఇష్ట మొచ్చినప్పుడు వాళ్లు, ఎక్కడఁడితే అక్కడ చేసుకోకూడదు?” “చూడు, శంపా, నీ కివ్వాలి మతంపిచ్చి పట్టిందే? ఏమీ పనిపాట లేక అనెస్టాయ్ మెంటు డిపార్టుమెంటులో తిరిగేరకమంతా తిని కూర్చోని వాళ్ల మతాన్ని, వీళ్ల మతాన్ని పెక్కిరిస్తూ కూచుంటారు. వాళ్లెలా ఏడిస్తే మన కేంకావాలి? మంచి ఆదర్శాలు ఎవరిమతంలో ఉన్నా మనం తీసుకుందాం. అస లిప్పుడు ఎవరైనా సరే ఏపైనా ధైర్యంతో చేశారంటే దానికి మతం అడ్డమే రాదు. పోనీ మీఘాదరు ఇంతరిఘార్మరుగదా, మీ రెలిజను బప్పుకుంటుందా, నీ కిన్నాళ్లదాకా మారేజి చెయ్య కుండా చదువూ, గిడువూ చెప్పిస్తుంటే? మీ బ్రామిన్యం తా ఊరుకున్నారా లేదా?”

“ఊరుకోక చేసే దేముందిలే. ఇక వాళ్ల చేతుల్లో వుంది సోషల్ బ్రాంకాట్ ఒకటి. దానికైనా సిటీస్ లో భయం లేదు. ఐనా ఇప్పుడు మాలో బాగా తెలిసినవాళ్లెవరూ చదువు కభ్యంతరం పెట్టరు. ఎందుకంటే వేద కాలంలో, పురాణకాలంలోగూడ ఆడవాళ్లు బాగా చదువుకున్నవాళ్లే. కనుక నేను చదువుకున్నంతమాత్రాన నామత మెక్కడికీ పోదు.”

“మరి ఇన్ని రోజులు పెండ్లిచేసుకోకుండా ఉన్నందుకో?”

“అదీని విరుద్ధంకాదు. మరీచిన్న పిల్లలకు పెళ్లి చెయ్యడం ఈమధ్య వచ్చిందికాని పూర్వ మాలోకూడ పెద్దవాళ్లకే పెళ్లిళ్లు చేసేవారు.”

“ఐతే నీ విప్పుడు టెన్సిసుకోర్టులో జాయిన్ అయినావు కదా. ఆడవాళ్లు టెన్సి సాడడ మేమిటని మీవాళ్లు ఎగతాళి చెయ్యరూ?”

“చేస్తారు, సంగతి తెలిక. టెన్సిసుకూడ పురాణ కాలంలో నుండేదని ఎగ్జాంపిల్స్ ఉన్నాయి. కేవలం టెన్సి సేకాకపోయినా ఇట్లాంటిదే కందుకభేలనమని ఒక ఆట గోల్డెన్ బాల్స్ తో ఆడవాళ్లు, మగవాళ్లు అంతా ఆడుతుండేవాళ్లు. కనుక కొంతమంది ఛాందసులు బిష్పు కోకపోయినా నేను టెన్సిస్ అడుకోడం హిందూమతానికి విరుద్ధంకాదని చెప్పగలను.”

మీర్జా నా ఉపన్యాసం వినేటప్పుడు కళ్లలో నవ్వు తొలుకాడుతూవున్నది. ఇం కేదో ప్రశ్న వెయ్యాలని, వెయ్యనా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నట్టు కనబడ్డాడు. ఒక్కక్షణ ముండి “సరేకాని శంపా, మరి ఇప్పుడు మీలో పెద్దవాళ్లు పనికిరాదంటారే, అన్ని కుబాలవాళ్ల ఇంట్లో భోంచెయ్యడం, ఎవర్నిబడితే వాళ్లని పెండ్లి చేసుకోడంకూడ మీ పురాణాల్లో ఉన్నాయనే అంటావా ఏమిటి?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఉన్నానునే చెప్పాలివస్తుంది. సామాన్యంగా పురోహితులంతా బ్రాహ్మణులే ఉండేవాళ్లు కాని వాళ్లంతా రాజుల ఇళ్లల్లో భోంచేసేవాళ్లే. కనుక భోజనాల్లో షట్టింపు లేదని తెలుస్తుంది. తరువాత కొంతమంది టైప్స్ రాజకూతుళ్లని పెళ్లిచేసుకున్నారు కాని వాళ్ల బ్రాహ్మణత్వం పోలేదు. దేవయానఅనే బ్రాహ్మణశ్రీ రాజును పెండ్లిచేసుకుంది. తరువాత చంద్రగుప్తుడు గ్రీకుగరల్ను పెండ్లిచేసుకున్నాడు. కాని వాళ్లమత మెక్కడికీ పోలేదు. కనుక వేరేవేరే కులాలవాళ్లలో పెండ్లిండ్లుకూడ పూర్వం ఉండేవని తోస్తుంది.”

మిర్జా నాబుజుమిద చెయ్యివేసి నిమరుతూ “శంపా, ఎమ్. యస్. సీ.కి చదువుతూకూడ ఈపురాణాలన్నీ ఎప్పుడు చదువుకున్నావు? నిజం చెప్పతున్నాను. మామతాన్ని గురించి ఇప్పటికీ నాకు పూర్తిగా తెలేదు. నీవు ముందుముందు గొప్ప ఎగ్జాంపులరీ లేడీ వాతావని తోస్తుంది. ఇక లే, చీకటిపడ్డవి, పోదాం.” అన్నాడు.

౬

మర్నాటినుండి మిర్జాముఖం ఆశాపూరితంగా కనుపించేది. ఇదివరకు ఎప్పుడు చూసినా ఏదో గంభీరంగా ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడుకాని ఇప్పుడుమాత్రం చాలాసరదాగా, ఉత్సాహంగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు. మాఇంటికికూడ మునుపటికంటే ఎక్కువగా వస్తూఉండేవాడు. ఒకరోజు నాన్నగారు మిర్జాను చూచి “రోజూ సైకిల్మీదనే వెళ్తుతావా కాలేజీకి?” అని అడిగారు. “ఔనండీ! మానాన్నగారి కారు ఎప్పుడూ కాలేజీవేళకు ఖాళీగా ఉండదు. ఎవరో ఒక పేషెంటును చూడానికి వెళ్తుంటారు” అన్నాడు మిర్జా. “అలాగైతే రోజూ కాలేజీకి వెళ్లేటప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చి శంపా, నీవూ కలిసి వెళ్తుతాఉండండి, కారులో.”

మిర్జా అభ్యంతర మేమీ చెప్పలేదు. మరునాటి నుండి అలాగే జరుగుతుండేది. నేను మిర్జాను ప్రేమి

చడం నాన్నగారి కయిచ్చంగా లేకపోవటమేగాక వారి ఉద్దేశ్యంకూడా అదే అయియుంటుందని కనుక్కోగలిగాను. అప్పటినుండి మాప్రేమ అనర్గళంగా వృద్ధిపొందుతూవచ్చింది. మిర్జాకూడ నన్ను గాఢంగా ప్రేమించుతున్నాడని తరువాత తెలుసుకున్నాను.

ఓరీషు లయిపోయినవి. కాలేజీకి సెలవులు ఇచ్చినారు. ఇప్పుడుకూడ మిర్జా, నేనూ కలిసి ఏగార్డెన్లోకో పోతుంటాము, వాకింగుకు, సాయంకాలమప్పుడు.

ఒకనాడు మధ్యాహ్నం నాలుగు కావస్తూఉంది. ఇంకా చాలావేడిగానే ఉంది. నేను నాగదిలోనే సోఫా మీద పడుకొనిఉన్నాను. ఎలక్ట్రిక్ ఫాన్ తిరుగుతూంటే కాస్త ఊపిరి ఆడుతున్నది. ఒకప్లేట్ ఐస్క్రీము, ఒకకప్పుటీ తీసుకువచ్చి బాయ్ టేబిల్మీద పెట్టి వెళ్లాడు. నేను లేచి స్నూనుతో ఐస్క్రీం తీసుకుంటున్నాను. ఇంతలో మిర్జా గబగబా తలుపు నెట్టుకొని లోపలికి వచ్చాడు. ముఖమంతా చాలా కందిపోయింది. మనిషి చాలా ఆత్రంగా కనుపడ్డాడు. నేను వెంటనే చెయ్యిపట్టుకొని సోఫామీద కూర్చోపెట్టి “ఇదేం, ఇంత ఆదుర్దాగా ఉన్నావేం? ముందీటీ త్రాగు. కొంత శాంతిపడుతావు” అన్నాను. నాకుకూడ ఆత్రం నిండివచ్చింది. “అక్కరలేదు. ఇంటిదగ్గర టీ త్రాగేవచ్చాను” అంటూ జేబులో నుంచి కర్చిఫ్ తీసుకొని ముఖం తుడుచుకుంటూ “సరే కాని శంపా, చూడు, ఇవ్వాలే పెద్ద చిక్కు వచ్చింది. నీ కేమి ఒఫీసియన్ ఇస్తావోనని అడగడానికి వచ్చాను.” అన్నాడు. “ఏమిటది?” అన్నాను, ఆత్రంతో. “నిదానంగా విను. లతీఫ్ హుస్సేన్ అని మాకు కొంచెందూరంబంధువున్నాడు. ఆయన కోకూతు రుందిట. ఆపిల్లని నాకిచ్చి మారేజీ చేస్తానని మాఫాదరుతో చెప్పతున్నాడు. ఆయన ఒప్పుకునేట్లుటే ఉన్నాడు. అందుకని నా కేమి తోచక నీదగ్గరకు వచ్చాను.”

“ఎంతపిచ్చివాడివి, మీర్జా, నీవు? మీఁఫాదరుతో నా కీపెండ్లి వద్దని చెప్పితే తేలిపోయ్యేదికాదా! ఇంత ఆదుర్దాగా నాతో చెప్పడానికి వచ్చా వెందుకు?”

“అవీచెప్పతాను. ‘మరి నీకెందు కిష్టంలేదు’ అని అడిగితే నీనంగతి చెప్పాననివస్తుంది. ఇంతా మావాళ్లంతా వప్పుకున్న తరువాత మీఁఫాదరుకు మన మారేజీ ఇష్టం లేకపోతే అప్పుడు మళ్లీ కష్టంగా ఉంటుంది. అందుకని నీ ఐడియా, మీఁఫాదరుఐడియా తెలిసివుంటే ఇక మావాళ్లని ధైర్యంగా బస్పించవచ్చు.”

నేను వెంటనే మీర్జాను నాన్నగారివద్దకు తీసుకువెళ్లి సంగతంతా చెప్పవలె ననుకున్నాను. కాని వా రప్పుడే క్లబ్బుకు వెళ్లిపోయినారు. సరి, నాన్నగారి ఉద్దేశం నాకు తెలిసేఉంది గనుక ధైర్యం తెచ్చుకొని “చూడు, మీర్జా, ఇన్నాళ్లనుండి నీకు నాహృదయం తెలేనేలేదా? మానాన్నగారుకూడ ఇం మకు వ్యతిరేకంగా లేరు. అసలుసంగ తేమిటంటే ఈ సమ్మరుహాలిడేస్లోనే మన మారేజీ చెయ్యాలని, రెండుమూడురోజుల్లో మీఇంటికి రావాలనుకుంటున్నాను. కనుక నీవు నిశ్చింతగా ఇంటికి వెళ్లి మీఁఫాదరును వప్పించు” అన్నాను. మీర్జా నారెండుచేతులూ తన గుండెల్లో పెట్టుకొని “శంపా, మాతండ్రి వప్పుకుం

టాడని నమ్మకంలేదు. కాని మనకి పెండ్లయినా, కాక పోయినా నాహృదయంమాత్రం నీదే...” అన్నాడు.

మీర్జాకంతానికి దుఃఖం అడ్డుపడ్డది. కళ్లల్లో నీళ్లు నిండుకున్నాయి. వెంటనే నాకర్చిఫ్తో కళ్లుతుడిచి అతని తలకాయ నాబళ్లో పెట్టుకొని “ఏమిటి మీర్జా, ఇంత అసమర్థుడిలాగా మాట్లాడుతా వేం? పెండ్లిఅయితే అవుతుంది. లేకపోతే లేదు. ప్రపంచంలో పుట్టింది పెళ్లి చేసుకొడానికీ, పిల్లల్ని కనడానికి నేనా? ఇంతచదువు చదువుకున్నందుకు సంఘానికి, దేశానికి ఎంతసేవ చేస్తే నీరెస్పాన్సిబిలిటీ తీర్చుకున్నవాడి వవుతావు. ఇక చాలు, ఇంటికి వెళ్లి మీఁఫాదరుతో ఆలోచించు.”

మీర్జా లేచి బయటికి వెళ్లాడు. బల్లమిది టీ చల్లారిపోయింది. ఐస్క్రీమంతా కరిగిపోయింది. మీర్జా విచారంచూస్తే నా హృదయంకూడ అలాగే కరిగిపోయింది. కాని పెండ్లివిషయంలో నాకుమాత్రం దిగులు ఏమీ లేదు. ఏమంటే మీర్జాకు నాహృదయా న్నర్పించాను. మీర్జాకూడ నన్ను వనస్పూర్తిగా ప్రేమించాడనవచ్చును. అటువంటప్పుడు మా ఇద్దరికీ పెండ్లయితే నేమి, కాకపోతేనేమి? తరువాత నాన్నగారి ఉద్దేశ మేమంటే సంస్కర్తలందరికీ ఆదర్శంగా ఉండేటట్లుగా ఏమతాంతరుడికో, కులాంతరుడికో, లేక శాఖాంతరుడికో నా కిష్టమైనవాడుగా చూచి పెండ్లిచెయ్యాలని. నేటి

కాలానికి వారి ఊహలన్నీ ఫలించేట్టుగా మీర్జా దొరికాడు. ఇక ఇప్పుడు నాకు, మీర్జాకు పెండ్లిచేసి హిందూ మహమ్మదీయసఖ్యానికి, సంస్కరణానికి మార్గదర్శకులు గావాలని నాన్న ఆశయం. ఇక అమ్మఉద్దేశం ఏమిటంటే, కేవలం నన్ను బ్రహ్మచారిణిగా ఉంచాలని. పెండ్లి చేసుకోంగానే మనుష్యులకు నిశ్చక్తి, నిర్బీవత కలుగుతుందనీ, హిందూదేశంలో ఉన్న సంఘానికి, దేశానికి సేవ చెయ్యాలంటే విద్యావంతులు, బ్రహ్మచారిణులు ముఖ్యంగా కావాలని. ఇలాటివిధితులలో నాహృదయంలో

“మీర్జా నారెండుచేతులూ తన గుండెల్లో పెట్టుకొని.....”

చాలారోజులనుండి బ్రహ్మచర్యానికి, గార్హస్థ్యానికి యుద్ధం జరుగుతూన్నది. ఇన్నాళ్లకు నే నొకనిశ్చయానికి రాగలిగాను. మీర్జాను ఇప్పుడు నేను ప్రేమించాను. పైగా మీర్జా శాకాహారి, దేశభూమాని, విద్యావంతుడు. అటు వంటప్పుడు సందర్భపడితే నాన్నగారి ఇష్టాన్ని నుసరించి పెండ్లి చేసుకుంటాను. లేకపోతే ఏకారణంచేతనన్నా నాకూ మీర్జాకూ పెండ్లి సందర్భపడకపోతే అమ్మిష్టాన్ని నుసరించి బ్రహ్మచారిణిగా ఉంటాను.

2

రాత్రి భోంచేస్తూ ఉండగా నాన్నగారు ఏదో మాటలమీద “ఇందాక ఎందుకమ్మడా మీర్జా చల్లి పడకముందే వచ్చాడు?” అని అడిగారు. నాకు చెప్పడానికి సమయం దొరికింది. ఏమీ లేదండీ, అతనికేమీ పెళ్లిట. ఎవరో వచ్చారుట, పిల్లనిస్తామని. తన కది ఇష్టంలేదని చెప్పాడు.” నాన్నగారు ఉలిక్కిపడి “అలాగా?” అన్నారు. అంతే. మళ్ళీ ఏమీ మాట్లాడలేదు....భోజనం కాగానే డ్రెస్ చేసుకొని మోటారులో ఉస్మాన్ జాగారి ఇంటికి వెళ్లారు. తరువాత గంటసేపట్లోనే తిరిగివచ్చారు. అక్కడ జరిగిన సందర్భ మిది : నాన్నగారు ఉస్మాన్ జాగారితో సంగతిసందర్భములన్నీ చెప్పి మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే కొద్దిరోజుల్లోనే పెండ్లిచేద్దామని చెప్పినారు. కాని ఉస్మాన్ జాగారు ఒప్పుకోలేదు. లటిఫ్ హుస్సేన్ గారికి మాట ఇచ్చామనీ, ఇదివరకు వాళ్ల బంధువు లేవరూ హిందువుల పిల్లలను చేసుకొనలేదనీ, తా నొక్కడే ముందుగా చేసినట్లయితే నలుగురిలో ఎగతాళిగా ఉంటుందనీ అభ్యంతరం చెప్పారు. నాన్నగారు ఎంతవాదనచేసినా వప్పించ లేకపోయినారు. మీర్జా తండ్రిమాట ఎదిరించ లేకపోయినాడు.

సరి, నాకు కొత్తగా విచార మేమీ పుట్టలేదు. ఇదివరకటి నిశ్చయాన్ని నుసరించి అమ్మ ఇష్టప్రకారం బ్రహ్మచారిణిగా నుండాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

తరువాత కొద్దిరోజులకే మీర్జాకు పెండ్లియిపోయిందని విన్నాను. అప్పుడుమాత్రం నామీర్జా ఇంకొకరి వాడయిపోయినా ఉనుకునేటప్పటికి ఏదో ఒకవిధమైన, చెప్పడానికిపిల్లేని మనోవేదన కలిగింది. కాని దాన్నేమీ లెక్కచెయ్యలేదు. తరువాత మీర్జాకూడ ఎప్పుడూ నా కగడలేదు.

రిజల్టు తెలిశాయి. అనుకున్నట్టుగా నానంబరు మొదటితరగతిలోనే ఉంది. అందులో, యూనివర్సిటీకల్ల ఫస్టున వచ్చింది నే నొక్కడాన్నే అయినాను. నాన్నగారు చాలా సంతోషించారు. కొంతమంది స్నేహితులు నన్ను ఇంగ్లండు పంపమని సలహా నిచ్చారు. మా కాలేజీ స్త్రీ విద్యార్థిని లంతా నాకొక టీచర్ ఇచ్చారు. మాకాలేజీ ప్రిన్సిపాలువద్దనుంచి ఇంగ్లండు పంపితే నెలకు ఎనిమిదిపానులు స్కాలరుషిప్ ఇస్తామని లెటరు వచ్చింది. సరి, అడ్డ మెవరు చెబుతారు? ప్రయాణానికి నాక్కావలసిన వన్నీ తయారయినాయి. స్నేహితులు, బంధువులు— అంతా బాంబే ఎక్స్ప్రెస్ కు వీక్షొల్పుడానికి స్టేషన్ వద్దకు వచ్చారు. చాలామంది ప్రెస్ ఫోటోగ్రాఫరులు నాఫోటో తీసుకున్నారు. తరువాత రైలు సాగిపోయింది.

నాన్నగారు, అమ్మ బాంబేదాకా వచ్చారు. వాళ్లిద్దరి ప్రేమాశ్రువుతోటి రాజపుటానా స్టేషనులో ఇంగ్లండుకు వెళ్లారు.

౩

మూడేళ్లయింది. డి. యస్. సి. డిగ్రీ తీసుకుని ఇండియాకు తిరిగివచ్చాను. ఈమూడేళ్లలో నాలో ఏమీ ఎంతతగ్గ మార్పు కనుపించలేదు. ఇంగ్లండులోకూడ నేను శాకాహారినిగానే యుండేదాన్ని కాని మీర్జాచిత్రాన్ని మాత్రం నాహృదయంలోనుంచి తుడిచివెయ్యలేక పోయినాను. బ్రహ్మచారిణిగా ఉండాలనుకున్న నానిశ్చయాని కేమీ భంగం రాలేదు కాని ఇదివరకటివలె నాతో మాట్లాడానికి మీర్జా లేకపోవడంచేత చాలా కష్టంగా ఉండేది.

నేను ఇంగ్లండు వెళ్లివచ్చానని నాన్నగారు పెద్ద పెద్దవాళ్లందరికీ ఒక పెద్ద ఎట్ హో మిచ్చారు. దానికి అన్నిడిపాట్లుమెంటుల్లోని పెద్దఆఫీసర్లు, డాక్టర్లు, వకీళ్లు, కొన్నిమొంబర్లు జాతిమతభేదాలు లేకుండా హిందువులు, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, పార్సీలు, ఆంగ్లోఇండియనులు, యూరోపియనులు చాలామంది వచ్చారు. మీర్జా రాలేదుకాని ఉస్మాన్ జాగారుకూడ వచ్చారు.

అతిథుల్లో చాలామంది ముఖ్యులు నన్ను చాలా ప్రశంసించారు. ఉస్మాన్ జాగారు లేచి నావల్ల సంఘానికి నూతనోత్తేజం కలగాలని వాంఛించారు. తరువాత నాన్నగారు సందర్భం పురస్కరించుకొని మీర్జాక్షేమం విచారించారు. సమాధానం వినేటప్పటికి నాగుండెలు బ్రద్దలయిపోయినాయి. ఏమంటే, పెండ్లయినప్పటినుంచి మీర్జా చాలా జబ్బుగా నున్నాట్ట. ఇప్పుడు జబ్బు చాలా ఎక్కువగా ఉందట. ఆపెళ్లాం కాస్తా ఇతని నిరాదరణ భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకుందిట... ఉస్మాన్ జాగారి ముఖంలో చాలాపశ్చాత్తాపం కనపడ్డది. వందంతా అయిపోయి అతిథులంతా వెళ్లిపోయినతరువాత నాన్నగారితో చాలా కనంగా ఇదివరకటి తన మాటలు మరచి పోవలసిందనీ, ఇంకా ఈట్యంటియత్ శంచరిలోకూడ ఇతరు లేమనుకుంటారోనని అంతరాత్మ వ్యవకున్న సంస్కరణాన్ని చెయ్యలేకపోయినందుకు తరువాత చాలా చింతించాననీ, ఇప్పుడు మరేమీ ఇబ్బంది లేక పోతే పెండ్లికి నాకేమీ అభ్యంతరం లేదనీ చెప్పారు. ఇంకా నాతో పెండ్లి కాకపోతే మీర్జా బాకడేమో నన్న భయాన్నికూడ కనుపర్చాడు.

నాన్నగారు మందహాసంతో అన్నిటికీ తలదాపారు. తరువాత నాతో అతని కారులోనే వెళ్లి మీర్జాను చూచిరమ్మని చెప్పారు. నేనుకూడ సరేనని ఉస్మాన్ జాగారి కారులోనే బయలుదేరాను.

మేడమీద వరాండాలో ఈజీచైరులో పడుకొని ఉన్నాడు మీర్జా. సదా ఆలోచనాపూరితంగాఉండే

ఆకోలకళ్లలో తేజస్సంతా ఇంకిపోయింది. ముఖమంతా జీవకళలు ఎండిపోయి తెల్లగా పాలిపోయింది. నున్నని చెంపలు శుష్కించి లోపలికి వీక్కుపోయినాయి. మెట్లు మెట్లుగా కళ్లమీదికి పడుతూఉండే క్రాంతా విహరితంగా వెరిగి నాలుగువైపులా ఆవరించుకుంది. ఈస్థితిలో ఉన్న మీర్జా ఆకస్మికంగా నన్ను చూచేటప్పటికి స్తంభించిపోయినాడు. కళ్లనిండా నీళ్లు నిండిపోయినాయి. తటాలున నేను వెళ్లి మీర్జాచేతుల్లో వాలిపోయినాను.

అస్థిచర్మాపశిష్టంగా నున్న చేతుల్లో మీర్జా నన్ను గట్టిగా గుండెల్లో అదుముకుని శుష్కించిపోయిన కంఠంతో 'శంపా' అని తరువాత మాట్లాడలేకపోయినాడు. కళ్లలోనుండి నీళ్లు అనర్గళంగా ప్రవహించినాయి...

“నేను లేచి కర్చీఫ్ తో కళ్లు తుడిచి.....”

నేను లేచి కర్చీఫ్ తో కళ్లుతుడిచి “ఇలాచూడు” అని చెప్పబోతూఉన్నాను. ఇంతలో మీర్జాకళ్లు మూతలుపడిపోయినాయి. అతితీవ్రంగా ఉన్న హృదయచలన మాగిపోయింది. ఇంకా చెప్పేదేముంది? నాప్రణయమూర్తి ప్రాణహయపులు ఈమహావాయుసముద్రంలో విలీనమైపోయినాయి.

* * * *

అంతటితో నాలశ లడుగంటినాయి. నాశక్తిలో సగం మీర్జాతో అస్తమించిపోయింది. నానాటికీ నీర్జీవత

శ్రేష్ఠతను తెలుపు గుర్తు

వి. హెచ్. ఆర్. ఇంగువ
త్రివర్ణపట శోభితమైన గ్రంథ సముదాయ
మున తీ దిగువ విలాసమునకు వ్రాయుడు.
ఉచితముగ పంపబడును.

వర్జివన్ దాస్ హిర్జి & కో
194, గోవిందప్పనాయక్ వీధి, మద్రాసు.

The Indian Mutual Life Association Ltd.,
Head Office:—69, Big St., Triplicane, Madras.

ఇండియన్ మ్యూచువల్ లైఫ్ అసోసియేషన్

లిమిటెడ్

హెడ్ ఆఫీసు:—69, బిగ్ స్ట్రీట్, ట్రిప్లికేన్, మద్రాసు.

మీజీవితభీమాకు అన్ని విధముల ఆదర్యమైన సంస్థ. నిర్వాణమందును, నిర్వహణమందును, అన్ని లాభములకును, పాలిసీదారులదరకు పరస్పర సంబంధముగలది.

మొదటి మదింపులోనే మంచిబోనను ప్రకటింపబడినది.

గౌ. న్యాయమూర్తి సర్. వి. రామేశం, కెటి. గా రిట్లు వ్రాయుచున్నారు:—

“ ఈకంపెనీ ఆరంభదశలోనే నే నిందు సభ్యునిగా జేరితి. ఈ ఆరుసంవత్సరములలో నిదిగాంచిన అభివృద్ధికి నేను సంతసించుచున్నాను. ఈకంపెనీకి పెట్టుబడిగాని, పెట్టుబడిదార్లు గాని లేకనే, కేవలము పాలిసీదార్లు తమంతట తామే నిర్వహించి పొందిన యీ అభివృద్ధికి ప్రతివారును గర్వింపవలసియున్నారు.

ఇంకను యెక్కువ ప్రచారములోనికివచ్చి దినదినాభివృద్ధిని గాంచుటయేగాక, అమెరికా, ఆస్ట్రేలియాదేశములలోని పెద్దసంస్థల వలెనే ప్రజోపకారియై యుండవలెను.

దీని నిర్వహణభారమంతయు వహించి జయప్రదముగా నడపుచున్న డైరెక్టర్లను, పాలకవర్గమును అభినందింపవలసియున్నది. వీరిట్లే శ్రద్ధాభక్తులతోను, మితవ్యముతోను, దీనిని ముందుగాడ నిర్వహించెడువో అచిరకాలములోనే దక్షిణహిందూదేశమున ప్రజానురంజకముగా పరిగణింపబడుటకు సందియములేదు.

శ్రీయుత వి. రామదాసు పంతులుగారు, అడ్వోకేట్, ఎక్స్ మెంబర్, కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేటు:—సాధారణముగ వ్యాపారాభివృద్ధికై పెద్ద మొత్తములు ఖర్చు పెట్టవలసిన యీరోజులలో యితమితవ్యముతోను, శ్రద్ధతోను నిర్వహించిన యీకంపెనీ పాలకవర్గమువారి చాకచక్యతయే ఇందు కొనియాడదగినవిషయము. ఈసంస్థ కేవలము పాలిసీహోల్డర్లతోనేర్పడి, అన్ని హక్కులయందును, నిర్వహణమందును, అన్యోన్యసంబంధముగలదియై యున్నది. దీని నిర్వాణము సహకారపరపతి సంఘములవద్దటిని అనుకరించుటచే నాకుబాగుగా నచ్చినది. ఇట్టి సహకారసంఘములు యభివృద్ధిజేంది జయప్రదముగా కొనసాగవలెనని నేనెల్లప్పుడును యుష్టి ప్లూరుచుందును. ఈ ఆరుసంవత్సరములలో మీరుగాంచిన యభివృద్ధికి నేను మిక్కిలి సంతోషించుచున్నాను. మొదటి మదింపులోనే పాలిసీదారులకు తృప్తికరముగా పంచిపెట్ట గలిగినంత ధనము మిగులుటకూడ గమనించితిని.

ఇంతటి కృషి, నల్పిన మీసంస్థను యెల్లరును బాగుగానెరిగి, పాలిసీదారులు గాచేరి, మీకుతగిన ప్రోత్సాహమొసగుదురని నాకుగట్టి నమ్మకముగలదు.

“ ఇండియన్ మ్యూచువల్ ఏజెంటుగా పనిచేయువారికి ద్వివిధలాభము. ఒకటి నిష్కళంకమైన ప్రజాసేవ, మరొకటి మంచిరాబడి.

ఏజెన్సీకొరకు దిగువ విలాసమునకు వ్రాయును.

జనరల్ శక్రటరీ, మద్రాసు.

ఎక్కువౌతున్నది. నేనూ మీర్జా కలిసి ఎన్నెన్నో ఘన కార్యాలు చేయాలనుకున్నాం. అన్ని ఆశయాలూ మట్టిలో కలిసిపోయినాయి. మీర్జాలాటి విద్యావంతుడు, ఉద్రేకపూరితుడు నైన యువకుణ్ణి కోలుపోయినందుకు దేశమాతకూడ దురదృష్టవంతురాలు.

ఇప్పుడు నేను మాలమ్మగృహా స్థానమునఁబడి బ్రహ్మచారిణిగానే ఉండదలుచుకున్నాను. మాడ్చిల్లో ఒక హిందూముస్లింలీగు స్థాపించి నా శక్తంతా ధారపోసి హిందూమహమ్మదీయుల ఐకమత్యానికి పాటుపడుతున్నాను.

భ్రమ-ప్రమాదము

క్రైస్తవల్లి సూర్యరావుగారు

చేసిన సేర మిట్టిదని చెప్పి యొనర్చిన యాజ్ఞ కొప్పి దీ
ర్హాసికీ గంతమిచ్చెద ననాదృతి కేమినిమిత్త మెన్నఁడుకొ
దోసిలియొగ్గి యుండి మనుడు స్థవదంఘ్రులయొద్ద నన్ను నే
బాస యొనర్చుమన్నను ననశ్యము సిద్ధము సోదెమాడుమా.

నీకారుణ్యము నమ్మి యెల్లపుడు నిన్నే దైవమ స్మరితతో
లోకాతీతవిధంబునం గొలిచి నీలో నున్న నన్నిన్నినా
శ్లేకాగ్రంబుగఁ గాంచుచుం దెలియలేదే నాగుణం బక్కజం
బై కాన్పించుఁ దలంచువారలకు నీవ్యత్యాస మాశ్మేశ్వరా.

సాంగత్యం బుపకారకంబు సకలాకామాలమా ప్రాపున
ర్వాంగానేచనకంబు నీపాడవు భార్యారూపభాగ్యంబవం
చుం గొండాడెద వింతదాక మెఱమెచ్చుల్పోలె గన్నట్టు నీ
యంగారాత్మను ముగ్ధబుద్ధిని నవశ్యాయంబుగా నెంచితిక.

పారుగురక బహుగౌరవాదృతులతో బొత్తై సుఖంబున్నవా
రిరువు రాకొకబెంగ లే దనుచు సర్వభ్యంబుగా నున్న యి
ద్దఱు నీనాతలిదండ్రు లేమగుదురో దబ్బాటుగా విన్న నీ
త్వరితాకృత్యము గుండెబద్దలయి వృద్ధత్వంబునం గుండరే.

ఏమని చెప్పువాఁడవొకొ హేతువు నీకెవరైనఁ గన్యనీ
రా మొదలింటి కాంత యపరాధ మదేమన నచ్చుఁజెప్పు నే
నే మఱిపూసవంటి తరుణిమణిఁ బెండిలిచేసి హాయిగా
నీమెయి వీడి చేసిన యకృత్యము దోషము నీఁగఁబోయెదక.

అని క్రుద్ధుండయి యున్న నాకు నొక యార్యరత్న మగ్రస్థలి
న్వినయాంజల్యభిరామయై పలికి వేవేరితుల స్వేద న
స్థనలింపం దగ దేగు మిచ్చబడి నీనాయంటిలోనుండి నా
పనికిం బోవఁగ వేళ యయ్యె నిక నిల్వం, బల్కు నొక్కింతయుక.

విసమది యెంత గావలయు వృశ్చికజం బభిలాంగకంబులకొ
విసృమరమా తుణంబునను వేగమ పొ మ్మిటనుండి పుట్టిని
ల్యసలక చొచ్చి యుండు మట, మాటకు మాటతెవు ల్నిజంబుగా
నుసలను మాట నిస్తుఱిచి నోటను మాటలఁ లేవు పల్కఁగక.

విఱిగిన మానసం బతుకువేసిన వేసిన యట్టులుండు న
చ్చార యట నంటఁగాఁగ దినుముంబలె నెన్నఁడు మచ్చ మాయనే
కురుపు కేమించిన న్వదలుకొంటిని నీయనుబంధ మేగు మొ
క్కరు వినకుండ మీఁద నెటుగాఁగలదో తలవ్రాలు తప్పునే.

భేదములేనినాఁ డొకటి వీనిది వానిది యొండటంచునా
లేదది కల్గినప్పు డొక లేళముగానియు నన్యవస్తుసం
పాదనమందు నాసగొనఁ బాడియె నీదని తీసికొమ్ము నేఁ
గాదన నెద్దికావలయుఁ గంచము ముంతయుఁ బెట్టె బేడయుక.

వదలింఁ జాలు నే నరిగి వచ్చెడులోపలఁ గొమ్ము నీవి, నేఁ
బదిలముచేసికొందును స్వభాగము పిమ్మట నిచ్చెతాళము
ల్పదియగుచుండె నంచు జలపానముఁ జేయక నేగె కాలకుకొ
మడికిఁ దిరంబులేనపుడ మాత్రము సర్వ మసహ్యమే యగుక.

బ్రదుకె సమస్తముం బుడమిపా లగుచుండిన నామెమాత్ర మే యదిగొను నోరుమాకికొని యాతడను వచ్చుట వేచియుండి, నే నెదియును గొంచుబోను గలయెల్లవి నీనువి, నాలి నేన, నే వదలెను సొఖ్యమొందు నెలవాయని తల్లెను సంజీవీకటిక.

జల్లున గుండె నీరయిన జాడ నతం డొకబల్లమీద మూ ర్చిల్లవడెం గనుల్వడియొ జీకటియింటను జిమ్మచీకటుత్ పెల్లుగ నాక్రమించె దివెనెట్టంగ నెవ్వరు దిక్కులేరు చిం తిల్లిన గార్యమేమి పాలతిం జెయిచేతుల గెంటివైచినక.

రాతిరి తిండిమానె నిదురంగొను నెట్టులు బిక్కుబిక్కుమం చాతడను నాల్గుజాలు నొకహాయనముట్టులు పుచ్చె వేకువ నూతలువడ్డ కన్నులను ముజ్జగము ల్నకలార్థమాన్యమై వేతనకుం గనంబడిన విహ్వలడై యొకకొంతనేపటక.

లేచి దిటంబుడచ్చుకొని క్లేశము భేదము దోచకుండ గా లోచితకృత్యము ల్నడపుచుండెను నాటికినాటికి స్వమా లోచనచేయుచుం గమలలోచన పుట్టినయిల్లు నేరి ల జ్ఞాచలితాత్మయై తెలిపె సర్వముఁ దల్లికి దండె కల్లనక.

పొక్కె గ్రమక్రమంబుగను బున్నెము నన్నెము బంధుకోటిలోఁ జిక్కిరి సిగ్గుచేత నలచేడియవారలు సిగ్గుమీదఁ జెం పెక్కిన మానహానికిని తెల్లగఁ జింతిలి రామయత్రవా రొక్కరిమోముఁ జూచుటకు నొక్కరుఁ జాలర వారు వారలక.

తండ్రి కుమారునొద్ద కొకతామసి వచ్చి యిదేర నీవునుక వాండ్రును వీండ్రునుం బలకు వార్తలు వింటివో చాడిచెప్పువా రుండ్రు స్వభావతుచ్చు లదియొక్కమ వారిది తప్పుగాదు తాఁ దీండ్రును విన్నవని చెవిద్రెంపంగ న్యాయము నీతివేత్తరుక.

ఎన్నడులేని సంశయ మదేటికిఁ గల్గెను ముందువెన్న మే మున్నది లేదె మీరు పొరుగురను నొంటిగ నున్నయంత నే చిన్నతనంబుగాక యిటుచేయంగ నీ కధికార మేది య న్నన్న యొనర్చినాడవె యనర్థము మించిన దేమి చేయుదుక.

చూడంజాలము వారి మోము లెపుడుం జాట్టంబుఁ బక్కంబు లే నాడుంగూడమొ నేటితో మన ఘరానాపోయె రాదారి నే జాడ స్నేనయ పూరుపొండనని సంచారంబు మున్నోల నే వ్రీడాశూన్యతఁ జేయువాడ వది నీహృద్విధి యోజించితే.

అనుచును జెప్ప మించె నెవరన్నను నాయన యేమికార్య మే నొనరిచినాడ నోరువక యొక్కమివంబున నిట్టికార్యమే జను డెటులాడనిమ్ము గడుశాంతిగ నన్నియు నే భరింతు టొ మ్మునఁ బ్రాయిత్యుట్లు దుశ్చరితముం గనియోర్వంగఁజాల నాసతిక.

ననుఁ గరుణించి వీడుమని నాయనగారిని గ్రమ్మటించి యుం డెను దనయుం డొకండ జననీజనకు లృది నొచ్చి యేమిచే యునో యని మాత్రు నేనుక యోరిమిచెప్పుమఁ జెండ్లిచేయలే దనుకొనువార మించుకయు నంగదఁబొందకు మమ్మ మాత్రురా.

వాడియునోడఁబోసియును భావ మెటుంగఁగ లేనినాని నే మాడిన లాభమేమి తగునాయని మేము సమక్షమందు నాఁ జాడము దైవ మాడుగులునుం దయచేసిన నిట్టిపట్టులం జాడకపోదుమో యతని నూన్యత మెన్వరిభాగ్య మెట్టిదో.

తనయలఁ గాంచువారలకుఁ దప్పవు దుఃఖము లెన్నిభంగులక మన మొగమందె ప్రాద్దుపాడమంగను లేదని శాంతచిత్తులై మనుచుచునుండి రాత్మజః; గుమారికమాత్రము నాగు నెప్పుడే సునిశితమా పరాభవము చూపి వశుండుగఁజేయ నెంచెడుక.

రాడనునిశ్చయంబునఁ బురంధ్ర రుభాభరభిన్న నేడొ మ ర్నాడొ శరీరమోక్షము నాడులలెక్కయకాని లేద, యీ పోడిమిఁ జాడ రావలయుఁ బూర్ణ సుధాకరమూర్తి మోము నే జాడనో చూపవే కడుఁ బ్రసాదమునం బోడనూపి పోగదే.

అని యొకజాబు నాథునకు వందఁగఁజేసె నుపాంకురీతి దా నిని గని తారకాపుత్రిగ నించెను నీరము అన్నదోయిఁ బో వను దలపోయుఁ గ్రోధము నవారిగరా నుడుగుక, ధనాశ మే నునఁగల భూషణంబులకునుం బజితెంచె నబందొ యెవ్వరేక.

వనిత ననన్యజీవిత నెవంబిడి త్రోలి యుపేక్ష చేసి గుః ఖనిబిడయై నిరాశఁ దనకాయము వీడుచు సంత్యదర్శనా రిని నను వేడె, నే మనుచు ధీరుడనై చనువాడఁ దిట్టరే జనులు తొలంగ నేటికిని జాయకు నాకును గర్మబంధముత్.

ఈగతి మిన్నకుండె, మృతియే మదహంకృతిశాంతిమాల మం చేగఁడ, దైవయోగమున నింకొకయూరికి మాటిపోయె ను ద్యోగము, దాన సర్వమును నోరువరానిది యయ్యెఁ, గాంతయుక రోగముచే మృతించె నని రూఢిగ నూరికి నేగ నంతటక.

నూతనపట్టణంబునను నూతనరీతిగ నుండ నేరికే నాతనిపూర్వవృత్త మట ఖ్యాతముగాదు సుదూరమాటచే నాతి గ్రహించి మాటుపు, మనంబునఁ గ్రోధము రౌటుకోఁగ న జ్ఞాతగతిం బ్రయాణమయి సత్రముక్రేవను మూలయింటిలో.

వేసము మార్చి మా టుడిగి వెంగలివోలె వసించియుండె ను ల్లాసముగాఁ దదాకృతివిలాసములుం బడిమంది చూచి యి ట్లిసతి యుండ నేమనుచు నెంతయు నెంచిరి యెంచుచుండి, శే దోసమయంబునం గనియొఁ దోయజనేత్రును దానిభర్తయుక,

ఎవ్వతె యీమె, లే చెవరు నిష్ఠుల బంధులు, మాఁగ దేటికో
యివ్వెడి నుండునంచు నొకవృద్ధును వడ్డపహదాసిఁ గోరఁగా
నవ్వుచుఁ బల్కె నాజరల నాయన! యెక్కడనుండి వచ్చెనో
జన్మని, కార్య మే నెఱుంగఁజాలను గాని యతిప్రగల్భయా.

మాటలు రావు దా నొకటిమాత్రమె లోపము విత్తవంతురా
తొటను నన్ను దానిగ నయంబునఁ బాలన చేయుచుండె, నాఁ
బూటకుఁ బూటకామెఁ దలపోయుచు, నేనొకరుండ నామెయుం
బోటియొక్కర్త కాపురము పొందగు నేమె యటంచు నెంచునుక.

సతి మరణించె నిందనుక నాఁగెను నావటువృత్తి యింతలో
మతియును మాటజొచ్చినది మానిని యుండిన వేయియేండ్లు నీ
గతిన చరింతుఁగాని- యని కామినికై ముసలాపెఁ బంపె, న
య్యతివయు జాలవార్తమునఁ బ్రాణపతిం గనసాగె నిచ్చలుక.

జరతయు నప్పటప్పటికి సన్నక సన్నగ వచ్చి యోయి, యా
తరుణికి నేను నిష్టజీవి దార్ధ్యము గాఁగను నీమనోగతం
బరయఁగ సన్నలం దెలియునట్లుగఁ జూపను జాల నీవు నే
ర్పరివగు దొక్కమాపు చనరాదో బయల్పడు నెల్లయర్థముతో.

ఏనొకదాన నుండు మరియెవ్వరు రారు భుజించి యింటికిం
బో నదనైనయప్పు డొకప్రాద్దున రమ్మ మిషాంతరంబున
నానిని యింటివాకిలి ప్రమాదమునంబలె విప్పి యుంతు పీ
లైనను జూచితొ మృతిరహస్యము దీని సురక్షచేయుమా.

ఈనొకరుండ వామె యిట నొంటిగ నున్నది, యేమె యెప్పు డే
యేవ జనించునో పడిన యేనియు ద్వాయము పాటవచ్చు నీ
భావ మెఱుంగఁజెప్పు శుకవాణి గ్రహించినమేలు మాఁగకుం
బావనబుద్ధి కేకొఱత వాటిల దాంతర శేముషీక్రియక.

ఒల్లనినాఁడు పోఁబనుచు నొక్కటిచేయదు బుద్ధిచెప్పుచుం
జల్లఁగ నూరకుండుఁ దనసంగతిమాత్రము సంశయాస్పదం
బెల్లర కానటంచు-వరియించిన మంచినకాదె చెన్నముం
దల్లలితాంగి కొక్కరును నడ్డము పెట్టెడువారు లేమిచేక.

పండో కాయయె చూచుదాఁక నొకఁ డెవ్వఁడుక గ్రహింపంగరా
కుండం జూడము, వెట్టిముండ నని నన్నురెల్ల నిందింతు, నా
తండ్రీ! భద్రము, తార్కుకత్తె ననుకొఁ దప్పొ జువీ, నీకు నే,
జొంఁడొ దుర్యత మబ్బెనేని చెడ దాయుర్హానియో పిమ్మటక.

ఈవచనంబు లాతనికి నింపయి తోఁచెను గాలచోదనక
భావసుబోధసంజ్ఞలను బాగుగ నేరుచుచుండె, సృష్టిలో
భావ మదొక్కటే యగును భావలు వేరయియున్న నేనియుం
గావున సంజ్ఞలంద గజగామినిఁ దేర్చిననంచు నెమ్మదిక.

కనుఁగొని యొరవాకిలి యొకానొకనాటను నమ్మచీకటిం
జనియెను లోనికి నిర్వచితంబున నాసతి విన్నవంచును
దున నట నార్కుబైట ముదితొయ్యలి యంగడినుండిరాక వే
చినది యదెత్తుగాఁ బురుషునిమ్మ ములం గని నుండె నీరుగక.

తనకై తీసెను దల్పు వృద్ధ యనుమోదం బాతినింజేరె, నా
తనిజూడ స్థయ మామె జేరె, నుభయుల తండ్రాత్తులై రైన న
వ్వనితారత్నము వాని యానగరిమం బాటించి పూర్వాశ్రమం
బున నాత్యేశ్వరుగా నెఱింగియును మోముం ద్రప్పి యిల్పొచ్చినక.

వెంబడి మెల్లమెల్లఁ జని వ్రేల్చిడి జప్పటుల న్రచించుచోఁ
దొంబదియేండ్లతోక్కు త్వరతోఁ జనుదెంచి బహిఃకవాటబం
ధం బొనరించినంతఁ జెలి ధైర్యముతో మెమెమెమ్మెమెమ్మెమే
బెంబెయటంచు రోదనము పేర్చి నొనర్చెను చ్యవ్యర్థిగాఁ ద్వరక.

ఇస్సిసు! భీతిలస్వలవ దేమియుఁజేయను గోలచేయకుం
డిస్సిసు! నోరుమూయుఁ డని యిద్దఱఁ దేఱుచుఁ గాని మేనునకొ
బుసున్న భీతిచే బొడమెఁ బుల్కులుఁ గంపము, మాటలాడ లే
కిస్సిరొయంచుఁ గూలఁబడియె నివశకుంఁడయి యొక్కతిన్నెకైక.

ఎఱుంగనిభీతి యాతనిది, యింతి డెఱింగినభీతి యట్టు లీ
ద్దఱు నొకచోటఁ జేరుటను దైవవశంబగు పారవశ్య మా
నెఱతనకానిఁ జెందెఁ దరుణిమణి, నాథుఁడు మే నెఱుంగఁ డం
చెఱిగి బిరాన వేసము నివృత్తము చేసి యథాపురాకృతిక.

వీవనమీఁద నీర్చిలికి పీచుచునుండఁగఁ గన్ను విచ్చి యా
భావజరూపుఁ డంగనశుభాకృతిఁ గన్నులు విప్పిచూచి యో
హోవివశత్వమే పాసఁగు, వ్రేఁగఁగు గంటి కనిష్టదర్శనం
బోవెడమాయలాడి మృతిసొందియు నన్విడ వెంతకర్మమో!

అనుచు న్నేత్రము లొయ్య మాసికొనియన్నా యెంతకష్టంబో యీ
ముసిమాపే గ్రహబాధ దయ్యపుగృహంబుం బొచ్చితికవృద్ధయం
బెనుభూతం బగునేమె యంచు నిలువ న్వే యింతి యాలింగనం
బును గావించిన తేచిపోయె మసులు లుల్లోకము ల్దాటుచుక.

ఏల మనోధీనాథ, వెఱవేల నను న్వెఱవంగవల్లటం
చేల వెఱంగొన న్నిను మతేమియుఁ జేయను నన్నుఁజూడు ము
నీలదనూనతామరసనీరసకృన్న యనాంచలంబులక
గాలియు ధూళి భూతములుగా విటమన్నది నేను నమ్మనే.

ఒకపటి నన్నుఁగన్నుఁగవ నొప్పుగఁ జూడుము నాపిశాచరూ
పకకళ దూలిపోవును, భవద్వచనామృతవృష్టి, చచ్చిన
ట్టికతిననీదుమ్రాలసు బటిష్టతరీరను జూపుఁ గష్టరా
లికిని సువాసినీత్వమృతి లేఖనభాగ్యము ధాత గూర్చునే.

అనిన నొంత కష్టమిది యంగనఁ గాంచియు నమ్మలేక మే
ల్లన ముకుళించి వెండియు సలజ్జగ విచ్చి కనుంగొనంగ న
ట్లనె పొడుపూప నేర నిది టక్కిరియో మటుమాయయో? యెట్లై
నను మరలంబు తప్పవని నాతిని ధీరతఁ జూచినంతటాక.

పడములమీఁద వ్రాలి నిజభామిని పల్కును నమ్మవేల నీ
పడములయాన, నేన, నను భార్యగఁ జేకొనినాడె వీవు, నీ
కుడయ దొలంగినంత జనకుండును దల్లియుఁ గుండ నంగుఁ బో
యి దిగులుచే నకాలమృతి నేగెద నంచు లిఖించి పంచితాక.

నీ విటువచ్చినట్లు విని నీకొఱకై యిటు లేగుదెంచి యీ
క్రేవను నిన్గన న్నిలిచి కృత్యముగా దొరుతోడఁ బల్కు నం
చీవగ మూఁగనోమున నశీష్టఫలంబును గన్నదాన ల
జ్జావతి కేమిగావలయు సర్వము నాధుడకాడె యీభువిక.

చేసిననేర మేమనుచుఁ జింత యొనర్చితి నల్లనాఁడు నే
నాసరసీజలంబులను నాడఁగ బోయి పథంబునందు న
న్నాల్గిని యొకండురాఁ దొలఁగ నాతఁడు నన్గని తప్పుకోఁగ వ్య
త్యాసత న న్నతండు మఱి యాతని నేనును దారసింపమే.

అదియేమో నిను బాధపెట్ట నను నట్లానాఁడు పోఁద్రోలియుం
డును వంచుం దలపోసి యారయఁగ నిమ్నుం జేరి సందేహముం
బ్రదులంజేసి యనంతరంబున ననుం బ్రేమించెదో మానుదో
విదితంబైనను జావవచ్చునని యుర్వి న్నిల్పితి న్నాయకా!

అనవిని, యూర్చి మోడుగని యా! యిక నుండుము నీవుగాదు న
న్నొనరుపనిమ్ము నీపదపయోగుహవందన మిట్టి నిమ్ము మా
ర్గవయి వెళ్ళార్చినాడను మరందపముం గమలంబునుండి చ
ట్టున బెనరించినట్టి టకటాంకుబలెక స్వగృహంబుఁ బ్రేయసీ!

అదియును నాదె తప్పు, మతి యంతటికంటెను నాది గొప్పత
ప్పదమిది, నీవు గావునను బెద్దటికం బిట నిల్చెఁగానిచోఁ
బరుగురు బ్రువ్వఁ దిట్టొకొ వాల్చినమో మెటు లెత్తుకొంధు ని
న్నిదనములండి యేటి కిటు నింద్యము కార్య మొనర్పఁబోయితాక.

ఈగడదాక దైవము సహించెను నాయవకృత్యము ల్బులే
వేగము లెమ్ము రమ్ము మనవీటికిఁ బోదము, పెద్దదాన! నీ
కిగతియంతయుం దెలిసెనేకద, దాఁపుము దీని, నీవు ర
మ్మా గమనించి మాకడకు మానక నిమ్మును నేను బెంచెనక.

ఇపుడే చల్లఁగ నీగృహంబు విడి నే నీకాంతతోఁ బోయెద
న్నిపుణంబొగతి నాగృహంబునకు, రా నీవు ప్రహస్యంబుగాఁ
జెపుదుం దక్కినవెల్ల రేపనుచు లేచె స్మృత్యుసామగ్రితో
నపరాత్రిం బురి మాటుమధ్యతఱి నత్యానందమార్గంబునక.

పోవుచుఁ బోవుచుం గడుసుపోకల రూకలు బాడుగీయఁగా
నేవగ యంచుఁ, బ్రొయ్యికడ నెప్పుడు నుండెడు నీళ్ల కుండలోఁ
గా విడిపించి మూత యిడి, గాఢముగా మసిబొగ్గుతోడ వే
వేవెలగోడపై గొలికి వేసిరి కొక్కిరియక్కరాలతోక.

రాతిరివచ్చెనా తరుణి, రా నిక నింతటినుండి యంచు బం
ట్రాతును వంటపుట్టికిని టంకము లిచ్చి విదింపఁబంపె; న
య్యో, తెలవాటకుండ నెటులో చని మూఁగది బాడు గీయలే
దేతెఱఁగంచు నేడ్పు నలయిల్ల లయాతఁడు గాంచె నాతిపిక.

ఏ నిదిరించుచుండ నెటులేగెనో మూఁగది చూడలేదు కా
నీ, నినుపంగ లేనె కడకేగిన యీముదిపొట్ట యంచుఁ బే
గోనయితి న్మహాఘృణిలు కొంచెమునాళ్లని వృద్ధురాలు త
న్మానిని నేన చేయుటకు నాఁటికినాఁటికిఁ బోయె నల్లనక.

మూతుఁ ద్యజించె నల్లుఁ డమకుంగునఁ గూఁచు నంతలోన న
మూతురు గానరామికిని గ్రుళ్లుచు గుమ్మడికాయలుంబలెక
లోతగు నూతఁబడ్డటులు లోఁగినవారల కల్లజాబు దా
నేతమురీతి మీఁది కెగనెత్తెను దద్గతి నేమి చెప్పుదుక.

కోడలినిడెఁ బుత్రుడని కోడలు నూడనిఁబాడెనంచు వె
న్నాడెడు నత్తమామలును నాత్మజు లేఖను గాంచి పొంగి ర
కోడలి మంచించేతఁ దమకుం బరువచ్చె నటంచు మెచ్చుచుం;
బ్రోడలుఁ గ్రొత్తడు ల్పుతులపోకల వంకలు దిద్దితీర్పరే!

సీతా సందేశము

విద్వాత్, వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

అంజనేయా !

నమ్మితి దండీ నీదు వచనంబుల నిష్పడు కోరియంచుఁ జి
త్తమ్మున నెంచియున్ దితిజతంత్రముగాఁ దలపోసియున్ విచా
రమ్మున నిన్ను ముంచితి నిరంతరదానవపీడ నొంది భ
గ్నమ్మయియుంట డెంద మింక నాపొరపాటు తుమింపు మారుతీ !

చెంగట నున్నయప్పు డల చిత్రకురంగముఁ దెమ్మటంచు వే
భంగులఁ బీడవెట్టి, యెడఁబాసి మహావిరహాబ్ధి ముంచి భ
ర్తం గృశియింపఁజేసిన దురంతమతిన్ ననుఁ గాంచవచ్చి తే
భంగిఁ దొలంచుకొందువో యపారపుఁ బాపము దీనిఁ బావనీ !

పాణింబట్టినదాదిఁ బ్రాణములకున్ ప్రాణంబుగా నుండు నా
ప్రాణేశుం డెటు లిన్నినాళ్లు నయిచెన్ వారాళి బంధింప, క
క్షీణాహంయువు రావణున్ దునుమ, కాకేలన్ ననున్ దాఁక, కి
ప్రాణం బీతను వింకనున్ విడువ దీపై నేమి పా ట్లున్నవో ?

‘జననివి నీవు నామది వచఃక్రకచంబులఁ జీల్పకమ్మ, రా
మున కొక నీచుఁ డెన్నఁటికి ముప్పొనరింపఁగఁజాలఁడమ్మ, నా
మనవి వినంగదమ్మ, నను మన్నన నేయఁగదమ్మ’యంచు మ్రొ
క్కిన మఱియిన్ దలంప మదిఁ గీల్కొను శోకము, లజ్జ యెంతయున్.

అట్టి మహాత్ముఁ బావను నిరాగను భ్రాతృపదాబ్జభక్తు, న
ప్పట్టున నన్న యప్పురుషభాష లెదం దలపోయ సిగ్గులే
కెట్లుల లక్ష్మణుండు సుఖయేయని నే నడుగంగఁజాలెదన్
గట్టిడినై మహాఘము నొనర్చితి బాచిత మున్నె దీనికిన్?

పట్టాభిషేకంబు పడఁగొట్టి కైకేయి వనముల కంపిన వంతకంటె
భరతుండు వచ్చి దుర్భరమైన పితృమృతి వినిపింప నపు డొందు వనటకంటె
నామనోనాథు శ్రీరామునిఁ బెడఁబాసి పరుచే బడిన పరిభవముకంటె
నీలంక రాక్షసస్త్రీల బాధలచేత సతతంబు నిటువొందు జాలికంటె
నిరపరాధు విశుద్ధు వినిశ్చిలాత్ము-మఱియి సౌమిత్రి నే నన్నమాట లెంచి
కొనఁ గలుగు దుఃఖ మెదనుండి కుమ్మువోలె-గాల్పుచున్నది చల్లాటఁ గందునొక్కొ.

రాముండు వానరోత్తమశరంపర పెంబడిరా, దశాస్యు సం
గ్రామమునన్ వధించి యనురాగమునన్ ననుఁ గొంచుబోవునాఁ

డామహితుండు నామఱది యచ్చపు భక్తి నమస్కరింప నే
నేమని పల్కుదాననని యెంతయుఁ గుండెద నేటినుండియున్.

‘ వెతలు నీకేల వేగ నావీపు నెక్కి-రమ్ము ! గొనిపోదు నారాము సమ్ముఖమున
కందకుండ రిపులకు, నింత కందకుండ’-ననెదవా ? యంతవాడ వౌ దనిలతనయ !

మెచ్చితి నీదు భక్తికి నమేయపరాక్రమశక్తికి, రిపు
గ్రొచ్చి ననుక భుజంబుపయి, కూరుచుకొంచుఁ జనంగఁజాలు దీ
వచ్చటులొగ్రవేగమున నంబుధిపైఁ జనుచుండునంతట
గ్రచ్చట నేను వార్ధిఁ బడఁగా గ్రసియింపవె వారిజుతువుల్ ?
పరపురుషుఁ దాఁకదగునే-వరసాధ్వల, కపుడు నే వివశనైయుండన్
దురితాత్ముడు దెచ్చెనుగా-కరయఁగ నే డట్లానర్ప నగునే నాకున్.

ఎవ్వ రెఱుంగకుండ నను నీదురితాత్ముడు దెచ్చెఁ దొల్లి నే
డవ్వరునక రఘునాద్యహుండు నక్కట దొంగటు మ్రుచ్చిలింపఁగా
నవ్వరె యెల్లవారుఁ దగునా రఘువంశ్యుల కీర్తి మాప, నా
కవ్వల నెవ్వ ఘోరమగు నాపద లైనను మారుతాత్మజా !

అంత యశక్తుడేని మనుజాధిపుఁ డూరక చూచిరం డటం
చింతివారి మి మ్మనుపునే గణింపుము తెండటంచు నొ
క్కింత వచించిన ట్లెఱుంగుదే జగదేశధనుర్ధరుండు నా
కాంతుండు బేలయై యెపుడుగాని యటుల్ పలుకండు నమ్ముమా !

వగపునఁ ‘దెండ’టంచు నొకవైఖరి నాపతి పల్కుఁగాక, నే
నగణితశౌర్యుడౌ రఘుకులగ్రాణికి సతినై, దురాత్ముడౌ
పగతుఁ గళత్రపుత్రహితబాంధవయుక్తముగా వధింపకు
డఁగ నేటు మ్రుచ్చుమచ్చున జనక మదిఁగోరుదు నయ్య పావనీ !

తనయుంగరంబు గాంచుచు - దను వొక నెలదాఁకఁ దాల్చుదాన నటుషయిన్
ననుఁ గావఁడేని నామా-ఱని పతికి శిరోమణిని సమర్పింపు దయన్.
దశకంఠకంఠవిదళనంబు నేయక నాకంఠదాహం బణంగ దనుము
రాక్షసీదుఃఖాశురాజిఁ గాంచకయున్న నావేడికన్నీ రణంగ దనుము
లంకను భస్మావిలంబు చేసినఁగాక నాచిత్తతాపం బణంగ దనుము
తనవచ్చి రాములు గనకుండ నూరక నాప్రాణవాయు వణంగ దనుము
బ్రదుకుఁగదయంచు నాలసింపంగ నీత-తను వసురభోజనం బౌట తథ్యమనుము
రామునకు భక్తి నాచేయు ప్రణతు లనుము-మఱదిఁ గోరితి ననుము తుమాపణంబు,
అడిగితి నేమమం చగచరాధిపుతో, యువరాజుతోడఁ బే
ర్పడిన ప్లవంగయూధపరిపాలకముఖ్యులతోడఁ బల్కు మె
ల్లడ జయలక్ష్మీఁ జేకొనుచు నేఁగి రఘూత్తముఁ దెచ్చి వేగ నా
యడ లడఁగంగఁజేయు మనిలాత్మజ ! నీకు శుభంబు లయ్యెడున్.

గుప్తు లేనాటివారు?

జయంతి వెంకటకృష్ణరావుగారు

మనదేశచరిత్ర పాశ్చాత్యచరిత్రకారుల కల్పనాసామర్థ్యమునుబట్టి నడచుచుండునుగాని సత్యమునకును దానికిని సేమాత్రము సంబంధమున్నట్లు తోచదు. ఆదిని ఫేర్లూజ్, ఆఫ్రే ప్లీట్ పూర్వనాణెముల గాంచి యూహించిన యూహలును, మాక్స్ ముల్లర్ మాక్స్ సత్ మొదలు గాగల పండితుల వాఙ్మయపరిశోధనలును దాస్యభారతజాతికొక జాతీయతగాని, చరిత్రగాని, ఖ్యాతిగాని పాశ్చాత్యపాలకలోకము కనుదెరువకమున్నున్నయట్లు అంగీకరింపనీయక వారిచే మనచరిత్రాంశముల నెన్నిటిని క్రీస్తుశకములోనివిగ జీర్ణింపజేసెను. అంతేకాదు, చాణక్యుని దండనీతియు, అశోకుని మతపిచ్చియు, హర్షుని ఛాందసమును, ఔరంగజేబు రాజ్యతృప్తయు, శివాజీ దోపుడుబుద్ధియు మాత్రమే స్ఫుటముగ చిత్రించు చరిత్రకారుల విశ్వామిత్రము ఈ పూర్వచరిత్రపరిగణన పొరపాటున జరిగిన ట్టుహించు నవకాశ మీయదు.

Year Books అనుపేరున వార్షికపాలనచరిత్రలు ప్రకటింపబడునపుడెల్ల మనపత్రికలు చేయు విమర్శనలే పాలకాదర్శములను, సత్యప్రియత్వమును వేనోళ్ల చాటుచుండ అట్టి కూడనిపనికై మాకెందు కార్యమ? కాని పుక్కిటిపురాణములుగాని విశ్వసింపదగుచరిత్ర లెట్టివియు మనకు లేవనియు, శాసనాదులగల వ్రాతలెల్ల కవికల్పితా లంకారములుగాని నిజముగావనియు, విదేశీయయాత్రికులవ్రాతలు, దేశభాష నెరుగని యజ్ఞానులు విన్న పిట్టకథలనియు మెకాలేకాలము నుండి వినుచున్న పాతములవలన దేశీయచరిత్రపరిశోధకులును వారు మెట్టినదారినే పడి దరిగానక కొట్లాడుచున్నారు. ఇట్టిభ్రమనుండియెంతటిచారిత్రకోద్ధృంధముననైన 'కాబోలు', 'కానోపును', 'అని తోచును', 'ఉహించుచున్న' అని వెక్కిరిస్తూ విషయవర్ణనచేయుట వాడుక యైనది.

కావున నవీనులును, ఉద్యోగవాంఛనో, లేక గౌరవాభిలాషనో పాశ్చాత్యవిద్యాలయములలో మనపౌరాణికభాషల కొలదిగ నేర్చి యుచు తమదేశీయులు కూడవేసిన మనపౌరాణికసామగ్రిల యుబు

సుపాకకై తిరుగవేసి పరిశోధనఫలితములని కల్పితగాధల సేర్పుగ వ్రాయువారును మనకు గురుపీతస్థులుగ భావింపక, కొంతకొంత వారు సమన్వయింపనేరక యవిశ్వసనీయములని వీడిన పరికరములను, స్వతంత్రముగ మనవారు పరిశోధించినయెడ మనదేశచరిత్ర యిట్టిదని, నేటికైన మన మెరుగ నవకాశ మబ్బును.

ఇందు కుదాహరణముగ ప్రఖ్యాతగుప్తవంశీయపాలనకాల మొకటి యీర్వాసమున చర్చించి యావిషయమున పాశ్చాత్యులు వ్రాసిన వ్రాత లెంతగ సత్యమారములయ్యు దేశీయపరిశోధకులగూడ భ్రమపా లొనరించెనో చూప నెంచితిని. భ్రమప్రమాదముల తమ వ్రాత లెన్నియో తప్పులగునని యెంచి, నవీనపరిశోధకులు నన్ను చూపింపక, నేపారబడియున్న దాని నెరిగించి నాసాహసమును మన్నింప వేడుచున్నాను. ఈపరిశీలనమే తగినదని నచ్చిన, దీనినిబట్టి తమశోధనల సవరించి, మనదేశీయచరిత్ర కెంతయు నుపకరింప ప్రార్థన.

భారతేతిహాసమున సువర్ణయుగ మనందగు గుప్తసామ్రాజ్య కాలమున దేశీయసాహిత్యశిల్పసౌభాగ్యములెల్ల సుచ్చస్థితి గాంచెనని మనచరిత్రలన్నియు నొప్పుకొనుచున్నవి. ఆనాటి సాహిత్యము, ఆనాటి శిల్పమేగాక, ఆనాటి శాసనావళియు, నాటి నాణకసంచయము గూడ మనపరిశీలన కనువుగ లభించుచున్నవి. ఈశాసనసంచయమున కొన్నింటి చేర్పొనిన వార్షికసంఖ్యగూడ మనకు గోచరమగుచున్నది. కాని గుప్తాబ్దములగణన మాత్రమే మనము పొరబడి, శాసనావళినున్న వ్రాతలన్నియు కవికల్పితగాధలనియు, యవిశ్వసనీయములనియు భ్రమ చెందుచున్నాము. దిగ్విజేతయై, శతయవనకుశానమురుండుల నదిమి, దక్షిణాధీశుల నెందరినో జయించి, కప్పములు గొని, నిజవిక్రమమున విక్రమశకమొకటి సృష్టి జేసిన గుప్తనార్యభౌముల సుమారు నాలుగు శతాబ్దములు ముందుకీడ్చి, వారి జయ స్తంభములపై ప్రశస్తులగాధలనియు, వారిశాసనము లన్వయింపమిని కృత్రిమములనియు చెప్పుట ద్రోహము

కాదా! “దైనిపుత్రమహిషాహామహిషా” నిరుదాంకితులగు కుశాను పాలకుల జయించె నను సముద్రపు నీర్తికి, పాశ్చాత్యుల యూహా సృష్టిని తప్ప మరెచ్చటను గానరాని కుశానుల కొందరిని ముడిపెట్టి యా యనామకులనా గుప్తవిజయమునకు గురిచేయుట? ఆంధ్రమైత్రప వాకాటకాదిగుప్తసమ్రాట్ల సమకాలికులకు ఏమ నవీనసృష్టిని గొవు గానక వీడ నవసర పేమి? శకకర్తయును విక్రముడు జైనమతస్థుల సృష్టిసంజాతుడనియు, మాళవహర్ష శకములు వర్ధనవంశీయుడగు శ్రీహర్షుని నిర్మాణములనియు చెప్పుదురు. అంతేకాదు, శాత్యముని నిర్మాణముచేసిననాటినుండిగణించుగణనను శాలివాహనశకముగ గణించి కూడ యెన్నియోచరిత్రాంశముల పెడత్రోవ జెట్టినారు. ఇవన్నియు చర్చింప నిల చొటు చాలదు. కాన శీర్షికను బేర్కొనినట్లు గుప్త లేనాటివారో పరిశోధించి యీవ్యాసమును ముగింతుము.

గంటమునగాని, కలమునగాని వ్రాసిన వ్రాతలకన్న శిలాక్షర ములును, లోహముద్రణములును మన నవీనుల కెక్కుడు ప్రమాణము లగుట యట్టివానినె మొదట పరిశోధించి, యవి చెప్పక చెప్పు విష యములు లిఖితగ్రంథాలనుండి నిజమని ఋజువుచేసి ఆపై కవికల్పితగాధలును, బాహ్యజ్ఞానశాస్త్రుల వ్రాతలుగూడ మననిర్ణయముల నెంతగ బలపరచుచు వాటి సత్యసంధత్యమును ప్రకటించుచున్నవో తెల్పదను.

విక్రమశక మనబరగు గణన, క్రీస్తుపూర్వము ౫౮ ఏండ్లనుండి ప్రారంభమైనదని యెల్ల రంగీకరించుచున్నారు. విక్రమాదిత్యులిరు దాంకితులగు గుప్తసార్వభౌములెల్లర శాసనములును ఈగణన నమన గించుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. కాని వారి శాసనాలిమన్న యంకెల కొక(౩౧౯+౫౮)౫౮ ఏండ్లుమాత్ర మెక్కువచేసి వారి కాలమును ముందున కీడ్చుట, స్థిటుదీరకాలమునుండి యానువాయిత మైనది కాని దీని నా పాశ్చాత్యులే కుశానుప్రభువుల శాసనాలిని గాంచి, కనిష్ఠునికాలమున నిది ప్రారంభమైన ట్లంగీకరించుచున్నారు. క్రీ. శి. ౮౦ సంవత్సరములకు పాలకత్వము వహించెనని చెప్పబడు కని ష్ఠుడైన తనకాలమునకు ౧౩౮ యేండ్లు ముందునుండి యీవిక్రమశక మారంభమైన స్థల గణించవలయునో తెలియకున్నది. అంతేకాదు; కుశానుసామ్రాజ్య మనబరగు సీమకు దక్షిణపుకొననున్న ఔత్రపులును, వారిబంధువులును ఈవిక్రమశకసంవత్సరములే తమశాసనములందు వాడుట చూడ కనిష్ఠుని పాలనారంభమునకు ముందుగనె యీగణన యాకుశానుల సామ్రాజ్య మందంతటను వాడుకలో నున్నదని యెంచవలయును. ఈ రీతిగ విక్రమశకమనబడు గణన కుశానులసామ్రా జ్యమనబడు సీమలందెల్ల వాడుకలో నున్నదని తేలినది.

కాని యీ కుశానుల యేలుబడికి చేరిన ఔత్సాహికుల బేర్కొ నబడని నేప శమనంతును సరిగ నాకాలముననె యీగణనము ప్రచా రమున కనబడుచున్నది. తూర్పుకొననున్న కామరూపమునగూడ

ఈగణనము కాన్పించుచున్నది. వాకాటకశాసనాలియు దీనినే యుపయోగించుచున్నది. నేపాళకామరూపచేసిరాజ్యములం దీకుశా నుల గణన మేల యనుసరింపబడినదో, చరిత్రకారులు తెలియజేయ కున్నారు. నేపాళ(రాజ)వంశాలిని మాత్రము స్పష్టముగ, అంశువర్మ నేపాళమునకు పట్టాభిషిక్తుడు గాకము స్మిరాజ్యమును విక్రమాది త్యుడు జయించి తమశకగణన ముచ్చట నెలకొల్పెననియు, అంశువ ర్మాదినేపాళపాలకులు సామంతులును, మహాసామంతులుమాత్రమేకాని స్వతంత్రులు గారనియు వారి శాసనములే తెలుపుచున్నవి. (నేపాళశాస నాలియందలి అంశువర్మ ౩౪, ౩౯, ౪౫ వత్సరములశాసనములు చూడ నగు.) అంతేకాదు. ఔత్రపర్వద్రుదుముని వైరియు, విశేషించి బంధువు నైన గౌతమీపుత్రశాతవాహనుని రాజ్యమునకూడ ఈవిక్రమాబ్దగణ నమే ప్రచారమున నున్నటుల నాసికలోని శాసనములనుండి స్పష్టమగు చున్నది. చేడియందలి వాకాటకులకుగూడ ఈగణనమే పరిపాటి యయినది. అట్లంతగ నన్నిరాజ్యముల ప్రచారముననున్న విక్రమ శకము ఆకాలమున విక్రమాదిత్యులిరుదాంకితులగు గుప్తసార్వభౌముల నుండికాక వేరెవ్వరివలన నెలకొల్పబడియుండును?

మౌర్యులపాలనాంత్యకాలమున యవను లాక్మించి పాలించు చుండిన మనదేశపు పాశ్చాత్యసీమలందు కుశానువంశీయులు దమరాజ్య ముల్లిరి. వారికాలమున నాయచనభూములందు సెల్యుకశకము(Seleucid Era) ప్రచారమున నుండెను. బౌద్ధనిర్మాణానంతరము నాలుగువందల యేండ్లకు జన్మించెనని బౌద్ధగాఢులనుండి తెలియవచ్చు కనిష్ఠుడు, యవనచినాధూపతుల నోడించి తనప్రతాపమును శిలాక్షరముల వెల్ల డించిన శాసనమున ౪౧-సంవత్సరమొకటి గానవచ్చుచున్నది ఆశాసనముననే యతనిసమకాలికులందెల్ల విఖ్యాతులైన రోమ కసామ్రాట్లు లుపయోగించు ‘క్రైస్తవ’ బిరుదుమును గనుపట్టు చున్నది. ఆనాటి కనిష్ఠుల నాణెములందు యవనదేవతా మూర్తుల ప్రతిమలు చిత్రింపబడియున్నవి. ఇవన్నియు నొక్కడ చేర్చి చూచిన, శాసనముఖమున ౪౧కి ముందు కానరాకుండ అరిగిన ౨ స్ఫురించి అది సెల్యుకశకగణనమని విశదమగుచున్నది. క్రీ. పూర్వము ౩౧౨న ప్రారంభమైన యీ సెల్యుకశకమున ౨౪౧ మనకు క్రీ.పూ. ౭౧౧ విశదమై అప్పటికి ముప్పదేండ్లవయసుగల కనిష్ఠుని ప్రతాపమును వెల్లడించుచున్నది. చీనా, టిబెట్టుదేశముల వ్రాతలమబట్టి పాటలీపుత్ర సాకేతభూపతులతోడ కనిష్ఠుడు పోరాడినట్లు తెలియుచున్నది. అలహాబాదునందలి జయస్తంభమున గల సముద్రగుప్తుని విజయప్రశస్తిలో ‘దైవపుత్ర మహిషాహామహిషా’నిరుదాంకితుల నతడు యువరాజుగ నున్న కాలమున నోడించి మఱ వారిని వారి రాజ్యములందే ప్రతిష్ఠించె నని కలదు. ఇంతేకాదు; మొదటి విక్రమాదిత్యుడని పేరొందిన సము ద్రగుప్తజనకుడు(చంద్రగుప్తుడు), వానివంశజులను ప్రచారమునకు దెచ్చి న వత్సరగణనమే కనిష్ఠుని తక్కినశాసనములందును, నాణెములందును

గుజరాత్ ఆయుర్వేదిక్ ఫార్మసీ, అహమ్మదాబాద్.

జీవక్ చ్యవనప్రాశ (గొప్పరసాయనం) (వరప్రసాదిని) (టూనిక్)

అన్ని విధ దుర్బలములను పోగొట్టును. సరములకు బలమునిచ్చును. రక్తసృష్టిపరచును. మరీన్ని క్షయ, దగ్ధ, సంకోగాభిక్యమువల్ల కలుగు బలహీనత, మూలవ్యాధి, పుస్తమతము, రక్తవాంతి మున్నగువ్యాధులను పోగొట్టు సంఘివంతి లేహ్యము.

వృద్ధ జీవక్ పృథ్వికిది తగుమైన రసాయనము. వృద్ధాప్యమునందు కలుగు అన్ని వ్యాధులను పారద్రోలును. వృద్ధాప్యబలహీనతను పోగొట్టి దేహమును స్వల్పపు యు ఆరోగ్యము నందుంచును. దేహమునకు పుష్టినిచ్చును.

బాల జీవక్ (పసిబాలురుకు టూనిక్)

ఇది బాలరక్తయని పైపలుగా తయారుచేయబడినది. బాల్యదశలో కలుగు అన్ని వ్యాధులను గుణపరచి స్వగిలిన దేహములకు పుష్టినిచ్చి సదా నిరోగులుగా జేసును. బాలర టూనిక్.

ఈమూటి క్రియం 1 పౌను 2-8-0, $\frac{1}{2}$ పౌ 1-5-0, పౌ అ 13.

క్యాంటూనులకు సోత్ ఏ జెంట్లకు వ్రాయవలసినది. సోత్ ఏ జెంట్లు:—నీ తా రాం మె డి క ల్ స్టో ర్సు,

2/177 చై నాబజారురోడ్డు, మదరాసు, (ఆర్యనివాసుకు ప్రక్కన)

రాజ 10/12 ఏ జెంట్లు:—ఆశ్రేయాయుర్వేదాశ్రమం, నరసాపూరు ఏ జెంట్లు:—కాకిలేటి చిన్నతమ్మయ్య, నెల్లూరు
ఏ జెంట్లు:—కే. వి. నాయుడు అండు కంపెనీ, చిన్నబజారు, బళ్లారి ఏ జెంట్లు:—ఆర్యవైద్యశాల, బ్రూసుపేట, కల్యాణగుర్లం
ఏ జెంట్లు:—మారుతి ఆయుర్వేదిక్ వర్క్స్.

యూనివర్సల్ బ్యాటరీ

ఇది యెక్కువకాలము తృప్తికరముగా పనిచేయునని ప్రఖ్యాతి గాంచియున్నది. మానవీయమహాడ అట్లే శ్రేష్ఠమైనది.

మేము అన్ని డ్రైవమోలకును ఆర్యేచర్ వైండింగ్ డేయ గలము. మా మరమ్మత్తు లన్నిటికి గ్యారంటీ యిచ్చెదము.

స్టాండర్డు మోటారు ఎలెక్ట్రిక్ వర్క్స్,

1, జనరల్ పేటర్సు రోడ్డు, మదరాసు.

అపక్వశాకాహారాద్వైతసిద్ధాంతము

1. దరిద్రమును నాశనముచేయును 2. వ్యాధిని తొలగించును. శాశ్వత బ్రహ్మానందపదవి నందజేయును దీర్ఘాయువు నిచ్చును. దీనివెల పోస్టేజీగాక రు. 2-0-0 వలయువారు గ్రంథకర్తయగు బొల్లాప్రగడ సుందర గోపాలరావుగారు, ప్రకృతిః కిత్త ప్రోత్సాహకులు, రాజమహేంద్రవరం అని వ్రాయవలెను.

ఆమృతాంజనము

సకలవిధనొప్పులకు సంజీవి

తలనొప్పులు, పార్శ్వపునొప్పులు, కీళ్లనొప్పులు, పక్షవాతము, పడిసెము కంఠశైత్యము తేలు, జెఱ్ఱికాట్లు మొదలగువాటిని పోగొట్టును.

బొంబాయి. ఆమృతాంజనము డిపో, మదరాసు.

కన్ను లేనిచో.....!

గనుక

మీ కేవిధమగు

కండ్లజోళ్లు కావలసిననపు

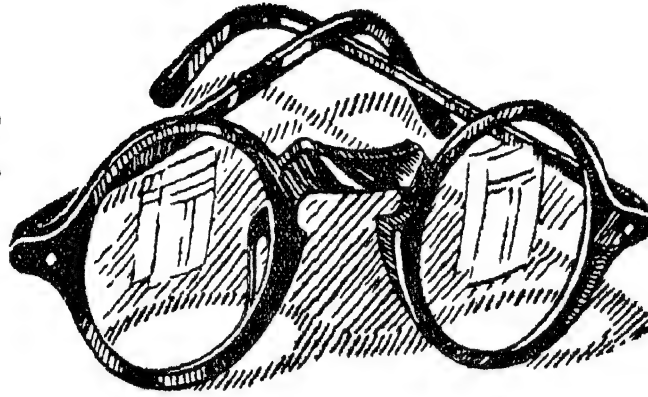
అనుభవముగలిగినట్టియు

నమ్మకమైనట్టియు

కండ్లజోళ్లు

వ్యాపారస్థులయొద్ద

తీయుట శ్రేష్ఠము.

అనుభవకూన్యులు

కండ్ల కపాయము

కల్పింతురు.

ప్రెస్క్రిప్ట్ చేయబడినను,

నేరులోవచ్చినను

సరసమగు ధరలకు

నమ్మకమైన కండ్ల జోళ్లు

బసంగబడును.

మదరాసునందు 20 సం॥ అనుభవముగల ఆంధ్రా ఫరమ్

RADHA BROS.,

Optthalmic Opticians

174, Broadway,

MADRAS.

రాధా బ్రదర్స్

కండ్లజోళ్లు వ్యాపారస్థులు,

174, బ్రాడ్వే, మద్రాసు.

ప్రపంచమును భ్రమింపజేసిన యోగి

స్వామి సీతారాం

సుప్రసిద్ధావధములు

వీరు గొప్ప తపోసంపన్నులు. ఎటువంటి కాలకూట విషమైనను అమృత పానీయముగా భక్షింపగలరు. మహారాజులు, రాజులు, న్యాయమూర్తులు యింకా అనేకులు పెక్కు యోగ్యతాపత్రములు ఒసంగియున్నారు. వందలకొలది రోగులు వీరి అద్భుత ఔషధములు నేవించి రోగవిముక్తులయియున్నారు.

1. వజ్రకల్పము: సరములశక్తి, యౌవనము, రక్తవృద్ధి, విశేషబలము అతిశీఘ్రమున కలుగజేయును. పెద్దబుడ్డి రూ 3-0-0.
2. మహాగంధక రసాయనం: కుష్ఠరోగము, కరిమేహము, గంధి, వీటికి వజ్రాయుధము. బుడ్డి రూ 3-0-0.
3. జీర్ణకల్పము: పక్కకుల, పరిచామశూల, భేదులు, గుల్మము వీటికి అత్యద్భుత ఔషధము. బుడ్డి రూ 1-8-0.

క్యాటలాగు కోరువారికి ఉచితముగా పంపబడును.

స్వామి సీతారాం ఆయుర్వేద డిపో,

41, బ్రాడ్వే, మేడమిద, మదరాసు.

ఆంధ్రపత్రిక- శ్రీముఖ సంవత్సరాదిసంచిక

1. గేదెల సుందరనారాయణ నాయకుగారు; 2. మహమద్ జాఫర్లీ సాహెబుగారు; 3. ఆలపాటి కటుంబరావు శ్రేష్ఠిగారు; 4. బొండాడ సింహాచలమూర్తిగారు; 5. అల్లూరు నరసింహారాజుగారు.

ది న్యూ నేషనల్ హిందూ హోటల్, స్పెషల్ బోర్డింగ్ అండ్ లాజ్జింగ్.

ఆచారము గల బ్రాహ్మణులవలన వంట చేయబడి, రుచికరమగు భోజనము పెట్టబడును. మంచి గాలి వచ్చు రూములు ఎల్లెక్ట్రిక్ దీపము లతో నివ్వబడును. వేడినీళ్లు స్నానమునకు ఇవ్వ బడును. దినము 1 కి, మనిషి 1-కి, స్పెషల్ బోర్డింగు రు. 1-8-0. ఆర్డినరీ రు. 1-0-0.

యస్. యం. రంగనాథ అయ్యర్, ప్రొఫెసరు, 153, మింటుపీస్, మద్రాసు.

Situated in the Healthy Locality of Madras Food Prepared & Supplied by Orthodox Brahmins. Spacious & Airy Rooms with Electric Lights. Bath, Hot & Cold Water Day or night.

SPECIAL:—Two Meals, Two Tiffins, Bath Per day Charge Rs. 1-8-0.

Ordinary:—Two Meals, Bath Per day Charge Rs. 1-0-0.

డాక్టరు కోటా. జయరామ నాయుడు (వైద్యభూపతి)

డాక్టరు కోటా ఫార్మసి, 146, బ్రాడ్వే, మద్రాసు.

వ్యాధిగ్రస్తులను ఖద్దన పరీక్షించి తగు ఔషధముల నిచ్చెదరు. తపాలాద్వారా వ్యాధి వివరములు తెలిపిన ఔషధములు నిర్ణయించి పంపబడును.

అనేక యోగ్యతాపత్రములు, బంగారు పతకములు బహుమతి బడసియున్నారు.

క్యాటలాగు ఉచితము.

అనేక బంగారు, వెండిపతకములను యోగ్యతాపత్రములను బహుమతి నొందియున్నారు.

‘స్టాండర్డు సిరా’కంటె వ్రాయుటకు మేలైనసిరాలేదు

స్టాండర్డు

అనుకరణములనుజూచి మోసపోమిడి! స్టాండర్డు ప్రేమమార్కు రిజిస్టరు చేయబడినది.

“స్టాండర్డు సిరాలను విక్రయించుటకు ఇండియా, బర్మా, సిలీన్ నేతములందు యిదివరకు లేని తావులందు ఏకైకము కావలెను. నరసింహం అండ్ కో లిమిటెడ్,

18, బ్రాడ్వే,

మద్రాసు.

1. స్టీమ్ ఇంజన్ డ్రైవింగ్ వెల రూ 2-0-0

2. ఆయిల్ ఇంజన్ డ్రైవింగ్ ,, 2-0-0

3. మోటారు మాన్యుయల్ ,, 2-8-0

ఈ పై మూడు పుస్తకములు మెకానికల్ ఇంజనీరింగును గురించి తెలుగులో అనుభవముమీద అందరికి తెలియునటులు వ్రాయబడినది.

కావలసినవారు మొదటి 1, 2 పుస్తకములకు ఒకటికి 5 ఆణాల చొప్పునను, 3 వదానికి 8 ఆణాల చొప్పునను అడ్వాన్సు పంపిన పుస్తకములు వి. పి. పి. గా పంపబడును.

కోట. యజ్ఞరామశర్మ,

మెకానికల్ ఇంజనీరు (ఆ. జా. ప.)

చింతగుంటపాలెం, మచిలీపట్నము.

Masulipatam,
Madras Presidency.

THE NEW

CITROEN.C6

6 CYLINDER CAR

WITH WIDENED BODY AND BROAD GAUGE

WILL CARRY SEVEN PASSENGERS

VERY COMFORTABLY SEATED

ఆంధ్ర

దేశీయులకు

ఆహ్వానము

నహారా ఏడారినిదాటి లోకఖ్యాతిగాంచిన

French సిట్రోయన్ కా రిడిగో.

7 నీట్లుగల దాని గంభీరము.

5 నీట్లు గల దాని సౌకర్యము.

ముద్దులమూట కట్టెడు చిన్న కార్లు.
గ్యాలుకు 30—40 మైళ్ల వర కిచ్చునవి.

చలన సుఖ మొసగునవి
క్రింద యుదహరించిన గౌరవనీయు లైన
ఆంధ్ర దేశీయుల కంపెనీకి రండు. ఉత్సా
హము గనుడు. క్రొత్త కార్లను స్వీకరిం
పుడు. పాత కార్లను రిపేరు చేసుకొనుడు.

COMFORT

LONG FRONT AND REAR SPRINGS

NEW HYDRAULIC SHOCK ABSORBERS

COMPLETE SET OF ACCESSORIES

SAFETY

REMARKABLE STABILITY

ALL-STEEL BODY

FOUR-WHEEL BRAKES

BRAKE ACTING ON MECHANISM

SERVO BRAKE (WESTINGHOUSE LICENCE)

FRONT AND REAR BUMPERS

MOTORS LIMITED

1/18, Mount Road,

MADRAS.

మోటార్సు

లి మి టె డు,

1/18, మాంటూరోడ్డు, మద్రాసు.

SILENCE

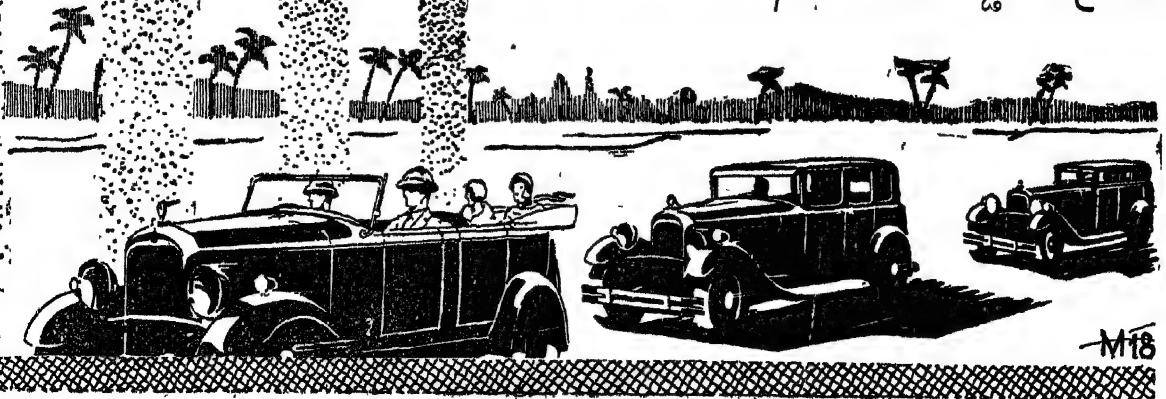
New Antivibrating Device.

Engine Suspended on Rubber

New Easy Steering System

New Very Gradual Clutch

New Speed Gear

M18

గానవచ్చు చున్నది. కాబట్టి యీ కుశానభూపతి గుప్తుల సమకాలికుడే కాక, వారి సామంతుడుగూడ నైయుండెనని స్పష్టమగుచున్నది.

గౌతమీపుత్రశాతకర్ణిచే నోడింపబడిన షాత్రపనహామిని వెనుక, గౌతమీపుత్రు నోడించి భుగత్వకారణమున వాని మన్నించి విడిచితినిని శిలాక్షరముల చెక్కించుకొనిన మహాషాత్రపరుడైనను నుడు ౨౨, ౩౨ సంవత్సరముల తన శాసములందు బేర్కొనుచున్నాడు. రుద్రదమనుని పుత్రుడు సముద్రగుప్తసమాట్టుకడకు రాయబార మంపెను. కాన గౌతమీపుత్రాద్యాంధ్రచక్రవర్తులు గుప్తుల సమకాలి కులనియు, వారు తమశాసనములలో 'శకనృపాంతకాలము' దనుక వాడిన వత్సరగణనము గుప్తరాజుల విక్రమశకమో, తత్సూర్యపు (బుద్ధ నిర్యాణ) శకకాలగణనమో యైయుండుననియు స్పష్టమగుచున్నది.

గుప్తులతోడి సంబంధబాంధవ్యములు గలిగిన ప్రఖ్యాతవా కాటక (చేది) ధూపాలురు తమశాసనములలో బేర్కొను వ్యాఘ్ర దేవజయనాథుల శాసనములందు గుప్తగణనమునే (౧౩౪ సం)వాడుట జూడ దక్షిణమునహాడ యీవిక్రమశక మెంతగ వాడుకలో నుండెనో విశదమగుచు, వారి సమకాలికులగు మన ధూపాలురెవ్వరో తెలియు చున్నది.

ఇంతగ శాసనావళినుండి గుప్తుల కాలనిర్ణయము చేసి దూపితిమి. దేశీయపాలకుల నాణెములనుండియు పైన బేర్కొనిన కాలనిర్ణయము ధ్రువపడుచున్నది. కనిష్ఠుని నాణెములపయి పాలనప్రారంభ దశను, కుశానులకు యనసులతోగల సంపర్కమును దెలియజేయు సూర్యచంద్రప్రతిమలు, వాటి గ్రీకుపేరులు నున్నవి. ఆవెనుక, పారసీక జరాస్త్రియనప్రభ వాటిపై ప్రతిబింబించుచున్నది. ఆఖరుదశను, బౌద్ధ మూర్తిని గలిగి భారతీయసాంగత్యమున విదేశ కుశాను లెంతగ మారీరో విశదమగుచున్నది.

హువిష్కుని నాణెములందు గజాగోహణబింబములు, కాలి పై కాలు పై చుకొని వీణాగానలోలుడగు చక్రవర్తి సముద్రగుప్తునిబోలె సింహాసనమున గూర్చుండు మూర్తులును కుశాను లెంతగ సమాట్టుల ననుకరించుచుండిరో విశదము చేయుచు, వారి సమకాలానువాదమునే ధ్రువపరచుచున్నది.

కుశానువాసుదేవుని నాణెములందుగల శివనంది మూర్తులు, వారు కుమారసంభవకావ్యకర్తృపోషకుల సామంతులని విశదీకరించుచున్నవి. కడగొట్టుకుశానుపాలకుల కాలమునకు గుప్తసామ్రాజ్యమున పొడజూ పిన దుర్బలత్వము వారు స్వతంత్రులై, తమనాణెముల నాకాలమున దమతోడ చాలగ వ్యాపారము చేయుచున్న రోమకసార్యభౌముల నాణెములరీతి ముద్రింప ప్రోత్సహించినవి.

ప్రఖ్యాత కుశానుపాలకుల నాణెములనుబట్టియే వారికిని గుప్తుల కును గల సంబంధము ఎప్పట్ల నేరీతిగా నుండెనో తెలియవచ్చు

చున్నది. ఆ కుశానుల సామంతులగుమధుర ఉజ్జయిని పాలకులగు షాత్ర పుల నాణెముల పరిశోధనయు మన నిర్ణయమునే మరింతగ బలపరచు చున్నది. హగమ హగమపాది మధుర షాత్రప నాణెములును, నహాపా ణుని ఉజ్జయినినాణెములును నోకేమాదిరి వగుటను, గుప్తసామ్రాజ్య ప్రారంభకాలమున నీరీతినాణెములు గుప్తులు ముద్రింపకుండుటను బట్టియు మన కాకాలమున గుప్తసామ్రాజ్య వింకను విదేశజాల సేమా త్రము ననుకరింప నవసరము లేకుండెనని విశదమగు చున్నది. కాని నానాటికి గుప్తులు ముద్రించిన వెండినాణెములు షాత్రపనాణెములను బోలి యుండుటను చూచినను శాతవాహనులు షాత్రపనాణెములనే పునర్ముద్రణ మొనర్చియు, దాము ముద్రించిన నాణెములు గూడ షాత్రపనాణెములనే పోలిన ట్లుండుటయు జూడ, పాశ్చాత్యవాణిజ్య లాభమును గుర్తించి, రానురాను గుప్తచక్రవర్తులును సాటి శాతవాహ నుల బోలె వెండినాణెముల ముద్రించి వ్యాపకమునకు దెచ్చిరని స్పష్ట మగుచున్నది. పెరిప్లస్ వ్రాసినపాశ్చాత్యులే ఆది సాడగానస్ (శాత కర్ణి) వశమైయుండిన కల్యాన్, సోపరా (రేవుస్థలములు) క్లాండరస్ (స్కందగుప్తుడు)చే జెక్కిన వెనుక నమితమగునిర్బంధములకు లోనై, యారేవుల జేరు పాశ్చాత్యనౌకలు భరుకచ్చమునకు గొంపోబడుచుండె నని వ్రాయుటచూడ, గుప్తసామ్రాజ్యాంతిమదశను పాలకు లెంతదీక్షగ నీవాణిజ్యమునుండి వచ్చుసుంకములకై యాశించియుండిరో తెలియన గును. అంతేగాక నాటి రోమకరాజధానిలోని రాజకీయవేత్తలు, ఈ భారతీయ వ్యాపారమున తమభాండారములు గుల్లపారుచున్నవని యుద్ఘోషించుటచూడ, గుప్తులనాడు మన వాణిజ్య మెంతటియుత్కృష్ట దశనుండి లాభదాయకమైనదియు తెలియగలము.

శాసనావళినుండియు, నాణెములనుండియు నింతవరకు గుప్త కాలనిర్ణయము చేసితిమి. ఇక మనకు మిగిలిన దేశీయగ్రంథావళినుండియు, ఇరుగుపొరుగు దేశములనుండి యానాడు మనదేశమున కరుదెంచిన యాత్రి కుల వ్రాతలనుండియు, మన గుప్తకాలనిర్ణయ మెంతవరకు నిజమైనదియు పరిశీలింతము.

గుప్తుల సమకాలికులనియు, వారి యాశ్రితకోటికి చెందినవార నియు చెప్పబడు విక్రమాదిత్యుని నవరత్నములు వ్రాసిన వ్రాతలు కొన్ని యానాటివే యని పాశ్చాత్యులు నొప్పుకొందురు. గుప్తుల తోడనే యాగ్రంధకర్తలకును నవీనతమాత్ర మారోపింపబడినది. కాని వారి వ్రాతలలోని శైలినిబట్టియు, విషయములబట్టియు మనకాలము గూడ పోల్చుకొన కొంతగ నవకాశ మబ్బుచున్నది. నాటి విదేశ యాత్రికు లెంతటి దేశభాషాజ్ఞానసూన్యులై నను మన గుప్తకాలనిర్ణయ మున వారు పొరబడలేదో తెలియజేయ యత్నింతుము. దేశీయగ్రంథ సంచయమున లభ్యమగు నాటి వరాహమిహిరాచార్యుని బృహత్సంహిత, అమరదేవుని అమరుశతకము, శంఖలిఖిత ధర్మశాస్త్రము; భేతా

భుని భట్టికావ్యము, ఘటకర్పరత్నపణకానులగ్రంథములును కొన్ని లభ్యములగుచున్నవి. కాళిదాసు రచన లెన్నియో కానవచ్చుచున్నది. ఈ నవరత్నములకాలమును మనము తొలుత నిర్ణయింతము.

బ్రహ్మగుప్తుని ఖండఖాద్యమును జ్యోతిషగ్రంథమునకు వ్యాఖ్యాతయగు అమరజుడు, వరాహమిహిరాచార్యుడు శకకాలము ౫౦౯లోన దివంగతుడయ్యెనని వ్రాసినాడు. శకకాలమునది శాక్యముని బుద్ధ దేవుడు నిర్యాణమార్గము కనిపెట్టినకాలమని నేటికిని ఆగణమునే యనుసరించు కాంబోజాది (Cambodia and the Extreme Orient) దేశములలో వాడబడుచున్నది. వరాహమిహిరుని బృహత్సంహితలోనే శకకాలారంభము యుద్ధిష్ఠిరపాలనకాలమునకు ౨౫౫౬ వత్సరముల వెనుక నని చెప్పబడియున్నది. క్రీస్తుశకారంభమునకు ౩౧౦౨ ఏండ్లు నిండినదని చెప్పబడు యుద్ధిష్ఠిరకాలమున, ౨౫౫౬ వత్సరముల కనగా క్రీ. పూ. ౫౬౬ అని విశదమగుచున్నది. కాబట్టి వరాహమిహిరాచార్యుడు దివంగతుడయ్యెనని జెప్పబడు ౫౦౯ శకకాలము క్రీ. పూ. ౫౬౬-౫౦౯ లేక క్రీ.పూ. ౩౭-౪ వ వత్సరము కావలెను. కాబట్టి గుప్తలకాల మని మనము నిర్ధారణచేసిన విక్రమవత్సరములలో నిది ౨౧-వ వత్సరమై సముద్రగుప్త చక్రవర్తిపాలనమున జరిగియుండును. అందుచేత నాచక్రవర్తికిముందుగ పాలించియుండిన శకకర్త విక్రమాదిత్యుని రాజసభ నీవరాహమిహిరు డుండెననుటకు సందేహ మేమి?

బుద్ధగయలో విహార మొకటి నిర్మింప, సింహళమునుండి బౌద్ధులు వేడరాగ, సముద్రగుప్తుడు వారి కనుమతి నిచ్చియుండినని మన మెరుగుదుము. హ్యూనిత్సాంగు అను చీనారాయబారి వ్రాతలనుండి సింహళమున గల శ్రీమేఘవనమునుండి యిద్దరుభిక్షులు (బౌద్ధసన్యాసులు) బుద్ధగయయందలి బోధివృక్షమునకు తూర్పుగ అశోకచక్రవర్తికిట్టించిన విహారమునగల రత్న సింహాసనమును దర్శింపవచ్చి యచట సత్కారము వడయినేరక మాతృసీమ కరిగిరినియు, వారి ప్రోద్బలమున సింహళభూపాలుడు తనదేశస్థులవసతికై యాపుణ్యక్షేత్రమున సంఘారామమును సముద్రగుప్తుని యనుమతివేడి కట్టించెననియు దెలియవచ్చుచున్నది. సముద్రగుప్త ప్రశస్తియు ఈసింహళరాయ బారమును బేర్కొనుచున్నది. ఈ మహాబోధిసంఘారామమునె హ్యూనిత్సాంగు దర్శించినటుల వర్ణించినాడు. 'నవరత్నము'ల నొక్కడని బేర్కొనబడు అమరదేవుడు (అమరసింహుడు) బౌద్ధుడని మన మెరుగుదుము. బుద్ధగయలోని ఆలయశాసన మొకటి ౧౦౧౫ విక్రమవత్సరమునందలిది— ఈ యాలయము "విక్రమాదిత్యుని నవరత్నములలో నొకడగు ఆమర దేవ నిర్యాణ"మని తెలుపుచున్నది. ఆలయ ప్రాచీనత అందుగల సరి. ౨౬౯ మునాటి వేరొండుశాసనమువలన ద్రువపడుచున్నది. ప్రఖ్యాత బౌద్ధక్షేత్రమున విదేశజులు ధర్మశాలలు గట్టుచుండ, సార్వభౌమాశ్రతుడగు అమరు డట నాలుగునిర్యాణ మొనరించుటలో నాశ్చర్యమేమున్నది? గయలోని బుద్ధాలయము గుప్తులనాటిదని శిల్పశాస్త్ర

విశారదు తెల్లరు నంగీకరించుచున్నారు. కాబట్టి అమరసింహుడు గుప్తులకాలమునా డని నిశ్చయ మొనర్పవచ్చును.

ధన్వంతరియు, అశ్వఘోషుడును కనిమ్మని రాజసభ నుండి రినియు, అందు ధన్వంతరి యా కుశానపాలకుని విఖ్యాతనైద్యుడనియు చీనాగ్రంథకర్తలే తెలుపుచున్నారు. సామంతతుల్యుడు, విక్రమాదిత్యు నాదార్యమున పునఃప్రతిష్ఠ గాంచినవాడు నగు కనిమ్మనుండి యా గుప్తసార్వభౌముడు ధన్వంతరిని తనసభకు దెచ్చుకొనుటలో వింతలేదు. శంఖ లిఖితులు ప్రఖ్యాతధర్మ శాస్త్రకారులని విందుము. గుప్తుల నాడు శకకుశానమురుండబర్బరులదాడుల నలిగి విలుప్తమగుచుండు అర్హధర్మము పునరుద్ధారిత మయ్యెను. ప్రఖ్యాతధర్మశాస్త్రకారుడగు శంఖుని విక్రమాదిత్యుడు చేరదీసిన నాశ్చర్యమేమి? భట్టికావ్య మునం బడు అలంకారశాస్త్రము(?)ను బేతాళభట్టు రామునిగాఢ నూతగాగొని రచించెను. ఇక ఘటకర్పర వరరుచి కాళిదాసాదులనుగూర్చియే పరిశీలించవలయును.

ఇందు కాళిదాసుని కాలనిర్ణయమును గూర్చి కొలదిగ శోధించి దానియాలమున గుప్తుల కాలనిర్ణయము చేయుదము. జ్యోతిర్విదాభరణము ౩౦౬౨ కలియుగాబ్దిని (అనగా ౩౧౦౨-౩౦౬౨ లేక ౩౪ క్రీ. పూ.) రచించిన ట్లాగ్రంథమునందే కలదు. దీనినిబట్టి విక్రమశకము ౨౪ సంవత్సరమున నది రచింపబడినదని విశదమగుచున్నది. కాని జ్యోతిర్విదాభరణము కాళిదాసురచన కాదని పాశ్చాత్యులును, వారిశిష్యుకోటియు వాదింతురు. కాని కాళిదాసు వ్రాసిన యితరగ్రంథములు నెన్నియో కలవు. వాటిలోగల విషయసామగ్రిని, కైలిని పరిశీలింతము. అశ్వఘోషుడు కనిమ్మపోషణమున బుద్ధచరితమును మహాకావ్యమును వ్రాసెను. దానికి ప్రతియో యనదగు రఘువంశమునందలి వర్ణనలు అశ్వఘోషుని కైలికున్న కర్మశత్రము లేక సరళములై రఘువంశకర్త అశ్వఘోషుని సమకాలీనుడో, తిరువాతితరమువాడో యని తోపించక మానవు. కుమారసంభవకర్త స్కందకుమార నామకగుప్త వంశజుల పోషణను పెరిగియుండునని స్ఫురించును. సాక్షేతరాజవంశజులగు గుప్తుపోషణముననున్న కాళిదాసు గుప్తవంశకీర్తిస్తవము మనమున జాతము కాగా రఘువంశస్తుతికి నెట్టుకొనుట సహజమే! నందిమాగధులు విక్రమాదిత్యు ననుక్షణము స్తుతింప వినకతీరిని రాజసన్నిధిని పురారవనాట కమునకు విక్రమార్వశీయమని నామకరణము చేయ మనము బోవుట యం దచ్చెరువేమి? అశ్వమేధయాగోద్ధారకులగు గుప్తసార్వభౌముల రాజ్యసాంగణమున విహరించుకవితల్లజునకు, సంగవంశజులగు సార్వభౌములుగాక, బాణాదికవికోటికి నచ్చిన వత్సరాజుడు లేల నచ్చుదురు? భారతీయప్రతాపకీర్తులు పునరుద్ధరింప కంకణము గట్టి, బర్బరవిదేశ వాహినుల భారద్రోలి ఆన్వ నాగరికతకు మెరుగుపెట్టు గుప్తులయింటి కవి, భరతజననగాఢము గాక వేరెది తననాటకరాజమునకు మైదీగ జేయ నిచ్చగించును? వేయేల? ఆకవికోకిలము మేఘసందేమునకు తగు

నని యత్తుని, అదియు రాజవంశనానుసారము దేశమారుడై ప్రవాసముననున్నవానిని, కథానాయకుని జేయుటయందే అతనికి యక్ష (Yeuchi) జాతు లెంతగ పరిచితులో, వారి కాలలక యెంతటి ప్రేమాస్పదనీమయో తెలియవచ్చుచున్నది. మేఘునకు త్రోవజెప్పుచు, కవి, విదిశయు ఉజ్జయిని యవంతిభూములను, కురుక్షేత్రమును బేర్కొని అలకానగరి కేసుమనినాడు. ప్రఖ్యాతములగు వారణాసి, ప్రయాగ, గయ, పాటలి మొదలగు తావు లన్నియో వీడినాడు. కారణ మొకింతగ నరయుదము. విదిశాధీశులగు సంగకణ్యసార్వభౌముల యేలుబడిని ధ్వంస మొనరించిన బర్బరులగు విదేశజుల నందరి నదిమి గుప్తులు నిజసామ్రాజ్యమల్లిరి. పుష్యమిత్ర వంశజుల మూలబట్టించి వారిస్థానమున సామ్రాజ్యభోగము లనుభవించు కాణ్వల నాంగ్రు లదిమివైచిరి. విదిశానగరియు, దానియం దింకను మిగిలి మునుందు గుప్తుల నెదిరింప సమర్థత చేపూర్వకమునను సంగవంశజులను రాజమందిరవానియగు కాళిదాసునకు మర పెట్టువచ్చెదరు? మాళవికాగ్నిమిత్రమున చిత్రించిన సంగసార్వభౌమ రాజధాని విషయలోలావాసమని గుప్తులకి వర్ణింపక పోవునా? ఇక ఉజ్జయినియు, నవంతియు తన ప్రభుబలంబుల ననునిత్యము బలపరీక్షకు డీకొనుచుండు తానట. రాజుతోపాటు తామును నరిగి నై నికశిబిరముల కడగండ్లపడు భూము లాకవిగీతి కెక్కకుండునా? ఇక కురుక్షేత్రరంగము భారతీయ హృదయఃశికుండి యెడమైన దెప్పుకు? మధురనుండు శకత్కైత్రపులను, వారికుశామరాజులను గుప్తు లెన్నోట నోడించియుండిరో యా తావులు గుప్తుకవివాణి బేర్కొన మరచునా? ఎటులాలోచించినను కాళిదాసుని వ్రాతల సతని పోవకుల కార్యకలాపములు కనులువిప్పిచూచినవాడికి గనుపింపకపోవు.

ఇంకొక్కవిషయము. మేఘమాతను ౧౮-వ శ్లోకమున నూచింపబడిన దిక్షాగుడు వ్యాఖ్యాత మల్లినాథునిచే కాళిదాసుని సమకాలికుడగు దిక్షా గాచార్యుడుగ భావింపబడుచున్నాడు. తార్కికచక్రవర్తియనందగు శాద్దిక్షాగుడు కాళిదాసునికిగూడ తప్పులెన్నుచుండినట్లును, వానిపోరున నాకవిమనము కలతనొందుచుండునట్లును, ఇతర సహవాసబలమున నట్టికింద చాలగ దొలగుచుండునట్లును ఇందు ధ్వనించుచున్నది. ఈదిక్షాగు డెవడు? ఏకాలమునాడు? త్రివిష్టప గ్రంథకర్తయగు రత్నధర్మరాజు బుద్ధభాగవతమును గ్రంథమున, దిక్షాగుడును ధర్మకీర్తియు ఆర్యఅసంగుడను శాద్ధగురుని శిష్యులనియు వారు ప్రమాణశాస్త్రము (తర్కము)న ఘటకులనియు వ్రాయబడియున్నది. వాచస్పతిమిత్రుడు “దిక్షా గాదులవ్రాతలను ఖండింప పక్షిలస్వామి గ్రంథమునకు ఉద్యోతకరాచార్యుడు వ్యాఖ్య వ్రాసె”నని చెప్పుచున్నాడు. పక్షిలస్వామియని చాణక్యునకు బేరున్నదనియు, ధర్మార్థకామ శాస్త్రముల నతడు వ్రాసినట్లును విందుము. శాద్ధమతవిజృంభణ సరికట్టనతడు వ్రాసినవ్రాత నొకటి గైకొని దిక్షా గాదుల వాదముల ఖండింప ఉద్యోతకరుడు తనవ్యాఖ్య వ్రాసియుండును. శ్రీ. పూ.

రెండవతాబ్దమున పక్షిలస్వామిచే వ్రాయబడిన గ్రంథమునకు వ్యాఖ్య వ్రాసి స్వమతఖండనముండున మొనరించుటగూడ యాఖండనకర్త లాపక్షిలస్వామితరువాతివారై యుందురని తోచును. కాబట్టి దిక్షాగుడు శ్రీ. మొదటితాబ్ది నుండుట కవకాశమున్నది. ఇంకొక్కవిశేషము. పరమార్థుడను గ్రంథకర్త వసుబంధుని జీవితకథ వ్రాసియున్నాడు. ఈవసుబంధునికడకు విక్రమాదిత్యుడు తనపుత్రుని బాలాదిత్యుని చదువ బంపెననియు, బాలాదిత్యుడు పట్టభద్రుడైనవెనుక వసుబంధుని నిజరాజధాని కావ్యోనించి వాని నెంతగనో పూజించి సత్కరించెననియు వ్రాసియున్నాడు. మెక్దానతోపండితుడు వసుబంధుశిష్యుడు దిక్షాగుడును శాద్ధగాథల నంగీకరించుచున్నాడు. ఆర్యఅసంగునిసోదరుడును, శిష్యుడును నగు వసుబంధునికి, అసంగ శిష్యుడగు దిక్షాగుడు శిష్యుడును, సహవానియు నగుటలో నాశ్చర్యము లేదు. ఇంక వసుబంధునామధేయులు మువ్వు రున్నారందురు. ఇంకొక్కడు కనిష్ఠు డాహ్వనించిన శాద్ధమతసభ కధ్యక్షుడని యెరుగుదుము. అతనికొమరుని (వసిష్ఠుని) కాలముననే వేరొక వసుబంధనామధేయుడు విఖ్యాతు డుండినట్లు విందుము. కనిష్ఠవసిష్ఠులకాలము విక్రమాదిత్యసమాద్రగుప్తుల పాలనకాలమునకు సరిపోవుచున్నదని ఋజువు చేసితిమి. కాబట్టి దిక్షాగురు డీవసుబంధునే యని నిర్ణయింప నవకాశ మబ్బుచున్నది. ఇంక మూడవవసుబంధుడు గుణమతిశిష్యుడట; శ్రీ. శ. ౫ లేక ౬ శతాబ్దములవాడట. కాబట్టి వానిని గూర్చి శోధింప మన కవసరము లేదు. రాజగురుడగు వసుబంధుని సహవానియు, శిష్యుతుల్యుడో, శిష్యుడో యగు దిక్షాగుడు స్వతస్సిద్ధముగ గొప్పపండితుడు. ఆశ్రయబలమును నిజవిద్యాబుద్ధిబలంబులు నాశాద్ధతార్కికచక్రవర్తిని కాళిదాసునకు మరువరాని ప్రతిస్పర్ధిగా జేయుటలో నాశ్చర్యము లేదు.

ఇ ట్లేవిధముగ నాలోచించినను గుప్తులును, వారి యశ్రీకులును క్రీస్తుశకారంభమునకు ముందరివారేకాని క్రీస్తుశకమువారు కారని స్పష్టమగుచున్నది. ఇంతేకాదు. మెక్దానతోపండితుడు సంస్కృతవాఙ్మయవిమర్శనలో (3౮౯-వ పుట) నాటకములలోని భాషలనుగూర్చి వ్రాయుచు నుడివినదెల్ల మన గుప్తుకాలనిర్ణయమె సరియైనదని ఋజువుచేయును. అందు నాయకపాత్రలును, భూపాలబ్రాహ్మణపాత్రలును సంస్కృతము వాడునట్లును, స్త్రీలును, తక్కుంగల పురుషపాత్రలును ప్రాకృతము వాడునట్లును రచయితలు వ్రాసినారు. అందును పద్యగీతాదిభాగములలో నుత్తమస్త్రీపాత్రలకు మహారాష్ట్రీయు, తక్కిన భాగములందు వారికిని, బాలరకును, నుత్తమసేవక శ్రేణికిని శౌరసేనియు, రాజప్రాసాదపరిజనమునకు మాగధియు, దొంగలకు, జూదగాండ్రకు అవంతియు, పశుపాలర కాభీరియు, ఆటవికులకు పైశాచియు, తక్కుంగల డుద్రపాత్రలకు, బర్బరులకు నపభ్రంశమును ప్రయోగించినారు అని వ్రాసినారు. కవిసార్వభౌముడగు కాళిదా సిట్టిభాషాసాగ

రమున నీమలాడుటకు కారణ మరయుదము. దృశ్యకావ్యకర్త యెన్న డేని నిజసాంఘికప్రతికృతినే తనగ్రంథమున బింబింపజేయునని మన మెరుగుదుము. కావున కాళిదాసుని నాటకములందును వానికాలపు ప్రతి బింబమే కనబడవలయును. పాత్రల భాషాపరీక్ష నాటి సాంఘికస్థితి నరయుచు మన కాలనిర్ణయము నది బలపరచునో లేదో చూతము.

సంస్కృతము : ఉత్తమపురుషపాత్రల భాష. సంస్కృత భాషాపోషకులగు గుప్తసార్వభౌములకాలమున నది ప్రకృత్యనుగుణము గనే యున్నది. మార్యసంగకశ్వాదిసార్వభౌములనాటి ప్రాకృతము సంస్కృతమై, రాజభాషయై గౌరవస్థానము నందినది.

ఇక ప్రాకృతమున మహారాష్ట్రీఉత్తమస్త్రీపాత్రలు గీతపద్యాదులందు మాత్రము వాడుచున్నారు. నాటి శాతవాహనాదిసాటిస్వతంత్రసీమలలో నీమహారాష్ట్రీ నాడుక గనంబడుచున్నది. కాబట్టి దీని కిట్టి గౌరవము నాటి దృశ్యకావ్యములం దొసంగబడినది.

శౌరసేని: ఔత్తరాహుల సంస్కృతవ్యామోహ మిహమడింప కమున్ను ప్రాజ్ఞులు వాడుభాష. గుప్తులకాలమున జనసామాన్య మది వాడుట మానలేదు. కాబట్టి యీ ప్రాకృతమునె దృశ్యకావ్యములందు బాలరకుచు, నుత్తమసేవక శ్రేణికిని, స్త్రీపాత్రములకును వాడుక భాషగ జేసినారు. నాటి సామాన్యదేశభాష యిది యని విశదమగుచున్నది.

మాగధి: రాజపరిచారకులభాష. మాగధ సామ్రాజ్యపాలకసీమయై శతబ్దములుగ వన్నెకెక్కినరాష్ట్రము. సమ్రాట్టులకొలుపున కనుకూలమును, గౌరవనీయునుగ పరిభాష మాగధయందే జనించి క్రమాభివృద్ధి గాంచినది. గుప్తసార్వభౌముల నూతనస్పృహనకసాక్షాత్తుగ గౌరవాస్పదముగ సేవకపరిభాష లభ్యమగుట దుర్లభము. కావున మాగధి రాజప్రాసాదపరిచారకగణమునకవసరభాషయై యుండును. దీనినే యానాటి దృశ్యప్రబంధరచయితలును తమగ్రంథముల వాడియుందురు.

అవంతి: గుప్తసామ్రాజ్యప్రారంభకాలమున అవంతి శకశాత్రవుల హస్తగతమై యుండెను. శకకుశానజాతులు నూతనముగ నార్యావర్తమున కరుదెంచిన బర్హరులు. వారివిదేశీయాచారములును, న్యవహారములును గుప్తసామ్రాజ్యవాసులకు సహింపరానివిగ నుండెను. కాబట్టి వారిని జూదగాండ్రనియు, దొంగలనియు ప్రజలు భావించుచుండిరి. కాబట్టి నాటకములందలి దొంగలకును, జూదగాండ్రకును నవంతి సహజమగుభాషగ వాడిరి.

ఆభీరి: మందల మేపి తిరుగు నేకద్రిమ్మరులగు ఆభీరులభాష. గోపాలరకు సహజభాషగనే యుపయోగింపబడినది.

పైకాచి: ప్రాకృతభాషాపయోగమున కలవడని యాదిమ ఖాసు లడవుల బట్టి యట తమ మాతృభాషనే ఉపయోగించుకొనుచు,

యే కట్టెలనో, యాటవికసామగ్రులనో నాటి నాగరకజనులమధ్యకమ్మ డెచ్చునాడు వాడుభాష.

అపభ్రంశము: బర్హరులును, సాంఘిక శ్రేణిలోని యధమాధములును సంస్కారమెరుగక పశుప్రాయులై అర్థమెరుగక వాడు నీచభాష.

పై భాషాప్రయోగమును బట్టియు కొంతగ మనకాలనిర్ణయమే సరియైనదని తేలును. సంఘమునందుగల వాడుకభాషల నెవ్వరెవ్వ వాడుచుండిరో, వారాయాభాషలమాత్ర మేలవాడుచుండిరో గమనించిన నాటి గుప్తసామ్రాజ్యమునం దేయే సీమలవా రెట్టిస్థానము నాక్రమించి యుండిరో పోల్చుకొన నవకాశ మబ్బును.

విక్రమశక ప్రచురణకర్త లని మన మింతగ ఋజువుచేసిన యీ సుప్త శెవరు? వీరి పుట్టుపూర్వోత్తరము లెట్టివి? వీరికే యిట్టి సామ్రాజ్యరిగ్మాణావశ్యత గలుగనేల? అను ప్రశ్నల కెల్ల వారి కాలనిర్ణయమాత్రమునే నెట్టుకొనిన వ్యాసమున మాకు దాపులేదు. కాని విక్రమశకకర్త యెవ్వరైనదియు కొలదిగ నూచ నయైన జేయకున్న మా కాలనిర్ణయ మెల్ల గాలిమేడయగును. కాబట్టి మనపరిశోధనల కనునగు వాఙ్మయమున నెచ్చటనైన విక్రమసంవత్సర గణనమును గూర్చియు, మన మెరిగిన మరొకగణనమును గూర్చియు ముచ్చటించుకగ నరయుదము. అట్టివర్ణనమునూడ నులభముగ జైనుల వ్రాతలం దొక్కెడ లభించుచున్నది. మేరుతుంగాచార్యుడు 'పాతావళిలో' దాని నిట్లు వర్ణించినాడు:—

“నాభవాహనుని తరువాత గార్ధభిల్లు డుజ్జయినిని పదనూడేండ్లు పాలించెను. కలికాచార్యుడను జనసన్యాసిచెలియలు సరస్వతిని గార్ధభిల్లుడు చెరబట్టుట కలిగి, సింధునదీ తీరస్థులగు శాత్యులను తోడై చ్చి గర్ధభిల్లుని రాజ్యభ్రష్టు నొనర్చి యుజ్జయినిని శకాధీనమొనర్చెను. కాని మరినాలుగేండ్లకు గార్ధభిల్లనంగనుడగు విక్రమార్కుడు శకుల నోడించి పారద్రోలి దేశఋణమును భూరిసువర్ణదానముల దీర్చినవాడై విక్రమసంవత్సరగణన మారంభించి రాజ్యపాలనము చేయజొచ్చెను. ఈ పని వీరనిర్యాణమునకు ౪౭౦ యేండ్లవెనుక జరిగెను. విక్రము డరువడేండ్లు పాలించెను. విక్రమచరిత్రుడు లేక ధర్మాదిత్యుడను విక్రమసుతుడు ౪౦ ఏండ్లు పాలించెను. తరువాతి పాలకులగు శైల నైశ నాహాదులు ౧౧, ౧౪, ౧౦ యేండ్లు కరి తరువాత నొకరుగ రాజ్య మేలిరి. శాలివాహనశక మప్పుడు వీరనిర్యాణమునకు ౬౦౫ సంవత్సరముల వెనుక ప్రారంభమైనది.” ‘పాతావళి’ జైనుడగు మేరుతుంగాచార్యుని రచన. జాధమతస్థులు కాలగణనమును గౌతమనిర్యాణకాలమును ౫౪౬ క్రీ.పూ. నుండి ప్రారంభించునట్లే జైనులు కాలగణనమును మహావీరనిర్యాణకాలమును ౫౨౮ క్రీ.పూ. నుండి ప్రారంభించుచుండిరి. కాబట్టి మహావీరనిర్యాణకాలమునకు ౪౭౦ యేండ్లతరువాత ననగా ౫౨౮-౪౭౦

లేక క్రీ. పూ. ౫౮-వయేట విక్రమసంవత్సరగణనమును, ౬౦౫ యేండ్ల తరువాత ననగా ౬౦౬-౫౮౮ లేక క్రీ. శ. ౫౮-వయేట శకయుగము ఆరంభమైనదనియు పాతావళినుండి విశదమగుచున్నది. (ధనంజయునిరచి యించిన శత్రుంజయుమాహాత్మ్యమునగూడ విక్రమశకారంభము మహావీరనిర్యాణమునకు ౪౭౦ యేండ్లతరువాత జరిగెనని తెలుపుచున్నాడు.) అంతేకాదు. ప్రఖ్యాత విక్రమవత్సరప్రచారకులగు నీరాజు లేవురు ౧౩౫ యేండ్లు పాలించినవెనుక శకనృపాంతకాలము లేక శకయుగ

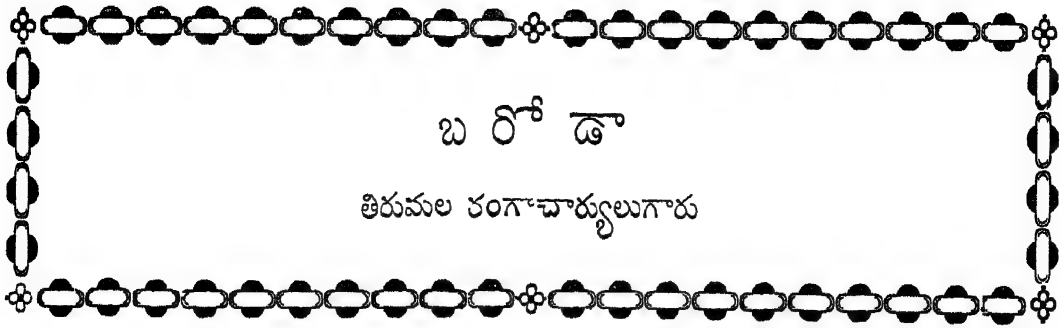
మారంభమైనదని మేరుకుంగుడు చెప్పుకాలము మనకు నవీనచరిత్ర కారులు నిర్ధారణచేసిన గుప్తయుగమందలి ప్రథమప్రఖ్యాత నృపు లేవురి కాలమునకును సమముగ సరిపోవుచున్నది. గుప్తసంశయమునకు మూల పురుషుడని ఘటోత్కచనామ నొకని బేర్కొందురు. కచనామమున గొన్ని నాణెములుగూడ గుప్తులనాణెముల గానవచ్చుచున్నవి. మేరుకుంగుని గర్భభిల్లుడును మనమెరుగు ఘటోత్కచుడు నొక్కరే కాబోలును.*

“దా న ము”

చిత్రకారుడు : శ్రొత్తపల్లి సుబ్రహ్మణ్యము, కాకినాడ.

* జక్కనవీరచిత్ర విక్రమార్కచరిత్రమున చంద్రగుప్తునిను బ్రాహ్మణయువకు డొకడు మధురరాజునందని వివాహమయి విక్రమార్కు యను ప్రఖ్యాతరాజువ్యుడయ్యెనని యున్నదట. జక్కనరచినకు మాతృకయగు సంస్కృతగ్రంథము దొరికిన నీ విక్రమార్కచరిత్రను గల రారిత్రకవిషయ మింకేమాత్రమున్నదో శోధింపవలెను.

బ్రోడానగరము గాయక్వార్ బరోడారాష్ట్రమునకు రాజధాని. ఇది ఘూర్జరదేశములోనిది. గ్రంథాలయసంఘసంస్కరణోద్యమముల నిది యితరరాష్ట్రములకంటె నెక్కుడు నహమహామికను జూపుచుండుటచే నీనగరముపేరు మనము తటచుగా వినుచున్నాము. దీని పాలకుని 'గాయక్వార్' అని యనుచున్నారు. దీనికి బరోడానగర మని పేరువచ్చుటకుఁ గారణ మేమి విచారింపగాఁ దత్ప్రాంతవాసు లీకథను జెప్పెదరు:

కలియుగాదిని విశ్వామిత్రమహర్షి దేశసంచారము చేయుచు నిపుడు బరోడానగర ముండినచోటికి వచ్చెను. అచట నపుడు దట్టమగు నడవి యుండెడిది. అం దొకనదికూడ బాటుచుండెడిది. అప్పటికి దాదాపు మధ్యాహ్నము కావచ్చినందునను, ద్రోవ నడచుటచే బడలియున్నందునను ఆ జడదారి యానదిలోఁ దానమాడి సంధ్యావందనాద్యనుష్ఠానమును దీర్చి యందలి తేటనీటిని గడుపఁగఁ ద్రావి, నదిగట్టననే విశాలశాఖల విరాజిల్లుచు చల్లనినీడను వెదచల్లు నొక మఱ్ఱిచెట్టఁ గాంచి దానిక్రింద విశ్రమించెను. అపు డర్యముఁ డంబరమధ్యమున నుండి యతీతీక్షణకాంతులఁ బ్రాణితతి నలయించుచుండుటచేతఁ జల్లనినీడఁ జేరుటయేతడవుగ నుల్లము హాయిచెంద మునివరేణ్యుడు గాఢనిద్రాపరవశుఁ డయ్యెను.

అట్లు కొంతకాలము నిద్రించి యపరాహ్ణము ముగియునపు డాముని నిదురనుండి లేచెను. నాఁ డిట్టింత

కాలము మైమఱచి దివాస్వాపము చేయుటకుఁ గారణ మేమియని ముసీంద్రుఁడు తనలో వితర్కించెను. అమృతోహమానమైన యానదీజలమును, జల్లనినీడనిచ్చిన యా వటవృక్షమును దన యకాలసుఖనిద్రకుఁ గారణములని వెంటనే యతనికిఁ దోఁచెను. తనయట్టిసంయమినిగూడఁ జొక్కించినట్టి వానిపై ముని కత్యంతానుగ్రహము కలిగెను. సృష్టికిఁ బ్రతిసృష్టి చేయఁజాలిన యామహర్షి నిగ్రహముగాని, యనుగ్రహముగాని రి త్తవోవునే!

ముని వెంటనే తాను నీరానిన నది యధిష్ఠానదేవతను బిలిచి “నీనీరమువలన నే నెంతయుఁ దనివినొందితి. కాన నేటినుండి నీవు నాపేర ‘విశ్వామిత్ర’ అనఁబరఁ గుదువు.” అనియు, వటవృక్షమును జూచి “మధ్యాహ్నకాలమునఁగూడ నాకు సుఖనిద్రనిచ్చిన నీచల్లదనము నేమనఁగలను? నేటినుండి నీ వామూలాగ్రముగ సువర్ణమయమవగుదువుగాక!” యనియు వరము లొసంగెను.

వరప్రదానమున నదిమాత్రము మిగుల సంతసించి మునికి ధన్యవాదము లర్పించెను. కాని వటవృక్షమునకు సంతోషమునకుబదులు శోక ముప్పతిల్లెను. అది కొంత తడ వట్లేయుండి వినయవచనములతో నిట్లు విన్నవించెను:

“సంయమింద్రా! తావకంబగు నపాంగావలోకనభాగ్యమునకే తృప్తివడుచున్న నేను, సువర్ణవరప్రసాదమునఁ బరితుష్టత నొందితినిని వేఱ విన్నవింపనేల? కాని యింతవఱకు నాయందున్న వేనవేలు ఫలములఁ దినుచు, నాకుఞ్చింపములు గల శాఖలలోఁ గులాయ

ముల నిర్మించుకొని శీతవాతాతపములనుండి తొలఁగుచు నిరంతరసౌఖ్య మనుభవించుచున్న పక్షులకును, ఉల్లము పల్లవింపఁ జల్లనినీడల మెల్ల మెల్లనఁ జేరవచ్చు మృగతతి కిని నే నిఁకముందు యథాపూర్వముగ నుపయోగపడక పోవుదుననిమాత్రము మిక్కుటముగ దురపిల్లుచున్నాను. ఇంతియకాక దురాశగల యేనరుఁడైన నెపుడైన నీయెడ నడుగిడిన, నాసువర్ణ త్వమును గని ముగ్ధుఁడై బుడముతోఁ బాటు నను ఖండించిన నపుడు మొదటికే మోసము కాఁగా నుభయశ్రద్ధత్వము గల్గుఁగదా? కాన మీరలు కరుణించి యీయంశములఁ జిత్తగింపఁగోరెదను.”

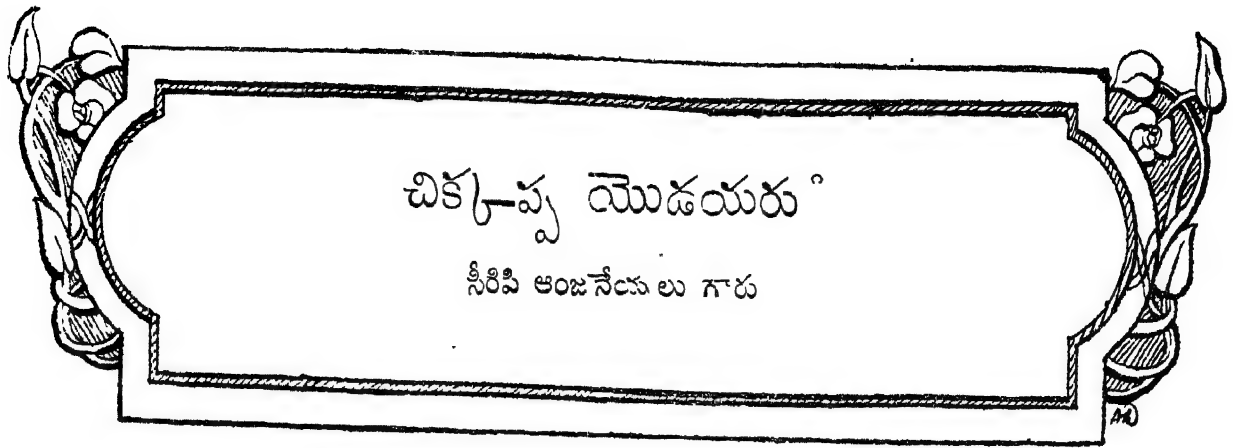
అనవుడు నాజడదారి మఱ్ఱినుడుల నెడఁదఁ గడు తడవు పరికించి “వటవృక్షమా! నీవాక్యములు నిక్కువ ములు. కాని నావరము తప్పదు. కాన నే నివ్వరము నీరీతిగ మార్చివైచెద. ఇఁకముందు ఈచోటు జనావాస యోగ్యమగుటయేకాక యిచట నొకపురము వెలసి నీ పేరనే ‘వటపత్రపురము’ అని పిలువఁబడఁగలదు” అని యాశాసించెను. వటవృక్ష మమ్మాటలకు నెమ్మది చెందెను. పిదప మహర్షి యథేచ్ఛఁ జనెను.

వరమహత్త్వమున నాఁటినుండి క్రమక్రమముగా నచట జనులు చేరఁ బ్రారంభించిరి. అంతియకాక కొన్నాళ్ల కచట నొకపుర మేర్పడెను. దాని కప్పటి నుండియు ‘వటపత్రపుర’ మని పేరువచ్చెను. కాలక్రమ మున జనులు వటపత్రపురమని యుచ్చరింపఁజాలక ‘వట పత్రపుర’ మని కొన్నాళ్లును, పురమను పదమును దొలఁ గించి ‘వటపత్ర’ యని కొన్నాళ్లును పిలుచుచుండిరి. ‘ట’ కు బదులుగ ‘డొ’ యును, ‘త్ర’కు బదులుగ ‘ద్రా’ యును జేర్చి ‘వడొద్రా’ యని యిపుడు జానపదులును, నగరవాసులుమాత్రము ‘వ’ కు బదులు ‘బ’ చేర్చియు, ‘ద్రా’ లోని రేఫము దొలఁగించియు ‘బడొద్రా’ యనియు, నాంగ్లేయు లుచ్చారణసౌకర్యమునకై బరోడా యనియుఁ బిలుచుచున్నారని యనెదరు. కథ మాట యటున్న ‘వటపత్రపురము’ అనునదియే బరోడాయని మారుటమాత్రము నిశ్చయమని విజ్ఞులగువారు తలంచు చున్నారు.

భద్రాచల దేవాలయము, చెంత గోదావరి

ఛాయాచిత్రకారుడు : జి. ఏ. రంగమన్నారంగారం.

చిక్క-ప్ప యొడయరు

సీరిపి అంజనేయలు గారు

ప్రియనంతాత్మ సుశ్రీశోభితాంగు

సృష్టికారకుని విశిష్టపాలకుని
సఖిలలోకారాధ్యు నాగమవేద్యు
మహితశుభోన్నతు మనమార నెంతు.

దక్షిణాపథమున దండకారణ్య
మందు, గార్గ్యయజుష్వాక్రమభూమి
దనరు దేవరకొండ¹ దాఁపున నొక్క
గ్రామ మెయ్యా² రనఁగా.

అందు సాధు

వృత్తి సందవరీకవిప్రాత్రముండు
ధాకరా జనుపేర తవణిలై నొకఁడు,
ఆతనిసాధ్య మేళాంబ, వారలకు
చాడేశ్వరీకృపాసంయోగకలన
సుద్భవంబందె దా నొక్కపుత్తుగిండు.
చిక్క-ప్ప నానొప్పి చెల్వారె నిసుఁగు.
ఆసుతుఁ డొదవిన యల్పకాలమున
నతులచయ్యానిష్ఠుఁడగు ధాకరాజు
మృత్యువు తనుఁగొన మేళొను టెఱిగి
భార్యాతనూజలఁ బాయంగ లేక
దైవయోగంబునఁ దనువు చాలించె.

అదియాదిగాఁగ మేళాంబ యాపల్లె
నష్టకష్టంబుల నంది, జీవనము
సాగింప ననువైనజాడ లేకున్కి
నాచోటు వాసి దేశాంతర మరుగ
నాత్మలోఁ దలపోసి, యైదేండ్లవానిఁ
బిన్నవానిని గొని భిక్షాటనమున
నూరూరుఁ గడచి, కొండొకకాలమునకు
తుంగభద్రదానదీతోయంబుచేత
నతిపవిత్రంబయి యలరెడుదానిఁ
బంపాప్రసాదసద్భాగ్యంబువలన
ననుపమవైభవం బందెడుదాని
శ్రీమహాశివుని దృక్పీకల్మీకలన (?)
సున్నతశోభన లొండెడుదాని
విద్యావ్యతింద్రుని విజ్ఞాననియతి
నతులసంపదల సొంపలరెడుదాని
ఋశ్యయాకాది భూభృద్రాజపజ్ఞి
నరివీరతతి కభేద్యుంబైన దాని
శ్రీబుక్కరాయ సుదృఢభుజాపటిమ
ననపాయగరిమఁ బెంచారెడుదాని
సఖిలవేళల మహాద్యతార్కర్యరతికి
నిలయము విజయమందిరమగుదాని
ఘనశిల్ప విజ్ఞానగాన యోగాది
విద్యల కిరవయి వెలుఁగొందు దాని

నామోదఖనిగాఁగ ననుపమసరణి
నార్దుల కభయదాయక మైనదాని
విద్యాపురంబని విఖ్యాతిఁ గనిన
స్థానమొక్కటి జోచ్చి చక్రతీర్థంబు
నెండఁ, గోదండరామాలయాంకమున
నిలిచి, మూఁపున సుఖనిద్రమైనున్న
కందు నచ్చోటఁ జక్కనిచిక్కిఁ జేర్చి
యరిగె భిక్షుకు నగరాంతరవీధి.

౨

అచటఁ గోదండరామాలయపార్శ్వ
తలమనఁ బెరిగి, యెంతయుఁ బెంపుఁగనిన
వాసులూరునఁ బ్రీతి వసియించుచున్న,
కడుదొడ్డమయిఁ గ్రాలు 'ఘటనర్ప' మొండు
వెలుచెడియల్ల న వివరమాగమున
నిండుచందురుఁబోలు నెమ్మొమువాని
లలి సువిశాల లలాటంబువాని
కన్నెతమ్ములచాటి కనుమోడ్పువాని
మంచిపుత్తడి మించు మైచాయవాని
చక్కని మెఱుఁగుబొజ్జంగలవాని
బలితంబునౌ కరపదములవాని
హాయినిద్దురఁ జెందు నాచిన్నవాని
వదనంబునకు నెండవడ సోకకుండఁ,

౧. ఈవ్యాసమున కనంతపురబుక్కరాయసముద్రముల 'కైఫీయత్తు' మూలము. ఈచరిత్ర క్రీ. శ. ౧౩౫౦ - ౧౩౭౭ ప్రాంతమున నడచినది ౨. అనంతపురమునకుఁ దూర్పున రెండుమైళ్ల మారమున సుండు నొకకొండ. ౩. 'ఓరూ' రను నీగ్రామ మిపు డగపడదు. దేవరకొండకుఁ బడమర నరగడియదూరములో నీగ్రామ ముండెనని కైఫీయత్తు మడుపుచున్నది. దేవరకొండకుఁ బశ్చిమమున దాని శాఖయగు నల్లగుట్టకుఁ దూర్పుటోరను సమతలమున ఆపేర నొకపుర ముండెననుట చిరకాలముగ నాప్రాంతమునఁ గల జనశ్రుతి. అందుల కిపు డచట నెట్టి ప్రాచీన నిర్మాణశిథిలములు గోచరింపవు. అది యచట నేలసమమై యొక శతాబ్దముదాఁటియుండును. రైతులు వ్యవసాయమునకయి 'కొండ క్రిందిచేల' ను దున్నుచుండ, నందుఁ బురాతననిర్మాణముల నల్లమట్టియుఁ, బనఁలులు (చట్ల)ను, విస్తారముగ బూడిదయు భూగర్భమునుండి వెడలుచుండుట కలదట. ఈగుర్తులవలనను, జనశ్రుతివలనను, కైఫీయత్తు నిర్ణయమువలనను దేవరకొండకుఁ బశ్చిమమునఁ గొలదిమేరలో సమతలమున నీయోరూ రుండెననుట యథార్థ మని తేలుచున్నది.

(14) 1. కొల్లిపర వెంకటరమణయ్య నాయుడుగారు; 2. గంటి లక్ష్మీనారాయణగారు; 3. చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు; 4. పెదసింగు వెంకటనారాయణ వర్మగారు; 5. పిఠుపాటి వెంకటరాయ శర్మగారు.

1. వెలగలేటి దశరథరామయ్య పంతులుగారు; 2. స్రాజు రామకృష్ణరావు పంతులుగారు; 3. తమ్మన నారాయణమూర్తిశేష్టిగారు; 4. డి. వి. వరహాల సెట్టిగారు; 5. సుబ్బారావుగారు.

దనదు పడగ విచ్చి తద్దయుఁ గూర్చి
ఫాలభాగమునఁ బట్టి యిట్టుటగ
నోలసి యాడుచునుండె నుత్సాహవృత్తి.

ఆసమయమున 'నాగాభోగి' యనెడు
పాములవాఁడు, తత్ప్రాంతముం దుండి
యాత్రోవఁ బోవును, నావంతనటన
నట నిల్చి చూచి యత్యాశ్చర్యముంచె.

ఆపయఁ గొంతనే పాడి యానాగ
మవలఁ బుట్టనుజేరె నచ్చొట్టు వాసి.

అబ్బురం బంది నాగాభోగి యిట్లు
తనలోన నెంచె 'నీకెడు దశావంతుఁ
డగునేని, నాగస్వరాత్మకంబుగను
నేసల్పు గాన మాలించి యాయురగ
మేతెంచి, మగుడి నాడెడు నీసలమున.'

అనికెలపోసి యాయాహితుండివఁడు
పెన నాగసరము మోవినఁ జేర్చిపట్టి
రమ్యమోహనమధురస్వర మూఁడె
గిరిగుహావళి నది గిట్టికొని యెసఁగ.

ఆమనోజ్ఞరవళి నాలించి, తనదు
వల్మీకమును వీడి వచ్చి యంతంత
బాలునిపయఁ దన పడగను విప్పి,
రెండుగడియ లొక్కరీతి నర్పించి,
యరిగె మన్నినిఁ జేర నాకీవిషమృత్యు.

అంత మేల్కొంచి చిక్కన్న కన్గొనియె
లీలఁగదలు నెమిలికురాయివాని
దళమైన యెఱ్ఱని తలపాగవాని
కాటుకతిద్దిన కన్నులవాని
సాగిన ముదురుమీసములవాని
బూరటిల్లిన తమృతబుగ్గలవాని
పేరిన నుసుగెంపుఁ బెదవులవాని
చిక్కని నెఱకల చిబుకంబువాని
గాజాపూసలు దండగా నొప్పువాని
చుట్టు నడుకుల బొంతచొక్కాయువాని
కరముల బుబుజోడుకడియాలవాని
బటువైన బొటవేళ్ల బటువులవాని
నేలరాయు 'మరాయి' నెఱవొందువాని
బెరసైన చిఱులొంగు బిగిఁగలవాని
గలుగల్గుమును కాళ్ల గజ్జెలవాని
నెత్తైనవానిఁ దన్నే చూచువాని
నాశ్చర్యచకితు నాగాభోగి నెలమి.
ఆపురుషుండు చిక్కన్న నింపెసఁగ
"అన్న దశాయోగ మట్టిన నీకు

నేమి యిచ్చెదవో నా కెఱిగింపు" మంచు
వ్రుచ్చి, కాఁగిలఁ జేర్చికొన, బాలకుండు
"నే దశావంతుండనే యాదునేని
పుణ్యాత్మ! చెఱువులఁ బురములఁ గొన్ని
నీశేరఁ దప్పక నిర్మింతు"ననిన
మరియును బాలుని ముద్దాడి, దిగిచి
యానందమంది నాగాభోగి చనియె.

3

పదపడి మేళమృతైక్షంబుఁ గొంచు
నరుడెంచి, తనయుని నరసి, యచ్చొట్టు
నడచిన విషయ మంతయుఁ బుత్తువలన
విని, యబ్బురం బంది వేడకతో నుండె.

అనుదినం బిట్లు లాయతివ బాలకుని
నొంటిమై విడిచి, తా నొకవంకఁ బురిని
యాచనకొఱకు నందందుఁ గ్రుమ్మరుచు
శ్రమనొందలేక యోజన సల్పి, చివర
బాలునిఁ దనదువెంబడిఁ గొని దనుచు,
"నాయనా! వినుమన్న నాచిన్నికుఱు!

కాలంబుదప్పిన కారణంబునను
మనకుఁ గష్టంబులే మనుగుడుపయ్యె
నీతండ్రి మరణించె నీశ్రేణవమున
నదిమొదలుగ లేమి యలమెను మనల
మడిమాన్యములు పోయె మర్యాద సడలె.

గొడ్డుగోదయు నిల్లు గుడ్లును దరలె,
సున్న సంపద పోవ నూరె వేటాయె,
నేవేళ మనతోడ నెలమిమై సున్న
చుట్టపక్కంబులు చూడ రిత్తటిని
కలనాడు తినిపోవఁగలవారెకాని,
చెడఁజూచి సాయంబు నేయ రెవ్వరు;
నెల్లరకును భుక్తి యిచ్చుచున్న మనకు
నింటింట బిచ్చమెత్తెడు వృత్తి యబ్బె,
కలకాల మిట్లు లాఁకటికిగా నొరుల
వేడ మనసురారు వినుము నాతండ్రి!
సరివారియింటఁ గష్టము చేసియైన
జీవించు టొప్పు యాచించుటకంటె
గావున నట్టిచో ఘనబుద్ధి వెలయఁ
బరులాడుమాటలు పంతానఁగొనక,
సహనభావంబునఁ జనవలెఁ బుత్త్రు!"
అన విని కొమరుండు నసెఁ దల్లి కిటుల
"మనుజునకేకాని మానికి వచ్చు
నమ్మ బాధలు? తీటునా కుడ్వఁబోక?
వానిఁ బ్రతిఘటించి వర్తింపఁబూన

హరి యెంత? హరుఁ డెంత? యాబ్రహ్మయెంత?
కష్టంబు పైకొన్న కాలంబునందు
శివుఁ డంతవాఁడు దోసిలియొగ్గరలనెఁ,
గావున నాతల్లి కాంతు సంతుష్టి
యెంతేసి వంతలే నెనయంగనిమ్ము.
బ్రతుకుట తనమేలు పాటించికాదు
పరహితార్థమే జీవి బ్రతుకంగవలయు;
నీపరమార్థమే నెపు డెద నెంచి,
జీవిక సాగింతు సిద్ధంబు గాన,
నేవిచారంబు నీ కేల నో జనని!
యడ రెట్టిదేని నీ యాత్మకుఁ దేను.
తన యోగుబాగులఁ దన్నుంటి నిల్చి,
తనకు మేలొనరించు ధన్యయా తల్లి.
తల్లిని వెతగొల్పు తనయుండు చూడ
భువనంబులను హాయి బొందఁడు నిజము
ఎల్లరు నిరసించు నెడ్డయోఁ గాక
కూర్చి నొడినిఁ దిప్పుఁ గొమరుని మాత,
మాతృ దేవికి సాటి మఱిదెవ మున్నె?
యామెహితవు మీఱనను నె సంతతికి
కన్నమ్మయజ్ఞలోఁ గననియాపట్టి
పట్టియే కొఱఁగాని బట్టెయోఁ గాని
నాపట్టుగొమ్మయు నాపూజ్యురాలు
నాగృహదేవత నాయమ్మ నీవ;
కనుక నా కెట్టి యంగద గల్గునేని
నీయాన జనదాట నే నెంతవాడ!"

అన జనయిత్రి తా నత్యంత మలరి
నందను ముద్దాడి నగరమధ్యమునఁ
కరుణాయుతుండు చిక్కనికాంతమూర్తి
వితరణగుణశాలి విజ్ఞానకుశలీ
శ్రీబుక్కురాయ మంత్రి శ్రేష్ఠఁ డనఁగ
నొప్పునారాయణాఖ్యునిగూర్చి తెలిసి,
యడుగులు తడఁబడ నలజడి నిగుడ
నల్ల నల్లన నామె యాతనిఁ దఱిసి,
సాకల్యముగఁ దన చరితంబుఁ దెల్పి
సాయంబు వేడ నాసాధుచిత్తుండు
విలువునఁ గరఁగి మన్నించి యా యింతి
నామె కుమారు మహాసుకుమారు
జితముస్మథాకారు శ్రీగుణోదారుఁ
దనయింట నిడికొని తనయునిభంగి
నన్న వస్త్రంబుల నరసి పోషించి
యొలితముపూర్తాన నుపనయనంబు
సాగించి యుత్తమాచార్యులయొద్ద
నర్హ పీద్యులఁ దెల్పి నలవడఁజేసి,
బాలుని బుద్ధిసంపద నెద నెఱిగి,

యిప్పు మెచ్చుచు జన వెచ్చుగా నిచ్చి
ధరణిప సభకు నాతనిఁ నెనఁబోవఁ
గొనివచ్చునుండే ముక్కువ బెంగునుండే.

౪

అత్తటి నొకనాటి యర్ధరాత్రమున
నరుడెంచి ఢిల్లీకు నానాసభలులు
ఘామమహాజ్ఞగా 'సర్వనా' యొకటి
బుక్కరాయని కీ గ, భూనాగఁ డవుడు
వ్రాయసకాండ్రై పనువ నేవకుల
నద్దమనిసియాలు సత్తరుణమున
వ్రాయసకాండ్రు నెవ్వరుఁ జిక్కుకున్కి,
బంటు లమాత్యుని భవనాంగణమున
నరుగుచునుండి, తత్పాఠముం దెనఁగు
చావడి, దిన్నె నెజ్జగఁ బవ్వళించి
నిద్రించుచున్నవారిని జిక్కునాఖ్యు
మేల్కొల్పి, కొనిపోయి మేదిశిశ్యుని
కడఁజేర్చు, బ్రభుఁడు లేఖను వారి కొసగి,
పతియింపు మనుడు, నాప్రతిభాయుతుండు
నందలి యంశంబు లాద్యంత మరసి,
ధరణిపాలకుఁడు నెంతయు మోఁనుంద
సవిశదముగఁ దెల్పి చనె గేహమునకు.
తదనంతరంబు వారాహరుత్ వచ్చి
ప్రత్యుత్తరముఁ గోరఁ బ్రభువరేఖ్యుండు
తా విన్న యంశమంతయు సంగ్రహముగ
వినిచి, లేఖకుల కావిశమింపు బదులు
వ్రాయ నాజ్ఞాపింప, వ్రాయసకాండ్రు
పారుషా పంపిన ఘర్మనాలోని
వివరంబులను వాక్యవిన్యాసభరితి
భాషావిధానంబు భావవైఖరియుఁ
బకింపక యొకింత, ప్రతిలేఖ వ్రాయ
నసమర్థుడను దెల్పి, నాప్రభువరుండు
వెదకి తా నందందు వెదకించి కమ్మ
కనఁబడకున్కి, వక్కణమెల్లఁ ధనకు
వినిచిన యువకుని వేగమ యటకు
రప్పించి, లేఖకుఁ బ్రతివ్రాయఁగోర,
జ్ఞాపకమును బట్టి 'నకలు'ను బదులు
వ్రాసి తేని కొసంగి, పదపడి నతఁడు
నృపుని యానతిఁ బొంది నెలవున కరిగె,
ఆనాటిరేయి రాయఁడు శయ్యఁ జేర
సంతకపురికిఁ బోవ నచటి దూలంపు

నెజ్జయలో నుండఁ గాన్పించె నుత్తరము.
అద్దాని రాజేంద్రుఁ డమ్మకునాఁడు
చిక్కప్ప వ్రాసియిచ్చిన ప్రతితోడ
లేఖకులకుఁ జూపి, లేఖకు నకలు
తులఁమాచి నటు లుంట దొర గురైజింగి,
చిక్కనబుద్ధికిఁ జిత్తమం దలరి
యేకసంధాగ్రాహి యితఁ డలి యెంచి,
యానాసమునఁ బ్రహానామాత్యవరులు
దంపనాధిపులు నుద్దండపండితులుఁ
జారబృందంబు సభాసదు లోలి
నాసీను లయి యుండ, నపుడు చిక్కప్ప
నచటికి రాఁబంచి: యతనిఁ గొంఠాడి
మమత రెట్టింప నమాత్యపదంబు
నొడయరు బిరుదంబు నొసంగి మన్నించె.

౫

అంతట నొక్కనాఁ డాబుక్కువిభుఁడు
సకలప్రధానుల సర్వసైన్యములఁ
గొలుపుకుకాండ్రును గొని, యుత్తరాశ
నొగి కార్కభారవహుండయి వెడలు
నవసరంబునఁ, జిక్కునామాత్యుఁ బిలిచి,
యఖిలరాజ్యవ్యవహార మాతనికి
నొప్పించి, ముద్రక యొసంగి, బొక్కసము
నాతని కై వసమంద యర్పించి,
రాజకీయక్రియారతుండయి తరలె.
పుడమీశు నాదేశమును దలఁదాల్చి
వ్యవహారనిరతుఁడై యాచిక్కునార్యుఁ
డనుదినంబునను సభాగారమునకుఁ
బోయివచ్చుచుండ, భూమీశు కాంత ౪
యాతని ముఖపద్మ మతని కన్దోయి
నతని కపాలంబు లతని యురువక్ష
మతని వేసపుడిరు నతని మైచాయ
నతనివిలాసంబు నాతని తీరుఁ
దనసౌధతలమునఁ దగ నిల్చిచూచి,
యతిమోహితాత్మ యై యా యందకానిఁ
దనయొంటిమేడ కుత్తరనిమేషమునఁ
గొనిరావలయు నంచుఁ గోమలిశోర్దుఁ
దనసభి ననిచె నాతని సన్నిధికిని.

ఆమెయు చిసవిస సరిగి, చిక్కన్న
కళివంసముసల్పి. "యయ్య! మాదేవి
వీరపె మీకయి నన్నుఁ బలివడి; వేగ
రావలయునుమీరు రా మనరాదు."

అన నాతఁ డిదియేమొ యాశ్చర్యమంచు
నెట్టి విపత్తు ఘటించునో యంచు
నెద ననుమానించి, యెవ్విధి నేయ
నగునో? పోవచ్చునో? యరుగంగరాదో?
ప్రభుఁ డూర లేఁ డిట్టి పట్టున నెట్టి
యనివాద్యకార్యాంతరాసక్త యగుచుఁ
బాలతి పిచ్చికినో నేఁ బోకున్న నేమొ!
యెటులైన నగుఁగాక యేఁగెద నంచు
భావించి, దూతివెంబడి మేడఁజొచ్చి,
నవనీలవికరవిన్యాసంబుదాని
రవణించు కబరిభరం బొప్పుదాని
బలుతావివిరులసంపదఁగుల్కుదానిఁ
బసమీఱఁ దిద్దిన పాపటదాని
గొనఁబునఁ గదలు మంగురు లొప్పుదాని
సౌమ్యులబాటనక్షత్రంబుదాని
కలువతేకులఁ గేరు కన్దోయిదానిఁ
దశ్శోక్తు చెక్కుటడ్డంబుదాని
నెలవంకసాటి నెన్నెలనవుదాని
పల్ల వారుణకరపదములదాని
జిల్లుదువ్యులవలఁ జెలువారుదాని
వినిభభూషలఁ గడు విలసిల్లుదాని
మవ్వంపులీల మలయించుదాని
మృదువచోయుక్తి నెమ్మెలుమించుదానిఁ
దన యాగమంబునఁ దనివంగుదానిఁ
గాంచి మానసమునఁ గళివళం బంచ,
పిల్చినపేతువు ప్రియదృష్టలంచె
తెలియవచ్చుటను సందేహంబు బలియఁ
జిక్కునామాత్యుండు చేష్టలు డక్కి
వదనంబు వాల్చి నెవ్వగఁజెంది నిల్చె.

౬

అత్యుజ్వలంబగు నంగశోభయును
రమణీయ మైనయావనతనూపటిమ
మంగురుత్ జీరాడు ముఖవిలాసంబు
సుమనోజ్ఞ మగురభాసురవచోరచన
యలరఁ, దానెంతయు వ్యాజాత్యునుగుచు

౪. బుక్కరాయనికి గౌరాంబిక, దేవాంబిక మొదలగు పత్నీలు పలువురు గలరనుట చరిత్రప్రసిద్ధమున నంశము. ప్రకృతసందర్భమువలనఁ
నాప్రభునకుఁ బట్టిమహిషి యొక్కతెయే యని కైఫీయత్తునుండి గ్రహింప నగుచున్నది. ఆయమ్మయు నెవ్వరో! ఉన్నతకులసంజాత యనుటకుఁ
దగులక్షణము లాయువిదయందు మందునకైన గానము. కావున నీమె రాయనికి భర్తాంగికాయంపుడుగ లైయయి యుండునని తోఁచెడిని,

గపటంపుఁ బ్రేముడికొ గాంతునిఁ గనుచు,
సనిశంబు రుచిరహాసాన్వితయగుచు,
సర్ధానురక్త, సుకాశురక్తయును
గాక, తమకమ్మన గమ్యుల వలచి,
గోమలయెడఁదడఁ గూర్చిఁ గుప్పించు
సంతతసమధిక సంయోగశీలి;

యిది ధర్మపథమును నిది యధర్మంబు
అని తలపోయని యవినయహృదయ;
సాంద్రాభ్రతతి నటచ్చంచలాలతకు
సనయంబు నెనయగు నతిచంచలాత్మ,
యనుగుబందుగులకే నన్యులకేని
నలుకువహింపని యవగీతచరిత;

లోకంబుఁ దనదు నాలోకశృంఖలుల
బంధింపనేర్చిన బలవిహిలాక్షి,
తమియొక్కటియ జీవనముగాఁ గనిన
కాంత, సిగ్గిడి, వారకాంతచందమునఁ
జిక్కినమాడ్కి సుస్థిరదృష్టి నిల్పి,
కిలకిల నవ్వుచు, గేరుచు మివుల,

నతనికే దన వాంఛితార్థంబుఁ దెలుప
“నకట! విద్రోహకార్యము మాఁడె” ననుచుఁ
ఓద్దయు బెగడి, సంతాపంబుఁ బొంది,
యవల ధైర్యముపూని యతివ కిట్లనియె.—

“వలదమ్మ, నీకిట్టి పలవనికోర్కి,
రాష్ట్రంబులకు నెల్ల రాజ్య విగాన
మేలివర్తనమున మెలగుట యెప్పుడ,
గాకున్న లోకంబు కామాంధకార
గహనమన్యంబునఁ గాలి నశించు.

అమ్మవు నీవు, నే ననుగుఁ బుత్తుండఁ,
దిన కులపతిభార్య తన గురుభార్య
తన రక్షకుని భార్య తన యన్నభార్య
తన మాతులుని భార్య తన తేని భార్య
తనకు మాతృకలని ధర్మజ్ఞు లండ్రు.
రమణి నాప్రభుని భార్యవు నీవుగానఁ
దల్లివి నాకు నీతనయుండ నేను.

గరిత! మాతృక సుతుఁ గాంక్షింపఁదగునె ?
యెవ్వరు బోధించి రిప్పాడి నీకు ?

మాతకో! వినుము నెమ్మది నెల్లవారిఁ
జెడుతలం పుడిగి చూచెడు చూపు చూపు.
స్తవనీయులై న సజ్జనులతో నెపుడుఁ
గికురింతమాని పల్కెడు పల్కు పల్కు.

ప్రవిమలభావ మేర్పడ దీనశతికి
నెలమి నెయ్యమున సల్పెను. మేలు మేలు
గ బాగువరులకు ధర్మానుగతిని
సంతయు భక్తి జేసెడు నేవ నేవ
నీమాడ్కి నీపల్కు నీమేల్మి నేవ
హేయభాజనముగా నిటు లంటుతగునె ?

నేబ్రహ్మదారిని, నెలతలఁ జూడఁ
బాతకంబగు నాకు, భామలు నన్నుఁ
గనుఁగొనఁ దగదమ్మ కాంక్షబుద్ధి,
నే నీక నువివల నేనాఁడుఁ దలఁపఁ
గా నొల్ల మదిని, నెక్కటిఁ గాంచనొల్ల,
దటియఁగా నొల్ల, సుంతయు వారితోడ
భాషింపనొల్ల, నాభావమ్ముఁ దెలియు
మమ్మ! నే మరణశర్యంతంబుఁ బ్రీతి
సాగింతు నీబ్రహ్మచర్య వ్రతమ్ముఁ,
గాన నెలవు - నిర్వ్యాఘాతగ ” దనుచు,
సాగిలపడి నమస్కారం బొనర్చి,
నడక సాగించె వెనక్కుఁ జూడకుండ.

2

అదిమొదలొ చిక్కార్యుఁ డాస్థానమునకు
నరుగుట మాని, తా నవశీశ్వరునకు
వ్రాయస మొక్కంకు వ్రాసె నిప్పగిది—
“స్వస్తి.

విద్యాపురీ జననశ్రేణ్యుండు,
వీరాధిపీరుండు, విజయోన్నతుండు,
పరరాజభయదుండు, ప్రణతవర్తనుడు
నగు వీరబుక్కరాయల చిత్తమునకుఁ
దమమంత్రి చిక్కిప్ప గన్యవాదములు
సల్పి నివేదించు సవినయ లేఖ—

ప్రభువతంసము!

మీరు పరమవిశ్వాస
పూర్వకంబుగ నాఁడు బుధకోటిలోన
రాష్ట్రంబు—కోశంబు—రా జముద్రకయు
వరకృప నాహస్తవశమొనరించి,
ననుఁ బెద్దగావించి, నాకృతజ్ఞతను
మన్నించినారు సమృద్ధి నాటంగోలె
నంటి రాజ్యవ్యవహారసంగతుల
లవమేని వెల్లిఁ గల్గఁగనీక యెపుడు
వేయికున్నలతోడ పీక్షించుచుండ,
వాటిలై నొక్కయవాంత్రంబు ; దాన
నగ్గలంబుగ మదీయస్వాస్థ్యమెడలె ;

పూరింపజాలఁ డే పురుషుండు దీని ;
ధర్మజ్ఞు లీర లీ తత్త్వయాహించి,
నాయకమర్థత నయ్యుష్టి నెఱిగి
వేగము నగరికి వేంచేయఁగలరు ;
వినతి మీ రాకకై వేచియున్నాఁడ.

చిత్తగింపుఁడు
తమ

చిక్కిప్పమంత్రి ”

అని వ్రాసి, నాకమ్మ యపుడె జాంఘికుల
చేసిడి ‘నృపునకుఁ జేర్చుఁడు దీని’
ననుచు, సత్వరముగ ననిచి కాలరల,
నిలువెడలకయుండ, నేలిక మగుడి
విద్యాపురమునకు విజయ మొనర్చి
జరిగిన విషయమ్ము సకలమ్ముఁ దనదు
సంతోపురస్త్రీ జనావళివలన
నాలించి, తెలిసి యథార్థతత్త్వంబు
చిక్కనామాత్యుని చిత్తపరిధికిని
నకలుషవృత్తికి నబ్బరంబంది,
తనమందిరిమున కాతని బిల్వం బంచి
“నీదు సౌశీల్యంబు నిరుపమానంబు,
పొందితి నామోదమును దానగరము ;
నీకు నుద్వాహంబు నే సల్పనుండ
శాశ్వతం బగు బ్రహ్మచర్యవ్రతంబు
నేల పూనితివి? నీ కిది యుక్త మగునె ?
అయినను నీ కిష్ట మగు వరం బొండు
వేడు మిచ్చెద” నన విశ్వాసగరిమఁ
జిక్కనామాత్యుఁ డంచితభక్తి “దేవ !
యర్థించువాడె ధనాగారమందు
వజలు విత్తంబు సర్వంబు నెయ్యమున”
నన, బుక్కరాయండు నమ్మెయిదానిఁ
దగు బలగమ్ము నెంతయు రక్తి నొసఁగి,
యతుల సత్కారసంహతి వీడుకొల్పె
ననుపమగుణధుర్యు నాచిక్కనార్యు.
అంతఁ దనివెఁజెంది యాచిక్కిమంత్రి
పూర్వరాజ్యము చేరి, పురతటాకముల
నెఱవైన గుడులను నెలకొల్పఁబూని,
పెన్నమాగాణిలోఁ బెనుగొండ వైపు
నుండి యుత్తరముగా నొకయేఱు చెడలు
చుండుటఁ గని, యటు నొకతటాకంబు
నల్లగుట్టచెంత నయమొప్పు గట్టి,
దాని దాఁపుననె యుత్తరభాగమందు
గ్రామమ్ము నిల్పి, నాగాభోగిశేర

నీయూరి చెఱువుల కిడె నేకభంగి
నాగనముద్రంబు నామధేయంబు.

౮

అంతమాత్రన చన్ని సంపంగబోక,
చిక్కప్పయొడయరు చెఱువుల నూళ్ల
నికలగొన్ని నిర్మింప నెంచి, యంగండు
దగినతావులఁ జూడఁదలంచి, యుత్తరపు
డెస, నగస్త్రాశ్రమ దివ్యభాగమునఁ
గల, పెన్నగట్టులగమిఁ జీల్చుకొనుచు
వచ్చు పెన్నేటితోవను నడ్డకట్ట
వైచి, యచ్చటఁ జెనువలది నిల్కడఁగ
నాఁపఁగా నోపెడునట్టి తటంబు
కొండలనడుమ నెక్కినఁజేయుకొఱకుఁ,
జెల్మి నొడల ననుజీవివర్గంబు
నచటఁ జేరిచి, యుదయాస్తమ శుంబు
పనివడి నియమతత్పరత మెలంగి,
కార్యసమారంభకలన సెనంగ,
వడగాడ్పు లలసెఁ జల్వనివలియొలసె
బలువేడిసనితోసెఁ బనిబీళ్లఁ బాసె
చాయలుజాతఁ గెంజాయలు మీతఁ
గూండ్లఁ బట్టునెరె గూబలు వాతె
సరుణుండు నక్కె సుభాంశుండు నిక్కెఁ
బద్మముల్ ముడిగె నుత్పలములు విడిగె.
కరటముల్ బెగడె రిక్కిలగుమి నెగడె
తమమెల్లఁ దలఁగె చంద్రశ్రీశ్రీ చలఁగె.
ఆవల నూఱుటకయి తలిమమనఁ
గూర్కిడునెడ, ముద్దుసమ్మ యొక్కరిత
యగపడి సుప్తిఁ, జిక్కన కిట్లు లనియెః
“ఓకార్యకర్త! యీయొకపల్కు వినుము,
నీపూర్వి యెంతయు నిరుపమానంబు,
కాని గంగకు వడి కడిదియో నిచట
నామెయుద్వేగంబు నాఁప నశక్య
మదిగాన నీ విండు వ్యర్థప్రయాస

మాని, దక్షిణమున మలనెడుదానిఁ
జిత్రావతీనదిఁ జేరి, యగ్గోట
రచియింపునెడల నేర్పడుఁ చటాకంబు,
వఱలించు నది కీర్తిలికాశయము
తద్దయ” నంచు సంతరానమండె.

కలనిట్లు తోచిన కాంతామకల్లి
గంగాభవాని నిక్కిమయంచు నెంచి,
యాతఁ డద్దేవికి నాత్మలో నెఱిగి,
మగుడి నిద్రాసక్తి మఱచె దేహంబు.

అఖిలజీవు లీటు మాయాసుప్తి నడఁగ
‘దిననాథుఁ డరుదెంచుఁ దెలివొందుఁ’ డంచు
ఖగవందినికర మొక్కటను ఘోషించె.
ధవళవిశుద్ధవేత్తపు మొన మాడి
పెను వేగుఁజుక్కదాసేదారు పాలించె.

మచ్చువిబూది నింపాదిగాఁ జల్లి
ముంచి విశ్వంబు తమోభ్రాంతి నెల్ల
జగముల సత్త్వరజస్త్రిలఁ గొంచుఁ,
బ్రహ్మదంబుఁ గను నన్నుఁ బట్టిశిక్షింప,
నినుఁ డుదతిని వచ్చు నెది తెఱఁగంచు,
విధుచోరనాథుండు వెలవెలపోయె.

పతి కిట్లు లొదవిన భంగిసంగతికి
దిగులొంది తీక్కిలు దివి జాఱఁదొడఁగె
పదపడిఁ బూర్వాదిభద్రాసంబు
నవ్యపల్లవ తోరణములఁ జెన్నారె,
బూమండు నయ్యడఁ బొడనూపె రుచిర
మాణిక్యకోటిర మండనుం డగుచు.

౯

అంతట చిక్కప్ప యాచోటు విడిచి,
సమవిశంకట ధర్మాశ్రమ మధ్యతటిని
సుభయపార్శ్వముల మహోన్నతరీతి
నాకసం బంటు గిర్మగద్యయంబు
పెట్టనికొటకుఁ జెనుగవనట్లు
తనరార, దాని యంతరభాగమందుఁ

దిరుగు మహాస్రవంతికి ధామమగుచుఁ,
గణ్యాశ్రమ మోహంతగహనభాగమునఁ
పల్లియఁ గండిపట్టు వీక్షించి,
యటఁగూడ వాహిని యాఁగదటంచుఁ
జిత్రమం దెంచి, పశ్చిమ దిగధ్యమన
నరిగి, గార్దేయ ఋష్యాశ్రమభూమిఁ
బరఁగు, దేవరకొండపాదిభూసలిని
సమతల మందు స్వేచ్ఛగఁ బెంపుఁగనిన
తుమ్మల నోరయుచుఁ, దోరంపు టూర్మి
కరనికరముల భీకరకందరముల
నప్పళించుచు, మించునల్క తోప్పుచును,
గడుఘూర్ణనము నొంది, కాలాహివోలె
మరుఁగులఁ గ్రక్కుచు, నులిమిబొందలను,
గూఁకటివేళ్లతోఁ గూల్చుచుఁ దరుల,
దరులఁ జీల్చుచును, నుద్దవిడిసస్యముల
ధరనంట నడఁచుచుఁ, దులీటికడల
నొలయుఁ బశ్వాదుల నువ్వెత్తుకొనుచు,
గుట్టల రాయుచు, గుడల డుల్చుచును,
బలువైన శిలలఁ బ్రవాహవేగమున
దోరలఁ జేయుచు దూఁకి దొడవొడఁ బాటు
పాండునదినిఁ గాంచి పరితోషమండె.

అది పదికొనులయవలఁ జెన్నొందు
కంబుగిరిశుని కనుమలలోనఁ
బుట్టివచ్చెడుమహా పుణ్యస్రవంతి
యని యెంచి చిక్కప్ప యంకోకచెఱువు
నిర్మించి, యంత దానికి రెండుమొనలఁ
బ్రాగ్ధిశనోకటియుఁ బడమర నోకటి
యలుఁగుల రెండింటి నమరించి, యచట
నొక్కొకవైపున నొక్కొక్కయూరు
గట్టించి, పూర్వదిగ్భాగమం దెసఁగు
సానీయమునకు భూధవు కీర్తి వెలుగు
బుక్కరాయసముద్రా పురమును పేరుఁ
బల్కిమునునఁ గల పట్టణమునకు
రాజ్ఞియనంతాంబం రక్తిచిహ్నముగఁ

౧. ఈపేరుగల గ్రామతటాకములు, అనంతపురమండలమునందలి ధర్మవరప్రాంతమున, ధర్మవరమునకు దక్షిణమునఁ బదిమైళ్లదూరమున నున్నవి. ౨. కణ్యాశ్రమము—ఇది యనంతపురమండలమున, ధర్మవర ప్రాంతమునందలి పెద్దకోట్ల గ్రామమునకు సమీపమున నున్న యొకపవిత్ర త్రేత్రరాజము; కోనయని ప్రసిద్ధిచెందినది. కణ్యమహర్షి యందుఁ దపమాచరించి, ధన్యతను జెందెననుట చిరకాలమునుండి యీప్రాంతమువారి నమ్మకము. ప్రతిపత్సరముఁ గార్తికమాసపుఁ గడపటిసోమవారదినమున నిం దుత్సవము జరుగును. ౩. పార్లపల్లె—అనంతపురము కడప మండలముల పేరలోనున్న (పులివెందల తాలూకాలోని) యొక గ్రామము. ౪ దీని వ్యవహారనామము ‘పండపేట.’ ౫. “One he named Bukkarayasamudram after his master and the other Anantsagaram after the queen.”—The Annals of Handeh Anantapuram. ౧౦. ఈ యనంతాంబ చిక్కప్ప యొడయరు భార్యయని కొందఱి మతము. “చిక్కప్పయొడయరు.....రెండవదానికిఁ దనభార్యయైన యనంతమ్మపేరిట అనంతసాగర మనుపేరుపెట్టెను.” అని యాంధ్రవిజ్ఞానసర్వస్వము. చూడు—సంపు ౨. పుట ౯౩౩.

గ్రాల ననంతసాగరం మనునామ
మిడె, రాజభక్తి భాస్వి లోకమున.

అంతః జిక్కిప్పయనంతసాగరపు
దరిఁ గృష్ణగిరిం నొండు దైవాలయంబుఁ
గట్టించి, బాణలింగంబు దెప్పించి,
తిరపడ శ్రీశివదేవప్రతిష్ఠ
చేయించి తత్కార్య చిరతరస్మృతికి
శంకరదేవుని సాన్నిధ్యమందు
కాలివాహనశక సంవత్సరములు
పండ్రెండునూర్లు నెన్నదియాటుసంఖ్య
గల, క్రోధవత్సర కార్తికకృష్ణ
పంచమి గురువార పావన తిథిని
నలువొంద నొకశాసనంబు వేయించె.
ఈశాసనము వచియించునిమృత్యుకి-
“బుక్కరాయసముద్ర పుటభేదనమునఁ
గోటకుఁ బడమరఁ గొలఁదిమారమున
వఱల నారాయణస్వామి యాలయముఁ
తగ లోనికోటకు దక్షిణ దిశను
నాంజనేయస్వామి యాయుతనంబుఁ
వెనుక నిర్మించిన విశ్వేశు ధామ
మునకుఁ, బశ్చిమతటమున నొప్పమిఱ
చాడేశ్వరీ దివ్య సదనంబు మొక్కండు
దీనికి సుత్ర దిగరాస్థిని
విఘ్న నాయకునికోవలయుం నొక్కండు
నివిధిఁ జిక్కిప్ప యింపుదలిర్ప
సమతః బంధప్రతిష్ఠల నొనరించి,
బుక్కరాయసముద్రపుర నాయకత్వ
మునకు నిర్వరను నిమ్ముగ బసిరెడ్డి

వేళ్లబోయనిం యింటి వెంగళరెడ్డి
యనువారి నునిచి, యనంతపురంబుఁ
బాలింపఁ జతురునిఁ బరికించియొరుని,
శ్రీమించు గుగ్గిలం చిన్నపరెడ్డి
నెలమి నియోగించె నింపుపెంపాండ.”

౧౦

సంకల్పకార్య సంచయ మీ విధమున
బుక్కరాయసముద్రమునఁ బూర్తి చేసి,
తరువాతఁ జిక్కిప్ప దక్షిణసరణిఁ
బట్టి, యెంటిఁ బదాటుపరువులు నడచి,
రేగుసాలములు నేరేడుభూజములు
మామిడి విటపులు మారేడుతరులు
చండ్రపాదపములు సారనింబములు
కానుగు బండరు కడప ద్రుమములు
తుమ్మ చిరుగుం బిల్లు తుమికినూలును
గిరిసింహ పేకు పొత్తిరి ముట్టిచెట్లు
నినువద్ది పచ్చారు లెనయు వెదుళ్లు
మద్ది నీరుద్దిజాములు మోదుగులును
వెలఁగ పల్వర నారవేపమానులును
దేవదారు బిలుసు తింత్రీకీడువులు
మట్టి జువ్వి తాండ్ర మంగగములు
కొండసముద్ది కలిగొట్టు వృక్షములు
వెలికి లొదుగు కలివెలు రావికుజము
లిప్ప శాఖులును నహీనాటవులును
గల పర్యటావళిఁ గాంచి యందందుఁ
బచ్చికనోట్లు నింపాదిగా వెలయు
సారనంతంబు సమభూమిఁ జొచ్చి,
యందలి ప్రకృతిఁ గన్నార నీక్షించి,

వరగిరి వేంకటేశ్వరగిరి దరినిఁ
బ్రవహించి దానికిఁ బశ్చిమదిశను
నల్లగుట్టల కవనంబును వశిమిఱుఁ
జిత్రావతీనిఁ గని చింతించె నిట్లు—

“ ఈరెండుగుట్టల యెడమున నొక్క
గట్టు పోయించి గంగను నిల్పునెడల
నది జీవనాధారమయి లోకమునకు
నానందదాయని యగు నిక్కవంబు
గాన, నిక్కార్య మేఁ గావించుఁగాక !”

అని పూని యుత్సాహ మత్యంత మడరఁ
గొట్టకొలదిగఁ గూలివారలను
నొడ్డెజనంబు నియోగించి, వేగ
నెలకొల్పెఁ దటము దానికి నిరుగడల
మరవలఁ గొల్పె సమాననిరూఢి
రాజుపేరను చిన రాజు ౨ పేరునను
బూర్వదిక్కున నొండు బుక్కపట్టణము
నావలిదెసను ననంతసాగరము ౩
నిల్పి, చాడేశ్వరీనిలయ మొక్కండు
గణనాథసాధ మొక్కండు నిర్మించె.

అవలఁ గొండొకకాల మచట వసించి,
యంచె యంతర్ధానమందె చిక్కిప్ప.

స్వార్థపరత్వంబు స్వాభిమానంబు
నెట్టివోయెఱుంగని యిద్దమానసుఁడు
నాదార్యధుర్యుండు నయి చిక్కనార్యుఁ
డీరీతిఁ దనమన్ని యెపుడు సాగించె.

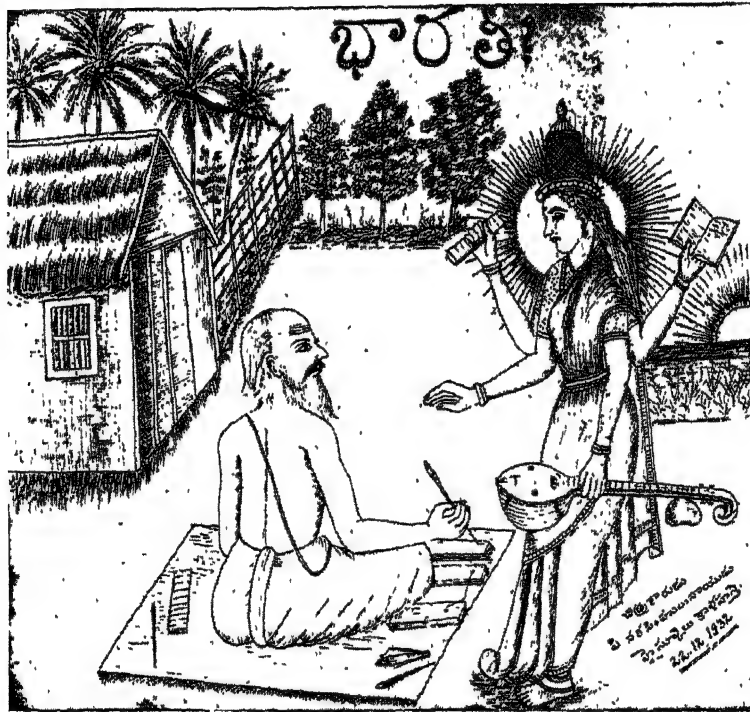
కడలేని యితని చొక్కపు జీవనంబు
నిఖిలజన్మ కయ్యె నిత్యజీవనము.

౧౧. నాటి యనంతసాగరమే నేటి యనంతపురము. పాండే యనంతపుర మను పేరును దీనికిఁ బ్రసిద్ధి నె. ఇది హండేశ్వరల యేలుబడి వలన వచ్చినది. ౧౨. నల్లగుట్ట—ఇది యొక పాడవైన గుట్టలవరుస. ఈ శ్రేణి దేవరకొండకుఁ బడమటిశాఖయై, బుక్కరాయసముద్రము, ననంతసాగరమును రెండుపాయలుగావించుచు, సుత్రముఖముగా రమారమి రెండుమైళ్ల దూరమువఱకుఁ బోవుచున్నది. ౧౩. శ్రీ కాశీవిశ్వేశ్వరాలయము—ఇది వైసల్లగుట్టలవరుసను మార్పుటోర, బూర్వాభిముఖముగ బుక్కరాయసముద్రమునకు వెడలు కాలిజాడకు నెడమచేతివైపున, (నొక పెద్దపుష్కరిణితో) నేటికిని గోచరించుచున్నది. ౧౪. ఇది బుక్కరాయసముద్రగ్రామమున నూరికిఁ బశ్చిమోత్తరదిశను, బూర్వాభిముఖముగా జీవదశలో నున్నది. ౧౫. బుక్కరాయ సముద్రపురమునందలి రాజవీధియందు దక్షిణాభిముఖముగ నొప్పుచున్నది. ౧౬. చెఱువుకట్టకు దగ్గఱగా ముసలమృకట్టకుఁ బశ్చిమోత్తరదిశను గొన్నిగజములదూరములో, నల్లగుట్టవరుసకుఁ బడమటియోర, ననంతపురమునకు వెడలు బండి బాటకుఁ గుడివైపున, విశ్వేశ్వరాలయమునకు వెనుకఁ గొలదిమేరలో ఖిలరూపముననుండి యిపుడు ‘గవిమఠ’ మనఁబడు చున్నది. ౧౭. ఇపు డీ విఘ్నేశ్వరాలయము నామమాత్రావశిష్టమైనది. నల్లగుట్టలశ్రేణియందెందో భూసముయి యుండనోపు. ౧౮. బుక్కరాయసముద్ర ప్రాంతమునఁ గల రమారమి యెనిమిది గ్రామములకు, నేటికి నీ వంశజులే పాలకు లయియున్నారు. నేటిపాలకుఁడు వేళ్లబోయని శివరామిరెడ్డి. ౧౯. అనంతపురపాలకత్వ మిప్పటికి నీగుగ్గిలవారి వంశజులకే చెందియున్నది. నేటి గ్రామాధికారి గుగ్గిల కృష్ణారెడ్డి. ౨౦. దీని వాడుకపేర ‘సిగరచెట్టు.’ ౨౧. అలంగులు. ౨౨. రాజ్ఞీప్రభువులపేర, సమానరీతిని నెలకొల్పిన పురతటాకములు పై రెండుప్రదేశముల మాత్రమే పేర్కొన్నను, అనంతసాగరమనియు, బుక్కసాగరమనియు, నాగసముద్రమనియు వెవ్వేలుగ భిన్నభిన్నస్థలములలో నీ చిక్కిప్ప నిర్మించిన జనపదులు, జలాశయములు నొకను చెక్కుతావులఁ గన్పట్టెడిని. ౨౩. ఆప్రాంతవాసులు దీనిని ‘క్రాంతచెఱు’ వందురు.

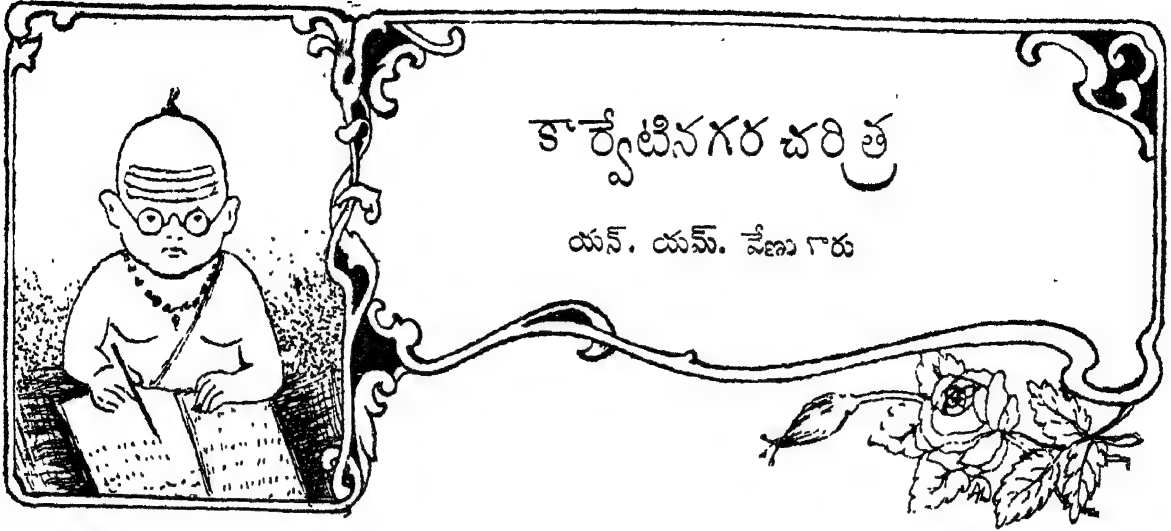
కాణపాజీవసంగతి మాన్చి నరుల
కార్యవృత్తినిఁ గూర్చు నమలజీవనము.
ఆపాకఁ గాంచని యఖిలజీవులను
నమృతాంధసులఁ జేయు నమృతజీవనము.
మృత్యుపాధ్వన మలమిన మర్త్యకోటి
కమరభావముఁ గూర్చు నభయజీవనము.

గానఁ జిక్కప్ప యఖంఢజీవనమె
యగు మానవాళి కనంతజీవనము.
అని యిట్లు చిక్కార్చ్య సతిపూతచరిత
బాలురు వృద్ధులఁ బ్రాజ్ఞులు నజ్ఞు
లందఱుఁ జవిచి, మోనాబ్ధి నోలాడి
చిత్త శుద్ధియను సౌశిల్యసంపదయు

వితరణగుణమును విజ్ఞానధనముఁ
బడసి, యిహపరములఁ బడయ సౌఖ్యంబు
పొందెనుంగునఁ దేలిక నుడుల
నామోదమున సీర్పియాంజనేయుండు
మంజరీస్వపన సంపదయొప్పు వ్రాసె.

ఉ. కాటుకకంటినీరు చనుకట్టుపయింబడ నేల యేడ్చె వో
కైటభదైత్యమర్దనుని గాదిలికోడల, యో మదంబ, యో
హోటకగర్భరాణి నిను నాకటికిం గొనిపోయి యల్ల క
ర్ణాట కీరాటకీచకుల కమ్మఁ ద్రిశుద్ధిగ నమ్ము భారతీ!
(భాగవతమునుండి)

ఆంధ్రరాష్ట్రము లోని చాల పురాతనమైన సంస్థానములలో కార్యేటి నగర మొక్కటి. సంస్థానపాలకులలో నిప్పటివరకు రమారమి రెండువందల పురుషాంతరములు గడచినవి. క్రీ. పూ. ౬౭-వ సంవత్సరమున కార్యేటి నగర సంస్థానము నెలకొనిన దని తద్రాజవ్యుల సంశయమువలన తెలియుచున్నది. అది మొదలు ఇటీవల కొన్ని సంవత్సరములవరకు సకల సంపదలకు ఆకరమై, లక్ష్మికి పుట్టినిల్లయి, సర్వవైభవములతో విరాజిల్లుచుండిన యీ కార్యేటి నగర చరిత్రను దెలిసికొనుట ప్రతియాంధ్రునకు కర్తవ్యము. బాహుబలసంపన్నులును, ఉదారులును, స్వచ్ఛందసూర్యవంశక్షత్రియజనితులును, అగు అనేక రాజపుంగవు లీ కార్యేటి నగరమును బరిపాలించి అనన్యత యశస్సును బడసినారు; సంస్కృతాంధ్రకవులు పెక్కింద్రును సత్కరించినారు; సంగీత విద్వాంసుల జేరదీసి యుచితరీతిని బహూకరించి నారు; దైవబ్రాహ్మణ కార్యము లెన్నియైనను పరమభక్తితో, ప్రీతితో, మహాత్యాగశీలముతో, యెంత డబ్బైనను సరకునేయక అధికోత్సాహముతో జేసినారు; ప్రజల యుపయోగార్థము బావులు త్రవ్వించినారు; చెరువులు వేయించినారు; అన్నసత్రముల స్థాపించినారు; దేవాలయములు గట్టించినారు. ఇంతయేల, రాత్రులయందు నక్కలు చలిబాధ కోర్వ లేక రోదనచేయుచున్నవన్న మాటలు నమ్మి వాటికి దుప్పట్లు దీసికొనిపోయి కప్పునట్లు పరిజనుల కాజ్ఞాపించిన ప్రభువులుగూడ ఈ కార్యేటి నగరమును బరిపాలించినవారిలో గలరు. లిఖితరూపమైన యాధారము లేనియు లేనందున చాల పురాతనమైన యీ సంస్థానపాలకుల చరిత్ర వ్రాయుట అంతసులభమైన పని గాదు. ఏవో కొందరి చరిత్రమాత్రము రూఢిగ దెలిసియున్నంతవరకు ఇందు కృష్ణముగ వ్రాయుచున్నాను.

క్రీ. పూ. ౬౭-వ సంవత్సరమునుండి క్రీ. త. ౧౭-వ సంవత్సరమువరకు యీరాజధానిని కలికాలచోళుడను రాజు పాలించుచుండెను. అప్పటి కీ కార్యేటి నగరము నిర్మింపబడలేదు. ఈ ప్రాంతపు ప్రజలను పాలించుచు నారాజులు ప్రస్తుత నారాయణవనమును కేంద్రస్థానముగా నుంచుకొని యుండిరి. ఈ కలికాలచోళు డెవ్వరై నదియు నిర్ణయింప వీలుగాలేదు. కొంచె మిందుమిందుగా నిదేశాలమున దక్షిణ దేశమును బాలించుచుండిన కలికాలచోళుడే యీతడో, లేక యీతని వంశమునకు జేరిన మరియొకరో యూహింప నశక్యము. ఈతని కుల గోత్రములు దురూహ్యములు. ఈత డొకనాడు తిరుమల ప్రాంతారణ్యమునకు మృగయావినోదార్థ మేగి యచ్చట ధనంజయుని కూతురగు విలాసవతియను ఒక నాగకన్యకను గాంధర్వమున వివాహమాడి యామె వలన తొండమాన్ అనునొక పుత్రుని బడసెను. కలికాలచోళుని యనంతర మింద్రమణి చక్రవర్తి రాజయ్యెను.

తొండమాన్ చక్రవర్తి క్రీ. త. ౧౭-వ సంవత్సరమునుండి ౧౭-వ సం. రమువరకు రాజ్యమును బాలించెను. ఇతడు దైవభక్తుడు; భాగవతోత్తముడు. శ్రీనివాసమూర్తి ఈతనికి ప్రత్యక్షమగుచుండెనని ప్రతీతి. ప్రస్తుతపు తిరుమలయందు శ్రీనివాసమూర్తిని ప్రతిష్ఠించిన దీమహామహుడే. ఇతడు కృష్ణశర్మయను బ్రాహ్మణోత్తముని జీవంగతులైన భార్యాపుత్రుల బ్రదికించిన ట్లాకవాడుక గలడు.

తొండమాన్ చక్రవర్తి యనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చిన వారిలో నారాయణ దేవరాజు ముఖ్యుడు. (క్రీ. త. ౧౨౧-వ సం. ౧౦ మొదలు ౧౬౩ వరకు) ఈతని కాలముననే నారాయణవనమునకు చంద్రవంశపు రాజులు వచ్చిరి. మిథిలాపురము (?) ను బరిపాలించు

చుండిన చంద్రవంశపు రాజున వసుదానుడు రాజ్యభ్రష్టుడై దారపుత్రాదులతో తిరుమల జేరి శ్రీనివాసుని ధ్యానించుచుండ నొకానొక నాడు శ్రీనివాసమూర్తి ప్రత్యక్షమై, వసుదానుని, నారాయణవనమును బాలించుచుండిన నారాయణ దేవమహారాజునొద్ద కేగిన రాజ్యమబ్బునని చెప్పి యచ్చటికి బొమ్మని యాజ్ఞాపించెనట. ఈవరకే నారాయణ దేవమహారాజునకు శ్రీనివాసమూర్తి స్వప్నమున గనబడి వసుదానున కర్ధరాజ్య మిమ్మని చెప్పియున్నందున, భగవంతుని యాజ్ఞానుసారము, విచ్చిన వసుదానునకు నారాయణ దేవమహారాజు తన రాజ్యమున నర్ధభాగము సమర్పించి నారాయణవనమున నాతని నుండ నియమించి తాను త్షణికాచలము (తిరుత్తణి) ను నివాసముగా గొని తక్కిన యర్ధరాజ్యమును బాలించుచుండెను.

క్రీ. శ. ౧౮౮-౨౦౦ సం. రముల ప్రాంతమున నారాయణ ననమును పాలించుచుండిన వసుదాను (I) ని వంశజుడైన ఆకాశరాజునకు చాలకాలమువరకు బుత్రులు లేకుండిరి. ఆతడు పుత్రకామియై యాగము నొకదానిని జేయ సంకల్పించి యాగభూమిని స్వయముగ నాగలితో దున్నుటకై పోవుచుండ చేరువనున్న యొకకొలనిలో నప్పుడే వికసించిన తామరపువ్వుతో నేర్పుచు పరుండియుండిన ఒక శిశువును గని దానిని దీసికొనిపోయి తనభార్య కప్పగించెనట. తలవని తలపుగా లభించిన యీశిశువునకు పద్మమునందు లభించిన దగుటచే పద్మావతీయని పేరుబెట్టి యతిగారాబముతో బెంచుచుండిరి. ఆవల కొన్ని దినములకు ఆకాశరాజునకు వసుదాను (II) డను ఒకపుత్రుడు గలిగెను. తిరుమలయందు గ్రుమ్మరుచుండిన శ్రీనివాసమూర్తి, యొక నాడుద్యావ వనమున యావనవతియు, సౌందర్య తేజోరాశియు నగు పద్మావతిని జూచి, యాయనును వలచి యాకాశరాజు ననుమతిపై యథావిధిని బరిణయమాడెను.

వసుదానుడు (II) తన తండ్రి యనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఇతనికి చాలకాలమువరకు బుత్రులు లేకుండినందున, తనకు వార్ధక్యము పొడచూపుటచే నప్పుడు త్షణికాచలమును బరిపాలించుచుండిన నారాయణ దేవమహారాజు వంశశ్రుడగు వేంకట్రాజున కిచ్చి (క్రీ. శ. ౨౦౨ నుండి ౨౩౮ వరకు) తాను తిరుమలజేరి తపస్సు జేసికొనుచు నిర్యాణమందెను. వసుదానుడు (II) వేంకట్రాజునకు రాజ్యము నప్పగించుచు, తన సహోదరియగు పద్మావతీదేవిని అది మొదట వారియింటి బిడ్డగా భావించుకొని శ్రీస్వామివారిని అల్లుడుగ గణింపవలసినదని వేంకట్రాజును వేడికొనెను. ఈకారణమునబట్టి యిప్పటికిని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కార్వేటిసగరము సంస్థానాధీశుల యల్లుడని, వీరు తిరుమల కేగినచో స్వామివారి సన్నిధిని మామగారికి జరుగవలసిన కొన్ని మర్యాదలు సహితము వీరికి జరుగుచునేయున్నవి.

నారాయణదేవమహారాజు కాలమున రెండు భాగములైన రాజ్యము మరల ఒక్కటైన తర్వాత వేంకట్రాజు (I) త్షణికా

చలమును వీడి నారాయణవనమును జేరి పూర్తిరాజ్యమును ఏప్పటి వలె పాలించుచుండెను. క్రీ. శ. ౨౩౮ సం. ౮౦ మొదలు ౩౦౨ వరకు వేంకట్రాజు ననంతరము ఆతని సంతతివారే అయిదుగురురాజులు రాజ్యమును బాలించిరి. క్రీ. శ. ౩౦౨-వ సంవత్సరమున వేంకట్రాజు (II) రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతని కాలమున శూద్రపాశేగాండ్రు నారాయణవనముపై దాడివెడలి రాజ్యము నాక్రమించుకొనిరి. పాశే గాండ్ర సమరములో వేంకట్రాజు (II) మృతినొందెను. అప్పుడు గర్భవతిగా నుండిన యాతని భార్యను వెంటబెట్టుకొని భూపుడను మంత్రి రహస్యముగా వేంకటాచలమునకు పారిపోయెను. అచ్చటనే కొన్ని యేండ్లవరకు నారు రహస్యనివాస మేర్పరచుకొని జీవించుచుండిరి. గర్భవతిగా నుండిన వేంకట్రాజు (II) భార్య కొన్నినాళ్ల కొక పుత్రుని గనెను. ఈబాలుడు యుక్తవయస్సు వచ్చిన వెంటనే పాశే గాండ్రపై దాడివెడలి యన్యాయాక్రాంతమైయుండిన తన పూర్వుల రాజ్యమును తిరిగి సంపాదించెను. శత్రురాజుల జయించినవాడగుటచే నతడు రిపుంజయమహారాజుని పిలువబడెను. ఈతడు క్రీ. శ. ౩౧౦ మొదలు ౩౨౬-వ సంవత్సరము వరకుబరిపాలించెను.

రిపుంజయ మహారాజు ననంతరము క్రీ. శ. ౩౨౬-వ సంవత్సరము వరకు ఈతనివంశజులే క్రమముగా నలువదియేడ్లకు ప్రభువులు సంస్థానమును పాలించిరి. క్రీ. శ. ౩౭౦-వ సంవత్సరమున రామరాజు (VII) రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతని కాలమున ఉత్తరమున శేషాద్రి వరకును, తూర్పున బంగాళాఖాతమువరకును, దక్షిణమున పినాకిని వరకును, పశ్చిమమున నందిదుర్గమువరకును రాజ్యము వ్యాపించి యుండినదని తెలియుచున్నది. ఈతనియొద్ద ౨౦౦ ఏనుగులు, ౩౦,౦౦౦ గుఱ్ఱములు, ౬౫,౦౦౦ కాల్బల ముండినదని యేర్పడుచున్నది.

ఈతనికి తరువాత క్రీ. శ. ౪౮౫-వ సంవత్సరమువరకు రాజ్యపాలన గావించిన వారిలో కల్ల ప్రబోధకరాజు ప్రఖ్యాతిగన్నవాడు. ఈతడు శ్రీకంచినరదరాజప్పామికి పుణ్యకొటి విమానము జేయించి గోపురప్రాకారాదుల నిర్మించినాడు. ఈతనికి నల్వరు పుత్రులు గలిగిరి. రెండవకుమారుడైన ఆనందరాజు దారసమేతుడై జగన్నాథమునకు యాత్రబోవుచు దారి మధ్యమున సింహాచల ప్రాంతమున బంది పోటు దొంగలచే నెదుర్కొనబడి, వారితో బోరి వారిని జయించి, యాప్రాంతభూముల నాక్రమించి, యచ్చట రాజ్యపాలన జేయుచు వాసము జేయుచుండెను. కొన్నాళ్లకు తన పుత్రుడైన భౌతికపతికి రాజ్య మప్పగించి తాను జగన్నాథమునకు జని అచ్చట మండప ప్రాకారాదుల నిర్మించి తపస్సుజేసికొనుచు ఆనందరాజుచ్చటనే యసువుల బాసెను. వీరి సంతతివా రిప్పుడు సింహాచలము (?) న కలరో, లేరో విచారింపవలసియున్నది. ప్రబోధక మహారాజుకు ప్రధమ పుత్రుడైన శంభురాజు క్రీ. శ. ౪౮౫-వ సం. రమునుండి ౪౯౩ వరకు

ఆంధ్రపత్రిక - శ్రీముఖ సంవత్సరాదిసంచిక

1. కేసరపల్లి ఆంజనేయులుగారు ; 2, ఏలూరు ఆంజనేయ ధర్మశాల.

సం.రమున కాశ్యప స్త్రీశ్వరునికి గోపుర ప్రాకారాదుల నిర్మించిన దీమ

ఈతనికి తరువాత అనేకరాజులు రాజ్యమునకు వచ్చిరి. క్రీ. శ. ౧౧౧౦-వ సంవత్సరమున రాజ్యమును బాలించుచుండిన సాశ్వసినహ రాజు సుప్రసిద్ధుడు. వీరి సమకాలికులును, ఆనెఱింది పాలకులును అయిన బుక్కరాజులవారి కితడు స్వప్రైన్యముతో సహాయముబోయి ఉడయగిరిముట్టడిలో జయముచేహర్చినాడు. బుక్కరాయలచే మన్ననలబడిన క్రివంతుడైన నారాయణవనమునకు దిరిగివచ్చెను. ఇప్పటి కాశ్యపిగర్వకాశ్యపాధీశుల బిరుదులలోని “సాశ్వ” యను పదము, బుక్కరాయలచే మొట్టమొదట ఒసంగబడిన “రిపుకపోత సాశ్వ”డ ను బిరుదములోనిదని ప్రతీతి.

౨

ఇంతదనుక వ్రాసిన యంశము లన్నియు శ్రీరాజాగారి వంశ వృక్షమునుండి లభ్యములైనవి. కాసనములుగాని, మరే విధములైన లిఖితరూపములగు ఆధారములుగాని లేవు. నారాయణవన ప్రాంత దేవాలయములలోనుండి ప్రభుత్వమువారు తీసియించిన శిలా శాసనములలో కొన్ని యంశములు లేలచున్నవి. వాని నీక్రింద వివరించుచున్నాను.

క్రీ. శ. ౧౦౨౦-వ సంవత్సరమున నారాయణవనము చుట్టు ప్రక్కల బరిపాలించుచుండిన పాశేగాంధ్రలో సాశ్వనరసారెడ్డి సుప్రసిద్ధుడు. ఈతనికి తరువాత సాశ్వవేంకటపతినాయుడు రాజ్యాధిపతియై చోళులచే పదచ్యుతి ననుభవించినవాడు. ఈతని పుత్రుడగు సాశ్వభీమానాయుడు చోళులను జయించి తమపాలెమును మరల స్వాధీనపరచు కొనెను. ఈవంశములో పాలెమును పాలించినవారిలో సాశ్వభుజంగనాయుడు కడపటివాడు.

క్రీ. శ. ౧౧౦౫-వ సం. రమున ఉత్తమచోళుని యేలుబడికి లోబడి కరికాలచోళుని యనంతరము అద్దొండ చక్రవర్తి యనునాతడు నారాయణవనమును బాలించుచుండిన ట్లొకశాసనమువలన దెలియుచున్నది. కాని రాజాగారి వంశవృక్షమున నీవిషయము ఏర్పడుట లేదు. ఈఅద్దొండ చక్రవర్తికితరువాత వరుసగా సుదామరాజు, సురాసురరాజు, నారాయణరాజు రాజ్యమునకు వచ్చినట్లు తెలియుచున్నది. ఈనారాయణరాజు మిథిలాధీశుడైన వసుదాసున కర్ధరాజ్య మిచ్చినట్లుగూడ దెలియుచున్నది. శ్రీరాజాగారి వంశవృక్షమున క్రీ. శ. ౧౨౦-వ సంవత్సరమున నారాయణవనమును బాలించుచుండిన నారాయణదేవమహారాజు వసుదాసున కర్ధరాజ్య మిచ్చినట్లు చెప్పబడియున్నది. ఇందేది యథార్థమైనదియు నిర్ణయింపవలసియున్నది. కాసనములమీట స్థిరపరచుదమున్న చాలపురాతనమైన పద్యానంతరీత్ర, శ్రీవేంకటేశ్వర కల్యాణము మొదలైనవి అబద్ధములగు చున్నవి. అప్పు

డప్పుడు ఎత్తివ్రాయించిన శ్రీరాజాగారి వంశవృక్షములోని మాటలు యథార్థములని నిరూపించుటకును పాలుపోకున్నవి.

ఈ శిలాశాసనములవలన జేరిన యంశము లేవనగా:—

౧. శ్రీరాజాగారి ఆదిపురుషుడు కరికాలచోళుడని,
౨. క్రీ. శ. ౧౧౦౫-వ సంవత్సరమునకు తర్వాతనో, లేక క్రీ. శ. ౧౨౦-వ సంవత్సరమునో అన్యదేశీయులగు చంద్రవంశపు రాజులకు నారాయణవనరాజులు అర్ధరాజ్య మిచ్చినది నిజమని,
౩. ఒకే కుటుంబమున రెడ్డి, నాయుడు అను రెండు నామములు వాడబడియుండుటచే అప్పుకు వర్ణభేదము లభ్యే లేకుండునని,
౪. వైకారణమును బట్టి కాశ్యపిగర్వ ప్రభువులు మొదటి నుండి ‘రాజు’ పదము వాడుకొనుచున్నను, ప్రభువుమునుండి వీరు క్షత్రియులగుట సందేహమని.

ఇందలి నాల్గవయంశమున కనుకూలముగ కాశ్యపిగర్వ పాలకులు ఆర్యమతావలంబకు లనియు, సుమారు ౩౦౦ సం. రములకు ముంగు వీరు క్షత్రియులము స్వీకరించిననియు శిద్ధిరాజు గోపన్నగారు తమ గ్రంథమున వ్రాసియున్నారు.

క్రీ. శ. ౧౨౩౦-వ సంవత్సరమున చాళుక్యుని వంశజుడైన రెండవరాజరాజు నారాయణవనరాజ్యముపై దాడివేటి చాలభాగ మాక్రమించు కొన్నట్లు కొంతవరకు దెలియుచున్నది. అప్పుడు నారాయణవనమును బాలించుచుండినవారు అజరాజు. చాళుక్యులు జయించిన రాజ్యమును క్రీ. శ. ౧౩౧౪-వ సం. రము వరకు కొండవీడు రెడ్ల వంశముడైన పోలిరెడ్డియు, యాతనియనంతరము శేషచలరెడ్డియు బాలించిరి. కొండవీడువారైన సాశ్వరెడ్లలో రాజ్యమును బాలించిన వారిలో నీశేషచలరెడ్డి కడపటివాడు. ఈరెడ్లవంశమునుండి “సాశ్వ” బిరుదము రాజాగారి బిరుదావళిలోనికి వచ్చినట్లు మరియొక వాడుక గలదు. దాని నీక్రింద వివరించు చున్నాను.

నారాయణవన సమీపగ్రామమైన కెంపులపాలెమున పండి గుంటవారను సాశ్వరెడ్లు ఒక చిన్న పాలెమును బాలించుచుండిరి. (వీరు పైజెప్పిన కొండవీడు రెడ్లవంశములోనివారై యుండవచ్చును.) ఆకాలమున మలికనాడునుండి పెద్దబ్బ, చిన్నబ్బ యనునిగువు రన్న దమ్ములు పదచ్యుతులై దేశదేశముల స్రుమ్యురుచు రెడ్లపాలెములోనికి వచ్చిరి. ఒకనాటిరాత్రి పాలెములోని యొకానొక గ్రామమున వారు బసచేసియుండి నాగ్రామమును బందిపోటుదొంగల గుంపాకటి ముట్టడించెను. వీరిరువురును సాయుధులై దొంగల గుంపుతో బోరి వారిని హతముగావించిరి. ఈవిషయము పాశేగార్లగు రెడ్లు విని వారిని ఆహ్వానించి తమయొద్దనే యుండ నేర్పాటు గావించిరి. అప్పుడు రెడ్లయొద్ద రుద్దిరా జనునతడు మంత్రిగా నుండెను. ఆవల గొన్నినాళ్లకు

రెడ్లు జనానాసహితముగ నగరి సమీపముననున్న బుగ్గయొద్దకు వేటకు జనిరి. అప్పుడు తమతోపాటు రుద్దిరాజు, పెద్దబ్బ, చిన్నబ్బగూడ వెడలియుండిరి. ఆసందర్భమున నొక్కనాడు రెడ్డిరాణులచే నపరిశుభ్రము గావింపబడిన జలము సంధ్యావందనము జేయుచుండిన పెద్దబ్బ చిన్నబ్బ చేతులలోనికి వచ్చినందున వారిని మందలింపవలసినదని రెడ్లను ప్రాధేయపడియు, వారి విషయమున శ్రద్ధజూపకుండినందున వారిలో వారికి మనస్పర్థలు పెరిగి రుద్దిరాజు ప్రోత్సాహముచే రెడ్డి సోదరుల నేడ్వరిని విషప్రయోగముచే పెద్దబ్బ, చిన్నబ్బగార్లు చంపించిరని యొకవాడుక గలదు. రెడ్డిరాణులు సహగసునము చేయుకాలమున రాజ్యము పెద్దబ్బచిన్నబ్బగార్లకు చాలకాలము నిలువదని శాప మిచ్చినట్లును, శాపోపసంహారమునకు రాజసోదరు లిరువురు వేసికొగా వారింటిపేరగు 'సాశ్వ' యనుపేరును వాడుకొన్నంత కాలము వారికి కొంతమేలు గలుగ గలదని చెప్పినట్లును, ఆకారణముచే నిప్పటి రాజుల బిరుదావళిలోనికి "సాశ్వ"యనునది వచ్చినట్లును కొందరి యభిప్రాయము. ఇది కేవల మనుజుసము; నమ్మదగినది గాదు. విషప్రయోగము మొదలైన కథలలోని యథార్థము దురూహ్యము. పెద్దబ్బ చిన్నబ్బగార్ల యాగమనము ఫలానప్పడని చెప్పట యశక్యము. ఆకాశరాజు నారాయణవనమును బాలించుచుండిన కాలమున వచ్చినట్లు గోపన్నగారు తమ గ్రంథమున వ్రాసియున్నారు. ఇందలి నిజము సందేహింపవలసియున్నది.

సాశ్వరెడ్ల యనంతరము రెడ్లరాజ్యము రెండు చీలికలై చిన్నరాజ్మిక భాగమును, పెద్దరాజ్మిక భాగమును బాలించుచుండిరి. వీరికి తరువాత వంశానుక్రమము బరిశోధించవలసి యున్నది.

3

బొప్పరాజువారి చరిత్ర తెలిసికొననిదే కాశ్యేటినగరచరిత్ర పూర్తికాజాలను. సాశ్వరెడ్లను గొట్టి రాజ్యమును సంపాదించినవారు ఈబొప్పరాజు వంశస్థుల పూర్వులనియే కొందరి యభిప్రాయము. ఇది గొప్పపారపాటు. సాశ్వలిరుద మిదివరకు బొప్పరాజువంశస్థు లెవరును వాడినట్లు గుపడదు. వీరికి బొప్పరా జనునాతడు మూలపురుషుడైనందున బొప్పరాజును ఇంటిపేరు వచ్చినట్లు గోపన్నగారు వ్రాసియున్నారు. వీరు దాసరాజు వేంకటపతిరాజుగారి సంతతివారనియు, దాసరాజువారే బొప్పరాజువారనియుగూడ గోపన్నగారి యభిప్రాయము. ఈవంశమునకు జేరిన మాకరాజుగారికి (?) క్రీ. శ. ౧౫౧౦ ౧౫౩౦ లో నారాయణవనమును పాలించుచుండిన సాశ్వసింహరాజు సంతతివారైన మాకరాజు (II) గారికి ముసలితనమున సంతానము గలుగుటచే తనరాజ్యమును, బుత్రుని పైజెప్పిన బొప్పరాజు మాకరాజున కప్పగించి తాను తిరుమలకు వెడలిపోయినట్లు తెలియుచున్నది. అదిమొదలు నారాయణవనము బొప్పరాజువారి యేలుబడికి

లోబడినది. మాకరాజు (II) కొమారులైన రామభద్రరాజు, డంగుచేత బొప్పరాజుమాకరాజుననంతరము ఆతని కొమారుడు తిరుమలరాజు రాజ్యమును బాలించుచుండెను. ఈతడు క్రీ. శ. ౧౫౭౦ మొదలు క్రీ. శ. ౧౫౯౦ వరకు రాజ్యమును బాలించెను. చెంజియ్యధ్యమున దేశింసునకు ప్రతికూలుడైన బాబునకు సాయమొనర్చిన దీతిరుమలరాజే. ఈతనియనంతరము ఈతనిపుత్రుడు బమ్మరాజు రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతనికాలమున చేజెర్ల కాపేటిరాజు నేనానాయకుడుగ నుండెను. వీరికి పురుషసంతానము లేనందున తమ యేకపుత్రియైన రాగమ్మను రామభద్రరాజు కొమారులైన కసవరాజు (II) కిచ్చి వివాహముజేసి, వారి రాజ్యమును వారి స్వాధీనముచేసిరి. అదిమొదలు రాజ్యము మరల సాశ్వసింహరాజువారి సంతతికి చేరి అవశ్యమైనప్పుడు బొప్పరాజువారి సంరక్షణక్రింద రాజ్యపాలన జరుగుచు వచ్చెను.

౪

క్రీ. శ. ౧౫౧౦-౧ సం.రమునుండి క్రీ. శ. ౧౫౩౦ వరకు నారాయణవనమును బరిపాలించుచుండిన సాశ్వసింహునిగూర్చి యీ వ్యాసము ప్రథమభాగముచివరను వివరించితిమి. ఆతనికితరువాత మాకరాజు (II) (క్రీ. శ. ౧౫౫౨ నుండి ౧౫౭౫ వరకు) ముఖ్యమైనవాడు. ఈతనికి వృద్ధాప్యమును సంతానము గలుగుటచేత తన భాగినీయుడైన బొప్పరాజు మాకరాజునకు తన రాజ్యమును, పుత్రుని స్వాధీనము చేసి తాను తిరుమలకు బోయినట్లు పైన జెప్పియున్నాము. క్రీ. శ. ౧౫౯౦ వరకు నారాయణవనము బొప్పరాజువారి పాలనకు లోబడి యుండినది. మాకరాజు (II) కుమారులైన రామభద్రరాజు యువరాజుగా నుండినప్పుడు మహమ్మదీయ సైనికులు నరపతియను రాయలపై దాడిచేడలివచ్చిరి. రాయలకు సాయమొనర్చుటకై సైన్యముతోడి గిడ్డ మాకరా జనునాతిడు (?) నారాయణవనమునుండి వెడలి యుద్ధములో నిహతుడయ్యెను. రామభద్రరాజుననంతర మాతని కొమారుడు కసవరాజు (II) రాజ్యమునకు వచ్చెను. బొప్పరాజుబమ్మరాజుకుమార్తెయగు రాగమ్మ నిచ్చిన కసవరాజునకే. ఈతడు క్రీ. శ. ౧౫౯౦ నుండి క్రీ. శ. ౧౬౧౦ వరకు రాజ్యపాలన గావించెను. ఈతనికాలమున తురుష్కుల బాగ మిక్కుటముగ నుండెను. వారితో బోరాడుటకు చిట్టెవారి సంస్థానమున నుండిన శిద్దిరాజువంశస్థుడగు గోపన్నును బొప్పరాజువారు రప్పించిరి. గోపన్న తురుష్కుల యుద్ధములో నొకదానిలో ధైర్యసాహసములతో బోరాడి వృత్తినిొందెను. స్వామికార్యమునకై యసువులబాసిన గోపన్నకుమారులను కసవరాజు (II) చేరదీసి ఆదరించెను.

ఈతనియనంతరము క్రీ. శ. ౧౬౯౦-౧ సం.రమువరకు నారాయణవనము తొమ్మిదిమంది రాజులు పాలించిరి. క్రీ. శ. ౧౬౯౦-౧

సం.రమున కావేరిరాజు (II) అనునాతిడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతని భార్య పేరు కోనేటమ్మ. ఈమె పేరుతో నొక గ్రామమునుగూడ పేరు కట్టించినారు. ఈయన కేంద్రపు పుత్రులు లుండిరి. ఈతని జ్యేష్ఠ కుమారుడగు కసవరాజు (III) తండ్రియనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతనికి పురుషసంతానము లేనందున తన కనిష్ఠసోదరుడగు వేంకటపెరుమాళాజు (I) నకు రాజ్యమును సమర్పించి తాను ముని పల్లె జేరి తపము జేసికొనుచుండి నిర్యాణముయ మెరిగి నారాయణ వనము జేరి కళ్యాణవేంకటేశ్వరస్వామివారి ధ్వజస్తంభమునొద్ద భార్యసహితముగ నిర్యాణముజెందిరి. వేంకటపెరుమాళాజు (I) క్రీ. శ. ౧౭౧౯-వ సం.రమునుండి క్రీ. శ. ౧౭౩౨ వరకు రాజ్యమును బాలించెను. వీరికి వేంకటమ్మ, పెరుమాళ్లక్కయన నిర్వరు భార్య లుండిరి. వీరిరువురిలో వేంకటమ్మ చాల రూపవతి. అకారణముగ నీమేపై నేదో సందేహము గొని నగరులోని యొక ఆరలో చెరనుంచి అన్నాహారములయందు నిర్బంధించుటచే, ఆమె మనసువిసిగి తల వెంట్రుకలచే సురిబోసికొని చనిపోయెనని గోపన్నగారు వ్రాసి యున్నారు. పెరుమాళ్లక్కకు కోనమ్మయన బిడ్డ గలిగి గతించెను. సంతానహీనుడగు వేంకటపెరుమాళాజు (I) తన రెండవపెద్దన్నయగు సింగర రాజుకొమారుడైన కావేటిరాజు రాజ్యమును స్వీకరించిరి. వీరు క్రీ. శ. ౧౭౩౨-వ సంవత్సరమున రాజ్యమునకు వచ్చుసరికి కార్యేటి నగరనిర్మాణము పూర్తియైనది. వీరికిముందు బరిపాలించిన వేంకట పెరుమాళాజు (I) కార్యేటిసగరనిర్మాణకర్తలు. ఈనగరము నిర్మాణ మునుగూర్చి యెన్నియో కథలు గలవు. అవి చాలవరకు సత్యదూరము లనియే నానమ్మకము. కార్యేటిసగరము చుట్టుప్రక్కల కొండలచే జుట్టుకొనబడియుండుటచే సులభముగ శత్రురాజులచేత జిక్కుకుండు టకై యిచ్చట నగరము నిర్మింపబడియుండవచ్చును. ఇప్పు డీయూరి పశ్చిమమున ప్రాతశివాలయమునొద్ద నగరమును ఊరొకటి యుండిన దనియు, ఈయూరుండుచోట అప్పుడు కార్యేడను ఒక పల్లె యుండినదనియు, ఇచ్చట పట్టణము గట్టినతర్వాత శివాలయమునొద్ద నుండిన వారు సహితము ఇచ్చటనే వచ్చిచేరుటచే నీరెండుపల్లెల పేర్లును గలిపి కార్యేడునగరమని పిలువబడుచుండి, క్రమేణ కార్యేటిసగర మైనదన్న గోపన్నగారి వాదన సత్యమే యైయుండవచ్చును.

క్రీ. శ. ౧౭౩౨-వ సం.రమున కార్యేటిసగరమునకు రాజుగా వచ్చిన కావేరిరాజు (వీరిని కావేటిరాజనిగూడ పిలుచువాడుక గలదు) మహాబాహుబలసంపన్నులు. వీ రొకానొకనాడు నిజపరివారముతో వేటకు బోవుచు దారిలో నడ్డముగ నుండిన యొక పెద్దగుండును అవలీలగ కాలితో నావలికి ద్రోసి దారిజేసికొని పోయినట్లు చెప్పుదురు.

ఈత డొకనాడు నారాయణవనసమీపముననుండు సదాశివ కోనప్రాంతపు టరణ్యములకు వేటకు బోయియుండినను, వేటాడి దప్పి గొనుటచే దాహశాంతికై నీటికి వెదకులాడుచు నొకానొకచోట తపో

నిష్ఠాపరవశుడై యుండిన యొకమునినిజూచి నీటియునికిని అడిగెను. తపసుజేసికొనుచుండిన ఋషికి రాజుపలకులు చెవినిబడలేదు. రాజుగ్రహమొంది ముని నవమానింపగా నాతడు మేల్కొంచి తపోభంగ మొనర్చిన రాజుపై గిమకవహించి "నీవును, నీసంతతివారును ఇది మొదలు ఉన్నట్లు లగుదురు. ఉన్నాదములేకున్న క్రమేణ నీరాజ్య మన్యాయక్రాంత మగు"నని శపించి యచ్చట బాసి యెచ్చటికో వెడలి పోయెనని కొందరును, ఏమియు బదులుచెప్పని మునిపై రాజు తన వేటకుక్కల నుసిగొలుప నవి యాతని జుట్టి యాయువుపట్లయందు గరచుటచే నాతడు మేల్కొంచి రాజును శపించి యచ్చటనే యసువులు బాసెనని మరికొందరును వాకొనుచున్నారు. ఇం దేది యబద్ధి మైనను శాపముమాత్రము వాస్తవమని తెలిసికొనవలసియున్నది. శాప గ్రస్తుడై విచారముతో కార్యేటిసగరము జేరిన కావేటిరాజునకు కొద్ది రోజులకంతయు నున్నాదము పొడనూపెను. రాజునకు గలిగిన విపత్తు నకు చింతించి ఈతని మామగారగు బొమ్మరాజు వేంకటనరసింహరాజు అతనికి సంగక్షణకర్తగా నేర్పడి యన్ని కార్యములును నిర్వహించుచుండెను. ఇతడు పెక్కుదండయాత్రలు వెడలిచుట్టుప్రక్కలజమిందార్లను చాలమందిని జయించెను. ఈవేంకటనరసింహరాజు కావేటిరాజుప్రతి నిధిగ ఆర్కాడునబాబునొద్దకు నైవ్యముతోగూడ బోయియుండి రాజ కార్యనిమగ్నుడై తనపుత్రుని మరణమునకుగూడ నింటికి రాకుండెను. ఈతనియనంతరము వీరి కొమారుడైన కసవరాజుగూడ రాజుగారికి సంగక్షణకర్తగా నుండి సర్వకార్యములు నెరవేర్చుచుండెను. ఋగ్వేదము వేంకటాచలకవి వ్రాసిన చంపూరామాయణమును గ్రంథమును కృతినందిన దీకసవరాజే.

కావేరిరాజునకు తర్వాత వీరి కుమారులైన బొమ్మరాజు (III) క్రీ. శ. ౧౭౫౨-వ సం.రమున రాజ్యమునకు వచ్చి ౧౮౦౭ వరకు బాలించెను. వీరి జననముగూర్చి యొక వాడుక గలదు. కసవరాజున కొకనాడు స్వప్నమున, నొక తపోవనమున వరుసదీరి కూర్చొనియున్న కొందరు ఋషులు గనబడిరి. వారిమధ్య నొక యాసనమం దెవరును లేకుండుట జూచి కారణమడిగిన, వారిలో నొకమహర్షి, ఆతావున నుండినయాతడు కార్యేటిసగరరాజుగా జనింప జనినాడని చెప్పెనట. అందుకు నిదర్శనముగ బొమ్మరాజు (III) పుట్టినప్పుడు బాగుగా పెరిగిన గోల్లును, తలనిండుగ జడలును గలిగియుండిరి. వీరు రాజ్యమునకు వచ్చినప్పుడు యుద్ధములు మొదలుగాగల కొన్ని కష్టములు సంప్రాప్తించెను. దీనికిదోడు ఈతడు వ్యవహారజ్ఞానశూన్యుడు; లౌకికజ్ఞాన దూరుడు; పారమార్థికజ్ఞానసంపూర్ణుడు; అనవరతము జపతపోనిష్ఠాగరిష్ఠుడు; ప్రతిదినము సమాధిసాయత్రీజపము చేయనిదే అన్నపానాదుల ముట్టుకొననివాడు. ఈతనికి వేంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమగుచుండెడివాడట. ఈతనికాలమున పితాపురరాజు (కొందరు బొమ్మలిరాజుగారని యూహించెదరు) తిరుమలయాత్రకు వచ్చియుండి బంగారు

కోనేటిలో స్నానముచేసి తేనెగనే తన చెండుకండ్లును బోయెనట. ఉచ్చటులునికి జరిగిన యాగోరవిషస్తువకు గారణ మారయజాలక తానేనో మహాపచారము చేయనిదే ఇట్టి దృష్టిలోపము వాటిల్లినని తలచి, హాహునిము బన్నాహారములు మాని శ్రీస్వామివారినిగూర్చి శ్రీచ్రతపము జేసెను. తుట్టుకుడు వేంకటేశ్వరుడు సాక్షాత్కరించి “నీవు తిరుమలకు వచ్చుచు కాళహస్తీశ్వరుని దర్శింపక, తుద కా గోపుర మెరచు చూడక మేనాతలుపులు మూయించి ఇటుకు వచ్చితివి. అంటే శివదేవుడు మెన్నటికిని తగనిది. కావుననే నీకండ్లు పోయినవి. ఇప్పుడు నీకు ప్రార్థిస్తున్న నిమ్మటకు నావలన గాదు. ఇదమొదలు నీ కొకకన్నమాత్ర మగుపడునా, మరియొక్కకన్న నా సరమభిక్షుడును, శిష్యుజాగుడం పరులను నగు కార్యేటిగరరాజును బొమ్మరాజు నాశ్రయించినవో బహుగల”వని చెప్పి యంతర్ధానమయ్యెను. పితాపుర రాజు తన యపచారమును దెలిసికొని పశ్చాత్తప్తుడై తనకుటుంబము వారిని స్వస్థానమున కనిసి, తా నొక్కగు కాలినడకను కార్యేటిగరము జేరి బొమ్మరాజులన డక్కిన యర్ధచృష్టినిగూడ బహుసెనట పితాపురరాజు సంతోషించి బొమ్మరాజును తనయూరికి నాహ్వానించెను. వా రాహ్వానమున కియ్యకొనక దనమంత్రిని పితాపురమునకు బంపిరి. మంత్రిని వెంటబెట్టుకొని పితాపురరాజు స్వస్థానము జేరి, యాతనిని యథావిధిని సత్కరించి బొమ్మరాజుగారి కొక దాలివారు, శిరీషేష్, షేష్కణ్ణియను యాయుధమును మంత్రిద్వారా యిచ్చిపంపి తమ జ్ఞాపకార్థము రాజుగారు వానిని ధరించుచుండవలసినని ప్రాధేయపడిరి. వీని నిప్పటికిని మహానవమీపూజాసంకల్పమున రాజుగారు పదిదినములు నిరంకురు.

బొమ్మరాజెల్లప్పుడును దైవచింతానిమిగ్నడై రాచకార్యముల యం దంతగా జోక్యము కలుగజేసికొనకుండెను. వీరి యూయకత్వమును విన్నచో నిప్పటివారికి నవ్వుపుట్టును. రాత్రులయందు నక్కలు జేయుగోదనమునకు ‘చలిబాధ సహింప లేక’ యను తనపరిజనుల పలుకులు నమ్మి వాని కన్నిటికి దుప్పట్లు కప్పవలసినట్లు వీరు ఆజ్ఞాపించెనట.

కార్యేటిగరసంస్థానాధీశులు ఆర్కాడునవాబునకును, కర్ణాటకనవాబైన హైదరాబాద్‌ని సామంతులైయుండి యేటేట గొంతకప్పము గట్టుచుండిరి. క్రీ. శ. ౧౭౫౦-౧౭౬౩ సంవత్సరములలో ఫ్రెంచివారికిని, ఇంగ్లీషువారికిని డక్షిణహిందూదేశమున గలిగిన యుద్ధములలో ఆర్కాడు, కర్ణాటకనవాబులు జోక్యముగలుగజేసికొనుటచే సంస్థానప్రభుత్వమున గొన్ని మార్పులు గలిగెను. కర్ణాటకమునకు టిప్పుసుల్తాన్ రాజైనతర్వాత కార్యేటిగరరాజులకును, నవాబునకును కొంత మనస్పర్థ లుదయించినట్లు తొన్నినూచనలు గానవచ్చెడిని. ఒకానొకప్పుడు బొమ్మరాజును గుటుంబసహితముగ జెరగొనిరమ్మని టిప్పు తన వైద్యమును బంపినట్లును, ఈసంగతి ముందుగానే దెలిసికొని

బొమ్మరాజు సమస్తపరిజనులతో నూరువిడిచి యుత్తరముగ నొక యరణ్యములో దాసుకొనియుండినట్లును, టిప్పుపైనికులు నగరుప్రవేశించి యెవ్వరును లేనిది జూచి కోపముతో నగరునకు నిప్పట్టించి వెడలిపోయినట్లును తెలియుచున్నది. క్రీ. శ. ౧౭౭౨-వ సంవత్సరమున ఐరోపాఖండమున నింగ్లీషువారికిని, ఫ్రెంచివారికిని యుద్ధము ప్రారంభమయ్యెను. హిందూదేశమున నప్పుడు గవర్నరుగా నుండిన వారెన్ హెస్టింగ్స్ ఫ్రెంచివర్తకపుకొట్టలో నొకటియు, హైదరాబాద్ (కర్ణాటకనవాబు) కి లాభకరమైనట్టినియు నగు ‘మాహి’ పట్టణమును బట్టుకొనుటచే హైదరాబాద్ ఇంగ్లీషువారిపై యుద్ధమునకు సన్నద్ధుడయ్యెను. ఈసందర్భమున హైదరాబాద్ కి సహాయముచేయు సమకట్టిన ఫ్రెంచివక్షీయులగు బుస్సీపైనికులను, ఇంగ్లీషువారి ప్రోద్బలముపై బొమ్మరాజు (III) శోభింగరమునొద్ద నెదుర్కొని యోడించినట్లు, అప్పు డింగ్లీషువారికిని వీరికిని జరిగిన యుత్తరప్రస్థుత్తరములనుబట్టి తెలియుచున్నది. క్రీ. శ. ౧౭౬౩-వ సంవత్సరములో ప్యారిస్‌నగరమున ఫ్రెంచివారికిని ఇంగ్లీషువారికిని జరిగిన సంధి ననుసరించి కర్ణాటకమును హైదరాబాద్ కి స్వాధీనముచేసినతర్వాతగూడ, ఇంగ్లీషువారిపై పగచాధించుటకు టిప్పుసుల్తాన్ ఫ్రెంచివారితో జేయుచుండిన కుట్రలు జూచి క్రీ. శ. ౧౭౯౯-వ సం.రమున వెల్లిస్లీప్రభువు శ్రీరంగపట్టణమును ముట్టడించెను టిప్పు పౌరుషముతో యుద్ధముజేసి మృతినొందెను. కర్ణాటరాజ్యము నింగ్లీషువారు ౧౮౦౦ లో మరల హిందూరాజుల స్వాధీనముజేసిరి. ఈసందర్భమున కర్ణాటకనవాబునకు లోబడియుండిన కార్యేటిగరము, కాళహస్తీ, వెంకటగిరి మొదలైన రాజ్యములను ఇంగ్లీషువారు తమస్వాధీనముచేసికొని, క్రీ. శ. ౧౮౦౨-వ సం.రమున సెయింటుజార్జ్ కోటగవర్నరుగా నుండిన ఎడ్వర్డు క్లెవు “ఇస్తిమిరారు” సన్నదుల నారాజుల కందరకును జారీచేసిరి. అదిమొదలు ఈసంస్థానాధీశులు ఇంగ్లీషువారి పాలనకు లోబడిరి. క్రీ. శ. ౧౮౦౪-వ సం.రంలో జరిగిన ‘స్త్రొటెన్‌సంధి’ (Strotten treaty) ననుసరించి కార్యేటిగరరాజులు వేరుగ సిపాయిల నుంచుకొనుట మానిజేసిరి.

బొమ్మరాజు (III) నకు ముగ్గురు కుమారు లుండిరి. వీరిలో కావేరిరాజు (III) అగ్రజుడు. చేజెర్ల రామచంద్రరాజు తోబుట్టువైన యొకయామె చాల రూపవతియైవంతున, యామె తనకు వరుసలేక పోయినను, ఆమెను బొప్పరాజువారికి ఓత్తుఇచ్చించి వారిద్వారా కావేరిరాజుమెను భార్యగా నైకొనెనని గోపన్న వ్రాసియున్నాడు. వీరు యువరాజుగా నుండినప్పుడు ‘ఖాసాతోట’ యను ఒకగొప్ప మామిడితోటయును, ‘హజారము’, ‘నవబత్ ఖానా’ యను రాజసౌధముల యావరణలోనికి బోవు సింహద్వారమును గట్టించిరి. వెలుగోలు (?) రాయదుర్గమును జయించినవారు వీరే. వీరికాలమున నొక కోడిపండ్లముమాలమున పాతగుంటపాశేగాండ్లకును, కార్యేటిగర

కేగకట్ట టి న గ ర చ రి త్ర

శ్రీముఖ సంవత్సరాది సంచిక

ప్రభువులకును జరిగిన లఢాయిలో పాతగుంటపాలెము సంస్థానాధీశుల వశమయ్యెను. కావేరరాజు (III) యువరాజుగానే మరణించెను. కావ బొమ్మరాజు (III) ననంతరము వీరి రెండవకుమారులైన వేంకటపెరు మాత్రాజు (II) క్రీ. శ. ౧౦౦౭ లో రాజయ్యెను. వీరిరువెనిసవత్సర ములు రాజ్యమును బాలించిరి. వీరును వీరి తండ్రివలె చాల భక్తి పరులు. వీరు గొప్పవిద్యాంసులను రప్పించి సర్వకాలసర్వాస్థల యందు వేదాంతగోస్థితో గాలముబుచ్చుచుండిరి. విస్తారముగ ఋణము జేయ బ్రారంభించినవారిలో వీరు ప్రథములు. వీరిపాలన (క్రీ. శ. ౧౦౨౭ లో) పూర్తియగునరకి ౫,౮౬,౨౯౫ రూపాయల ఋణముం డెను. వీరికితరువాత వీరి పుత్రులు బొమ్మరాజు (IV) రాజ్యమునకు వచ్చి సంస్థానమును ఋణవిమోచనగావించుటకుమారు తండ్రికంటె నెక్కు డుగ ఋణములుజేసిరి. వీరు చనిపోయిన సంవత్సరమున నీసంస్థానము పై ౭,౭౩,౧౯౭ రూపాయల ఋణముండెను. క్రీ. శ. ౧౦౫౧-వ సంవత్సరమున బొమ్మరాజు (IV) కుమారులగు కుమార వేంకట పెరు మాత్రాజు (III) రాజ్యమునకు వచ్చి, తను తండ్రితాతలు జేసిన అప్పు లను చాలవరకు తీర్చునమకట్టిరి. కాని యేకారణముచేతనో యున్నటు లుండి తమ తండ్రితాతలకంటె ఎక్కువఋణము జేయమొదలుపెట్టి, క్రీ. శ. ౧౦౭౯-వ సంవత్సరములోపల ౩౯,౪౪,౩౭౯ రూపాయల ఋణముజేసిరి. ఇందులో ౩,౦౧,౨౮౬ రూపాయలు ధాతుసంవత్స రపు టామమున బీదల కన్నవస్త్రాదు లొసంగుటకు తీయబడినది. ఈ గ్రామమందు 'స్కందపుష్కరిణి' యని యొకచుదరపు ఘర్ణాంగు నైకాల్యముగల కోనేరును త్రవ్వించిన దీమహనీయుడే. వీరు జేసిన ధర్మకార్యములు చెప్పనలవిగాదు. ఇందులననే వీరిని 'దానకర్ణ'డని ప్రజలు పిలువజొచ్చిరి.

కుమార వేంకటపెరుమాత్రాజు (III) క్రీ. శ. ౧౦౭౯-వ సం వత్సరమున గణించినతర్వాత వీరి కొమారులు బొమ్మరాజు (V) రాజ్య మునకు వచ్చిరి. వీరికాలములోసహితము కావేటివగర రాజ్యము ౯౭౭ చవరపుమైళ్ళ విస్తీర్ణము గలిగియుండెను. అపారముగ జేసిన వీరి తండ్రి యప్పులను వీరుగాని, వీరితరువాత క్రీ. శ. ౧౧౧౫-వ సం.రములో రాజ్యమునకువచ్చి రెండుసంవత్సరములుమాత్రమే రాజ్యముజేసిన తిరుమ ల్రాజుగారుగాని తీర్చుకొనజాలకపోయిరి. క్రమక్రమముగా సంస్థానము సంపూర్ణముగ అప్పులవాండ్రబారి బడెను.

* * * * *

ప్రస్తుతపుకావేటివగరము నిర్మింపబడి కుమారు మూడువందల సంవత్సరములైనను గాలేదు. ఈపట్టణ మొకానొకప్పుడు ౨౦,౦౦౦ జనసంఖ్య గలిగి ప్రభువుల యాదరణకు లోబడిన సమస్తప్రజలతో గూడి కలకలలాడుచుండినది. ప్రతియింటను లక్ష్మీ తాండవమాడు చుండినది. ఇప్పుడన్ననో పట్టణము క్షీణింపబడినది. అప్పటి యొన్నత్యము దలచుకొన్నమాత్రమున నెట్టివారికైనను గుండె నీరగును.

రమారమి రెండువేల సంవత్సరములదరిత్రను చాలసంక్షిప్తముగ వ్రాసినందున నెన్నియోసంగతులు వదిలివేయబడినవి. కొండంతచరి త్రను ఆంగింజంతచేసి చెప్పితిని. ఇంకను పరిశోధించవలసిన యంశ ములు చాల నున్నవి; శిలాశాసనములు తీయవలసియున్నది; తాళపత్ర గ్రంథములు తిరుగవేయవలసియున్నది. సమగ్రపరిశోధనము జరిగి, కావేటివగరచరిత్ర గ్రంథరూపమున నాంధ్రులకు లభింపవలసి యున్నది.

వేంకటగిరి ప్రభుని రసికత

హరి రాధాకృష్ణమూర్తిగారు

క విసాఠ్యభాము డుత్కంఠత వేవిభు సర్వజ్ఞుడని చాల నన్ను తించె
సహజకవిత్వవిశారదుం డేరాజు టక్కులాడికిని దండకము వ్రాసె
వాణి రాణిగ నేలి వంతుకెక్కిన కవి యేభూపు సామర్థ్య మెత్తిపొగడె
కవిభూషణము చమత్కారచంద్రిక యేన్యపాలుని కర్తివైభవనిజేసె
నతఁడు వెల్లోటివంశసుధాంశు వగుచు - నలరు సర్వజ్ఞనాయ డయంశమందు
చనరి వేంకటగిరిని విద్వత్కుమార - యాచమవిభుండు పాలన మాచరించె.

ఆతని ధార్మికప్రకృతి యాచకపాళికి కల్పవృక్షమై
భూతలమందు పేర్వడసె పూర్ణమనోరథులయ్యు కాని యా
నేతను బొంది యాశ్రితులు నిత్యము నేగరు వాని దెట్టి వి
ఖ్యాతియొకాని భూజనుల నందర నర్థులుగాగ జేసెడిన్.

గుణులకు నవగుణులకు నొక - గుణమున మాన్యముల నిడెడి కోవిదుడట తా
గుణులకు భూముల నిడి యవ - గుణులకు రంభాకుచ్ఛాగకుతలము నిడుటన్.

పండితజయంబు లెపు డనపాయములుగ - నై చరించు నాతనిమ్రోల; నతని పజ్జ
గ్రాలిన మనీషి లక్ష్మీవరంబె కాక - వాగ్వరంబును బొందియు వాసికెక్కు.

అనుదిన మాతని బొగడునట్టి జనశ్రుతి వీనులం బడన్
మనమున సంతసించి యొక మాన్యుడు విప్రకులావతంసు డా
ఘనునెడ పాండితిం దెలుపగా దలపూది తదీయసిద్ధిచే
ఘనమగు లేమికిన్ దొసగు గల్పననేయగ నేగె నాయెడన్.

జననాథుండును సముచిత - వినయంబును జూపి యతని వేడుకపైనన్
ఘనమగు విద్వత్సభ నే - యను బనిచెన్ దాన నతని నభ్యర్చింపన్.

విద్యానిధానమై వెలుగొందు నభూమిసురు డెల్ల జనము లచ్చెరువు నొంద
షట్శత్రుములను ప్రసంగంబుగావించి కళలను చాతుర్యకలన నెఱపి
ఆత్మోపలబ్ధవిద్యను హృదయముగ రీతి హృదయమ్ము విప్పి నేర్పొదవ మెదపి
రసగుప్తమైన శాస్త్రమును భాషింపుచో రసవత్తరముగ కేరడములాడి

ప్రభువులకును జరిగిన లఢాయిలో పాతసుంటపాళేము సంస్థానాధీశుల వశమయ్యెను. కావేరిరాజు (III) యువరాజుగానే మరణించెను. కావ బొమ్మరాజు (III) ననంతరము వీరి రెండవకుమారులైన వేంకటపెరు మాశ్రాజు (II) శ్రీ. శ. ౧౮౦౭ లో రాజయ్యెను. వీరిరువదిసంవత్సరములు రాజ్యమును బాలించిరి. వీరును వీరి తండ్రివలె చాల భక్తి పరులు. వీరు గొప్పవిద్యాంశులను రప్పించి సర్వకాలసర్వానందమును వేదాంతగోష్ఠితో గాలముబుచ్చుచుండిరి. విస్తారముగ ఋణము జేయ బ్రారంభించినవారిలో వీరు ప్రథములు. వీరిపాలన (శ్రీ. శ. ౧౮౨౭ లో) పూర్తియగునరకి ౫,౮౬,౨౯౫ రూపాయల ఋణముండెను. వీరికితరువాత వీరి పుత్రులు బొమ్మరాజు (IV) రాజ్యమునకు వచ్చి సంస్థానమును ఋణవిమోచనగావించుటకుహరు తండ్రికింటె నెక్కుడుగ ఋణములుజేసిరి. వీరు చనిపోయిన సంవత్సరమున నీసంస్థానముపై ౭,౭౩,౧౯౭ రూపాయల ఋణముండెను. శ్రీ. శ. ౧౮౫౧-వ సంవత్సరమున బొమ్మరాజు (IV) కుమారులగు కుమారవేంకటపెరు మాశ్రాజు (III) రాజ్యమునకు వచ్చి, తమ తండ్రితాతలు జేసిన అప్పులను చాలవరకు తీర్చనమకట్టిరి. కాని యేకారణముచేతనో యున్నటులుండి తమ తండ్రితాతలకంటె ఎక్కువఋణము జేయమొదలుపెట్టి, శ్రీ. శ. ౧౮౭౯-వ సంవత్సరములోపల ౩౯,౪౪,౩౭౯ రూపాయల ఋణముజేసిరి. ఇందులో ౩,౦౧,౨౮౬ రూపాయలు ధానుసంవత్సరపు టామమున బీదల కన్నవస్త్రాదు లాసంకుటకు తీయబడినది. ఈ గ్రామమందు 'స్కందపుష్కరిణి' యని యొకచిదరపు ఫర్లాంగునై కాల్వముగల కోనేరును త్రవ్వించిన దీమహనీయుడే. వీరు జేసిన ధర్మకార్యములు చెప్పనలవిగాదు. ఇందులననే వీరిని 'దానకర్ణుడ'ని ప్రజలు పిలువజొచ్చిరి.

కుమారవేంకటపెరుమాశ్రాజు (III) శ్రీ. శ. ౧౮౭౯-వ సంవత్సరమున గతించినతర్వాత వీరి కొమారులు బొమ్మరాజు (V) రాజ్యమునకు వచ్చిరి. వీరికాలములోసహితము కాశ్వేటిగరరాజ్యము ౯౭౭ చదరపుమైళ్ల విస్తీర్ణము గలిగియుండెను. అపారముగ జేసిన వీరి తండ్రి యప్పులను వీరుగాని, వీరితరువాత శ్రీ. శ. ౧౯౧౫-వ సం.రములో రాజ్యమునకువచ్చి రెండుసంవత్సరములుమాత్రమే రాజ్యముజేసిన తిరుగుల్రాజుగారుగాని తీర్పుకొనజాలకపోయిరి. క్రమక్రమముగా సంస్థానము సంపూర్ణముగ అప్పులవాండ్రవారి బడెను.

* * * * *

ప్రస్తుతపుకాశ్వేటిగరము నిర్మింపబడి కుమారు చూడువండుల సంవత్సరములైనను గాబేదు. ఈపట్టణ మొకానొకప్పుడు ౨౦,౦౦౦ జనసంఖ్య గలిగి ప్రభువుల యాదరణకు లోబడిన సమస్తప్రజలతో గూడి కలకలలాడుచుండినది. ప్రతియింటను లక్ష్మీ తాండవమాడుచుండినది. ఇప్పుడన్ననో పట్టణము క్షీణదశకు వచ్చినది. అప్పటి యొన్నత్యము దలచుకొన్నమాత్రమున నెట్టివారికైనను గుండె నీరగును.

రమారమి రెండువేల సంవత్సరములచరిత్రను చాలసంక్షిప్తముగ వ్రాసినందున నెన్నియోసంగతులు వదలివేయబడినవి. కొండంతచరిత్రను ఆగింజంతచేసి చెప్పితిని. ఇంకను పరిశోధించవలసిన యంశములు చాల నున్నవి; శిలాశాసనములు తీయవలసియున్నది; తాళపత్ర గ్రంథములు తిరుగవేయవలసియున్నది. సమగ్రపరిశోధనము జరిగి, కాశ్వేటిగరచరిత్ర గ్రంథరూపమున నాంధ్రులకు లభింపవలసియున్నది.

రైతులు నీనగల్గిన పరాభవ మంతకు మించు నష్టమున్
జేతములన్ మధింప విభా జేరగనేగి నమస్కరించి యా
చేతల నన్నిటిం దెలిసి 'జీవనముల్ తొలగింప మీరై మా
కైతిర ! ది క్కిరేరి'యని యాతని పాదములంటి నిల్పినన్.

యాచమనాయ డావిధము సంతయు జూచి యెఱింగి వెంటనే
యోచనజేసి 'బ్రాహ్మణున కొప్పునె యీవిధి'యంచు రైతులం
జూచి 'విచారణ'నలుపజూతు న'టంచును బల్కి తోడ న
య్యాచకు బిల్వబంచె మరియూదకు భంగమురానియట్టులన్.

మనుజాధీశుని యాజ్ఞ పండితుడు సన్మానించి తా నేగగా
జనె మోమింతయు విన్నపోవకయె పశ్చాత్తాపముం బొందకే
మనమం దింతయు గొంకులేకయె మహామాన్యుండువోలెన్ జనుల్
కని యీబాషని కేమి పచ్చియని శంకన్ వెంటరా సాగగన్.

చని యుచితాసనంబున విశంకటవృత్తి నుపస్థితుండుగాన్
మనుజవిభండు నాతని సమస్తసవర్యల దృష్టజేసి 'యో
యనఘ, యి దెందువైన గలదా మిముబోలినవార లొప్పిచే
సినఁని చెర్వుదక్షిణపుచేనని యుత్తరమున్ గ్రహించుటల్ ?'

బ్రాహ్మణుడు దొడ్డుపడక తా బలికె నిట్లు - 'నరవరా, నీవు వ్రాసినసరణి దాన
పత్రమున నున్నయట్టు లా ప్రక్కచెఱువు - దక్షిణపుచేనె కొంటి నాతప్పె' యనుడు.

అవనివిభండు రైతుజను లందఱు జూచిన వార 'లీతడీ
యవగడమాచరించినది యంతయు నిక్కువ'మన్న రాజు తా
నవనిసురుం గనుంగొనియె నాతడు వెన్ననుబోలె పల్కగా
నవగతమౌట కావిషయమంతర మేర్పడె రాచవానికిన్.

కొంత యోచించి రాజు తా నంత దెలిసి - 'దానమును బహుప్రీతిగా దలతురొక్కా
యనిన బ్రాహ్మణు డామాట నంది 'కాక-తమదు దాన మల్పప్రీతి దగునె పొంద ?'

అన ధరణీధవుండు వినయంబున చాగిలి మ్రొక్కి పల్కెనో
యనఘ, భవద్వచోవిభవ మంతకు జాలినదయ్య నీకు నే
వెనుక నొసంగకున్న బ్రభవించిన సమ్మదమార నేడు నీ
మునుపు గ్రహించినట్టి పొలముం గొను మిచ్చితినయ్య పుణ్యుడా.'

అనుచు నాతని కామాన్య మమరనిచ్చి-రైతులును దృష్టిపడగ తా ద్రవ్యమిచ్చి
వారి నెల్లర బనిచె విద్యత్కుమార-యాచమవిభండు రసికసమాహ్వాయుండు.

ప్రభువులకును జరిగిన లఢాయిలో పాతగుంటపాలెము సంస్థానాధీశుల వశమయ్యెను. కాజీరాజు (III) యవరాజుగానే మరణించెను. కావ బొమ్మరాజు (III) ననంతరము వీరి రెండవకుమారులైన వేంకటపెరు మాత్రాజు (II) శ్రీ. శ. ౧౮౦౭ లో రాజయ్యెను. వీరిరువదిసంవత్సరములు రాజ్యమును బాలించిరి. వీరును వీరి తండ్రివలె చాల భక్తి పరులు. వీరు గొప్పవిద్వాంసులను రప్పించి సర్వకాలసర్వావస్థల యందు వేదాంతగోష్ఠితో గాలముబుచ్చుచుండిరి. విస్తారముగ ఋణము జేయ బ్రారంభించినవారిలో వీరు ప్రథములు. వీరిపాలన (శ్రీ. శ. ౧౮౨౭ లో) పూర్తియగుసరికి ౫,౮౬,౨౯౫ రూపాయల ఋణముండెను. వీరికితరువాత వీరి పుత్రులు బొమ్మరాజు (IV) రాజ్యమునకు వచ్చి సంస్థానమును ఋణవిమోచనగావించుటకుమారు తండ్రికంటె నెక్కుడుగ ఋణములుజేసిరి. వీరు చనిపోయిన సంవత్సరమున నీసంస్థానముపై ౭,౭౩,౧౯౭ రూపాయల ఋణముండెను. శ్రీ. శ. ౧౮౫౧-వ సంవత్సరమున బొమ్మరాజు (IV) కుమారులగు కుమారవేంకటపెరు మాత్రాజు (III) రాజ్యమునకు వచ్చి, తమ తండ్రితాతలు జేసిన అప్పులను చాలవరకు తీర్చిననుకట్టిరి. కాని యేకారణముచేతనో యున్నటులుండి తమ తండ్రితాతలకంటె ఎక్కువఋణము జేయమొదలుపెట్టి, శ్రీ. శ. ౧౮౭౯-వ సంవత్సరములోపల ౩౯,౪౪,౩౭౯ రూపాయల ఋణముజేసిరి. ఇందులో ౩,౦౧,౨౮౬ రూపాయలు ధాతుసంవత్సరపు ఊమమున బీదల కన్న వస్త్రాదు లాసంగుటకు తీయబడినది. ఈ గ్రామమందు 'స్కందపుష్కరిణి' యని యొకచిదరపు ఘర్ణాంగులై కాల్యముగల కోనేరును త్రవ్వించిన దీమహనీయుడే. వీరు జేసిన ధర్మకార్యములు చెప్పనలవిగాదు. ఇంగులననే వీరిని 'దానకర్ణుడని ప్రజలు పిలువజొచ్చిరి.

కుమారవేంకటపెరుమాత్రాజు (III) శ్రీ. శ. ౧౮౭౯-వ సంవత్సరమున గతించినతర్వాత వీరి కొమారులు బొమ్మరాజు (V) రాజ్యమునకు వచ్చిరి. వీరికాలములోసహితము కాచ్యేటివగరరాజ్యము ౯౭౭ చదరపుమైళ్ల విస్తీర్ణము గలిగియుండెను. అపారముగ జేసిన వీరి తండ్రియప్పులను వీరుగాని, వీరితరువాత శ్రీ. శ. ౧౯౧౫-వ సంవత్సరములో రాజ్యమునకువచ్చి రెండుసంవత్సరములుమాత్రమే రాజ్యముజేసిన తిరుమలరాజుగారుగాని తీర్చుకొనజాలకపోయిరి. క్రమక్రమముగా సంస్థానము సంపూర్ణముగ అప్పులవాండ్రబారి బడెను.

* * * * *

ప్రస్తుతపుకాచ్యేటివగరము నిర్మింపబడి కుమారు మూడువందల సంవత్సరములైనను గాబేదు. ఈపట్టణ మొకానొకప్పుడు ౨౦,౦౦౦ జనసంఖ్య గలిగి ప్రభువుల యాదరణకు లోబడిన సమస్తప్రజలతో గూడి కలకలలాడుచుండినది. ప్రతియింటను లక్ష్మీ తాండనమాడుచుండినది. ఇప్పుడన్ననో పట్టణము తీగదళకు వచ్చినది. అప్పటి యాన్నత్యము దలచుకొన్నమాత్రమున నెట్టివారికైనను గుండె నీరగును.

కుమారమి రెండువేల సంవత్సరములచరిత్రను చాల సంక్షిప్తముగ వ్రాసినందున నెన్నియోసంగతులు వదలివేయబడినవి. కొండంతచరిత్రను ఆచరింజంతచేసి చెప్పితిని. ఇంకను పరిశోధించవలసిన యంశములు చాల నున్నవి; శిలాశాసనములు తీయవలసియున్నది; తాళపత్ర గ్రంథములు తిరుగవేయవలసియున్నది. సమగ్రపరిశోధనము జరిగి, కాచ్యేటివగరచరిత్ర గ్రంథరూపమున నాంధ్రులకు లభింపవలసియున్నది.

అత్యద్భుతమైన ఆంధ్ర, ద్రావిడ,
ఆంగ్ల పుస్తకములు
సకలవిషయములకుసంబంధించినవి
మా వద్ద గలవు

కటెంటు సర్కులేటింగ్ లైబ్రరీ

యందు తక్షణమే సభ్యులుగా చేరి, మనస్సుకు ఆనందమును, ఉత్సాహమును

గలిగించునట్టి సకలవిధ గ్రంథములను పఠింపుడు.

183, మాంట్ రోడ్, మద్రాసు.

ప్రాంఘీలు:—

జార్జిటౌను, మాంబళం, కోయంబుత్తూరు, బెంగళూరు.

నెల 1 కి చందా రు. 1/- మాత్రమే.

పూర్తి వివరములకు వ్రాసిన పంపబడును.

దేశభక్త శ్రీ కొండ వెంకటప్పయ్య పంతులుగారు

రాయనం వెంకటశివుడుగారు

౧౮౯౨-వ సంవత్సరముకడపట పట్టపరీక్షకు నేను చెన్న పురి కేగినప్పుడు అచట న్యాయవాదిపరీక్షకుఁ జదువు శ్రీకొండ వెంకటప్పయ్యగారి పరిచయభాగ్యము నాకుఁ గలిగెను. ఆముఱునటి సంవత్సరము నైదాపేటకళాశాలలో నేను బోధనాభ్యసనము చేయుచు పట్టమునకు వచ్చినపుడెల్ల, రామలింగయ్యసోజనకాలలో భుజించు వెంకటప్పయ్యగారిని జూచుచుండువాడను. ఆయనను తోడి విద్యార్థులు, నితరులును మిక్కిలి గౌరవించుచుండువారు.

కొండ వెంకటప్పయ్య పంతులుగారు

వెంకటప్పయ్యగారు శ్రీధనసంవత్సర మాఘ బ. ౩ రోజున యాజ్ఞ సల్పబ్రాహ్మణకుటుంబమున పాతగుంటూరునందు జన్మించిరి. పదియవయేట వీరికి మాతృవియోగము గలిగెను. అప్పటికి వీరి రెండవ తమ్ముడు హరినారాయణగారు తొమ్మిది నెలల పసిపిల్లవాడు. తండ్రి కోటయ్యపంతులుగారికి ౪౨ సంవత్సరముల నవీవయస్సు. కొంత భూవసతి గలిగి, సాహుకారునొద్ద నుద్యోగముచేయు కోటయ్యగారిని రెండవమాఱు వివాహముచేసికొమ్మని బంధుమిత్రులు బోధించిరి. మంచిసంబంధములను వచ్చెను. ఐనను, మరల వివాహమాడినచో చిన్ని కొమరులను తగినంత శ్రద్ధతోఁ గనిపెట్టనేర ననుకారణమున కోటయ్యగారు ద్వితీయపరిణయమున కొడంబడరైరి. తల్లి పోయిన పిదప నేడుసంవత్సరములవఱకును వెంకటప్పయ్యగారికిని, సోదరులు నూర్యనారాయణగారికిని వారి జనకుడే తల్లియై, దండ్రీయును ! తెల్లవాఱుజాముననే యాగృహస్థుఁడు పడకవిడిచి, యింటిపనులు చక్కఁబెట్టుకొని, పిల్లలకు వంటచేసిపెట్టి, ఉద్యోగపుఁబనులు నెఱ వేర్చుకొనుచుండువాడు.

౧౮౭౮-వ సంవత్సరమునుండి ౧౮౮౩-వ సంవత్సరమువఱకును వెంకటప్పయ్యగారు గుంటూరులో క్రైస్తవపాఠశాలలో విద్యనేర్చిరి. ఆకాలమున డాక్టరు ఖగ్గరుదొరసాని క్రైస్తవవైద్యురాలు. ఊలు దొరగారు పాఠశాలాధికారి. క్రైస్తవమతస్వీకారము చేసిన కీ. శే. ప్రభులరామచంద్రయ్యగారు పాఠశాలలో నొక యుపాధ్యాయుఁడు. ఈమువ్వురు సజ్జనుల ఋషిజీవనము, స్వార్థత్యాగబుద్ధియు వెంకటప్పయ్య గారి యాత్మోజ్జీవనమున కెంతో సహకారియయ్యెను. ఉద్రేకపూరిత చిత్తులై ౧౮౮౩-వ డిసెంబరుతుద నొకనాడు వెంకటప్పయ్యగారు ఊలుదొరయొద్ద కేగి, తమకు క్రైస్తవమతదీక్ష నిప్పించుడని వారిని గోరిరి. సత్యసంధుఁడు, సాధుపుంగవుఁడు నగు ఊలుదొరమాత్రము వేగిరపడక, బాగు విచారించియే కార్యరంగము చొరుమని బోధించి, ఆనాఁ డాయువకుని వానియింటికిఁ బంపివేసిరి.

ఆంధ్ర ప్రత్రిక

ఇంతలో వెంకటప్పయ్యగారి మతపరిణామసమాచారము నలు దెసలను వ్యాపించి, పురమును గలించివైచెను. జనకుడు, మిత్రులును ఆయనకు హితబోధనము చేసిరి. అంత తన మనస్సు నొకింత మార్పు కొంటిననియు, కొంతకాలము స్వస్థరచిమర్చనము చేసిమాతుననియు వెంకటప్పయ్యగారు ఊలుదొరతోఁ జెప్పిచేసిరి. దీని కించుకయు దొర కోపింపక, “మంచిది. నీవు క్రైస్తవమత మవలంబింపలే కున్నను యోగ్యుడగు హిందువుఁడవు కమ్ము!” అని బోధించి, యాయవకునికి వీడ్కో లొసంగిరి. ఈపలుకులు వినినప్పిమ్మ, ఊలుదొరయెడలఁ దనకు భక్తిగౌరవములు మఱిత మెచ్చెనని వెంకటప్పయ్యగారు చెప్పుచువచ్చిరి.

వెంకటప్పయ్యగారు రంతట ప్రవేశపరీక్ష నిచ్చిరి. చెన్నపురి కేఁగి, అచటి క్రైస్తవకళాశాలలో విద్యాపరిపాఠముఁ గావించు కొనుటకై వెంకటప్పయ్యగారికిఁ దాను విద్యార్థివేతన మిచ్చెదనని ఊలుదొర పలికెను. తండ్రి దీనికి సమ్మతింపకుండుటవలన వెంకటప్పయ్యగారు ౧౮౮౪-వ సంవత్సరముమొదట రాజమహేంద్ర వరము వెళ్లి ప్రభుత్వకళాశాలలోఁ జేరిరి. అధ్యక్షులగు కీ. శే. మెట్కాపురదొరగారి ఈదారదీపితము వెంకటప్పయ్యగారి కంతయు ప్రబోధముగలిగించెను. ఐనను రాజమండ్రిలో నుండుట కిష్టములే గలదున, ఆయన మఱుసటిసంవత్సరమున చెన్నపురి కేఁగి క్రైస్తవ కళాశాలావిద్యార్థియయ్యెను. అధ్యక్షుఁడు డాక్టరుమిల్లరు, అధ్యాపకుఁడు మాధవదొరయును తమ సౌజన్యప్రభావమున వెంకటప్పయ్యగారి హృదయము నెంతయు నాకర్షించిరి.

క్రియత సేసింది హనుమంతరావుగారు, వెంకటప్పయ్యగారును ఏకకాలమందే గుంటూరులో ప్రవేశపరీక్ష నిచ్చినను, వేఱు పాఠశాలలలోఁ జదివెయ్యుండిరి. అప్పటినుండి కళాశాలావిద్య నేర్చిన కాలమంతయును వీరిరువురును మొత్తముమీఁద నేకప్రదేశముననే సహాధ్యాయులుగ నుండిరి. ఒకసంవత్సరమందే ప్రవేశప్రథమశాస్త్ర పట్టపరీక్షలందును, న్యాయశాస్త్రపరీక్షయందును ఉభయులును విజయముఁగాంచిరి.

ఇంతియ కాదు. ౧౮౯౪-వ సంవత్సరముమొదట న్యాయవాది వృత్తిలోఁ బ్రవేశించినపిదపమాడ, స్నేహితు లిద్దఱు నేకన్యాయ వాదికూటముగ నేర్పడి, బందరులో వృత్తిపనులు నెరవేర్చుసాగిరి. ౧౯౦౦-వ సంవత్సరమున వెంకటప్పయ్యగారు కీ. శే. దాసు నారాయణరావుగారితోఁగూడి, ‘కృష్ణాపత్రిక’ను స్థాపించి, ఐదుసంవత్సరములు కడుసమర్థతతో దానిని సాగించిరి. ౧౯౦౮-వ సంవత్సరము మేసెలలో గుంటూరులో జరిగిన కృష్ణామండలసభలలో వెంకటప్పయ్యగారు ప్రముఖులు. ఆకాలమున బెజవాడలో నుపాధ్యాయుఁడుగ నుండిన నేను, వెంకటప్పయ్యగారితోఁ గలిసి సాంఘికసభలోఁ బాల్గొంటిని.

మొదటినుండియు వెంకటప్పయ్యగారు ప్రజాహితకార్యములు సాధించుట కభ్యాసపడినవారు. ౧౮౯౬-వ సంవత్సరమున కృష్ణావతి దలలో దీవనీమ మునిగిపోయినప్పుడు, మండలసంఘపక్షమున వీరు విపత్తులో నుండు జనులకు బియ్యము మున్నగు తినుగొండువస్తువులు కొనిపోయి పంచిపెట్టి సాంఘికసేవ చేసిరి. ౧౯౦౨-వ సంవత్సరమున వీరు ఢిల్లీదర్బారునకుఁ జని, అచటి విశేషములు తమ పత్రికలోఁ జక్కఁగ వర్ణించివ్రాసిరి. బందరుప్రాంతముల లంచములు పుచ్చుకొను నొకరిద్దఱు దండనాధిపుల చర్యలను బయలుపెట్టి, అంగరంగులమున వీరును, వీరి మిత్రులగు శ్రీయత వల్లూరి సూర్యారావుగారును గొన్నిచిక్కులఁ బడినను తుదకు విజయముఁగాంచిరి. మండల జాతీయసంఘమునకు వెంకటప్పయ్యగారు చిరకాలము కార్యదర్శిగ నుండిరి. వీరును, వీరిస్నేహితులగు వేయారి సుబ్బారావుగారును కొందఱు ప్రముఖులతోఁ గలిసి, ౧౯౦౩-వ సంవత్సరమున బందరు పురమున నొక బ్రాహ్మణవితంతువునర్వీచాహము జరిపించిరి. సంఘ బహిష్కారమనిన నేమియు భీతినిందక తాముపట్టిన దీక్షను బాగుగ నెఱవేర్చిరి.

౧౯౦౪-వ సంవత్సరమున వెంకటప్పయ్యగారు గుంటూరు తరలివచ్చిరి. అదివఱకుఁ గొన్నిసంవత్సరముల క్రిందటనే కృష్ణా జిల్లానుండి గుంటూరు ప్రక్కేకింపఁబడెను. స్వస్థానముగ గుంటూరులో నే నివసించి, బంధుమిత్రాదులకుఁ జేరుననుండి, వయోవృద్ధులగు జనకునిగుఱించి తగుశ్రద్ధ వహింపవలయుననియే వీరి సంకల్పము. వెంకటప్పయ్యగారు నందిగామలో జరిగిన కృష్ణాగుంటూరుమండలసంఘ సంస్కరణసభ కగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి. ఈసభలోనికి పంచములువచ్చుటకుఁ గంటగించి, వంటబ్రాహ్మణులు తమపనులనుని పెడలి పోయిరి. పట్టణమున గొప్పకలవరము గలిగెను. దీనికిఁ దోడుగ సభాదినములలో నొకనాఁడు యువకులు వర్ణ భేదములుపాటింపని పెద్దవిం దొకటి జరిపిరి. తెనాలిలో జరిగిన మండలరాజకీయసభకును వెంకటప్పయ్యగారు రధ్యక్షులుగ నుండిరి.

విజయనగరము వదలి ౧౯౦౮-వ సంవత్సరమునారంభమున నేను గుంటూరువచ్చి క్రైస్తవకళాశాలలో సుపన్యాసకుఁడ నయితిని. అప్పటినుండియు వెంకటప్పయ్యగారితో నా కెక్కువ చెలిమి చేపూరెను. ఆయన పాల్గొనని గొప్పసమావేశము లాకాలమున గుంటూరున జరిగెడివి కావని చెప్పవచ్చును. ౧౯౦౮-వ సంవత్సరము కడపట నచట జరిగిన ఆంధ్రవిద్యార్థుల మహాసభలోను, ౧౯౧౧లో జరిగిన ‘విద్యావిషయక ప్రదర్శన’సమయమందును వెంకటప్పయ్యగారి సహాయ సమూహచనము లమూల్యములని యేతత్సభాకార్యక్రమము జరిపించిన నాకు బాగుగఁ దెలిసియున్నది.

౧౯౧౧-వ సంవత్సరమున వెంకటప్పయ్యగారు వ్యాధిగ్రస్తులైరి. ఆయేప్రిల్ నెలలో నర్సాపురమున జరుగు కృష్ణానంటూరు మండలసంఘసంస్కరణసభ కన్వేషించున నాకుఁ బలువు రాఁగా, వెంకటప్పయ్యగారి నెలవుగై కొనుటకు నేఁ బోయినపుడు, కడునీరసస్థితిలో నుండు నామిత్రుఁడు, నాతోఁ బయనము చేయ నెంత కాంక్షించినను, శరీరస్వాస్థ్యము తప్పియుండుటచేఁ దానట్లు చేయలేకుంటినని వగచెను. ఆతరుణమున నాకనులు నశ్రుపూరితములయ్యెను. దేహోరోగ్యమునకై యావేసవికాలమును వెంకటప్పయ్యగారు వేటపాలెమునఁ గడపిరి. ఆప్రాంతములందలి రోమనుకతోలికమత సంఘమువారు, వేటపాలెము విడిచిపోవ సన్నయించి, తమతోఁడును, భవనములను అమ్మబాపఁగా, పంతులుగారు నాలుగువేలరూపాయల కవి కొనిరి. అచట నొక 'యువతీగురుకులము' ను, బాలికాపాఠశాలను నెలకొల్పి వారి యుద్దేశము. కొండలుమిత్రుల మీవిషయమున వీరితో నేకింబడించి, ఈసంస్థకై కొన్ని చందాలుహడ వేయించితిమి.

ఇంతలో అతిబాల్యవివాహనిరోధమునుగుఱించి ప్రబోధము గలుగుటకై ఎల్లెడలను సంఘములు స్థాపించి, దేశసంచారము చేయుచుండెడి 'టెన్సెంటుకన్యక వేటపాలెమున శ్రీగురుకులశ్రమస్థాపన విషయమును పర్యాలోచించుటకై ౧౯౧౨-వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి ౧౮-వ తేదీని వేటపాలెములో నొక సభను సమహుచ్చెను. వెంకటప్పయ్యగారి జనకుఁ డదినఱకుఁ గొన్ని దినముక్రిందటనే పరమపదించుటవలన, కర్మాంతరములు చేయుచుండు పంతులుగారు తా మీసభకు రాఁజాలక, తమకుబడులుగ న్యవహరించుటకు నన్ను వేటపాలె ముంపిరి. అంతట వేటపాలెములో జరిగిన సభలో 'టెన్సెంటు దొర' సానియు, నామెయఱవచ్చే హితులును జేసికొనిన నిర్ధారణ మేమనఁగా—తోటయు, భవనములును వెనువెంటనే వెంకటప్పయ్యగారు చెన్నపురికార్యస్థానముగాఁగల యాసమాజమువారి వశమునర్పవలయు ననియె. ఈమాస్త్రి, తాడును బాంగరమును లేని యొకవిదేశసంస్థ పాలుజేయుట యుక్తముకాదనియు, నామిత్రుని యుద్దేశముహడ నదిగాదనియును నేను జెప్పివేసితిని. వేటపాలెములో నెట్లులైన శారదానికేతనమునుపేరిట జాతీయబాలికాగురుకులము నేర్పఱప 'వెంకటప్పయ్యగారియు, వారిమిత్రులయొక్కయు మహాశయము. ౧౯౧౨-వ సంవత్సరమువేసవికాలమున నిడదవోలులో మహాసభలు, సమావేశములు నెన్నియో జరిగెను. మండలసభకు శ్రీవేమవరపురామదాసుగారును, సాంఘికసభకు కీ. శే. కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారును అధ్యక్షులు. వెంకటప్పయ్యగారు, నేనును వెల్లియుంటిమి. అచటఁగూడిన 'మిత్రులతో' వెంకటప్పయ్యగారు తమ గురుకులస్థాపనమునుగుఱించి ముచ్చటించిరి. సకుటుంబముగ వేటపాలెములో నివసించి యాసంస్థను జరుపుడని వెంకటప్పయ్యగారును, తక్కినన్నహితులును న న్నాసమయమునఁ గోరిరి. శ్రీవిద్యనుగుఱించి ప్రతీక నొకటి పెక్కువత్సరములు

ప్రచరించిని నా కీశ్రీగురుకులస్థాపనమునం దమితాపేక్షకలదు. ఐనను ముందుగ నే నొకసంవత్సరముమాత్రమే కళాశాలనుండి నెలవు పున్నుకొని, వేతనము నొకొనక శారదానికేతనమును నడపఁగలననియు, ప్రభుమనంవత్సరఫలితమును బరికిలించి నాభావిప్రణాళిక నేర్పఱచు కొందుననియు నేను జెప్పితిని. ఇది యుక్తముగాదనియు, వెనువెంటనే నాయుద్యోగమును విరమించి, కొంతగౌరవవేతనము స్వీకరించి గురుకులమును నడపుఁడనియు పంతులుగారును, మిత్రులును నొక్కిచెప్పిరి. నే నట్లుచేయలేనని చెప్పివేసితిని.

ఈనిడదవోలులో జరిగిన రాజకీయసభలో యువకులు ప్రాముఖ్యముగాంచిరి. ఆంధ్రవ్యక్తిత్వమును చాటునట్టి ఆంధ్రరాష్ట్రోత్థిర్యానమును వారిపుడు ప్రతిపాదించుఁగోరిరి. ఇది హైందవజాతీయతకు భంగకరమని పెద్దవారు ప్రతిఘటించుటచేత తీర్మాన మంతట నిలిచిపోయెను. ఐనను యువకు లింతటితో నూరకుండలేదు. వారిలో గుంటూరువారు ముఖ్యులు. వీరి నాయకుఁడగు కీ. శే. జొన్నవిత్తుల గురునాథముగారు వెంకటప్పయ్యగారితో పలుమాటు సంభాషణలు జరిపిరి. 'వెంకటప్పయ్యగారంతట ఆంధ్రోద్యమమునుగుఱించి చిన్న పుస్తకము నొకటి యాంగ్లమునవ్రాసి, ఆంధ్రదేశమునం దంతటను ప్రచారమునప్పిరి. దీని పర్యవసానము, ౧౯౧౩-వ సంవత్సరమున వేసవిని బాపట్లలో ప్రథమ-ఆంధ్రమహాసభ జరిగెను. వెంకటప్పయ్యగారు ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు. ఈమధ్యనే కీర్తిశేఖరులున బయ్యావరసింపేశ్వరశర్మగారు సభాధ్యక్షులు. ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రోద్యమమున సభలో పెద్దలు, పిన్నలు వేర్వేరుకక్షలుగ నేర్పడిరి. ఇట్టి తీవ్రభేదాభిప్రాయములు చెలరేగునపుడు, యువకుల కిష్టముగు నాంధ్రరాష్ట్రోత్థిగ్గానము చేయుట యనర్థదాయకమనియు, ప్రజలలో ప్రచారము సల్పి, యేకీభావము కుదిరినపిమ్మటనే దీని నాలోచింపవలయు ననియును అంత నిశ్చయింపఁబడెను. మరుసటిసంవత్సరమున బెజవాడలో శ్రీన్యాపతిసుబ్బారావుపంతులుగారి యాధిపత్యమున జరిగిన ద్వితీయాంధ్రమహాసభలో, 'ఆంధ్రరాష్ట్ర' తీర్మానము సర్వజనాంగీకృత మయ్యెను.

అప్పటినుండి యే 'టెంటు' నాంధ్రమహాసభలు జరుగుచువచ్చెను. వానికి వెంకటప్పయ్యగారు స్థాయిసంఘ కార్యదర్శిగ నుండి పనులు జరుపుచువచ్చిరి. దేశనేవకై తమ కాలమంతయు వినియోగింప కర్తవ్యమని విశ్వసించిన వెంకటప్పయ్యగారంతట ౧౯౧౪-వ సంవత్సరము కడపట న్యాయవాదివృత్తి విరమించుకొనిరి. అప్పటికి వీరి కీన్యత్తివలన నెల కేడెనిమిదవందల రూపాయల యాదాయము వచ్చుచుండెను. దేశోద్ధరణమునకై యిట్టి స్వార్థత్యాగము చేయుట ప్రశంసనీయము. అప్పటికి వెంకటప్పయ్యగారు గుంటూరులో స్వగృహనిర్మాణము చేయలేదు. వారి రెండవకొమరిత పెండ్లికాలేదు. ఈరెండు కార్యములు జరిగినపిమ్మటనే వీరుద్యోగవిరామము గావించుట

మేలని శ్రీ న్యాయపతి హనుమంతరావుగారు మున్నగు వీరి యాంతరంగిక మిత్రుల యాలోచన. అక్కడ లన్నియుఁ దీక్షింపబడుటగాక, అంతరాత్మమాచేశము వినవచ్చినని మేముననే ధర్మనిర్వహణమునకుఁ గడంగుట కర్తవ్యమని నమ్మిన వెంటపప్పయ్యగారు నూతనాశ్రమ విధులు నెఱవేర్చుసాగిరి.

అప్పటికి వెంకటపప్పయ్యగారు విశేషధనార్జనము చేయకు న్నును, కుటుంబ పోషణమునకుఁ జాలిన సామ్య నిలువచేసికొనిరి. దీనిలోఁ గొంతభాగము దేశసేవనిమిత్తమై నిరతము వీరు చేయుచు వచ్చిన ప్రమాణములకు వ్యయమయ్యెను. కొందఱు విద్యార్థులకును, తదితరులకును వీరిచ్చిన కొన్ని యప్పులు క్రమముగ వమాలు కాలేదు. రాఁబడి తగ్గినను వ్యయముమాత్రము వెనుకటివలెనే వెంకటపప్పయ్య గారు జరుపవలసినవచ్చి కష్టములపడిన దినములు నాజ్ఞప్రియందుఁ గలవు.

వెంకటపప్పయ్యగారి యిట్టివలీ కార్యక్రమము చరిత్రాంశము లతోఁ గూడుకొనినదియే. ౧౯౧౩-వ సంవత్సరమున వీరు నెల్లూరులో జరిగిన యొదవఆంధ్రమహాసభ కధ్యక్షులు. రాజప్రతినిధి చెల్మసు ఫోర్డుప్రభువును, ఇండియాకార్యదర్శి మాంటేగుగారును ౧౯౧౩-వ సంవత్సరమున హిందూదేశమున పర్యటనము సలుపునప్పుడు, ప్రజ్ఞే కాండ్రరాష్ట్ర)నిర్మాణావశ్యతను గుఱించి విజ్ఞప్తి యొకటి సిద్ధపఱచి ఆంధ్రప్రముఖులద్వారా దానిని వారికి సమర్పించుటకై వెంకటపప్పయ్య గారు ప్రచారము సల్పిరి. అంతట ఆసంవత్సరము డిసెంబరులో పైని జెప్పిన యద్యోగస్థులను సందర్శించుటకు నియమింపఁబడిన యుపసం ఘములో వెంకటపప్పయ్యగారిొకసభ్యుఁ; శ్రీ న్యాయపతి సుబ్బారావు పంతులుగారు ముఖ్య ప్రాసంగికులు.

౧౯౧౩-౧౪సంవత్సరములమధ్య వెంకటపప్పయ్యగారుగుంటూరు పురపాలకసంఘసభ్యులుగ నుండి, తమ విధులను క్లాఫూపాత్రముగ నిర్వర్తించిరి. ౧౯౧౯-౨౦ సంవత్సరములమధ్య చెన్నపురి శాసన సభాసభ్యులై ముఖ్యముగఁ గొన్ని విద్యావిషయములగు తీర్మానములు వీరు కొనివచ్చిరి. అంత గాంధీమహాత్ముని యాదేశము ననుసరించి వెంకటపప్పయ్యగారు శాసనసభ్యత్వమును విరమించుకొనిరి.

అసహాయోద్యమము ప్రారంభమైనదిమొదలు, అనఁగా ౧౯౨౦-వ సంవత్సరమునుండి వెంకటపప్పయ్యగారు అఖిలభారతసంఘకార్యనిర్వాహకవర్గమున సభ్యులయిరి. ౧౯౨౫-వ సం. మొదలు ౨౯ వఱకును అఖిలభారతచరఖాసంఘమునకు ఆంధ్రదేశప్రతినిధిగా వ్యవహరించి, పిమ్మట నేతత్సంఘమునకు శాశ్వతసభ్యు లయిరి. శాసనోల్లంఘనము కలంబించి వీరు ౧౯౨౧-వ సంవత్సరమున కారాగారబద్ధు లయిరి. ౧౯౨౩-వ సం. న చెఱసాలనుండి వచ్చినను, రెండవకొమార్తెశరీరా గోగ్యమునకై కష్టపడవలసినవా రైరి.

౧౯౨౩-వ సంవత్సరమునందు పంతులుగారు అఖిలభారత జాతీయస్థానిసంఘాధ్యక్షు లైరి. ఆడిసెంబరులో కాకినాడలో జరిగిన జాతీయమహాసభకు వీరు ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు. ౧౯౨౫-వ సంవత్సరమున సంభవించిన రెండవయల్లుని యకాలమరణమువలన వెంకటపప్పయ్యగారికిని వారి బంధుమిత్రులకును అపారదుఃఖము కలి గెను. దీనికితోడు ౧౯౨౯-వ సంవత్సరమున సైనుసుసంఘసహిష్కార సందర్భమున వెంకటపప్పయ్యగారిని చెన్నపురిలో బంధించిరిని తెలిసి నప్పుడు కలిగిన యలజడిచే వెంకటపప్పయ్యగారి సతీమణికి పక్షవాత వ్యాధి యేర్పడెను.

కాని వెంకటపప్పయ్యగారు కుటుంబకష్టములను బాటించి విధ్యక్రమములను త్యజించువారు కారు. ౧౯౩౦-వ సంవత్సరమున 'లవణ సత్యాగ్రహ'సందర్భమున వీరు మఱల కారాగారబద్ధులై ౩౧-వ సంవత్సరముమొదట విడువఁబడిరి. వార్ధకదశలో శరీరపాటవము తప్పి యుండినను వెంకటపప్పయ్యగారు రాజకీయరంగమును విడువనొల్ల రైరి. ౩౧-వ సంవత్సరమున మేనెలలో దేశీయమహాసభాసందర్భమున వీరు ఢిల్లీకిపయనముచేసి, అచట మఱల బద్ధులైనను, త్వరలో విడు వఁబడుటచేత హరిద్వారక్షేత్రదర్శనము చేసికొనివచ్చిరి. కడునీరస ముగ నుండు వృద్ధులగు తాము, బంధుమిత్రుల నలజడిపాలుచేయక యిపుడైన సింటిపట్టున నుండుట కర్తవ్యమని నేను భీమవరమునుండి వ్రాసిన జాబునకు, వీ రీప్రత్యుత్తరమువ్రాసిరి:—

“గుంటూరు.

25-7-౩2

మిత్రవర్యా!

* * * * * తాము వ్రాసినప్రకారము, నాన ప్రస్థమున జరుపవలసిన విధులనే యిపుడు జరుపుచున్నాను. కాని, వానిని సంపూర్ణవైరాగ్యముతోడ జరుపజాలవంటిదనియే నాయభి ప్రాయము. ఢిల్లీకిపోవుటమాత్రము పూర్ణవైరాగ్యము పూనియే వెళ్లుట కలిగెను. కాని, త్యాగమునకు పూర్ణమైన అవకాశముకలుగ లేదు. * * ”

కావుననే తిరిగి ౧౯౩౨-వ సంవత్సరము జూను ౩-వ తేదీని వీరు బంధింపఁబడి, వేలూరుచెఱసాలలో నాఱునెలలు గడపి, డిసెంబరు ౩-వ తేదీని విముక్తి నొందిరి. అపుడు శరీరమున నీరుచూపి బలహీనులుగ మన్నను, గురువాయూరుప్రాంతములందు ‘అస్పృశ్యతానివార’ జార్జమై ప్రచారమునల్పుటకు వెనువెంటనే వెంకటపప్పయ్యగారు వెళలి పోయిరి. కేరళదేశమునఁ బలువోట్ల నుపన్యాసము లిచ్చి, కన్యా కుమారీపుణ్యక్షేత్రసందర్శనముచేసి, వెంకటపప్పయ్యగారు డిసెంబరు ౨౯-వ తేదీని గుంటూరు ప్రవేశించిరి.

వెంకటపప్పయ్యగారు ఆంగ్లాంధ్రములందు సమగ్రముగ సాహిత్య మలవఱచుకొనినవారు. రుచిరమగు మృదుమధురకైలిని వ్రాయుటకు

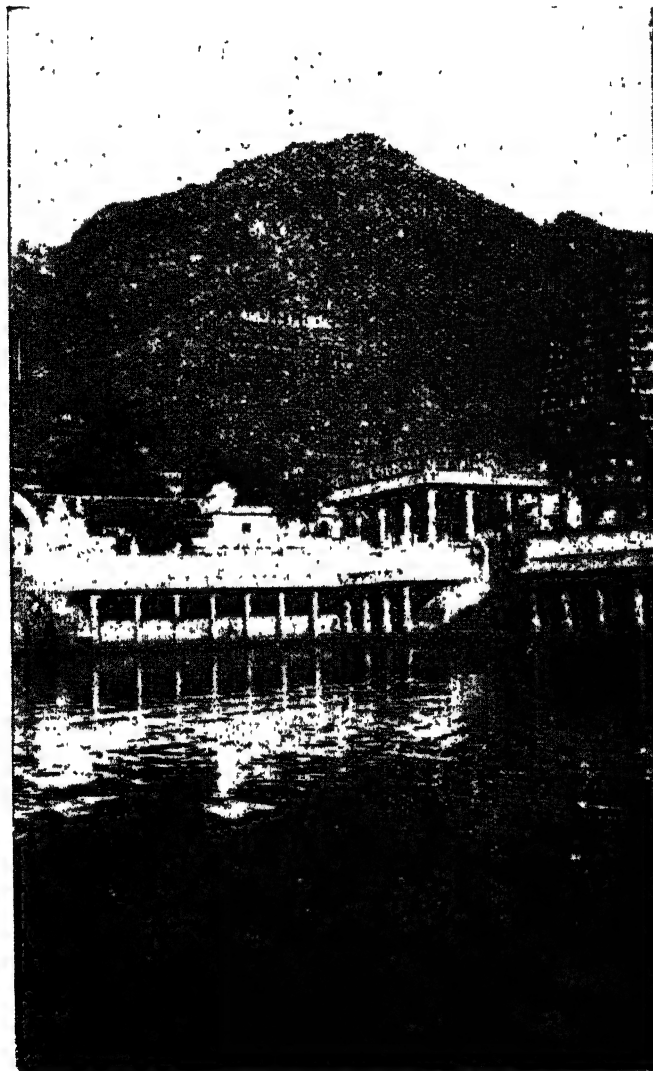
వీరికల మభ్యాసపడినది, మొదటిసారి వీరు కారాగృహమును 'డబ్బిప్రజాస్వామికప్రభుత్వము', 'ప్రాచీనఇటాలియాచరిత్రము' అనుపుస్తకములు నిర్దుష్టముగ భాషలో నాంధ్రమున సమవసించిరి. తెన్నిసమయములగు కవుల భావములు పైకొని తెలుగున సులభపద్యములు కొన్ని వీరు కల్పించిరి. తమ యభిమానవిషయముల గుఱించి ప్రసంగించునపుడు వెంకటప్పయ్యగారి యుపన్యాసము మైముఱచిన తీవ్రవాగ్ధోరణిని జెన్నొందుచుండును.

వెంకటప్పయ్యగారి శీలమున సత్యసంఘత, ఋణావర్తనము, అన్యాయనిరసనము ముఖ్యలక్షణములు. నూతనమతసంస్థలగు ఆర్య బ్రహ్మదివ్యజ్ఞానసమాజసిద్ధాంతముల సాయముకోరని కుద్ధార్షధర్మవిశ్వా

సమున వీరి నిర్మలభక్తి యొప్పుచున్నది. ఇటులయ్యును వీరు పరమత సహిష్ణుతయు, పరధర్మగుణగ్రహణపాటిణతయు మిక్కిటయుగలవారు.

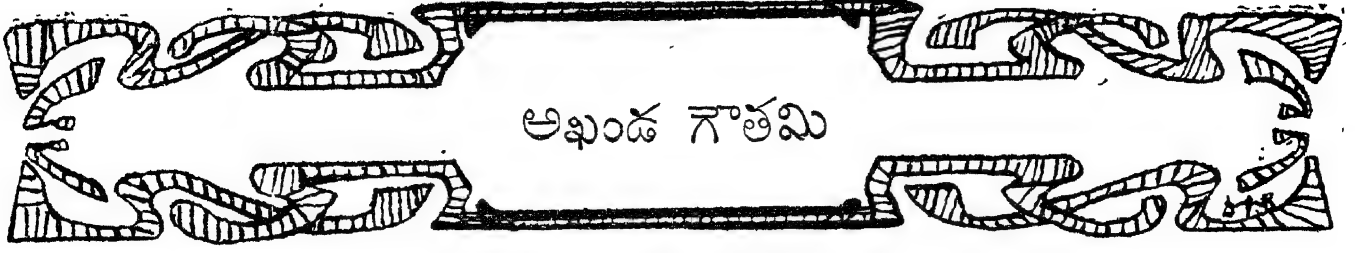
వెంకటప్పయ్యగారి త్యాగవైరాగ్యములు కడుబ్రశంసనీయుములు. లాభనష్టములు లెక్కింపని సత్కార్యశూరుఁ డీయన. ధర్మాచరణమునందు వీరికి స్వలాభసౌఖ్యములెకాక, తనవారల కష్ట నిష్ఠురములైన నడ్డువచ్చునవికావు. శత్రువులైన నెత్తిపొడువలేని నిష్కలుషశీలము, నిష్కపటవర్తనములచే జెన్నొందుచుండువారు. ఆంధ్రనాయకులలో సౌజన్యసౌశీల్యములకు మేలుబంతియనఁదగువారు.

దైవము వీరి కాయురారోగ్యము లొసంగుఁగాక!

తిరువణ్ణామలై కొండ, గుడి

M. K. R.

జి. జామనాథగారు

శ్రీ బ్రహ్మశాసనుని ద్రాక్షాకవిత్వమును కామించి యెన్నాళ్లు లాలించినావో
విష్ణువర్ధనమహీవిభుని శాసనమును తలదాల్చి యేరితి మెలగినావో
రడ్డిరాట్సతుల పారాణివన్నెలుదేలు నలలతో నెబ్బంగిఁ గులికినావో
చాళుక్యవృక్షతుల సంగరశ్రమపోవఁ గలువపుప్పొడి యెంతఁ జిలికినావో
భద్రగిరిరామపాదుకాస్పర్శనంబు-గణన కెక్కిన కోటిలింగాల పూజ
గలిగి పయనించు హంసికాగమన వీపు-గౌతమీగంగ, రమ్మ, స్వాగతము గొమ్ము.

త్య్రోబకగ్రామాన ప్రభవంబుఁ గన్నావు అడవులలోన దోఁగాడినావు
ఉపనదీజలము నొడలు బెనిచినావు కొండలఁ బింపిల్లు గూసినావు
కలువకన్నుల సోయగంబు దాలించినావు తేటికాటుకరేఖ దిద్దినావు
ముత్యాలనరులు రొమ్మున నిల్చుకొన్నావు గంభీరహృదయంబు గాంచినావు
వేఁగిరాజ్యాన పంచమవేదమైన-భారతగ్రంథమందు పర్వత్రయంబు
చదువుకొన్నావు శ్రీబ్రహ్మశాసనుని యింట-పతికి వినిపించి మన్నననడయు మమ్ము.

నలినీగంధము దోఁగు వీడికల స్నానంబాడు సంధ్యామగు
త్తులు క్రీడించెడు నీవిశాలపులినస్తోమంబునం బత్రమున్
గలముం బూని చరించు నాంధ్రకవిలోకగ్రామణిన్ దమ్మిపూ
వుల నెన్నాళ్లు పూజజేసికొనినావో, పుణ్యగోదావరీ !

పదిరెండేడుల చిన్నదానవయి, యంభశ్రీఘ్రయానంబుతో
నుదధిం గూడఁగఁబోవు నీహఁయలు నీయొయ్యారమున్ తీవియున్
గుదురుం జూపి నమస్తతైర్ధికుల కోగోదావరీ దేవి ! న
మ్మదముం గూర్చెడు పుష్కరంబులను బ్రహ్మాండంబు గొండాడెడిన్.

పుట్టి గతించిపోయెడు నృపుల్ ధరణీవిభవంబు గోరి, నీ
గట్టున నుగ్రసంగరముఖంబున నెందరు క్రుంకినారో, నీ
పొట్టకు వారి యస్థికలు భోజనమయ్యెగదమ్మ ! చావులే
నట్టి సుధాశరీరమహిమాన్విత ! వందన మమ్మ ! గౌతమీ !

గీత - కృష్ణుడు

ఉన్న వ రాజగోపాలకృష్ణయ్యగారు

మహాభారతములో గీత యొకచిన్నభాగమయినను ఆమహాగ్రంథమునకు గీత శిరోమణియై వెలయుచున్నది. ఆలోచించినయెడల మహాభారతము భౌతిక యుద్ధవర్ణనము కాకనియు, ప్రతిమానవుని హృదయమందు కామక్రోధాదిదృష్టభావములకును, భక్తిప్రేమాది సద్భావములకును నిరంతరము జరుగు యుద్ధముయొక్క వర్ణనమనియు గోచరించును. ఈవిషయమును హృదయ రంజకముగ జేయుటకు ఈవిరుద్ధభావముల సంఘర్షణమును రెండు శత్రుపక్షములకు జేరిన వీరుల పోరాటముగ వర్ణింపబడినది. ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు, కృష్ణుడు మొదలగు పురుషులు పూర్వము జీవించియుండవచ్చును. గీతలోని కర్ణుడు, భీముడు, అర్జునుడు మొదలగువారు జన్మమున, జీవితమున మానవావస్థలు. వీరు కల్పితపురుషులు. ఈపాత్రలను వ్యాసుడు ధర్మోపదేశమును జేయుటకుమాత్రమే యుపయోగించెను. వారి భౌతికచరిత్ర ప్రధానమైనది గాదు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీతను యుద్ధరంగమున నర్జునునకు బోధించెను. అది నిజమగు భౌతికయుద్ధమగుచో నట్టినమయమున యుద్ధకౌశలమును నేర్పుటకు బదులు స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణము లేల బోధించును? స్థితప్రజ్ఞునికి యుద్ధమునకు సంబంధ మేమి?

పురాణములందుగూడ గోపికావస్త్రావహరణము, కాశీయమర్దనముమొదలగు కథలు కృష్ణునిగూర్చి కలవు.

కృష్ణుడు మురళీధరుడని చెప్పబడినది. శరీరమందు గల అహంకారమనుకారములను వదలినగాని ఈశ్వరుని పొందలేమనియు, మనస్సునం దుండు విషసర్పము లనడగు కామక్రోధభయాదులను జయించినగాని శాంతి చేకూరదనియు, మురళివలె మనము అహంకారశూన్యులమై భగవంతుని సాధనమైనగాని ఈశ్వరునిమహిమ మనయందు వికసింపజాలదనియు నీపురాణగాథలయొక్క భావమై యుండును. శ్రీకృష్ణుడన పరమాత్మ. గోపికలన జీవులు. ఈభావములను మనోరంజకములుగ జేసి బోధించుటకే యీగీత లన్నియు కల్పింపబడినవి.

గీతాకృష్ణుడు నిరాకారుడు, నిరంజనుడు, నిర్వికారుడు, పరిపూర్ణుడైన సచ్చిదానందమూర్తి. మానవుడు శరీరధారియై యున్నంతకాలము ఈశ్వరుని సత్స్వరూపమును గ్రహింపజాలడు. మానవుని కల్పనాశక్తి చాల దూరము పోజాలదు. కాన పరమేశ్వరుడు మనుష్యరూపమున నవతరించుచుండునని తలచును. ప్రతిజీవియు నీశ్వరుని యవతారమనియు చెప్పవచ్చును. కాని యెవని యందు భగవానుని మహిమ అధికముగ వ్యక్తమగునో వానిని భగవదవతారమని పూజించెదరు. అంతియేకాని భగవంతుడు దేశకాలజన్మజరామృత్యువుల కతీతుడు. ఈశ్వరునకు సాకారత నారోపించినగాని మానవునకు తృప్తికలుగదు. ఈశ్వరుని సగుణమూర్తిగ గల్పించుకొని భజించుటయం దెట్టిదోషము లేదు. కాని ఈశ్వరు

దొకకాలమునగాని, యొకదేశమునగాని జన్మించినాడని చెప్పట సమంజసముగాదు.

గీతాకృష్ణుడు సర్వభూతములయందుండువాడు; నకలాంతర్యామి; సర్వజీవుల హృదయములందుండి సర్వవ్యాపారములను నడపుచుండును; సర్వము తానై యున్నాడు. ఏవిధముగ నముద్రజలము అలలకు, బుడగలకు, నురుగుకు ఆధారమై యున్నదో అట్లే ఈశ్వరుడీసృష్టికంతకు నాధారమై యున్నాడు. సర్వభూతములతనియందే పుట్టివెరిగి లయమగుచుండును. ఇట్టిమహాశక్తియుతుడును, సర్వేశ్వరుడును నగు గీతాకృష్ణుడు శరీరధారియై జన్మించినవాడు కాజాలడు

ఏకాక్షుని స్మరించి మనము సంసారమును తరించగలమో, ఎవని నామమును స్మరించి శాంతిని బడయుదుమో అట్టికృష్ణుడు కల్పితపురుషుడు. ప్రతివ్యక్తియు తన చిత్తసంస్కారము ననుసరించి భగవంతుని కల్పించుకొనును. గీతాకృష్ణుడు సర్వదేశీయులకు, సర్వమతస్థులకు సర్వకాలములయందు సమానమగు ప్రేమతో ముక్తినిచ్చును; శాంతి సౌఖ్యముల నొసగును. అతడు సర్వజనులకు పూజనీయుడు. ఏనామముతోనైనను అతనిని భజింపచ్చును. సర్వనామములు అతనిచే యైయున్నవి. సర్వారాధన అతనికి చేందును.

ఆత్మానుభవమే మానవుని పరిమాణధి. పరమసాధ్యము ఈశ్వరసాక్షాత్కారమని చెప్పినంతమాత్రమున దాని నిజస్వరూపమును మనము తెలిసికొనజాలము. పరమసాధ్యము అచింత్యమును, ఇంద్రియాతీతమును నగుట చేత భౌతికవిషయజ్ఞానమువలె కేవలము తర్కమువలన, బుద్ధికుశలతవలన దానిని గ్రహింపజాలము. ఆత్మానుభవముగల మహాత్ముల ఉపదేశములను స్మరణము జేయుచు తదనుసారముగ నడచుటకు ప్రయత్నించిన యెడల క్రమక్రమముగ సాధనసాధ్యముల జ్ఞాన మభివృద్ధియగుచుండును. బ్రహ్మానుభవము గలిగిన, ఆత్మసాక్షాత్కారము నొందిన, శ్రీకృష్ణుని దర్శించిన, సిద్ధుల

ఉపదేశమే గీత. దేశకాలమతభేదములేక సర్వజనులకు గీత పఠింపదగినది. జిజ్ఞాసువులు దానిని భక్తిశ్రద్ధలతో పఠించి సతతము మనసము జేయుచు, తదనుసారముగ నాచరించుచున్నయెడల వారికి శ్రీకృష్ణుని పరిపూర్ణ జ్ఞానము, వానియందు నిరంతరభక్తియు కలుగును. తద్వారా పరమశాంతియు, ముక్తియు కలుగును.

సర్వజీవులు తమతమ గుణముల ననుసరించి యిష్టమున్నను లేకున్నను కర్మ చేసియేతీరవలెను. మనోవాక్కాయములచే జరుగు సర్వవ్యాపారములు కర్మయనబడును. చూచుట, నడచుట, వ్రాయుట, ఊపిరిపీల్చుట, ద్వేషించుట, ప్రేమించుట, ఆలోచించుట, ధ్యానించుట, పూజించుట మొదలగు సర్వవ్యాపారములు కర్మలేయగును. ప్రతికర్మయు దోషయుక్త మైనది. ప్రతిజీవికి కర్మ చేయకతప్పదు. ముక్తి నిర్దోషికేగాని లభింపదు. ఈ విషమసమస్యను గీత విస్పష్టమగునట్లు పరిష్కరించి నది. జననమరణములు, సుఖదుఃఖములు, రాగద్వేషములు మొదలగు ప్రకృతిబంధములనుండి విముక్తి బడయు సాధనమును గీత తెల్పుచున్నది.

జ్ఞాన యోగము

బ్రహ్మ శాశ్వతము, ఇంద్రియగోచరమగు సృష్టియంతయు అశాశ్వతము అను స్థిరమగు జ్ఞానము కలిగి యుండవలయును అశాశ్వతములగు బాహ్యవిషయముల యొక్కయు, ఇంద్రియముల యొక్కయు సంయోగమువలన గలుగు రాగద్వేషములు, సుఖదుఃఖములు, జననమరణాది ద్వంద్వములు అన్నియు అసత్యములని గ్రహించి వీని నాత్మయందు దాగోపించుకొన గూడదు. ఆత్మసత్యమనియు, అకర్తయనియు, నిర్లిప్తుడనియు తెలిసికొని ద్వంద్వములను సమభావముతో సహింపవలయును. ఆనందముకొఱకై బాహ్యపదార్థముల నన్వేషింపగూడదు. ఆత్మయందే ఆత్మవలన నానందమును పొందవలయును. ఇంద్రియజన్యములగు భోగములు దుఃఖకరము

ఆంధ్రపత్రిక - శ్రీముఖ సంవత్సరాదిసంచిక

1. చెన్న పురి గౌరవన్యాయాధికారిణి, శ్రీమతి కె. సి. ఆచార్యసతిగారు; 2. శ్రీమతి పి. గౌరిఅమ్మల్ గారు;
3. శ్రీమతి చిలుకూరి లక్ష్మీనరసమ్మగారు; 4. శ్రీమతి కె. నాజరుద్దీన్ సతిగారు.

1. శ్రీమతి. మేరీ పుష్పనాథన్ సతిగారు; 2. శ్రీమతి పాలు అప్పాస్వామి సతిగారు (మదరాసు కార్పొరేషను మెంబరు)
3. శ్రీమతి మాయాదేవి గంగూలిగారు; 4. శ్రీమతి లీలా మోశేస్వరభట్టు కన్యగారు; 5. శ్రీమతి బికాజీలింజీభాయి పాలంకోటుకన్యగారు.

లని గ్రహింప వలయును. ఇట్టిజ్ఞానము కలిగి సర్వవ్యాపారములందు నిర్లిప్తుడై సర్వభూతహితమగు కార్యములను చేయుచుండవలెను.

భక్తియోగము

ఔరమేశ్వరునియందు నిరంతరము ఆచంచలమగు భక్తికలిగి సర్వమును—శరీరేంద్రియమనోబుద్ధులను, గృహధనదారపుత్రాదులను, సర్వకర్మలను, కర్మఫలములను సర్వేశ్వరుడుగ శ్రీకృష్ణున కర్పింపవలయును. ఈశ్వరుడే సర్వజగత్తునకు ప్రభువు, సృష్టికర్తయు నై సర్వభూతముల హృదయములందు విరాజిల్లుచు తన మాత్రుశక్తిచే సర్వమును ప్రవర్తింపజేయుచున్నాడు. జగత్తునందలి సర్వకర్మలు ఔరమేశ్వరునివే యనియు, నిజమగు కర్తయు, కారయితయు నతడే యనియు, మన మాకర్మలను నిమిత్తమాత్రము జేయుచున్నామనియు, వాడు చేయించుచున్నాడనియు తెలిసికొని, అహంకారమమకారములను వదిలి స్వధర్మానుసారముగ నియతకర్మలను చేయవలయును. ఈశరీర మాత్రనిది. దీని నీశ్వరుడు తన యిష్టానుసారముగ పోషించును, నాశనము చేయును. ఈశ్వరాజ్ఞానుసారము ప్రాప్తములగు సుఖదుఃఖములను, జయోపజయములను సమభావముతో సహించి శాంతముగా నుండవలయును. సర్వభూతముల యందు—శత్రులందు, మిత్రులందు, సన్మార్గులందు, దుర్మార్గులందు—ఈశ్వరుని చూచుచు, భక్తిపూర్వకముగ సర్వభూతములకు సేవజేయుచుండవలెను. భక్తిపూర్వకముగ సేవయందే యానందమును బొందవలయును. తన యోగక్షేమముల భారమంతయు సర్వేశ్వరునియందే యుంచి సర్వస్వార్థచింతయు వదిలి శాంతచిత్తుడై యుండవలయును.

కర్మయోగము

సర్వభూతములు వాని స్వభావమునం దుండు గుణములకు వశములై నిరంతరము కర్మచేయుచునే యుండును. సర్వజీవులు కర్మవలననే సృష్టింపబడుచున్నవి;

కర్మవలననే పోషింపబడుచున్నవి; కర్మవలననే శీలించుచున్నవి. ఈసృష్టివియమము లెవరును దాటలేరు. మనుజుని శరీరేంద్రియమనోబుద్ధులు వాని గుణానుసారముగనే పనిచేయుచుండును. శ్వాసోచ్ఛ్వాసములు, రక్తప్రసారము, అన్నము జీర్ణమగుట మొదలగు కార్యములు స్వభావముగనే జరుగుచున్నవి. ఈకర్మలయం నెట్లహంకారమమకారము లుండవో ఆవిధముగనే సర్వకర్మలను ఈశ్వరావృణబుద్ధితో, నిష్కామబుద్ధితో యజ్ఞార్థము, సర్వభూతహితార్థము చేయవలయును. రాగద్వేషములు, జయోపజయములు మొదలగున వన్నియు సప్రధానమగు ఫలితములుగాన వీనియం దుదాసీనుడై యుండవలెను. కార్యసిద్ధి కర్మచేయుటయందే యున్నది; కర్మఫలమందు లేదు. సేవయందు లీనమగుటయందే యానంద మున్నది. కర్మఫలమును త్యజించుటయే నిజమగు త్యాగము. సన్యాసమన నియతకర్మలను, కుటుంబమును వదిలి యడవిలోయే కాకియై సంచరించుటగాదు. సంగరహితుడై, స్వధర్మానుసారముగ కర్మలను చేయుటవలననే నిజమగు సన్యాసి యగును. సర్వకర్మలు యజ్ఞరూపమును దాల్చువలెను. యజ్ఞమన నిస్సార్వభౌమసేవ. యజ్ఞముచేయువానికి దేవతలు, అనగా సర్వభూతములు తోడ్పడుచుండును; వాడు కోరకయే వాని యవసరములను నెరవేర్చుచుండును. వాడు నిరంతరము సేవయందే నిమగ్నుడై బ్రహ్మసందమును పొందును.

ధ్యానయోగము

శరీరమకంటె యింద్రియములు, యింద్రియముల కంటె మనస్సు, మనస్సుకంటె బుద్ధి శ్రేష్ఠములైనవి. కాని యివన్నియు ఆత్మకు సాధనములు. వీనిని వశమందుంచుకొనినగాని ఆత్మానుభవము కలుగనేరదు. సూర్యుని ప్రకాశమువలన పృథ్వియందు వాయువు పీచుచున్నది, వర్షము కురియుచున్నది, నదులు ప్రవహించుచున్నవి, సర్వప్రాణులు తమతమ వ్యాపారములు చేయగల్గుచున్నవి. ఈవిధముగనే ఆత్మసాన్నిధ్యమువలన శరీరే

ద్రీయమనోబుద్ధులు వానివాని వ్యాపారములను చేయ గల్గుచున్నవి. జడములుగాన వానికి స్వీయమగు శక్తి గాని, జ్ఞానముగాని, ఆనందముగాని లేవు. కనుక సుఖ దుఃఖములు, లాభనష్టములు, జననమరణములు మున్నగున వన్నియు సాధనములగు శరీరాదుల వ్యాపారములని గుర్తించి వీనియందుదాసీనుడై ఈవిధముగ శరీరస్మృతిని త్యజించి సదా ఆత్మస్మృతిని, ఈశ్వరస్మృతిని కలిగి యుండవలయును. శరీరేంద్రియమనోబుద్ధులను వశపరచు కొనుటకు ప్రతిదినము కొంతకాలము అభ్యాసము చేయుచు, సర్వధర్మమును ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో, భక్తిశ్రద్ధలతో నాచరింపవలయును. జ్ఞాన, భక్తి, కర్మ, ధ్యాన యోగములు పరమావధిని జెందుటకు సాధనములు. ఈ సాధనములన్నియు పరస్పరసంబంధము గలవియును, సమానప్రాముఖ్యము గలవియును నైయున్నవి. భక్తిలేని జ్ఞానము కుంటిది. జ్ఞానములేని భక్తి గ్రుడ్డిది. భక్తిజ్ఞానములులేని క్రియాశక్తి తుపానువలె వినాశకారి. ఇంద్రియ నిగ్రహములేనిది భక్తిజ్ఞానములు గలుగుట యసంభవము. క్రియారూపమును దాల్చి భక్తిజ్ఞానములు నిరర్థకములు. కాని దేశకాలపాత్రల ననుసరించి దేనికో యొకదానికి ప్రాముఖ్యము నిచ్చుట సంభవించుచున్నది. భక్తిజ్ఞానములతో గూడిన సేవాకార్యమందు నిరంతరము తత్పరుడై యుండుటే ముక్తికి మార్గమని గీత బోధించుచున్నది. ఎవరియందు జ్ఞాన, భక్తి, కర్మ, ధ్యానయోగములకు ఐక్యము కలుగునో వారికే పరమశాంతి కలుగును. వారే గమ్యస్థానమును చేరుదురు. వారికి గీతాకృష్ణుడు సాక్షాత్కరించును. వారివారి పూర్వసంస్కారముల ననుసరించి ఈమార్గములయందు న్యూనతాధికతలు కనుపించుచుండును. కాని వాస్తవమున కీభేదము భ్రమయే. జ్ఞాన, భక్తి, కర్మ, ధ్యానయోగములు బ్రహ్మనుభవమునకు సమానఫలితముగల సాధనములు. ఇవన్నియు పడుగు పేకలవలె పరస్పరసంబంధము కలిగియుండును. ఇవన్నియు నొకేవస్తువుయొక్క నాలుగువైపులని చెప్పవచ్చును.

ఆధ్యాత్మికసంపదకును, ఐహిక సంపదకును, మోక్షమునకును, జీవనోపాధికిని, వేరువేరు మార్గములున్నవని సాధారణముగా తలచెదరు. కాని జీవితమును ఆర్థికమనియు, సాంఘికమనియు, రాజకీయమనియు, ఆధ్యాత్మికమనియు విభజించుటకు వీలులేదు. జీవితమంతయు నొకటేయైనను వ్యావహారికనిత్యజీవితమందు వీలుకొరకు వీనిని గురించి వేరువేరుగా ప్రసంగించెదము. సర్వకర్మలు బ్రహ్మప్రాప్తికొరకే యైయుండవలయును. మోక్షమునకు ప్రతికూలమగు కర్మలు త్యాజ్యములు.

ఏధర్మము నిత్యజీవితమందు కార్యరూపమును దాల్చుదో యది నిష్ప్రయోజనము. సర్వకళలు, సర్వసంపదలు మోక్షమునకు సాధనమగునపుడే అవి పరిపూర్ణతను జెందును, సార్థకములగును. నీతినియమములు, సత్ప్రవర్తనయు భక్తిపై, ఆత్మవిశ్వాసముపై ఆధారపడియున్నవి. ఆత్మవిశ్వాసములేనపుడే జీవితము అసత్యముతో, కామక్రోధ భయాదులతో, హింసాకార్యములతో కలుషితమై యుండును. ఈశ్వరసాన్నిధ్యానుభవముపై నాధారపడి యుండు మానవజీవితము సారవంతమైన భూమిని నాటుకొనిన వృక్షమువలె సర్వతోముఖముగ వృద్ధిజెంది సార్థకమగును.

గీత బోధించున దేమన “ఎచట యోగేశ్వరుడగు కృష్ణు డుండునో, ఎచట ధనుర్ధారియగు అర్జును డుండునో అచట శ్రీయును, విజయమును, వైభవమును, నీతియు నుండును. అనగా నెవరు భక్తిజ్ఞానములతోగూడిన సేవాకర్మయందు తత్పరులై యుందురో వారియందు సర్వసంపదలు, సర్వకళలు, సర్వధర్మములు పరిపూర్ణవికాసము నొందును.” అని.

సచ్చిదానందమూర్తియగు శ్రీకృష్ణుడు సర్వజనులకు స్థిరమగు భక్తియు, అచంచలమగు నాత్మవిశ్వాసమును ప్రసాదించి శాంతిని కలుగజేయుగాత.

స్త్రీ మూర్తి

ఓలేటి సీతారామమూర్తి గారు

మహాతమహాస్సులో విరిసిపోయి
యాదిశక్తి లీలాజ్యోతి మేధురముగ
నెడఁదయోవరి సురభీకరించుకొనుచు
నౌను నిచు స్త్రీమూర్తి నీ కంజలింతు.

జీటువారెడు యాననశ్రీల సాగయు
ముగ్ధనయనాల దృక్కుతోఁ బురుషలోక
మొక్కముడిలోన బంధించి యోత్రపాక్షి!
వలపుపెల్లువలో ముంచివైతు వీవు.

నుదతి! నీదు చతుష్కోణశోణఘృణీయే
ప్రామి దళగించు దావానలమ్మువోలె
తీవ్రవేదనా భయదవిస్తృతము కాఁగ
విశ్వమే కుమారిల్లి కంపించిపోవు.

నయనములు విచ్చి వలపుడెందంబు విచ్చి
తావకప్రభాప్రేమకృత్యప్రవృత్తి
విసుగు లేక విరతి లేక చెదరుగొన్న
ప్రేక్షణంబుల నీజీవితేశ్వరుండు
అరసి వెఱుగందు మూఁగసోయగపు గృహిణి!

ప్రణయతేజస్తుషారవాసనలు చిమ్మి
పూతనందనభాగ్య సంపుల్లమయిన
ప్రకృతిదేవిని సుము గేస్తురాల! నీవు
కెరలి నినుఁ బాడు సత్కవిశ్వరుండు గేహి.

ఈయనంతప్రకృతిలో హసించుచున్న
లలితసౌందర్య సత్కళాలక్ష్మి యెల్లఁ
బ్రతిఫలించు నీహృదయదర్పణమునందె
సంజమబ్బుల మవ్వంబు సరసిఁ బోలె.

నీపురాణించు వేడి కన్నీటిచుక్క
యనుఁగుభర్తకు నవహాలహలము; నీదు

పులుకుపులుకు చూపులలోనఁదొలఁకు స్వాదు
హానమే వాని జన్మభాగ్యంబు సాధి!

ఒక్కవాలుక్రొంజూపుతో నొక్క స్మేర
రాగరేఖతోఁ బురుషవిలాసహృదని
కరమునం జేర్చికొనుచు సగర్వమూర్తి
నోవిలాసినీ! నవ్వుచున్నావు నీవు.

ఓసతీ! వాని కఠినపాదోపలముల
క్రిందఁ బడి నలిగియును నొక్కించుకైన
యుస్సురినవు కోపింప వీయోద్బుకలిమి
ఏమి నోములఫలమొ తల్లీ, వచింపు.

* * * *

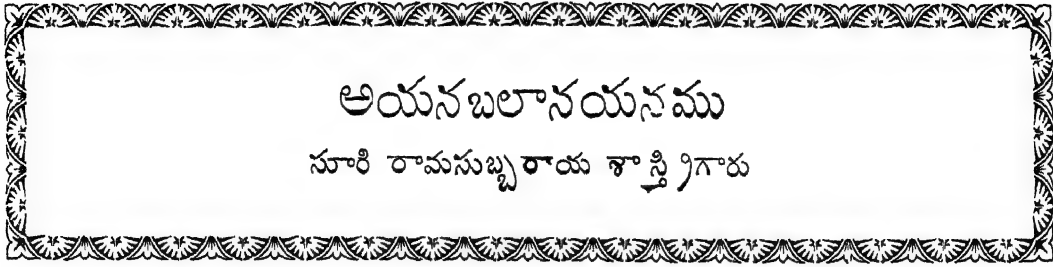
మానిసి! వినపునవ్వుల మాయలాడ!!
సారు లొల్కు కోమలశరీషమ్ముఁ బోలు
స్త్రీవిలాసంబు నేల నశింపఁజేతు?
ఆసుధామూర్తి బామముడియందె ఓయి!
ప్రళయము సృజించు నొకశక్తి కలదు—కలదు!

* * * *

హైందవకుమార! స్వాతంత్ర్యయావహృదయ!
ప్రాజ్యకల్యాణమే నీకు వలయునేని
ఇనుపపాదాలతో స్త్రీణాహృదయ మింక
మట్టఁబోక పురాణాభ మహిని నిల్పు.

తలిరుటాకుల మేనుల కలికిచాలు
నినుఁగలోగిళ్ళలోన బంధించివై చు
మూర్ఖజాతులు భారతభూమి నెపుడు
మ్రందునో నాఁడె స్వాతంత్ర్య మందు నామె.

—‘స్త్రీమూర్తి’ నుండి.

అయనబలానయనము

నూరి రామసుబ్బరాయ శాస్త్రిగారు

౧

గ హముల చేష్టాబలమున కంగీభూతమగు నయనబలాధానము నందు గణితలాఘవాద్ధము పూర్వాచార్యులచేఁ జెప్పఁ బడిన వివిధవిధానముల సోపపత్తికముగ వివరించుచున్నాను. అయనబలస్వరూపము కల్యాణవర్మచే సారావళియందు :—

శ్లో. ఉత్తరమయనం ప్రాప్తా శ్శుక్రకుజార్కగురమంత్రణో బలినః,
యామ్యం శశిరవిపుత్రో ద్వేషి శశిజః స్వవర్ధనః.

ఉత్తరాయణముఁ బొందిన శుక్ర కుజ రవి గురులు బలవంతులగుదురు. దక్షిణాయణముఁ బొందిన చంద్రశేనులు బలవంతులగుదురు. అయన ద్వయమునందును బుధుఁడు బలవంతుఁ డగును. ప్రతిగ్రహము సాయనమేషారంభమున విషువద్వృత్తమున (Celestial equator) నుండి క్రమక్రమముగ నుత్తరమునకుఁ జనుచు మేషవృత్తమున రాశిత్రయగమనాంతమున నుత్తరమున ౨౪ భాగల క్రాంతిఁ బొందును. ఉత్తరగమన మంతతో నంతమొంది సాయనకటాప్రవేశమున (వెనుకకు) దక్షిణమునకు గమన మారంభ మగును. ఇట్లు కబకరించక న్యాయ రాశిత్రయగమనము సమాప్తముకాఁగా సాయనకులారంభమునఁ గ్రాంతిహాస్య మయి మరల విషువద్వృత్తమున నుండును. పుష్కట విషువద్వృత్తమునుండి క్రమక్రమముగ దక్షిణమునకుఁ జనుచు తులా వృశ్చికసూర్యాశిత్రయగమనమునమాప్తమయి సాయనమకరారంభమునఁ బరమదక్షిణ గమనమున ౨౪ భాగల క్రాంతిఁ బొందును. దక్షిణగమన మంతతో నంతమొంది యుత్తరగమన మారంభమగును. మకర కుంభ మీనరాశిత్రయగమనము సమాప్తమయి సాయనమేషారంభమునఁ గ్రాంతి శూన్యమగు విషువద్వృత్తమున మరలఁ బ్రవేశించును. ఇట్లు ప్రతి గ్రహము విషువద్వృత్తమునుండి యామ్యోత్తరములం దిరువదిసార్లు భాగలవరకుఁ జనుచు ద్వాదశరాశినంచారముఁ బూర్తిచేయును. ఈ యామ్యోత్తరగతియందుఁ జంద్రశేనులకు దక్షిణాయనమున బలాధిక్యము. అనఁగా సాయనధనురంతమునఁ బరమదక్షిణాక్రాంతియందు బలము సంపూర్ణము. అచ్చటనుండి క్రమక్రమముగ నుత్తరగమనమున బలము హ్రాస మగుచు పరమోత్తరగమనమున సాయనమిషునాంతమున బలము శూన్య మగును. మరల దక్షిణగమనమునఁ గ్రమక్రమముగ

బలము వృద్ధియగును. ఇట్లు సాయనమేషకులారంభములం దర్ధబలమును, సాయనమకరారంభమునఁ బూర్ణ బలమును, సాయనకటాకారంభమున శూన్యబలమును నగును. తద్విపరీతిముగ రవికుజ గురు శుక్రలకు నుత్తరా యణమున బలాధిక్యము. అనఁగా సాయనమిషునాంతమునఁ బరమోత్తరక్రాంతియందు బలము పూర్ణము. పరమదక్షిణాక్రాంతి యగు సాయనధనురంతమున బలము శూన్యము. సాయనమేషకులారంభములందు బల మర్ధము. బుధున కయనద్వితీయమునందును బలాధిక్య మగుటచే సాయనధనురీషునాంతములందుఁ బూర్ణ బలమును, సాయన మేషకులారంభములం దర్ధబలమును నగును. తదంతరరాశ్యానులందున నీబలము క్రాంతివశమున ననుపాతముచే సాధింపఁదగియున్నది. అయనబల నిరూపణము శ్రీకాళిదాస మహాకవిచే నుత్తరకాలామృతమునందు, “యామ్యే చంద్రశనీ బుధస్తు సతతం శేషాస్తు సౌమ్యాయనే” అని చెప్పఁబడినది.

౨

అయనబలాధానవిధానము శ్రీకేశవాచార్యవిరచిత జాతకపద్ధతి యందు :—

శ్లో. సదాక్రాంతిభాగై ర్యుతాజ్ఞస్య సిద్ధాః (౨౪),
శనీంద్వోర్యుతోనాః క్రమాద్యామ్యసామ్యైః,
విలోమం పరేషాం గజాంబోధి (౪౮) భక్తా
భవే దాయనం వీర్య మర్కస్య దృష్టుం.

బుధున కయనద్వయమునందును గ్రాంత్యంశల ౨౪ లోఁ గలపి ౪౮ చే భాగింపవలయును. శనీచంద్రుల యామ్యక్రాంత్యంశల ౨౪లోఁ గలపియు, సౌమ్యక్రాంత్యంశలఁ దీసివేసియు ౪౮ చే భాగింపవలయును. తదితరులకు ననఁగా రవిగుజ గురు శుక్రలకుఁ దద్విపరీతముగ సౌమ్యక్రాంత్యంశల ౨౪ లోఁ గలపియు, సౌమ్యక్రాంత్యంశలఁ దీసివేసియు ౪౮ చే భాగింపవలయును. ఇట్లయనబలము పపన్న మగును. రవియొక్క అయనబలమును ద్విగుణింపవలయును.

ఉపపత్తి—పరమ దక్షిణగమనమునఁ బూర్ణబలము శనీచంద్రులకుఁ జతుర్వింశత్యంశలు క్రాంతి యగు సాయనధనురంతమున సంపూర్ణబలము. సాయనమేషకులారంభములం దర్ధబలము. సాయన మిషునాంతమునఁ జతుర్వింశత్యంశప్రమితపరమోత్తరక్రాంతియందు

బలము శూన్యము. ఇట్లు బలాభావస్థానమునుండి బలపరమస్థానము నకు ద్విగుణపరమక్రాంత్యంశప్రమిత మగు గజాంభోజి (౪౮) మితాంశ లగును. కావున బలాభావస్థానమునుండి యహోరాత్రవృత్తమున నిష్టగ్రహస్థానమువరకు వంతరమున నున్న క్రాంత్యంశలచే బలము సాధింపఁదగియున్నది. సిద్ధాంశ (౨౪) మితమున పరక్రాంతియందు శనిచంద్రుల యామ్యక్రాంత్యంశలఁ గలుపుటయు, సౌమ్యక్రాంత్యం శలఁ దీసివేయుటయుఁ జేయఁగా బలాభావస్థానమునుండి తత్కాల స్థానమువరకు నపమాంశలగును. కవి రవి గురు భౌముల సౌమ్య క్రాంతినిఁ బరక్రాంతియగు ౨౪ లోఁ గలుపుటయు, యామ్యక్రాం తినిఁ దీసివేయుటయుఁ జేయఁగా బలాభావస్థానమునుండి తత్కాల స్థానమువరకు నపమాంశలగును బుధున కయనద్వితీయమునందును బలోపచయమే యగుటచే సౌమ్యయామ్యాంశల రెంటిని ౨౪ లోఁ గలుపఁగా భుజ్యమాన మగు నయనాద్వితీయక్రాంతి యగును. ఇట్లు బలాభావస్థానమునుండి బలపరమస్థానమునకు ౪౮ భాగలచే రూపబల మగును కావున నొక్కొక్క భాగచే $\frac{1}{2}$ వంతు బలము వృద్ధియగును. సర్వగ్రహములకు నిట్లు క్రాంత్యభావస్థానము లగు సాయనమేష తులారంభములం దర్థబలము లేక $\frac{1}{2}$ వంతు బల మగుచున్నది. ఇందులో బలోపచయమున నపమాంశలలోని ౪౮-వ వంతును గలు పుటయు, నపచయమునఁ దీసివేయుటయుఁ జేయవలయును. బుధున కయనద్వితీయమునందును బలోపచయమే యగుటచే నెల్లపుడును గ్రాంత్యంశల ౨౪లోఁ గలుపవలయును. ఇట్లు చేయఁగా బలము నలువదినివిధవ వంతులలోఁ దెలియుటచే దానిని ౪౮ చే భాగింపఁగా రూపాదిబల మగును. మార్కుఁ గుత్తరాయణమునఁ జేష్టాబలయుతుఁ డును నగుటచే దచ్చేష్టాబలమును నయనబుతుల్యమే యగుచున్నది. చేష్టాబలానయనావసరమునఁ బ్రత్యేకముగ మార్కునిబలమును సాధింప నగత్యము లేకుండుటకై ఈ అయనబలమును ద్విగుణింపవలయు నని చెప్పఁబడినది.

3

అయనబలము షష్ట్యంశలలోఁ దెలియునటుల శ్రీదివాకర దైవజ్ఞులచేఁ బ్రధితప్రకాశయందు :—

శ్లో. యామ్యోత్తరైః స్వాంఘ్రియుతాపమాంశైః
యుతాయుతాః పూర్ణగుణాః (౩౦) శనీందోః,
వృస్తం పరేషా మనిశం బుధస్య
యుతా భవే దాయన పీర్వమేతిత్.
గణేశదామోదరనూర్యము జ్యైః
స్పష్టాపమాత్సాధిత మాత్యంత్రే
ఉపేక్షితత్వద్దురుశేషవాద్యైః
అయుక్త మేవేభి సుధీభి రూహ్యం.

శనిచంద్రులకు యామ్యాయనమున స్వాంఘ్రియుతాపమాంశల (ననఁగాఁ గ్రాంత్యంశల కొకటిం బాతికరెట్లు)ను పూర్ణగుణము (౩౦) వంతుఁ గలుపవలయును. సౌమ్యాయనమునఁ దీసివేయవలయును. ఇతరులకు ననఁగా రవి కుజ గురు శుక్రులకుఁ ద్విద్విపరీతముగా యామ్యాయనమున స్వాంఘ్రియుతాపమాంశలఁ బూర్ణగుణమునందుఁ దీసివేయ వలయును. బుధున కయనద్వితీయమునందును గలుపవలయును. ఇట్లు చేయఁగా నయనబలము షష్ట్యంశలలోఁ దెలియును. సర్వగ్రహములకు సాయన మేష తులారంభములం దర్థబలము, లేక పూర్ణగుణ (౩౦) షష్ట్యంశల బలము. అచ్చటనుండి యామ్యోత్తరములం దిరువది నాల్గు క్రాంత్యంశలచే ౩౦ షష్ట్యంశల బల ముపచయముగాని, యపచయముగాని యగుటచే నొక్కొక్క క్రాంత్యంశచే $\frac{30}{60} = \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$ బలమగుచున్నది. కావున నిష్టక్రాంత్యంశలచే నెంత బలమని తెలియుటకై అపమాంశల కొకటిం బాతికరెట్లు చేయవలయునని చెప్పఁ బడినది. శనిచంద్రులకు బలోపచయమును యామ్యానమున స్వాంఘ్రి యుతాపమాంశల పూర్ణగుణములందుఁ గలుపుటయు, బలాపచయ మగు సౌమ్యాయనమునఁ దీసివేయుటయుఁ జేయఁగా షష్ట్యంశాత్మక బలమగుచున్నది. ఇతరులకుఁ దద్విపర్యయము. అయనద్వితీయము నందును బలోపచయమును బుధునకు సర్వదా స్వాంఘ్రియుతాపమాం శలఁ బూర్ణగుణములందుఁ గలుపఁగా బల ముపచయమగుచున్నది.

గణేశ దామోదర నూర్యాదిదైవజ్ఞులు తమతంత్రములందు శరసంస్కృత క్రాంత్యంశలచే నయనబలము సాధించిరి. గురుకేశవాదు లచే నది యుపేక్షింపఁబడుటచే నయంక్తమని యెంచఁ దగియున్నది. ఈవిషయమై శ్రీకేశవాచార్యులచే స్వకృతపద్ధతి ప్రకాయందు:—“శర సంస్కృత క్రాంతిచే నీయాయనబలము సాధింపఁదగినదని కొంద రనుచున్నారు. అది యనన్మతము. గ్రహమునకు యామ్యోత్తరాశ్రిత ముఖముచేఁ గలుగుచున్న యాయనగమనము గ్రహముయొక్క స్వము ఖిలన క్రాంతివశమై యున్నది. వలనానయనమునందు క్షేపమును సంస్కరించువారు కుజబుధులని మహాప్రబంధమును సిద్ధాంత శిరోమణి యందు శ్రీభాస్కరాచార్యులచేతను చెప్పఁబడియుండుటచే నట్లే యాయనబలానయనమునందును గ్రాంతియందు శరసంస్కారము కూడవనుట యుక్తియుక్తము. ఇంతియకాక అయనమును గురస్కరించి ప్రవృత్తమగు బలముకావున నయనబల మనఁబడుటచే నిది మధ్య క్రాంతిచేతనే సాధించుట యుక్తము. స్పష్టక్రాంతిచే సాధించిన యెడల అయనబలసార్థకత్వమును వ్యభిచరించును.” అని చెప్పఁబడినది. అట్లు స్పష్టక్రాంతిచే సాధించినయెడల అయనబలము వర్త సహస్రముల కొక్కసారియైనఁ బూర్ణముగ సిద్ధింపనేరదు. కావున మధ్య క్రాంతి వలననే యయనబలము సాధింపఁదగియున్నది.

౪

అయినబలసాగనముప్రకారాంతరమునఁ బద్ధతిప్రకాశయందు:-

శ్లో. యవ్యాఽపక్రమసిద్ధాంత (౨౪) సంస్కృతం రూప మర్థితం,
రూపాద్య నాయనం వీర్యం స్యా ద్రచే ద్విగుణం కురు.

క్రాంత్యంశలలోని ౨౪-వ వంతును రూపము (౧) లో సంస్కరించి దానిని సగముచేసిన యెడల రూపాద్యయనబు మగును. ఇట్లు సాధించిన రవిబలమును ద్విగుణింపవలయును. సంస్కరించుట యనఁ బూర్వోక్తవిధమునఁ గలుపుటయు, దీసివేయుటయు జేయవలయును. క్రాంత్యంశల ౨౪ లో సంస్కరించినపిమ్మట ౪౦ చే భాగింపవలయునని శ్రీశతవాచార్యులచేఁ జెప్పఁబడినది. అదియే ఋక్త=త్రి లోఁ గ్రాంత్యంశలలోని ౪౦ వంతును సంస్కరించుట యగును. అట్లు క్రాంత్యభావసానబలమును త్రి లో నొక్కొక్క క్రాంత్యంశకు ౪౦ వంతు చొప్పున బలమును సంస్కరించుటకుఁగాను రూపము (౧) లోఁ గ్రాంత్యంశలలోని ౨౪-వ వంతును సంస్కరించి పిమ్మట ౨ చే భాగించినను దుల్యఫలమే సిద్ధించుచున్నది.

౫

ఇదియే ప్రకారాంతరమున శ్రీపత్యచార్యులచే:-

శ్లో. క్రాంతి స్సౌహ్య స్వమిశా పరమాపక్రమే దక్షిణార్థా
శుక్రాదిత్యక్షితిసుతమరు త్పూజితానాం విధేయా,
వ్యస్తా శీతస్యూతిరవిజచాః జ్వస్య నిత్యం విధేయా
రామాభ్య స్తాం తదిను పరమాపక్రమే షోడశే త్తామ్.
గ్రాహ్యం రాశిప్రభృతిన ఫలం లిప్తికీర్తన మేతత్,
వ్యోమాకాశద్విరదకమభిః (౧౦౦౦౦) భాజయే దాయనం

స్యాత్.

పరమక్రాంతి (౨౪) యందు శుక్రరవిజురల సౌమ్య క్రాంతిం గలుపవలయును; యామ్య క్రాంతిఁ దీసివేయవలయును. చంద్రశకులకుఁ దద్వ్యస్తము. బుధున భుభయక్రాంతులఁ గలుపవలయును. ఇట్లు సంస్కరించినపిమ్మట ౪౦ చే భాగింపవలయునని శ్రీశతవాచార్యోక్తవిధమై యున్నది. కాని ౩ చే హెచ్చించి ౨౪ చేతను, పిమ్మట ౬ చేతను భాగింపవలయునని యిచటఁ జెప్పఁబడినది. అందులకుఁగాను సంస్కారాంతరము ౩ చే హెచ్చించి పరమ క్రాంతి (౨౪) చే భాగించి ఫలమును లిప్తలజేసి చక్రార్ధ (రాశి మట్టు) లిప్తలగు ౧౦౦౦౦ చే భాగింపవలయునని చెప్పఁబడినది. బలాభావస్థానమునుండి బలపరమస్థానమునకు రాశిమట్టు క్రాంత్యంతరముచే రూపబలము కలుగ నిష్టరాశ్యాదిక్రాంత్యంతరముచే నెంత

బలముగనున త్రైరాశికమున నిష్టరాశ్యాదిని లిప్తలం జేసి రాశిమట్టు లిప్తలచే భాగించిన బలముగనున్నది.

క్రాంతిసాధనము లఘుప్రకారమున సిద్ధాంతశిరోముణియందు:-

శ్లో. రూపాశ్వినో వింశతి రంకనంద్రా
అత్యష్టి తిగ్యర్క సకేషు దిప్రాః,
జ్యౌఖండకాన్యంశమితే ద్వశాస్తం
స్యూర్యాతఖండా న్యస భోగ్యనిష్కాః.
శేషాంశకాః ఖేందుప్యతా యదాస్తం
తద్వ్యాతఖండైక్యముతం లఘుజ్యౌ,
జినాంశశీనాంకకృతా విపాదాః (౪౦/౪౫)
స్యా దుత్క్రమజ్యౌత్ర విలోమఖండైః.

రాశిత్రయభుజజ్య నవఖండములు చేయఁబడినది. అది క్రమముగా ౨౧, ౨౦, ౧౯, ౧౮, ౧౭, ౧౬, ౧౫, ౧౪, ౧౩, ౧౨, ౧౧, ౧౦, ౯, ౮, ౭, ౬, ౫, ౪, ౩, ౨, ౧. ఈఖండైక్యములు క్రమముగా ౨౧, ౪౧, ౬౦, ౭౭, ౯౨, ౧౦౪, ౧౧౩, ౧౧౮, ౧౨౦ అగును. క్రాంతి సాధింపవలసిన గ్రహముయొక్క రాశ్యాదియం దయనాంశలఁ గలిపి భుజమును నిర్ణయింపవలయును. ఆభుజరాశ్యాదిని భాగలఁ జేసి ౧౦ చే భాగింపఁగా లభ్యమువలన గతఖ్యాఖండములు తెలియును. రాశిత్రయము లేక ౯౦ భాగల ప్రమాణము ౯ ఖండములు చేయఁబడుటచే నొక్కొక్క ఖండము ౧౦ భాగలగుచున్నది. కావున గ్రహముయొక్క భుజరాశ్యాదిని భాగలజేయ నం దెన్నిపదులున్న నన్ని గతఖండము లగును. పిమ్మట శేషభాగలచే జ్యౌతు సాధించు టెట్లనిన, ౧౦ భాగలచే భోగ్య (వర్తమాన) ఖండము జ్యౌప్రమాణమైన యెడల నిష్టభాగలచే నెంతజ్యౌప్రమాణ మగునను ననుపాతమున శేషభాగల భోగ్యఖండ ప్రమాణముచే హెచ్చించి ౧౦ చే భాగింపవలయును. ఇట్లు చేయఁగా నగు లభ్యమును గతఖండైక్యమునఁ గలుప నాగ్రహముయొక్క భుజజ్యయగుచున్నది. ఇట్లు గ్రహముయొక్క భుజజ్యను సాధింపవలయును. విలోమఖండైక్యము 'ఉత్క్రమజ్య' యనఁబడుచున్నది. అనఁగాఁ ద్రిజ్యౌప్రమాణ మగు ౧౨౦ నుండి క్రమభుజజ్యను దీసివేయఁగా నుత్క్రమజ్య యగును. ఇట్లు త్రిజ్యౌప్రమాణము ౧౨౦ అని గ్రహించినపుడు పరమ క్రాంతిజ్య ౪౦/౪౫ అగుచున్నది. దీనిబట్టి క్రాంతిని సాధించు టెట్లనిన, ౧౨౦ ప్రమాణమును త్రిరాశిజ్య భుజజ్య యైనపుడు (అనఁగా భుజము ౩ రాసులై సంపూర్ణక్రాంతియం దున్నపుడు) పరమక్రాంత్యంశలు ౨౪ అగుచున్నవి. కావున భుజజ్యలో ఋక్త=త్రి వంతు క్రాంత్యంశలగును. కావున నిష్టగ్రహభుజజ్యను ౫ చే భాగింపఁగాఁ గ్రాంత్యంశలగునని లఘుపాయమై యున్నది.

౧. ఉదాహరణము:-స్కటబుధరాశ్యాది ౯-౩౯-౩౧, అయనాంశాది ౨౧-౩. సాయన బుధరాశ్యాది ౧౦-౦-౩౪. నవరా

శృంగ ముటచే ౧౨ రాసులనుండి తీసివేయగా ౧-౨౯-౨౬ భుజ రాశ్యాది యగును. దీనిని భాగలజేయగా ౫౯-౨౬ అయినది. ౧౦ చే భాగింపగా లబ్ధము ౫ కావున గతఖండము లైచును. తత్సంక్షేపము ౯౨. భోగ్యమును నారవఖండప్రమాణము ౧౨ దీనిని శేషభాగాదియగు ౯-౨౬ చే హెచ్చించి ౧౦ చే భాగింపగా ౯-౨౬ $\times \frac{10}{9} = ౯-౨౬ \times \frac{10}{9} = ౧౦-౧౯-౧౨$ అగును. దీనిని గత ఖండైక్యమును ౯౨ లోఁ గలుపగా ౧౦౩-౧౯-౧౨ భుజజ్యయగుచున్నది. దీనిని ౧౨౦ నుండి తీసివేయగా ౧౬-౪౦-౪౦ కోట్సుత్రమజ్య యగును. క్రమశ్చము ౫ చే భాగింపగా ౨౦-౪౦ క్రాంతిభాగాది యగుచున్నది.

అయనబలానయనోదాహరణము:—

౨. శ్రీకేశవాచార్యోక్త విధము:—బుధక్రాంతిభాగాది ౨౦-౪౦. దీనిని ౨౪ లోఁ గలుపగా ౪౪-౪౦ అగును. దీనిని ౪౪ చే భాగింపగా $\frac{౪౪-౪౦}{౪౪} = \frac{౪}{౪౪} \times \frac{౧౦}{౪} = \frac{౧}{౧౧}$ రూపాదిబల మగును. దీనిని వజ్ర్యంశలోనికి మార్చగా $\frac{౧}{౧౧} \times ౬౦ = \frac{౬౦}{౧౧} = ౫-౫-౧౦$ వజ్ర్యంశాదిబుధుని యయనబల మగుచున్నది.

౩. దివాకరాచార్యవిధము:—క్రాంత్యంశాది ౨౦ - ౪౦. స్వాంఘ్రియుతము కాఁగా ౨౫-౫౦ అగును. దీనిని పూర్ణసుణము (౩౦) లోఁ గలుపగా ౫౫-౫౦ వజ్ర్యంశాది అయనబలమగును.

౪. క్రాంత్యంశాది ౨౦-౪౦. ఇందలి ౨౪-వ వంతు $\frac{౨౪}{౨౦} = \frac{౬}{౫}$. దీనిని రూపమునందుఁ గలుపగా $\frac{౬}{౫} \times \frac{౧౦}{౪} = \frac{౬}{౨}$ దీనిని అర్ధింపగా $\frac{౬}{౨} \times \frac{౧౦}{౧౦} = \frac{౬}{౧౦} = \frac{౩}{౫}$ రూపాదిబల మగును. దీనిని ౬౦ చే హెచ్చింపగా $\frac{౩}{౫} \times ౬౦ = \frac{౩౬}{౫} = ౭-౧-౧౦$ వజ్ర్యంశాది బల మగును.

౫. శ్రీపత్మాచార్యోక్తమున:—క్రాంత్యంశాది ౨౦-౪౦. పరమక్రాంతియగు ౨౪ లోఁ గలుపగా ౪౪ - ౪౦ = $\frac{౪}{౪౪}$ అగును. దీనిని ౩ చే హెచ్చించి ౨౪ చే భాగింపగా $\frac{౪}{౪౪} \times \frac{౧౦}{౩} = \frac{౧}{౯}$. దీనిని లిప్తలజేసి చక్రాధలిప్తలగు ౧౦౦౦౦ చే భాగింపగా $\frac{౧}{౯} \times \frac{౧౦౦౦౦}{౧౦౦౦౦} = \frac{౧}{౯} \times ౧౦ = \frac{౧౦}{౯} = ౧-౧-౧౦$ రూపాది లేక ౫౫ - ౫౦ వజ్ర్యంశాది బల మగును.

౬

క్రాంతిసాధనమును, పూర్వోక్త సంస్కారమును నగత్యము లేకయే అయనబలమును సాధించు విధానము దివాకరులచే:—

శ్లో. శన్యబ్రయో స్సాయనభాదికస్య
కోట్సుత్రమజ్యాంఘ్రి తదీనవషిః,
గోశక్రమాత్ వ్యస్తమథాపరేషాం
యామ్యేతుచాండ్రే ఖరస (౬౦) చ్యుతంవా.

సౌమ్యగోశమున శనిచంద్రులకు సాయనభజరాశ్యాదియొక్క కోట్సుత్రమజ్యలో నాల్గవం తయనబలమగును. ఈ కోట్సు త్రమజ్యలోని నాల్గవవంతును ౬౦ నుండి తీసివేయ యామ్య గోశమున బలమగును. ఇతరగ్రహములకుఁ దద్విప్రతితముగ యామ్య గోశమునఁ గోట్సుత్రమజ్యాంఘ్రియును, సౌమ్యగోశమునఁ గోట్సు త్రమజ్యాంఘ్రియనవషియు బలమగును. బుధునకుమాత్రము యా మ్యగోశమునందును సౌమ్యగోశమునందువలె కోట్సుత్రమజ్యాంఘ్రియనవషియే బలమగును. ఇచ్చటఁ గోట్సుత్రమజ్య ౧౨౦ అని గ్రహింపఁదగియున్నది.

ఉపపత్తి:—త్రిజ్యాశుల్క ము సాయనగ్రహభుజజ్య ౧౨౦ అయినపుడు పరమక్రాంత్యంశలా ౨౪ అగును కావున నిష్టభుజజ్యచే నెంతక్రాంతి యగునను నఁపాతమున నిష్టభుజజ్యను ౨౪ చే హెచ్చించి ౧౨౦ చే భాగింపలయును. సుణానారములను ౨౪ చే నవవర్తనము చేయ $\frac{10}{9}$ అగుచున్నది. కావున భుజజ్యను ౫ చే భాగిం చినఁ గ్రాంత్యంశ లగుచున్నది. ఈక్రాంత్యంశల నొకటింబాతికరెట్లు చేసి, అనఁగా ౫ చే హెచ్చించి ౪ చే భాగించి పిమ్మట ౩౦ లో సంస్కరింపవలయునని పూర్వోక్తవిధమునఁ గలను. అనఁగా ౫ చే భాగించిన భుజజ్యను ౫ చే హెచ్చించి ౪ చే భాగించుటయైనది. అనఁగా భుజజ్యను ౪ చే భాగించుట యగును. కావున భుజజ్యలో నాల్గవ వంతును ౬౦ లో సంస్కరింపవలయునని యుపపన్నమైనది. సమచ్ఛేదవిధానమున భుజజ్యను ౧౨౦ లో సంస్కరించిన పిమ్మట ౪ చే భాగించినను తుల్యఫలమే యగుచున్నది. త్రిజ్యాప్రమాణము ౧౨౦ అని గ్రహించితిమి కావున నిచ్చట ౧౨౦ స్థానమున త్రిజ్యను గ్రహించి దానియందు భుజజ్యను సంస్కరించి పిమ్మట ౪ చే భాగింప వచ్చునని యుపపన్నమైనది. శనిచంద్రులకు సౌమ్యగోశమున బలాప చయ ముటచే భుజజ్యలో నాల్గవవంతును ౩౦ నుండి తీసివేయవల యును. లేదా భుజజ్యను త్రిజ్య (౧౨౦) నుండి తీసివేసి ౪ చే భాగిం పవచ్చును. భుజజ్యను త్రిజ్యనుండి తీసివేయఁ గోట్సుత్రమజ్య యగు నని 'స్వాదుత్త్రమజ్యాత్రి విలోమఖండైః' అను నాక్యమునలన స్ఫుటమగుచున్నది. కావునఁ గోట్సుత్రమజ్యను ౪ చే భాగింపఁగా సౌమ్యగోశమున బలమగుచున్నది. యామ్యగోశమునందు శనిచంద్రు లకు బహిష్కరణచయముటచే భుజజ్యాంఘ్రిని త్రిజ్యాంఘ్రియందుఁ గలుపవలయును. అచ్చట దోర్జ్యకు రెండఖండములు. ఋణగతమును కోట్సుత్రమజ్యాంఘ్రిరూప మొకటియు, ద్రిజ్యారూప మొకటి యును. ఇవి త్రిజ్యాద్వయప్రమాణము ౨౪౦ అగును. దీనిని ౪ చే భాగింపఁగా ౬౦ అగుచున్నది. కావునఁ గోట్సుత్రమజ్యాంఘ్రియన వషిబలమని యుపపన్నమైనది. క్రాంత్యభౌవస్థానమునఁ గోట్సు త్రమజ్య త్రిజ్యాశుల్కమును ౧౨౦ అగుటచేఁ దదంఘ్రియగు ౩౦ వజ్ర్యంశలు బలమగుచున్నది. రవికుజురు శుక్రలకుఁ దద్విప్ర

రీతిముగ యామ్యగోళమునః గోట్టుత్రైమజ్యాంఘ్రియును, సౌమ్య గోళమునః సమానవృత్తియు బలమగుచున్నది. బుధున కుభయగోళము లందును బహిష్కరణమే యగుటచే గోట్టుత్రైమజ్యాంఘ్రియైన పక్షియే సర్వదా బలమగుచున్నది.

పూర్వోదాహరణమునందు బుధునికిఁ గోట్టుత్రైమజ్య ౧౬-౪౦. ఇందు నాల్గవంతు ౪-౧౦. దీనిని ౬౦ నుండి తీసి వేయఁగా ౫౫-౫౦ వృత్త్యాంశాదిబల మగుచున్నది.

2

ప్రత్యేకముగాఁ గ్రాంతిని సాధింపకయే యాయనబలము సాధించు విధానము పరాశరహోరయందు :—

శ్లో. సాయనాంశగ్రహభుజ రాశీ నివృద్ధిభి (౪౫) స్ఫురైః (౩౩),
మూర్తైః (౧౨) ర్వాత్వా క్రమా ద్రాశిభాగ స్సాన్య దనుపాతతః.
ఏవం రాశ్యాదికేయజ్యా దిర్హారాశ్యశనస్సుచ,
రాశిత్రయ మధ్యేయజ్యా స్మేషాదిసేషు క్షేప్యథ.
తులాది సేషురాశ్యాదీం ప్రైరాశిభ్యో విచర్జయేత్,
చంద్రాహోర్య ర్విపరీతంసాన్య త్సదాయజ్యా ద్బుధస్యతు.
భాగీకృత్య త్రిభిర్భుక్తం గ్రహజా మాయనం బలం,
రవే ర్ద్విగుణ మేవంసాన్యత్.....

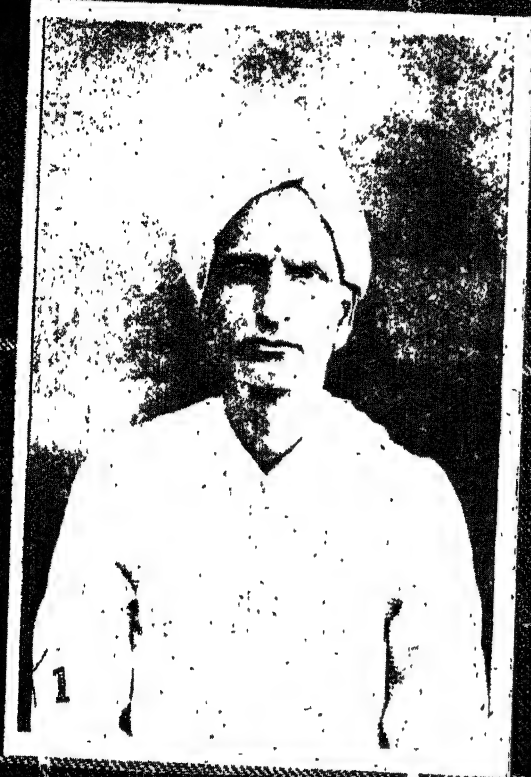
సాయనగ్రహముయొక్క భుజరాసులను గ్రమముగ ౪౫, ౩౩, ౧౨ చే పెచ్చించి భాగల ననుపాతముచేయవలయును. గ్రహ భుజము ౧ రాశి యొడయెడల ౪౫, రెండురాసు లైనయెడల ౪౫ + ౩౩ = ౭౮, మూడు రాసు లైనయెడల, ౪౫ + ౩౩ + ౧౨ = ౯౦ భాగలు లేక గూడయనరాసులు క్రాంతి యగును. శిష్యానుకంపితు లగు పరాశరులు పరమక్రాంత్యంశ లగు ౨౪ ను ౯౦ భాగములుగఁ జేసి యందు మూడు రాసులకుఁ బ్రత్యేకముగ మూడయనఖండములఁ బ్రసాధించి యొసంగిరి. గ్రహభుజమునందు రాసులేకాక భాగలుకూడ మన్నపుడు, ౩౦ భాగల ప్రమాణముగు రాశికిఁ దిర్భాగ్య ఖండోక్తముగు నయనభాగాని యైనయెడల నిష్టభాగాది కెంత యయనభాగాది యగు నను ననుపాతమున నాభాగలను భోగ్య ఖండ ప్రమాణసంఖ్యచే పెచ్చించి ౩౦ చే భాగింపవలయును. ఇట్లు చేయుటలో రాశిస్థానమున శూన్య మున్నయెడల భాగలను ౪౫ చేతను, ౧ ఉన్నయెడల భాగలను ౩౩ చేతను, ౨ ఉన్నయెడల భాగల ౧౨ చేతను పెచ్చించి ౩౦ చే భాగింపవలయును. లబ్ధమును గతరాశిఖండైక్యమునఁ గలుపవలయును. ఇట్లు కలసి ౩౦ చే భాగింపఁగా లబ్ధము రాసులును, శేషము భాగలును నగును. ఇట్లు గ్రహభుజ రాశ్యాది వలన నయనరాశ్యాదిని సాధింపవలయును. ఈ సాధించిన రవి కుజ గురుశుక్రల యయన రాశ్యాదిని సౌమ్యగోళమున, ననగా మేషాది రాశి

మట్టుమున నున్నపుడు ౩ రాసులందుఁ గలుపవలయును. యామ్య గోళమున, ననగా తులాదిమట్టుమున నున్నపుడు ౩ రాసులనుండి తీసివేయవలయును. చంద్రశనులకుఁ దద్విపరీతముగ యామ్యగోళమున ౩ రాసులందుఁ గలుపవలయును. సౌమ్యగోళమున ౩ రాసులనుండి తీసివేయవలయును. బుధున కుభయగోళములందును ౩ రాసులలోఁ గలుపవలయును. ఇట్లు సంస్కరించినపిమ్మట నారాశ్యాదిని భాగలఁ జేసి ౩ చే భాగింపఁగా వృత్త్యాంశాత్మకబలమగును.

ఉపపత్తి.— క్రాంత్యభావస్థానమున సర్వగ్రహములకును రూపార్థము బలము. అచ్చటనుండి బలాభావస్థానమున కంతరమగు ౩ రాసులచే ౨౪ క్రాంత్యంశ లగుచున్నవి. ౨౪ అంశలచే ౩ రాసు లయిన నిష్టక్రాంత్యంశలచే నెన్ని రాసు లగునను తైరాశికముచే క్రాంత్యభావ స్థానములగు సాయనమేషతులారంభములనుండి యయన రాసులు సిద్ధించుచున్నవి. కాని బలసాధనార్థము బలాభావస్థానము నుండి రాశ్యాది తెలిసికొనఁదగియున్నది. సౌమ్యగోళమున రవికుజ గురుశుక్రలకు బలాభావస్థానము క్రాంత్యభావస్థానమునుండి త్రిరాశ్యంతర మధిక మగుటచే రాశిత్రయముఁ గలుపవలయును. యామ్య గోళమున రాశిత్రయమునుండి తీసివేయవలయును. శనిచంద్రులకుఁ దద్విపరీతముగ యామ్య గోళమునఁ గలుపవలయును. సౌమ్యగోళమునఁ దీసివేయవలయును. పిమ్మట ననుపాతవిధి యెట్లన, బలాభావస్థాన మునుండి బలపరమస్థానమున కంతరమగు ౬ రాసులచే రూపబల ముత్పన్నమగుచుండ నిష్టరాశ్యాద్యంతరముచే నెంత బల మగునని తెలిసికొనుటకై యిష్టరాశ్యాదిని ౬ చే భాగింపవలయును. అందులకై యారాశ్యాదిని లిప్తలఁ జేసి రాశిమట్టు లిప్తలచే భాగింపవలయునని శ్రీపత్యచార్యోక్త విధమైయున్నది ౬ రాసులు లేక ౧౨౦ భాగల యంతరముచే ౬౦ కలల బలము కావున ౩ భాగల కొక్కొక్క వృత్త్యాంశచొప్పున బల మధికమగుటచే నిష్టరాశ్యాదిని భాగలఁ జేసి ౩ చే భాగింపఁగా నయనబలము వృత్త్యాంశలలోఁ దెలియుననుట సుగమోపాయమై యున్నది.

పూర్వోదాహరణమునందు సాయనబుధరాశ్యాది ౧౦-౦-౩౪. భుజరాశ్యాది ౧-౨౯-౨౬. ఇందు రాశిస్థానమునందు ౧ ఉండుటచేఁ బ్రథమఖండముగు ౪౫ అయనభాగ లగుచున్నవి. శేషభాగాదిచే నయనభాగాదిని సాధించుటకై ద్వితీయరాశిప్రమాణముగు ౩౦ భాగ లచేఁ దృతీయోక్తముగు ౩౩ అయనభాగ లైనయెడల నిష్టభుజ భాగాదియగు ౨౯-౨౬ చే నెన్నియయనభాగ లగునను ననుపాతమున ౨౯-౨౬ ను ౩౩ చే పెచ్చించి ౩౦ చే భాగింపఁగా ౩౨-౨౩ అయనభాగాది యగును. దీనిని గతఖండప్రమాణముగు ౪౫ భాగ లలోఁ గలుపఁగా ౭౭-౨౩ అయనభాగాది యగును. దీనిని ౩౦ చే భాగింపఁగా ౨-౧౭-౨౩ అయనరాశ్యాది యగును. ఇట్లు భుజరాశ్యాదిచే నయనరాశ్యాదిని సాధించిన పిమ్మట బుధున కుభయగోళము

1. డా. డి. జనమంచి వేంకటరామయ్యగారు; 2. డా. డి. పండిత శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారు;
3. డా. డి. డా. కట్టమంచి కృష్ణారెడ్డిగారు; 4. డా. డి. శ్రీమతి కల్యాణి వాసుదేవరాజుగారు,

లందును 3 రాసులఁ గలుపవలయును. కావున నట్లు చేయఁగా ౫-౧౭-౨౩ రాశ్యాది యగుచున్నది. దీనిని భాగలఁజేయఁగా ౧౬౭-౨౩ అగును. దీనిని 3 చే భాగింపఁగా ౫౫-౪౮ పప్త్యంశాది అయనబల మగుచున్నది.

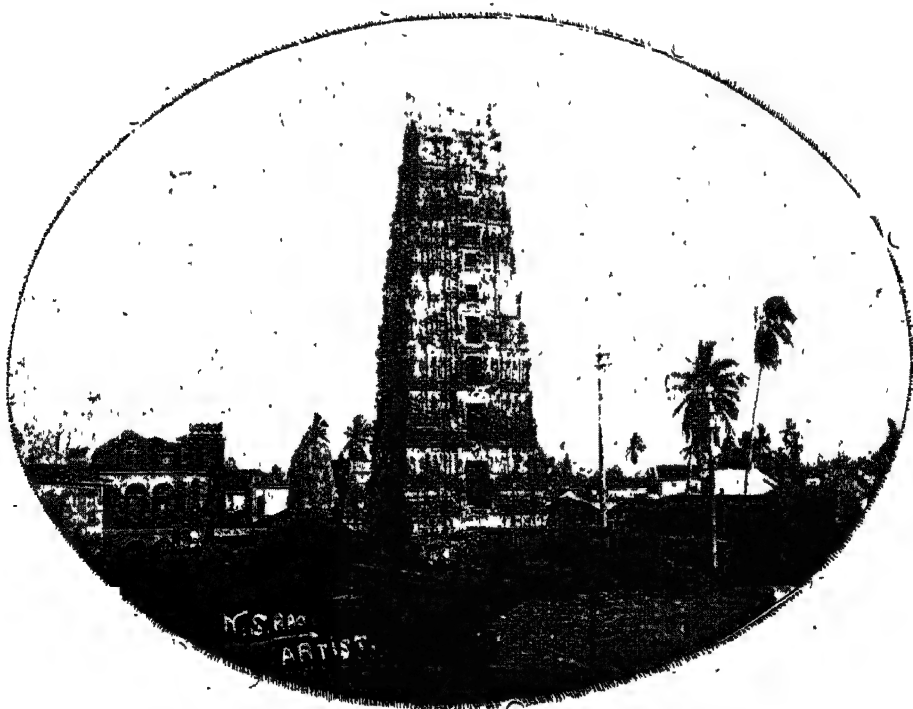
“భోగ్యాత్ స్ఫుటాత్ జ్యోతిపరిస్ఫుటాత్” అనఁగా త్రిజ్యాప్రమాణము నెన్ని ఖండము లధికముగాఁ జేసిన నంత స్ఫుటముగా ఫలము లభింపవలసి సిద్ధాంతశిరోమణియందుఁ జెప్పఁబడిన వాక్యము ననుసరించి యిందు రాశిత్రయమును ఖండత్రయముగ మాత్రమే చేయుటచే త్రిజ్యును నఖండములుగాఁ జేసిన ఫలముకంటె నూలముగా ఫలము లభింపవచ్చును. కాని “స్వల్పాంతరత్వాచ్చ బహూపయోగాత్ యత్ త్యజ్యతే త న్నతు నూషణాయ” అని చెప్పఁబడిన ప్రమాణము ననుసరించి స్వల్పాంతరమైనను బహూపయోగమగుటచే నిది గ్రహింపఁ దగియున్నది.

౮

వీతత్వరాశరోక్త మార్గముననే నూత్నఫలము లభింపవలయుఁ బద్ధతి ప్రకాశయందు:—

వో. క్రాంతిభాగ గజ (౮) భాగలబ్ధ భా ద్యేన సంస్కృత గుణాః (3) ప ద్మచ్ఛతాః, ఆయనం బల మిదం భవే న్మృని స్త్యేవ మేవహి పరాశరో జగౌ.

పరక్రాంతియగు ౨౪ భాగలచే 3 అయనరాసులు గావున నొక్కొక్క భాగచే $\frac{3}{24} = \frac{1}{8}$ అయనరాశి యగును. కావునఁ గ్రాంతిభాగల ౮ చే భాగించి పూర్వోక్తవిధమున 3 రాసులందు సంస్కరించి ౬ రాసులచే భాగింపఁగా నయనబల మగుచున్నది. ఇందుఁ గ్రాంత్యంశలఁ బ్రత్యేకముగ సాధించుటవలన ఫలము నూత్నముగనే లభింపగుచున్నది. పైయుదాహరణమునందు బుధుని క్రాంత్యంశాది ౨౦-౪౦ లేక $\frac{40}{3}$. ఇం దప్తమభాగము $\frac{40}{3} \times \frac{1}{8} = \frac{40}{24} = \frac{5}{3}$. దీనిని 3 రాసులందుఁ గలుపఁగా $3 \frac{3}{3} = \frac{3 \times 3 + 3}{3} = \frac{12}{3}$ అగును. దీనిని ౬ చే భాగింపఁగా $\frac{12}{6} = 2$ రూపాదిబల మగుచున్నది. దీనిని ౬౦ చే వాచ్చించిన $\frac{2}{60} \times \frac{60}{1} = \frac{2 \times 60}{60} = 2$ పప్త్యంశాదిబల మగును.

పాలకొల్లు పెద్దగోపురము

ఛాయాచిత్రకారుడు: యె. యస్. రావుగారు

చా మె కౌంబ

(Monologue)

శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి

[మాహేశ్వరాశ్రమము]

వందనం బాచార్యదేవా!

వచ్చినా రెన్నాళ్ళకో మీ
పాదసేవకురాలి నిలయ
ప్రాంగణంబునకున్.

చరణదివ్యపరాగకణముల
శ్రావణీనదనంబు నియ్యెడ
పూత మొనరింపంగ దగదే
భూరికృపతోడన్?

తమకు నెయ్యది యభిమతంబో
దానినే కానిండు దేవా.
కాని ఆతపతాప మియ్యెడ
కలుగు నిలువంగన్.

సాంద్రసహకారావనీజ
చ్చాయలో శశికాంతవేదిక
నధివసించి సుభాషితమ్ముల
నాన తీయదగున్.

తాలవృంతము దెత్తు—వలదా?
తరుచ్చాయయె చాలునందుర?
వాయుకంపితశాఖకాతతి
వ్యజన మగు గాతన్!

.. ..

చేతనైనది చేయ నే నం
సిద్ధురాలను : మద్గురూత్తము
లింత చెప్పగనేల? ఆనతి
ఈయగా రాదో?

సత్వరంబుగ సంతరించెద
జైనకార్యం బైనచో నది;
శ్రావణీహృది కంతకన్నను
సంతసము కలదే?

తెలుపవలసిన దొక్కొ విజయా
దిత్యభూపతి కీయుదంతము?
అట్లె చేసెద వచ్చు సప్తా
హమ్ములోపలనే.

బ్రాహ్మణుండును శైవుడయ్యును
పక్షపాతము లేదు ప్రభునకు
సకలభవనా శ్రయోపాధియె
సార్థకం బయ్యెన్.

పరమభట్టారకుడు నరపతి
భక్తితో కాలాముఖాభిద
వైవగణగురువర్యు విద్యే
శ్వరుని గొనియాడున్.

గౌరవోత్కర్షముగ వలహరి
గణమహాచార్యార్హనందిని
రాజపరమేశ్వరుడు సంద
ర్భముల నుతియించున్.

మోద మొందగ శ్రావకావళి
మున్ను జైనాలయముకోసము
విజయవాటికలోని దానికి
విభుని యానతిపై—

మంత్రి అత్తిలినాటి గ్రామము
మల్లిపూడి లిఖించి యొసగెను.

ధరణివిభున కభిన్న భావమె
ధర్మకార్యములన్.

సకలలోకాశ్రయాభిధమగు
జైనభోజనశాలభృతికై
విజయవాటికవారు రాజును
వేడు మన్నారు.

విన్నవించితి నిన్న రేనికి—
విని సమగ్రముగా నృపాలుడు
శాంతచిత్తముతోడ, చివరకు
సమ్మతం బొసగెన్.

ఆజ్ఞయిచ్చును మహామంత్రికి
నచిరముగ జేయింప శాసన
కార్య—మత్తిలినాటిగ్రామము
కంచుమ రొసగెన్.

ఏగుడెంచితిరాక్కొ మీరలు
నేతదర్థమె? పరమహర్షము!
శిష్యురాలికి వార్త చాలదె
సేవ చేయింపన్?

ఇందు నన్ను ప్రశంసచేయగ
నేమి కల దాచార్యదేవా!
జనవిభుం డతిసాధుహృదయుడు
స్వతస్సిద్ధముగన్.

అదియు మీ రనినట్లు సత్యం,
బవనివిభు డొకకొంత జైన
ప్రీతి సేయుచునుండు నాపై
ప్రేమమూలమునన్.

స్వీకరించి రసాలఫలములు
శిష్యురాలి ననుగ్రహింపర?
ధన్యురాలను నేడు యుష్మ
ద్దర్శనమువలనన్!

అర్హునంద్యాచార్యదేవ ప
దాబ్జయుగళికి మత్స్యీణామము,
దివ్యవలహారిగణమునకు నతి
తెలుప వేడెదను!

... ..

సెలవు గైకొనుదాన—నిలుతున?

చిత్త మట్లే చెప్పవచ్చును.
కోప మేటికి కలుగు నస్మ
ద్గురు నడుక్తులకున్?

అవును, సకలశ్రావణ
మప్రతిష్ఠకు తావలం బగు
ఉన్నయెడల న్నన్నబోలిన
దొకతె యైనసరే.

నన్ను గాంతురయేని లోకులు
నవ్వచుండురు, విశేషముగ
బ్రాహ్మణుల్ గణియింతు ధర్మ
భ్రష్టుగాలినిగా.

ఒరులనిందలు నన్ను నాచా
ర్యోత్తమా, బాధింపనేరవు
చిత్తవృత్తులు నిరోధించితి
సిగ్గు విడనాడి.

ప్రకృతవర్తనముం ద్యజించిన
పడయుదును సద్యోయశస్సును
కాని, అయ్యది సాకు సాధ్యము
కాదు గురుదేవా!

శుభదినమున నేను త్రికరణ
శుద్ధిగానే యైతి శ్రావణి
నదియె హేతువు జైనధర్మము
ననుసరించుటకున్.

మీరు విజితేంద్రియులు ధర్మము
మీరరాదని బోధచేసెడి

పథమునందు జరింతునేనియు
భ్రష్ట నెట్లుగుదున్?
సాధ్యమా మీ రన్నయది యా
చార్యదేవా, నాకు నిష్పాదు?
చిత్తదౌర్బల్యంబు లత్యము
నేయ బై ధింతున్!
మార్పుగాంచుట యెట్లు ప్రస్తుత
మార్గమును విడనాడి? వైరా
గ్యము లేనేలేదు భోగప
రాయణత్వమునన్.

పోంద దెన్నడు నూనముగ నుప
భోగమున కామము శాంతిని
మనువు చెప్పినయలు హవిస్సున
మండు వహ్నివలెన్.

కాని రూపాభోగ్యసంపద
గలిసి నాకు కఠోరయావన
మఖిలభోగ్య పదార్థజాతం
బమరియుండంగన్.

ప్రథితచాళుక్యస్వవాయుడు
పరమభట్టారకుడు శ్రీమ
ద్రాజపరమేశ్వరు డఖండిత
రాగభరితుండై—

అఖిలసుఖముల దేల్చి నను ప్రా
ణాధికముగ జూచుచుండగ
అన్యకరణీయంబు తోచునె
అబల కాచార్యా!

చిత్త,మేటికి నాకు కోపము?
సిగ్గుతో పనియేమి? విజయా
దిత్య కెట్లుపపత్ని నైతి నా
తెలుపగలదానన్.

నిర్ణయింతురుగాక మద్దయ
సీయవృత్తాంతంబు గురువర,
అవధరించి నవిస్తరముగ
నందు దోషంబున్.

... ..

పట్టవర్ధనివంశమున నా
ప్రభవ, మన్మద్యంశజాతులు
ప్రథితవర్తనులౌ నియోగ
బ్రాహ్మణోత్తములు.

అందు కొందరు వేదవేదాం
గాదు లధ్యయనమ్ము చేసిరి
మరియు కొందరు కలరు దర్శన
మర్మపారగులున్.

యజ్ఞదీక్షితు లొక్కకొందరు
నధికనైష్ఠికు లొక్కకొందరు
మరియు కొందరు రాజపురుషులు
మంత్రినత్తములున్.

కలదు కొంతధనమ్ము, భూములు
కలవు, మజ్జనకుండు విబుధుడు
గౌరవంబుగ జేయుచుండెను
కాలయాపనమున్.

చెప్పుచుండును రెండువేళల
శిష్యసంఘంబునకు పాఠము,
కావ్యచంపూనాటకాలం
కారశాస్త్రంబుల్.

పురుషసంతానమ్ము కలుగక
పోవుటన్ జనకుండు నన్నే
పూర్ణవాత్సల్యమున బెనిచెను
పుత్రభావమునన్.

భోగములు రామాయణమ్మున
పంచతంత్రము చెప్పి జనకుడు
క్రమక్రమముగ జొప్పదొడగెను
కావ్యపాఠంబున్.

నాకు పదుమూడేండ్లు నిండగ
సాల్గుకావ్యములం బఠించితి
అర్థ మేలాగయిన, శబ్దం
బవగతం బయ్యెన్.

నాకు పుత్రికృతకు వ్యాకర
ణమ్ము చెప్పినవాడు మత్పిత

ప్రాకృతములగూడ నించుక
పాటవం బాదవన్.

సంతసమ్మున కాల మీగతి
జరుగుచుండగ నొక్కయామిని
జనని పంచత్వంబు నొందెను
సర్వదంశమునన్.

రేయుబవలును జనకు డంత
ర్లీ నదుఃఖహుతాశనమ్మున
కుమిలి యారోగ్యమ్ము క్రమముగ
కోలుపో జొచ్చెన్.

విగతభర్తృక నాపితృష్వన
విజయవాటికనుండి వచ్చెను
మాతృమృతానంతరమ్మున
మాగృహమ్మునకున్.

ఆమె పూనినదాచి మాగృహ
యాజమాన్యము తండ్రిగారికి
క్రమక్రమముగ స్వాస్థ్య మెట్లో
క్రమ్యరిల సాగెన్.

జైనధర్మమునందు నామెకు
చాల యభిమానంబు కలుట
'అర్థకథలం' జెప్ప నాయమ
ఆలకించితిమి.

తండ్రిగారికి చిత్తపరివ
ర్తనము కల్గెను విన్నకొలదిని
జైనధర్మం బెరుగు నభిరతి
సంజనిత మయ్యెన్.

శ్రీమహాచార్యార్హనందివి
శేషధార్మికు డని తదంతిక
గతుడు మజ్జనకుండు సూత్ర
గ్రంథముల్ దెచ్చెన్.

భార్య పోయినదాది శిష్యుల
బంపి పాతనముం ద్యజించెను.
మాగృహంబున కొక్క ఛాత్రుడు
మాత్ర మరుదెంచున్.

కలిసి యుభయులు జైనసూత్ర
గ్రంథముల్ పఠియించుచుండగ
క్షణముపోలిక నొక్కవర్షము
గడచి పోయినది.

అర్హనంద్యాచార్యు సన్నిధి
కప్పడప్పడు వారు పోదురు
సంప్రదాయరహస్యవివరణ
సంగ్రహణబుద్ధిన్.

కొంత శ్రుతపాండిత్య మల్లన
కుదురుకొనగా నేను జైన
ప్రాకృతంబును నేర్చికొంటిని
బహుతరశ్రద్ధన్.

జాగరూకతతో లిఖించితి.

జైనసూత్రమ్ములకు ప్రతులను
ఉభయు లుత్సాహ మ్మొసంగుచు
నుండ ననుదినమున్.

అధికవాత్సల్యమ్ము శిష్యుని
యందు జనకున కుద్భవించెను
నేవచేయుచు నుండు నొజ్జకు
శిష్యు డాదృతితో.

చాల యోగ్యుం డావయస్థుడు
సహజసుందరమూర్తి. ఆతని
యందు లగ్నంబయ్యె నామన
మప్రయత్నముగన్.

యావనోదయకాలమున నా
కశని సాన్నిధ్యము లభించుట
వలన, గూఢముగా జనించిన
వలపు దృఢ మయ్యెన్.

దాటె నాకు చతుర్దశాబ్దము :
తండ్రి, శిష్యుడు, నేను జైన
గ్రంథముల్ పఠియించుచుంటిమి
గాఢతత్పరతన్.

నడుమనడుమను మత్పితృష్వన
సావివాహముమాట యెత్తిన,

చేయవచ్చునులే యటించును
చెప్ప జనకుండున్.

శిష్యునకు నన్నిచ్చి పెండిలి
చేయు పిత యను తలపు నాకును
అత్తకును స్ఫురియింప, పరమా
హ్లాద మొందితిమి.

కడచుచుండగ నిముషసమముగ
కాల మీగతి, వయసు వచ్చెను
నాకు, లజ్జయు నుద్భవించెను
నాటనుండియును.

అతడు నేనును కలిసి చదువుట
యాగిపోయె; మదీయయావన
వశమునం జనియించె నతనికి
వలపు నామీదన్.

అంత నత డొక ప్రదోషంబున
నరుగుదెంచి రహస్యనగణిని
తెలిపె నాయెడ దనకు గల యు
ద్వేలరాగంబున్.

తెలిపితిని మేనత్త కానిశి,
తెల్లవారినవెనుక విని పిత
సమ్మతించె వివాహాయత్నము
సలుప శీఘ్రముగన్.

ప్రాకిపోయెను పట్టణంబున
పరిణయోదంతంబు వేగమె :
అతని జననీజనకు లొందిరి
అధికసంభ్రమమున్.

వారు తలచిరి మేము వైదిక
వైరి జైనమతమ్ము చాటుగ
స్వీకరించితి మనియు, పుత్రుని
చెరపినా మనియున్.

తనయు డెన్నివిధాల చెప్పిన
తల్లిదండ్రులు వినక, యతనిని
మాగృహమ్మున నడుగుపెట్టుట
మానుకొ మ్మనిరి.

తల్లిదండ్రుల ధిక్కరించెడి
ధైర్య మతనికి చాలకుండుట
మంత్రరుద్ధంబైన భుజగము
మాడ్కి నత డుండెన్.

సహజకోమల మైన యస్మ
జ్జనకు మనసు చివుక్కు మనియెను,
వదనబింబము నాడునాటికి
వాడిపో దొడగెన్.

పట్టణంబున నన్ గురించిన
పరీవాదము బహువిధముల
దుష్టముఖముల వ్యాప్తిచెందెను
దుర్ని వార్యముగన్.

క్రమక్రమముగ లోకనిందలు
కర్ణగోచర మైనకతమున
దుస్సహంత ర్వేదనా దో
దూయమానసుడై—

చివరపర్యాయము యత్నము
చేసి చూచి ఫలము లేదని
అతడు తన జామాత యగు నను
నాశ విడనాడెన్.

అన్య బెండిలియాడనని మే
నత్తతో నే జెప్పదానను
అతనిమీదనె గాఢరక్తియు
నాశ యుండుటచే.

ఆతలంపులు విడుపు మని నా
కఖలవిధముల బోధచేసెను
తండ్రి; నాలో నేమి పరివ
ర్తనము లేదాయెన్.

ఇట్లు లుండగ బహిష్కారం
బింతలోనే దాపురించిన
కారణంబున తండ్రి బింతా
క్రాంతు డైపోయెన్.

కడకు మంచముపట్టి యాయన
క్రమముగా శుష్కించి హృద్రో
గముచే నొకనాడు పొందెను
కాలధర్మంబున్.

వర్ణనాతీతంబు నాదుర
వస్థ! జ్ఞాతిజనంబుచేతను
ఒడవె నలజడి, తుదకు మెల్లన
నొడ్డునం బడితిన్.

అవల దెలిసెను నేను వలచిన
యతడు నిరతము తల్లిదండ్రులు
పెట్టు పోరు భరింపజాలక
పెండ్లియాడె నని.

దానితోడన శిథిలమయ్యెను
ధైర్యకంచుక, మనిర్వాచ్య
వ్యధాభరమున క్రుంగిపోయితి
వాడుటాకువలెన్.

బహుదినములవరకు మంచము
పట్టియుంటిని; నాపితృవ్యస
నలుపు నుపచారముల నూతన
జన్మ మెత్తితిని.

కలిగె నారోగ్యంబు, తోడనే
గాఢవైరాగ్యంబు పొడమెను
ఆంతరంగిక దుఃఖతత్వం
బవగతం బగుటన్.

చిత్తశాంతి యొసంగుచుండుట
స్వీకరించితి జైనధర్మము,
అవల శ్రావకినైతి పెండిలి
యం దనిష్టముచే.

కామశబ్దమె తలప కెన్నడు
గడపినా నేడేండ్లు కేవల
ధర్మమార్గమునుండి లవమును
దాటిపోకుండన్.

కాని విజయాదిత్యభూపతి
కాంచె నశ్వారూఢుడై యా

దృచ్చికమ్ముగ నొక్కరోజున
దివ్యసయనములన్.

అంతవరకును గాఢరుద్ధం
బైన హృదయకవాట మాసా
యాహ్న వేళను తెరపువడినది
అప్రయత్నముగన్.

పంపె మరునా డొక్కదూతిక
ప్రభువు నాకడ, కతని కోర్కెకి
సమ్మతింపగ నైతి దలచుచు
శ్రావకివృత్తిన్.

కాని మానస మవశమయ్యెను
కామమోహితనయ్యు, క్రమ్మర
నేగుదెంచిన రాజశంభళి
కిట్లు చెప్పితిని:—

“నిశ్చయమ్ముగ రాజహాళికి
నిండుప్రేమమె యున్న నాపై,
ధర్మపత్నిగ నన్ను జేకొన
దలపగారాదో?”

పరిణయోద్ధమునందు గల ప్రతి
బంధకమ్ముల దెల్పి యాయమ
“ప్రభువు నిను భావించు మదిలో
భార్యగా” ననియెన్.

నాటనుండియు నాదరించుచు
నన్ను భూపతి పత్నిహాలెను
ప్రేమమున లాలించు నెంతయు
పెండ్లి కాకుంటన్.

ప్రభుని ద్రికరణశుద్ధిగా నే
భర్తగా భావించుచున్నా,
నైన లోకము సత్య మెరుగక
యన్యథా తలచున్.

పూనియుండును లోకసంగ్రహ
బుద్ధి సాంఘికనియమనిగళము
నడల జేతురు దాని నెడనెడ
సాహసోన్మత్తుల్.

ధర్మతత్త్వము గురైరింగిన
తమము విదితమె, వ్యావహారిక
దృష్టి సూక్ష్మవిశిష్టధర్మము
దెలిసికోగలదా?

.. ..

తమ యనుగ్రహ మున్నజాలును
దర్శనము నొసంగుచుండుడు
శిష్యురాలికి దేశికోత్తమ,
సెలవుగైకొందున్.

అర్హనంద్యాచార్య దేవప
దాబ్జయుగళికి మత్స్యశామము,
దివ్యవలహరిగణమునకు నతి
దెలుపవేడెదను!

[ఒకమాట

ఈఖండకావ్యము చెప్పినప్పడు నావద్ద చరిత్రగ్రంథాలు లేవు. భావరాజు కృష్ణారావు, చిలుకూరి వీరభద్ర రావుగారు వ్రాసినవ్యాసాల సారాంశమే స్మరణలో ఉన్నది. ఇటీవల మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారితో మాట్లాడితే చరిత్రాంశాలలో కొన్ని భేదాలు తెలిసినవి. కవి ప్రతిచరిత్రాంశమూ తూచాతప్పకుండా అనుసరించవలసిన అవసరము లేదు. ఇప్పుడు కావ్యము మార్చలేను. మిత్రరత్నము సోమశేఖరశర్మగారు శాసనములో ఉండేపంక్తులు చదివి వినిపించారు; అవిమాత్రము ఉదాహరించిఉరుకొంటాను.

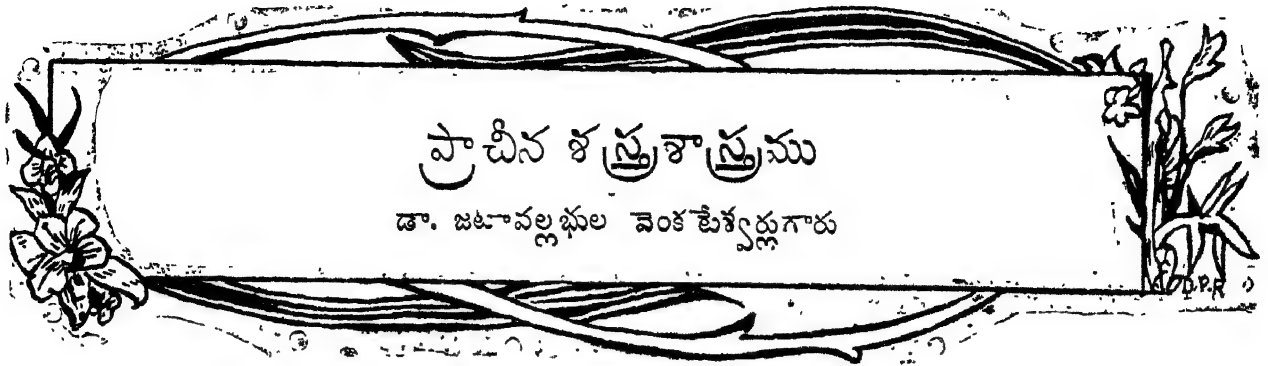
శా స న ము

(ఆర్యాగీతి)

అడ్డకలిగచ్చనామావలహరిగణప్రతీతవిఖ్యాతయశాః ।
చాతుర్వర్ణ్యశ్రమణవిశేషాన్నశ్రాణవాభిలషితమనన్యః ॥
శ్రీరాజచలుక్యాన్వయపరివారితపట్టవర్ధి కాన్వయతిలకా ।
గణికాజనముఖకమలద్యుమణిద్యుతిరిహహిచామెకాంబాభూత్సా ॥
జనధర్మజలవివర్ధనశశిరుచిరసమాసక్తిర్తిలాభవిలోలా ।
దానదయాశీలయుతాచారుశ్రీః శ్రావకీ బుధశ్రుతనిరతా ॥
యస్యా గురుపంక్తి రుచ్యతే-
సీద్ధాంతపారద్యశ్వా
ప్రకటితగుణసకలచంద్రసిద్ధాంతమునిః ।
తచ్ఛిష్యోగుణవాస్త్విభు
రమితయశాస్సుమతిరయ్యపోతిముసీంద్రః ॥

(స్థర)

తచ్ఛిష్యాయార్హనంద్యంకితవరమునయే చామెకాంబా సుభక్త్యా
శ్రీమచ్ఛ్రీసర్వలోకాశ్రయజనభవనఖ్యాతసత్తార్థముచ్చై
ర్వేంగీనాథామ్మరాజే షీతిభృతి కలుచుంబట్టును గామమిష్టం
సంతుష్టా దాపయత్వా బుధజననినుతాం యత్ర జగ్రహకీర్తిమ్ ॥]

ప్రాచీన శస్త్రశాస్త్రము

డా. జటావల్లభుల వెంకటేశ్వర్లుగారు

కాలనశమున భారతీయులు తమలోనుండు మహేశ్వర్యమును గుర్తించలేకపోవుట పరిపాటి యగుటయేకాక మనలోనున్న మహాశాస్త్రవిషయములు సర్వదేశమార్గదర్శకములనియు, సర్వోత్కృష్టములనియు నితరదేశీయపండితులు మనకు చెప్పి మనలను పోల్కలుపవలసి వచ్చుచున్నది.

భారతీయవైద్యశాస్త్రమునందు శస్త్ర చికిత్సమగూర్చి వ్రాయబడి యుండలేదనియు, అది యాంగ్లేయుల రహస్యధనమనియు నిప్పటి పలువురి యభిప్రాయము. పాశ్చాత్యవాసనా సంప్రాప్తమగు వ్యామోహమే ఈయభిప్రాయమునకు కారణము. కాని ఆంగ్లేయ వైద్యశాస్త్రమునకు భారతీయవైద్యమే మూలమనియు, ఆయుర్వేదము నుండియే పాశ్చాత్యులు శస్త్రవైద్యమును నేర్చుకొని యుండిరనియు మరికొందరి యుద్దేశము. అది సరియైనట్లు తోచదు. అట్లనుటచే భారతీయ వైద్యమున కెక్కుడు గౌరవమును లభింపదు. ఆంగ్ల, ఆయుర్వేద వైద్యశాస్త్రములయొక్క ప్రాచీనోత్పత్తిలోనే భేదము గన్పట్టుచున్నది. ఆంగ్లేయవైద్యశాస్త్రము క్రమపరిశోధనలచే నిర్మింపబడినదని యూహింపవచ్చును. కావుననే దానికి సంపూర్ణత్వములనడక ఇంకను నూతన విషయముల నందు చేర్చుట తలపించుచున్నది. కావున పాశ్చాత్యవైద్యమునందలి కొన్ని సిద్ధాంతములు నవీనశోధనలచే మార్పుచెందుటయు, మరికొన్ని నవీనములుత్పత్తియగుటయు గల్గుచున్నది. ఆవిధముగ నిప్పటివరకును ఆంగ్లేయ వైద్యమునందలి సిద్ధాంతములు మార్పునొందుచునే యున్నవి.

కాని యాయుర్వేద మట్లుత్పన్నము కాలేదు. మహాత్ములును, యోగనిష్ఠులును నగు ఋషీశ్వరులు యోగదృష్టిచే సకలవిషయములను గమనించి వ్రాసియుండిరి. అందుచే నాసిద్ధాంతముల కిక మార్పులేదు. ఆయుర్వేదమునందలి యేవిషయముగాని ప్రస్తుతపరిశోధకులకు వ్యతిరేకముగ నున్నట్లగుపడదు. ఆంగ్లేయులు తాము స్వపరిశోధనలచే నిపుడు గనిపెట్టిమను విషయములు కొన్నివేల సంవత్సరములకు

పూర్వమే భారతీయులచే గమనింబడియే యున్నవని యప్పటి గ్రంథములను బట్టి నిర్ణయింపవచ్చును.

అట్లు మహర్షులచే నిర్మింపబడిన భారతీయ వైద్యమునుకూడ రెండుభాగములుగ విభజింపవచ్చును.-(౧) ఔషధ చికిత్సాభాగము, (౨) శస్త్రచికిత్సాభాగము. ఇందు ఔషధ చికిత్సాభాగమును విశదముగ అగ్నివేసుడు మొదలగువారు వ్రాసియుండిరి. ఆం దిష్టుడు ప్రధానగ్రంథము చరకము. శస్త్రచికిత్సను గూర్చి విశదముగ వ్రాయబడి ప్రస్తుతము లభించుచున్న గ్రంథములలో సుశ్రుతము మొదటిది. ఇది సుశ్రుతునిచే వ్రాయబడినది. ఇదికాక శస్త్రచికిత్సను విశదీకరించు గ్రంథము లనేకములు పూర్వము వ్రాయబడి యుండవచ్చును. కాని ప్రస్తుత మింతకన్న శ్రేష్ఠమైనది మరొకటి లభించుటలేదు. ఇందు శస్త్రచికిత్స యంతయు సంపూర్ణముగ వ్రాయబడినది. ఈమహాగ్రంథము నిప్పటి భారతీయుడు కాంచినచో తన యనామర్థ్యమునకు కనుల నీరు గార్చుక మానడు. అనేకవిధములగు యంత్రములును, శస్త్రములును, వాటి యాకారమును, పరిమాణమును, వాటి నుపయోగించు విధానములును, వ్రణాదిచ్చేదన విషయములును, తత్తద్బేదములును ఈగ్రంథమునందు విశదముగ వ్రాయబడియున్నవి. ఇందు వ్రణములను గూర్చి వ్రాసిన భాగములో ననేకములగు విధానములును, వ్రణములకు ఆలేపము, పరిషేకము మొదలగు ౬౦ విధములగు చికిత్సాభేదములును, వాటివాటికి తగిన కాలమును వివరముగ వ్రాయబడియున్నవి. శరీరమునందున్న దుష్టరక్తమును వెలిపరచు విధానము లతివిపులముగ వ్రాయబడియున్నవి. వాటి నిపు డాచరణ యందుంచు భాగ్యము భారతీయులకు గలుగలేదు. శరీరములో నుండు ఎముకలు విరిగినప్పుడును, కపాలము మొదలగునవి బ్రద్దలయినప్పుడును చేయవలసిన విధానములు, కట్టవలసినకట్టు, మూలవ్యాధి మొదలగు వాటిని ఔరాదులచే కాల్చి నివారించు విధానములు గూడ స్పష్టముగ వ్రాయబడి యున్నవి. శరీరమున గ్రుచ్చుకొనియున్న బాణాదులను

లాగు విధానములును, వాటికై యుపయోగించు యంత్రముల స్వరూపములును, లోన విరిగియున్న శల్మముల లక్షణములును, వాటిని తీయ సాధనములును, ౭౪ విధములగు యంత్రలక్షణములును, ౨౦ విధములగు శస్త్రములును, ఉపయంత్రములును, తత్తద్వ్యోగములును నీగ్రంథమున విశేషముగ వ్రాయబడియున్నవి.

అందు వర్ణింపబడిన శస్త్రాదిసాధనముల నిపుడు నిర్మించువారెవరును లేరు. అట్టి యూహగలవారుమాడ నుండుట తక్కువ. ఆగ్రంథమునందు వర్ణింపబడిన వ్రణాదిబంధనపట్టములును, గ్రంథ్యాదిజ్ఞానోపాయములును నిప్పుడు మృగ్యములు. ఆవిషయముల నన్నింటిని గ్రహించి వాటి నాచరణయం దుంచి పూర్వోన్నత్యమును వెల్లడి చేయుటయే ప్రస్తుతవైద్యుల కర్తవ్యము. భారతీయవైద్యమునందు శస్త్రచికిత్సను గూర్చి వ్రాయబడియే యుండులేదని తలంచువారేగాని యాయుర్వేదవైద్యు లావిషయముల నాచరణయం దుంచుటలేదని తలంచువారు తక్కువమంది కలరు. దీనిచే వైద్యులకు గలుగఁజలిన యప్రతిష్ఠ వైద్యశాస్త్రమునకే గలుగుట సంభవించుచున్నది. ఇప్పటి యాంగ్లేయ వైద్యశాస్త్రమునందు గల విషయములకన్న ఆయుర్వేద శల్మతంత్రమునందు అనేకమహావిషయములు నేర్పదగినవి కలవని పాశ్చాత్య వైద్యశాస్త్రజ్ఞులే యంగీకరించుచున్నారు.

పూర్వగ్రంథములలో నట్లు వ్రాయబడియున్నదే కాని యాచరణయం దవ్వుడును లేదని వచించుట కెంతమాత్రమును వీలులేదు. పూర్వము ఆయుర్వేదమునందలి శస్త్రచికిత్స ననుసరించి భారతీయులు ఇప్పటి యాంగ్లేయవైద్యులకన్న శ్రేష్ఠముగ శస్త్రచికిత్స గావించుచుండిరిని కొన్ని ప్రబలములగు కారణములను చూపవచ్చును. అందు భాగవతమునుండియు, రామాయణమునుండియుగూడ కెండుదాహరణముల నిచ్చుట నిచ్చుచున్నాను.

భాగవతమునందు హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని కూర్చి వచించు మాటలలో,

శా. అంగవ్రాతములో చికిత్సకుడు చుప్టాంగంబు ఖండించి శేషాంగ శ్రేణికి రక్షనేయుక్తియ నీ యజ్ఞాన్ కులద్రోహి నిస్సంగున్ కేశవపక్షపాతి నధముంజంపించి.....

భావము—శరీరమున నేదే నొక యవయవము చెడిపోయినప్పుడు వైద్యు డాభాగమును ఖండించి మిగిలిన శరీరమును రక్షించు విధముననే కులమునకు చెడుగా బుట్టిన ప్రహ్లాదుని వధించి నావంశమును నిర్దుష్టముగ జేతును.

హిరణ్యకశిపుని కాలములో నున్నట్లును, ఈమాటలు హిరణ్యుడు ప్రహ్లాదునితో చెప్పినట్లును నమ్మకపోయినను ఈపురాణ మబద్ధమని వాదించువారును ఈపద్యమును వ్రాసిన కవికాలములో నైన నీశస్త్రచికిత్స జరుగుచుండెనని రూఢిగా నమ్మితీరవలెను.

ఇంతకన్న మరియొక నిదర్శనముచే నీవిషయమును గ్రహపరుపవచ్చును. హిందువు లందరికిని ముఖ్యమైన రామాయణమునే పఠింపుడు—నీత హనుమంతునితో నిట్లు చెప్పుచున్నది—

శ్లో. నూనఁ మమాం గా న్యచిరా దనార్య

శ్రుప్తి శ్చితై శ్చేత్సన్ధి రాక్షసేంద్రః,

తస్మి స్స నాగచ్ఛతి లోక నాథే

గర్భసంజతోరీవ శత్యకృంతః.

భావము—రాముడు సకాలమునకు రానిచో, శస్త్రచికిత్సను చేయువాడు గర్భములోనున్న మృతశిశువు నేవిధముగ ముక్కలు ముక్కలుగ చేయునో యట్లే రాక్షసుడు శస్త్రములచేత నాయవయవములను ఖండించును.

ఈశ్లోక భావమును గాంచినవారు ఆంగ్లేయులే శస్త్రచికిత్సను మన దేశములోనికి గొనివచ్చిరను భావము విస్మించుటయేకాక భారతీయవైద్యశాస్త్రము ననుసరించియే పూర్వము గర్భచ్ఛేదనాది మహాశస్త్రచికిత్సలుగూడ జరుగుచుండెనని తెలిసికొనగలరు.

ఇవికాక ఆంగ్ల శాస్త్రజ్ఞుల వ్రాతలనుబట్టిగూడ మన పూర్వ శక్తిని మనము స్మరింపవచ్చును—

“శస్త్రచికిత్సలోగూడ భారతీయులు విశేషపాండిత్య మార్జించిరి. నేడుగూడ యూరోపియనులు వారియొద్దనుండి కొంత నేర్చుకొనదగును.”

అని లేబరు వ్రాసెను.

“ఆధునిక కాలములో యూరోపియనులు భారతీయులనుండి కృత్రిమపునాసికల నేర్పరచు విషయమును నేర్చుకొనిరి.”

అని మార్గ్లేజల్ వ్రాసెను.

ఈరీతిగ పాశ్చాత్యులే మన శాస్త్రమునుగూర్చి వ్రాయుచుండగ మనమే విగతపాండిత్యశక్తిగలవారమై, విస్మృత ప్రాచీన వైభవముగలవారమై యాంగ్లేయవైద్యమును బట్టి దానినే శరణి నేవించుటకన్న చిత్ర మేముండును? గుప్తమైయున్న మన శాస్త్ర విషయముల నిపుడు పునరుద్ధరించి యాచరణయోగ్యములుగ జేయుటకై పాలకులు పూనుకొనరు. ఏమాత్రమైన నాంగ్లేయవాసనా సహాయక్షుడగు హైందవు డీపనికి పూనుట యరుదుగ నున్నది. విలాసాదిభోగపరాయణులగు ధనికు లీవిషయములను స్మరించుటయే లేదు. ఇకనిట్టి విషయముల సుద్ధరించువని సంఘమునదై యున్నది. వైద్యసంఘమే దీనినిగూర్చి యత్నింపవలెను. సర్వజనులును మన ప్రాచీనశస్త్రశాస్త్రమును గూర్చి కృషిచేయవలెను. క్రమముగ ప్రతి భారతీయునకును తమలోగల శక్తిని గ్రహించునంతటి యదృష్టమైనను పట్టవలెను. అందులకై భగవంతుడు తోడ్పడుగాక.

(18)

1. కీ. శే. కోన గురవయ్యగారు; 2. కీ. శే. దేవరకొండ సూరయ్యగారు; 3. కీ. శే. ఉండు తాతయ్యగారు; 4. కీ. శే. కల్యాణరామకృష్ణగారు; 5. కీ. శే. బాపయ్యచౌదరిగారు.

FREE

1. నరాలపెట్టి దేవేంద్రుడుగారు - సప్తమ ఆది ఆంధ్రమహాసభ, ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు; 2. కమతం వణ్మఖంగారు - ఆదిమాంధ్ర మహాసభాధ్యక్షులు; 3. కృష్ణాజిల్లా ఆది ఆంధ్రసంఘము, బందరు.

శ్రీరామకృష్ణతారమాలిక*

వెదురుమూడి వెంకటకృష్ణారావు గారు

ప్రతి

యని వాణియంచు మఱి శీతనగాత్యజయంచు రేబవ
శ్లేయమృతాత్మశక్తి భజియించి త్రిమూర్తు లవార్యశౌర్యభా
రేయులరై జగాల నలరించుదు రట్టి పరాత్పర ప్రభా
వాయతమూర్తి! తావకసుహాససుధోర్ముల నూగగోరెడన్.

ఎన్నో దీర్ఘయుగంబు లైనటులు నాహృత్పద్మకోశంబు నే
డెన్నన్ రాని ప్రమాదసీరనిధియై యేపార నుప్పొంగెడున్
కన్నుదోయియు బాష్పవారివృతమున్ గాజొచ్చె నేమందునో
అన్నా, కలెను నీదుసన్నిధి నిధానైశ్వర్య మిన్నాళ్ల కున్.

బాలానందవశీకృతాంచితమతిన్ భవ్యార్థదంబైన నీ
లీలామానవనచ్చరిత్ర గని, యేలీలం బ్రవర్తించియున్
నీలాగౌటయె జీవితావధిగ నే నిక్కంబుగన్ నమ్మి నీ
వేలన్ జెల్లునటంచు నిచ్చితిని నాడే యీశరీరాత్మలన్.

బాలుండనియే నను నీ-కేలుందోయిని నిడికొని కృపమీఱగ నె
వ్వేళన్ గాచుచునుంటివి-గాలిదుమారములలోన గాసిలకుండన్.

నాకనులదేమొ యేమఱి-తొకికభోగమృగతృష్ణలఘున్ జన “న
ట్లేకాని, యాడుకో!” యని-యీకరణి మఱుగున నవ్వు చీపు నిలిచితే!

గాజుపూసల జూచి కౌస్తుభమణులంచు నెడఁ దలంచి పరుగులెత్తియెత్తి
కింశుకతతుల వీక్షించి దివ్యసుమంబులే యవియని యెంచి యెగిరియెగిరి
రంగురంగుల బొమ్మరాలెల్ల మధురఫలములటం చూపించి నమలినమలి
రమణీయవిసనదు లమృతవాహినులంచు బ్రమసి తజ్జలములన్ ద్రావిత్తావి

* ఒక నెలలోపున చెన్నపురియందలి శ్రీరామకృష్ణమఠమువారి ప్రచురణగ వెలువడనున్న ‘శ్రీరామకృష్ణ
లీలామృతము’ అను శ్రీరామకృష్ణపరమహంసదేవుని జీవితచరిత్రానువాదపు షీతికలోసుండి ఈపద్యములు సంగ్ర
హింపబడి యిచట పొందుపఱుపబడినవి.

కాళ్లనొప్పిలెత్త, మెడకూకటులు విరుగ-నాల్క రక్తాలు కార, ప్రాణంబు లదర
కనుల సీరునించి, సకలకర్మసాక్షి !-ఎంత నిను స్మరించితిన్, నీవే యెఱుగవె ?

వ్యర్థవిషయానురక్తిమై ప్రాయ మకట !-కడచె బహువత్సరము లిట్లు, పుడమి బ్రతుకె
యిస్సినో యనిపించె నీకేమి చెప్ప !-తండ్రి ! ఓనజనావనధర్మమూర్తి !

నిన్నుబోలు శ్రీమంతుల చిన్నిపాప - నకట ! న న్నిట్టి అసురమాయలకు విడచి
నవ్వులాటగ శోధింప న్యాయమగునె ? - నవవికచమల్లి కాప్రసూనమృదుహృదయ !

తల్లిదండ్రులు, ప్రాణమిత్రంబు, గురుడు, - ధనము, జ్ఞానము, నానమస్తంబు నీవె
కన్నకడు పీవెయని నమ్ము చిన్నవాడ ; - నే తపింప నీకేమి పెన్నిధి దొరకుర !

మంచిచెడ్డ లారయలేని మందబుద్ధి - నిలిచి తపసుచేయగలేని నీరసంబు
వాగతీత ! నిన్ బిల్వంగ వాయిరాదు - కూనల నిటుల్ పరీక్షింప గొప్పయానె ?

కడకు నేటికైనను దయకల్గె జాలు ! - పనిముగిసె గదా వీడేల యనుచు నన్ను
విడతువేమొ ! నీచేదోడు విడచి యొంటి - నడుగిడి నిలువజాలని బుడుతనుజుమి !

కోటిపిల్ల లున్న మేటివనెడి ఖ్యాతి - మొక్కవోవకుండ భువిని నేడు
విశ్వమాతృభావవిభవంబు జూపింప - వచ్చిన హరివనుచు మెచ్చుకొందు.

పదియేండ్లయిన లేని బాల్యన బుధుల మెప్పించు ప్రతిభ ప్రకటించినావు
చూపుమాత్రాన మహాపాపులనుగూడ ఋషివర్యులుగజేసి యెనగినావు
తలపుచే బండమొద్దలనైన విజ్ఞానదివ్యతరులుగాగ దిద్దినావు
కాలదన్నెడు గర్వలోలుర శీర్షముల్ వంచి భారతికి మ్రొక్కించినావు
సందియం బేల ? ఓ సర్వశక్తిమూర్తి ! - ఘోరసంక్షోభమగ్నమై కుంగిక్రంగు
ధాత్రికిన్ శాంతిజేకూర్చ తనువుగొనిన - విశ్వనాథుని దయవీవ ! ప్రేమరూప !

హాని, హరుడవా నీమహత్త్వంబు తెలుప-బ్రహ్మకును, వాని వేదవర్గమునకైన
నలవికాదన్న ప్రాజ్ఞ తావంతలేని-నన్నుబోలు పాపల నింక నెన్న నేల ?

అయిన నీమహాకృతికి నవ్యాజకరుణ-నన్నె నియమించినావుర, కన్నతండ్రి
కార్యమా నీది, భారమా కడకు నీదె-సర్వజీవేంద్రియాధారశక్తిరూప !

దుస్తరాగాధసింధువుల మూలల నెల్ల కలచివైచి వెదుకగలనె నేను ?
దేవతానీకమున్ గావగా మూపున బెనుకొండ మోయంగ వీలె నాకు ?
స్తంభాలలో డాగి శరణార్థులను బ్రోవ సింహమగుటలు నాచేతనానె ?
కపటయాచకుడనై ఘనచక్రవర్తుల నడుగంట నే నెట్లు లణపగలను ?

గొడ్డటను దుష్టరాజులన్ గూల్చుగలనె? పదితలల రక్కసుల గెల్పు బలము కలదె?
 ఫణిపాగ్రములం దాడు ప్రతిభ యున్నె?-బుద్ధులను నేర్పునన్ ద్రిష్ట బుద్ధుడనొకొ?
 పతితపావనచణ పాదపద్మములను - తలల మోపి నరులనైన దైవసముల
 జేయు శ్రీరామకృష్ణ! నీ స్నేహకలన - భవదురమున బ్రాకి బ్రతుకు బాలుడనుమ!
 నీపనులను జేసికొనంగ నీవె కలవు - నిన్ను మెచ్చు నీభవనశ్రేణి తనరారు;
 గొడవ లివి యింక నాకేల? కూర్చి నన్ను - సతము నీనవ్వువెన్నపై బ్రతుకనిమ్ము!
 మేనిసువర్ణకంకణపు మెగ్గులమీఱు శరీరకాంతితో
 మానిని కోసలాత్మజగ మన్మథసుందరు బాలరామునిన్
 మానితమాతృభావభరమానసవృత్తిని సాకితంట నా
 కానళినాక్షియాకృతి దయామతి జూపర, ముద్దుతీర్పరా!
 కనులకలుపుతీర నిను నాజననిగానె - యొకపరి గని తచ్చరణాబ్జయుగ్మమందు
 దొరలిదొరలి యాధూళిలో గరగిపోదు! - తామసింపక రావోయి ప్రేమమూర్తి!
 ఇది యిపుడు వీలులేదందువేని వినుము-భవనమోహిని రాధవై మోహనాంగు
 బాలగోపాలు సుఖలీల నేలితివట-చూపు మారూపమైన, నాతాప మార్ప.
 కొంటెపాపడేమొ యను వ్యాకులము వలదు-కనులు మిఱుమిట్లుకొల్పెడు కాంతు లీను
 దివ్యసౌందర్యనిధివంచు భవ్యభక్తి-తలను వ్రాల్తు నీశ్రీపాదజలజమందు.
 దేవపారిజాతముర ఆపావనాంఘ్రి-సలలితానందబాష్పధారలను గడిగి
 జీవరక్తాన బారాణిచెలుపు గూర్చి-తల్లిబొట్టుగ నట నాహృదయ మమర్తు.
 నవ్వు కాదని నీమోమున దనరునది-సకలజీవుల ప్రాప్తైన స్వర్గమదిర
 ఇదియదన నేల నాప్రాణ మదియెసుమ! - మఱుగువిడచి కంట బడుమ, మాసుధామ!
 త్యాగమహిమప్రభామయతనువు దాల్చి - సర్వమతసామరస్యమున్ జగతి నిల్పు
 సంభ్రమంబులొ ప్రాతవేషాల మాట - యిపుడు మఱచితొ, యోగీంద్రహృదయగమ్య!
 వేషమేదైన నోకోటివేషధారి - గొడవునేయ, నీనగుమోమె కోరి వలతు
 తురకపీఠో, ఫణీఠో, మఱి క్రీస్తుమత ఋషియొ - వేగ నీశ్రీవదనము జూపింపుమోయి!
 కన్ను లీవిశ్వమందెల్ల నిన్నె చూడ - తను వదేక్రియనున్న నామనసుమాత్ర
 మెపుడు నిను స్మరింప ననుగ్రహింపుమన్న! - తావకదరహాసమరందజీవియైన
 బాలకృష్ణభృంగ మొసంగు మాలిక యిదె - వందనం బందుకో చిదానందచంద్ర!

మతముల స్వరూపము

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావుగారు

పాపందములో అనేకవిధములను మతము లున్నవి. ఇవియన్నియు పూర్వకాలమునుండియు అనేకమార్పులతో పరిణామమును పొందుచుండెను; ఇప్పుడు పొందుచున్నవి; ముందు పొందగలవు. ప్రతిమతము వివిధవిషయములతో కలగావులగముగ నుండును. వీనిలో ముఖ్యమైనవి మాడుభాగములు:—(౧) ఆధ్యాత్మికము (Theology or Philosophy), (౨) పురాణగాథలు (Mythology), (౩) కర్మకాండ (Dogmatic rituals and ceremonies). ఈమాటిని గురించి క్లుప్తముగ వ్రాసెదను. వీని యుత్పత్తి పరిణామములను గురించి యిప్పుడు వ్రాయదలచెదను.

౧. ఆధ్యాత్మికము

ఇది వేదాంతముని మన ఆర్యులు వాడుచుండురు. దేవు డొకడున్నాడా? ఉన్నయెడల, అత డెట్టివాడు? ఎచ్చో నుండును? ప్రకృతికి భిన్నుడా, లేక ప్రకృతియంతయు వ్యాపించియుండునా? లేక తానే ప్రకృతిమా? స్థావరజంగమము లన్నిటిలో ఆత్మయనునది యున్నదా? దేవునికిని ఆత్మకును సంబంధ మేమి? ప్రకృతి కూడ అనాదియైన యెడల దేవు డెందుండి వచ్చెను? శూన్యమునుండి యీ ప్రకృతి యెట్లు బయల్పడెను? ఆనిని ఉన్నచేమి? అది యుత్పన్నమైనది కాదన్న యెడల కారణములేక కార్య మెట్లు కలుగును? స్వయంభువు అని చెప్పినంత మాత్రమున, మనకు తృప్తికరముగ సమస్య పరిష్కారమైనట్లు భావించగలమా? ఆద్యంతములుగల మానవుడు, ఆద్యంతములులేని వస్తువును గ్రహింపగలడా? మానవుడు చనిపోయిన తరువాత, అతనికి ఆత్మయొక్కటి వేరుగా నున్నయెడల, అది యొక్కడకు పోవును? స్వర్గనరకములను ప్రపంచములు వేరుగ నున్నవా? పునర్జన్మ లున్నవా? ఇప్పుడు మన యింద్రియములకు గోచరించు నానాత్వము నిజమా, మిథ్యమా? ప్రకృతిపురుషులు విడివిడిగా మొదటి నుండియు ఉన్నయెడల వీనికిగల సంబంధ మేమి? మన మేల ప్రస్తుత భిన్నావస్థలతో పుట్టితిమి? మనకర్మకూడ అనాదియేయని యెంచవలెనా? కర్మక్షయము గలిగి యీశ్వరునితో మన యాత్మలు కలియునా? లేక వేరుగ నుండునా? ఇట్టి తర్కవిత్కములే వేదాంతముని వాడవచ్చును. వీనిని ఆయామతస్థులు, పరిపరివిధముల పరిష్కరించుకొని, యెవరికి తోచినట్లు వారు వానిని గ్రంథస్థముచేసిరి. ఏమతములోను చేరని అనేకదేశములలోని వేదాంతులు, వారివారికి తోచి

నట్లు ఈవిషయములను గురించి వ్రాయుచునేయున్నారు. ఈసమస్య యెన్నటికిని తెగనిది. ఇది, యిదమిత్థముని వీనిలో నెనరును నొక్కివక్కాణించి శౌతికశాస్త్రజ్ఞులవలె ప్రజల నందరను ఒప్పించజాలరు. ఎవరిమనస్సునకు ఏవిధానము తృప్తికరమో, వారు దానిని ఆమోదించెదరు. ప్రైవేట్ లకు సమాధానములు ఊహాజన్యములేగాని యింద్రియాతీతము లగుటచే పరిశోధనలుచేసి, ప్రత్యక్ష ప్రమాణములమీద నాధారపడ నేరవు. మన ఆర్యమతములో ఈవిషయములో అనేకమతగ్రంథములు వెలువడినవి. వానిలో ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీతలు ముఖ్యములు. వీనిలో ప్రతిపాదించబడిన జ్ఞాన, భక్తి, కర్మ, ధ్యాన యోగము లన్నియు మోక్షసాధనము లనియు, జన్మరాహిత్యము కలుగజేయునననియు, నైతికధర్మములకు పునాదులనియు, అధికారానధికారములను బట్టి వైవిధానములలో దేనినైనను మానవులు అనుసరించవచ్చుననియు మన మెంచవచ్చును. ఇట్టి వేదాంతము ఏసంఘమును బాధించదు. ఈవిషయములలో ఏయిద్దరుమనుష్యులకైనను అభిప్రాయభేదము లుండితీరినను, సర్వమానవ సౌభ్రాత్రమనకు, అవి యూహాజన్యములని యెంచినంతకాలము ఆటంక మెన్నటికి ఉండదు.

౨. పురాణకథలు

ప్రతిజాతిలోను, వారి పూర్వులలో గొప్పరాజులు, గురువులు, బలశాలురు, ధీమంతులు మొదలగువారిని కొంతకాల మైనతరువాత దైవస్వరూపులుగ నెంచి వారిని పూజించుటకు మొనరిడి, తన దైనమనియు, అన్యదైవ మనియు తమలో తామే తారతమ్య మెంచి వాద తర్కములు చేసి యీశాతులు ఒండొరులమీద ద్వేషభావ మూనెదరు. పూర్వులకు ప్రతిమలను నిర్మించి, వారికి సుఖ్యోపురములు కట్టి వారి నారాధింతురు. వారికి దుస్తులు, నగలు ఆయాశాతులవారివే ధరింపజేయుదురు. వీరికి భార్యలు, పిడ్డలు మొదలగువారిని అంటగట్టుదురు. వారినిగురించి అనేక కల్ల బొల్లికథల నల్లెదరు. వారికి అమానుషక్రియల నాహోపింతురు. వీరు చేసిన కార్యములు అతిశయోక్తులతో వర్ణింపబడుచుండును. ఇట్టివే మన పురాణేతిహాసములు. ఇట్టివానితోనే ప్రతిజాతిలోని మతగ్రంథములు నిండియున్నవి. మాధులకొరకు సదుద్దేశ్యముతోనే యివి మొదలు వ్రాయబడియుండునుగాని, యివి క్రమక్రమముగా మానవకోటికి హానికలిగించినవి. వీనిలో నిజముగా జరిగిన చరిత్రవిషయములను, నీతిధర్మములను క్రోడీ

కరించి సామాన్యమానవులు విడదీసి నమ్ముట మిగుల కష్టము. గ్రంథ మంతయు పవిత్రమైన మతగ్రంథమని బోధించుచున్నంతవరకు దానిలో ఏమి వ్రాసినను, తప్పక విశ్వసించవలసియుండును. ఎది సరి కాదన్నను గ్రంథమున కంశకు లోపము రాకతప్పదు. మన రామకృష్ణా ద్యవతారములు మహమ్మదు, క్రైస్తు, బుద్ధుడు మొదలగువారు కొన్ని విషయములలో మనకు ఆదర్శప్రాయులగు మానవులనియు, వారికి కూడ చావుపుట్టుక లుండెననియు మనము నమ్మవలసియుండును. ఇట్లుగాక దురహంకారదుర్భిమానములతో ఆయాజాతుల షేషము కొరకుమాత్రమే ఆదిదేవుడు ఈరూపముల నెత్తెనని యెంచుచుతేనే అన్యోన్య విమర్శనలకు ఇట్టివారి చరిత్రలు లోనుగావలసి వచ్చినది.

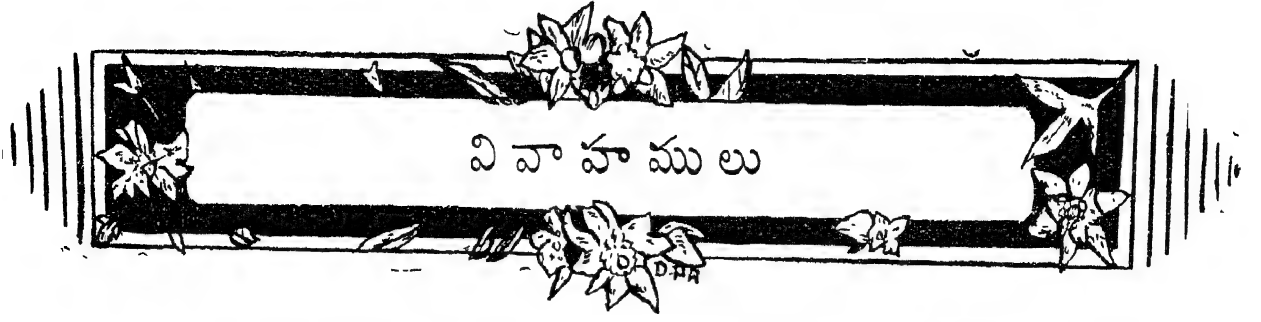
3. కర్మకాండ

ప్రతిమతములోను హేతుపూర్వకముగాని కొన్నితంతులు, పూజలు, ఆచారములు, నమ్మకములు మొదలైనవి చేరియుండును. మతగురువులు, పురోహితులు, ఆచార్య పురుషులు వీనిని తమజీవనో పాధికిని, తమతోపాటు మరికొందరి జీవనోపాధికిని అమితముగ పెంచి నారు. మన హిందువులలో మంత్రతంత్రములు, బ్రాహ్మణములు, సంహితలు, స్మృతులు మొదలగునవి యీకర్మకలాపమును అతి క్లిష్టముగ చేసి, మనలను బానిసలుగ జేసివైచినవి. మన వర్ణాశ్రమ ధర్మము లనునవి వీనిలో నొకభాగమే. నిరలంకృతమైన ఆర్యమతము మొదట వేదములలో ప్రతిపాదించబడినది. తరువాత క్రమక్రమముగా బ్రాహ్మణ మత ము నునది దాని నుండి యుచ్ఛించి, పటాభోప మకు కర్మకాండలతో నిండిపోయినది. పైగ్రంథములలో వ్రాసిన విషయము లన్నియు వేదములనుండియే గైకొనబడెననియు, మనకు వేదార్థపూస్యములు తెలియక యిట్టి విపరీతవాదములు చేయుచున్నా మనియు, ఈ గ్రంథములలోని విషయముల నన్నిటిని మనము శిరసా వహించి, తూచాతప్పక అనుసరించవలెననియు సనాతనధర్మపరాయ ణులమని చెప్పుకొనేవారు వాదించుచుగదురు. తెల్లవార లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండువరకు మానవుడు చేయు పనులన్నిటికిని నిబం ధన లేర్పరచి, వాని యుల్లంఘనలకు నానావిధ ప్రాయశ్చిత్తముల నేర్పరచిరి. వీనిలో కొన్ని అంతశ్శుభి, బాహ్యశుచుల కుపయోగిం చినను మొత్తము మీద అనవసరముగ కాళ్లుచేతులు కట్టివేసి, మన స్వాంతంత్ర్యముల నరికట్టి వాని కుల్లంఘించినవారికి నరకబాధల, ప్రాయశ్చిత్తముల నేర్పాటుచేసినవి. క్రైస్తవమతములో, యేసుక్రీస్తును నమ్మనివారు శాశ్వతనరకబాధల ననుభవించకతప్పదని వ్రాయ బడినది. ఇట్టి క్రూరమైన దండనను ప్రతిపాదించిన మతమును పరమ దయాళుడు, సర్వశక్తుడు అగు ఈశ్వరుడు సృజించియుండడని యితర మతస్థులేకాక, క్రైస్తవులలోనే యింగితజ్ఞానముగలవారందరు తోసి వేయుచున్నారు. ప్రపంచములో ఇతరమతములలోకంటె అనేక

రెట్లు కీచ్ఛికర్మకాండ మనమతములో ప్రవేశపెట్టబడి, మనభరత వర్షము కర్మభూమియని వాడబడ వొచ్చెను. ఈవిరుగును మనలో ననేకులు గౌరవముగానే చూచుకొను చుండుదు.

ఈకర్మకాండ క్రమముగా శిశువై, సంపదేని టొల్లవలె పటుత్వము లేకపోయినను ఇంకను ప్రజలలో నామమాత్రముగ వ్యాపించియున్నది. సేతిబీరకాయలవంటి మన సనాతనధర్మవాదులు, పూర్వాచార పరాయణులు వీనిని ఎప్పటికిని నిలబెట్టవలెనని విశ్వ ప్రయత్నములు చేయుచుండుట చూడగా, వీరిమీద కోపముకంటె జాలియే మనకు కలుగుచుండును. వీరి దుర్బలమైన కోపము, దురహం కార దుర్భిమానములు మనకు నవ్వుపుట్టించును. ఇప్పుడు నిలిచియున్న యీస్వల్పబ్రాహ్మణ కర్మకాండకూడ కొనయూపిరితో నున్నది. దీనికి తలయు, తోకయు లేక సహేతువులవిగాన నాధారపడక, యిది యెంతకాలము జీవింపగలదు? పూర్వమునుండియు మన హిందువుల లోని వివిధసాంప్రదాయికులు, ఈక్లిష్టమైన కర్మకాండ నిబంధనల నుల్లంఘించుచుండినట్లు స్పష్టమే. మన యాచారములలో వేదకాలము నుండి యెట్టిమార్పులు జరుగుచుండెనో, కన్నులుపెట్టి గ్రంథములను చూడక యీసనాతన ధర్మవాదులు చేయు చర్చలు, వాదనలు ఎవరు లక్ష్యము చేయుదురు?

కాబట్టి మన హైందవమతములోవలెనే ప్రపంచములోని యితరమతములు కూడ పూర్ణముగ విమర్శించబడుచు మూఢవిశ్వాస ములు, నిరర్థకమగు కర్మకలాపములు త్యజింపబడు చున్నవి. అన్ని మతములు నీతికి ప్రధానస్థానము నిచ్చుచున్నవి. నీతిగరపని మతము నశించి తీరుగుగుస నీతియే మతము లన్నిటికిని పునాది. ఇది మాన వుల అనుభవములను బట్టి వికాసము నొందుచున్నది. ఇదితప్ప మత ములలో తక్కిన దంతయు, ఆసత్యములతో కూడుకొని యుండుట చేతనే వీనిలో దేనినికూడ, పక్షపాతబుద్ధితో దేవుడు ఒకసంఘము నకు మాత్రము సృజించినాడనిగాని, ఆయాసంఘములు ఒండొంటితో జగడవాడుటకు వివిధమతములు ఆయన వారిలో నెలకొల్పెననిగాని యెన్నటికిని మనము నమ్మజాలము. స్వగర్మావలంబనమే శ్రేయము, పరధర్మావలంబనము భయావహము అనుసూత్రము ఆయామత గురు వుల కల్పితము. ఎవరును ప్రత్యేకమతమును అవలంబించ నక్కరలేదు. తన కిట్టి విషయములలో సంపూర్ణ వ్యక్తి స్వాంతంత్ర్యముల నిచ్చు సంఘములో చేరుట కిచ్చగించుట తప్పుకాదు. వేదాంతమార్గము నను సరించువారి షోక్షమున కది అడ్డుతగులదు, కావున పైనవ్రాసిన మూడు విషయములలో రెండవదియు, మూడవదియు మానవసౌభ్రాత్ర మునకు అడ్డుతగులకుండ మనము చేయుచుండవలెను. విమర్శనచేసి నానావిధములైన మూఢవిశ్వాసములను, ఆచారములను సామాన్యజనుల చేత త్యజింపజేయుట విద్యాధికుల విధియని మనవిచేయు చున్నాను.

అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు

సర్వదేశములందును గుణములవలనను, పనులవలనను జూచినచో నాలుగుకులములును సంకరవర్ణములతోఁ గూడ కన్పట్టుచునేయున్నవి. ఇట్టి నాలుగుతెగలును సలక్షణముగ లేనినాఁ డాదేశము యోగక్షేమములులేని దగుచుండును. ప్రస్తుత మొకదృష్టితోఁ జూచిన భరతఖండమున బ్రహ్మక్షత్రవర్ణములు నశించినవేమో అని పించుచున్నది. తగిన భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యముల కాట పట్టలై బ్రహ్మవర్చససంపన్నులు, శాపానుగ్రహసంపన్నులు నగుచు లోకనియంతలనఁదగు సాధువు లరుదగుచున్నారు. శౌర్యనిధులై, మానధనులై, అప్రతిమ ప్రతాపవరశులై “హతోవా ప్రాప్స్యసి స్వర్గం, జిత్వావా భోక్త్యసే మహీమ్” అనెడి యుపదేశమున కర్హులగు వీరులుగూడ చాలతక్కువయనుట సత్యదూరముకాదు. ఇట్లుకాక యీనాలుగుతెగలను తమ తమ పనులను యధావిధిగ నెఱవేర్చుకొనుచున్న దేశములే ప్రపంచమునెల్ల తమ సామ్రాజ్యమువశమున నిల్చుకొఁగలవగుచున్నవి. కావున చాతుర్వర్ణ్యము లోకరక్షణార్థము భగవంతునిచే సృజింపఁబడినదను మనువచనము ఆలోచనలేనిదికాదని యీషధర్మతయం దనుకోవచ్చును.

పూర్వాచారపరాయణులకును, సవీనసంస్కారప్రియులకును బైవిషయమున వివాద ముండదుగాని యీచాతుర్వర్ణ్యము పుట్టుకతో వచ్చునదియని ప్రాచీ

నాచారపరాయణులును, వారివారి పనులనుబట్టియు, గుణములనుబట్టియు నేర్పడునని నవీనసంస్కర్తలును తలంచుచున్నారు. ఇం దేషధర్మత ముంచిదో కొంత విచారణ చేయఁదగియున్నది. ప్రస్తుతకాలస్థితినిబట్టి చూచిన నవీనసంస్కర్తలనుకొనినట్లు గుణక్రియలనుబట్టి చాతుర్వర్ణ్యనిర్ధారణ యుండుటే యుక్తమని తోచెడిని. ఈషధర్మతలో సజ్జనులకు గౌరవము లేకుండుటయు, దుర్జనులకు గౌరవ మేర్పడుటయు తగ్గును రాజశాసనముతో నావశ్యకత లేకుండ పదుగురుచేరిన సభలలో నైకమత్యము చెడకుండ హిందూమతముకూడ సర్వమతము తోపాటు ఆమోదింపఁబడునదియగుటయు, నానాటికి సంఖ్య తగ్గి పోవుటయేకాని హెచ్చుట లేకపోవుటనెడి యిప్పటివారనుకొనెడి హిందూమతములోని లోపముకూడ చాలవఱకు నశించును. అన్నిమతములతోపాటు హిందూమత ధర్మములనుసైత మితరులకు బోధించి యితరమతముల వారిని హిందూమతములోనికి క్రైస్తవులు మొదలగువారివలె కలుపుకొనుచున్నచో హిందూమతముప్రజల సంఖ్యకూడ నానాటికి హెచ్చి జనసంఖ్యనుబట్టి మతమునకు గౌరవమునిచ్చెడి సభలలో హిందూమతముకూడ నొకప్పు డగ్రస్థానము నందవచ్చును. మతధర్మాచరణ మనునది సర్వమతములలోవలెనే కలికల్మషములోమునిఁగి నామమాత్రావశిష్ట మగుచున్నను క్రైస్తవమత మిప్పుడు పలుదేశములలో నధికసంఖ్యాకులచే నవలంబింపఁబడుచున్నకతమున ధనవినియోగముచేత నది యగుచున్న

దను దృష్టిని నుఱచి కొందఱు క్రైస్తవమతము ప్రస్తుత కాలమున పెద్దవ్యాప్తిలో నున్నదనుకొనుట లేదా?

పుట్టుకతో వర్ణమును నిర్ణయించుపద్ధతి నిరంకుశ ప్రభుత్వముచే నిర్బంధవలసినదేకాని యేకాంగ్రెసులో నిన్నుజాతివా రందఱును మేము కొద్దికులములలోఁ బుట్టి నారముకాన మే మున్నతస్థానములను మనస్ఫూర్తిగ వదలి సంతతము నీచాతీనీచజీవనములతోఁ బుత్రపౌత్ర పారంపర్యముగాఁ గాలము గడపుదుమని యంగీకరింతుమా? కావున సంఘము కలసి యైకమత్యముతోఁ దీర్మానించు కొనెడి సమరసరీతికిఁ బూర్వాచారపరాయణులు శ్లోకములను నమ్మి యొప్పుకొనెడి పుట్టుకతోవచ్చెడి చాతుర్యర్థ్యము అనుకూల మెప్పటికిని కానేరదు.

కాని ఒకటికిలదు. బ్రహ్మత్వము, తౌత్రము మున్నగునవి యాయాకులముల వారి కేకాక లాతికులముల వారి కసాధ్యములైనపు డొకరు చెప్పకయే యెల్లరును పుట్టుకతోఁ గులముల నొప్పుకొందురు. అట్లునుకొనుటకు బ్రహ్మత్వముమాటయేమోకాని తౌత్రము శూద్రులగు ప్రభువుల నెందఱు నాశ్రయించియుండలేదు? ప్రతాప రుద్రుఁ డవక్రవిక్రమమున భూమండల మేలలేదా? ఎందఱు వెలమలు, ఎందఱు కమ్మలు, ఎందఱు రెడ్లు, పల్లవులు, చాళుక్యులుమొదలగువా రెందఱు సార్వభౌము లనిపించుకోలేదు? ఇప్పటి మనచక్రవర్తులు-సూర్యుండస్తమింపని భూమి నేలువారు- ఏసూర్యవంశము రాజులు? సూర్యవంశము, చంద్రవంశము అని తమ వంశవృక్షముల నచ్చొత్తించుకొనువా రెందఱు పల్లెలలో నామరూపములులేక కృషీవలు లగుచుండలేదు? కాన యేవిధమునఁ జూచినను బూర్వాచారపరాయణుల కులనియతి యుక్తి కాఁగుటలేదు.

ఇది యిట్లుండ నవీనసంస్కర్త లనుకొను కులనియతిలోఁగూడ దీర్ఘదృష్టితోఁ జూచిన గొప్పలోపము కన్పట్టి మనలను పూర్వాచారపరాయణులవలనికి నెట్లు

చున్నది. శూరుఁడై పుట్టినవాఁడెల్ల తృప్తియుఁడనియు, సాధువయినవాఁడైన బ్రాహ్మణుఁడనియు వ్యవహరించు కొనుచుంటి మనుఁడు. ఇట్లుండ నొకకాలమున దైవిక మైన యీ యుత్పత్తిక్రమమున నొక్కొక్క కులము పూర్తిగ నంతరింపవచ్చును. ప్రకృతిఁగణామమున వచ్చెడి గుణములు గిరిగీచినట్లు సరిగ వచ్చునని యెవఁడు చెప్పఁ గలఁడు? ఒకప్పుడు జలమయమయినది మఱొకపుడు స్థలమగుచున్నది. ఒకప్పుడు మిట్టయిన దొకప్పుడు సముద్రమైపోవుచున్నది. వర్ణముల యుత్పత్తి మననశమున నున్ననాఁడు వాని దోహదములను సరిగఁ జేసికొని యేతెగకును లోపము వాటిల్లకుండఁ జేసికొనఁగలము. అట్లుకానినాఁడు గ్రుడ్డివానిచేతితాయి. ఏకుల మెప్పుడు సుతిమించునో! అందఱు దాస్యమున కర్హులైనను, అందఱుం గేవలశూరులైనను దేశమున కధోగతియే. కాలప్రవాహమునఁ జెడిపోయిన దేశములకును, నిరంతర దాస్యసముద్రమున నోలలాడుచుండు దేశములకును ఇట్టి పరిస్థితియే చూచుకోవలెను. ఏదోవర్ణము పూర్తిగ నశించినపుడు దేశమునకు కుంటితన మేర్పడును. అట్టి దేశమును మంచివర్ణధర్మములు గల దేశము లాక్రమించుకొనును; అథవా నశింపఁజేయును.

ఈవిమర్శముమీఁద మన కేమి తేలినది? వర్ణముల యుత్పత్తి మనవశముననుండెడి విధి - యేకైవ. నుండిన నావిధి మన యోగక్షేమములకు ముఖ్యసాధనము; నాలుగుకొలములును సమానముగఁ బుట్టుచుండు నట్లు మనము మన దేశములను నడిపించుకొనుచుంటి మేని లాతివారు చెనకలేని శౌర్యము గలిగి పరుల భేదోపాయములకు లొంగిపోని విజ్ఞాననిధుల కాశ్రయమై యితరులు కనుపింపఁజేయు బోగముమెఱపులకు లొంగిపోయి యిల్లుగుల్ల ఒడలుగుల్ల గఁజేసికొననీయని శిల్పసంపద కాట పట్టలగు పనివాండ్ర కాస్పదమై కృషివాణిజ్యశిల్పాది నానావిధకళాసంపాదనచతురలోకమై మనదేశము మనల నోమఁగలదు.

ఇట్టివిధికిఁ బూర్వాచారవరు లాదరించు జన్మ చాతుర్వర్ణ్యధర్మని జ్ఞేష్వ స్మృతులలోనే కొంత సూచన గన్పట్టెడి. శ్రుతిస్మృతులు బ్రాహ్మణునకు బ్రాహ్మణుడే పుట్టిననియు, శూద్రునకు శూద్రుడే పుట్టిననియు నిట్టి సిద్ధాంతమును బునాదిగఁజేసికొని ధర్మోపన్యాసములను గావించుచున్నవి. అది యిప్పటి మన యనుభవమునకు విరుద్ధముగ నుండుటంబట్టి యామాటను ద్రోసిపుచ్చి మనయనుభవమును బరస్కరించికొని మనము మాటాడు చున్నాము. బ్రాహ్మణునకుఁ బుట్టినవాఁడు శూద్రస్వభావముతోఁ బుట్టుటయు, శూద్రునకుఁ బుట్టినవాఁడు బ్రాహ్మణ స్వభావముతోఁ బుట్టుటయు మనకుఁ బైనచెప్పిన స్మృతి ధర్మముల బునాదిని గానరానిచ్చుటలేదు. ఏవర్ణస్థునకుఁ బుట్టినవాని కావర్ణ స్వభావము సాజను గ నుండుననియు, నది సంస్కారములు కొన్నిచేయుటచేతఁ బైకివచ్చుననియు మనుస్మృతి మొదలగు ధర్మశాస్త్రములు చెప్పెడిని.

“జన్మనా అనువృత్తమపి బ్రాహ్మణ్యం సంస్కారై స్సంస్కీరియతే-మహాయజ్ఞైశ్చ యజ్ఞైశ్చ బ్రహ్మీయం క్రియతే తనుః”

ఏ స్వభావముగలవానికి ఆస్వభావముగలవాఁడే పుట్టుట ప్రకృతిసిద్ధమై యున్నచో నావధితిమీఁద మన మెట్లుకూలములను సమానముగ దేశమున నిల్పుకొనుటకు స్వతంత్రుల మగుదుము. అట్టి స్వాతంత్ర్యమునకు మూల కారణములు వివాహములుగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

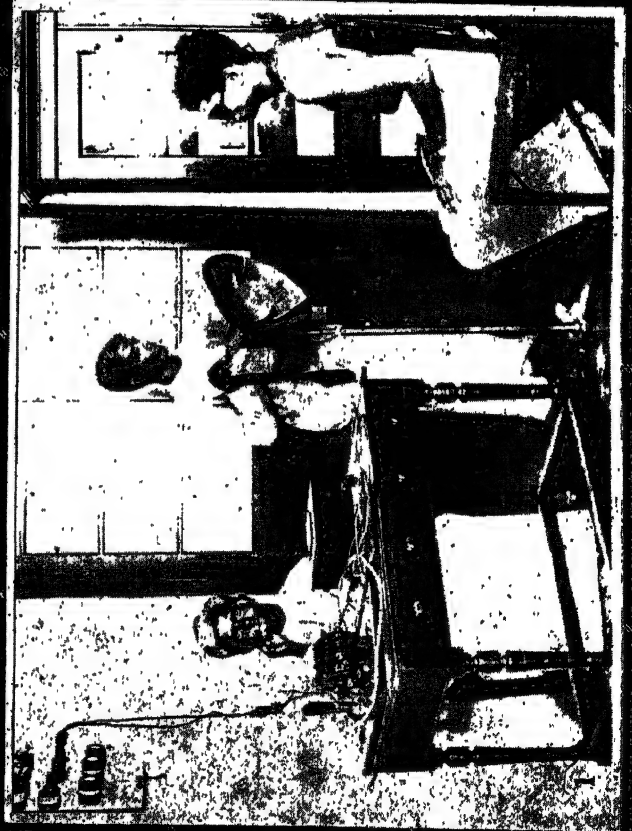
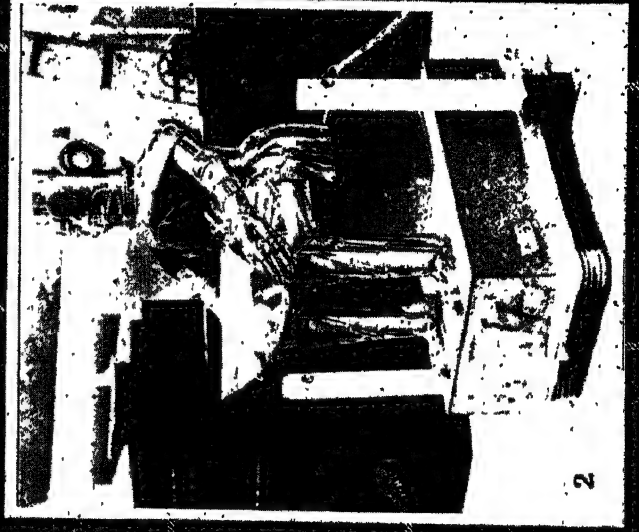
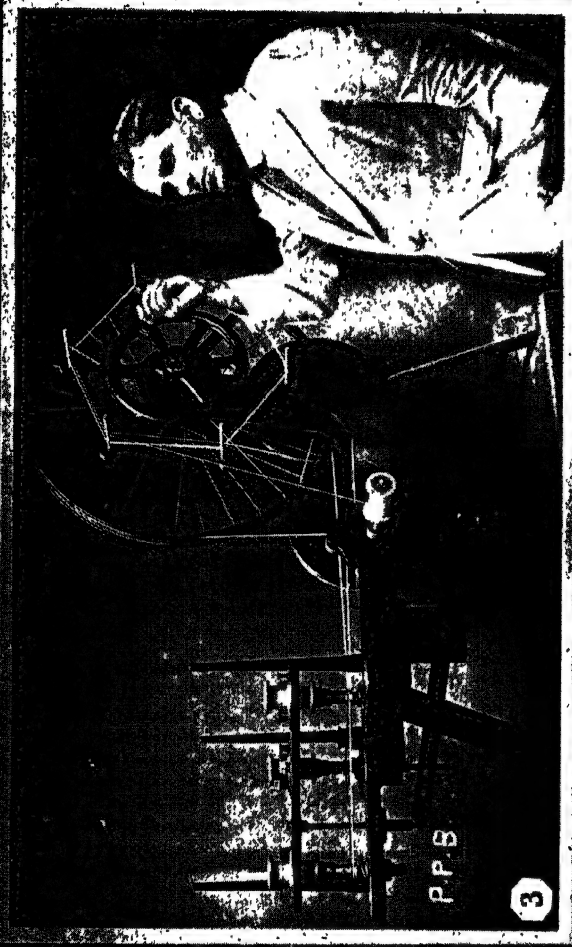
వివాహము లిప్పుడు కట్నముల నాసించియు, ఉద్యోగముల నపేక్షించియు, విశ్వర్యములను కాంక్షించియు స్వేచ్ఛగా గృహస్థులచే జరుపుకొఁబడుచున్నవి. జ్యోతిశ్శాస్త్రమున వధూవరులనుగూర్చి నిర్ణయించు పట్టన కూటములు, పొంతనములు మొదలగు వధూ

వరుల పరీక్షకుఁ బనికివచ్చు విధులు కన్పట్టుచున్నవి. అవి వధూవరులు పుట్టినకాలములనుబట్టి నిర్ధారణచేయఁబడు నవియై యున్నవి. ఒక్కొక్కనక్షత్రమునఁ బుట్టిన వధు వొక్కొక్కనక్షత్రమునఁ బుట్టిన వరునకు సమకూరెనేని వారి మనసులు కలిసిపోయి యట్టి మంచిదాంపత్యము సత్సంతానమునకు హేతువగునని యాశాస్త్రముయొక్క యాశయము.

ఇంకను వాత్సయనసూత్రములు మున్నగు కామశాస్త్రగ్రంథములు స్త్రీపురుషులకుఁ గొన్ని జాతులఁ జెప్పి యాజాతులకు గుర్తులను జూపించి యనుకూలతా ప్రతికూలతలను ఆజాతులలోఁ బరస్పరము నిరూపించి అనుకూల జాతిస్త్రీపురుషులు దంపతులై రేని మనసులు గలిసిపోయినట్టి యాదంపతులకు సత్సంతానము గల్గునని చెప్పుచున్నవి. సత్సంతానగుణములలో తలిదండ్రుల యొక్కయు, వారి వంశములయొక్కయు స్వభావములు చెక్కినట్లుండుట యొకటి.

ఇట్లే వైద్యశాస్త్రాదులందును గొన్ని వధూవరుల పరిశీలనవిధులు గలవు. వివాహహోమములలో హృదయ సంసర్గవిధు లుండుటయే దంపతుల మనసులు కలియుట సత్సంతానకారణమని తెల్పెడిని.

కాన వివాహముల నాలోచించుకొనువారు వధూ వరుల యోగ్యతల నిట్లు శాస్త్రీయముగా నిర్ధారణచేసి పెండ్లిండ్లు చేసికొందురేని ఏకులమువారి కాకులము స్వభావములుగల సత్సంతానమే కల్గి శాశ్వతముగ విజ్ఞానులును, శూరులును, కృషివాణిజ్యధురంధరులును, ఈమూఁడుశాఖలలోఁజక్కఁగ సర్వీసుచేయఁగలవారును, నానావిధశిల్పకలాప్రవీణులును గల్గియుండ దేశము సంపన్నమై సుఖితుముగ నొప్పురు.

1. 12-వ బ్రాహ్మణేతర సమ్మేళనము, తంజావూరు; 2. భారతదేశ వాణిజ్యసంఘసమావేశము,

ఖు రా న్

ఉమర్ ఆలీషాగారు

ఖురాను * ఇస్లాము మతమును కాపాడుచు నీశ్వరవత్తమహాగ్రంథము. ఇది క్రీస్తుశకము ౬౧౦ ఫిబ్రవరి ౨౨-వ తేదీ ప్రాంతమున జబ్రీల్ (Gabril) వలన శ్రీమహమ్మదువారికి నూత్తములుగ నరబ్బీభాషలో వివరణనారంభించినది. కాని బహుకాలమువఱకు కది వ్రాత కుపక్రమింపబడలేదు.

నూరతుల్ బకర్-అలీఫ్, లాం, మీం, జాలకల్ కితాబలార్జై బఫీహ, హుదక్, విత్ ముత్తఫీనల్లజీన.

అనగా అకార, లకార, మకారాత్మకమైన యీగ్రంథము నిస్సందేహముగ ముముక్షువులకు ధర్మమార్గ మగపర్చుచున్నది అని ప్రారంభింపబడినది.

మఱియు కడపట

నూ. అల్ యశామ, అక్ మత్ తొ, లకుందీనకుం

వ, అమంతొ అలై కుం న్యామతి

వ, కజియత్ లకుముత్ ఇస్లామదీనక్

అనగా ఇస్లాము మతధర్మము అమృతోపముగ ముగించితిమి అని ముగింపబడినది.

మహమ్మదువారు

ఈముక్కు వ్రాసిన యనంతరము మహమ్మదువారు ౧౨ దినములకన్న నెక్కుడు జీవించలేదు. దీనినిబట్టి యూహింప నీపురాణపురుషుని యవతరణము, ఖురాను పవిత్ర గీతాగానము లోకకల్యాణార్థము ముక్తకంఠముతో, బాడిపాడి ఆమధురసుధారససంతత ధారాస్రవంతి మానవదగ్ధస్వాంత శూన్యక్షేత్రములకుఁ బాటించి ప్రశాంతదివ్యకేదారము లుప్పటిల్ల నేయుటకేయని తెలియుచున్నది. వీరి నిర్వాణము క్రీస్తుశకము ౬౩౨ సం. జూన్ ౧౨-వ తేదీన అనగా క్రీస్తుశకము ౫౭౦ సం. ౨౨ తేదీ ఏప్రియల్ మాసము ఉషాకాలము మేవలగ్నము ౩౧ ఘడియ ౨౦ నిమిషములకు జన్మించి క్రీస్తుశకము ౬౧౦ సం. ఫిబ్రవరి ౨౨-వ తేదీన ప్రవక్త

(మతాచార్యసీతము) పద మలంకరించి మొత్తము ౨౨౩౩౦ దినముల ౬ గంటలు జీవించెనని యర్థము.

ఈఖురాను పూర్తియగుటకు దాదాపు పదేండ్లు పట్టినది. ఇది యవతరించునప్పుడు మహమ్మదువారికి ప్రపంచసామాన్యమానవవ్యక్తి బాటుగా మాటి భావాతీతమైన నిర్వికల్పనమాధియందు మనస్సులయమై తేజస్సుతోఁ గూడినప్పు డయాచితముగ గంగోత్తుంగ తరంగమాలికా పరంపరలవలె వాయువేగముగ వెలువడుచుండెను. అవి సమీపమునందున్న శిష్యులు వ్రాసికొనుచుండిరి. మహమ్మదువారికి చదువురాదు. అనగా అక్షరసాంకేతికమైన చదువు చదవలేదని యర్థము. కాని “తలబుత్ ఇల్లఫరీజతుక్ ఒముస్లమిక్ ఒముస్లమతిక్ ఇతాకానబిచ్చిక్” అనగా విద్య, స్వదేశమున లేకున్నను చీనాది పరదేశములకైనఁ బోయి ప్రతివ్యక్తియు విధిగ నభ్యసించు నేను కాసింపుచున్నానని ప్రబోధించెను.

భాష

ఈ ఖురానునకు అరబ్బీభాషా కవిత్వ సంప్రదాయము లంతగా లేకున్నను కొన్ని నియమము లాఫక్కిని అగుపడుచున్నవి. కాని విశేషముగ ఋగ్వేద స్వామాధర్వణ వేదముల ఛందస్సులు, ఆపోకడలు తూచినట్లు సరిపోవుచున్నవి. కావుననే నాటి కోవిదకోటిమేటి కిరీటాధిపతుల సమక్షమున నగ్నిపరీక్షఁ జేసి యిది యథార్థముగ నీశ్వరవాణియేయని యేకగ్రీవముగ నంగీకరించి యిస్లాము మతదీక్షాదత్తులై ప్రచారము సాగించినారు. ఈవిషయముకు చర్చ ‘ఖురా’నను శీర్షికక్రింద భారతి మొదటి సంచికలో నేను విపులముగ వ్రాసియున్నాడను.

మఱియు ఈఖురానునందలి యరబ్బీభాష మిక్కిలి స్వచ్ఛముగను, వ్యాకరణబద్ధముగను (ఫసాహత్ బలాగత్) ధ్వని వ్యంగ్యాది లక్షణ లక్షితముగను నై యున్నది. ఇందు ముప్పది మండలములు, ౧౧౪ నూత్తములు, ౬౦౯౨ ఋక్కులును, ౩౨౧౨౬౭౦ అక్కరములును గలవు.

* ఇస్లాము మతమునకు పాశ్చాత్యులు మహమ్మదీయమనిపేరిడిరి. ఇది యిస్లామునకు నింద్యమైన పేరు. ఇస్లామునఁగా నీశ్వరభక్తి కర్మము.

హిజరత్ (వలస)

ఈఖురాను గీతాగానము మిగుల మనోహరమై, శ్రావ్యమై దిగంతములు మార్మోయ నారంభించినది. విన్న మానవహృదయములే కాక పాషాణములు నైత మార్మోభూతములై కరగి కంపింప మొదలుపెట్టినవి. ఎక్కడఁ జూచినను, నేదేశమున విన్నను, ఏమూల కేగినను ఈ ప్రసంగములే, యీ ప్రచారములే దృగ్గోచరములై మిన్నులు ముట్టుచుండెను.

అందుచే నువ్వెత్తుగ నుప్పైన వచ్చిపడినవారింబోలె ప్రకారాంతర సిద్ధాంతములచే బాధపడు మతమతాంతర ప్రత్యర్థుల గుండెలలో రాయివడిన ట్లయినది. అదివఱకు నిట్టి పరమపవిత్రకౌచ శీలాత్మకమైన ఏకేశ్వరారాధన మతప్రవిప్లవ లోకమునం దెచ్చటను గావింపఁబడియుండలేదు. దానివలన మహమ్మదుప్రవక్త కెన్నో యిక్కట్లులు వచ్చినవి. ప్రతిపక్షులు మహమ్మదువారిని వాదమున నోడింపనోపక చంపివేయవలయునని యత్నించిరి.

ఇట్లే యేసుక్రీస్తును యూధులు చంపివేసిరి. అట్టి యగచాటే మహమ్మదువారి కానన్న మైనది. కాని మహమ్మదువారు దేహభీమాన మునకుఁ బోయి శాత్రువులచేఁ జంపఁబడుటకం టె యెటులో తప్పించు కొనిపోయి యీశ్వరనియుక్తధర్మ సందేశము (ఖురాన్) లోక మాశాంతముగఁ జాటి శత్రుగర్భనిర్భేదము గావించుట సమంజసమని తన జన్మభూమియగు మక్కా విడిచి మదీనాకు వెడలిపోయెను. ఈవలసపోవుటకే హిజరీయని పేరు చరిత్రలయందు పేర్కొనఁ బడినది. ఇది క్రీస్తుశకము ౬౨౨-వ సంవత్సరమున జరిగినది.

ఈశ్వరవాణి

ఈఖురాను ఈశ్వరదత్తగ్రంథ మనుటలో దీనికన్నమున్న మతగ్రంథముల కిట్టి గుణవిశేషములు ప్రతిపాదించుట స్రావికమై యున్నట్లు లీప్రపంచమతప్రచారకుల జీవితచరిత్ర లెన్నో యెలుంగు రాలుపడ నుద్ఘోషించుచున్నవి. చూడుడు—

నేటి కాటువేలేండ్లకుఁ బూర్వమున్న ఋగ్వేదము మున్నగు వేదచతుష్టయము రచించిన మధుశ్చందనుడు * విశ్వామిత్రభృగ్వంగి రసాది ఋషుల పేర్లు స్పష్టముగ నూక్తాదిని వ్రాయఁబడియున్నను బ్రహ్మముఖగహ్వరమునుండి యూడిపడినట్లు వాకొనుచున్నారు.

సాంఖ్యమతస్థాపకుడైన కపిలండు గీతలు వాకొన్న శ్రీ కృష్ణుడు అహింసను బోధించిన బుద్ధుడు ఈశ్వరావతారములని నుడువుచున్నారు.

* మధుశ్చందనుడు ఋగ్వేదమున మొదటిసూక్తము వ్రాసిన విశ్వామిత్రుని పుత్రుడు.

† తౌరేత్. ‡ జబ్బూర్. ♦ ఇంజీత్-ఇవి ప్రస్తుతమగుపదమున్న గ్రంథములేనా? ఖురానులో ఈశ్వరుడు రచించితినిని చెప్పినవి. లేక వేదములా? ఈవిషయముగు చర్చ పూర్వము ఔరంగజేబు అన్నదారాషికో తన ఖురానువాఖ్యానమున వాసి యున్నాడు. చూడు. భారతి మొదటిసంచిక.

ఇట్లే పాశ్చాత్యులలో తౌరేత్ † మోసేవ్రాసిన యూధ గ్రంథము (Old testament) ఈశ్వరదత్తమన్నారు. అంతకుఁ బూర్వము జబ్బూర్ ‡ సామవేదమువంటి గానగ్రంథము అబ్రహాము వలనఁ బూరింపఁబడినది. అట్లే ఏసుక్రీస్తు మరణానంతరము యూహా, లూకా మున్నగు పన్నిద్దరు శిష్యులవలన వ్రాయఁబడిన ఇంజీత్ ♦ తైబిలు (Bible) దేవుడు పంపిన పాత్రములని కంకోక్తిగఁ జెప్పు చున్నారు. ఈవాదమున కేమర్థ మున్నదో తెలియును గాని మోసే యనంతర మొక మోసఁగాడు

సామరీన్

సామరీనని ప్రసిద్ధికి వచ్చెను. ఈతనిపేరు విశేషముగ ఆర బ్బీపారసీభాషా వాఙ్మయమున మహామాయావియని వంచకుల సందర్భమున నుదాహరింపఁబడుచుండును.

ఈతడు గొప్ప తార్కికుడు; విద్యత్రవంచము నోడించి తనపేర నొక మతము స్థాపించెను. అది ప్రజల కుద్బోధించుతరి నెవ్వరును విశ్వసించరైరి. అదియేమాఅని యాలోచించి యొక గొప్ప దర్శనగ్రంథము వ్రాసి చొరరాని కారణము జూచి యొక బాడిద చెట్టు దొలిచి యందుంచి మూసివేసెను. అది కొన్నాళ్లకుఁ గండ తోడిగినది. ఆచెట్టుక్రింద తనయింటఁ బుట్టిన లేగదూడకు మేతవేయు నలవాటుచేసెను. అది కన్నెవిప్పగనే పరుగునఁ బోయి ఆబాడిద చెట్టుక్రింద నిలిచెడిది. ఇట్లుండ

సామరీ ప్రజలను పిలిచి,

“ఓ ప్రజలారా? ఏల నామత మవలంబించరు?” అని ప్రశ్నించెను.

వారు “ఈశ్వరుడు నీకేమైనఁ బుస్తక మిచ్చినాడా?” అని యడిగినారు.

“నానోకే పుస్తకము.”

“అది మేము బిష్పకొము.”

“సరే, మీ కేలాంటి పుస్తకము కావలెను?”

“దేవదత్తగ్రంథము కావలెను.”

“అలాగే తే దేవుడు సర్వాంతర్యామి; మానవ హృదయ ములలోనే గాదు, స చ రా చ ర భూ త కో టి లో ను నిమిషి యున్నాడు. చూడుడు—మీ రడిగిన ప్రశ్నకు నే నిష్పదే

ఖురాన్

ఉమర్ అలీషాగారు

ఖురాను * ఇస్లాము మతమును శాసించు నీశ్వరవత్తమహాగ్రంథము. ఇది క్రీస్తుశకము ౬౧౦ ఫిబ్రవరి ౨౨-వ తేదీ ప్రాంతమున జబ్రీల్ (Gabril) వలన శ్రీమహమ్మదువారికి నూక్తములుగ నరబ్బీభాషలో విసంబడనారంభించినది. కాని బహుకాలమువఱ కది వ్రాత కృపక్రమింపబడలేదు.

నూరతుల్ బకర్-అలీఫ్, లాం, మీం, బాలకల్ కితాబలై బ ఫీహ, హుదకో, విత్ ముత్తఫీనల్ల జీన.

అనఁగా అకార, లకార, మకారాత్మకమైన యీగ్రంథము నిస్సందేహముగ ముముక్షువులకు ధర్మమార్గ మగపర్చుచున్నది అని ప్రారంభింపబడినది. మఱియు కడపట

నూ. అల్ యోమ, అక్ మత్ తో, లకుందీనకుం

వ, అమంతో అలై కుం న్యామతి

వ, కజియతో లకుముల్ ఇస్లామదీనకో

అనఁగా ఇస్లాము మతధర్మము అమృతోపముగ ముగించితిమి అని ముగింపబడినది.

మహమ్మదువారు

ఈబుక్కు వ్రాసిన యనంతరము మహమ్మదువారు ౧౭ దినములకన్న నెక్కుడు జీవించలేదు. దీనినిబట్టి యూహింప నీపురాణపురుషుని యవతరణము, ఖురాను పవిత్ర గీతాగానము లోకకల్యాణార్థము ముక్తకంఠముతో బాడిపాడి ఆమధురసుధారససంతత ధారాస్రవంతి మానవదగ్ధస్వాంత శూన్యక్షేత్రములకు బాటించి ప్రశాంతదవ్యకేదారము లుప్పతిల్ల నేయుటకేయని తెలియుచున్నది. వీరి నిర్యాణము క్రీస్తుశకము ౬౩౨ సం. జూన్ ౧౨-వ తేదీని అనఁగా క్రీస్తుశకము ౫౩౦ సం. ౨౨ తేదీ ఏప్రియల్ మాసము ఉమాకాలము మేవలగ్నము ౩౧ ఘడియ ౨౦ నిమిషములకు జరిగించి క్రీస్తుశకము ౬౧౦ సం. ఫిబ్రవరి ౨౨-వ తేదీని ప్రవక్త

(మతాచార్యశీతము) పద ములకరించి మొత్తము ౨౨౩౩౦ దినముల ౬ గంటలు జీవించెనని యర్థము.

ఈఖురాను పూర్తియగుటకు దాదాపు పదేండ్లు పట్టినది. ఇది యవతరించునప్పుడు మహమ్మదువారికి ప్రపంచసామాన్యమానవవ్యక్తి బాటుగా మాటి భావాతీతమైన నిర్వికల్పసమాధియందు మనస్సు లయమై తేజస్సుతోఁ గూడినప్పు డయాచితముగ గంగోత్తంగ తరంగ మాలికా పరంపరలవలె వాయువేగముగ వెలువడుచుండెను. అవి సమీపమునందున్న శిష్యులు వ్రాసికొనుచుండిరి. మహమ్మదువారికి చదువురాదు. అనఁగా అక్షరసాంకేతికమైన చదువు చదవలేదని యర్థము. కాని “తలబుల్ ఇల్మఫరీజతుక్ ఒముస్ల మిక్ ఒ ముస్ల మతిక్ ఐతాకానబిచ్చిక్” అనఁగా విద్య, స్వదేశమున లేకున్నను చీనాది పరదేశములకైన బోయి ప్రతివ్యక్తియు విధిగ నభ్యసించు నేను శాసించుచున్నానని ప్రబోధించెను.

భాష

ఈ ఖురానునకు అరబ్బీభాషా కవిత్వ సంప్రదాయము లంతగా లేకున్నను కొన్ని నియమము లాఫక్కిని అగుపడుచున్నవి. కాని విశేషముగ ఋగ్వేదా స్సామాధర్వణ వేదముల ఛందస్సులు, ఆపో కడలు తూచినట్లు సరిపోవుచున్నవి. కావుననే నాటి కోవిదకోటిమేటి కిరీటాధిపతుల సమక్షమున నగ్నిపరీక్ష కేసి యిది యధార్థముగ నీశ్వరవాణియేయని యేకగ్రీవముగ నంగీకరించి యిస్లాము మతదీక్షా దక్షులై ప్రచారము సాగించినారు. ఈవిషయమును చర్చి ఖురానను శీర్షికక్రింద భారతి మొదటి సంచికలో నేను విపులముగ వ్రాసియున్నాడను.

మఱియు ఈఖురానునందలి యరబ్బీభాష మిక్కిలి స్వచ్ఛము గను, వ్యాకరణబద్ధముగను (ఫసాహత్ బలాగత్) ధ్వని వ్యంగ్యాది లక్షణ లక్షితముగను నైయున్నది. ఇందు ముప్పది మండలములు, ౧౧౪ నూక్తములు, ౬౦౯౨ బుక్కులును, ౩౨౧౨౬౭౦ అక్షరములు గలవు.

* ఇస్లాము మతమునకు పాశ్చాత్యులు మహమ్మదీయమనిపేరిడిరి. ఇది యిస్లామునకు నింద్యమైన పేరు. ఇస్లామునఁగా నీశ్వరభక్తి కర్థము.

వ్యాఖ్యానములు

ఈ ఖురానునకు వేనవేలు వ్యాఖ్యానములు వ్రాయబడినవి. ఇంకను వ్రాయుచునే యున్నారగుగాని యేచియును సమగ్రమైనదిగ లేదు. వేదమునకు విద్యారణ్యవ్యాఖ్యానము గలదు. అట్టి ఘక్కిని సాధీ గజాలీ మున్నగు ఆరబ్బిభాషాపండితులు సంస్కృతముగూడ నేర్చి వ్యాఖ్యానములు వ్రాసినారు గాని ఆధ్యాత్మికములైన కొన్ని యర్థము లన్వయింపబడవి వా రా సముద్రమును తరింపలేక పోయినారు.

ఇట్లని భారత దేశపరిపాలకుడైన అగ్బరు చక్రవర్తి ౧౫౮౫-వ సంవత్సర ప్రాంతమునఁ దన యాస్థాన కవియగు పైజీ చేత తొలుత సంస్కృతములోని భారత రామాయణములను పారసీపద్యకావ్యము లుగ వ్రాయించి తరువాత ఖురానునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాయించి నాడు.

పైజీ పండితవరేణ్యుడు. ఈతఁ డీ ఖురానువ్యాఖ్యాన మందరవలె చేయక పారసీలీషిలోఁ గల ౩౦ అక్షరములలో చుక్కలులేని పదునొకండక్కరములలోని మూడు వాక్యామ్న యముల నేకరించి బ్రహ్మాండమైన ఖురానువ్యాఖ్యానము సమగ్ర ముగ వ్రాసి ముగించి అది అగ్బరున కంకితముచేసినాడు. అది మానవ సామాన్యమైన పనిగాదని, దివ్యులైనను దీని నిలుల ముగింపఁ జాలరని నాటి విద్వాంసులు పొగడినారు.

అప్పుడు భారతీయవేదపండితులు వచ్చి, “వైశంపాయనుడను ఋషి కేందరో శిష్యులుండిరి. వారిలో యజ్ఞవల్క్యుడను వానిపై వైశంపాయనునకుఁ గోపమువచ్చి ‘నాయెద్ద నేర్చికొన్న యజుర్వేదము నాకిచ్చినేయు’మని యడిగినాడు. యజ్ఞవల్క్యుఁ డదివిని చింతించి తన తపశ్శక్తిచే దానిని పాయసముగఁ గ్రక్కివేసినాడు. అమహాపదార్థమును వైశంపాయనుఁడు మిగిలిన తన శిష్యులను తిత్తిరి పత్తులై భుజింపవలసినదని చెప్పినాడు. వారట్లు భుజించినారు. అట్లు భుజించినవారందఱకు యజుర్వేదము వచ్చినది. తిరిగి యజ్ఞవల్క్యుఁడు సూర్య సుపాసింపఁగా నతఁడు గుఱ్ఱమై వచ్చి యజ్ఞవల్క్యునకు వాజపేయమును యజుర్వేదము నేర్పినాడని, అదియే శుక్ల యజుస్సని, వైశంపాయన శిష్యులు తిత్తిరిపత్తులయం దక్షాన రూపమున గ్రహించి నందున కృష్ణయజు నైనదని వ్రాసినారు. ఇట్టి పరమాద్భుతభావా తీతాధ్యాత్మిక శక్తులు ఖురానున నున్నవా?” అని యడిగిరి.

అప్పు డాతని యాస్థానముననున్న విద్వాంసుడు మాలీష్ మదీక్ కబీర్* అను ఋషి ఖురాను చేతఁబట్టి పెద్ద అగ్నిగుం

డమునఁ బ్రవేశించి మూడుదినము లహోరాత్రము లందుండి మండిపోక సజీవుడై లేచివచ్చి యిది ఖురాను మహామహిమ విశేషమని, యిట్టి చెన్నియో యీఖురాను నాశ్రయించినవారికి సాధ్యమగునని చెప్పి యెప్పించెను.

అప్పుడు వేదపండితులు ఖురానును సంస్కృతముగావించి వేద స్వరము ఛందము (అనుష్టుపు) లో వచ్చునట్లుజేసి దానికి అల్లోపనిష త్తని పేరిడినారు. అదిచూచి అగ్బరు బ్రహ్మాండపవిత్రునాడు. ఆఅల్లో పనిష త్తిప్పటికిని గలదు.

నూరయెఘాతిహ—ఇది ఖురాను మొదటి నూ క్తము.

అల్ హందొలిల్లా హైరబ్బిల్ ఆలమిన్

అజ్జహమా నిజ్జహీమ్. మావికెయోమిద్దీన్

ఇయ్యాకనా ఆబుదొవయియ్యాక నస్తయిన్

యెహదనస్సిరాతల్ ముస్తఫీము

సిరాతల్ల జీన అన అంత అవేహింగై గిల్

మగజాచె అవేహింవలజ్జాలీన్.

దీని సంస్కృతము—

“నమోస్తు తే జగన్నాథ త్వా మహం శరణం గతః,

లోకనాథాయ దేవాయ దయాదాక్షిణ్యమూర్తయే.

ధర్మనిర్ణయకాలేన తుభ్యం ధర్మాధికారిణే,

నేవే త్వామేవ యాచేచ త్వామేవ శరణం ప్రభో.

గత్వా యేన సుమార్గేణ లభంతే సజ్జనా వరాః,

న గత్వా యేన మార్గేణ దుర్జనా యాంతి దుర్గతిమ్,

తేనైవాపి సుమార్గేణ నేతు మర్హసి మాం ప్రభో.”

ఇట్లే తక్కినవి యెఱుంగవలయును.

ఈ ఖురాను మానవజీవితమునకుఁ గావలసిన సమస్తాధ్యాత్మిక భౌతిక ప్రతిపత్తిని సమగ్రముగా నొక్కచోట నేకరించి గొప్పపరి వర్తనము దెచ్చిపెట్టినది. నేటి కగత్యమని లోక మనుకొనుచున్న మతరాజకీయ సంస్కారము లన్నియు నాఁడే యందు చేయబడి యాచరణమునఁ బెట్టబడినవి. ఆస్తిలో మాతునకు భాగము, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము, విడియాకు లిచ్చుపద్ధతి, సర్వమానవ సౌభ్రాత్రము మున్నగునెల్ల మహాత్తరవిషయములు కూలంకషముగ నెఱకొల్పబడి నవి. నేడితరులవలె వానిని మహమ్మదీయులు సంస్కరించుకొన నక్కఱలేదు. మఱియు మహమ్మదువా రెప్పుడును మాయయనునది యెఱుంగరు. భారతీయులలోను, తదితరులలోను పెద్దపెద్ద మత

*. ఈమదీక్ కబీర్ మాపూర్వప్రవీతామహుడు. ఈసంతతివారు ఔరంగజేబు సర్మస్తహుసేనీని నరికించినప్పు డాంధ్రదేశము వచ్చి విడిసినారు.

కర్తలు అనగా రామానుజాచార్యులవంటి వైష్ణవమతస్థాపకులైనతము శైవపూజారులకు లంచమునిచ్చి శ్రీరంగము మున్నగు దేవాలయముల కడ విష్ణువు మహామహిమ స్వరూప సంపన్నుడని పంజెములువేసి శివలింగములకు విభూతి తుడిపించి యూర్ధ్వపుండ్రములు పెట్టించి శైవసిద్ధాంతముల భంగపుచ్చి మతప్రచారము చేసిన ట్లగపడుచున్నది. అందుచే నాతఁ డాదినాలలోఁ గొన్నేండ్లు మైసూరులోఁ దాఁగొన వలసినస్థితి వచ్చినది. ఇట్లే పెక్కు లున్నవి. కాని ఖురా నిట్టి ప్రచారములను కంఠోక్తిగా ఖండించుచునే ప్రారంభింపఁ బడినది.

ఈఖురానున కిప్పటి కెవరును నిజమైన టీకాతాత్పర్యములు వ్రాయలేదు. కావున దీనియధార్థము ప్రపంచకమునకు గోచరమగుట లేదు. ఇది పరివర్తకులు పురాణమువలె వ్రాయుచున్నారు. ఇది గొప్ప ప్రమాదము. దీనిసరియైన యర్థమే లోకమునకు నివేదించిన మహమ్మదీయ మతముపైఁ గల ప్రమాదము లంతరించుననుట నిస్సంశయము. నేను దీనికి 3 వేల పేజీలలో ప్రతిపదార్థ వ్యాఖ్యానము వ్రాసి నాఁడనుకాని నేటివఱ కది ముద్రింపఁబడలేదు.

మాయూరి స్వాములవారు

పట్టుపురుగు పాట

శ్లోపాలెం కుటుంబశాస్త్రి గారు బి. ఏ.

పట్టుతీసే విధము తెలియండి
ప్రజలార మీ రా
పథముపట్టిన లాభమగునండీ. (పల్లవి)

మల్బరీ యాకులను మేపిరి
పట్టుపురుగుల కింతవఱకును
మనకు సామాన్యముగ నయ్యవి
యెట్టిచోటులనేని దొరకవు
ఇపుడు క్రొత్తది సులభపద్ధతి
యేర్పడినదట-పట్టుపురుగులు
ఆముదపుటాకులను దినునట
అమలులో పెట్టండి దీనిని. పట్టు.

జీవహింసను జేసి పురుగుల
చిత్రపథగావించి పట్టును
తీసి నేసిన బట్టలనెగా
వేసికొనినా మిన్నినాళ్లును
పురువుగతికిని జాలిజెందము
పురు గసహ్యమటంచు దలచము
మురియుచుందుము పట్టుబట్టల
మెఱపుమెత్తందనములను గని. పట్టు.

నేటినుండియు ప్రాతపద్ధతి
నీటిలోపల కలిపివేయుడి
మేటియగు సీక్రొత్తఫక్కిని
నాటజేయుడి దేశమంతయు
ఆముదపుటాకులను దినుచును
హాయిగా నీపురుగు పెరుగును
గూడుకట్టినపిదప సీతా
కోక చిలుకై యెగిరిపోవును. పట్టు.

గూటిచుట్టును గలుగు పట్టును
తాటమున దారముగ దీయుడు
కూటికే లేనట్టివారికి
కూలితెచ్చెడి బ్రతుకులెఱ విది
కోటిగల ధనవంతులకు సి
ల్కులను గూర్చెడి సాధనం బిది

నాటుపద్ధతి యీపరిశ్రమ
నాటవలెను స్వదేశమందున. పట్టు.

ఆముదపు విత్తులను వాడుచు
ఆకులను వినియోగపఱచము
లేతయాకుల గొడ్ల కుంగిడి
భీతిచేతను మేతవేయము
పారవై చెడుదాని వాడిన
పట్టుపురుగుల పెంచవచ్చును
పల్లెలందున నీప్రచారము
బాగుగా సాగించవలయును. పట్టు.

ఒక్కయెకరపుటాకు మేపిన
నొక్కమణుగును పట్టుపెట్టును
ఎక్కసంబుగ నూరురూపా
యిలకు నెక్కువధరను దెచ్చును
పట్టుకై మన మితర దేశాల్
పట్టుకొన నవసరము పోవును
మన స్వదేశపు దీపరిశ్రమ
యనుచు నెఱుగుట ముఖ్యధర్మము. పట్టు.

మనప్రభుత్వమువారుకూడను
మాతృభావము జూపుచుండిరి
ఈ పరిశ్రమయందు, కనుక నె
యీపనిని వ్యాపనముజేయగ
నుంచి రుద్యోగులను కొందఱ
నూళ్ల లోపల తిరుగుటకునై
పాలకుల దీవనల నియ్యది
బడసెగావున భయములే దిట. పట్టు.

వృద్ధిలోనికి దేవలయు సీ
వృత్తి దేశమునందు నంతట
ఉచితశిక్షణ నొందు యువకుల
కూత యొసగుచు సేవగొనుచును
ధనముగల సహకారసంస్థలు
స్థానపాలక సంఘములును
డబ్బుముందుగ కర్చుపెట్టిన
దారిజూపినవార లగుదురు. పట్టు.

భారతీయ రాగపద్ధతి

వింజమూరి వరాహనరసింహాచార్యులుగారు

ఇదివరలో భారతీయరాగపద్ధతిగూర్చి కొంత చెప్పమ వడ్డ మస్యమగాంధార గ్రామములను గూర్చియు, మూర్ఛనలను గూర్చియు, తానములు, స్వరసాధారణ శుద్ధమిశ్రజాతులు ఇత్యాద్యం శముల గూర్చియు జప్పించియుంటిమి. * భరతశార్ఙ్గజననామామా త్యాది వాగ్గేయులు వైయంశములగూర్చి చెప్పిన సంగతులు వారి భావములు గూర్చి ఎంచునపుడు మనము గ్రహింపవలసిన విధము, అందులకు కారణములును కొంత వివరించియుంటిమి. మిగుల ప్రాచీన కాలమునాటి గ్రామరాగపద్ధతి, తదనుసరణీయములగు మూర్ఛనలు, జాతులు మున్నగున వెరుగుటకు, సాడుటకు కొన్ని శతాబ్దములు గడిచిన యీకాలమున గుప్తర మగుచుండునను నాని స్వభావము గూర్చి తెలిసికొనుటకు వీలు లేకపోలేదు అట్లయ్యు నాధునిక గ్రంథములలో కొన్నిట వైయంశములు తప్పుగ చెప్పబడి యుండునందునను, ప్రతి సంగీతజ్ఞుడు ముఖ్యముగా నీసంగతులు తెలిసియుంట యావశ్యకముగు టచేతను, అప్పుడే సేమ గానము నేమబడు రాగములు సుభోధకము లగుటవలనను ఇప్పుడు కృత్యముగ గ్రామరాగపద్ధతి, మేళపద్ధతి, మేళ ప్రస్తారపద్ధతి మున్నగువాని చరిత్ర తెలిపెదను.

భరతాది వాగ్గేయుల యభిమతము ననుసరించిన రాగపద్ధతి నెరుగుటకు బ్రయత్నించునప్పుడు ఇదివరలో చెప్పిన గ్రామరాగ కాలము, మేళరాగకాలము, మేళప్రస్తార కాలము ఇట్లు మాడుకాల ములను గుర్తింపవలసిన యావశ్యకత కలదు. ఈపద్ధతులు కృత్యముగ గడచిన ఉగాది సంచికయందు వివరించియుంటిని. ఇప్పుడు కర్ణాటక గానమున వాడబడు మేళప్రస్తారపద్ధతి క్రీ. వె. ౧౫౫౦-వ సంవత్సరము ప్రాంతము అనగా పదునారవ శతాబ్దము మధ్యనుండియు నమలునం దుండిన మేళపద్ధతి ననుసరించినదేయని తెలియును. మేళపద్ధతి యందు అన్ని స్వరములును క్రమముగ ప్రస్తారముచేయబడియుండ లేమి అనంతరము రఘునాథరాయలు, వెంకటమఱి మున్నగు వాగ్గేయులు ప్రకృతి, వికృతి ప్రస్తార క్రమము (Per- mutation) ననుసరించి డెబ్బది రెండు మేళములు ఏర్పరచి వినుతి కెక్కిరి. ఈమేళ ప్రస్తారపద్ధతి మేళపద్ధతికన్న వత్సమగునది యగు

టచే నిటీవలి సంగీతజ్ఞులు సదరు ప్రస్తారపద్ధతి ననుసరించుచుండిరి. ఉత్తరదేశమున రాగరాగిణి పద్ధతిమాడ నంత సుకరముకాని హేతు వుచే కాబోలు, కొందరు ఔత్తరాహసంగీతవేత్తలు ఎక్. వి. భాత్కండే, మహమ్మదు ఖరీము మున్నగువారు తమ రాగము లను మేళముల చొప్పున ఏర్పరచి 'ధర్' నామమున వ్యవహ రించుకొనుచున్నారు. ప్రధమమునుండియు నీదేశమునరాగ పద్ధతి యమలునం దుండినట్లు విదితము. పాశ్చాత్యదేశములందు పూర్వ మెట్లున్నను ఇప్పుడు సేర్పు సాంపులతో గూర్చబడిన స్వర మూర్ఛనలచే నలరారు గానముమాత్రము ప్రాముఖ్యము జెంది యున్నది. భారతీయగానమున నిట్టి యింపుసాంపు స్వరమూర్ఛన లతో గూడిన రాగములు కానకుండము. కాని ప్రథమమునుండియు మనవారు రాగములు అనురాగవంతములుగ నుండుటకు బ్రయత్నించికే కాని చెవికి, అందుచే మెదడునకు బనికల్పించునట్టివిగ నుండునట్లు చేయుట కుమ్మక్తులు కాలేదనునది తద్ధ్యము. స్వరముల నన్నిటి క్రమముగ జేర్చి జాతులు, పీనినుండి గ్రహింపదగు రాగములు-ఇట్లు మనవారు నిర్మించుతరి పాశ్చాత్యులు వాదిసంవాదిపద్ధతి ననుసరించు స్వరములను మూర్ఛనలందు చేర్చి సాంపుగ వెలయుచుటలో ప్రాము ఖ్యమును వడసెరనునది తెలియుదుము. భారతీయరాగపద్ధతియందట్టి సాంపు పెంపులతో గల మూర్ఛనలను లేకపోలేదనునదియు రాగముల నెంచునప్పుడు తెలియగలము.

గ్రహస్వరముమార్పు

ఇదివరలో వడ్డమధ్యమ గ్రామములనుండి కలిగిన మూర్ఛనలు, జాతులు, ఆయామూర్ఛన లేక జాతియొక్క నామస్వరము ననుసరించి యుండినట్లును, అందుచే బ్రతిజాతియొక్క నామస్వరము గ్రహ స్వరమై జాతిరాగము ననుసరించి మారుచుండెననియును జెప్పియుం టిని. ప్రతిజాతిరాగమును గ్రహస్వరముమార్పువలన పాడబడుటచే నిది సుకరము కాదనునది పూర్వకాలమునను గ్రహింపబడియుంట విదితము. ఈసంగతి భరతశార్ఙ్గజననామామాత్యాదీ వేత్తలను గ్రహించి యుండినట్లు తెల్లము. గ్రహస్వరమును మార్చుటకుమారుగ స్వరములకు

* మాడు-ఆంధ్రప్రతిక ఆంగీరస సర్. రఘు ఉగాది సంచిక, పుటలు ౨౮౫-౨౮౬.

ఉత్కర్షాపకర్షణములను గూర్చి పాడుట సుకరమని యెంచియే భరతుడు 'స్వరసాధారణ'ను చేర్చినట్లయ్యును, శార్ఙ్గదేవుడు వికృత స్వరముల జెప్పుటయు పట్టించెను. ఈవిధమున నాలోచనలకు లోనైన వారు జాతిరాగముల ననుసరించి మారుచుండిన నామస్వరమును ఒక్కశ్రుతి (Drone) కనువగునట్లు జేయుటకు వలయు సాధనముల నారయుటకు బ్రయత్నించి రందుము. వీరు చెప్పిన వడ్డగ్రామాశ్రితములగు దయావతి, నిషాది, వడ్డి, అర్హ భిజాతులు మారుచుండిన నామ స్వరము (గ్రహస్వరము) వలన కలిగినవయ్యు శుద్ధదైవత (త్రిశ్రుతి దైవత)మునకు శ్రుతి జేయబడిన తంత్రీయందును, మధ్యమగ్రామాశ్రితములగు గాంధారి, మధ్యమ, పంచమజాతులును, వానివాని నామ స్వరము ననుసరించునవయ్యు శుద్ధఋషభ (త్రిశ్రుతి ఋషభము) మునకు శ్రుతి జేయబడిన తంత్రీయందును పాడుటకు వలనుపడునట్లు పూర్వపు వాగ్దేయ లెంచిరి. గ్రామరాగకాలమున శుద్ధదైవతమును, దీనికి మధ్యమవ్యత్యాసమున గల శుద్ధఋషభమును పలుకు తంత్రీశ్రుతి వలన నాయాజాతులు పాడబడినట్లు గ్రహింతుము. ఇట్లు శుద్ధజాతుల నామస్వరము 'ద' శ్రుతికైనను లేక 'రి' శ్రుతికైనను అనువగునట్లు ఎంచబడుటచే ప్రతిశుద్ధజాతియు పాడునప్పుడు తంత్రులను మార్చనవసరము లేకుండెను. ఇట్లు శ్రుతిజేయబడిన దైవతతంత్రీయందు వడ్డము ఆరు శ్రుతుల వ్యత్యాసము కలిగినదగుటచే నిది వడ్డ మనబరగె ననియు గొందరు చెప్పుదురు.

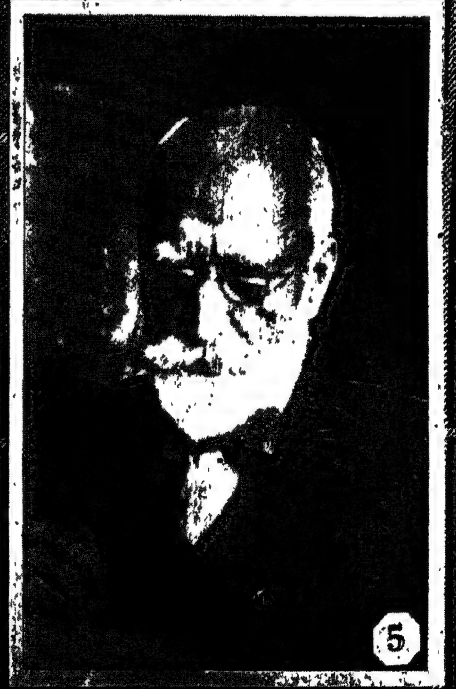
శ్రుతి (Drone):—గ్రామరాగ కాలమున మారుచుండిన గ్రహస్వరము లేక నామస్వరము ననుసరించి యుండిన జాతిరాగములను గ్రహస్వరముమార్పుతో పాడుట సుకరము కాకపోవుటను గ్రహించి అద్దాని ఒకశ్రుతి కనువగునట్లు ఒనర్చుటకు బ్రయత్నములుచేసి 'స్వర సాధారణ' చేర్చియు, వికృతముల గూర్చియు జాతులను ప్రవిధమున శ్రుతితంత్రులందు పాడుటకు దారిని కల్పించిన శార్ఙ్గదేవాది వాగ్దేయములు అనంతరమువారికి మార్గదర్శకు లైరి. రాగములందు వికృత స్వరములను జేర్చుటచే గ్రహస్వరము మార్పువలన కలుగు జాతులు సుకరముగ విస్పష్టము నేయవచ్చునని తెలిసికొనిన శార్ఙ్గదేవుడు కృతకృత్యుడాయెను. ఈపద్ధతి అనంతరము ప్రబలిన ఉత్తరమందలి రాగరాగిణి పద్ధతియందును, దక్షిణమందలి మేళములు, మరి మేళప్రస్తారపద్ధతియందును కందుము. శుద్ధస్వరములు, వికృతస్వరములు రెంటిని చేర్చి ఏర్పరుపబడిన యీ విధములగు రాగముల గ్రహస్వరము మార్పబడకయే అవి పాడబడుట కందుము. ఈరాగముల కన్నిటికి వడ్డమే గ్రహస్వరముగ నిప్పు డెంచబడుచున్నదని తెలిసియుంటిని. పూర్వము శుద్ధదైవతము, దీనికి మధ్యమవ్యత్యాసమునగల శుద్ధఋషభము చొప్పున మేళవింపబడిన తంత్రుల శ్రుతిపై రాగములు పాడబడినట్లు ఇంత

దనుక ఎంచితిమి. ఇప్పు డట్లుకాక వడ్డక పంచమములు లేక మధ్యమములు చొప్పున మేళవింపబడిన శ్రుతులపై రాగములు పాడబడుచుండుట విదితము. ఇప్పటి వడ్డమధ్యమములు పూర్వము దైవత ఋషభముల స్థానముల నాక్రమించియుండనోవు. ఎట్లయినను ఇప్పటి రాగములు ప్రకృతి వికృతిస్వర మూలకములు కావున నవియన్నియు వడ్డగ్రహస్వరమునే కలిగియున్నవని మనవారు చెప్పనది సవ్యముగనే యున్నది. ఆయా రాగములందలి ప్రకృతి వికృతి స్వరములు తెలిసినంతనే మనవా రిప్పుడు గ్రహస్వరము నారయకయే పాడగలుగుచున్నారనునదియు మరువకూడదు.

రాగముల త్రయోదశలక్షణము

పూర్వోక్త జాతిరాగములు గ్రహస్వరము లేక నామస్వరముచే నెట్లు సువ్యక్త మగుచున్నదియు తెలిసియుంటిమి. ఇప్పుడును అయ్యవి విస్పష్టములుగ నుండలేదు. వడ్డమధ్యమ గ్రామములు రెంటియందును ఆయానామ స్వరమూలకములగు మూర్చ్ఛనలు, జాతిరాగములు వీని యందలి స్వరముల పరస్పర సంబంధము శ్రుతుల సంఖ్యచొప్పున ఎంచి క్రిందటి ఉగాది సంచికయందు చెప్పియుంటిని. అందలి పథకము * ను తిలకించిన ఆయాజాతి ఏయేశ్రుతుల సంజాతమున స్వరములవలన ఏర్పడుచున్నదో తెలియగలము. అనగా ఆయాజాతియందు శుద్ధస్వరములకు భిన్నమైన ఏయేయంతరముగల వికృతస్వరములవలన నేర్పడుచున్నదియు గనుగొనగలము. కాని ఆయాజాతిరాగ మిప్పుడెల్ల సుకరముగ పాడుటకు ఇంకను పెక్కు అంశములు తెలియవచ్చినగాని వలనుపడుట లేదనునది పూర్వమేమి, ఇప్పుడేమి గ్రహింపబడుచున్నది. జాతిరాగముయొక్క గ్రహస్వరము లేక ప్రకృతాది స్వరభేదము తెలిసినంత మాత్రమున నవి పాడుట కెట్లు వలను కాకుండునో యట్లే ఇప్పటి రాగములును, వీనియందలి స్వరభేదములును తెలిసినంతనే పాడుటకు వీలులేకుంట గమనింపబడెను. అందుచే భరతాదిపూర్వవాగ్దేయములసహితము తమ జాతిరాగములు విస్పష్టము లగుటకు అవి కొన్ని లక్షణములచే గూడియుంటును తెలుపుచునే యుండిరి. ఈయంశమును అనంతరము రామామాత్యుడు, సోమనార్యుడు, వెంకటమఖిమున్నగు శాస్త్రజ్ఞులును గ్రహించి రాగములు విస్పష్ట మగుటకు కొన్ని లక్షణములు వారినారికి తోచినచొప్పున చెప్పుచుండిరి. ఇందును సంగీతమునందలి తదితరాంశములందువలె వీనియందును భిన్నాభిప్రాయములను చూతుము. శార్ఙ్గదేవుడు తనకాలమునాటి రాగములు పదుమూడు లక్షణములు కలిగియున్నవని యెంచినాడు. కాని భరతముని పదిలక్షణములే చేర్చినియుండెను. అనంతరము పుండరీకవితుడు నాల్గులక్షణములే ముఖ్యములని గ్రహించియుండెను. కాని సోమనార్యుడు, వెంకటమఖి, తులజేంద్రుడు మున్నగు దక్షిణదేశపు

* చూడు, పథకము ౪, అంగీరస ఉగాదిసంచిక, పుట. ౨౪౪.

(20) 1. అఖిలభారతాయుర్వేదమహాసభాధ్యక్షులు, ఎ. లక్ష్మీపతిగారు ; 2. అఖిలభారతాయుర్వేదమహాసభ (లక్నో) అధ్యక్షులు, యం. ఆర్. నాయుడుగారు ; 3. మైసూరుభీష్ములు, వేంకటకృష్ణయ్యగారు ; 4. కొచ్చిను కొత్తమహారాజు ; 5. డొరాబ్, జె. తాతాగారు.

1. అలహాబాదు అఖిలపక్షైకమత్య మహాసభ - ఆళ్వారుమహారాజు, మాలవ్యాగారు, ఇతరులును;
2. ఇండియా లీగుసభ్యులకు మదరాసులో స్వాగతము.

శాస్త్రజ్ఞులును, దామోదరుడు, అహోబిలుడు మున్నగు జ్యోతిర్మఠాని శాస్త్ర వేత్తలును పదిలక్షణములు గ్రహింప వీలగునని యెంచి వారి వారి మతముల జెప్పియుండిరి. శార్దూలదేవుడు చెప్పిన ౧౩ లక్షణము లిట్లున్నవి—౧. గ్రహ, ౨. అంశ, ౩. తార, ౪. మంద్ర, ౫. న్యాయ, ౬. అపన్యాయ, ౭. సన్యాయ, ౮. విన్యాయ, ౯. బహుత్వ, ౧౦. అల్పత్వ, ౧౧. అంతర్భాగ, ౧౨. షాడవ, ౧౩. జ్యోతిషములు.

“గ్రహాంశతార మంద్రాశ్చ న్యాయసన్యాయకౌ తథా,
అపి సన్యాసవిన్యాసౌ బహుత్వం చాల్పతా తథా.

ఏతాన్యస్తరమగ్రేణ సహ లక్ష్మణీ జాతిషు,
షాడవౌడవి తే క్వాపీత్యేని మాహు స్త్రయోదశః.”

—సంగీతరత్నాకరము.

కాని భరతుని కాలమున సన్యాసవిన్యాసాంతర మగ్గలక్షణము లు గ్రహింపబడలేదని ఇతడు చెప్పిన సదిలక్షణములవలన తెలియుదుము. భరతుని దశవిధలక్షణము లిట్లున్నవి.—

“గ్రహాంశ తారమంద్రాశ్చ న్యాయసన్యాసవివచ,
అల్పత్వంచ బహుత్వంచ షాడవౌడవి తే తథా.”

—భరతనాట్యశాస్త్రము.

రాగవిన్యాసమున రాగవర్ధని ముగిసినవెనుక గల్గు విదారియందలి స్వరసముదాయమున వినాదివ్యతిరీక్త మగు సన్యాస విన్యాసములును, అందంగు రక్తికారకు చేర్చబడునట్టి అంతర్భాగస్వరమును భరతుని కాలము (క్రీ. పూ. ౪-వ శతాబ్దము) న కానమనియు, ననంతరము కొంతకాలమునకు వాని యావశ్యకత గ్రహింపబడుటచే గాబోలు, అవి రాగములందు చేర్చబడి శార్దూలదేవాది శాస్త్రవేత్తలచే రాగలక్షణమున జేర్చొనబడెననియు యెరియుదుము. కాని శార్దూలదేవుడు పైన చెప్పిన ౧౩ లక్షణములందును కొన్ని రాగవిభాగములను నూచించుచుంటచే నవి యనంతరము శాస్త్రవేత్తలు వెంకటమఖి మున్నగువారు రాగలక్షణములుగ సంగీకరింపలేదని విదితమగుచున్నది. ఇట్లు షాడవౌడవలక్షణము రాగవిభాగమును నూచించుచున్నది. భాషాంగరాగములందు అంతరమార్గ స్వరము గ్రువమగుచున్నది. ఇందుచే నీమూడును రాగవిభాగములకు కారణమగుచున్నవి. వెంకటమఖి యీమాడు లక్షణములను వైకారణముచే కాబోలు, తన దశవిధలక్షణములందు చేర్చి చెప్పలేదు. భరతునకు స్ఫురించని సన్యాసవిన్యాసలక్షణములు వెంకటమఖి గ్రహించి చెప్పినాడు. వీరిరువురు దశలక్షణములు మాత్రము పేర్కొనినవారయ్యు భిన్న మతములనే వెలయించిరి. వెంకటమఖి తాను భరతముని ప్రోక్తమునే యనుసరించినట్లు ఘనము. జేష్ఠ కొనినాడు. కాని ఇతడు అనుసరించినది భరతుని మతము ననుసరించిన ‘దశ’ అను సంఖ్యయే. వెంకటమఖి చెప్పిన దశలక్షణము లిట్లున్నవి.—

“లక్షణాని దశోక్తాని లక్ష్యేనే తావ దాదితః,
గ్రహాంశౌ మంద్రతారాశ్చ న్యాయసన్యాసకౌ తథా.

అపి సన్యాసవిన్యాసౌ బహుత్వం చాల్పతా తథా,
లక్షణాని దశైతాని రాగాణాం మనయోఽబ్రువన్.”

—చతుర్దండిప్రకాశిక.

వెంకటమఖిమతమును అనుకరించిన చులజేంద్రుడు నిట్లే తన ‘సంగీత సారామృత’ మందు దశలక్షణములను వర్ణించి యున్నాడు.

“గృహాంశతారమంద్రాశ్చ న్యాయసన్యాసకౌ తథా,
అపి సన్యాసవిన్యాసౌ బహుత్వం చాల్పతా తథా.”

—సారామృతము.

కాని వెంకటమఖికి పూర్వముండిన పుండరీక విఃలుడు మంద్ర, తార, అల్పత్వ, బహుత్వ, సన్యాస, విన్యాస లక్షణము లారింటిని పాటించి చెప్పకపోవుటకు ఇయ్యవి అంతముఖ్యములు కావని యెంచి యుండవోవు. రాగములందు గ్రహాంశన్యాసాపన్యాసములే అతి ముఖ్యములుగ నిష్ఠ డిట్లు ఎంచబడుటయు, దక్కినవి రాగవిన్యాస క్రమము ననుసరించున వగుటచే నవి ప్రతిరాగమున కొక్కవిధమగుటచే ప్రతిరాగమునకును వేరు లక్షణములుగ బరిగణింప నవసరము లేమియు కొంద రెంచుచున్నారు.

వెంకటమఖికాలమునకు కొలది వత్సరములకు క్రితము రచింపబడిన ‘సంగీతసుధ’ యను లక్షణగ్రంథమున తిరిగి శార్దూలదేవుడు చెప్పిన త్రయోదశ లక్షణములు వర్ణింపబడియుంట కందుము. ఈ గ్రంథమును రచించిన రఘునాథరాయలు పూర్వోక్తపద్ధతి వర్ణించుతరి యట్లు చెప్పియుండినట్లు గ్రహింపవలసియున్నది. ఏలనన యాకాలమునకు వెంకటమఖి చెప్పిన దశలక్షణములే యమలునం దుండినట్లు తెలియుదుము.

భరతుడు, శార్దూలదేవుడు మున్నగు శాస్త్రజ్ఞులు తాము చెప్పిన వైలక్షణములను సాకల్యముగ వర్ణించి రాగములందు నిరూపించి వ్యక్తపరచినారు. భరతముని విఘ్నముగ ప్రతిజాతిరాగమనందు పై యంశములు జేర్కొని యుండెను. ఆయాసంగతు లిటు పొందుపరచుటకు తావులేని కారణమున వేరుగ వ్రాయబూనితిని. కాని ముఖ్యములగు సంగతులమాత్ర మిటు చెప్పబడును.

౧. గ్రహములు

పూర్వపు జాతిరాగములుకాని, అనంతరము మేళరాగములు కాని, ఇటీవలి మేళప్రస్తార రాగములుకాని ప్రారంభించు స్వరము గ్రహస్వరముగ నెంచబడెను. కల్లినాథుడు “గృహీత ఇతి, యేన గీతం గృహీత ఇతివా గ్రహః” అని వ్యాఖ్యానము చేసినాడు

గ్రామరాగము లెట్లు గ్రహస్వరము నాధారముచేసికొనినదియు నిది వరలో చెప్పియుంటిని. గ్రహస్వరము రాగముల కాధారమగుటచే కాబోలు, కొందరు దానిని అంశస్వరముగగూడ నెంచిరి. భరతముని యిట్లెంచి చెప్పినాడు.—

“గ్రహస్తు సర్వజాతీనా మంశప త్పరిక్షీర్తితాః,
యః ప్రవృత్తో భవే దంశః సోఽంశో గ్రహవికల్పితః.”

శార్దూలదేవుడు ఇ ట్లెంచినాడు.—

“గీతాదినిహిత స్తత్ర స్వరో గ్రహ ఇతీరితః,
తత్రాంశగ్రహయో రన్యతరోక్తా పుథయగ్రహః.”

౨. అంశము

రాగమును సువ్యక్తముచేయజాలు బహుళస్వరము అంశ స్వరముగ నెందబడెను. శార్దూలదేవుడు—

“బహులత్వం ప్రయోగేషు వ్యాపకం త్వంశలక్షణమ్.”
అనిచెప్పినాడు. ‘సంగీతసుధ’ యందును—

“యశ్చప్రయోగో బహులశ్చ వాదీ త మంశనామాన ముదీరయన్తి.”
అని చెప్పబడెను. వెంకటమఖి అంశస్వరమును జీవస్వరముగ జేర్చుట యు జెల్లు.

“బహుళో గీయతే యేన స్వరణాంశః స కధ్యతే,
అంశస్వర స్త్వసావేవ జీవస్వర ఇతి స్మృతః.”

౩, ౪, తారమంద్రములు

ఉచ్చస్వరముగల స్వరములు తారస్వరము లనియు, నిట్లు తక్కువస్వరముగల స్వరములు మంద్రస్వరములనియు ఎంచబడెను. వెంకటమఖి ఇట్లు వచించెను.—

“నీచైస్వరేణ యద్ధానం స మంద్రస్వర ఉచ్చ్యతే,
ఉచ్చైః స్వరేణ యద్ధానం స తారస్వర ఉచ్చ్యతే.”

పూర్వపు వాగ్దేయములు షడ్జమధ్యమగ్రామరాగములందలి అంశస్వరములనుండి యారోహణముగా వెడలునప్పటి నాలుగవ స్వరము ససంతరమునుండి కలుగున వన్నియు తారములని ఎంచిరి. శార్దూలదేవు డిట్లు చెప్పినాడు.—

“స్వరాంశ్చ తార ఆరోహే దేవ తారావధిః పరః.”

ఇయ్యవి రెట్టింపు స్వరముగలవని కల్లినాథుడు వ్యాఖ్యానమున దెల్పినాడు. (“తారస్థితో ద్వీగుణాత్”) ఈసంగతు లింకను శార్దూలదేవుడు విపులముగ జెప్పియుండెను. భరతమునియు నిట్లే అంశ స్వరమునకు నాలుగవ స్వరముపైన ఆరోహణక్రమముగ నున్న

స్వరములు తారములని యెంచియుండెను. ఇయ్యవి పంచమమువరకు గలవనియు నిత డభిప్రాయపడెను.

“పంచస్వరపరా తారగణిః. యథా,
అంశా న్తరగతిం విద్వ్యా దాచశుర్ధ్వరా దిహ,
ఆపంచమా త్వంచమాద్వా నాతఃపర మిహేష్యతే.”

—భరతనాట్యశాస్త్రము.

ఇక షడ్జమధ్యమ గ్రామరాగముల న్యాసస్వరమునకు క్రింది స్వరములు మంద్రములుగ నీపూర్వపు వాగ్దేయము లెంచిరి. ఈన్యాస స్వరములగూర్చి చెప్పును కల్లినాథుడు షడ్జగ్రామమును మంద్రగాంధారమును, మధ్యమగ్రామమును మంద్రనిషాదమును న్యాసస్వరము లగునని ఎంచినాడు. ఈస్వరములకు క్రిందివి అనగా ఋషభదైవతము లనుండి మంద్రస్వరములు ఏర్పడునని తేలును. భరతుడు అంశన్యాసాపన్యాసపరములగు మూడువిధములగు మంద్రస్వరములు ఎంచబడు చున్నవనియు, కాని అంశస్వరము క్రిందవి మంద్రములు కాకపోవుటచే షడ్జమధ్యమగ్రామములు రెంటియందును ఋషభదైవతములతో మొదలిడునని మంద్రస్వరము లగుననియు నిట్లు గ్రహించినాడు.

“మంద్ర స్త్వంశపరో నాస్తి న్యాసేతు ద్వౌవ్యవస్థితౌ,
గాధారే న్యాసలింగేతు దృష్ట మృషభదైవతమ్.”

ఈసంగతులు ‘సంగీతసుధ’ యందును చూతుము.

౫. న్యాసము

పూర్వము వ్యాప్తిజేసిన గ్రామాది జాతిరాగములు కాని అనంతర ముండిన మేళరాగములు, ఇటీవలి మేళప్రస్తార రాగములు ఏస్వరమున నంతముననో యది న్యాసస్వరముగ నెంచబడెను.

“గీతే సమాప్తికృన్న్యాస ఏకవింశతిధాచ సః.”

భరతమునియు నిట్లే ఎంచెను—

“న్యాసోఽంగసమాప్తౌ స చైకవింశతివిధో విధాతవ్యః.”

౬. అపన్యాసము

గీతఖండమందు విదారి సమాప్తిజేందుతరి అపన్యాస మనబడు నని తెలియుదుము. శార్దూలదేవు డిట్లు చెప్పినాడు—

“అపన్యాసః స్వరః సస్య ద్యౌ విదారీసమాపకః,
కర్తారన్యాంచ నైషాద్వా మ్నానీ మధ్యమయో స్తథా,
ఆర్ష భ్యాంచ స్వరా యేఽంశా స్తేఽపన్యాసాః ప్రక్షీర్తితాః.”

జాతిరాగములందీయ్యది ఎట్లు ధ్రువమగుచున్నదియు విపులముగ జెప్పబడెను. ‘సంగీతసుధ’ యందు నీసంగతులు క్రమముగ వర్ణింపబడెను. వెంకటమఖిగూడ ఇట్లు చెప్పినాడు—

“అవాంతర సమాప్తిం యో రాగస్యాపి తనోతి సః,
అపన్యాసః స్మృతో న్యాస స్వాస్వత్యంతికసమాప్తికృత్.”

2, ౮. సన్యాస విన్యాసములు

గీతఖండమందుగల విదారిసందర్భమున నివి తెలియవచ్చునని శార్ఙ్గదేవు డెంచినాడు. విదారి ప్రధమఖండమందు గల సంచాది స్వరమునకు సన్యాసమనియు, సంశస్వరమునకు విన్యాసమనియు నిట్టిత డెంచె ననవచ్చును.

“అంశో వివాదీ గీతస్యాఽద్యవిదారీసమాప్తికృత్,
సన్యాసోంశో వివాద్యేవ విన్యాసః సతు కథ్యతే
యో విదారీభాగ రూపపదప్రాప్తేఽవతిష్ఠతే.”

—సంగీతరత్నాకరము.

వెంకటమఖిగూడ నిట్లు చెప్పినాడు—

“సన్యాసోనామ గీతాద్యఖండభాగ సమాప్తికృత్,
గీతఖండాద్యావయవ స్యాన్తే తిష్ఠతి సస్వరః,
విన్యాస ఏతౌ సన్యాసవిన్యాసౌ భరతాదిభిః.”

౯, ౧౦. బహుత్వాల్పత్వములు

రాగకళను పోషించుటకై పునఃపునః ఉచ్చరింపబడు స్వరము బహుత్వమనియు, ప్రస్తార క్రమమున కలదియైనను కొలదిగమాత్రము పలికింపబడి లేక తాకిమాత్రము నైస్వరములకు బ్రాకునప్పటి తాకిన స్వరము అల్పత్వమనియు గ్రహింతుము. అనగా సంచారక్రమమందు బలీయమగు స్వరము లేక పదేపదే చెప్పబడుదానికి బహుత్వ మనియు గొన్ని రాగములందు—ముఖ్యముగా షాడవౌడవములందు—వర్జ మకు స్వరమును ఉల్లంఘించునప్పుడు ఆవర్జస్వరమును కొలదిగ స్మరించునప్పు డది యల్పత్వమనియు నెఱుఱుము. సంగీతసుధయం దిట్లు చెప్పబడెను—

“ఎర్ణే న్వదోలంఘన మత్రచేత్ షట్
స్వరా యథా కేచి దుదీరయన్తి,
పక్షేతు తస్మిన్నిల లంఘనం త
న్న్యాసాదికేష్యేవ వదన్తి కేచిత్.”

శార్ఙ్గదేవుడు ఈయంశముగూర్చి చెప్పుచు వాదినంవాడు లందు కలుగునప్పు డియ్యది రెండువిధములుగ నెంచవచ్చునని యభి ప్రాయపడినాడు.

“అలంఘనా త్రథాఽభ్యాసా ద్బహుత్వం వివిధం మతమ్,
పర్యాయాంశే స్థితం తచ్చ వాదినంవాదినోరపి.
అల్పత్వంచ ద్వీధా ప్రోక్త మనభ్యాసాచ్చ లంఘనాత్,
అనభ్యాస స్వసంశేష ప్రాయో లోక్యేవ్యసీక్యతే.”

౧౧. అంతర్వార్గము

పూర్వము వికృతజాతిరాగములందును, ఇప్పటి భాషాంగరాగ ములందును అయ్యవి రక్తివంతము లగుటకు కాబోలు, అన్యరాగ స్వరములు చేర్చబడుచుండెను. ఇట్టి స్వరములు అస్తరమార్గముగ జెప్పబడెను. కల్లినాథుడు “తత్తద్గీతరక్తివశా త్క్రతోత్పాదితః సోఽస్తరమార్గః స్యాత్, సోఽపి వికృతజాతిషు ప్రాయః స్యాత్, శుద్ధజాతిషు తు కదాచిత్” అని చెప్పినాడు. మరియు శార్ఙ్గదేవుడు ఇట్లు వర్ణించినాడు—

“న్యాసాదిస్థాన ముజ్ఞిత్వా మధ్యేమధ్యేఽల్పతోయుజామ్,
స్వరాణాం యా విచిత్రత్వకారి ణ్యంశాది సంగతిః.

అనభ్యాసః క్వచి త్క్వాపి లంఘనైరేవ కేవలైః,
కృతా సాఽస్తరమార్గః స్యాత్ప్రాయో వికృతజాతిషు.”

వెంకటమఖి ఈయంశముగూర్చి చెప్పలేదు.

౧౨, ౧౩. షాడవౌడవములు

గ్రామరాగములు, మేళపద్ధతిరాగములు, మరియు మేళప్రస్తార పద్ధతిరాగములు ఇట్లు అన్ని కాలములందలి రాగములును ఆరుస్వరము లతో గూడినవి షాడవములనియు, నైదుస్వరములతో గూడినవి షౌడవము లనియు నెంచబడుచుండెను. ఇట్టి భేదములుగల రాగములు పూర్వపు పాశ్చాత్యులేమి, ఇప్పటివారేమి తమ సంగీతమందు వాడు చున్నారు.

“జాతత్వాత్ షట్స్వరగీతం షా వ ముచ్యత ఇతియోజనా”
అని కల్లినాథుడు వచించెను.

“స్వరాః ప్రయోగే షాడవన్తి యేతు
తేషవ పూర్వైః షాడవా నిరుక్తాః,
జాతికిలే తేష్యితి షాడవాఖ్యా
మాప్నోతి గీతంఖలు షట్ స్వరం తత్.”

—సంగీతసుధ.

శార్ఙ్గదేవుడు షౌడవముగూర్చి ఇట్లు చెప్పినాడు—

“వాన్తి యాన్త్యుడవోఽత్రేతివ్యోమోక్త ముడువం బుధైః,
పంచమం తచ్చ భూతేషు పంచసంఖ్యా తదుద్భవా,
ఉడుపీ సాఽన్తి యేషాంచ స్వరాన్తే త్వౌడువా మతాః.
తేషు జాతంతు యద్గీతం తద్దాడువిత ముచ్యతే.”

ఈ యీ సంగతులగూర్చి భరత శార్ఙ్గదేవాది శాస్త్రవేత్తలు విపులముగ దృష్టాంతపూర్వకముగ దమతమ గ్రంథములందు చెప్పి యుండిరి. పై విధమగు ౧౩ లక్షణములును శార్ఙ్గదేవుడు రాగము

లగు క్రమముగ జేర్చినాడు. 'సంగీతము' యందును చాలి రాగములగూర్చి చెప్పినప్పుడు శార్ఙ్గదేవుని మతము వర్ణింపబడి యుంటు చూతుము. కాని వెంకటమణి మున్నగు ఇటీవలి శాస్త్రజ్ఞులు అంతర్భాగ సాహిత్యము లక్షణములు రాగములందు లక్షణముగ జెప్పబడుటకు నవి రాగవిభేదమును కలిగించునట్టివిగ జెప్పట సుకరమని యెంచి కాబోలు, ౧౦ లక్షణములు చెప్పినని తెలిపియుంటిని. తన మతము సుస్థిరము గావించుకొనుటకు తన మహిమము నుద్ఘాతించు కొనుచు నితడు లక్షణముందును, లక్ష్యముందును పనిలక్షణములే రాగములందు ప్రవచునునని ఇట్లు నక్కాణించినాడు.

“లక్షణాని దశాప్యేకం లక్షితాని మయా స్ఫుటమ్.”

వెంకటమణి చెప్పిన లక్షణములెల్ల ఇప్పటి రాగములందును తెలియుదుము. కాని రాగముల లక్షణము జేర్చిననునప్పుడు వీనినెల్ల వర్ణించిచెప్పట యావశ్యక మగుచుండినను ఇటీవలి కొందరు విద్వాంసులు వీనిని జేర్చినకయు, గొన్నిటిమాత్రము చెప్పియు వ్యర్థపు పుస్తకముల నెలయించియుంటు చూతుము. రాగములు తెలియుటకు ఆర్యోపాధ్యాయుని లక్షణముమాత్రముకాక వెంకటమణి చెప్పిన దశవిధ లక్షణములతో వానిని వర్ణించి చెప్పట యావశ్యకమగుచున్నది. ఈపనికి బూనుకొనిన మద్రాసు సంగీత పరిషత్సభవారు రాగనిరూపణము దీక్షుంశములగూడ పాటించుటకు కోరబడుచున్నారు. ఇట్టి యావశ్యకత ఆంధ్రగాయకసాదరులును గ్రహించి యీకొరత దీర్చుటకు హెచ్చరింపబడుచున్నారు.

రాగవిభాగము

ఇంతదనుక రాగనిర్మాణపద్ధతిగూర్చియు, రాగములు పరిస్ఫుటము లగుటకు నెలయు త్రయోదశలక్షణములగూర్చియు జెప్పి యుంటిని. రాగవిభాగముగూర్చియు నిష్పాకు తెలియవలసిన సంగతులు గలవు. వానిని క్లుప్తముగ నెంచి పూర్వపు గ్రామరాగములగూర్చియు, మేళరాగములగూర్చియు, మేళప్రస్తారపద్ధతి ననుసరించు ఇప్పటి రాగములగూర్చియు గొంత చెప్పవలసిన యావశ్యకత కలదు. 'సంగీత రత్నాకర' గ్రంథమున 'రాగవివేకాధ్యాయము' నందు గ్రామ రాగములగూర్చి ఇంకను విపులముగ జెప్పబడినది. ఆయాసంగతు లిటు సాకల్యముగ జెప్పటకు తావులేకపోవుటచే వేరుగ వ్రాయ యత్నింతును. కాని శార్ఙ్గదేవుడు దేశిరాగములందు చెప్పిన యంశములు, మరి యితని రాగవిభాగము నేటికి ననుసరింపబడుచున్నదనునది రాగచరిత్రను ఆరయునప్పుడు తెలియును. ఇతడు చెప్పిన గ్రామరాగములందలి పెక్కురాగము లిప్పటి మన సంగీతమున వాడబడుచుంటయు విదితముకాగలదు.

శార్ఙ్గదేవుని రాగవిభాగము

౧. గ్రామరాగములు

౧. శుద్ధ, ౨. భిన్న, ౩. గౌడ్య, ౪. వేసరి, ౫. సాధారణములను పంచవిధములను శార్ఙ్గదేవుడు జేర్చినాడు. వీనియందు జన్యములు ముప్పదిరాగములు కలవు. వీని నిట్లు చూతుము.

I. శుద్ధగ్రామరాగమున ౧. మడ్డగ్రామ, ౨. మధ్యమగ్రామ, ౩. శుద్ధకైశిక, ౪. శుద్ధపంచమ, ౫. శుద్ధకైశికమధ్యమములు, ౬. శుద్ధ సాధారిత, ౭. శుద్ధపాడవములును,

II. భిన్నగ్రామరాగమున ౧. భిన్నమడ్డ, ౨. భిన్నపంచమ, ౩. భిన్నకైశిక, ౪. భిన్నతాన, ౫. భిన్నకైశికమధ్యమములును,

III. గౌడ్యగ్రామరాగమున ౧. గౌడకైశిక, ౨. గౌడపంచమ, ౩. గౌడకైశికమధ్యమములును,

IV. వేసరిగ్రామరాగమున ౧. సావీరి, ౨. టక్క, ౩. భోట్టి, ౪. మాళవకౌశిక, ౫. టక్కకైశిక, ౬. హిందోళ, ౭. మాళవపంచమ, ౮. వేసరి, ౯. పాడవములును,

V. సాధారణగ్రామరాగమున ౧. రూపసాధారణ, ౨. శాక, ౩. బంధాపంచమ, ౪. సర్త, ౫. గాంధారపంచమ, ౬. మడ్డకైశిక, ౭. కుకుభరాగములును జన్యములు.

౨. భాషావిభాషాంతరభాషా రాగములు

గ్రామరాగపద్ధతియందలి రెండవ విభాగమును భాషావిభాషాంతరభాషావర్గమున నూటయిరువది రాగములను శార్ఙ్గదేవుడు వర్ణించి చెప్పినాడు. ఈవిభాగమున పురుషరాగములు స్త్రీరాగములనునదిమాడ స్పష్టమగుటచే అహోబలుడు, దామోదరుడు మున్నగు కొందరు అనంతరపు వాగ్దేయులు తమ రాగములను రాగరాగిణీపద్ధతినొప్పున నెలయించుటకు కారణమాయెనని ఎంచబడుచున్నది. భాషారాగములు జనకరాగములు లేక పురుషరాగములుగ నెన్నబడెను. ఇయ్యవి ౧౫ విధములుగ నిట్లున్నవి—

౧. సావీరి, ౨. కుకుభ, ౩. టక్క, ౪. పంచమ, ౫. భిన్నపంచమ, ౬. టక్కకైశిక, ౭. హిందోళ, ౮. భోట్టి, ౯. మాళవకైశిక, ౧౦. గాంధారపంచమ, ౧౧. భిన్నమడ్డ, ౧౨. వేసరిపాడవ, ౧౩. మాళవపంచమ, ౧౪. తాన, ౧౫. పంచమపాడవ.

ఈభాషారాగములందలి జన్యము లిట్లున్నవి—

౧. సావీరిభాషారాగమున ౧. సావీరి, ౨. వేళమధ్యమ, ౩. సాధారిత, ౪. గాంధారీ రాగములును,

౧. కుకుభభాషారాగమున గ. భిన్నపంచమ, ౨. కాంభోజి, ౩. మధ్యమగ్రామ, ౪. రగంతీ, ౫. మధురీ, ౬. శకనిశ్రారాగములును, ఇందలి విభాషారాగముందు గ. భోగవర్ధనీ, ౨. ఆభిరికా, ౩. మధుకరీ రాగములును, అంతర భాషయందు గ. కాలవాహనికారాగమును,

౩. టక్కభాషారాగమున గ. త్రవణా, ౨. త్రవణోద్భవా, ౩. కారంతీ, ౪. మధ్యమగ్రామదేహ, ౫. నూళవవేసరీ ౬. ఛేనాటి, ౭. నైంధవీ, ౮. కోలాహలా, ౯. పంచమలక్ష్మితా, ౧౦. సౌరాష్ట్రీ ౧౧. పంచమీ, ౧౨. వేగరంతీ, ౧౩. గాంభారపంచమీ, ౧౪. మాలవీ, ౧౫. తానవలీతా, ౧౬. లలితా, ౧౭. రవిచంద్రికా, ౧౮. తానా, ౧౯. బాహేరికా, ౨౦. దోహ్య, ౨౧. వేసరీరాగములును, ఇందలి విభాషయందు గ. దేవారవర్ధనీ, ౨. ఆంధ్రీ, ౩. గుర్జరీ ౪. భావనీ రాగములును,

౪. పంచమభాషారాగమున గ. కైశికీ, ౨. త్రావణీ, ౩. తానోద్భవా, ౪. ఆభిరీ, ౫. గుర్జరీ, ౬. నైంధవీ, ౭. దక్షిణాత్య, ౮. ఆంధ్రీ, ౯. మంగలీ, ౧౦. భావనీరాగములును, ఇందలి విభాషయందు గ. భమాణీ, ౨. ఆందోలికారాగములును,

౫. భిన్నపంచమ భాషారాగమున గ. దైవతభూషితా, ౨. శుద్ధభిన్నా, ౩. వరాటి, ౪. వికాలోరాగములును, ఇందలి విభాషయందు కేకలీరాగమును,

౬. టక్కకైశికీ భాషారాగమున గ. మాళవా, ౨. భిన్నవలీతారాగములును, ఇందలి విభాషయందు గ. ద్రావిడీరాగమును,

౭. హిందోలభాషారాగమున గ. వేసరీ, ౨. చూతమంజరీ, ౩. వడ్డమధ్యమా, ౪. మధురీ, ౫. భిన్నపౌరాళీ, ౬. గౌడీ, ౭. మాలవ వేసరీ, ౮. దేవాటి, ౯. పింజరీ రాగములును,

౮. బోటైభాషారాగమున మాంగలీ రాగమును,

౯. మాలవకైశికీ భాషారాగమున గ. బంగాలీ, ౨. స్వంజినీ, ౩. మాంగలీ, ౪. హర్ష పురీ, ౫. మాలవవేసరీ, ౬. గుర్జరీ, ౭. గౌడీ, ౮. పౌరాళీ, ౯. అర్ధవేసరీ, ౧౦. శుద్ధా, ౧౧. మాలవరూప, ౧౨. నైంధవీ, ౧౩. ఆభిరీరాగములును, ఇందలి విభాషయందు గ. కాంభోజీ, ౨. దేవారవర్ధనీ రాగములును.

౧౦. గాంధారపంచమీ భాషారాగమున గాంధారీ రాగమును,

౧౧. భిన్నవడ్డభాషారాగమున గ. గాంధారవల్లీ, ౨. కచ్చేలీ, ౩. స్వరవల్లీ, ౪. నిషాదినీ, ౫. త్రవణా, ౬. మధ్యమా, ౭. శుద్ధా, ౮. దక్షిణాత్య, ౯. పులిండికా, ౧౦. తుంబురా, ౧౧. వడ్డభాషా, ౧౨. కాలిందీ, ౧౩. లలితా, ౧౪. శ్రీకంఠా, ౧౫. బంగాలీ, ౧౬.

గాంభాజీ, ౧౭. నైంధవీ రాగములును, ఇందలి విభాషయందు, గ. పౌరాళీ, ౨. మాలనా, ౩. కాలిందీ, ౪. దేవారవర్ధనీ రాగములును,

౧౨. వేసరీపాడవ భాషారాగమున గ. బాహ్య, ౨. బాహ్యపాడవములును, ఇందలి విభాషయందు గ. పార్వతీ, ౨. శ్రీకంఠరాగములును,

౧౩. మాళవపంచమభాషారాగమున గ. వేదవతీ, ౨. భావినీ, ౩. విభావినీలును,

౧౪. తానభాషారాగమున గ. తానోద్భవరాగమును,

౧౫. పంచమపాడవభాషారాగమున గ. పోతారాగమును మతాంతర కేవలప్రభాషారాగమున శాకరాగమును, ఇందలి విభాషయందు పల్లవీ రాగమును, అంతరభాషయందు గ. భావలీతా, ౨. కిరణావలీ, ౩. శాకవలీతా రాగములు నిట్లు కలిగినవని శార్దూల దేవుడు ఎంచినాడు.

౩. ఉపరాగములు

శార్దూలదేవు డింకను ఉపరాగములు శుద్ధరాగములునని మరి రెండువిభాగములను చెప్పినాడు. ఇట్లు ౮ ఉపరాగములును, ౨౦ శుద్ధరాగములును ఇతడు పేర్కొనుట గమనింపదగును. గ. శకతిలక, ౨. టక్క నైంధవ, ౩. కోకిలపంచమ, ౪. కేవలప్ర, ౫. పంచమపాడవము, ౬. భావనాపంచమము, ౭. నాగగాంధార, ౮. నాగపంచమములు ఉపరాగములుగను,

౪. శుద్ధరాగములు

౧. శ్రీరాగము, ౨. నట, ౩. బంగాళ, ౪. ద్వితీయబంగాళ, ౫. భాస, ౬. మధ్యమపాడవ, ౭. రక్తహంస, ౮. కోల్హాస, ౯. ప్రసవ, ౧౦. ధ్వని, ౧౧. ఖైరవ, ౧౨. మేఘరాగము, ౧౩. పోమ, ౧౪. కామోద, ౧౫. ద్వితీయకామోద, ౧౬. ఆమ్రపంచమ, ౧౭. కందర్ప, ౧౮. దేశాఖ్య, ౧౯. కైశికకుకుభ, ౨౦. నట్టనారాయణ రాగములు శుద్ధరాగములుగను పేర్కొన బడినవి.

౫. రాగాంగాది విభాగము

ఇక రాగాంగభాషాంగోపాంగ రాగవిభాగము గూర్చి చెప్పుచు శార్దూలదేవుడు పూర్వప్రసిద్ధము లనియు, నాధునికములనియు నిట్లు రెండుతరగుల రాగములు జెప్పట గమనింపదగినది.

పూర్వప్రసిద్ధరాగములు—౧. రాగాంగములు

౧. శంకరాభరణ, ౨. ఘంటారవ, ౩. ఆహంసీ, ౪. దీపక, ౫. రీతి, ౬. పూర్ణాటిక, ౭. పూటా, ౮. పల్లవిరాగములు.

—ii. భాషాంగములు

౧. గంభీరి, ౨. వైహాటి, ౩. స్వలికా, ౪. ఉత్పలీ, ౫. గోల్లీ, ౬. నాదాంతరీ, ౭. నీలోత్పలీ, ౮. చాయా, ౯. తరంగిణీ, ౧౦. గాంధారగీతి, ౧౧. గోరంజి రాగములు.

—iii. క్రియాంగములు

౧. భావక్రీ, ౨. స్వభావక్రీ, ౩. శివక్రీ, ౪. మరువక్రీ, ౫. త్రినేత్రక్రీ, ౬. కుముదక్రీ, ౭. దమక్రీ, ౮. ఓజక్రీ, ౯. ఇంద్రక్రీ, ౧౦. నాగకృతి, ౧౧. ధన్యకృతి, ౧౨. విపాయక్రీ.

—iv. ఉపాంగములు

౧. పూర్ణాట, ౨. దేవల, ౩. సురంజికా.

శార్ఙ్గదేవుని కాలమందలి ప్రసిద్ధరాగములు

i. రాగాంగములు

౧. మధ్యమాది, ౨. మాళవక్రీ, ౩. తోడీ, ౪. బంగాళ, ౫. భైరవ, ౬. వరాహీ, ౭. గుర్రరీ, ౮. గౌడ, ౯. కోలాహల, ౧౦. వసంత, ౧౧. ధనక్రీ, ౧౨. దేశీ, ౧౩. దేశాఖ్యా.

ii. భాషాంగములు

౧. డోంబిక్రీ, ౨. ప్రథమమంజరీ, ౩. శుద్ధవరాహికా, ౪. ఆసావరీ, ౫. ఆదికామోదీ, ౬. నాగధ్వని, ౭. వేలావలీ, ౮. నట్టా, ౯. కర్ణాటబంగాళా.

iii. ఉపాంగములు

౧. కుంతలవరాహీ, ౨. ద్రావిడవరాహీ, ౩. వైంధవీవరాహీ, ౪. స్తానవరాహీ, ౫. హతస్వరవరాహీ, ౬. ప్రతాపవరాహీ, ౭. చాయ తోడీ, ౮. తురుష్కతోడీ, ౯. మహారాష్ట్రగుర్రరీ, ౧౦. సారాష్ట్ర గుర్రరీ, ౧౧. దక్షిణగుర్రరీ, ౧౨. ద్రావిడగుర్రరీ, ౧౩. భంజికా, ౧౪. స్తంభతీర్థికా, ౧౫. చాయావేలావలీ, ౧౬. ప్రతాపవేలావలీ, ౧౭. భైరవీ, ౧౮. సింఘలీకామోదా, ౧౯. చాయానాట్టా, ౨౦. రామకృతి, ౨౧. పల్లతికా, ౨౨. మహాలారీ, ౨౩. మహాలారీ, ౨౪. కర్ణాటగౌడ, ౨౫. దేశవాలగౌడ, ౨౬. తురుష్కగౌడ, ౨౭. ద్రావిడగౌడ.

ఇట్లు గ్రామరాగకాలమున (౧౫-వ శతాబ్దమువరకు) ౧. గ్రామ రాగములు, ౨. ఉపరాగములు, ౩. శుద్ధరాగములు, ౪. భాషారాగ ములు, ౫. విభాషారాగములు, ౬. అంతరభాషారాగములు, ౭. రా గాంగములు, ౮. ఉపాంగములు, ౯. భాషాంగములు, ౧౦. క్రియాంగ ములు అను ౧౬ విధములగు రాగములు వాడబడుచుండినట్లు తెలియు యును. భరతుడు, నంది, దత్తిలుడు, కోహలుడు, మతంగుడు మున్నగు

ప్రాచీనవాగ్గేయుల కాలమున ౧. గ్రామరాగములు, ౨. ఉపరాగములు, ౩. శుద్ధరాగములు, ౪. (మరి) భాష, ౫. విభాష, ౬. అంతరభాషా రాగములు ఆరువిధములగునవి మాత్రము ప్రబలినట్లు తెలియుదుము. రా గాంగోపాంగాదిరాగవిభాగము శార్ఙ్గదేవుని కాలమునకు కొంతపూర్వ మునుండి ప్రబలినను ఇతని యనంతరమునుండిమాత్రము ముఖ్యముగ దక్షిణమున కరము ఆవరింపబడినట్లు విదితము. రాగాంగాదివిభాగము భరతమునివలె సంగీతమున స్వతంత్ర గ్రంథములను వెలయించిన శాస్త్ర వేత్తల కాలమునుండి కలిగియుండవచ్చును. సంగీతమున ఘనులై స్వతంత్రముగ సంగీతశాస్త్రములను రచించిన ప్రాచీనులలో కోహల, దత్తిల, నంది, మతంగ, కాశ్యప, విశాఖిల, బ్రహ్మ, వ్యాల, సదాశివ (లేక రుద్ర), తుంబురు, అంజనేయ, నారద, శతతప, ఉమాపతి మున్నగు వారు ప్రసిద్ధులు. వీరి యనంతరము ౧౫-వ శతాబ్దమువరకు వెలసిన ఉద్భట, లాల్లట, శంకుక, భట్టనాయక, రాహుల, భట్టయంత్ర, అభి నవగుప్త, కీర్తిసర, మాత్యుగుప్తాచార్యుని శాస్త్రవేత్త లెల్లరు తమ పూర్వుల గ్రంథములకు వ్యాఖ్యానములు రచించుచుండిరి. వీరును తమతమ మతముల నందందు చేర్చుచు గమనింతుము. వీరునంతర ముండిన శార్ఙ్గదేవుడు తనకాలమునాటి సంగీతముగూర్చి చెప్పుటకు స్వతంత్ర గ్రంథమును రచించి యందు పూర్వాపరమతములు రెండును చేర్చి చెప్పెను. అందుచే నితడు తనగ్రంథమున చెప్పిన పూర్వపు గ్రామరాగములందలి భాషావిభాషాది రాగ విభాగముక్రమముగ రాగాం గాది విభాగపద్ధతికి చోటిచ్చినట్లు గ్రహింతుము. అందుచే గ్రామరాగ ములు భాషావిభాషాదులు మార్గరాగములనియు, నవి గంధర్వలోకమున విదితమనియు, శార్ఙ్గదేవుని కాలమున రాగాంగాదులే వాడబడుచుం డెననియు నిట్లు అనంతర గ్రంథకర్తలు ఎంచినట్లు చెప్పవలయున్నది. చెంకటమఖియు నిట్లు అభిప్రాయపడినాడు. మరియు నితడు,

“గ్రామరాగ శ్లోపరాగో రాగా భాషావిభాషికాః,
తదైవాంతరభాషాఖ్యా రాగాంగాఖ్యా స్తతః పరమ్.

భాషాంగాని క్రియాంగాని ఉపాంగానీతి చ క్రమాత్,
దశ స్వేతేషు రాగేషు గ్రామరాగాదయః పునః.

రాగా స్త్యంతరభాషాస్తా మార్గరాగా భవంతి షట్,
తతో గంధర్వలోకేన ప్రయోజ్యాస్తే వ్యవస్థితాః.”

కాని కొందరు అహోబలుడు, దామోదరుడు మున్నగు వాగ్గేయులు శార్ఙ్గదేవుని పూర్వోక్తములయిన భాషావిభాషాది రాగములను, యీరాగపద్ధతిని విడువలేక కాబోలు, భాషారాగము లను పురుషరాగములుగ నెంచియు, విభాషాదుల స్త్రీరాగములుగ గ్రహించియు నీచోప్పున తమ రాగరాగిణీ పద్ధతిని వెలయించియుండిరి. ఉత్తరదేశమున నిప్పుడును ఈపద్ధతి వెలసియుంటు విదితము. దక్షిణ మున శార్ఙ్గదేవుడు తనకాలమున ప్రసిద్ధములుగ జెప్పిన రాగాంగా దులే ప్రబలియుంటయు, రామామాత్యుడు, సోమనాథ్యుడు మున్నగు

వారి కియ్యవి మార్గదర్శకము లగుటయు గ్రహింతుము ఈరాగాంగ రాగములనే వీరు మేళములు లేక మేళకర్తలుగ నెంచిచెప్పిరి. ఈ పద్ధతి కర మనుసరణీయ మగుచున్నది.

దామోదరుని రాగ రాగిణీలు

ఔత్తరాహ సంగీతశాస్త్ర వేత్తలందు ఘనత గాంచిన దామోదరుడు 'సంగీతదర్పణ' మను గ్రంథమును రచించి వినుతికెక్కినను. ఇతడు ఉత్తరహిందూస్తానసంగీతజ్ఞులచే మార్గదర్శకుడుగ నెంచబడుచున్నాడు. శార్దూలదేవుని భాషావిభాషాది పద్ధతి రాగరాగిణీ పద్ధతికి తుల్యమని ఎంచి యట్లు వెలయించినాడు. ఇతడు చెప్పిన రాగము లిట్లున్నవి. —

పురుషరాగములు:—౧. శ్రీరాగము, ౨. వసంత, ౩. పంచము, ౪. మేఘరాగము, ౫. భైరవరాగము, ౬. బృహన్నాటరాగము లారును పురుషరాగములు.

స్త్రీరాగములు:—శ్రీరాగముయొక్క భార్యలు:—౧. మాలవీ, ౨. త్రివణీ, ౩. గౌరీ, ౪. కేదారీ, ౫. మధుమాధవీ, ౬. పాహాడికారాగములు.

—వసంతరాగముభార్యలు:—౧. దేశీ, ౨. దేవగిరీ, ౩. వరాటీ, ౪. తోడి, ౫. లలితా, ౬. హిందోలీరాగములు.

—భైరవరాగ భార్యలు:—౧. భైరవీ, ౨. గుర్జరీ, ౩. రామక్రీ, ౪. గుణక్రీ, ౫. బంగాలీ, ౬. సైంధవీరాగములు.

—పంచమరాగభార్యలు:—౧. విభాషా, ౨. భూపాలీ, ౩. కర్ణాటీ, ౪. బడహంసకా, ౫. మాలవీ, ౬. పటమంజరీరాగములు.

—మేఘరాగ భార్యలు:—౧. మల్లారీ, ౨. సారటి, ౩. సావేరీ, ౪. కాళికీ, ౫. గాంధారీ, ౬. హరశృంగారరాగములు.

—నట్టనారాయణరాగభార్యలు:—౧. కామోదీ, ౨. ఆభీరీ, ౩. నాటికా, ౪. కల్యాణీ, ౫. సారంగీ, ౬. నట్టహంజీరాగములు.

దామోదరుని మతము ననుసరించి పురుషరాగములు ఆరును, స్త్రీరాగములు ముప్పదియారును నగుచున్నవి.

హనుమన్మతము

పురుషరాగములు:—౧. భైరవరాగము, ౨. కాళికరాగము, ౩. హిందోలరాగము, ౪. దీపకరాగము, ౫. శ్రీరాగము, ౬. మేఘరాగము.

స్త్రీరాగములు :— భైరవ రాగముయొక్క భార్యలు :—౧. మధ్యమాది, ౨. భైరవీ, ౩. బంగాలీ, ౪. వరాటీ, ౫. సైంధవీ.

—దైశికరాగభార్యలు:—౧. తోడి, ౨. సంభావతీ, ౩. గౌరీ, ౪. గుణక్రీ, ౫. కుకుభ.

—హిందోళరాగభార్యలు:—౧. వేలావలి, ౨. రామక్రీ, ౩. దేశాఖ్య, ౪. పటమంజరీ, ౫. లలిత.

—దీపకరాగభార్యలు:—౧. కేదారీ, ౨. కానడా, ౩. దేశీ, ౪. కామోదీ, ౫. నాటికా.

—శ్రీరాగభార్యలు:—౧. వసంతీ, ౨. మాలవీ, ౩. మాలక్రీ, ౪. దంనాసికా, ౫. అసావేరీ.

—మేఘరాగభార్యలు:—౧. మల్లారీ, ౨. దేశకారీ, ౩. భూపాలీ, ౪. గుర్జరీ, ౫. టంకీ.

ఇక దక్షిణమందలి మేళపద్ధతి ననుసరించు రాగములకూర్చి కొంత ఎరుగుదము. ఈమేళములు శార్దూలదేవుడు చెప్పిన రాగాంగ రాగాంగ పద్ధతి దక్షిణదేశమందనుసరింపబడినను ఆయాకాలములందలి మేళములు భిన్నములుగనే యున్నవని చూతుము. శ్రుతులు, ప్రకృతి వికృతస్వరములు మున్నగు అంశములందు రామామాత్యుడు, సోమనార్యుడు, వెంకటమఖి, పుండరీకవికలుడు మున్నగు వాగ్గేయులెట్లు భిన్నమతములను చెప్పినదియు నీదివరలో చెప్పియుంటిమి. రాగవిభాగము దక్షిణమున ఒక్కపద్ధతిగ మాత్రము మనము చూచుచున్నను మేళములు, వీని ఉపాంగ భాషాంగాది జన్యములు వారి వారి మతములందు భిన్నములుగనే యున్నవి. ఈయంశములు ముందు చర్చించును.

మేళపద్ధతి

రామామాత్యుని మేళములు

రామామాత్యుడు తన మతము ననుసరించిన ప్రకృతి వికృతి స్వరములను చేర్చి యిరువది మేళములను చెప్పియుండెను. ఇతని మతము ననుసరించి జన్యజనకరాగము లిట్లున్నవి. —

జనకరాగములు

౧. ముఖారీ, ౨. మాళవగౌడ, ౩. శ్రీరాగము, ౪. సారంగనాట, ౫. హిందోళ, ౬. శుద్ధరామక్రియ, ౭. దేశాక్షి, ౮. కన్నడగౌడ, ౯. శుద్ధనాట, ౧౦. అహీరీ, ౧౧. నాదరామక్రీ, ౧౨. శుద్ధవరాటీ, ౧౩. రీతిగౌడ, ౧౪. వసంతభైరవీ, ౧౫. కేదారగౌడ, ౧౬. హైజజ్జి, ౧౭. సామవరాళీ, ౧౮. రేవగస్త్రీ, ౧౯. సామంత, ౨౦. కాంభోజి.

వీని జన్యరాగము లిట్లు చెప్పబడెను —

మేళరాగములు—జన్యములు

౧. ముఖారీ

౧. ముఖారీ.

౧. మాళవగౌడ:—౧. మాళవగౌడ, ౨. లలితా, ౩. బహుళీ, ౪. సారాస్వతి, ౫. గుర్జరీ, ౬. మేచబాళీ, ౭. ఫలమంజరీ, ౮. గుండ్రీ, ౯. సింధురామక్రీ, ౧౦. ఛాయాగౌళ, ౧౧. కురంజీ, ౧౨. కన్నడ బంగాళ, ౧౩. మంగళకైశిక, ౧౪. మలహరీ.
౩. శ్రీరాగము:—౧. శ్రీరాగము, ౨. భైరవీ, ౩. గౌళీ, ౪. ధన్యాసీ, ౫. శుద్ధభైరవి, ౬. వేళావళీ, ౭. మాళవశ్రీ, ౮. శంకరాభరణం, ౯. ఆంధాళీ, ౧౦. దేవగాంధార, ౧౧. మధ్యమాది.
౪. సారంగనాట:—౧. సారంగనాట, ౨. సావేరీ, ౩. సాలగభైరవీ, ౪. నటనారాయణి, ౫. శుద్ధవసంత, ౬. పూర్వగౌడ, ౭. కుంతళవరాడి, ౮. భిన్నవజ్ర, ౯. నారాయణీ.
౫. హిందోళ:—౧. హిందోళ, ౨. మార్గహిందోళ, ౩. భూపాల.
౬. శుద్ధరామక్రియ:—౧. శుద్ధరామక్రియ, ౨. బాళీ, ౩. ఆంధ్రదేశీ, ౪. దీపకం.
౭. దేశాక్షి:—౧. దేశాక్షి.
౮. కన్నడగౌళ:—౧. కన్నడగౌళ, ౨. ఘంటారవ, ౩. శుద్ధబంగాళ, ౪. ఛాయానాట, ౫. తురుష్కతోడి, ౬. నాగధ్వని, ౭. దేవక్రియ.
౯. శుద్ధనాట:—౧. శుద్ధనాట.
౧౦. అపిరీ:—౧. అపిరీ.
౧౧. నాదరామక్రియ:—౧. నాదరామక్రియ.
౧౨. శుద్ధవరాళి:—౧. శుద్ధవరాళి.
౧౩. గౌళ:—౧. రీతిగౌళ.
౧౪. వసంతభైరవీ:—౧. వసంతభైరవీ, ౨. సోమరాగం.
౧౫. కేదారగౌడ:—౧. కేదారగౌడ, ౨. నారాయణగౌడ.
౧౬. హెజ్జి:—౧. హెజ్జి.
౧౭. సామవరాళి:—౧. సామవరాళి.
౧౮. రేవగుప్తి:—౧. రేవగుప్తి.
౧౯. సామంత:—౧. సామంత.
౨౦. కాంభోజీ:—౧. కాంభోజీ.

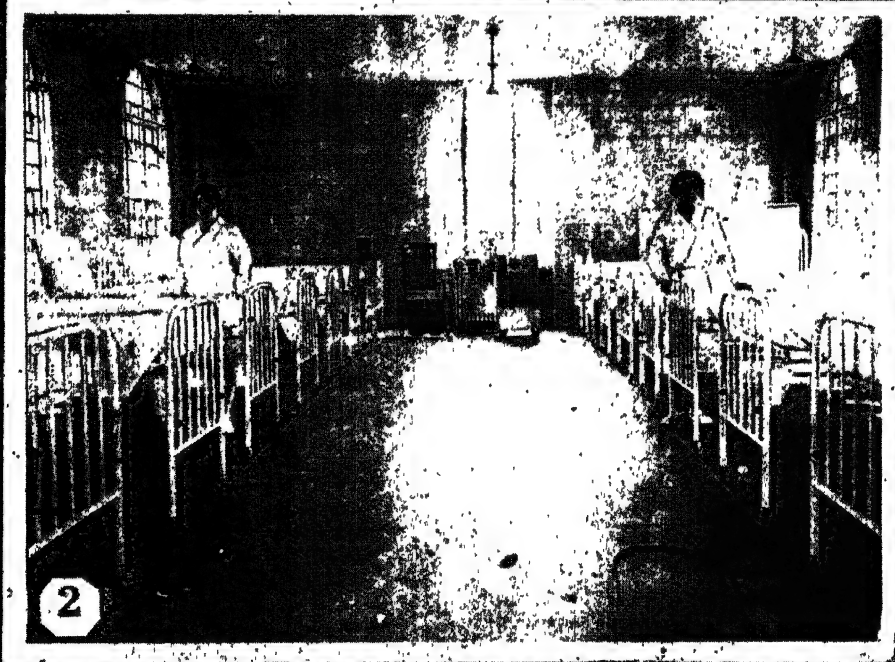
సోమనార్యుని (జనక) మేళరాగములు

రామామాత్యుని కాలమున కర్ణశతాబ్దము చెనుక నుండిన (క్రీ.వ. ౧౬౦౯) సోమనార్యుని మేళరాగములు రామామాత్యుడు చెప్పిన పై మేళములకన్న భిన్నములుగ నున్నవి. రామామాత్యుడు జన్యరాగములుగ జెప్పినవి సోమనార్యునకు జనకరాగములు (మేళరాగములు)గ నున్నవి. ఈభిన్నాభిప్రాయముల గూర్చి ముందు నేర్తుము. సోమ

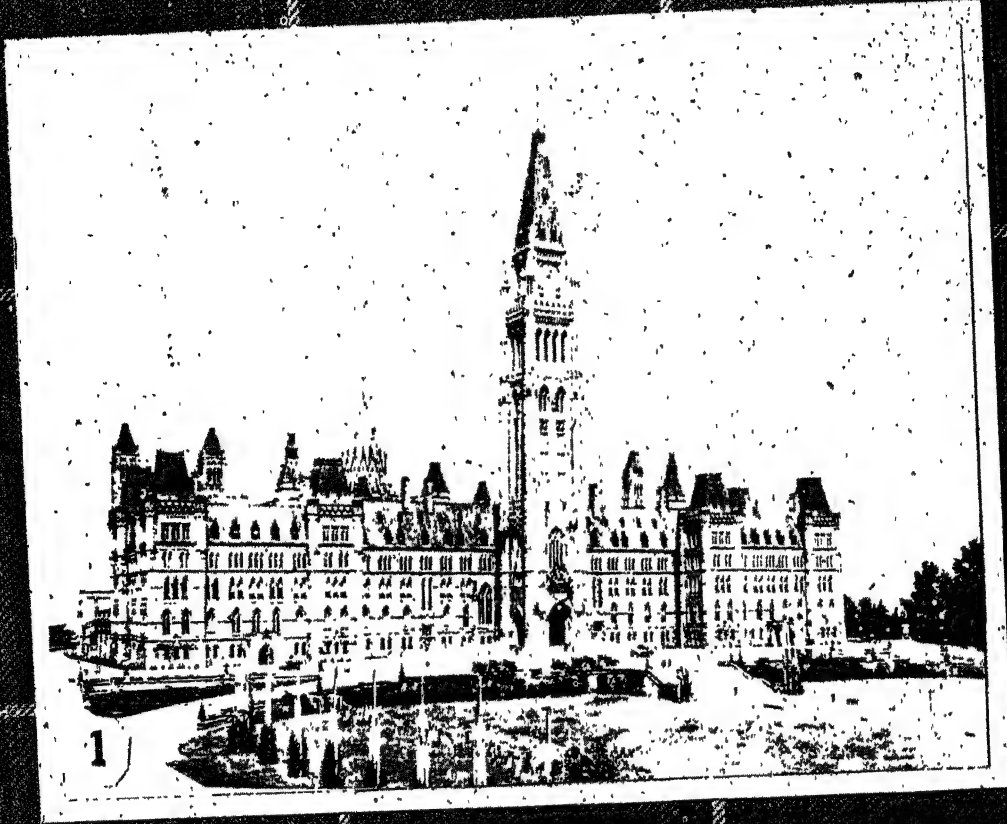
నార్యుని మొత్తము మేళరాగములు ఇరువదిమాడు పేర్కొనినాడు. వీనియందు జన్యరాగములు దెబ్బదియారు కలవు. వీని నిట్లు గ్రహింతుము—

మేళరాగములు—జన్యరాగములు

౧. ముఖారీ:—౧. ముఖారీ, ౨. తురుష్కతోడి (హునేనీ).
౨. రేవగుప్తి:—౧. రేవగుప్తి.
౩. సామవరాళి:—౧. సామవరాళి, ౨. వసంతవరాళి.
౪. తోడి:—౧. తోడి.
౫. నాదరామక్రీ:—౧. నాదరామక్రీ.
౬. భైరవ:—౧. భైరవ, ౨. పౌరవికా.
౭. వసంత:—౧. వసంత, ౨. టక్క, ౩. హెజ్జీ, ౪. హిందోళ.
౮. వసంతభైరవీ:—౧. వసంతభైరవీ, ౨. మారవికా.
౯. మాళవగౌడ:—౧. మాళవగౌడ, ౨. చాతీగౌడ, ౩. పూర్వ, ౪. పాడి, ౫. దేవగాంధార, ౬. గౌడక్రియా, ౭. కురంజీ, ౮. బహుళీ, ౯. రామక్రీ, ౧౦. పావక, ౧౧. ఆసావరీ, ౧౨. పంచమ, ౧౩. బంగాళ, ౧౪. శుద్ధలిత, ౧౫. గుర్జరీ, ౧౬. పరజ, ౧౭. శుద్ధగౌడ.
౧౦. రీతిగౌడ:—౧. రీతిగౌడ.
౧౧. ఆభీర:—౧. ఆభీరీ.
౧౨. హమిరీ:—౧. హమిర, ౨. విహంగడ, ౩. కేదార.
౧౩. శుద్ధవరాళి:—౧. శుద్ధవరాళి.
౧౪. శుద్ధరామక్రీ:—౧. దేశకార, ౨. లలిత, ౩. కేతశ్రీ, ౪. త్రావణీ, ౫. దేశీ.
౧౫. శ్రీరాగము:—౧. శ్రీరాగం, ౨. మాలాశ్రీ, ౩. ధన్యాసికా, ౪. భైరవీ, ౫. ధమలా, ౬. సైంధవీ.
౧౬. కళ్యాణరాగము:—కళ్యాణి.
౧౭. కాంభోజీ:—౧. కాంభోజి, ౨. దేవక్రీ.
౧౮. మల్లారి:—౧. మల్లారి, ౨. నటమల్లారి, ౩. పూర్వగౌడ, ౪. భూపాలీ, ౫. గోడ, ౬. శంకరాభరణం, ౭. నటనారాయణ, ౮. నారాయణ గౌడ, ౯. ద్వితీయకేదార, ౧౦. సాలంకనాట, ౧౧. వేలావళీ, ౧౨. మధ్యమాదీ, ౧౩. సావేరీ, ౧౪. సారాస్వతి.
౧౯. సామంత:—౧. సామంత.
౨౦. కర్ణాట:—౧. కర్ణాట, ౨. అడ్డాణ, ౩. నాగధ్వని, ౪. శుద్ధబంగాళ, ౫. వర్షనాట, ౬. తురుష్కతోడి.

- (21) 1. షేక్స్పియరు నాటకరంగముయొక్క తాళపుచెవిని భవననిర్మాత్రి ఎలిజబెత్తు స్కాటుకన్య యువరాజు కందిచ్చుట.
2. స్త్రీలకు క్రొత్తరకపు చెరసాల-ఆస్పత్రి, న్యూయార్కు.

1. అట్టావా సమావేశ భవనము.
2. అట్టావా సమావేశమునకు భారతీయ ప్రతినిధులు.

౧౧. దేశాక్షి:—౧. దేశాక్షి.

౧౨. శుద్ధనాట:—౧ శుద్ధనాట.

౧౩. సారంగ:—౧. సారంగ.

వెంకటమఖి కాలమునాటి మేళరాగములు

సోమనార్యుని కాలమునకు మరియొక యర్థశతాబ్దమువెనుక వెంకటమఖి యను సంగీతశాస్త్రజ్ఞుడు వెలసి సంగీతమున నూతన యుగము ప్రారంభింపజేసెను. ఇతడు తంజావూరు రాజ్యము నేలిన నాయకరాజులనొద్ద అమాత్యుడై సకలశాస్త్ర పారంగతుడై సంగీత లోకమునకు మార్గదర్శకుడై వెలసియుండెను. వెంకటమఖిమతమునే యనంతరముండిన దీక్షితులు, శ్యామశాస్త్రీ, త్యాగరాజు మున్నగు వాగ్గేయుకారులేమి, మహావైద్యనాథయ్యరు, శ్రీనివాసయ్యంగారు, శరభశాస్త్రీ, తిరుక్కొడికావత్ కృష్ణయ్యరు మున్నగు కొంతకాలము వరకు వెలసియుండిన సంగీతశాస్త్రజ్ఞులేమి, ఇప్పటివరేమి యవలం బించు చుండిరిని చెప్పబడుచున్నది. ఇతనిచే నేర్పరుపబడిన మేళ ప్రస్తారపద్ధతి నేటికిని వేయినోళ్ల క్లాషింపబడు చున్నది. వెంకట మఖి మేళప్రస్తారపద్ధతిచే డెబ్బనరెండు మేళరాగముల నేర్పరచి నను తనకాలమున ప్రసిద్ధములగు రాగములు పందొమ్మిది మాత్రము కల వని చెప్పినాడు. ఇతని మేళరాగములు జన్యములతో నిట్లున్నవి.

మేళరాగములు — జన్యరాగములు

౧. ముఖారీ:—౧. ముఖారీ.

౨. సామవరాళి:—౧. సామవరాళి.

౩. భూపాల:—౧. భూపాల, ౨. భిన్నకుడ్డ.

౪. వసంత భైరవీ:—౧. వసంత భైరవీ.

౫. గౌళ:—౧. గౌళ, ౨. గుండక్రియా, ౩. సాలంగనాట, ౪. నాట రామక్రియా, ౫. లలిత, ౬. పాడీ, ౭. గుర్జరీ, ౮. బహుళీ, ౯. మల్లహరీ, ౧౦. సావేరీ, ౧౧. చాయాగౌళ, ౧౨. పూర్వగౌళ, ౧౩. కర్ణాటబంగళ, ౧౪. సారాష్ట్ర.

౬. ఆహరీ:—౧. ఆభరీ, ౨. హిందోళవసంత.

౭. భైరవీ:—౧. భైరవీ, ౨. హిందోళ, ౩. ఆహరీ, ౪. ఘంటారవ, ౫. రీతిగౌళ.

౮. శ్రీరాగము:—౧. శ్రీ, ౨. సాలగ భైరవీ, ౩. ధన్యానీ, ౪. మాళ వశ్రీ, ౫. దేవగాంధార, ౬. ఆంధాలీ, ౭. వేళావలీ, ౮. కన్నడ గౌళ.

౯. హేజ్జాజ్జీ:—౧. హేజ్జాజ్జీ, ౨. రేవగుప్తి.

౧౦. కాంభోజీ:—౧. కాంభోజీ, ౨. కేదారగౌళ, ౩. నారాయణ గౌళ.

౧౧. శంకరాభరణము:—౧. శంకరాభరణం, ౨. ఆరభి, ౩. నాగ ధ్వని, ౪. సామ, ౫. శుద్ధవసంత, ౬. నారాయణ దేశాక్షి, ౭. నారాయణీ.

౧౨. సామంత:—౧. సామంత.

౧౩. దేశాక్షి:—౧. దేశాక్షి.

౧౪. నాట:—౧. నాట.

౧౫. శుద్ధవరాళి:—౧. వరాళి.

౧౬. పంతువరాళి:—౧. పంతువరాళి.

౧౭. శుద్ధరామక్రియా:—౧. శుద్ధరామక్రియా.

౧౮. సింహారవ:—౧. సింహారవ.

౧౯. కల్యాణి:—౧. కల్యాణి.

రాజాతులజేంద్రుని మేళములు

రాజాతులజేంద్రుడు తన 'సంగీతసారామృత' గ్రంథమున పైవిధమును వెంకటమఖి మేళములకు గొంత భిన్నములుగ జనకరాగ ములను పేర్కొనియుంట గమనింపదగినది. తులజేంద్రుని మేళము లందలి ప్రకృతి వికృతి స్వరములును భిన్నములుగనే యున్నవి. ఇతని మేళములు జన్యరాగములతో నిట్లున్నవి. వీని వ్యత్యాసములు మున్న నసంశయము ముందు చిర్చితము.

మేళరాగములు—జన్యరాగములు

౧. శ్రీరాగము:—౧. శ్రీరాగము, ౨. కన్నడగౌళ, ౩. దేవగాంధార, ౪. సాళగ భైరవీ, ౫. శుద్ధదేశి, ౬. మాధవమనోహరీ, ౭. మధ్య మగ్రామ, ౮. నైంధవీ, ౯. మానసీ, ౧౦. కాశీ, షాడవములు— ౧. శ్రీరంజనీ, ౨. మాళవశ్రీ, ౩. దేవమనోహరీ, ౪. జయంత నేన్, ౫. మణిరంగ. షాడవములు,—౧. మధ్యమాది, ౨. శుద్ధధన్యానీ.

౨. శుద్ధనాట:—౧. శుద్ధనాట, ౨. ఉదయారవిచంద్రిక.

౩. మాళవగౌడ:—౧. మాళవగౌడ, ౨. సాలంగనాట, ౩. ఆరదేశి, ౪. ? ౫. టక్క, ౬. గుర్జరీ, ౭. గుండక్రియా, ౮. ? ౯. నాట రామక్రి, ౧౦. సారాష్ట్ర, ౧౧. మంగళకైశికీ, ౧౨. మేచజాళి, ౧౩. మాగధీ, ౧౪. గౌరీ, మనోహరీ, ౧౫. మాటవ, ౧౬. గౌళి పంతు, ౧౭. సావేరీ, ౧౮. పూర్వీ, ౧౯. విభాన. షాడవ ములు—౧. గౌళ, ౨. పాడీ, ౩. లలిత, ౪. కన్నడబంగళ, ౫. మల్లహరీ, ౬. పూర్ణపంచమ, ౭. బహుళీ. షాడవములు—౧. శుద్ధసావేరీ, ౨. మేఘరంజనీ, ౩. రేవగుప్తి, ౪. మాలవీ.

౪. వేలావళి:—౧. వేలావళి.

౫. వరాళి:—౧. వరాళి.

౬. శుద్ధరామక్రియ:—౧. శుద్ధరామక్రియ, ౨. దీపిక.
 ౭. శంకరాభరణము:—౧. శంకరాభరణం, ౨. ఆరభి, ౩. శుద్ధవ
 సంత, ౪. సరస్వతీమనోహరి, ౫. పూర్వగౌళ, ౬. నారాయణి,
 ౭. నారాయణదేశాక్షి, ౮. సామంత, ౯. వరంశీ, ౧౦. పూర్ణ
 చంద్రిక, ౧౧. సురసింధు, ౧౨. గౌడమల్లారీ, ౧౩. కేదార,
 ౧౪. బిలహరీ.
 ౮. కాంభోజీ:—౧. కాంభోజి, ౨. నారాయణగౌళ, ౩. కేదారగౌడ,
 ౪. బడహంస, ౫. నాగధ్వని, ౬. ఛాయాతరంగిణి, ౭. ఈశ
 నోహరీ, ౮. యదుకులకాంభోజి, ౯. నాటకమరం, ౧౦.
 కన్నడ.
 పాడవములు—౧. నటనారాయణి, ౨. ఆంధాలీ, ౩. సామ,
 ౪. మోహన.
 బౌడవములు—౧. దేవగ్రీ, ౨. మోహనకర్పూర.

౯. భైరవీ:—౧. భైరవీ, ౨. ఆసిరీ, ౩. ఘంటారవ, ౪. ఇందుఘం
 టారవ, ౫. రీతిగౌడ, ౬. ఆనందభైరవీ, ౭. హిందోళ,
 వసంత, ౮. ఆభీరీ, ౯. ధన్యాసీ, ౧౦. నాగగాంధారీ,
 ౧౧. ముఖారీ:—౧. ముఖారీ.
 ౧౧. వేగవాహినీ:—౧. వేగవాహినీ.
 ౧౨. సింధురామక్రి:—౧. సింధురామక్రియ, ౨. పంతువరాళి.
 ౧౩. మౌజ్జజ్జి:—౧. హిజ్జజ్జి.
 ౧౪. సామవరాళి:—౧. సామవరాళి, ౨. గాంధార పంచమం, ౩.
 భిన్నపంచమం.
 ౧౫. వసంతి భైరవీ:—౧. వసంత భైరవీ, ౨. లలితపంచమం.
 ౧౬. భిన్నపడ్డం:—౧. భిన్నపడ్డం, ౨. భూపాలం.
 ౧౭. దేశాక్షి:—౧. దేశాక్షి.
 ౧౮. ఛాయనాట:—౧. ఛాయనాట.
 ౧౯. సారంగ:—౧. సారంగ.

ఆ కా శ ము

ఛాయాచిత్రకారుడు: కె. కృష్ణమూర్తిగారు.

గానము

కుడితిపూడి అప్పమాంబగారు

చైతన్యం సర్వభూతానాం నిర్వృతిం జగదాత్మనామ్,
నాదబ్రహ్మ సదానంద మద్వితీయ మపాస్మహే.

“గానమువంటి విద్య నిక గాన” మన్న కవివాక్య మెంత రసార్థ మైనది. చీమమొదలుకొని చిన్నయునివఱకు, పామరుడు మొదలుకొని పండితునివఱకు నీరసాయన మెంత నిట్టలమై యమ్ముడుపోవుచున్నది? కవికుమారుని కావ్యగీతములో, కాపుకన్నెల కలగర స్వనములలో, పసిపాపని పాలకంఠములో దీనికి స్థాయిగలదు. జోలపాటల జోగాడనేర్చి, ఏలపాటల నోలాడినది.—“రంగా, రంగా భిక్షాం దేహి” యను బిచ్చగాని యిరుగుపొరుగున జెరిగినది. “ఔర నాయన్నా” యను హాస్యములో, “అమ్మనాయనో” యను అలవఱింతలో నందగించినది. నిశీథనమయమున మైలు దూరమున గుట్టపు బండి నడపుచు నిర్జనమై శాంతి సంస్థాపితయైన మధురవేళలో కిన్నరస్వరమున కంఠమెత్తి గల్లుమన నాయుడుబావడము పాడు ప్రకృత్యుపాసకుని నుతింపజేసి పాంథుని యలమట బాపిన దీ గాన లహరియే.—“శిశు ర్వేత్తి పశు ర్వేత్తి వేత్తి గానరసం ఫణి” యన్న మహానుభావుని జన్మ సార్థకమైనది. గాన సానం దుడై లయించి సాతత్యము జెందియుండవచ్చును. గొంతుక తిన్ననిదై యేడ్చినా, ఇంకొకింతనేవైన నేడ్వ దేల యని చెవులు కోసికోనివా రుందురా?

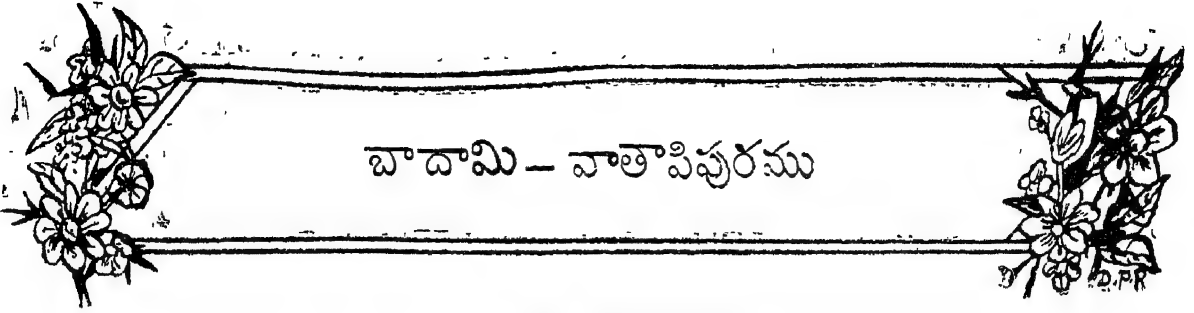
కమ్మనికంఠమునకలువరించిన నిద్రనల్ల జెడగొట్టు కొని విన నుత్సహింపమా? కోకిల గొంతుకలో పట్టెడు

పంచదార పడదీసి క్రుక్కిన పాపిష్టిబ్రహ్మ కాకికంఠ ములో కాలవిషము పోసినాడేమి? ఆలయంబారవముల కలిరిన యంతరాత్మ బజ్జెల బాబాకరములకు పడిచచ్చునే! ఎందున్న దీ కిటుకు? ఉక్కుతీగలపైన రవణించిన నాద బ్రహ్మము కంచుథక్కాపైన గంతువేయగా, ఏమి చెవులు చిల్లులువోయె నని చీకొట్టుచుందురు. జంత్రగాత్రముల రాల్లరగించి మోళ్లు చిగురించునట్లు పాడిన త్యాగ రాయని జన్మస్థానము దివ్యభూమి యైనది. ఎందరో మహానుభావుల సగర్వ పరిహారముతో “రార మా యింటిదాక” యన్న రాగరసము గడలుకొన్నది. నేటికి భారతప్రాంగణములయందు త్యాగన్న చిరంజీవియై ప్రత్యూషప్రసన్నమైన మంగళగీతముల నాలపించుచున్నాడు. సుబ్రహ్మణ్య సుకవి విఱుపుమెఱుపులు ప్రకృత్యుపాసకుల హృదయాకాశముల లీనము లైనవి. సహజమై సాపుసంతరింపు లున్న కంఠము గల పల్లెపల్లె పదము మా కానందదాయిగాని, కృత్రిమముతో పదునా రేండ్లు చన్నీళ్ల కుండసాధనజేసిన రాగి గాలికూడ మా కడకు పోకగూడదు. కవిత్వము, గానము, చిత్రమునను నీ మూటినే లలితకళలని తద్దజ్ఞులు భావించిరి. గాన మిసుకలో నీరమువలె తాత్కాలికానందజనకమేయని యుపేక్షించువారి కిది గొడ్డటిపెట్టనియే భావించుము. కవిత్వము, చిత్రకళ విజ్ఞానమయకోశము గలవానికే

యానందజనకములు గాని, గానమన్న చైతన్యపరపర్యా
యమైన ప్రాణమన్న సర్వమున కిది యూహింతుము.
గాన మాధురిని పలచి వ్యాసునంతటివాడుగూడ (కృష్ణ
పాత్రద్వారా) “నాహం వసామి వైకుంఠే నయోగి
హృదయాంతరే, మద్భక్తా యత్ర గాయంతి తత్ర తిష్ఠామి
నారద ” యని యనిపించినాడు. రవీంద్రసారస్వభౌము
డెచ్చోట గానము, చిత్రకళ, కవిత్వము అనునవి
యుండవో, లేక ప్రత్యేకముగాగాని యుండవో, యా
వీడు కాడని, యామానవహృదయము మంటిదద్దళమని
వాకొన్నాడు. నిజమున కింతియే. మన కావ్యసంసార
మందుగూడ ప్రతికవియు నాయొకను సంగీతములో మఱి
యేడిపించినాడు. ఇటీవలి విమర్శకుల కిది హేయభాజన
మైనది. ఏడ్చినా శుద్ధముగానే యుండవలయునన్న నా
నుడియేని వినియుండనట్లున్నారు. వరూధిని వేదన నెఱమున
కొండలాటిది ముట్టక మున్నను దానినుండి కలస్వనము
త్రవ్వితీసినది,—సత్య, బాలపల్లవగ్రాస కషాయకంఠ
కలకంఠ వధూకుల కాకలీధ్వనితో సభిమాన మానంద
ముగా మార్చినది. గిరిక, రాజత్కరాంభోజ కాంభోజీ
మేళవిపంచి కారవసుధాపూరంబు తోరంబుగాగ రాగరస
మగ్నమైనది. మఱి కొందరు తడబడిగూడ పంచమధ్వనుల
దానములీను పికాంగనాగతిని విలపించినారు. దీనికన్నిటికి
మూలకారణము జాతీయతత్త్వము. వారి కత్తిపోతు
తుదకు కావ్యకళ దిద్దుటకును మూలమైనది. నీనిని
బురస్కరించుకొని యార్షజ్యోతి సామవేదరూపమున
భారతరంగమున నవతరించినది. భరతముని ప్రభృతులు
దివ్యజ్యోతుల కొన్నిటి నావిష్కరింపజేసిరి. మనవారిచే
బరికల్ప్యమానులగు దేవతలలో సంగీతమునకు బ్రత్యేక
జాతి (గంధర్వులు) కల్పింపబడినది. దేవతలలో

బ్రత్యేకముగా తుంబురు దత్తీల నార దాంజనేయాదులు
కృతహస్తలుగా జేయబడిరి. ప్రత్యేకముగా నారదునకు
‘గానలోల’ యను బిరుదము తగిల్చిరి. పాములు సంగీత
ప్రియములట! కాననే యీశ్వరు నారాధించి సంధ్యా
కాలమున సృశానమున నాట్యమునల్పుతరి గేయముల
వివరముల నడిగి యతనికి భూషణప్రాయము లైనవట!
మొత్తముమీద నాదయుక్తము లెయ్యవియో యయ్యవి
యన్నియు నేకొలదిగనో కూనురాగమును దీసియేని
దృష్టివహించుచుండును. గానమునుగూర్చి యెన్నియో
ఇతిహాసములు గలవు. నారదాంజనేయాదుల గానశ్రవ
ణమువలన మహీధ్రము గరగుట, యదిచూచి తల్లితల్లి
సంతోషించుట, యది మొదలుకొని భుజగభూషణుడు
రాగరసమగ్నుడగుట మొదలైన యితిహాసముల వినియే
యున్నాము. ఇతరవాఙ్మయముకంటె మనతెనుగున
ఛందోబద్ధమగు గానసామగ్రి కావలసినంత లభించగలదు.
జానుతెనుగునుడికారపు సొంపుబెండువంటిది. సంస్కృత
మున జయదేవుడు, నారాయణతీర్థులు పుట్టకుతేనె లుట్టి
కడునట్టి రచనల నూల్కొలిపిరి గాని, అది సర్వజన
సామాన్యముగ నుండకపోవుటచే త్యాగరాయడే
ముందు తలపింపవలసినవాడయ్యె. గానయోగ్యములగు
ఛందస్సులతో తెను గొప్పారుచున్నది. తుద కేలో
కోక్తి యైనను యతిప్రాసమిశ్రితముగాని దొండులేదు.
ఇంతకు తెనుగువారు, అబ్బాయిని లాలించుటమొదలు
కొని ‘హరీ’యను షర్యంతము గానముతో గడపవలసినదే.

సోదరసోదరీమణులు గాన మాలపించి, పులకితు
లై యెల్ల కాలముల హృదయకల్లోలమును విడచిపుచ్చి
లలితకళ యగు గానకళ నుద్ధరించుట యాసింపదగినది.

కొ. నరసింహాచారిగారు

వాతాపిపురము క్రీ. శ. ఆరవ శతాబ్దపు మధ్య కాలమునుండి ప్రసిద్ధదశయందుండిన పశ్చిమచాళుక్యులరాజధాని. ఇందు రాజ్యమేలిన చాళుక్యులలో రెండవ

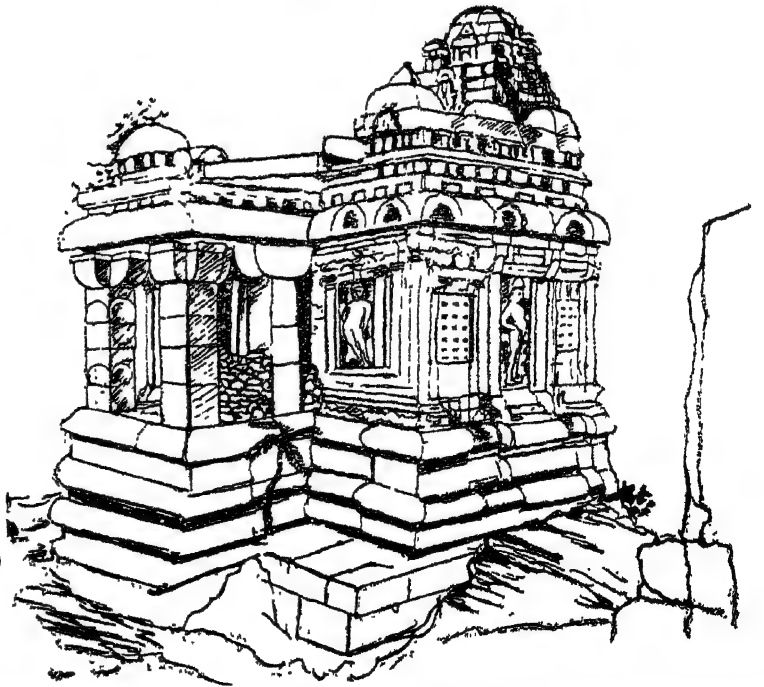
చాళుక్య సుప్రసిద్ధ చాళుక్య రాజధానియగు వాతాపిపురమునందలి ముఖ్యవిశేషములందలి గుహాలయములే ఈ గుహాలయములు అయిదు. ఇవికాక అనేక దేవాలయములకూడ ఇందు కలవు. గుహాలయములు బాదామి రైలు స్టేషనునకు మూడుమైళ్లదూరమున నున్నవి.

గుహాలయములు మలచబడిన కొండనమీపముననే నేటి బాదామినగరము కలదు. పురాతనకాలమున వాతాపిపురము రెండుగోడలచే చుట్టబడి, ముందు రెండు అగడ్తలచేతను, వెనుకభాగమున ఎత్తయిన కొండ

రెండవపులకేశి

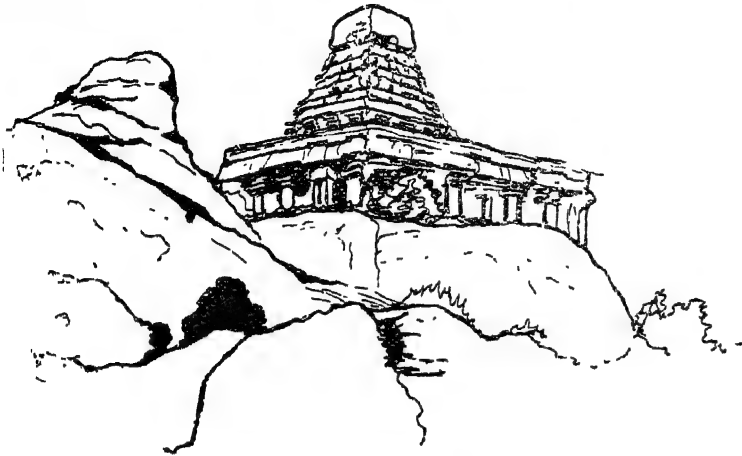
పులకేశి ప్రముఖుడు. ఇతని కాలమున పాఠశీకరాజ్యమునకును, చాళుక్యరాజ్యమునకును రాయబరములు జరుగుచుండినందులకు నిదర్శనములు చిత్రరూపమున అజంతాగుహాలయములందు కలవు.

౧. ఆలయము సమీపదృశ్యము.

చేతను రక్షింపబడుచుండెను. ఈ కొండ శిఖరమున రెండుకోట లుండెడివి. ప్రస్తుతమున నీకోటల శిథిలములు కాననగును. కొండల వరుసయందు గల వంపునందు అనేకశతాబ్దములకు పూర్వ మొక యనకట్టను కట్టి

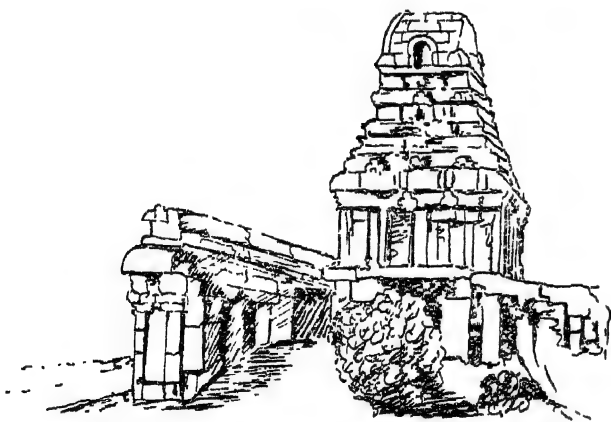
విగ్రహము. వీనిప్రక్కనే పై జెప్పిన గుహాలయములు గూడ గలవు. మెట్లవరుస యొకటి మొదటిగుహాలయ మునకును, అందుండి రెండవగుహాలయమునకును, అట నుండి నాలుగవ గుహాలయ ప్రాకారము వెలుపలకును కలదు. ఇచ్చట మెట్లవరుస రెండుగా చీలి, ఒకవరుస దక్షిణదిశయందలి కొండకొనను గల కోటకును, రెండవవరుస నాల్గవగుహాలయ ప్రాకార సమీపమునకును పోవుచున్నవి. నాలుగవగుహాలయమునకు పోవువరుస, దాని వెనుక క్రిందుగా దిగి అయిదవ గుహాలయ మును చేరుచున్నది.

౨. ఆలయము పై ఋతినుండి చూడబడు రీతి

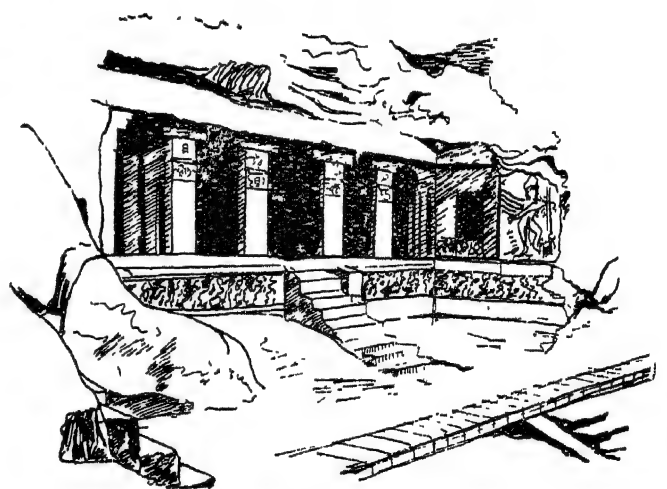
యొకస్వాభావికతటాకమును ఏర్పరచియుండిరి. ఈతటాకము భూతనాథతటాక మనబరగుచుండును. తటాకమును చుట్టి అనేకదేవాలయములు కలవు. అందు తూర్పుదిశయందలి దేవాలయసమూహమునకు భూతనాథాలయ ప్రథమసమూహ మని పేరు. ఉత్తరదిశయందు

గుహాలయములలో మొదటిదియు, మూడవదియు, నాల్గవదియు శివాలయములు. రెండవది విష్ణ్వాలయమును, అయిదవది జైనాలయమును అయియున్నవి.

౩. ఆలయము తూర్పునుండి చూడబడు రీతి

గలవాటికి భూతనాథాలయ ద్వితీయ సమూహ మనిపేరు. ఇనన్నియు శివాలయములు (చిత్రములు ౧, ౨, ౩). ఇవి కాక, తూర్పున తటాకము ప్రక్కనే రాళ్ల మలచిన రెండు శిల్పములు కలవు:— (౧) అనంతశయను డగు నారాయణుని విగ్రహము, (౨) బోధినర్తవృద్ధసాణి

౪. గుహాలయము 1. ముందటివృత్తము

మూడవ గుహాలయముయొక్క వసారాయందలి యొక స్తంభముపైనుండు పశ్చిమచాళుక్యరాజగు మంగళేశ పృథ్వీవల్లభుని శాసనమును బట్టి గుహాలయములు మలచబడిన కాలము క్రీ. శ. ౫౭౮ అని ఏర్పడుచున్నది.

మొదటి గుహాలయము

(చిత్రము ౪.) మెట్లెక్కి ఆలయమును సమీపింపగనే ఆలయము ముందట నొక అరుగు కలదు. ఆ యరుగు

గునుండి ఆలయములోనికి పోవుటకు కొన్ని చిన్న మెట్లు కలవు. ఈ చిన్న మెట్ల కిరుప్రక్కల చిత్రములు చెక్కబడి యున్నవి. ఇవన్నియు దేవగణముల శిల్పములై యున్నవి.

౫. చిన్న గుహాయందలి మహిషాసురమర్దని విగ్రహము
గుహాలయము 1.

మెట్లకు ఎడమప్రక్క పదునాలుగు శిల్పములు గాయకుల దెల్పునట్టివియు, మెట్లకు కుడిప్రక్క పదుమూడు శిల్పములు

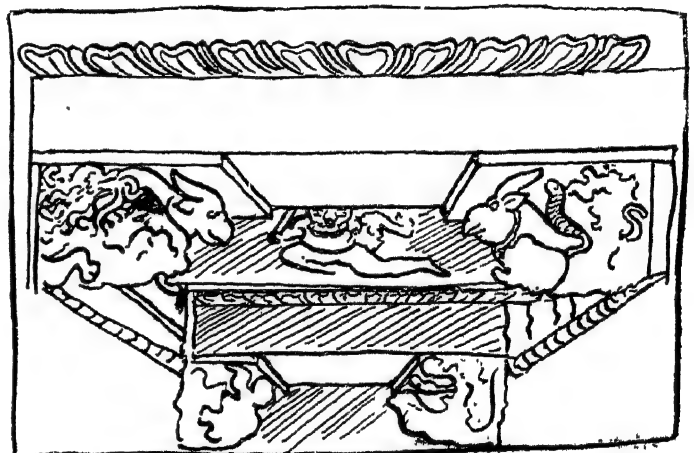

౬. గుహాలయము 1. నటరాజు

నటకుల దెల్పునట్టివియు కలవు. కుడిప్రక్క ఆలయ ముఖము ఘుండునకు తిరిగి ఆకారము కలిగియున్నది.

ఈ చిన్నప్రక్కయందు ఒక చిన్న గుహయు, ఒక చిన్న ఆలయమును కలవు. చిన్న గుహకింద మరి తొమ్మిది చిత్రములు కలవు. గుహాయందు మహిషాసురమర్దనుని విగ్రహము కలదు (చిత్రము ౫). చిన్నగుహ కింకను కుడిప్రక్క గల చిన్న ఆలయము శిథిలమై యున్నది. ఇందు నటరాజు విగ్రహము కలదు (చిత్రము ౬). ఈ శిల్పమున నటరాజునకు పదునెనిమిది చేతులు కలవు. నటరాజునకు వెనుక నందియు, కుడిప్రక్క గణేశుడును, గణేశుని వెనుక ఇరువురు మార్దంగికులును కలరు.

ప్రధాన గుహాలయమున ముఖమునందు నాలుగు స్తంభములు కలవు. స్తంభములపై గుండ్రములగు శిల్పములు చెక్కబడియున్నవి. (చిత్రములు ౮, ౯). ఆలయ

౭. గుహాలయము 1. స్తంభముల శిఖరములు

ములోపల కుడ్యములపై అర్ధనారీశ్వరుడు, అనంతశయనుడు మొదలగు విగ్రహములు చెక్కబడియున్నవి.

రెండవ గుహాలయము

ఇదియు ఇంచుమించుగ మొదటి గుహాలయమును పోలియున్నది. ఇది విష్ణాలయము. ఇందు విష్ణువిగ్రహము కలదు. ఆలయపు అరుగునకు ప్రక్కభాగమున కుబ్జుల యొక్కయు, దేవగణముల యొక్కయు శిల్పములు అనేకములు కలవు. ఇందు ఒక అరుగుపై న ఒక ద్వారపాలుని విగ్రహము కలదు; అరుగు ప్రక్కలయందు అనేక కుబ్జ విగ్రహములు కలవు (చిత్రము ౯). ఇవికాక అనేక

సుందరవిగ్రహముల శిల్పములుకూడ ఈ ఆలయమున రాలో మిక్కిలి సుందరము లగు శిల్పములు కలవు గలవు.

(చిత్రము ౧౦). గుహాలయపు కప్పుయొక్క అంచున

ఒక సుందరమైన గరుడవిగ్రహము కలదు (చిత్రము ౧౧).

నాల్గవ గుహాలయము

గుహాలయ సముదాయమునందంతయు

ఈ నాల్గవ ఆలయమే మిక్కిలి సుందరమైనది. ఇందలి శిల్పము లన్నింటిని పూర్ణముగా వర్ణించవలెనన్న నొక గొప్ప గ్రంథమగును.

ఇచ్చట నుదాహరింపబడిన చిత్రములు మచ్చునకేకాని వేరు కాదు. వాతాపిపుర గుహాలయ శిల్పములందు కృష్ణలీలలును, రామకృష్ణులు మధురానగరమునం దొన

ర్చిన ధీరకృత్యములును, దశావతారములును, సముద్ర మథనమును, గరుడుడు అమృతమును హరించుకొని

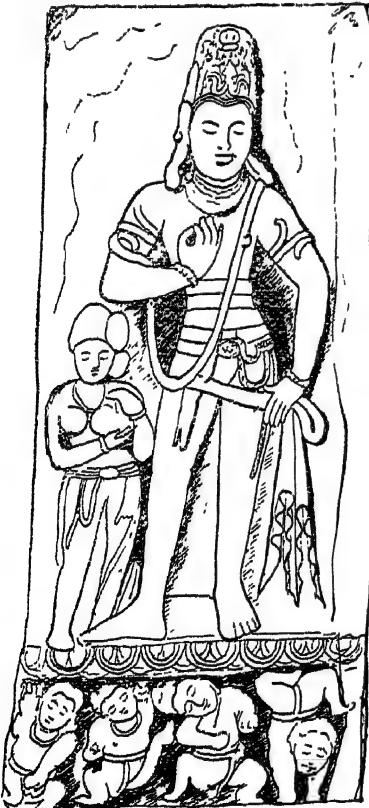

౮. గుహాలయము 1. స్తంభముపైగల చిత్రములు

మాడవ గుహాలయము

ఇది రెండవ ఆలయమునకు ఎడమప్రక్క గలదు.

దీనియల దుండునది బోధినత్తుని విగ్రహము. దీని వసా

౯. గుహాలయము 2. ద్వారపాలుడు

౧౦. గుహాలయము ౩. వసారాలోని శిల్పములలో నొకటి

1. ఫ్రాంసుకును, రష్యాకును నడుమ తుదిరిన ఒడంబడిక కిరుపక్షములవారును సంతకము చేయుట.
2. శ్రేణి చి ప్రభుత్వ పు రా జీ నా మా.

పోవుటయు మొదలయిన యనేక పురాణ
గాథలు కలవు. ఇట్టిదృశ్యములు మన పురా
తనరాజ్యములు పూర్వము సజీవము లై
యున్న కాలమున నెంత గంభీరముగను,
గౌరవనీయముగను నుండినవో ప్రస్తుత
మంతకంత శోకోత్పాదకము లై యున్నవి.
వీటి యుచ్చదశయందు చూచుటకు నోచు
కొనకున్నను శిథిలానస్థయందైనను వీటిని
గాంచగలిగి, తన్మూలమున నీ దృశ్యముల
పూర్వస్థితిని ఊహించుకొని సంతసించుట కవ
కాశ మొసంగిన సర్వేశ్వరునికి వందనశతములు.

౧౧. సువాలయము కి. ఆలయపుకప్పు అంచున గల గరుడర్చిగహము

రాముడు నీత నోదార్పుట

చిత్రకారుడు: కప్పగంతుల విశ్వనాథంగారు.

బుద్ధమూర్తి

పిలకా గణపతిగారు

గామనగనీశీరమందలి
యూరిసావడి కెదుటనుండిన

నింబవృక్షచ్ఛాయ బుద్ధుని
మూర్తి పడియుండెన్.

నిశ్చలమృగు కొలనిజలమున
యువతి యొక్క తెఱ్ఱుటము ముంచెను;
చిన్నితరగలు మెల్ల మెల్లగ
దీరమును జేరెన్.

గ్రామయువతులు బాజములందలి
ఘటజలమ్ములు తొణుకుచుండగ
బాలకుల నడర్చిచుకొనుచును
నిండ్ల కేగి రటన్.

పాలచెంబులు కేల దాలిచి
లేగదూడల లాగికొనుచును
రయితులందఱు నొక్కరొక్క
వెడలి రాత్రోవన్.

దున్నమూపున నెక్కి పశువుల
గాలితో నదలించుకొనుచును
నోట బూరల నూదు గోడకు
మారు లేగి రటన్.

కాకములు వృక్షమున నుడిన
నింబఫలములు మెక్కి నిర్దయ
బూదిలో బొరలాడు నాశ్రభు
మూర్తిపై నుమిసెన్.

నోరులేని యనాథులకు దా
న్యాయమనిమెడి పేరితో నా

యూరిపెద్దయుగూడ నట న
న్యాయములు చేసెన్.

అంద టులే వెడలిపోయిరి;
చూడలే దామూర్తి నెవ్వరు;
ఆదయామయు డటులే కన్నులు
తెరచి నహించెన్.

సంజచీకటి క్రమ్ముకొనియెను;
కాపుబడతుక యొకతె పూజా
ద్రవ్యములతో వచ్చి యచ్చట
సలికి మ్రుగ్గిడియెన్.

కాళ్ల కంతట బసపు రాచెను;
నొసట గుంకుమతిలక ముంచెను;
కుక్కుటమ్మును గోసి గక్తము
పల్లెమున బోసెన్.

గుగ్గిలముతో ధూపమిడియెను;
యెట్లులెట్లులా దీప మిడ నది
చూడలేకయొ యేమొ! తత్తఱ
మెగపిచ్చో పోయెన్.

నేత్రయుగ్మము పేలిపోయెను;
క్రూరమృతవేద్యేషిహస్తకు
తారఘ్నముల బలింపని
మూర్తి లో నేడ్చెన్.

గాలి పోరున నేడ్వదొడగెను;
వేపశిరమును బాడుకొనియెను;
బాలకులకు బ్రసాద మిడి యా
వనిత తా నేగెన్.

వీ రా భి మ న్య!

శ్రీహరుచూరి భువనేశ్వరీదేవి, పరుచూరి అన్నపూర్ణాదేవిగార్లు

[రణాంగణము రక్తమయము. ప్రకృతికన్య కనువిచ్చి చూచినది. రక్తకణికలు ప్రజ్వరిల్లి నవి. భావపీచికలు పరువసాగినవి. ప్రభంజనుడు తన్మూర్తిరేకిమునఁ బాడుకొనసాగెను.]

సమదాటోపముతోడ వీరమును నాస్వాదించి పెత్తండ్రీమా
నము ప్రాణంబును దక్కఁగా వెడలనున్నావేమొ? శాంతింపు మో
యి! మహాయోధుఁడవౌదు నీస్మృతికి రానేరాఁడ ద్రోణుండు రా
ద్రము మూర్తీభవ మందినట్టు లటు పద్మపూహమం దుండఁగా.
ఎమోయి! యిసుమంతలో మొగముపై నీకెంపుచాయల్ మహా
ధూమజ్వాలలు గ్రక్కుచున్న వతఁడే ద్రోణుండుకాఁబోలు పో
పో మూర్ఖ! వెనుకంజవేయకు బలే పూహంబు నీకందుబా
టే ముస్తాబయి చించు పైంఠవుఁడు పాటింపంగ నీ కడ్డమే?
సమరక్రీడకుఁ బిల్చు నీపృథుధనుష్టంకారరావంబు గా
ఢముగా నాటినమాటవోయి జయఘంటాఘోష విన్పించఁ బా
పము కట్టాదిమహారథుల్ శకుని యశ్వత్థామ దుశ్శాసనా
దిమహాయోధులు డిల్లవోయి రదె నిస్తేజంబు జాల్వారఁగా.
పోరుము పోరుమోయి తెగిపోయిన జీవశేవాలనుండి సం
ధ్యారుణరక్తదీధితు లజాండకరండము లల్లుకొన్న వీ
తూరి జయంబు నీద కనుదోయికిఁ దోఁపఁడు రాజరాజు నా
కీరణరంగమం దనుచు నీరస మొందకు మోయి యోధుఁడా!
కన్నులలోని రక్తకణికల్ కరఁగించి యొకింత తేరిపా
ర నొగలందు నున్న కురురాజుఁ గనుంగొనుమోయి! త్వచ్ఛర
చ్ఛన్నరథంబు దూకి కడు శీఘ్రముగాఁ బరతెంచుచున్నవాఁ
డన్న యొకింత తాఘము సుధాంశుని వంశము నిష్కళంకమా.
నీచిరుకాళ్లలో జవము నీచిరువ్రేళ్ల చలాకు నిద్దమా
నీచిరుచూపులో కలుకు నీచిరుతూపులలో చురుక్కులే

మీ చెరువంగబోకు మీపుడే పగవారల పచ్చిగుండెలం
దోచి న్నలించె నీకు నగదుంబ్రతిబింబము లమ్మి వీరుడా.

ఒక్కవేటున లేచిన యుర్విపతుల- శిరము లాకాశపథమున చిందులాడ
నీదు బాణాళివాద్యంబు నెరపుచుండె-బితను మరపించినా వస్త్రవిద్య నోయి!

అకటా! యొక్కని జేసి నీకు మది యన్యాయంబు నాకుండ నొ
క్కొక్కడే చుట్టును మూఁగి చిత్రవధ తా మూహింపఁగాఁబోలు వె
న్నకుఁగూడం బరువెత్తుచుండి రభిమన్యా! రాజరా జేతఘా
తుకుఁడోయీ! గురుఁ డెంతకూరుఁ డెటు చేతుల్ వచ్చు నీమీఁదికిన్?

జమ్మని గొట్టు నీయినుపచువ్వ లవే పిడుగుల్ వడంగ వి
ల్లములు మార్చికొంచు నని యందఱి కన్నివిధాలగా జవా
బుమ్మడితోడ నిత్తు వహహా! యని నీకు సుభద్రామ్మలోఁ
గ్రుమ్మిన పోటులో యుదరగోళములో మన కృష్ణబోధలో.

కటికకసాయికోతయనిగాని శిమింపరు కూటనీతి క
క్కట, పయికోఁ గడంగిరి నిగాఢముగా, నిక తండ్రి నీవు సం
కటమని లోఁ దలంపవు స్వకార్యుకజాలమ భగ్నమయ్యె చెం
గటఁ గల ఖడ్గమున్ గదయుఁ గైకొని పోరి కుపక్రమించితే.

రథమా భగ్నము, సూతుఁడా హతుఁడు, నీరథ్యంబులా నీల్లి సు
శిథిలంబయ్యెను, జుట్టుముట్టె రిపురాట్ సేనాపతిస్తోమ మె
వ్విధి సాధింతువురా ప్రతికియ గదావిన్యాసమా, ఖడ్గమా
పృథుగర్వాపహృతిం దలంక నిదినీపెం పొప్పఁగా వీరుడా!

అకటా! యేమిటి కేలుదోయి మణిబంధాన్వితమై లేదు ఘా
తుకకృత్యం బాడిగట్టినావుగద, చీ దుర్యోధనా, ద్రోణ, ధా
ర్మికబుద్ధిం బ్రకటించినావటర, మేల్మేల్ రేపు నీవెదచా
పకళానై పుణిఁ జూపవచ్చు బ్రతుకం బార్థుండు పైరింపఁగా.

కటకటా, యేకధార రక్తస్రవంతి - వరదలై పొంగి శత్రుభూవరుల ముంప
బాహుమూలంబుల గదాసిపటిమ నెరపి - అని యొనర్చెద వొర, వీరాభిమన్య!

ఉచికి యుట్టుఁతలూఁగి నీసాబగుమేని - వేడిరక్తము మీతల్లి వీరమాత
యన్నవడువున భూదేవియమలనిటల- మందు సిందూరతిలకంబు పొందుగాంచె.

పగతురు వచ్చినార లొకపల్కును బల్కువు యుద్ధనై పుణిన్
ముగలు కదల్చినార లొకఘాతము చూడవు సోలిపోదు వా

టగడలపోసి యెట్టయెదుటం బడినాడు కుమారలక్ష్యం
డిగ విధి యేమిసేయునో? సహింపవు న్యక్తత జీవ ముండఁగా.

పడుచును లేచుచున్ సారిగి పల్కరు స్రుక్కుచు తెప్పరిల్లి గ్రు
క్కెడు సలిలంబు గోరఁబరికింతువు నలైన లింకఁ బార్థుఁ డె
క్కడఁ బడియుండెనో? యెడఁదఁ గన్గొనఁడే తగ మేనమామ బా
లుండవనిగాని నీపితలు లోనఁ దలంచియుఁ జేరరారుగా.

మెరసెన్ జ్యోతి, మనస్వితావిమలమై మేనెల్ల రోమాంకుర
స్ఫురదుద్దామత దాల్చె లక్ష్యణగదాస్ఫూర్తిం దదీయాంగజ
ర్ఘ్విరితధ్వానముతోడఁ దద్దదకు మోక్షం బిచ్చి వీరాభిమ
న్య! రణక్షోణి యశోక్షతల్ బడయుమా యాచంద్రతారార్కమున్.

కుంఠి

శ్రీమతి దీవి సీతారత్నముగారు

హృదయములోని మంటలు శమింపవు వానికి నారు టెన్నడో?
వదలదొ? నేటికైన దలవంపుల నీపడిపంచగాయు నా
బ్రదుకు యదూత్తమా! పడినబాధలు సెప్పిన నేమివచ్చు నీ
ముదుసలివగ్గు న న్నడుగబోకుమ యన్నిటి కీవ వారికిన్.
దూరము పారజూచి తమతో నొకమాట వచింప నాకు నో
రూరునుగాని వారి గనియున్ దురపిల్లుదు—వీరమాత తె
వ్వారలొ? ఇంక గృష్ట భువి వారు యథామతి నేయుటొప్పు సం
సారరహస్య మీవెరుగజాలవో? రాజుల పోకడ నీకు గ్రొత్తయే?
పోయెద వారికిం దగిన బుద్ధు లనుజ్ఞ నొసంగుమంటి నీ
పోయెడిచొప్పు పొందునకొ, పోరునకో? యిటనున్న వార ల
న్యాయులుగారుగా? యటులెయైన దుదిన్ ఫల మిచ్చింపరో
యీమొడ జెప్ప నేమిగల దింత యెరుంగరె వారు మాధవా!

భ్రమరగీతి

శ్రీమతి కృష్ణవేణమ్మగారు

ఓయిభ్రమరక ! నీ వరుణోదయాన
స్నిగ్ధ సుస్వప్నకుసుమాలు చిలుకరించు
లలితభావాల హృదయతంత్రుల గదించి
ప్రకృతిలక్ష్మికి నిడుదు నివాళిగీతి.

గాడ్పుతాకున చాగుచు గళల జిమ్ము
తమ్మిపూబోణి సాగసుందనమ్ము నరసి
ప్రేమసారభముల్ వెల్లివిరియ నేవో
తేనియల నొల్కు భావగీతికల నల్లు
దాయపూర్వకవిత్వ మెట్లబ్బె నీకు?

జిలుగునునునంజబాట రచించుకొన్న
యాసునించు చిత్రాల గూఢార్థ మేమొ
నిగనిగల్ గొల్పు మురుపువన్నెలను విరియు
శక్రచాపమ్ములోని ప్రశస్తి యేమొ
తెలిపెడు ద్వదీయమర్మగీతికలు భ్రమర !

దరుల జుంబించు సెలయేటి తరగలందు
గరికపోచల మెనపు లేగదుపులందు
ముద్దుకసుగందు చిటునవ్వుమొలకలందు
నలరుచున్నది నీచు గీతామృతమ్ము.

పూవుపొదరిండ్ల నలమిన తావకీన
నవ్యసుధలీను మధురగానమును వినుచు
మానసోల్లాస మొంది తన్మయత గాంచు
పసులకావరిచే మంజుభాగ్యరేఖ.

మానుపడజేయు భవదసమానగీతి
నాటి శుభశారదారామ వాటికలను
వలపుచిలికిన మాధవవంశనాద
మగుచు మార్మోగు నాహృదయప్రతోళి.

నవవసంతదినాన వనస్థలాన
బాలమలయానిలుండు వీవనలు వీవ
మృదులసుమశయ్యవై నీచు మేను ప్రాల్చి
హాయిగా సుప్తి నొందెద వోయి భ్రమర !

* * * *

ఇంత యిపురించినట్టి ప్రశాంతవేళ
గలగిపోయిన హృదయరాగాన బడుచు
గ్రొందళుకు లొల్కు పువ్వురేకుల గదల్చి
యరయు దెవ్వరికై విసినాంతరమున ?

ఆదర్శ మహిళామండలి

శ్రీమతి చదలవాడ రాఘవమ్మగారు

వేదకాలమునందు నిరుపమ
వేదముల పఠించి యజ్ఞము
లందు ఋత్విక్వీరముల
నొందటో పొందిరిగా.

శ్రుతిచయజ్ఞ యపాల యనునొక
కాంత యాధ్వర్యవము బొంది మ
హేంద్రు డాదిగ దేవతలకును
సోమరస మిచ్చెన్.

యాజ్ఞవల్క్యునితోడ జనక మ
హానభాంగణమందు నిర్భయ
ముగను వాదము జరుపలేదే
గార్గి మునికాంత.

ఆదికవి వాల్మీకిచెత ని
తాంతశాంతవినమ్రతలతో
శాస్త్రముల పరియింపలేదే
యతివ యాత్రేయి.

పండితులు ముక్కునను వ్రేలిడు
కొనగ వికటనితంబు యనునొక
రమణి యాలంకారశాస్త్రము
'లెన్నో రచియించెన్.

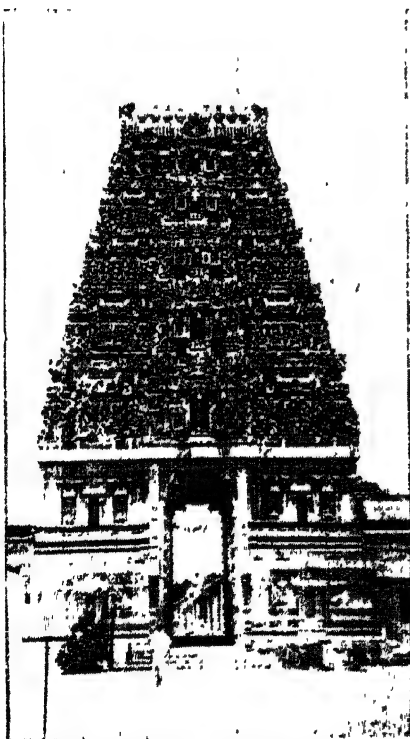
మధుర రచనాభావములతో
సుధల జిల్కుచునుండు మధురా
విజయమును రచియింపలేదే
గంగయను కాంత.

ముద్దులొలికెడి భావములతో
రసములూరెడి రచనములతో
రామకథ వర్ణింపలేదే
మొల్లయను కాంత.

కదనరంగమునందు వైరుల
మద మడంపగ నాడుసింగము
పగిది రణమున కుసుకలేదే
రాణి సంయుక్త.

వీరవనితాదర్శకంబై
వీరపురుషుల నడలజేసెడి
ఝాన్సిలక్ష్మీబాయి శౌర్యం
బెల్ల రెరిగినదే.

అన్ని విద్యలయందు నధిక
జ్ఞాన సంపాదనము చేసిన
కాంత లెందరు లేరు పూర్వం
బిష్ణుడును గూడన్.

తిరుచానూరు గుడిగోపురము M. P. S.

దేవాలయగోపురము, తిరువణ్ణామలై M. K. R.

సీతాకోక చిలుక

శ్రీమతి ఓలేటి నిత్యకల్యాణమ్మగారు

ప్రకృతిమురువిడు శక్రచాపపు
వన్నియలతో సాగసుజాపుల
లోకమే మరపింతు నీతా
కోకచిలుక చెలీ !

ముగ్ధభావపు లేమెడందను
పొంగుప్రేమశ్రీ హసింపుచు
లోకమెరుగని బ్రతుకు నీతా
కోకచిలుకా, నీయది.

పూవుపుష్పాడిపట్టుపాన్పున
కావించురుల యిసుకతిన్నెల
నేకతమ శయనింతు నీతా
కోకచిలుక చెలీ !

ప్రకృతి పెంపుడు బిడ్డవగుదో
స్వాదుసౌందర్యాభిమాన్వి

గొనబురంగుల పులుగ, నీతా
కోకచిలుక చెలీ !

సంజమంకెనమిసిమిచాలున
సంచరించుచు నేగు నీతో
వీక నాయెద పర్వు నీతా
కోకచిలుక చెలీ !

కలుషవాంఛల విసపువీధుల
గలగు మానిసి, తావక్రవే
మైకజీవిత మరసి నీతా
కోకచిలుకా ! ముగ్ధుడౌ.

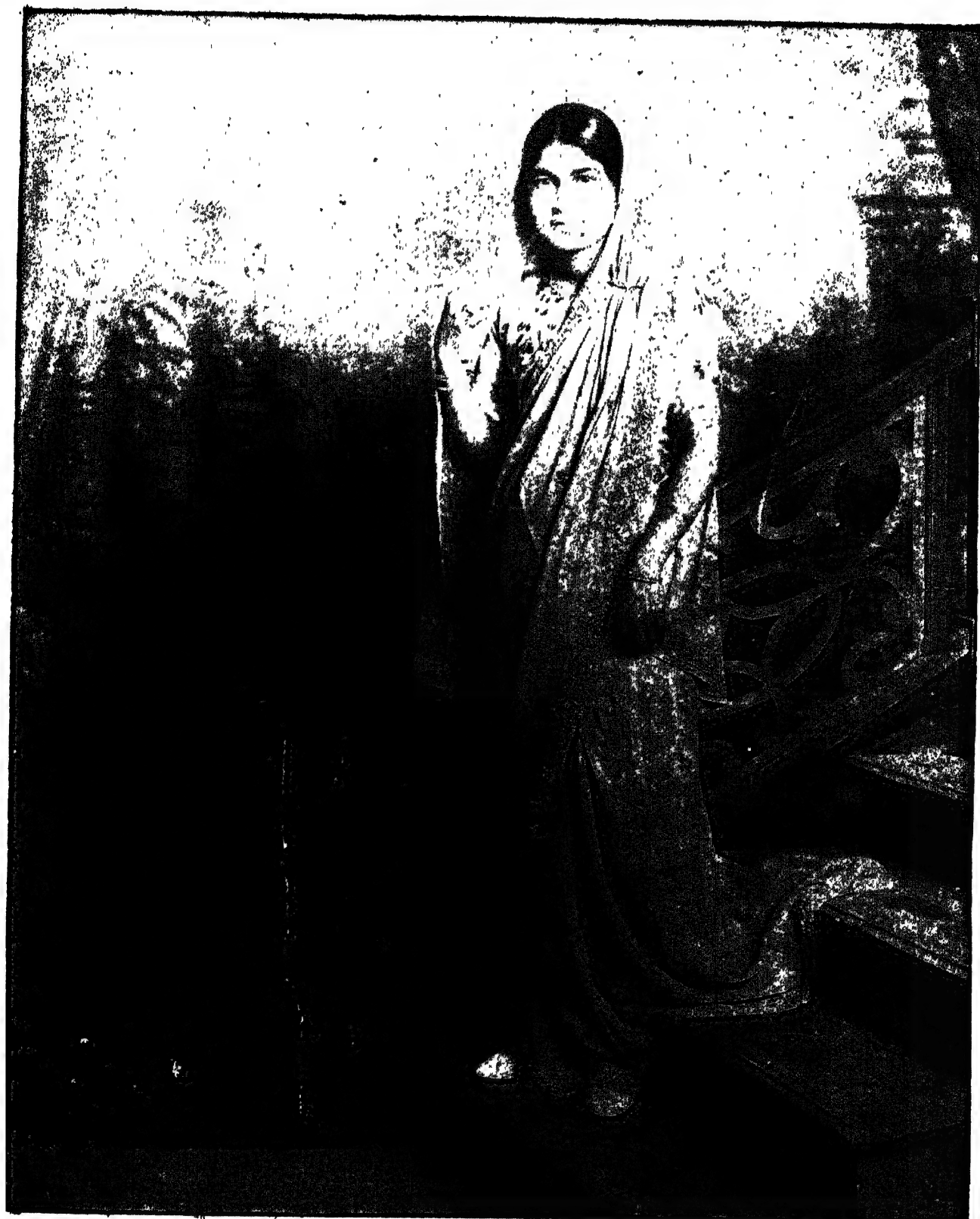
స్పృష్టిసౌందర్యార్చనకునై
స్నిగ్ధగీతుల గవికుమారిక
కోరిపాడును నిన్నె నీతా
కోకచిలుక చెలీ !

ఆంధ్రగ్రంథమాలలోని పుస్తకములు

శతకమంజరి	1	8	0	ఆంధ్రవాఙ్మయసూచిక	3	0	0
బసవపురాణము	3	0	0	ఆంధ్ర భారత కవితావిమర్శనము	2	0	0
బెల్లాము కాంగ్రెసు అధ్యక్షోపన్యాసము	0	4	0	భారతీయచిత్రకళ	1	0	0
జీర్ణవిజయగరము	1	8	0	జీవనప్రభాతము	1	8	0
త్యాగరాజస్వామిచరిత్రము	0	10	0	తంజాపురాంధ్రనాయకరాజచరిత్రము	2	0	0
ధమ్మపదము	0	10	0	గీతాబోధ	0	4	0
భీష్ముడు	1	0	0	సబర్మతీ ఆశ్రమ నియమములు	0	4	0
ఆత్మకథ (మొదటి భాగము)	0	12	0	మేఘదూత	0	12	0
„ (రెండవ భాగము)	1	0	0	అళియరామభూపాలుడు	1	8	0

ఆంధ్రగ్రంథమాల, నెం. 7, తంబునెట్టివీధి, మద్రాసు.

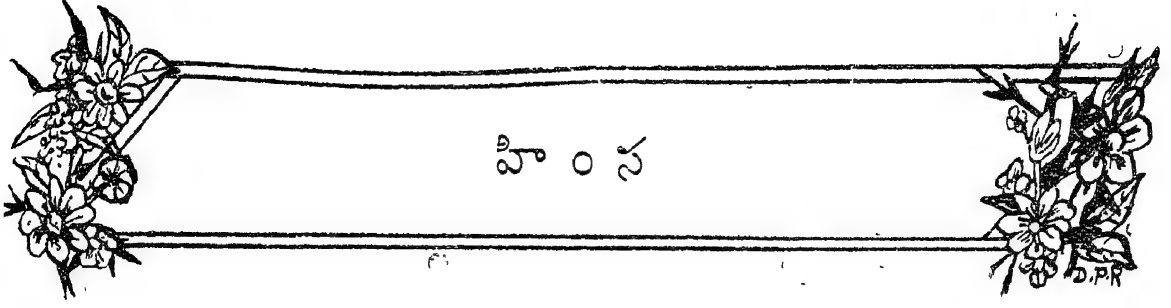
ఆంధ్రపత్రిక - శ్రీముఖ సంవత్సరాది సంచిక

విలాసినివిభవములు.౧.

విలాసిని ప్రభుముల్లు ౨.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాజా విక్రమదేవవర్మగారు

హింస యనగాఁ బ్రాణుల వధ. ఏప్రాణికిని జంప కుండుటయే కాక, యెట్టి కష్టమును గలిగింప కుండుటయే న్యాయమును, బరమధర్మమును. ప్రాణులలో మనుష్యుఁడు జ్ఞానాధికుఁడు. మనుష్యుఁడు తన కెట్టి కష్టమును గోరఁడు. కనుకఁ దా నితర ప్రాణుల కెట్టి కష్టమును గలిగింపరాదు. అట్లయినను యజ్ఞములందు జీవహింస సేయవచ్చుననియు, యజ్ఞార్థము గాని జీవ హింసఁ జేయరా దనియు వైదికమతము సెప్పను. బలికొఱకుమాత్రమే జీవహింసఁ జేయుటకు శాక్తాగమ మత మంగీకరించును. ఎప్పుడును జీవుల కెట్టిబాధను గలి గింపరాదని బౌద్ధమతము నుడువును. జంతువులనే కాక వృక్షోదృగులనుసైతము హింసింపరా దని జైనమతము వెల్లి డించును. పారసీలు దమ పవిత్రాగ్నికి జంతుబలి సమ ర్పింపకుండుటవలన జంతువధకు జెందవస్తామతము సమ్మ తింపదనుట స్పష్టము. జగదీశునకు బలగా జంతువధ సేయు యోష్య నని యిస్లాముమతోదేశము. మనుష్యు లను దక్కఁ దక్కినజంతువులను వధింపవచ్చునని క్రైస్తవ మతాశయము. మనుష్యులను జంపకుండుటమాత్రము సర్వమతసమ్మతము.

మృగాదృగుల హింసకు 'వధ' యనియు, మనుష్యు హింసకు 'హత్య' యనియు నుడువుదురు. హత్య గొప్ప నేరముగా నెన్నఁబడుచున్నది. కనుకనే హత్యజేయు నరునకు మరణదండము విధింపబడును. మరణదండము

చట్టములనుబట్టి యుక్తమే యయినను, లెస్సగా నాలో చించునెడ నది యయుక్తమే యగును. కావుననే మరణ దండ ముండరా దని వెక్కిరుపఁజితుల యభిప్రాయము.

ఒకఁడు వేటాకనికి హత్యనేయు దుర్వృత్తి యాదిమకాలమునం దుండెను. కాని యిప్పుడు జగము జ్ఞానోన్నతిని గనుటవలన నా దుర్వృత్తి ప్రాయశః లేదనియే చెప్పనొప్పును. అట్లనుటవలన నిప్పుడు హత్యలు లేవని చెప్పట నాయాశయము గాదు. కామినీకాంచ చాసక్తచిత్తులగు మూఢులే ప్రాయశః హత్యలను జేయు వారు. విద్యాధికులలో హత్యలను జేయువారు తాత్కాలికచిత్తోద్రేకము గలవారే. అట్టి చిత్తోద్రేకము దుర్ద మమే యగును. కాని యెట్లయిన నది యడంపంబడు నేని హత్య జరుగనే జరుగదు. కనుక హంతకుల సంఖ్య విద్యాధికులలో స్వల్పాతిస్వల్పము. హంతకులసంఖ్య మూఢులలోనే హెచ్చుగాఁ గాననగుటవలన హత్యకుఁ బ్రధానకారణ మజ్ఞానమనటయే నిక్కువము. జనులు జ్ఞానవంతు లగుదురేని, జగమునందు హత్యలు జరుగ వనిన నది యత్యుక్తి గాఁజాలదు.

దండమనగా శిక్ష; శిక్షయనగా నుపదేశము. రాజు దోషికి శిక్షవిధించుట యతనికి (దోషికి) జ్ఞానము గలిగించుటకొఱకే. అంతేకాని యతనిని బీడించుటకుఁ గాదు. దోషి రాజునకు వైరిగాఁడుగదా. రాజదండము నొందివచ్చినవారిలో ననేకజనులు మరల నపరాధులు

గాకుండుటవలన రాజదండము గుణసంస్కార మగుట ప్రత్యక్షము.

మరణదండప్రయోజనము నాలోచింతము. హంతకు నంతమొందించుటవలన హతకుడు బ్రతుకడు. హంతకుడు మరణదండ మొంది కొన్ని నిమిషముల లోనే మరణించుటవలనఁ దాను నిజదుర్గుణమును సంస్కరించుకొనుటకు వీలు గలుగదు. ఒక కంటకము నూడఁ దీయుటకు జేతొక కంటకము గావలసివచ్చునట్లు లొక హత్యకుమతొకహత్యయావశ్యకమని నుడువుట యుక్తము గాదు గదా. “రాజ దండమునకు ‘హత్య’ యన నొప్పునా?” యని కొందఁ టడుగవచ్చును. మానుష్య హింసకు ‘హత్య’ యనునామము రూఢివాచకమయి నట్లు మన మెఱుంగుదుము. జనుని శత్రుముచేతఁ జంపినను, విషమిచ్చి చంపినను, గంఠము నులిమి చంపినను, నీటముంచి చంపినను, నేరమారోపింపక చంపినను, నేరమారోపించి చంపినను జేదు చేదేయగునట్లు హత్య హత్యయే యగును. పేరును మార్చినంతమాత్రమువలన వస్తువు మాఱునా? హంతకునకుఁ జంపకుండినవాఁడు మఱికొన్ని హత్యలు సేయునని యనరాదు. తగినంత సాక్ష్యము లేకుండుటవలన విముక్తులయిన హంతకులు మఱి హత్యలు సేయకుండుట గ్రొత్తవిషయము గాదు. హంతకునకు మరణదండము విధించుటవలన నితరజనులు భీతిల్లి హత్యలు సేయకుండురనుటకు వలను పడదు.

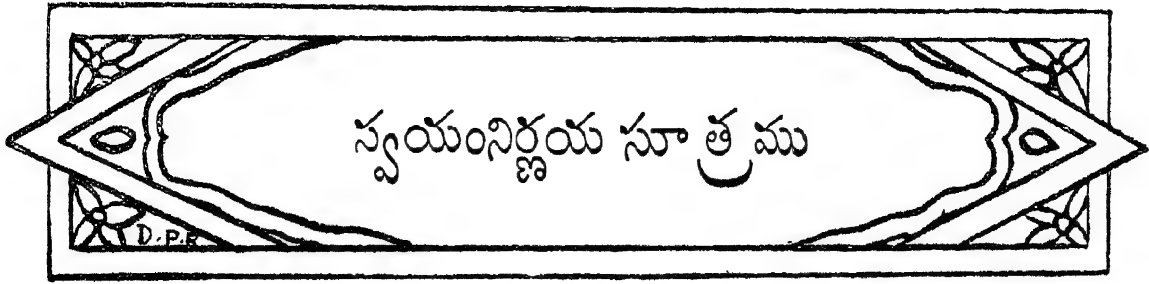
ఎన్నియో మరణదండములు విధింపబడి యున్నను, హత్యలు జరుగుచునే యుండుటవలన మరణదండము హత్యజరుగకుండఁ జేయంజాలదు. లెస్సగా నాలోచించి నచో మరణదండము నిష్ప్రయోజనమనియు, సంఘము నకు నష్టిగలిగించున దనియు, బాపకార్యమనియుఁ దోచకమానదు.

పోర్చుగలు, హాలండు, నార్వే, రష్యా, ఆస్ట్రీయా, స్వీడను దేశముల చట్టములనుండి మరణదండ మంత రించెను. పినల్యాండు, డెన్మార్కు, బెల్జియము, న్యూజి లాండు, దక్షిణామెరికా, మధ్యామెరికా, మెక్సికో దేశముల చట్టములనుండి మరణదండ మింక నంతరింప కున్నను వాడుకనుండి యంతరించెను. మరణదండము విధింపఁబడుచున్న దేశములనుండి దాని నంతరింపజేయఁ బండితులు యత్నించుచున్నవారు. అది కొంతకాలములో నంతరించును.

జనులకు యుక్తమగు జ్ఞానమును గలిగింపక యెన్నిదండములను విధించుచున్న నేరములు జరుగక మానవు. కనుక జనులకు యుక్తమగు జ్ఞానమును గలిగించి నేరములు లేకుండునట్లు సేయుట ప్రభువుల కర్తవ్యము; అందులకుఁ దోడ్పడుట ప్రజల కర్తవ్యము.

కృపాపారాపారుడగు భగవానుడు జీవహింస జగమునుండి త్వరగా నంతరించునట్లు లొనర్చునుగాక!

గా. హరినర్సోత్తమరావుగారు, యం. ఏ.

స్వయంనిర్ణయసూత్రము రాజనీతిశాస్త్రమునందు క్రొత్త కల్పనయని కొంద రభిప్రాయపడుచున్నారు. కాని, అదియంత నిజముకాదు. ఏనాడు వోటింగు పద్ధతికాని తత్ప్రత్యక్షముయనుగు నితరపద్ధతిగాని యంగీకృతమైనదో, ఆనాడే స్వయంనిర్ణయసూత్రమునకు నంకురార్పణము కలిగినది. రాజకీయ వ్యవహారములలో ఇది ప్రముఖముగా నమలులోనికి వచ్చినకాలము ఇటీవలిదేయని యొప్పుకొనిన తప్పుగాదు.

బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమున కంకితమయి అందు భాగముగా మెలగుచుండిన నేటి అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములు స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటించినదిన మీసూత్రమునకు జన్మదినముగా భావింపవచ్చును. “నిర్బంధములేక తమ ఇష్టానుసార మొప్పుకొని పరిపాలితులు న్యాయముగా ప్రసాదించిన అధికారములే పరిపాలకుల యధికారములుగా నుండదగును. అప్పుడే నిజమైన శాంతి సుస్థాపితము కాగలదు. ఇతరత్ర శాంతి యుండజాలదు; ఉండజనదు.” ఈసూత్రమును, ఈపదములును అమెరికావారి స్వాతంత్ర్య ప్రకటనమునందు గలవు. ప్రపంచ సంగ్రామము జరుగుచుండగ ౧౯౧౭-వ సంవత్సరమునందు జనవరి ౨౭-న లేదీని అమెరికాఅధ్యక్షుడు విల్సను ప్రపంచశాంతికి పదునాలుగు సూత్రములను వివరించుచు ఈసూత్రమును ఈపదజాలముతోనే విల్లించెను. “స్వయంనిర్ణయసూత్రము వట్టి బూటకపుపదము కాదు. రాజకీయ వ్యవహారములలో జీవకళతో నేజీవంతమై యుండు శక్తి యిది. దీనిని నిరసించు రాజకీయనాయకు లికముందు కడగండ్ల బడకతప్పదు.” అని విల్సను అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రముల కాంగ్రెసున సంభాషించుచు లోకమును హెచ్చరించెను. ఆమార్గి మాసములోనే రుష్యాలో విప్లవ మారంభమయినది. కెరెన్సీనుహా నాయకుని క్రింద నూతనోద్దేశములు కార్యరూపము దాల్చినవి. రాడికలుకత్తు ప్రబలమై యుండినది. ఏప్రిలు ౧౦-వ లేదిన రుష్యా ప్రభుత్వ మీక్రింది ప్రకటనను గావించెను—

“స్వతంత్రమైన రుష్యా ఇతర ప్రజాసమూహములపై సామ్రాజ్యము వహింపవలెనను ఆశగలదికాదు.....ఏరాజకీయ జాతి

కాజాతి తన యిష్టానుసారము తన పరిణామమును దీర్చుకొనవచ్చు ననుటే రుష్యాయొక్క మతము. అవిధముగు బునాదులు నైచి కాశ్వత శాంతి ప్రపంచమున నెలకొల్పుటే మాయుద్దేశము.”

ఈకాలప్రాంతముననే విల్సను విజృంభించి “నేటి నాగరక ప్రపంచ మంతయును స్వయంనిర్ణయ సూత్రమునే యమలున పెట్ట గల”దని నొక్కి ప్రకటించె.

నాటినుండి ఒక్కపెట్టున స్వయంనిర్ణయసూత్రప్రశంస యెల్ల నాలుకలమీదను నాడినది. రాజకీయ వ్యవహారములలో యీ సూత్రమునకు ప్రసిద్ధ ప్రయోజనము కల్గినది.

స్వయంనిర్ణయ సూత్రమునకు గల సంపూర్ణ వ్యాప్తిని గురించి ముందాలోచింతము. శాని ప్రపంచ సంగ్రామముచే కలిగిన పరివర్తనములలో ఈసూత్రమున కొక్కవిధమైన ప్రచారముమాత్రము మిక్కిలి విరివిగా కలిగినది. సంగ్రామమునకు ముందు యూరోపు ఖండము రాజకీయముగా కొన్ని రాష్ట్రములుగా నేర్పడి యుండినది. జర్మను కెయిజరు, ఆస్ట్రియా చక్రవర్తి, రుష్యాప్రభువు, జారు, మరి ఇతరరాధికారులును తమకు దొరకిన ప్రజలనందరిని అంకితులను జేసికొని ప్రజల యిష్టమున్నను లేకున్నను తమ యిష్టానుసారము రాష్ట్ర స్వరూపములను దీర్చుకొని రాజ్యము లేలుచుండినారు. యుద్ధము ప్రబలి నిరంకుశపరిపాలకుల యుగ మంతరించి ప్రజలకు స్వేచ్ఛ యేర్పడు సందర్భములలో అనవసరమైన నిర్బంధములన్నియును నంతరించునవి యయ్యె. ఆకారణముచేత యూరోపుఖండపటమును యుద్ధానంతరము దీర్చునప్పుడు ప్రపంచయుద్ధమున గెలుపునొందిన బ్రిటను, ఫ్రాంసు, ఇటలీ మొదలైన బలవత్తరభూములమాట కొంత సాగుట సహజమే యైనను, నానారాష్ట్రసమితి యని పేరుపెట్టి ఈ రాష్ట్రములే తమ పలుకుబడిని కొన్నికొన్ని సందర్భములలో చెల్లించుకొనిన మాట వాస్తవమే యైనను మొత్తముమీద ఆయాప్రాంత ప్రజల యంగీకారముమీదనే రాష్ట్రనిర్ణయము కావలసివచ్చినది. ఈ పనికిగాను ప్రపంచసంగ్రామానంతరము స్వయంనిర్ణయసూత్రమును యూరోపు విరివిగా వినియోగించినది. జర్మనీతో జరిగిన

సంధివరతులలో ఆలెకాస్తా, మేరియకా లెండరు, అప్పర్ సైలీ సియా, నార్తుప్లెన్ విగ్ అను ప్రాంతములు తమ కోరికప్రకారము ఏరాష్ట్రములో చేరునదియు నిర్ణయించుకొనవలసిన దని ఏర్పరచబడినది. అట్లే యూపెక్ మాల్దీయను మండలములలోను వారి కేది యిష్టముకాదో తెలుపుటకు ప్రజలసమ్మతులు తీసికొనబడినవి. ఆస్రియాతోడి సంధివరతులలో క్లెగ్ ఫర్డు పెష్కెక్ అను మండలములకు స్వయంనిర్ణయాధికారము ప్రసాదితమయ్యెను. సార్వాల్ అను ప్రదేశమును గురించి స్వయంనిర్ణయ నూత్రముమీద నాధారపడిన యేర్పాటు జరిగియున్నది. ౧౯౨౦-వ సంవత్సరము మొదలు ౧౯౩౧-వ సంవత్సరము వరకును ఈ ప్రాంతము నానారాష్ట్ర సమితివా రేర్పరచునట్టి కమిషనుచే పరిపాలితము కావలసినది. ౧౯౩౧-వ సంవత్సరమున ఆ ప్రాంతపు ప్రజలయొక్క సమ్మతులు తీసికొనవలసినది. ఆ ప్రజలు మాడు విధములయిన నిర్ణయములలో నేవోయొక నిర్ణయము నకు రావచ్చును. జర్మనీలో చేరిపోవచ్చును. లేదా ఫ్రాంసులో చేరిపోవచ్చును. లేదా నేటిహస్తరుగ నానారాష్ట్ర సమితివారిచే నేర్పడు కమిషనుకు లోబడియే యుండవచ్చును.

ప్రపంచసంగ్రామానంతరము స్వయం నిర్ణయ నూత్రము ఈవిధముగా నెక్కువగా వినియోగపడింది. స్వయంనిర్ణయనూత్రమున కది యొక్కటియే స్వరూపముని భ్రమపడి కొందరు విమర్శకులు దీని ప్రయోజన మంతగా కలుగలేదని వాదించుచున్నారు. పడమటి హంగేరీ ప్రజలు మేము జర్మనీతో చేరుదు మనుచున్నను వారి కాయధికారమును ప్రసాదించలేదు. ఆల్బేలులో రేయిను ప్రాంతమును ఫ్రాంసులో చేర్చునప్పుడు అచ్చటి ప్రజల సమ్మతిని కైకొనలేదు. పోసెను, పడమటి ప్రవ్యాప్రాంతములను పోలండులో చేర్చివైచునప్పుడు ఆ ప్రాంతముల ప్రజల నడుగలేదు. ఇవియున్నియు స్వయంనిర్ణయ నూత్రము నకు వ్యతిరేక మనువాదు కలరు. ఈవాదమునందు సత్యము లేకపోలేదు. యుద్ధానంతరము బలవత్తరమయిన జర్మనీ రాష్ట్రమును సృష్టిచేయుట మిత్రమండలికి, అందులో ముఖ్యముగా ఫ్రాంసుకు ఇష్టము కాదు. కాబట్టి హంగేరీ జర్మనీతో చేరి పోవుటకు నీ రంగీకరింపరైరి. ఆల్బేలులో రేయినువిషయ మిట్టిదికాదు. నిజమున కాప్రాంతము ఫ్రాంసులో చేరదగినదని పరంపరగ నంగీకృతమైనది. అది నిజముగా ఆదియందు ఫ్రాంసునుండి విడదీయబడియుండిన భాగమే. కాబట్టి మరల దీనిని ఫ్రాంసునందు చేర్చుటలో సమ్మతులతో పనియుండలేదు. పోలండుకు జేర్చిన పోసెను ప్రాంతము విషయమునను సమ్మతులతో పనియుండలేదు. జర్మనీవా రేర్పరచిన జనాభాను బట్టియే అచ్చట నూటికి ౬౫ గురు పోలుజాతివా రుండినారు. పడమటి ప్రవ్యాభాగమునమాత్రము జర్మనుజాతియే యెక్కువగా నున్నను వారి సమ్మతికొనకయే వారిని పోలండుకు మార్చివేయుట స్వయంనిర్ణయనూత్ర విరోధముని యంగీకరింపవచ్చును.

కాని ఇట్టి యొకటిరెండు లోపములుమాత్రముచేత స్వయంనిర్ణయ నూత్రము కలుషితమయినదని యనజెల్గు. ఏరాష్ట్రములో జేగదమును నిర్ణయమునకు ప్రజలు వచ్చునూత్రమే స్వయంనిర్ణయనూత్రమును భ్రమ ఇట్టి వాదములకు తావిచ్చినది. స్వయంనిర్ణయనూత్రము నకు నూత్రమే యర్థమనరాదు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల స్వాతంత్ర్య ప్రకటనలోని వాక్యముల నింకొకపర్యాయము స్మరింపంజను.

“పరుల నిర్బంధము లేక తమ ఇష్టానుసార మొప్పుకొని పరిపాలనలు న్యాయముగా ప్రసాదించిన అధికారములే పరిపాలకుల యధికారములుగా నుండవలెను. అప్పుడే నిజమైన శాంతి సుస్థాపితము కాగలదు. ఇతరత్ర శాంతి యుండజాలదు ; ఉండజనదు.”

ఈనూత్రము ననుసరించి స్వయంనిర్ణయనూత్రము రాజకీయ విషయములలో సర్వాంతర్యామి. ఏరాష్ట్రపు సరిహద్దులలో తామిమిడియుందు మని నిశ్చయించుకొనుట ప్రజలకు గల యధికారములలో బహుస్వల్పాధికారము. ఏ విధమయిన ప్రభుత్వవిధానమును అమలులో జెట్టుకొందుము? మన రాజ్యవిధాన మెట్టిది యేర్పడవలయు? శాసన సభలకును, అధికారవర్గమునకును, న్యాయవిచారణశాఖలకును నుండగిన సంబంధము లెట్టిది నియమితము? మున్నగు సర్వ విషయములలోను ప్రజల యాశయములు చెల్లుబడి యగుటకు స్వయం నిర్ణయనూత్రమే యాధారము. ప్రపంచసంగ్రామము గడచివలలోను, అనంతరమును రుష్యాము, ఇతర క్రొత్త స్వతంత్రరాష్ట్రములును విజృంభించి చేసికొనిన ఏర్పాటు లన్నియు స్వయంనిర్ణయనూత్రము నందే చేరుచున్నవి. అదివరలో నెన్నియో కడగండ్ల బనుచుండిన బొహీమియా ప్రజయు, మోరేనియా ప్రజయు, సైలీషియా ప్రజయు, స్లావేకియా ప్రజయు నేచ్చుమై ఒక్కటిగా జేర నంగీకరించి జెకోస్లావేకియా రాష్ట్రమును నిర్మించుకొనిరి. దీనికిని స్వయంనిర్ణయనూత్రమే ఆధారము.

స్వయంనిర్ణయనూత్రముయొక్క ప్రమాధారము ప్రజల సమ్మతి. ఏకప్రాంత ప్రజల నిషయమున నితరప్రాంత ప్రజ జొరబడి గాని, నిరంకుశాధికారులు చొచ్చిగాని నిర్ణయములు చేయుట ఈ నూత్రమునకు విరోధము. అంతియకాని ఆప్రాంత ప్రజ నేరగా ఓటు లిచ్చియో, ప్రతినిధుల నేర్పరచుకొనియో తమకు రాజకీయముగా సమ్మతమైన సృష్టి గావించుకొనుట స్వయంనిర్ణయ విధానమునందు జేరును. ప్రపంచ చరిత్రలో రెండు గొప్ప పద్ధతులు ఈనూత్రస్వరూపము లయినవి ప్రచారమునందు బహుకాలముగా నున్నవి. మొదటిది ‘రెఫరండము’. రెండవది ‘కాన్ఫెడరేషన్’ అనెట్టిది. మహాసంగ్రామానంతరము ‘ఫ్లెబిస్’ అను పేరిట వ్యవహరించిన స్వయంనిర్ణయనూత్ర స్వరూపమునకును రెఫరండము అను

పద్ధతికిని ఏవిధమైన భేదమును లేదు. ఈరెంటికిని ఒక్కటే యర్థము. ఏదేనియొక్క సమస్య రాజకీయవిషయములలో నేర్పడినప్పుడు ఆసమస్యను గురించి యుక్తవయస్కులైన ప్రజలలో నొక్కొక్కరి సమ్మతీయసమ్మతులను తీసికొని తదనుగుణముగా ఆసమస్యను పరిష్కరించుట నైతికమైనదిగాను పరిగణింపబడును. దీనిని 'ప్రజాభీష్టపద్ధతి' యని వర్ణింపవచ్చును. ఏకసమస్య విచారణకే యీ పద్ధతి పనికివచ్చును.

ఈ ఏకసమస్య రాజ్యాంగనిర్ణయమునకు సంబంధించినది యైనను కావచ్చును. అనేక స్వతంత్రరాష్ట్రములలో రాజ్యాంగ నిర్ణయములో మార్పులు జరుగవలసియుండునెడల 'ప్రజాభీష్టపద్ధతి'ని జరుగుట యాచారమైనది. స్విట్జర్లాండులో ఈపద్ధతి విరివిగా ప్రచారమునందున్నది. తుదకు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములో చేరిన విభాగమైన ఆస్ట్రేలియాలోని రాష్ట్రమునందును ఈపద్ధతి ప్రచారమున గలదు. మార్పు జరుగవలసి యున్నచో 'ప్రజాభీష్టపద్ధతి'ని వోట్లు తీసికొందురు. ఆస్ట్రేలియాను కానున్వెల్లు (సంయోగము) లోని రాష్ట్రములలోని బహుసంఖ్యాకరాష్ట్రములందు బహుసంఖ్యాకులైన వోటర్లును, వోటుచేయునట్టి వోటరులలో బహుసంఖ్యాకులును మార్పు నంగీకరింతురేని ఆమార్పు గవర్నరుజనరలుగారికి పంపి ఇంగ్లీషురాజుగారి సమ్మతికొనుటని కోరుగుదు. సమ్మతియియ్యని సందర్భముండదు. మరియొక విశేషము. ఆస్ట్రేలియాలో ౧౯౧౬-వ సంవత్సరమున నీక్రింది ప్రశ్నపై ప్రజాభీష్టము కోరబడియెను—

“ఇప్పుడు మహాసంధిగ్ధసమయముగా నున్నది. ఆస్ట్రేలియాలో నుండు ఆస్ట్రేలియా పౌరులను నైస్యములో చేరి నేపచేసితీరవలెనని నిర్బంధించుటకు ఆస్ట్రేలియాప్రభుత్వమునకు అధికార మున్నది. ఈయధికారము ఆస్ట్రేలియాకు బయటనుండు ఆస్ట్రేలియాపౌరుల యెడల వర్తింపజేయవచ్చునా, రాదా? మీయభిప్రాయముం జెప్పుడు.”

తుద కీప్రశ్నకు వ్యతిరేకమైన ప్రత్యుత్తరమే సిరమయ్యెను. ఈ విధముగా బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములోనే 'ప్రజాభీష్ట పద్ధతి'కిని గొప్ప ప్రచారమున్నది. ఆరంభమునుండి ఈ పద్ధతి ననుసరించియే సర్వరాజ్యాంగవిధానమును ఏర్పడిన రాష్ట్రములు చరిత్రయందు రెండు కానవచ్చుచున్నవి. మొదటిది స్విట్జర్లాండు, రెండవది అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు. ఈ రాష్ట్రములలో ప్రధమమునుండి రాజులును, ప్రభువులును లేరు. చిన్న చిన్న పట్టణములు, అధినివేశములును ప్రజాధీనముగా నేర్పడినవి. వాని సంయోగము క్రమక్రమముగా నేర్పడి ఈ రెండు రాష్ట్రములలోని రాజ్యాంగము లేర్పడినవి. కాబట్టి ఇందలి రాజ్యాంగములు సర్వమును నేరుగా 'ప్రజాభీష్టపద్ధతి' నేర్పడిన వని చెప్పవచ్చును. కాని ఎల్ల రాష్ట్రములును ఈవిధముగా

నభివృద్ధి యైనవికావు. మహాజనసమూహములు, వివిధరాజకీయ సాంఘికపరివర్తనములు, నూర్లకొలది సంవత్సరముల చరిత్రలు కల రాష్ట్రములే ప్రపంచమునందు చాల ఎక్కువ. ఇట్టి రాష్ట్రములలో వేలవివరణములతో గూడిన రాజ్యాంగ నిర్మాణమునకుగాని, నూత్న విమర్శనలతో నిండిన కానననిర్మాణమునకుగాని, నిమిష నిమిషమునను జరుగవలసిన పరిపాలనకార్యమునకుగాని ఈపద్ధతి ప్రయోజనపడదు. లక్షలకొలది, కోట్లకొలది ప్రజలు సమ్మతులిచ్చి ఈపనులు నెరవేర్చలేరు. అందుచేత స్వయంనిర్ణయ నూత్రము ఈ విషయములలో మరియొక స్వరూపమును దాల్చినది. ఆ స్వరూపము 'కాన్స్టిట్యూయెంటు అసెంబ్లీ', అనగా ప్రత్యేకము రాజ్యాంగ నిర్ణయకార్యమునకుగాను రాష్ట్రప్రజలలోని యుక్తవయస్కులెల్లరును వోటిచ్చి యెన్నుకొనునట్టి ప్రతినిధివర్గము. ప్రపంచమున రాజకీయస్వాతంత్ర్యమును పూర్ణముగా సంపాదించిన రాష్ట్రములు అనేకములు అదియందు ఇట్టి 'కాన్స్టిట్యూయెంటు అసెంబ్లీ' యాధారముగానే తమ రాజ్యాంగస్వరూపమును నిర్ణయించుకొనినవి. ఆ కాన్స్టిట్యూయెంటు అసెంబ్లీచేరి నిర్ణయించునట్టి ప్రాతిపదికమమీద తక్కిన రాజకీయ కార్యక్రమమంతయును ఆధారపడి జరుగును. ఈ విధముగా నేర్పడిన 'కాన్స్టిట్యూయెంటు అసెంబ్లీ' లలో (వీనిని తెలుగులో 'మాతృక సభ' లని వ్యవహరింతుము) నెన్నదగిన యిటీవలి యుద్ధావరణ మొక్కటి గైకొందము. ఇది జర్మనీకి ప్రజాసత్తాకమును ప్రసాదించిన సంఘము. ౧౯౧౮-వ సంవత్సరారంభమునందీ సంఘమేర్పడినది. ఈసంఘ మేర్పడునాటికి జర్మనీలో చిత్రమైన పరిస్థితులు ప్రబలియుండినవి. దేశమునందు రాజకీయముగా అరుపార్టీలుండినవి. ఒక్కపార్టీకైనను ఇతరపార్టీలకంటె మొత్తముమీద ఎక్కువ పలుకుబడి యుండలేదు. మహాసంగ్రామములలో పడిన కడుగండచేత దేశమునకు ఆర్థికముగా తలయెత్తలేని పరమరుద్రవస్థ సంప్రాప్తమయ్యియుండినది. క్షయజరుగు, అతని బంధువర్గమును పదచ్యుతులై వదిలిపోయియుండినారుగాని దేశములోని పనివారల సంఘములును, ఓడమాలీలవారి సంఘములును ఎచ్చటి కచ్చట అధికారము స్థాపించుకొని ఇచ్చకువచ్చినట్లు ద్రవ్యము వనూలుచేయుచు కర్షుపెట్టుచు అరాచకము కల్పించుచుండినారు. కమ్యూనిష్టులను సమానసంపత్తివాదులు జర్మనీ ముఖ్యస్థానముగు బెర్లినునగరమునందు ప్రబలి రాజ్యమునే పట్టుకొనజూచు చుండినారు. వీరిని పరాజితులనుగావించుటకు అప్పటి ప్రభుత్వములవారు మూడు పర్యాయములు బెర్లిను వీధులలో యుద్ధములు చేయవలసి వచ్చినది. వేలకొలది ప్రజలీపోరాటములలో ప్రాణములు కోల్పోవలసినవారైరి. ఆకాలపు చిత్రపరిస్థితిని అర్థముచేసికొనుటకు రెండు చిన్న ఉదాహరణములు చాలియుండును. జర్మనీలో తలమానికముగ బరగిన ప్రష్యారాష్ట్రము నందు ౧౯౧౮-వ సంవత్సరము నవంబరు మాసమునందు ఒక్కొక్క

ప్రభుత్వశాఖను పరిపాలించుటకు ఇద్దరిద్దరు మంత్రి లేర్పడిరి. రాష్ట్ర ధ్యక్షులను ఇరువురు. ఈ ఇరువురును వేరువేరు పార్టీలకు చేరినవారు. వీరలలో నొకడు పనిచేయ రెండవవాడు చెరువులకు పనికొచ్చుచుండినాడు. విద్య, దేవాలయముల శాఖకు మెజారిటీ సోషలిస్టుపార్టీ వాడగు హీనిస్కు అను నతనిని, స్వతంత్ర సోషలిస్టుపార్టీ హాఫ్ ముక్ అను నతనిని ఇరువురను మంత్రిలుగ నియమించిరి. ఈ హాఫ్ ముక్ మతము పరిత్యజించినవాడు; జర్మనుభాష వ్రాయుటకు గాని, చదువుటకు గాని బాగుగ రానివాడు; విద్యాలయములకును బీరకాయల మార్కెట్టుకును భేద మెరుంగని వాడు; నోరు తెరిచిన వట్టిబూతులు; పేనా పట్టిన వట్టిగీతలు; కాని వై బిలులోని మాటలనుమాత్రము కొన్నిటిని పట్టుకొని ఎల్లప్పుడు వాడువాడు.

ఇట్టివాడు అధిపతి యైనపిదప చదువులు చదువులె, మతము గతమే. తాను వేయునట్టి 'ఆర్డినన్సులు' (వీటిని భారతభూమి నేడు బహుచక్కగా నెరుగును) తన సమానోద్యోగి హీనిస్కుకు తెలుపనైన తెలుపువాడు గాడు. సర్కారువారు మతసంస్థల కిచ్చుచుండిన విరాళముల నొక్కమాటతో నితడు రద్దు చేసెనట! మత సుబంధమయిన చదువులు చెప్పనేరాదని కాసింపెనట! చరిత్ర చెప్పుటకు తనపార్టీ సిద్ధాంతముతో వ్రాసిన పాతపుస్తకములు తప్ప మరి యేవియు నుపయోగింపరా దనెనట! పాపము హీనిస్కు యేమి జేయగలడు! ఈ ఆర్డినన్సులు రద్దు చేసినాడు. హాఫ్ ముక్ కుపితుండయి రాజీనామా యిచ్చువాడయ్యె. కాని కొన్ని మాసములు ముందు కాలపు జీతముమాడ బొక్కసములోనుండి తీసికొనిగాని ఈపని చేయడయ్యె. ఇంతకంటెను చిత్రమైనపరిస్థితి అదివరలో 'బ్రన్ను విక్కు' రాజ్యముగా నుండిన ప్రాంతమున జరిగినది. అక్కడి ప్రభుత్వమున కధ్యక్షుడు 'మజ్జెన్' అను కుట్టుపనివా డేర్పడియె. దేవాదాయముల మంత్రిత్వమున కొకచాకలి యమ్మవా రేర్పడియె.

ఇట్టి విచిత్రమైన సాంఘిక దుస్థితియందు ఇంకను జర్మనీ స్వరూపమే యేర్పడని దినములలో (అప్పటి కింకను ఆవెక్స్ట్రా, మెల్ స్విస్సు మున్నగు మండలములలో ప్రజాభీష్టము తీసికొని యుండలేదు.) కాక్స్టెట్టుయెంటు అసెంబ్లీకి ఎన్నికలు జరిపినారు. జర్మనీ జాతిలోని ౨౦ సంవత్సరములకు వైబడిన స్త్రీపురుషులందరికిని వోటు అధికార మిచ్చినారు. ఆరుపార్టీల ప్రతినిధులను ఎన్నికలలో వచ్చినారు. సోషలిస్టు డెమోక్రాటులు ౧౬౩ గురు, క్రిస్టియన్ సీపిల్సుపార్టీవారు ౮౮ గురు, డెమోక్రాటులు ౭౫ గురు, జర్మనునాషనల్ సీపిల్సుపార్టీవారు ౪౨ గురు, స్వతంత్రసోషలిస్టులు ౨౨ గురు, జర్మన్ సీపిల్సుపార్టీవారు ౨౧ గురు, ఏపార్టీకిని చెందని వారు పదుగురు కలిసి కాక్స్టెట్టుయెంటు అసెంబ్లీ అయినారు. ఇందులో సోషలిస్టు డెమోక్రాటులును క్రిస్టియన్ సీపిల్సుపార్టీ యును నేకమై రాజ్యభారము వహించినారు. అదివరలో రాజ్యాం

గము నడపుచుండిన మితవాదవర్గముల యధికారులే ఈక్రాంతప్రభుత్వపు నౌకరులయి దేశభక్తితో కార్యములు నడపినారు. వివాదములు, సంఘటనలు, సంఘర్షణలు అన్నియు జరిగి మాసములు మాసములు విమర్శనందిన పిదపనే జర్మనీ రాజ్యాంగనిర్ణయము ఈ అసెంబ్లీలో నే ౨౧౨ వోట్లబలముగ సంగీకృతమైపోయినది. ఇదియంతయు స్వయంనిర్ణయనూత్రము అమలులో పెట్టుటకు జరిగినపనియే. ఇట్టి సర్వశక్తమయిన స్వయంనిర్ణయనూత్ర స్వరూపమును వివరించునప్పు డిదీవలీ వ్రాతకాండ్రు కొందరు వెర్రిమొర్రివ్రాతలు వ్రాసియున్నారు. వాని వివరణము గాని, విమర్శగాని యప్రస్తుతము.

ఈ నూత్రమునకు వ్యాప్తి యింకను కలుగవలసి యున్నది. ముఖ్యముగా దీనిని బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు మనదేశము విషయమున అమలులో పెట్టవలసియున్నారు. ఇంతదనుక మన దేశీయ మహాసభ వారు స్వాతంత్ర్యమును కోరుచు వచ్చినారు. కాని స్వాతంత్ర్యపు పోరు సాగించుకొనుటయందే మనదృష్టి కేంద్రీకృత మయిపోయినది. గాంధీ ఇర్విను సమాధానము గూడ కక్షాఫరెన్ను, కక్షాసీలియేషన్ పద్ధతులకు, అనగా సమరసగోష్ఠి, సమాధానప్రయత్నములకు బునాదివైచి నదేగాని స్వయంనిర్ణయనూత్రమును అమలులో పెట్టి మాభారతవర్షీయ రాజ్యాంగవిధానమును నిర్ణయించవలసిన దని కోరలేదు. అంతే కాదు. గాంధీ ఇర్విన్ సమాధానానంతరము రౌండుటేబిలు కన్ఫరెన్సును అంగీకరించుటను జేసి గాంధీజీబోటివారు స్వయంనిర్ణయ నూత్రమును దృష్టిపరమునం దుంచలేదనుటయు గోచరింపకపోదు. వైమనుకమీషను సేర్పరచిననాడే నాబోంట్లము స్వయంనిర్ణయ నూత్రము ననుసరించి కాంస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీ సేర్పరచి ప్రభుత్వసంవిధానసంస్కరణము చేయింపవలసినదని నూచించితిమి. కాని అప్పటి కింకను మన వాతావరణము సిద్ధముకాలేదు. ఇదీవల కొన్ని శుభసూచనలు కానవచ్చినవి. నెహ్రూనివేదిక యొకవిధముగా స్వయంనిర్ణయ నూత్రము ననుకరించినది. అయిన నప్పుడేర్పడిన 'ఆల్ పార్టీ కన్ఫరెన్సు' వేరుగ యుక్తవయస్కులగు స్త్రీపురుషులేర్పరచిన కన్ఫరెన్సు కాదు; అధికారమున నున్న ప్రభుత్వమువారు అంగీకరించి నడిచిన కన్ఫరెన్సును కాదు. నెహ్రూనివేదికను ముస్లిము సోదరులు పాక్షికముగ దిరస్కరింపను తిరస్కరించిరి. నెహ్రూనివేదికకు తరువాతిది నిమ్నజాతుల ప్రాతినిధ్యసమస్యయొక్క పరిష్కారము. దీని విషయమున రాంసె మెడ్జనాల్లుగారు అవారు నిచ్చుచు "ప్రజ లీ విషయమున సమాధానపడి తమ సంవిధానమును నేకగ్రీవముగా మాకు నందజేయునెడల మేము దాని సంగీకరింతు" మనిరి. గాంధీజీ కారాగారమున నుపవాసములను చేసి ఈ సమస్యను తీర్మానించుటకు నిమ్నజాతుల ప్రతినిధులను, హిందూప్రతినిధులను చేర్చగలిగెను. వీరంద రేకాభిప్రాయమునకు రాగా బ్రిటిషుప్రభుత్వమువా రంగీకరించిరి. ఇందును నొకవిధముగ స్వయంనిర్ణయ నూత్ర

చ్చాయ యున్నది. ఈ సందర్భమునందుగూడ ఇరుపక్షముల ప్రతి నిఘటనను నేరుగా సర్వప్రజలచేత నెన్నుకొనబడినవారు గారు. కాబట్టి తరువాతకొందరు— బహుస్వల్ప సంఖ్యాకులే యైనను — అసమ్మతి నూచించుటకు అవకాశము కలిగినది. అటుతరువాత ప్రయత్నము మన పెద్దలందరును హిందూ మహమ్మదీయ సిఖ్కు ఇత్యాది సమస్యలను తీర్చుటకు చేసినట్టియు, చేయుచుండునట్టియు ప్రయత్నము. ఇందును ప్రజల ప్రతినిధులే పాల్గొనుచున్నారు. అయిన వీరును నేరుగా సర్వప్రజలచేతను నెన్నుకొనబడినవారు గారు. ఇంకను తరువాతి ప్రయత్నము హరిజనులకు దేవాలయప్రవేశము ఇవ్వ దగునా యనునది. ఇందులో గాంధీజీ స్వయంనిర్ణయ సూత్రమునకు తలయొగ్గుట కంగీకరించినాడు. రెఫరెండము పద్ధతిని అమలులో పెట్ట నిశ్చయించినాడు. తన యోగముచేత సాధించెదనను మతమును పీడుట కంగీకరించినాడు. డాక్టరు సుబ్బరాయకొగారి బిల్లను కిదియే సూత్రము. కాబట్టి పాక్షికముగా, స్వల్పవిషయములలో స్వయం నిర్ణయసూత్రము భారత భూమిలోనికి ప్రవేశము కాంచినది. నాయకులును, పాలితులును దీనిని మహత్తర విషయములలో—జర్మనీ యందువలె, ఇతరనాగరికరాష్ట్రములందువలె అమలులో పెట్ట నంగీకరింతురా యనుటయే యిప్పటి ప్రశ్న.

ప్రస్తుతపు స్తంభిత రాజకీయస్థితిలో నాయకులకును పాలితులకును ఈసూత్రము నంగీకరించుటే ముందుకు పరస్పర స్నేహమునకును, శ్రేయస్సునకును మార్గమని నానమ్మకము. రెండుపక్షములవారి ప్రతిష్ఠకును ఇట్టిమార్గములన భంగము లేకుండును. బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు సర్వనిధములయిన నిరోధక పద్ధతుల ననలంబించియు దేశము నంగు కాంగ్రెసుపక్షమువారు నాటిన స్వాతంత్ర్యాభిలాషను ఆరంభించిన సివిల్ డిస్ ఒబీడియన్సును నిలుపజాలరైరి. రెండుంటేబిల కన్నరెన్నులు మాడు పెట్టి ముఖ్యనాయకులని ఎండరెందరినో పిలిపించి సంప్రతించినను అందువలన ఫలము ప్రజామోదము పొందకపోయినది. మితవాదులును ఆశాభంగమును పొందినవారై నారు. దేశీయ మహా సభవారును మాడు పర్యాయములు శాసనోల్లంఘనము నుపక్రమించినను బ్రిటిషు ప్రభుత్వముయొక్క హృదయమును మార్చలేకపోయినారు. కావున నేటిదినము ఏపక్షమునకును నిజముగు సంతృప్తిలేదు. చేసిన ప్రయత్నము గట్టెక్కలేదు. మహాత్మాజీచేత శాసనోల్లంఘనోద్యమమును విడిపించవలెనని బ్రిటిషు ప్రభుత్వపు పట్టుదల. విడువరాదని గాంధీజీపట్టుదల. ఇది యెంతో కాలము సాగవలసిన స్థితిగాదు. కాబట్టి భారత రాజ్యాంగ నిర్మాణమునకు భారత ప్రజలనే యధికారులను గావించ వలసినది. అది యేండ్ల ప్రాయమునకు పైబడిన స్త్రీపురుషు లందరును వోటియవలసినది. కాకాస్టిట్యు యెంటు అసెంబ్లీ నేర్పరచవలసినది. రాజ్యాంగ నిర్మాణము చేయ మనవలసినది. స్వదేశ సంస్థానముల గతి ధోమియని ప్రభుత్వ

మునా రడుగవచ్చును. వానితోడి సంబంధము లేమియగునను ప్రశ్న కలుగవచ్చును. మొదట బ్రిటిషుఇండియామాట తెనుల్పిన స్వదేశ సంస్థానములమాట తరువాత నాలోచింప వచ్చును. వట్టి ఫెడరేషన్ అనుమాటలో గల మహిమ యేమియు లేదు. బ్రిటిషు ఇండియా రాజ్యాంగ సంస్కారవిధానమున ఇది వరలో స్వదేశ సంస్థానములు చేరుచుండుట లేదు. ఇప్పుడు చేర నక్కరలేదు. స్వదేశసంస్థానములతో సంధివరతు లున్నవి. గవర్నరు జనరలుగారికి అధికారము లున్నవి. సంధి వరతులను నిర్వహించు కొనుటకు కావలసిన వ్యయము స్వదేశ సంస్థానములవారు బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారును తమలో తాము పెట్టుకొనుటకు నిశ్చయించుకొని స్వదేశసంస్థానములకును భారత రాజ్యాంగమునకును తగిన పాత్తు కుదురువరకును పరిపాలన జరుపుకొనవచ్చును. “బ్రిటిషువారు, ఇతర పరదేశీయులును ఇచ్చట ప్రవృత్తు పెట్టుబడి పెట్టినారు; నివసించు చున్నారు. ఈ సందర్భములలో వారిక్షణిక కావలసియుండును.” అను ప్రశ్నయు కలుగవచ్చును. మా కాకాస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీతో బ్రిటిషు ప్రతినిధు లీ విషయములు చర్చించి వారిని ఒప్పింపనగును. ఇరుపక్షముల వారికిని సమాధానము కుదురని సందర్భములలో నేమి చేయవచ్చుననుకరేమా? నానాగాష్ట్రసమితి (లీగు ఆఫ్ నేషన్సు)లో భారతభూమి స్వతంత్ర మెంబరు. ఇతర ముఖ్యరాష్ట్రములును మెంబరులే. ఆ సమితియొక్క మాన్యస్థ్యమును కోరవచ్చును. “భారతభూమి ప్రజలలో మైనారిటీ లున్నారు. భారతభూమి శ్రేయస్సునకే కొన్ని సందర్భము లవసరము. వీని కేమందురు?” అను వాదమును రాదనను. కాకాస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీవారిచేత నీ విషయములు విమర్శింపించి వారిలో వారి కేకీభావము కుదురనప్పుడు ప్రత్యేక ప్రశ్నలవిషయమై అందుకు సంబంధించిన ప్రజల యభీష్టము రెఫరెండముద్వారా రికార్డు చేయించవచ్చును. దీనికిని గొప్ప యవాంతరము లుండవు. ఈ సూక్ష్మశక్తులన్నియు నిష్ఫలము తగ్గింప వీలులేదు. బ్రిటిషు ప్రభుత్వమును అడుగవలసిన ప్రశ్న యొక్కటే. “మీ రీ దినము భారతరాజ్యాంగనిర్ణయమును ప్రజల యభీష్టముప్రకారము తీర్చ నిశ్చయించినారా? మా కాకాస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీయు రెఫరెండములును, తీర్మానించు తీర్మానములను మీరు పార్లమెంటులో నంగీకరించి భారతభూమిని బ్రిటిషు కామన్వెల్త్లో నుండనిత్తురా?” భారతనాయకులు తమము తా మడుగుకొనవలసిన ప్రశ్నయు నిదియే. “ప్రజాసమూహమునందు మనకు విశ్వాస మున్నదా? వారిలో యుక్త వయసు వచ్చినవారి కందరికిని వోటిచ్చి వారు కోరు రాజ్యాంగ విధానమును వారికి తెచ్చియిత్తుమా? లేక మన మెదమన బుట్టిన రాజ్యాంగవిధానమునకయి మనము పాటుపడుచుండుమా?”

బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు ఈపద్ధతు లవలంబింపక తమ రెండుంటేబిలు పద్ధతులును, తమ పార్లమెంటరీ జాయింటు కమిటీ పద్ధ

తులును అవలంబించి రాజ్యాంగ విధానమును తీర్చునెడల ఈపర్యాయము ఎలెక్షనులు స్వయంనిర్ణయనూత్రాధికార సంపాదన టిక్కెట్టు మీద నడుపవలసినది; శాసనసభలు సమావేశమైన వెంటనే ఈవిధాన మంగీకరించి రాజ్యాంగము తీర్చవలసినదని తీర్మానములు చేయించవలసినది; సభలు రద్దుచేయించవలసినది; ఎన్నిపర్యాయము లావశ్యకమైన నన్నిపర్యాయములు దేశ మిట్లు చేయుటకు సంసిద్ధముగా

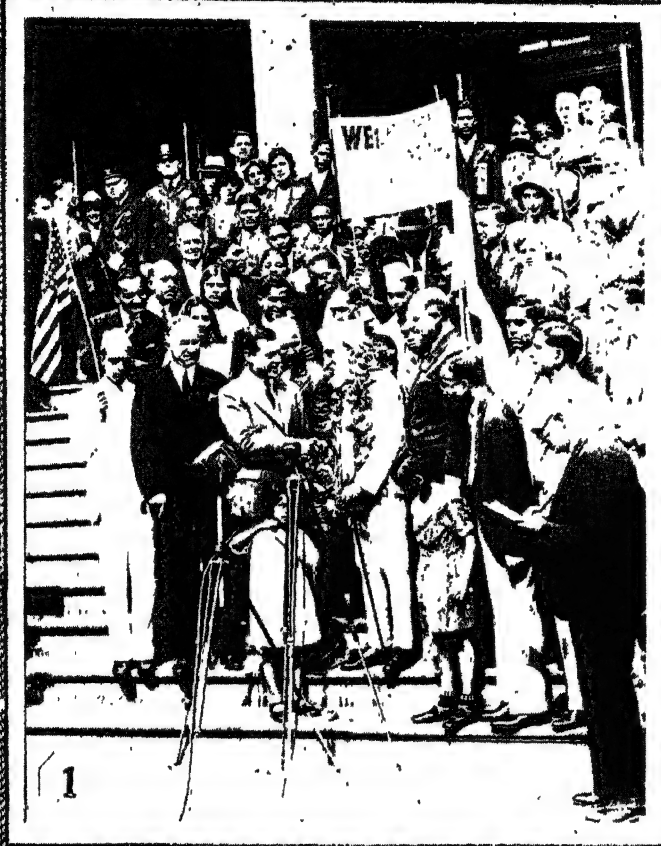
నున్నదని చూపవలసినది. ఈపరిశ్రమ కొనసాగింపగలవరకును మనకు మన ప్రజలయెడల నిశ్వాసముగాని, మన ప్రజలకు మనయెడల నమ్మకముగాని పూర్ణరీతిని ఏర్పడినదని యనుకొనుటకు వీలండదు. ఎంతటి మహాత్ముని అతని పార్టీవారు సంపాదించిన ప్రభుత్వమయినను ప్రజలు సంపాదించిన ప్రభుత్వముకాదు.

స్వయంనిర్ణయ సూత్రమా, నీకు విజయంబగుగాక.

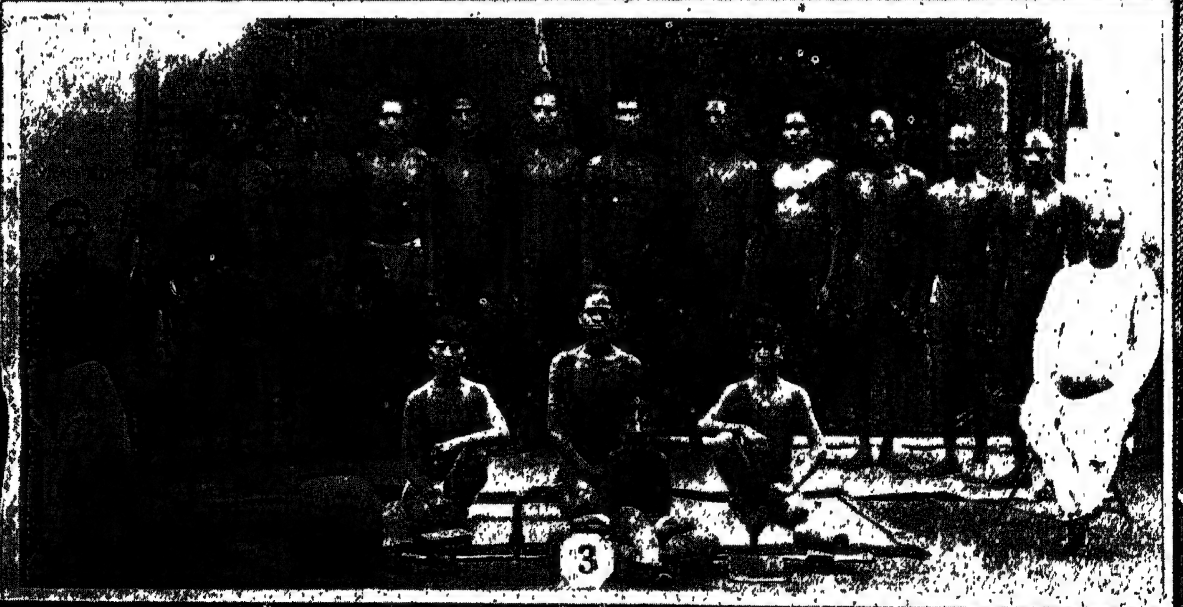

కొండదారి

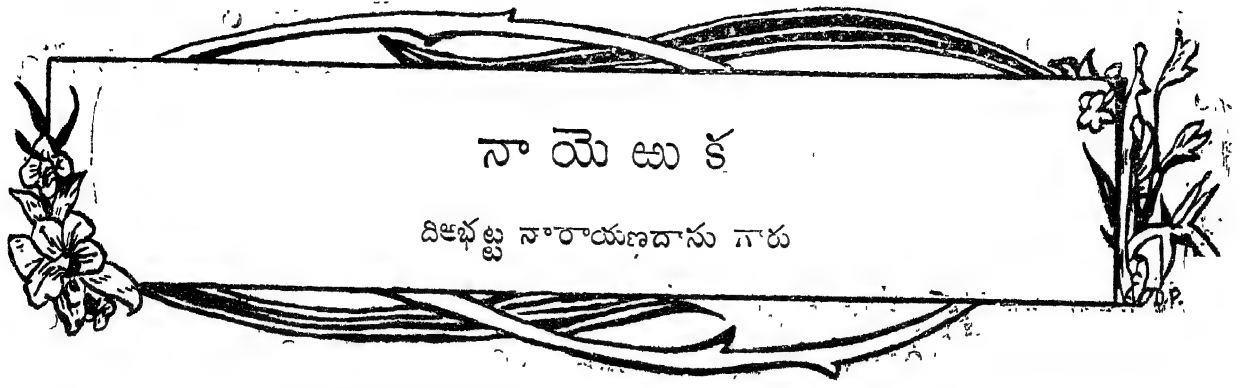
M. W. R.

1. విఠలభాయి పటేలుగారికి న్యాయార్థన సన్మానము.
2. సుప్రసిద్ధ వైమానిక దంపతులు - ఆమీజాన్సను, జె. ఎ. మాల్సెగారు.

1. ఎ. యం. భరతగారు, కన్ననూరు ; 2. యతిరాజం రాఘవానంద నూరిగారు ;
3. గుంటూరు హనుమద్వ్యంగవాయామమందిరసభ్యులు.

ఆదిభట్ట నారాయణదాసుగారు

ప్ర

ల్లని దొలి న్విదపఁ దండ్రుమొదలగు చుట్టములును బువ్వమంచి నీ
శ్లాఁకలిదప్పికలు చీనులీగలు పిట్టలులేగలు మొదవులెనుములు
పాలికాపులు బాసినలు పిన్న పెద్ద లిరుగుపొరుగులు చెట్టుపుట్ట కూర
నారనేళ్లు చెఱువు లిండ్లువాకిళ్లు తోలులుందొడ్లు మిఱుపల్లములు
పొలములుచేలు పసరములుమేయు బీడులు మెఱకలు వాగులు వాల్గొ
మ్ములు తూములు పొంత లిటుకుదారులు ముండ్ల కంచెలు పంట
పైరులు పెరళ్లు దుక్కిసాళ్లు నీటిబుగ్గులు కప్పలు చేపలు నత్తకాయ
లెండ్రుసీతలు నీటికట్టెలు బురదబుక్కడములు జెట్టిపోతులు తోఁ

కలిబొండలు నీటిపురులు మడిగట్లు మెట్టలుకొండలు నెలప్రొద్దు
చుక్కలు పలుతెఱుగుల వబ్బులు పేరాసపెద్దమ మింట నారఁబోసిన
పసపుకెంపుదినుసులు వడ్లు మినుములు కందులు పెసలాడలు
చొళ్లగికలు చామలు గంటెలు జొన్న లులవలు ప్రత్తి జనుము
గోగు పెక్కుతీరుల తినుబడిదిన్నులు పూవుపించెదోరగాయపండ్లు
చలిదికూడు తరవాణి పప్పు పులుసు చారు మజ్జిగ పాల్పెరుగుజాన్ను
మోగడలు దాగురుమాతలు చిప్పచిప్పగోళ్లు వెన్నెలకుప్పలు గవ్వలు
గచ్చకాయలు పిక్క బేసీలు గొట్టికాయలు కుప్పిగుంతులు పిల్ల మొగ్గులు

చాకిబానలు కిట్టుగానుగులు కడిబంతులు గొణిబిళ్ల కుండబంతులు చెఱ పట్టెలు చెడుగుడులు గుడిగుడికుంచములు వంతులాటలు గుజ్జనగూల్లాలగల యాటలు దొంగాటలు పేకాటలు చెఱకుకట్ట పందెములు కోతికొమ్మ కోలాటము దండెపట్టు మెడపట్టు గుద్దులాట కొట్లాట తిట్లాట పరుగులాట జాఱాట మునుగుట నిలువీత బాజీత లోయిత పచ్చికబయళ్ల న్నొమ్మల స్నేపుట యేటియిసుకతో నెండుగడ్డితో నెడ్ల న్నోతుల నావుల స్నేవల దోమి కడిగి వానిపై నెక్కి దర్దులు పాడుచు దొడ్డి న్నట్టుట బుగ్గిలో నోనమాలు వ్రాయుట పొత్తము గిఱగిఱ ద్రిప్పించి తలక్రిందుగాఁ జదువుట తొలివదువుల వల్లించి యప్పచెప్పుట యాడుట పాడుట చిడతలు వాయించుట యాలవేయుట మెట్టదాపులనుండి యాకులా, పలుదోముపులు తెచ్చుకొనుట విస్తళ్లుకుట్టుట కన్నెపల్పులు తొడల స్నేనుట జందెము లాడుకుట యల్లాల బల్లాలో యనిపాడుచుఁ బనికత్తెలకు సరుగుడునుండి వరినారుకట్ట లందించుట మందకాచుట వరికుప్పల సందున రేయిఁ బండుకొనుచు మంటకాచుకొనుచున్నపుడు పేల్కొన్నగుఱుకుగా బిగ్గఱగా నఱచుట కొబ్బరిమావివంకాయల న్నడగళ్ల కెల్ల నోర్చి యెంతయో దవ్వునుండి చిమ్మచీకటివేళ రాళ్లనక ముండ్లనక పొంచి వడినడపరుగుమెలపుల నారితీరి సన్నసన్నగా నొరులకుఁ జిక్కక తెచ్చుకొని దాచుకొనుట కోరి జగడముతెచ్చుకొని యొరులఁ దన్నుచుం దాపులు తినుచుంట పదాటు పండుగుల సందడి నొడినొడుకుల దుడుకుచేయు పన్నెండేండ్లలోపు నాబుడుతతనంబు జడుపులేక గడపినాడను. నాపన్నెండేండ్ల యాడు లోపున నాపుట్టుతెల్వితేటలతో నెల్ల తెఱఁగుల నున్నదున్నట్లు నిజము తెలిసికొనుట, వేల్పులమీఁది నమ్మకము, పెద్దలమాటపై గుఱుకు, చావునకై వెఱపులేమి, నాచదివిన చదువుల నివరింపఁబడిన గొప్ప వారితో సరిగా నాబ్రతుకు కొనసాగించుకొనుకోరిక, కలిమిలేములు రెండింటిన్నాడ సరకుచేయకుంట, యెండగాలివాసల కొకింతయు స్థంక కుండుట, కొద్దిగొప్పల వాసి నెన్నకుంట, యాడువారి పొత్తిల్లిమి, నాయాడు మగపిల్లలందఱితో నేస్తముగట్టుకొనుచుంట, పందెమువేసి చదువుసందెల స్ఫరివారిలో నెగ్గుచుండుట, యుబ్బుసిబ్బితలు తెలియకుంట వేయేల యంతయు గ్గావలసిన మంచినడువడియే నాకబ్బెను. నాపన్నెండేండ్ల యాడుగడచుచున్నకొలఁది మీఁదుక్రిందుల నూఁగునొడఁగుచు ముక్కుముదురుచుఁ గాళ్లు పెంచుచున్నకొలఁది జడువవేసిన నున్న తెలివిపోయినన్న సామెతగా నాయెఱిగిన పిన్న పెద్దలలో పీఠెక్కుపువారు తక్కువదిచక్కనిదద్రైబాసి యనుచు నిప్పటి దొరల నుడిచదువుకొని మిడ్లల స్నేడల బానిసల న్బండ్ల న్నుగల న్నాణెముల విలువైన కూడుగుడ్డలకాదాచుచేయు కోరిక మొగదాళ్లు త్రిప్పి నేలదండెములు తీసి ముప్పిరిగొన్న జెబ్బలు నులుము కొను పొగరు, వీడెంత, వాడెంత చదువుసందెలనాని సాముగరిడేల

నాని మఱిగొన్నాళ్లలో నాతోటిపాటివారికెల్ల నోర్చగలనను పోతర మద్దముజూచి నన్ను నేనే వెక్కిరించుకొనుచు వింతవింతీరుల కొప్పు ముడి వైచుకొనుచు ముంగుఱులు వంచుకొనుచుఁ బట్టపు చెడుగొట్టుల సంగడి మరిగి పనికెమాలిన తిరుగులు తిరుగుచుఁ జీవాట్లు తినియు నిగ్గఱిపోకిరితనము పీడలేక రేబవళ్లన కెల్ల సందుగొందులం బెంతనము చేయుచు వెలయాండ్ర పంచలన్నపెట్టికొని వలపురేచు నాటపాటమాటమీటచదువుమెలపుల న్నక్కచు ద్వారచు బడినొంగనై నాయంతట నేనే కావలసినచదువెల్ల నేర్చుకొనఁ గలుగుదు న్నా కొరులు నేర్చుపాటి మగవాం డ్రేరియని యెల్ల చదువరిమాటకారిలయ కాండ్ర నలతిగాఁ జూచుచు చిన్నప్పటినుండి నాపుట్టుతెల్వితేటల నాటపాటల న్నబ్బుగడింపఁగ గలిగినకొలంది న్నాపదాఱన యేటఁ జదువమొదలిడిన దొరనుడిబడి న్నాయిరునదొకేడునందు మొదటిమెట్టు దాటఁగలిగి రెండవమెట్టు రెండేండ్లు జదివియు స్థనింతలో నదివఱకే యాటపాటల న్నడితీరి నెలకు రెండువందల రొక్కము గడింప మొదలిడుటచేతను, బానిసకొల్వన కొడఁబడు నలవాటునకుఁ బట్టుకనుండియు జోగకుండుటంబట్టియు, గైపుహుటముల న్నగులుటచేతను, బేకాట మొదలగు కొఱగాని తగులముల నేఁ జిక్కుకొనుటంబట్టియు, నాటపాటలకు మించిన చదు విఁకెద్దియని గట్టినమ్మికచేతను దొరనుడిచదువు కొనసాగించుకొననేరనై తిని. ఇరువదిరెండవయేట నేలుబడినుడిబడి న్దొలిమెట్టెక్కినాడనికఁ జాలు న్దొల్వలొంగుబడి నాతల రెండవమెట్టెక్కినన్నరే లేకున్న న్నరే యని నాతోచిన యాటపాటమాట మీటల నారితీటి నాయంతవాఁ డింకొకఁడు కాఁజాలకుండునట్లేబది యేండ్లు వచ్చుదనుక రేయింబవళ్లనక మతేపసులన్ సరకుచేయక పట్టుదలతోఁ బాటుపడుచుంటిని. నాయిరువదినాల్గేఁడులనుండి పెలిచవు లొల్లక లాతిచెలువల న్నొకన్నతల్లులనలఁ బరికించు నో మేఁబదియే డేండ్లదనుక సాగించుకొనఁగల్గినాడను. నాపరునెన్నిదేండ్ల యాడు నకే యచ్చతెనుగునఁ గొన్ని, యచ్చముగా వేల్పునుడుగఁ గొన్ని, నాటు మాటలన్ వేల్పునుడులన్ గలగల్పుగాఁ గొన్నియుం బలుతెఱఁగుల వడిఱవళినడదర్పు లేర్పఱచి వలపు తెగువ నెనరు నవ్వు కిసుక వెఱ యేవ యబ్రముయొర్ములను తొమ్మిదిచవు లింపారఁ బ్రాఁజదువుల నుగ్గడింపఁబడిన వేల్పుల స్థూర్చియు, గొప్పపేరెక్కిన మంచివారల గుఱించియు న్నాయలవికొలంది న్నుచ్చటలల్లి యచ్చొత్తించి వెల్లడింపఁగలిగినాడను. మఱియు నాటపాటమాటమీటచదువుల గడి దేరుచు వేనవేలం బిన్న పెద్దల న్నిక్కిరిసిన పేరొలగంబుల న్నొండలన్ మాఱుప్రాఁగించుచు నాపిన్ని న ముచ్చటమువ్వడిఱవళుల నెదురులేక చూపఱకుఁ దీపులొదవించు మేనికడలికల నలరించి ఒంగరుముఱు గులు మురిడీగొలుసులు రవలంటుపోగులు దండకడెములు బిళ్ల పేరులు గండపెండెరము సరిగంచుబట్టలు మొదలగు కాన్కలఁ గొనుచు నా మూడేండ్ల యాడుమొదలుకొని యంతదనుక మంచివారల మెప్పు

గొనుచు నాపర్వ నిలపెట్టుకొనుటకై శేయింబవళ్లు చదువునందెల న్వాత్రేకోతలం బాటుపడుచుంట నాతోబుట్టుచెల్వములు. నంజుడు నమలుట దొంగతనము నాతలవ్రాతలుకావు. ముందుమాపే గాని వెన్నమాపు నాకు లేనేలేదు. నా కారవయేట వడుగై నమొదలీ ప్రోలిచెడుజట్టుకూడకున్న నాపదమూడేండ్లయీడువఱకు వేల్పులపై నాకున్న నమ్మకమునకు న్నాబాపనితెగ మరియాద నిల్పుకొనునోము పట్టుచలకు స్మరలేదు. నాదేబదయైదేండ్ల యీడువఱ కిచ్చకము కొండెము దబ్బర వెఱపు వెల్లిడబ్బకకూర్చి డాబుతప్పిబ్బుటక్కిరి తనము టకటొంకు బానిసెకొల్పులాంసుపాట్లు నా కెంతయు న్నవ్వలు. నామూడేండ్ల యీడునుండియు నా నలువదేండ్లయీడు గడచు వఱకు న్నవచుగా నాకలలందు నాచదివినవేల్పులు న్నావినిన తొల్లింటి గొప్పవారలు న్నాకగపడి న న్నవపుచుండిరి. నాదేబదేండ్లయీడు గడచినంతలో న న్నట్టుకొన్న యాపెతోడనే నాయెట్టుజట్టుబాట్లు నోముపడిక ట్లన్నియుం బోలసిపోవ నిక్కొటగాని సిగ్గిడిముసలి డొక్క మిగులయ్యె నైనప్పటికి న్నవచ్చవడక మగనివెంబడి వన్నె వాసులు మీఱ వేల్పునగరియేలుబడి న్నూరగొన్న మగనాండ్ర న్నని తయు న్నిడెఱుగక తమతోటిపాటివారందఱు స్మేల్మలన మంచి నడవడి న్నలననఁ దప్పక తమతమ తెగల పర్వసులున్నవఱకు న్నాపాడుకొన్న మేటియిలుదొరలన్ జేతికెముకలేని యీవికాండ్ర న్నవతోటిపాటి యిద్దపొద్దులకెల్ల మేలుకొఱకై తమయొడ శ్లష్పగించు నెఱసరిమగమిన్నల న్నవతీయు నెట్టి యిక్కట్టులకైన నోర్చి కూడుగుడ్డ కూర్చుకూటమివేడ్డల న్నామకొని తమయుసులులకుఁ దెంచియైన వింతవింతవెరవుల న్ననిపెట్టి యెల్లవారలకు స్మేల్మఱపు చదువరిమేల్పు తుల న్నాంచి తనివి నోర్వగలనేని నాయీమిగులున్న బ్రతుకు రేపులు గడచిన మాపులకన్న మిక్కిలిమేల్లే యవుఁగాని ముదిమికి న్ననివియో ర్వులకు న్నొత్తుగాఁ గిట్టనేకిట్టదు. పైవా రెట్లున్నారో నే నెఱుంగఁ జాలనుగా. నా కీముసలిరికమునఁ బనికీమాలిన యెద్దియో దిగులే మిగిలెను. గుండెనిబ్బరము జాఱిపోయె నొకేడున కొకేడు పైబడ్డ కొలంది నూదినీట మున్నుచున్న స్లేదారియు న్నోచుకుండ నిదిట్లుండఁగాఁ జైపె చ్చేమోతెలిసిన పెద్దవలెఁ జైకి నాలో లేని యడఁ కువఁ జూపకతీరకవచ్చె నబ్బా యీ ముదివంతకెల్ల నాఁనిన్నాఁటి చెడునడతయేకదా పుట్టిల్లు. తన చిన్ననాటినుండియుఁ దన తల్లి దండ్రులు చదివించిన పెద్దలు మంచినడఁతగల చెలికాండ్రు న్నవకు మప్పిన మంచినడువడి తప్పక తన మర్యాద గాపాడుకొన్నవాఁడు తా నూతేండ్లముదుకడయ్యును వలవంతలపా ల్లాఁబోక హాయిగాఁ దన బ్రతుకు గడుపుకొనఁగలఁడు. తనతోటిపాటి యందలివలన నెఁ

డెల్లప్పుడు న్నంచువాఁ డనిపించుకొనునో యట్టివాఁడే వేల్పుగు ట్టెఱిగి యొరుల న్ననియించి తాఁ దనిసి యెన్నఁటికేకా జెడని నిండు హాయి న్నొనగల గొప్పవాఁడు. వేడిచెల్లు నెల చుక్కలు పాలదారి మెఱపు లఱుములు పిడ్డుపాటు లెండగాలివానలు మొదలగు మింటి దినుసులనుండియు నేలవడకులు చిచ్చు కొండలు కారుమంటలు పెద్దేటి వఱద లూచినేలలు చెడుపురుగు పులిపుట్రలు మన్నెపుకాక లంటు తెవుళ్లు తప్పని యింటిలేగవుతంటాలు క్రొత్తయీడువలపు బులుపు సలుపులు చెడ్డయలవాట్ల కడగండ్లు మైమాఱుపు ముదిమి దొంగదొసుఁ గులు జగడగొండులు వెఱివెంబఱులు కూళ్మెతొల్పులు మొదలగు నేల దినుసులు చాపుపుట్టువులుగూడ నెవ్వరికైన న్నవకొరినట్లు జరుగవుగా తోఁటఁ దలపెట్టి తోఁకలిపోట్లకు వెఱుచునట్లు బ్రతుకుచిక్కినఁ బడినవారు కట్టుతప్పించుకొని పెద్దెఱువున హాయిగా మెలఁగఁదగు వెరవు పొంగుమాగుల నొక పోల్కి నోర్చిగొనుటతప్ప నింకెద్ది తనివి యోర్పుల న్నెమ్మదిగలవారలకు వారివారి బ్రతుకువంత తా మేమో యూడఁబొడచెడమని తంటాలుపడు పొగరుఁబోతుల బ్రతుకు నడలు కన్నఁ గొంత నయముకాకతప్పదు. నాపెద్దలు నాకుఁ జెప్పిన మాటలంబట్టియు, నాచదువుంబట్టియు నాయంత నే నరసినకొలందియు నిప్పటి కీడెబ్బదేండ్లముదియీడున నన్ను గూర్చియు నా యీతలంపుల కతమునుఱుచియును నా యీవ్రాతవలనఁ డెలుపఁ గలిగినది నా కెద్ది యైన నిజ మెఱుంగఁ దరముకాదనియే - న న్నేనేఁ దెలిసికొనఁజాల నపుడు నాకు వేఱైన యీమంటిమింటిదినుసుల గుట్టు విప్పిచెప్ప నా తరమా నాకంటె వేఱుదినుసు లేదనియును మంచిచెడ్డలు హెచ్చు తగ్గులు తుదమొదళ్లు ముందువెన్నలు చాపుపుట్టువులు క్రిందుమీఁదులు కతముకర్జములు నాతలంపురూపులేయనియు ఉత్త నానీడ చూచు కొని బెదరుచుంట నాయోజయనియును లెక్కకిట్టింపఁగల్గినాఁడను గాని నాతెల్లికి, న్నవతీయు నానడతకు సరిపడకుంటయే యిపుడున్న పెద్దచిక్కుకదా? మఱీచిక్కు వదల్చుకొని పెద్దెఱువునఁ బడుటకుఁ బట్టుదలతో నేను చేయఁదగిన పను లీరెండేయవెవ్వియన మొదటిది నిన్నురేపులగూర్చి పొడమిన తలంపుల నడంచుకొనుట. రెండవది నా తలిదండ్రులు మొదలగు పెద్దలు చెప్పిన మంచినడువడి న్నెడఁబడక యెట్టియిడుమలం బడియైన నాతోటిపాటివారల కేనెపముచేతనైన నీడు సలుపకుంట. ఈ రెండుతెన్నలే యెవ్వరికైన నొడ్డెక్కించు వెరవులని యిప్పటి నానమ్మకము. నాయెన్నుకొన్న గొప్పవారల కోర్కెపై నే నిట్లు వెల్లడించిన వ్రాతతప్పలు నాయిలువేల్పుప్రార్థ మన్నించి నాయోఱుక నలరించుగాక.

అమ్మోరా!

శ్రీమతి చావలి బంగారమగారు

ఒక్కపువ్వు తేనెతో
నీ కొకపూట జరగదా
ముద్దరాళ్లను జేరి
నీవు ముద్దెట్టుకొందువే
మోము విప్పిన పూలు
నీ మోమువంకే జూచు
ఒక్కచో నిలవవు
నీ కొళ్లు తెలియదొ ఏమొ
ఎప్పుడూ తిరిగేవు
నీ వెది తలచుచుందువే
అన్ని పువ్వులతేనె
నీ వారగించి పోయి
అటు తిరిగి చూడవు
అది మంచిదని తోచెనా
నువు పోవు జాడలే
అవి నిలిచి చూచుచునుండు
ఆ కాశయానంబు
నీ యుంకారనాదంబు
అదె వింటు ఆ పూలు
నిన్నట్టై ధ్యానమునేయు
కళ్లు విప్పని పూలు
నీ కళ్లు కెట్లుగబడునే

తుమ్మెదా	నుడిదిరిగి వస్తావు
తుమ్మెదా	అతి చురుకు గలదానవే
తుమ్మెదా	కంటబడితే నీవు
తుమ్మెదా	వాటి వెంట నంటకపోవె
తుమ్మెదా	జుర్రున్న ఆతేనె
తుమ్మెదా	నువ్వు జుర్రుకుంటా వేమె
తుమ్మెదా	తలకు తగిలించంటె
తుమ్మెదా	అది తెలువెక్కు తుందంట
తుమ్మెదా	నల్లన్ని నీవాళ్లు
తుమ్మెదా	అది తెల్ల బడలేదేమి
తుమ్మెదా	కడపటిమాట విను
తుమ్మెదా	నీ కడు పెంత కలదమ్మ
తుమ్మెదా	పువ్వురేకంతైన
తుమ్మెదా	నీ పొట్ట లేదాయెనే
తుమ్మెదా	పంతమ్మ గాకున్న
తుమ్మెదా	నీ కెంత గావలెనమ్మ
తుమ్మెదా	నంగనాచీ వలెను
తుమ్మెదా	నీ వొంగి చూచేవేమె
తుమ్మెదా	కంట బడినా నమ్మ
తుమ్మెదా	న న్నంటు చేయకుమమ్మ
తుమ్మెదా	ఇంగితం బెరుగవే
తుమ్మెదా	నే నీశ్వరునిమెడ నుందు

[illegible]

స్థానిక స్వపరిపాలనము

భూపతిరాజు వెంకటరామరాజుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.

స్థానికస్వపరిపాలన మనగా రాజు లేక ప్రెసిడెంటు, పార్లమెంటు, శాసనసభలు, మంత్రివర్గము మొదలగు ఆధునిక రాజ్యాంగపద్ధతుల యంతర్భాగములు గాక కేవలము పట్టణములు, పల్లెలకు సంబంధించిన సమస్యలనిమిత్తము నిర్మింపబడిన సంస్థలకు గల నామము. బ్రిటిషువారు హిందూదేశమును స్వాధీన పరచుకొనినదాది స్థానికస్వపరిపాలనము తాల్చినరూపము పూర్వపు హిందూరాజ్యకాలములో లేకపోయినను ఆకాలమునాటి గ్రామ పంచాయతీలద్వారా ప్రస్తుతము స్థానిక స్వపరిపాలనసంస్థలు చేయు పనులలో చాలవరకు కేరవేర్పబడుచుండెడివి. బ్రిటిషురాజ్యస్థాపనతో క్రమక్రమముగా పాశ్చాత్యస్వపరిపాలన సంస్థలు దేశములో నలుమూలలను వ్యాపించి ప్రజాహితజీవితమునం దంతర్భాగములై తన రారుచున్నవి. స్థానిక స్వపరిపాలనను నెడి పదములో యీ దిగువ నుదాహరింపబడిన సంస్థ లిమిషియున్నవి—

(౧) కార్పొరేషనులు	(౪) జిల్లాబోర్డులు
(౨) మునిసిపాలిటీలు	(౫) తాలూకాబోర్డులు
(౩) యూనియనులు	(౬) గ్రామపంచాయతీలు

పైన కేర్పొనబడినసంస్థలలో మొదటిమూడును పట్టణములకును, తక్కిమూడును పల్లెలకును సంబంధించినవై యున్నవి. ఈసంస్థల కన్నిటికిని భిన్న నామము లేర్పడినను వాని నిర్వాహోద్దేశ్యమును, అవి నెరవేర్చు కార్యములను సామాన్యమూలనూత్రములపై ఆధారపడి యున్నవి. ఆయా సంస్థలయొక్క స్థానిక ప్రదేశములలోగాని నిర్ణీతసమస్యలనే యీసంస్థలన్నియు పరిష్కరించుకొనగలవు గాని యితరప్రదేశములలోగాని తమ విధ్యుక్త ధర్మములను మీటిగాని యివి యేమి చేయుటకు వలనుపడదు. ఏలననగా వీనియొక్కవిధులన్నియు శాసనబద్ధములై యున్నవి. ప్రతి నాగరిక దేశమునందలి రాజ్యాంగ స్వరూపమునం దిమిడి యున్న సమస్తభాగములు, అనగా పయిన వివరించిన పార్లమెంటు

మంత్రివర్గము, స్థానిక స్వపరిపాలనసంస్థలయొక్క విధులును, హక్కులును వివరముగా శాసనములలో పొందుపరపబడియున్నవి. ఇయ్యది పాశ్చాత్యదేశములలో ననుసరింపబడుచున్న సంప్రదాయము. ఈపద్ధతినే బ్రిటిషువారు హిందూదేశములో ప్రవేశపెట్టిరి. ఈసంస్థలయొక్క హక్కులును, విధులును ఆయాశాసనములలో వివరముగా శాసింపబడినవి. హిందూదేశమునందలి స్వపరిపాలన సంస్థలు ప్రస్తుతము నెరవేర్చుచున్న కార్యములును, అవి యెంతవరకు ప్రజల సౌకర్యార్థముపయోగపడుచున్నదియు గమనించుటకుముందు బ్రిటిషురాజ్య స్థాపనముమొదలు నేటివరకు వీనియొక్క చరిత్రను సంగ్రహముగా నిందు బొందుపరచెదను. ఇందువలన ప్రస్తుతరూపము నివి యెటులు దాల్చినవో పాఠకులకు సుబోధము కాగలదు.

ఆధునికస్థానికస్వపరిపాలనసంస్థలు హిందూదేశమున తొలుత బొంబాయి, కలకత్తా, మదరాసు పట్టణములలో నెలకొల్పబడినవి. ఈప్లుఇండియా కంపెనీ పరిపాలించెడి కాలములో దీనిపయిని ఆధికారము కలిగియుండెడి 'కోర్టుఆఫ్ డైరెక్టర్సు' అనెడి సంస్థ క్రీస్తు శకము ౧౮౦౭-వ సంవత్సరమున మదరాసు పట్టణములోని యూరపియనులు హిందూదేశీయులతో గూడిన యొక కార్పొరేషనును నిర్మించి యుండిరి. కాని ౧౮-వ శతాబ్దమువరకు నివి యంతగా అభివృద్ధి గాంచలేదు. ఈశతాబ్దములోనే పైమాడు పట్టణములలో ఉన్న కార్పొరేషనులకు మొదల్ల నెన్నుకొనుపద్ధతి నమలులో బెట్టుటయే కాక యితరపట్టణములలోగూడ మునిసిపాలిటీలను స్థాపించుటకు ౧౮౪౩-వ సం. మొదలు ౧౮౬౨-వ సం. వరకు కొన్ని శాసనములు కావించబడినవి. అయినను ప్రజలు ఇందువిషయమై నిర్లక్ష్యభావమును వహించియుండిరి.

తదుపరి ౧౮౭౦-వ సం. లో పై స్రాయి మేయోప్రభువు మునిసిపాలిటీలను అభివృద్ధిచేసి పరిపాలనవిధానములో హిందూ

దేశీయుల సహకారమును పెంపొందించవలయునని ఒక తీర్మానములో రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములను ప్రోత్సహించినందున మునిసిపలు సంస్థలు పెక్కులు స్థాపింపబడి యెల్లెక్కను అనగా ఎన్నికపద్ధతి ప్రవేశపెట్టబడినది. పిమ్మట ౧౮౮౨-వ సం.ములో ఇందువిషయమై రిపను ప్రభువు ఒకముఖ్యమయిన తీర్మానమును గావించియుండెను. స్థానిక స్వపరిపాలనచరిత్రలో ఈ తీర్మానము చాల ప్రముఖమయినది. స్థానిక స్వపరిపాలన సంస్థలను ప్రజలకు వశపరచుటవలన పరిపాలన విధానము అభివృద్ధి గాంచకపోయినను ప్రజలకు పరిపాలన పద్ధతులయందు చనుభవమును, జ్ఞానమును పెంపొందించుటయే బిటిషు గవర్నమెంటువారి ముఖ్యాశయమని రిపనుప్రభు వీతీర్మానములో తేటతెల్లముగా వక్కాణించియున్నాడు. హిందూదేశీయులు స్వపరిపాలనసూత్రమునకు నిర్లక్ష్యభావమును వహించియుండుననియు, పల్లిక సమస్యలలో నావంతయయినను శ్రద్ధవహించరనియు, తాము చేయగలిగిన కార్యములను గవర్నమెంటు పుష్కలస్థులచే చేయించుకొనుటయే వారి యభీప్రమనియు సామాన్యముగా వచింపబడెడు ఆభిప్రాయములతో తా నేకీభవింపననియు, ఈఉద్ద్యమము సఫలతగాంచక పోయినను హిందూదేశీయులకు స్వపరిపాలనమునందు శిక్ష గరవుటయే ప్రభుత్వమువారి పరమావధి యనియు రిపను ప్రభువు ఉన్నతాశయములను తన తీర్మానములో నెల్లడించియుండెను.

రిపనుప్రభువుతీర్మానమువలన స్థానిక స్వపరిపాలనము నూతన రూపము దాల్చి హిందూదేశమున నలుదేశలను వ్యాపించినది. ప్రతిరాష్ట్రము రిపనుప్రభువుయొక్క ఆశయములను నెరవేర్చుటకు నూతన శాసనములను తమతమ స్థానిక రాష్ట్రీయ పరిస్థితుల కనుగుణముగా నుండునట్లు గావించియుండి స్వపరిపాలనసంస్థలకు నూతన జీవమును, వికాసమును ఒనగూర్చియుండిరి. మదరాసు రాజధానిలో గ్రామములను బునాదిగా చేసి ఒకటిలేక యెక్కువ గ్రామములమీద అధికారముతో యూనియనుబోర్డులను లేక పంచాయితీలను స్థాపించి పల్లెలకుగూడ స్థానిక స్వపరిపాలనమును వ్యాపింపజేసిరి. వీనిపయిన ఒక్కొక్క జిల్లాలో కొంతభాగమునకు తాలూకాబోర్డులను, జిల్లాకంఠకును జిల్లాబోర్డును అన్ని జిల్లాలలోను స్థాపించియుండిరి. బొంబాయి రాజధానిలో పంచాయితీలునిర్మించక తాలూకా జిల్లాబోర్డులమాత్రమే నెలకొల్పిరి. ఇట్లు ఆయా రాష్ట్రపరిస్థితుల ననుసరించి స్థానిక సంస్థల కొంచెము భిన్నరూపము దాల్చినను అన్ని రాష్ట్రములయందును పల్లెల సౌకర్యార్థము లోకలుబోర్డులు హిందూదేశ చరిత్రలో తొలుత ఏర్పరచబడినవి. ఎల్లెక్క సుపద్ధతియు, కొన్ని బోర్డులకు ప్రెసిడెంటులను ఎన్నుకొను అధికారమును, ఈ సంస్థలకు వలయు ఆదాయమును యేర్పాటు చేయుటయు మున్నగు సంస్కరణములు ప్రవేశపెట్టబడినను ౧౮౮౧-వ సం. వరకు నివి యంతగా అభివృద్ధి గాంచలేదు.

ఏలననగా ఈ స్థానిక సంస్థలన్నిటికిని జిల్లా కలెక్టరులే ప్రెసిడెంటులుగా ఉండెడివారు. మరియు స్థానిక సంస్థలద్వారా ప్రజాసేవ చేయవలె ననెడిభావము ప్రజలలో ఇంకను వ్యాపించలేదు.

౧౮౮౧-వ సంవత్సరములో వెలువడిన మాంటెగ్యూ చెమ్ము ఫర్డు ౨ పోర్టులో ఈ లోపము లన్నియు స్పష్టీకరింపబడినవి. వీనిని నిర్మూలించే నిమిత్తము స్థానిక సంస్థలకు సంబంధించిన విషయములలో వీనికి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య మివ్వవలె ననియు, సాధ్యమయినంతవరకు ప్రభుత్వపు జోక్యమును ఈ సంస్థలలో తగ్గించవలయుననియు, ప్రజోద్దేశమే యీ సంస్థలకు మూలాధారముగా నుండవలయుననియు కొన్ని ముఖ్య సూత్రములను నిర్మూలించిరి. ఇందువలన ౧౮౮౧-వ సంవత్సరములో వైస్రాయి చెమ్ముఫర్డు ప్రభువు ఒకతీర్మానము గావించి వీటిని ప్రజాస్వామిక సంస్థలుగా జేయుటకు కొన్ని సూచనలు చేసియుండిరి. ఈవత్సరములోనే ప్రస్తుత మమలు నందున్న ఇండియాగవర్నమెంటు ఆర్డు పార్లమెంటులో శాసితమైనది. ఈశాసనమును బట్టి యిదివరలో ఉన్న వారికంటె యెక్కువమంది మెంబరులతో గూడిన నూతన శాసనసభలను, ఈశాసనసభలకు వర్గులయిన మంత్రులను, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములలో ప్రవేశపెట్టబడి గవర్నమెంటుకు సంబంధించిన కొన్ని డిపార్టుమెంటులు ఈ మంత్రుల పరిపాలనమునకు ట్రాన్సుఫరు చేయబడినందువలన స్థానిక స్వపరిపాలనకాఖి ఇండియనుమంత్రుల హస్తగతము చేయబడినది. అందుచేత ఈ సంస్థలయొక్క భావిదశకు శాసనసభలకు లోబడిన మంత్రులు బాధ్యత వహించిరి. ఆయా రాష్ట్రములలోని మంత్రులు తమ నూతనాధికారములను స్థానిక సంస్థల, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముయొక్క కొద్ది అధికారమునకు లోబడి తమకు సంబంధించిన సమస్యలలో సర్వస్వతంత్రాధికారము కలవిగను, ఆయా సంస్థలయొక్క స్థానిక నియోజకవర్గములకు సంపూర్ణ బాధ్యత వహించునవిగను చేయుటకు వినియోగించిరి. అన్ని సంస్థలలోను ఎన్నిక మెంబర్లు వృద్ధిపొందింపబడి, మెజారిటీ యివ్వబడినది. మెజారిటీ ఎన్నిక మెంబర్లలో ఉండుటవలన ఈ సంస్థలయొక్క అధికారము లన్నియు ప్రజల హస్తగతమయినవని చెప్పవచ్చును. గవర్నమెంటు అధికారుల చేతులలోనుండి అధికారము తీసివేయబడినది. నియోజకవర్గములు పెంచబడినవి. అనగా వోటర్లు వృద్ధిచేయబడిరి. ఈ సంస్థలపయిన అదివరకు ఉండెడి రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వపు జోక్యము చాలవరకు తగ్గింపబడినది. అన్ని సంస్థలకును మెంబర్లలోనుండి ప్రెసిడెంటులను ఎన్నుకొను హక్కు ఇవ్వబడినది. వర్తమానకాలమందు మన మదరాసు రాజధానిలో ఇకను ముఖ్యమయిన మాన్యులు గావించబడియున్నవి. ఇచ్చట నియోజకవర్గములు పెంచబడినవి. నామినేటెడు మెంబర్లు పూర్తిగా తీసివేయబడిరి. ఇదివరలో జిల్లాబోర్డుకు మెంబర్లు తాలూకా బోర్డు మెంబర్ల చే ఎన్నుకొనబడుచుండిరి. ఇపు డటుల గాక

జిల్లా, తాలూకాబోర్డుల కన్నిటికిని వోటరులే యెన్నుకొను హక్కు యివ్వబడినది. అనగా డైరెక్టు ఎలక్షను ప్రవేశపెట్టబడినది. అందుచేత జిల్లా, తాలూకాబోర్డులన్నియు ప్రజలకే బాధ్యత వహించునటుల సంస్కారము గావింపబడినవి.

హిందూదేశములో ప్రస్తుతము బొంబాయి, కలకత్తా, మదరాసు పట్టణములలో 30 కార్పొరేషనులును, 207 మునిసి పాలిటీలును గలవు. కార్పొరేషనులయొక్క హక్కు-బాధ్యతలను నిరూపించు ప్రత్యేక శాసనములు గలవు. మునిసిపాలిటీల కాయా రాష్ట్రములలో శాసనములు గలవు. మదరాసు, బెంగాలు, సంయుక్త రాష్ట్రములలో గ్రామపంచాయతీలు విశేషముగా వృద్ధిపొందు చున్నవి. ఇతర రాష్ట్రములలో పంచాయతీలు వృద్ధిపొందులేదు. గ్రామముల సౌకర్యమునిమిత్తము ఉద్దేశింపబడిన సంస్థలలో జిల్లా బోర్డులే ప్రముఖమయినవి. పంజాబు, సంయుక్తరాష్ట్రములలో తప్ప తక్కినరాష్ట్రములలో జిల్లాబోర్డులకు దిగువను తాలూకా లేక సర్కిలుబోర్డులు గలవు. ఇవి జిల్లాలలోని కొంతభాగమునకుమాత్రమే అధికారము కలిగియున్నవి. జిల్లాబోర్డులు జిల్లాకంటటకును అధికారము కలిగియున్నవి. పంజాబురాష్ట్రములోతప్ప తక్కిన యన్ని రాష్ట్రములలోను జిల్లాతాలూకాబోర్డులకు ప్రెసిడెంటులు బోర్డు మెంబర్ల లోనుండియే యెన్నుకొనబడుచున్నారు. పంజాబురాష్ట్రములో ఇంకను చాలవరకు జిల్లాఆఫీసరులే ప్రెసిడెంటులుగా ఉన్నారు. వృత్తిపన్ను, ఆదాయపుపన్ను, స్థిరాస్తిపన్ను, రహదారిపన్ను మున్నగు నవి మునిసిపాలిటీల ఆదాయమునకు ఆధారముగా నున్నవి. భూమి శిస్తుతో గచ్చర్ల మెంటుచారు వనూలుచేసెడు రివిన్యూ సెస్సులును, గచ్చర్ల మెంటుచారు యిచ్చెడ్డిగ్రాంటులును లోకలుబోర్డుల ఆదాయమునకు ముఖ్యధారములై యున్నవి.

ఇకను స్థానికస్వపరిపాలనసంస్థలు చేయుచున్న పనులను గమనించవలసియున్నది. పట్టణములకు సంబంధించిన మునిసిపాలిటీలు మొదలగునవియు, పల్లెలకు సంబంధించిన బోర్డులు, పంచాయతీలు మున్నగునవియు ఇంచుమించుగా ఒకేబావతుపనులను నెరవేర్చుచున్నవి. వాని నీదిగువ నుదాహరించుచున్నాను :-

(1) విద్యాభివృద్ధి, (2) ఆరోగ్యము, (3) పారిశుధ్యము, (4) పబ్లికువర్క్సు—అనగా రోడ్లు, వంతెనలు, విక్రాంతిగృహములు వగయిరా, (5) వైద్యసహాయము.

పయినవివరించినవిధులను స్థానికస్వపరిపాలనసంస్థలును, యిందులో ముఖ్యముగా లోకలుబోర్డులును ఎంతవరకు నెరవేర్చుచున్నదియు, ఈసంస్థలు ఎంతవరకు ప్రజాసౌకర్యమునకు తోడ్పడుచున్నదియు, వీనిలో చేరెడిప్రజలు స్వార్థము నపేక్షింపక యెంతవరకు దేశసేవతత్పరులై మెలగుచున్నదియు మున్నగు విషయములు కొంత

చెము యోచించవలసియున్నది. దేశమునం దన్ని రాష్ట్రములలోను స్థానిక స్వపరిపాలనసంస్థలు కొన్ని తమ పిగ్గవృత్త భర్తముల నతి సమర్థతతోడను, చాక చక్రముతోడను, దేశసేవాభిలాషతోడను నెరవేర్చుచుండిన సంగతి యెల్లరకు విశదమే. పట్టణములనుండి పల్లెలకును, పల్లెలనుండి యితరపల్లెలకును రోడ్లు, వంతెనలు వేయబడి రాకపోకల సౌకర్యములు పెక్కుమడుంగల వృద్ధిచేయబడినవి. ప్రాథమిక పాఠశాలలు విశేషముగా నెలకొల్పబడినవి. ఆరోగ్య పారిశుధ్యముల విషయమై నాగరికదేశములం దనుసరింపబడుచున్న ఆధునికపద్ధతులు కొంతవరకు అవలంబింపబడినవి. పాశ్చాత్యవైద్యసహాయము నొసగెడి యాస్పత్రు లచ్చటచ్చట స్థాపింపబడినవి. ఇట్లు కొన్నివిధముల గ్రామసౌకర్యములు వృద్ధిపొందింపబడినవి. అయినను ఈ సంస్థల గుణ దోషములను పరిశీలించునపుడు మంచిచెడ్డలు గెండును మేల్కొనవలసి యున్నది. లోకలుబోర్డులలో ఇప్పుడు అనేకలోపములు గలవు. ఈ సంస్థలు తొలుత హిందూదేశములో ఎందునిమిత్తము స్థాపింపబడినవో ఆయవసరము ప్రస్తుతము లేదు. హిందూదేశీయులకు స్వపరిపాలనమునందు శిక్షను గరపునిమిత్తమే యీ బోర్డులను ప్రవేశపెట్టితిమని రిపనుప్రభువు మొదలగు పెక్కు బ్రిటిషు రాజకీయవేత్తలు వక్కాణించియున్నారు. మైరాజ్యాంగపద్ధతులలో ననగా రాష్ట్రములలోను, కేంద్రప్రభుత్వములలోను బాధ్యతతోగూడిన ప్రభుత్వములను నెలకొల్పటయే మాయాశయమని మెక్దానట్టు ప్రధానమంత్రి రౌండుటేబిలు కాన్ఫరెన్సులోను, పార్లమెంటులోను బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారితరపున ఎలుగెత్తి చాటియున్నవిషయ మెల్లరకు గోచరమే. ఇట్లు పెద్దవిషయములలోనే మనకు స్వరాజ్య మిచ్చెదమనెడి యీ రోజులలో ఇంకను కేవలము స్థానికస్వపరిపాలన సంబంధమయిన యల్పవిషయములలో మనకు శిక్షనుగరపు నవసర మేల? ఈ స్వల్ప విషయములనిమిత్తము బహుబీదదగు హిందూదేశములో ప్రత్యేకసంస్థలంశవలయునా? ఇవి నెరవేర్చెడివనులు చేయుటకు తగిన గచ్చర్ల మెంటు డిపార్టుమెంటుల ఉద్యోగములు లేరా? ప్రస్తుతపుదేశము యొక్క ఆర్థికపరిస్థితులనుబట్టియు, లోకలుబోర్డులయందు గల పెక్కు లోపములనుబట్టియు ఈ బోర్డులను తీసివేసి యివి చేయుపనులను యితరడిపార్టుమెంటులచేత చేయించుకొనవచ్చుననెడి యభిప్రాయమును పాఠకుల విమర్శననిమిత్తము నివేదించుకొను ఉద్దేశమే యీ వ్యాసరచనకు నన్ను పురికొల్పినది. నా యీ సూచనయందలి యవసరమును, లాభనష్టములును, చదువరులు నేను క్రింద గ్రంథవిస్తరభీతిచే సంక్షేపముగా వివరించిన విషయములను, బోర్డుల లోపములను పూర్ణముగా విమర్శించినచో గోచరము కాగలవు. గనుక వాని నీదిగువ నుదాహరించుచున్నాను :

(1) ప్రపంచమున గల దేశము లన్నిటిలోను భారతదేశము బహుదారిద్ర్యదశయం దున్నవిషయ మెల్ల రంగీకరించినదే. ఇట్టి బీద

దేశములో అనవసరముగు సంస్థలుగాని, ఉద్యోగములు గాని నిర్మించుట లాభకరమా?

(౨) నాగరికదేశము లన్నిటిలోను రాజ్యాంగ సంస్థలలో పార్టీలు లేక భిన్నపక్షములు గలవు గాని యివి రాజకీయప్రణాళికల మీదను, రాజ్యాంగసమస్యల లేక నూత్రములపైనను ఆధారపడియున్నవి. కాని హిందూదేశములో స్థానికసంస్థలలోని పార్టీలు కేవలము వ్యక్తులనుబట్టి యున్నవి. అనగా ఆయాసంస్థలకు సంబంధించిన సమస్యల విషయమై పార్టీలు దృష్టి నిలుపక స్థానికనాయకుల యభిప్రాయములమీదనే యాధారపడి యున్నవి. ఇయ్యది ఆధునిక రాజ్యాంగ పద్ధతులనూత్రములకు భిన్నముగా నున్నది.

(౩) కొన్ని బోర్డులలోని ప్రెసిడెంటులు కంట్రాక్టులనిచ్చుట లోను, ఇతరవిషయములలోను స్వలాభమును పొందుచున్న విషయము అనుభవజ్ఞులకు విశదమే. బోర్డులు దేశసేవ నిమిత్తమే యుద్దేశింపబడినను, స్వలాభమును పొందుట కనువును సంస్థలనెడి యభిప్రాయము వ్యాపించియున్నది. ఈ యభిప్రాయముసారముగా బోర్డుల అధికారులు తమపరిపాలనమును సాగించుచు పబ్లికుధనమును తాము సాగి నంతవరకు సాంతబాక్సములలోనికి చేర్చుచుండినను ప్రజలు ఇందు విషయమై కేవలము నిర్లక్ష్యభావమును వహించుచుండుటయు, అట్టి అధికారులను తిరుగ బోర్డులలో ప్రవేశింపచేయుటయు జరుగుచున్నవి.

(౪) హిందూదేశము బ్రిటిషు పరిపాలనమునకు లోబడిన పీఠ్యులు ఈ దేశములో నెలకొల్పుబడిన డిపార్టుమెంటులును, ఉద్యోగములును అమితముగా నున్నవి. ఇట్టి బీద దగు మరొక దేశములో దేనిలోను ఇన్ని డిపార్టుమెంటులుగాని, ఉద్యోగములుగాని లేవు. ప్రస్తుతము మదరాసురాజధానిలోని జిల్లాలలో గల యుద్యోగస్థలను తిలకింపుడు. రాజధానిలో ఉన్నవారు గాక జిల్లాలలో పెద్దజీతములు పొందెడి ఆఫీసర్లను చూచినచో ఈ బోర్డులనెడి ప్రశ్నకసంస్థల యనావశ్యకత బోధపడగలదు—

(౧) జిల్లాకలెక్టరు, (౨) జిల్లా పోలీసు నూపరిం టెండెంటు, (౩) జిల్లా రిజిస్ట్రారు, (౪) జిల్లా మెడికలు ఆఫీసరు లేక సర్జను, (౫) జిల్లా ఎడ్యుకేషనలు ఆఫీసరు, (౬) జిల్లా లోకల్ ఫండు అకౌంటు యిన్స్పెక్టరు, (౭) పోస్టులు నూపరిం టెండెంటు, (౮) జిల్లా బోర్డు ప్రెసిడెంటు, (౯) జిల్లా బోర్డు యింజనీయరు, (౧౦) జిల్లా ఛార్జ్ ఆఫీసరు, (౧౧) జిల్లా జడ్జి, (౧౨) డి. పి. డబ్ల్యు ఎగ్జిక్యూటివు యింజనీయరు, (౧౩) ఇంకటాక్సు ఆఫీసరు, (౧౪) జిల్లా యెలెక్షన్ ఆఫీసరు, (౧౫) పరపతిసంఘముల సబు డిప్యూటీ రిజిస్ట్రారు, (౧౬) జిల్లా పంచాయతీ ఆఫీసరు.

(౫) లోకల్ బోర్డుకు సంబంధించిన పనులు అనగా విద్య, ఆరోగ్యము మొదలగు విషయముల కన్నిటికిని ఆయా ఆఫీసరులు పైన

వివరించిన లిస్టులో గలరు. ఇంతమంది ఆఫీసరులు ఉండగా బోర్డులు చేయుపనులకు ప్రశ్నకసంస్థ లవసరమా? ఒకరిద్దరు తప్ప ఈ ఆఫీసరు లందరును హిందూదేశీయులే. ఈ ఆఫీసరులచేత ఈ పనులన్నియు చేయించరాదా?

(౬) లోకల్ బోర్డు పరిపాలనములో రాజ్యాంగ ప్రణాళికలు గాని, ఆధునిక రాజ్యాంగనూత్రములు గాని అంతగా పరిగణింపబడు చుండుట లేదు. అనగా ఆయామెంబరుల లేక ప్రెసిడెంటులయొక్క స్వతంత్రతప్పనిదనే నడుపబడుచున్నది.

(౭) లోకల్ బోర్డులను ఎత్తివేసినచో కొంతవరకు పబ్లికుధన వ్యయమును, ప్రజలపన్నులభారమును తగ్గగలవు.

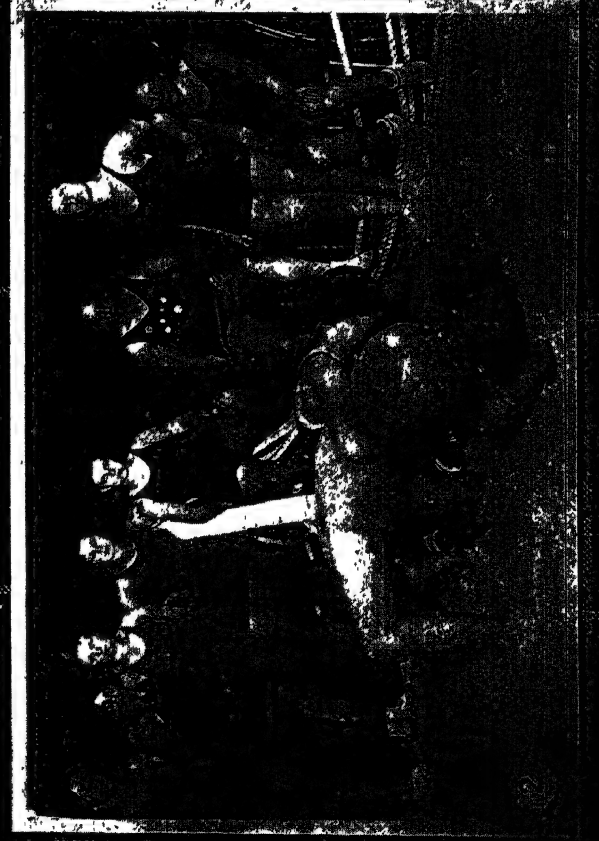
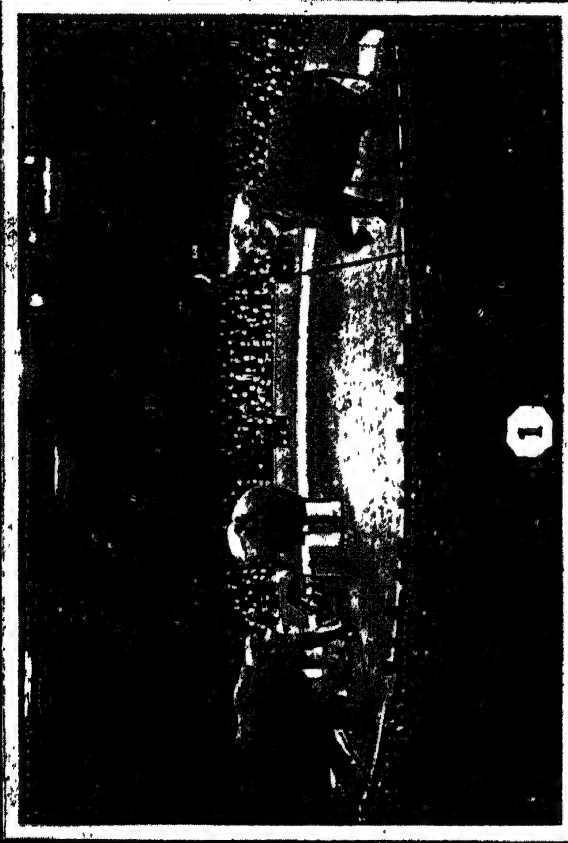
(౮) హిందూదేశమునకు బాహ్యతాయుతప్రభుత్వము నొసగెద మని బ్రిటిషువారు వాగ్దానము చేయుటలో స్వపరిపాలనకు మన మర్హులనునెడి యభిప్రాయము లేదా? అయినచో ఇంకను మనకు లోకల్ బోర్డులకు సంబంధించిన స్వల్పవిషయములలో శిక్షను గరప నేల? లోకల్ బోర్డులు ప్రారంభములో ఈశిక్షకొరకే యుద్దేశింప బడినవి. ఇంకను ఈశిక్ష యనవసరమా?

(౯) లోకల్ బోర్డులు చేయుపనులకు గాక యీసంస్థలయొనికికి చాలగనము వ్యయముగుచున్నది. బోర్డుపనులకు తగినంతధనము ప్రభుత్వమువారు చేహచ్చుచుండుటలేదు. ఇట్టి స్థితిలో ప్రశ్నక సంస్థలే?

(౧౦) మాంటేగ్యూచెమ్మఫర్డు సంస్కరణము లమలులోనికి వచ్చినదాది బోర్డులమీద ప్రభుత్వాధికారము చాలవరకు తగ్గింపబడి ప్రజలకు బాహ్యత వహించునట్లు చేయబడినది. ఇందువలన బోర్డులలో గవర్న మెంటుకుగాని, వోటర్లకుగాని బాహ్యత వహించి తమ పరిపాలనమును కొనసాగించుచుండవలెననెడి యభిప్రాయము కాన రాదు.

(౧౧) బోర్డులసమస్యలనుగురించి ప్రజలలో బలముయిన రాజకీయాభిప్రాయములేదు. అందువలన బోర్డుల పరిపాలనవిధానము అందలి యధికారుల సాంతయభిప్రాయములమీదనే యాధారపడి యున్నది. జనాభిప్రాయము (అనగా పబ్లికు ఒపినియన్) బలముగా నున్నచో బోర్డుల రుప్పరిపాలనము తగ్గగలదు.

(౧౨) కొన్నికొన్ని బోర్డులలో ఎన్నికలు జరుగునమయమున మెంబరు పదవులను, ప్రెసిడెంటు పదవులను పొందునిమిత్తము వేలకు వేలు ధనము వెచ్చించుచున్నారు. జీతములేకుండ దేశసేవ చేయుట కుద్దేశింపబడిన యీసంస్థలలో చేరుట కిట్లు వెచ్చింపనేల? ఇట్లు వ్యయపరచిన ధనమును ప్రత్యర్థుల బోర్డులలో చేరి తిరుగబట్టుకొన కుందురా?

1. మద్రాసు యూనైటెడ్ క్లబ్బు-పురుషుల డబుల్సులో గెలుపొందిన ఆటకాండ్రు;
2. మిక్సెడ్ డబుల్సులో గెలుపొందిన ఆటకాండ్రు, 3. స్త్రీల డబుల్సులో గెలుపొందినవారు (కుడివైపున ఇద్దరు).

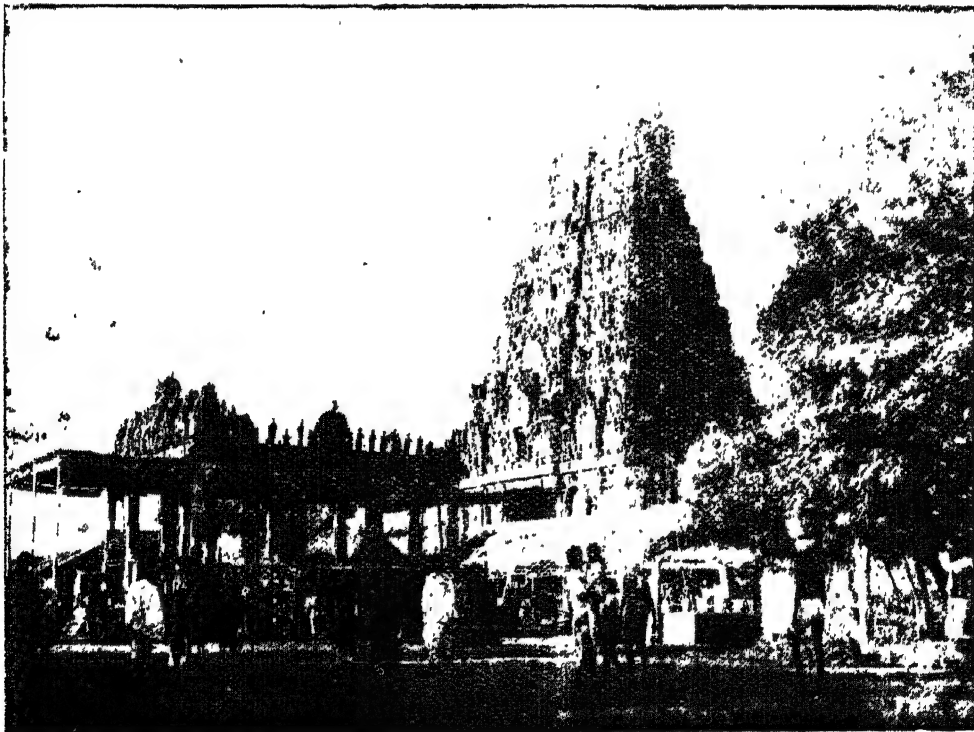
(౧౩) కొన్ని బోర్డులు ప్రస్తుతము సాంఘికవైషమ్యములతో డను, శ్రమలతో గూడిన పార్టీలతో డను తల్ల శిల్లుచున్నవి. ఇట్టి వాతావరణములో నిజముగా సమర్థులు, దేశసేవాతత్పరులు అయిన దేశీయులు ఈ బోర్డులలో ప్రవేశించుటకు ప్రతిబంధకముగా నున్నది.

(౧౪) మాంటుఫర్డుసంస్కరణముల ప్రకారము గవర్నమెంటు అధికారుల హస్తములనుండి బోర్డులు తప్పింపబడినప్పటినుండియు బోర్డులలో దుష్పరిపాలనమును, బోర్డుసభల సేవో యొకరూపముగా స్వలాభము నిమిత్తము పయోగించుకొనుటయు పెరిగిపోవుచున్నవి. ప్రజల నిర్లక్ష్యభావ మిందుకు తోడ్పడుచున్నది. బాధ్యత మృగ్యమయినది.

(౧౫) శేశమునందలి పల్లె లన్నింటిలోను క్రమక్రమముగా గ్రామపంచాయితీలను స్థాపించినచో ఇప్పుడు బోర్డులు నెరవేర్చు పనులు చాలవరకు చేయగలవు. అందుచే బోర్డులు ప్రజ్యేకముగా నుండ నవసరము లేదు.

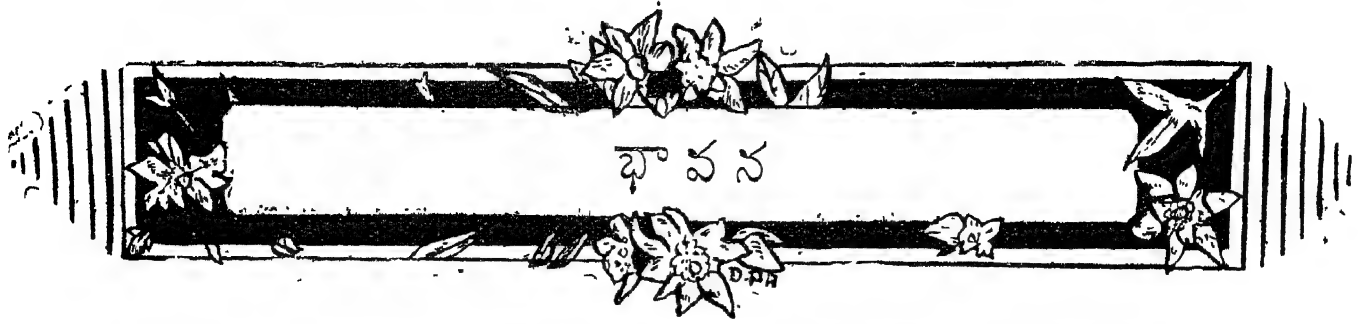
(౧౬) ఈలోకలుబోర్డులను పూర్తిగా తీసివేయుటకుగాని, లేక పీనిని సంస్కరించుటకుగాని హిందూదేశీయులకు పూర్ణమైన అధికారము గలదు. వీలయినగా ఈ సంస్థలు మంత్రులపరిపాలనకు ఇవ్వబడినవి. మంత్రులు శాసనసభలకును, శాసనసభలు వోటరులకును బాధ్యత వహించియున్నారు. అందుచేత బ్రిటిషువారిని కోరనక్కరలేదు.

పయిని వివరించినలోపములన్నియు దేశమునం దన్నిరాష్ట్రములలో గాని, అన్ని లోకలుబోర్డులలో గాని యున్ననని యెంచగూడదు. పట్టణములకు సంబంధించిన మునిసిపాలిటీలు మున్నగు సంస్థల నెత్తివేయవలెనని నేను నూచించుట లేదు. లోకలుబోర్డులను పూర్తిగా తీసివేయుటయో, లేక మార్పులు చేసి బాగుచేయుటయో హిందూదేశీయులు కడు జాగ్రత్తగా యోచించి పయిన ఉదాహరింపబడిన విషయముల నన్నిటిని విమర్శించి ప్రస్తుతపు దేశపరిస్థితులను గమనించి యిందుకు వలయుచర్యలు గైకొనవలయునని దేశీయులను హెచ్చరించుచున్నాడను.

వృద్ధాచల దేవాలయ గోపురము

M. K. W.

కాళ్ళూరి వేంకటనరసింగరావు గారు

ఏమి ! యీ వేదముక్తాభూమి, యీపు
రాణ కల్లోలీనీ కలగాన ముఖిరి
తాశ్రమోపాంతవనవాటి నవఘళించె
ప్రకృతివికసన సౌభాగ్య పరిమళములు.
మాతృసందర్శనమున నష్టానవదన
క్తైరవముకెంపు దులకింప, కలకలనగు
బాలపోలిక తీయగ మేలుకొనిన
దీప్రకృతి జీవశోభలనేమొ నేడు!
అమలినో స్నేహరోచి స్పృహార్ద్రకళల
దేలిపోవు నీపన్యనదీతరుప్ర
తానశైలపరితభూతలము నిండ
నెల్లెడల కాముదీశాంతియే నెలకొనె.
అనుభవైకవేద్యానంద మమరంగం
హోలె పొంగిపోయినది దిక్పాళికలను,
తొణకని జగద్భదంత సంతోషజలధి
నొక్కబుద్బుదమై లయమొందితేను.
గుప్తనక విశ్వమెల్ల బుగుల్కొనియెడు
పూర్వయుగతపోవాటికా పుణ్యగాన
కలకలముల భారతభాగ్యముల కొటార్ల
విప్పినట్లయ్యె వేదాల వీధులందు.
జ్ఞానవీణాచిదానంద గానలహరి
వ్యాసభగవాను లెంద రీవసుధ దేల్చి

రంద రుదయించి రలసట లందగించు
నందడుల ముక్తిసుందరి నందిభులను.
జీవనమె మార్చివైచు నీభావదృశ్య
రంగవిహారణరతి సంతరంగమందు
కాలపరిణామభేదవిజ్ఞాన మడగి
కరగె తన్మయతాతరంగముల గలసి.
అపుడు పలుకుల కందని యద్వితీయ
ప్రణయగౌరవ మూపివైచినది నన్ను
నలపుపూదోటవోలె దిగ్విలయవాటి
పల్లవింపగ భావసంకదల విరిసి.
రజతగిరిదారి నమృతసర స్తటమున
మరుల బరమేశువై రుచిమరగి కరగ
'వేదవతి' నుదాసింతు హృద్విద్యననుచు
మురిసిపోయితి గరువాన విఱుగబడుచు.
ఇంత ద ర్లభోత్కంఠ పీడించు నాదు
వెట్టిపేరాసకును నాకె విస్మయంబు
పొడమ లజ్జలి తలవాల్చి పుడమివంక
నోరగా దిలకించుచు నుంటి నేను.
చిరుతసంజలు మలయు నాసిగ్గురేక
లెలచెమర్పచెక్కుల సన్నగిలెనొ లేదో
నీలిసోయగముల గాయు బాలజలద
కోమలచ్ఛాయతావిసోకులను సొలసె.

జల్లుమని సంభ్రమత్రఃల్ వెల్లివిరియ
నరసితిని ఎద స్పృహలు ముమ్మరముసూప
అలతినవ్వుల వాలుజూపులను నాచి
పెడమరలి చూచినావె ప్రేముడిని నీవు ?

* * * *

అలరునెమ్మేని ఘోరదయమున గరగి
ఆత్మ వెల్లివిరియు ప్రణయమున గరగి
అవిరళామోదబాష్పతోయమున గరగి
అవశనయ్య నర్పణమయి తపుడు నీకు.
ఎన్ని భవములనుండియోయే మొ ! ఆత్మ
బక్యమగుచున్న రుచిఁగిరిపాక పావ
నానురాగము చరితార్థమయిన నేడు
పలుకులేదె కృతజ్ఞతాభారమునకు ?
ఐన నేమాయె, తరళద్యగంచలముల
నిమ్మహానంద మొలుకగనీక, క్రమ్మి
బరువులై యూగు సిగ్గుదొంతరల నాప
వలవదోమది అంత యవస్థఁజేయు.
జన్మజన్మవియోగవాసనల నీది
ప్రోదిమై యలసటదీర నేదదేరు

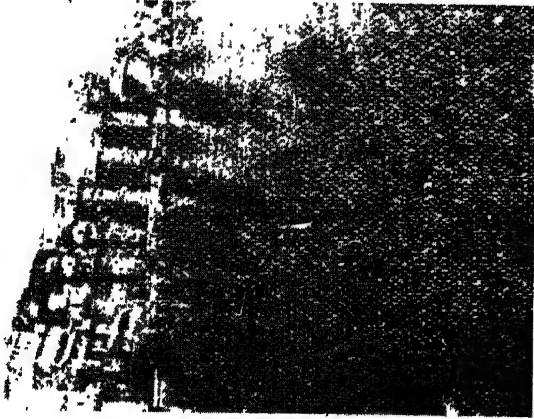
తావకకటాక్షశీతలతావిసీల
కాయమానలసచ్ఛాయ నాయెడంద.
ఇంతభాగ్యమె ! వేదనాశాంతిని
కీప్రవాసప్రణయినికి నోపగలదె
వలపు లేకాంతముల కలవడ్డసీన
కళవళములేక దివ్యసాంగత్యసుఖము ?
ఎటు సహింతువో యీయమాయకమనస్క
నీపదాబ్జములందు కన్నీరునించి
జంకుచే నీమొగముచూడజాల కొదిగి
యోసరిల చెయిచెయి దార్చువో హృదీశ !
ఏల లోనిలోతుల గలయింతు ? జాలి
వాలుజూపుల జనవుల మేలుకొలిపి
జమ్మునక సొమ్మసిలు నెమ్మనమ్ము భ్రమసి
ఈయనర్హ గౌగిలి కెలయింతువో !
వలదు, నీసుమహృదయము నలగునేమొ
కెరలు సంకులభావసంగీతహతుల ;
ఇరియునందిట మురియులే యెరుగు ముగ్ధ
విసువుపుట్టింపదో నవరసికనాథ !

దే వ !

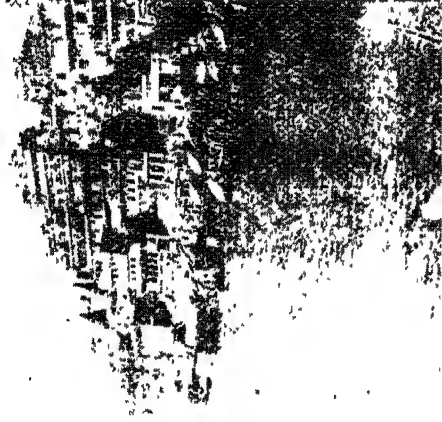
సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

భక్త కల్పకమని దీనబాంధవుండ
టనుచు నిర్వాజకరుణాళువనియు నిన్ను
బుధులు పొగడంగఁ బూరఁడి ప్రోవుఁ గోరి
చెడితిఁ జెడితినిఁ జెడితి నిశ్చితము దేవ !
సంకటశిలాతివృష్టి బ్రచండగతినిఁ
గురియ నాఁయి దుర్విధి కరుణ మాలి

నీవు గోవర్ధనం బెత్తి కావుదువని
బ్రమసి నినుఁ జేరి ముప్పతిప్పలను బడితి.
నిన్ను నిందించి ఫల మేమి ? నిచ్చ బుధుల
వెడఁగుమాటలు మతిమాలి విశ్వసించి
రాతిబొమ్మలఁ గొలుచుట రేయుఁబగలు
ఫల మపేక్షించి నాదు తప్పిదము గాక !

హనుమాన్ ఘట్టము

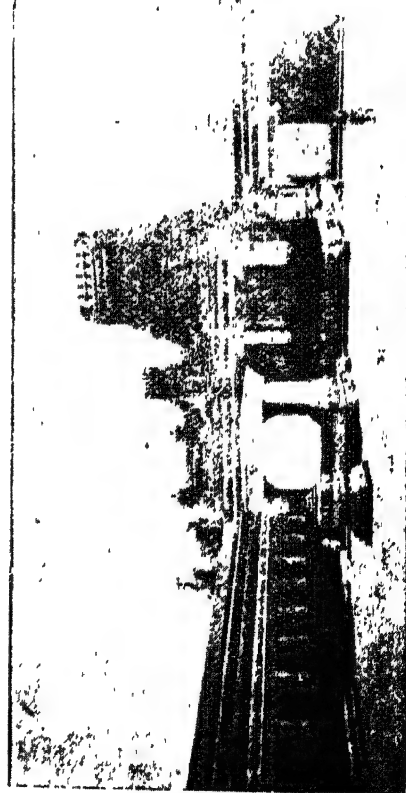

మణికర్ణికా ఘట్టము

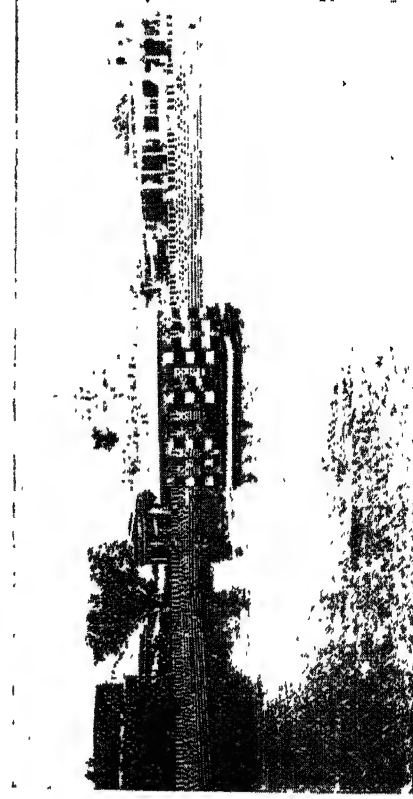

హరిశ్చంద్ర ఘట్టము

చాయాచిత్రకారుడు : బి. యస్. గోపాలదేశికాచార్యులుగారు.

శ్రీ కృష్ణుని ఆలయము, తిరుచానూరు M. D. S.

తిరుచానూరు పుష్కరిణి

M. D. S.

హిందూదేశము స్వాతంత్ర్యసంపద గల్గి సాంఘిక, రాజకీయ, మత విద్యావ్యవస్థలయం దభ్యున్నతి గాంచి, లోకమున కొజ్జబంతియై, నాగరికత వహించిన మంచికాలములో నేర్పరుపబడిన గ్రామనిర్మాణపద్ధతులు పరాధీనత వృద్ధిగాంచినకొలది క్రమక్రమముగా తమ స్వావమును బోగొట్టుకొని, శిథిలమై నేడు సంపూర్ణ స్వరూపనాశనము నొందినవి. మహమ్మదీయప్రభుపాలనయందునయితము ప్రాచీనగ్రామనిర్మాణస్వరూపము చెడలేదు. ఆంగ్లపరిపాలన మారంభమై, లభివృద్ధి నొందినకొలది దేశపురోభివృద్ధికి మూలకందమగు గ్రామ నిర్మాణపద్ధతి విచ్ఛేదము గాజొచ్చినది. అందువలననే ప్రాచీనహిందూచరిత్రకారు లభివృద్ధించిన హిందూదేశ గ్రామస్వరూపము మర కిపు డెచటను గానరాదు. ప్రస్తుతము ప్రపంచపరిస్థితుల ననుసరించియు, రాజకీయవ్యవస్థల ననుసరించియు సర్వదేశములవారును గ్రామపునర్నిర్మాణము గావించుకొని సాంఘిక రాజకీయార్థికారోగ్యబలములను పెంపొందించుకొని, లభివృద్ధి నొందుచున్నారు; మరియు నాగరికగ్రామ్య దేశీయులతోపాటు సమాన గౌరవమును గాంచుచున్నారు.

పరాధీనమైన మన భారతదేశమున గ్రామపునర్నిర్మాణోద్యమ మొకను శైశవా వ్యవస్థయందే యున్నది.

కాన భారతీయులెల్ల రీవిషయమై గట్టిప్రయత్నము చేయవలెను. దేశమనగా గ్రామముదాయమేకావున గ్రామాభివృద్ధి లేక దేశాభివృద్ధి గలుగబోదు. గ్రామము లభివృద్ధినందినవన్న దేశమభివృద్ధి నొందిన దన్నమాటే. అందువలన గ్రామాభివృద్ధి నెట్లు చేయవలెనో తెలిసికొని తత్ప్రయత్నముల నలుపవలెను.

ప్రజలు బలవంతులై, ఆరోగ్యవంతులై, సాఖ్య వంతులై, విద్యావంతులై, ధనవంతులై, గోభూషిరణ్య వంతులై, స్వతంత్రజీవనులై యుండుటే గ్రామపునర్నిర్మాణమునకు ఫలము.

ఏదేశమునందలి గ్రామములప్రజలు పైన దెల్పిన సంపదలు గల్గియుండురో, ఆదేశ మభివృద్ధి నొందినదని చెప్పనొప్పు. పైనపేర్కొనబడిన సంపదలు కలుగుటకు కావలసిన యంశముల విచారితము—

౧. నిర్మలమగు వాయుప్రసారము.
౨. పరిశుద్ధమగు మంచినీరు.
౩. విశాలములై, దగ్గరంధములేని వీధులు, గృహములు.
౪. ఎల్లరకు స్వతంత్రజీవనము గలిగించి, దేశ హితకార్యోత్సాహము నెలకొల్పి, దేశాభిమానము గల్గించువిద్యావిధానము.

౧. శరీరారోగ్యము గల్గించు వ్యాయామము.

౨. ఆత్మగౌరవము, ఐకమత్యము పెంపొందింప జేయు మతబోధ.

పైతరు ముఖ్యంశములు గమనించి తత్సాధనో పాయముల వెదకి, కృషిసల్పుటకు గ్రామ పునర్నిర్మాణ సమస్య కేవలము పురుషులకు సంబంధించినదేగాదు. ఇందు స్త్రీలుగూడ కృషి సల్పుట త్యవసరము. అందు కొన్ని యంశముల జయప్రదముగా నమలులో పెట్టుటకు పురుషులకంటె స్త్రీలకే యెక్కువ అవకాశములు గలవు. గృహయాజమాన్యము, శిశుపోషణ స్త్రీల యధీనము లోనే యుండునుగావున గృహమున పరిశుభ్రముగా నుంచి గృహోపకరణముల నిత్యము నిర్మలస్థితిలో నుంచి, ఆహార పానీయములు పరిశుభ్రముగా నుండునట్లు జాగ్రత్తపడి 'గృహిణి' యను నామమును సార్థకపరచి గృహమును సౌఖ్యవంతముగా జేయు బాధ్యత స్త్రీలయందే కలదు.

ప్రతిగృహమును పరిశుభ్రమై ఆరోగ్యస్థానముగ నున్నచో గ్రామమంతయు పరిశుభ్రమై, ఆరోగ్యనిల యమై యుండును. ఈవిషయమై స్త్రీలే యెక్కుడు బాధ్యత వహింపవలెను. అట్లే మంచినీటివిషయమైగూడ పురుషులకంటె స్త్రీలే యెక్కువ జాగ్రత్తఃహించు నవకా శము గలదు. ప్రస్తుతకాలమున పల్లెటూళ్లలోని స్త్రీలు విద్యాగంధ మెరుంగనివారగుటచే నారోగ్యభంగకరముగ తాము త్రాగు మంచినీటిచెరువులయందు మురికివస్త్ర ముల నుడుకుచు, అంట్లు మున్నగునవి తోముచు నీటిని మలినమొనర్చి హానికలుగ జేయుచున్నారు. తాము నివ సింను గృహములకు విక్కిలి సమీపములో పెంట కుప్పలు, మురికిగుంటలు, పేడదిమ్మెలు పెట్టి తదీయ దుర్గంధబంధురమైన వాయువును పీల్చుచుండుటచే పసి బిడ్డలకేమి, బలహీనులకేమి, బలవంతులకేమి క్రమక్రమ ముగా నారోగ్యము చెడి పలువిధములగు రోగములు సంక్రమించుట కవకాశము సంభవించుచున్నది.

౩. "ఆరోగ్యంబే భాగ్యం

బారోగ్యము లేకయున్న సఖిలధనంబుల్

కాఱడవి గాయు వెన్నెల

గా రాణింపవు సుమీ జగంబున కాంతా."

అనునట్లు సకలసంపదలలో నారోగ్యసంపద ప్రథమస్థాన మలంకరించుచున్నది తలిదండ్రులు తా మారోగ్యవం తులు గాకున్నచో వారి సంతానమునయిత మనారోగ్య ము గల్గినదై యుండును. ఆరోగ్యవంతులగు దంపతులకు జనించిన శిశువులు స్ఫురద్రూపముగల్గి, యారోగ్యమును, బలమును, తేజస్సును గల్గి దీర్ఘాయుష్మంతులై జీవించు చున్నారు. అనారోగ్యవంతులకు జనించినవారు కురూ పులై, బాల్యార్థిష్టములకు లోనై, అల్పాయుష్కులై కూలుచున్నారు. ఆరోగ్యవిధులను తెలిసికొని యాచరించుట ముఖ్యముగనుక స్త్రీ లీవిషయమై శ్రద్ధవహింపవల యును. ఈపనికి ప్రతిగ్రామమునందు స్త్రీ పురుషులకు విద్య గరవవలయును.

మన దేశమున నూటికి ఎనుబదిమందికి మించిన జనులు గ్రామములలో నివసించుచున్నారు. వీరు కేవలము వ్యవసాయవృత్తిపైమాత్ర మాధారపడియున్నారు. కాని వ్యవసాయవృత్తివల్ల తగినంత యాదాయ ము వచ్చుట లేదు. కావున వ్యవసాయాదాయమునకు తోడు మరికొంత యితరాదాయముగూడ తీయవచ్చును. అందునకై యింటింటను చేతిపనులు చేసి తద్వారా కొంత ఆదాయము తీయవచ్చును. కుట్టుపని, పేము అల్లిక, చిత్రలేఖనము, నూలువడకుట మొదలగు పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయవలెను. పురుషులు గృహనిర్మాణము, వడ్రంగము, శిల్పము, బంగారునగిషీపని మున్నగు పరిశ్రమల వ్యవసాయాదాయమునకుతోడు నేర్చుకొన వలెను.

ప్రస్తుతకాలమున జనులు వివాద పరిష్కారము నకై తమ గ్రామములలో గ్రామపంచాయతీ లేర్పరచు కొనక కోర్టుల కేగి, మితిలేని ధనవ్యయముచేసి కుక్కల

వలె కాట్లాడుచు, స్వార్థపరులైన న్యాయవాదుల యొక్కయు, వైప్రేట్ల యొక్కయు, స్త్రీడరుగుమాస్తాల యొక్కయు మాయమాటలచే మోసపోయి, పేరాసతో యిల్లు గుల్ల చేసుకొని, అసత్యప్రమాణములకు సిద్ధపడి, తుదకు ధననష్టము, దేశహాకష్టము గల్గి, ఆత్మభ్రష్టులై పోవుచున్నారు. అట్టి కష్టనష్టములపాలు గాకుండ గ్రామవాసులలో సంభవించు వివాదములను గ్రామ స్థులే పరిష్కరించుకొనుటకై గ్రామపంచాయితీలు ఏర్పడ వలసియున్నది.

ఇట్టి యేర్పాట్లు గావించుకొనుటకును, వికారము సంఘటింప జేయుటకును, దేశాభిమానము పురికొల్పుటకును, భగవద్భక్తి, సత్ప్రవర్తన, దేశహితైక జీవనము అభ్యాసముచేసికొనుటకును నాయావిషయములందు ప్రవీణులైనవారిచే దినదినమును గ్రామములలో ప్రబోధము చేయింపవలసియున్నది. ఈవిషయమై పురుషాలేకాక స్త్రీలును కృషిచేయవలసియున్నది.

ఎల్లవారును పఠించుట కుపయోగించు ఉత్తమ గ్రంథసముదాయమును జేర్చి గ్రంథాలయములు నెల

కొల్పవలెను. ప్రస్తుతరాజకీయ, సాంఘికపరిస్థితుల గూర్చియు, తదితరవిషయములగూర్చియు ప్రకటించు వృత్తాంతపత్రికల విద్యాధికులు చదివి, వాని సారాంశము విద్యాహీనులకు బోధించుచుండవలెను. పై న పేర్కొనబడిన విషయములేగాక తదితరసమస్తదేశోపయోగకరవిషయములనుగూర్చి విచారించి, ఆచరణలో బెట్టుటకు తగిన గ్రామసంఘము లేర్పరుపవలెను. ఈ కార్యము లన్నియు నెరవేర్చుటయే గ్రామపునర్నిర్మాణ మొనర్చుటయగును.

ఈగ్రామపునర్నిర్మాణమునందు శ్రీపురుషులందరు పూనికతో పనిచేయవలెను. భారతాకాశమున దేదీప్యమానజ్యోతిర్మయస్వరూపుండై వెలుంగుచున్న గాంధీమహాత్ముని సందేశంబువలన మనదేశమున నూతనచైతన్యముద్యమించి, ఆబాలగోపాలమునకును దేశాభిమానాంకురములు మొలకలెత్తుచున్న యీశుభకాలమున దేశాభ్యుదయమునకు పునాదియనదగు గ్రామపునర్నిర్మాణ మొనర్చు నెల్లరు సమకట్టవలెను.

మ ధు డ్డ ణ ము

“ వి రా గి ”

చలువరేయి కవుంగిలి పులకరింపు

తెద శుభోదయతంత్రి నదించివేసె
ఏ మధురజీవ గీతిఁగీమళాల
ఆనెనో వేదనామలినానుభూతి!

నాపిపాసాహృదంతి కాశాపథాల
అంత వర్షించె ఏకరుణార్ద్రమధుర
హాసరేఖకోశ్మేష దృగంచలాల
జీరుకాడిన నవ్యసుధారస మ్మొ.

ఎన్నడో వేదవడి నీరవించుకొన్న
ఈ విషణ్ణశుష్కగళాన ఈమధుక్ష
ణాన విరిసెను వీణారవాన నేవో
కిన్నరీ దివ్యగాన సంకీర్తనాలు.

ఇది యపూర్వమధుక్షణమే మొ-ఇంత
తిమిరభీషణ జలదాల తెర నడల్పి
ఈనవోదయవిశ్వకల్యాణ మైన
ఈశరచ్చంద్రికోత్సవ నృత్యమేమి ?

భారతదేశపు బీదతీకము

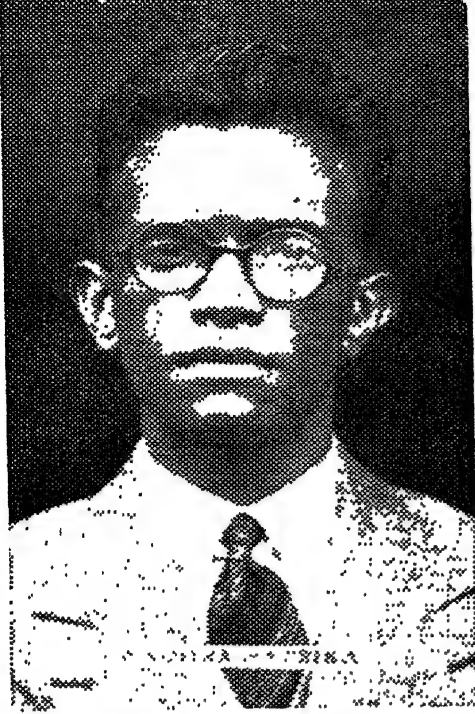
గోరింట నూర్యనారాయణ రాజుగారు, బి. ఏ.

గ్రీకు ఇటాలియనుదేశజులు అజ్ఞానావృతులై యున్నపుడు అష్టేశ్వర్యముతో తులతూగుచుండెడి భారతదేశమీనాడు బీద దనుమాట సామెత యొసోయినది. పాశ్చాత్యదేశములలో నాగరికత విజృంభింపసాగినకొలదియును భారతీయులచే తయారయిన విలాసవస్తువులను కొని తమ గృహముల నలంకరించుకొనిన పాశ్చాత్యులచే తయారయిన వస్తువులే ఈనాడు భారతగృహములం దేమూల జూచినను గానబడుచున్నవి. పాశ్చాత్యులు పక్వాన్నమున నెట్టిదో యెఱుంగని సమయమున మృష్టాన్నములు గుడిచిన భారతీయులలో ననేకు లీనాడు డొక్కనిండ యన్నములేక మలమలమాడుచున్నారు.

భారతీయుని సాలీనా ఆదాయము ౧౮౭౫ లో రు. ౨౭ అని ఎకిన్నగుగారు వ్రాసియుండిరి. ప్రస్తుతము సుమారు రు. ౪౪ ఉండునని వాడిమాజోషిగారల లెక్కలు తెలుపుచున్నవి. కాని యిండొక్క సంబర్లనుబట్టి చూడగా ఈ రెంటికిని భేద మంతగా గనబడదు. ఈ రోజులలో భారతీయులై క్షయవంతులై సుఖించుచున్నారనెడి 'రాజభక్తుల' మాట లెవరో అల్పజ్ఞులు నమ్మెదరుగాని అమెరికా దేశీయుని సాలీనా ఆదాయము ౭౫ పాను లుండగా భారతీయుని యాదాయము దాదాపు ౩ పాను లని యెఱిగినవా రెవరు నమ్మెదరు ?

స్పెయినుదేశము అమెరికాను జయించిన పిదప యూరపు ఖండము రజతమును మైపోయినది. అమెరికానుండి వచ్చు స్పెయినుదేశజుల వెండితో నిండిన యాడలను కొల్లగొట్టి కొందరింగ్లీషు ఓడ దొంగలు నూత్నపద్ధతిని వెండి నార్జించిరి. పదునెనిమిదవ శతాబ్దములో ఆస్ట్రేలియాకాలిఫోర్నియాలయందు బంగారుగనులు కనిపెట్టినపిదప ౧౮౫౦-౧౮౭౫ సంవత్సరములలో అంతకు క్రితము మూడున్నర శతాబ్దములపుడు తయారయినంత బంగారును తీయుటచే యూరపు లక్ష్మీమండలమయ్యెను. కాని భారతీయులు సంతుష్టాత్ములై, ఆన్యజాతి నిర్మాణము గావించియో, యణగద్రొక్కియో పాశ్చాత్యుల వలె ధనార్జనకు గడంగక పోవుటచే యథాపూర్వముగనే యుండిపోయిరి.

భూగోళ పరిస్థితులనుబట్టి చూడ హిందూదేశమున కనేకసదుపాయములు గలవు. హిందూదేశము పూర్వార్ధగోళమున మిక్కిలి యనుహలముగ స్థల మాక్రమించియున్నది. పరదేశముల ప్రమేయము లేకనే సుఖజీవనము గడుప నిరుపమానప్రకృతిసంపది హిందూదేశమునకు గలదు. కాని వివిధహేతువులచే నివియేవియు రాణించుటలేదు. హిందూదేశమునకుగల ౪,౫౦౦ మైళ్ల సముద్రతీరమందు ౨౩౬ ఓడ రేవులున్నను, కలకత్తా, బొంబాయి, మదరాసు, కరాచి, రంగూను పట్టణములే విదేశీయవర్తకములో క్రి వంతు చేయుటచేత మిగిలినవి నామమాత్రావశిష్టము లైయున్నవి. ప్రాచీన హిందూదేశమందు ౬౦ గడులు గలిగినంతటి పెద్దమోడలుగూడ నిర్మింపబడుచుండెడివి. కలకత్తాలో ౧౮౦౦-వ సంవత్సరమున ౧౦౦,౦౦౦ బున్నుల భారతీయనౌకలు గలవు. ఈనా డొక్కటియును లేదు. ఆంగ్లేయుల ఓడలపై దిగుమతియగు వస్తువులకు తక్కువ దిగుమతిపన్ను విధించుట ఆంగ్లేయనౌకానిర్మాతల కుత్సాహమునకును, భారతీయకానిర్మాణ పరిశ్రమ వినాశమునకును హేతువైనది. ప్రస్తుతము హిందూదేశము సాలునకు ౫౦ కోట్ల రూపాయిల ఓడరేవు అన్యదేశీయుల కిచ్చుచున్నది. అందు ౭౪% బ్రిటిషువారికి పోవుచున్నది. హిందూదేశము నందలి ౫-వ వంతు వ్యయసాయము నైర్వృతివద్ద వాయుక్రమముపై నాధారపడియుండును. ఈ వర్ష పాతముపైనే కరెన్సీ క్రియలును, తుదకు బడ్జెటును ఆధారపడియుండును. భారతీయులలో ౭౩% వ్యవసాయమే వృత్తిగా గలిగియుండగా ఈ దేశమున ౩% లాభము వచ్చు రైల్వేలపై ౬౫౮ కోట్లరూపాయలు ఖర్చయినవి. ౮% లాభము వచ్చు ఇరిగేషనుకు ౭౮ కోట్లు ఖర్చయినవి. దీనికి తోడు ప్రజలు వ్యవసాయమును సరియైనపద్ధతుల ననుసరించి చేయుట లేదు. హిందూదేశమందలి చెత్తుకుగానుగులు ౭౦% రసముమాత్రమే తీయగలుగుచుండ, అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములందు ౯౬% తీయచున్నవి. ఇట్టి కారణములచేతనే మనదేశమందలి చెత్తుకుపంటవలని యాదాయము కువాదేశపు ఆదాయములో మూడవవంతును, జావాలో నాల్గవవంతును, హువానిలో నయిదవవంతును మాత్రమే

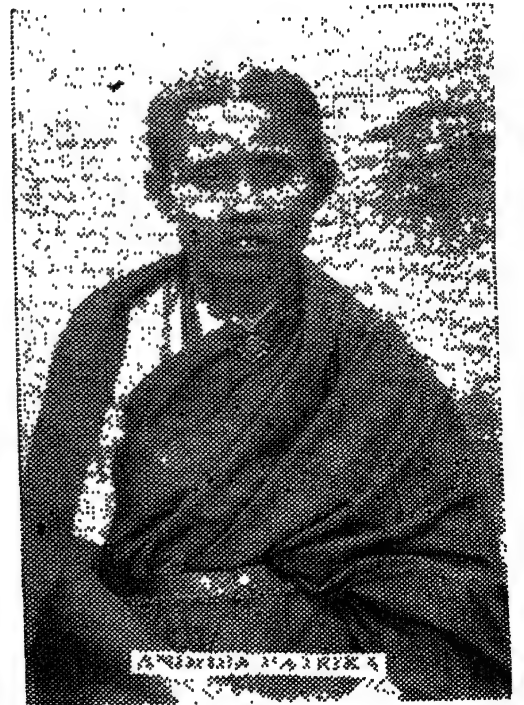
డా॥ యం. దామోదరంగారు
ఎం. ఏ., డి. యస్. సి.

రెడ్డి లక్ష్మమ్మగారు

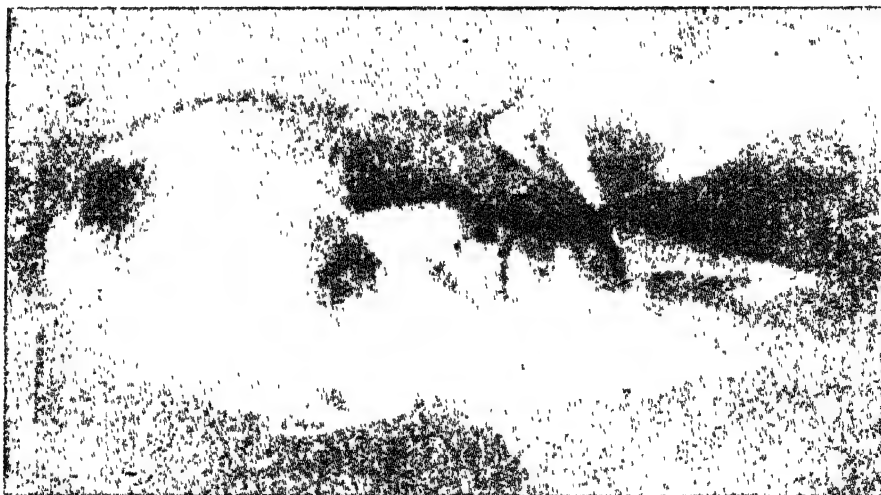
దామరాజు లక్ష్మమ్మగారు
(పశ్చిమగోదావరి జిల్లాబోర్డు సభ్యురాలు)

చందన పద్మావతీబాయిగారు
(కడప జిల్లాబోర్డు సభ్యురాలు)

కె. శే. ఆనందగోపాల్ మొదటిమారుగా

పూర్వపు అమెరికా అధ్యక్షులు
కె. శే. కులింగ్‌గారు,

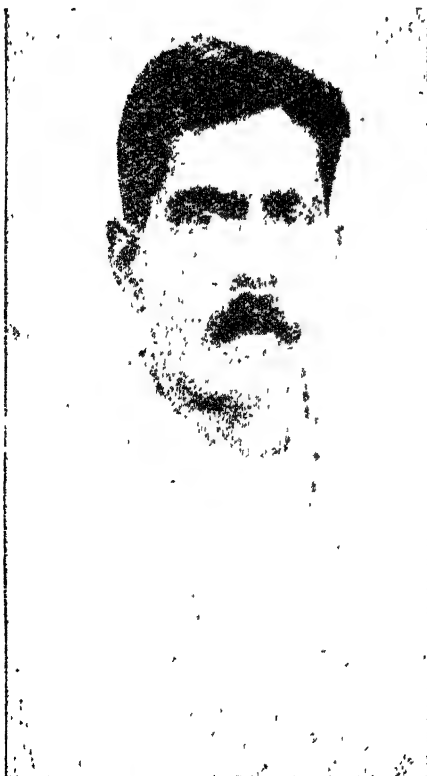
, శే. జాన్ గార్బున్‌గారు

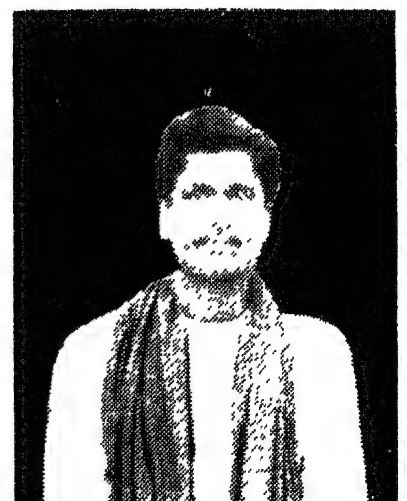
కీ. శే. బహు నగసింహ స్వరత్నగారు

కీ. శే. ఎలలది వేంగయ్యగారు

కీ. శే. శ్రీ వాసుదేవరావుగారు

కీ. శే. కొదాలి వెంకటబాబుగారు

అయియున్నది. భారతదేశమున వ్యవసాయదారులపై కరభార మత్యధికము. మొన్నటివఱకును సాలునకు రు. ౨౦౦౦ ల వఱకు ఆదాయము వచ్చు వర్తకుడు పన్ను చెల్లించ నక్కరలేకయుండగా రు. ౩౫ లు ఆదాయము వచ్చు కృషీవలుడు నీటిపన్ను రు. ౫ లు గాక పైగా రు. ౩ లు చెల్లించవలసియుండెను. ఇవి గాక ఆంధ్ర దేశమున రూపాయికి మూడణా లింకను పన్ను హెచ్చింపబడెను. హిందూదేశమందు మృగసంపత్తియును మిక్కిట రు. ౫ నుండెడిది. సంగ్రామముల కుపకరించెడి యశ్వరక్షణ మంతగా లేదు. కాని పూర్వమీదేశము ప్రపంచమునకు గోశాల యన నొప్పెడిది. కాని, మహమ్మదీయులును, పాశ్చాత్యులును మన గోమాంసమును రుచిమఱ గుటయు, పాశ్చాత్యులు డబ్బాపాలను మనకు రుచిచూపుటయు తటస్థించినతర్వాత గోరక్షణకూడ హిందూదేశమున నంతరించినది. నానావిధ ఖనిజములును హిందూదేశమున దొరకును. దొరకిన నేమిలాభము? నిక్షేపఖనన మున్నదనినమాటయే కాని, భారతీయు లకు గనులపై నల్పమగు మక్తామాత్రమును, విశేషలాభము విదేశీయు లకును పోవుచున్నది. లోహమిశ్రిత మగు మంటినే విదేశీయులకు గొంపోయి అక్కడ శుద్ధిచేయుటచేత పెక్కులోహముల యుపయోగమే భారతీయులు మఱచుచున్నారు.

భారతదేశమున స్వతంత్రపరిపాలనము లేకుండుటచే, దిగుమతు లను మించి ఎగుమతులుండెడి దేశము నానాటికి భాగ్యవంతమైన దగు ననెడి సామాన్యమాత్ర మీదేశమునకు వర్తించదు. మొగలులు పాలించెడి కాలములో ధన మెన్నడును భారతదేశపు సరిహద్దులను దాటి పోయెడిది కాదు. కాని యిప్పుడు ఇండియామంత్రికి సాలునకు సుమారు ౩౫ మిలియనుల పానులు పంపవలెను. వైస్రాయిగారికి సాలునకు ౨౨ కక్ష రూపాయలను, ప్రతి కలెక్టరునకును ౨౦ వేల రూపాయలును, ప్రతి తెల్లచానికిని భారతీయునికంటె కొన్నిరెట్లును జేతనము లుండుటచేత ఇందు చాలభాగము సీమ చేరుచున్నది. ఇక పాశ్చాత్యుల కీదేశమందు నుండు పక్వపదార్థముల జేయు మిల్లులు, బ్యాంకులు, భీమాకంపెనీలు, యానకర్మాలు మితిలేని లాభ మొసంగుచున్నవి. వీని లాభముకూడ విదేశీయులకు పోవుచున్నది.

జాతీయజీవనమునకు విద్య వెన్నెముకవంటిది, — జాతీయాభ్యుదయమునకు విద్యావశ్యకతను గుఱించివ్రాముట అప్రస్తుతము. ఆ విద్యకై మన ప్రభుత్వము ౮% ఆదాయములోపుగా ఖర్చు చేయుచున్నది. హిందూదేశమున బ్రిటిషురాజ్యాధికారులు విద్యావిషయమై ప్రప్రథమమున అప్రమేయులై యుండి రనియు, తరువాత తీవ్ర ప్రతిపాలులై చాలవఱకు జయముగాంచి రనియు, తుదకు ప్రపంచమందరి చేతను నిరసింపబడిన ప్రస్తుత విద్యావిధాన మవలంబించి రనియు హువెలుగారు వ్రాసిరి. నిర్బంధప్రాథమికవిద్య మనదేశము

నకు అత్యవసరము. దీనికై గోఖలే పడరానిపాట్లు పడెను గాని నిష్ఫలుడయ్యెను. ప్రభుత్వమువారు మన విద్యాశిషాస దీర్ఘకున్నను, భారతదేశమందలి పాశ్చాత్య విద్యార్థులకుమాత్రము లోటు చేయుట లేదు. భారతదేశమున సగటున విద్యార్థికి ౧౨ అణాలు ఖర్చుగుచుండ, భారతదేశమందలి పాశ్చాత్య విద్యార్థికి రు. ౨౨౧ లు ఖర్చుగుచున్నవి. ప్రాచీనకాలమందుండి సంప్రదాయసిద్ధముగ వచ్చుచుండు జ్ఞానము నశింపనీయక, నూతనజ్ఞానమును సంపాదించుటలో ప్రజలకు తోడ్పడు సాధనము విద్య. “హిందూ దేశమందలి బ్రిటిషురాజ్య యంత్రమును నడపించుట కవసరముగ నాకర్లను తయారుజేయుటకు గాను ఫోర్టునిలియుంకాలేదీని స్థాపించవలె” నని మార్క్విస్ ఆఫ్ వెల్లిస్ గారునుటలో ఈకాలపు ఆంగ్ల విద్యావిధాన మెందుకు కల్పింపబడెనో సువ్యక్తము కాగలదు.

ప్రకృతిపై నాధారపడినదియు, ఒకేనోట చేయరానిదియు, తీవ్రపురుషకార మపేక్షింపనిదియు, భిన్నకర్మకు తావీయనదియు నగు వ్యవసాయముపై భారతీయు లాధారపడి యుండిరి గాని, దీనికంటె అనేక-రెట్లు లాభదాయకములగు పెక్కుపరిశ్రమలకు పాల్గొనరైరి. ఆధునికప్రపంచముందు పక్వకర్మ లెక్కువగాగల దేశమే భాగ్యవంతమైనదగును. ఇండియామందు ఇంగ్లాండు మొదలగు దేశముల పరిశ్రమల కుపకరించు ముడిపదార్థములమాత్రమే తయారుజేయ సహాయ మొసంగ బడినది. పరిశ్రమల విషయమై బ్రిటిషుప్రభుత్వము అప్రమత్తతతో నుండుట సరిగదా, చాలవఱకు వినాశహేతువుకూడ నైనదని చెప్పక తప్పదు. ప్రపంచయుద్ధమునకు పూర్వము భారతీయుల పెట్టుబడికంటె విదేశీయుల పెట్టుబడి మూడురెట్లుండెడిది. దేశమున కిట్టి దురస్థ సంభవింప కుండుటకు జపానునందు విదేశీయులు భూస్వాములుగా నుండుటకు గాని, నిక్షేపఖననమందు సదుపాయములు పొందుటకుగాని తావీయని శాసనము గలదు. ఇండియాలో పక్వకర్మాభివృద్ధికి తోడ్పడని హేతువు లింకను అనేకములు గలవు. ఇంగ్లాండునందు యంత్ర నిర్మాణమున కయ్యెడి ఖర్చుకంటె మనదేశమున మూడురెట్లుగను. అన్యదేశములందువలె రైల్వేలు జాతీయకర్మల కుత్సాహము గలిగించుట లేదు. నిర్మాణముగ బొగ్గు, ప్రియమైన పెట్టుబడి, ఆశాస్త్రియమైన కార్యనిర్వహణము, ఎగుమతి, ఎక్సైజు పన్నులు ఇవన్నియు భారత పక్వకర్మలకు నిరుత్సాహకరము లగుచున్నవి.

నవీనపద్ధతుల ననుసరించి అపారమూలధన ముండినగాని పక్వకర్మల ప్రబలజాలవు. భారతీయులు తమ భార్యలమెడలనే బ్యాంకులుగా పరిగణింతురుగాని బ్యాంకులందు నిలువజేయుట యింకను నేర్చుకొనలేదు. అందుచే హిందూదేశమున వడ్డీరేటు ౮% కు పైగా ఉండుటయును, ఇంగ్లాండునందు ౨% ఉండుటయును గలదు. తణఖా ఆస్తులపై ౧౫% కు మించియు, అన్యముగముఖకు ౬౦% మించియు

వడ్డీ తీసికొనగూడ దండెడి కాటిల్లుని అర్థశాస్త్రము జూచినచో హిందూదేశమందు పూర్వము సహితము వడ్డీ యెక్కువయని తెలియుచున్నది. ఇక బహువిధ 'నావులను' గురించి చెప్పనక్కరయే లేదు. కాలక్రమమున సీతా, హక్కా, ఆగ్రా మొదలగు బ్యాంకులు స్థాపింపబడినవిగాని పదస్పరవైషమ్యముచే నంతరించినవి. భారతీయు లజ్ఞానులును, అన్యాయపరులును డొటచేత బ్యాంకు లంతరించినవని పాశ్చాత్యులు నిందాశోభా చేరిగాని, పాశ్చాత్యులచే స్థాపింపబడిన బ్యాంకులు గతశతాబ్దములో ౩౦ వఱకును అంతమొందిన వనియును, చిన్న సంస్థయయ్యి, ప్రజల నాకర్షించుటకు బర్మా బ్యాంకు నెడి పేరుతో పాశ్చాత్యులచేత స్థాపింపబడిన బ్యాంకుకు ధనము చేరగానే బ్యాంకు మేనేజరులు బర్మానుండి ధనముతో నదృశ్యులైనవియు మాలవ్యా సహధానమిచ్చెను. హిందూదేశమందు రిజర్వుబ్యాంకు స్థాపించినగాని బ్యాంకు పరిస్థితులు చక్కబడనేరవు. కార్మిక బ్యాంకు లీదేశమున లేనేలేవు. ఇండియాలో పెద్దదియగు ఇంపీరియల్ బ్యాంకు ఆరు నెలలకు మించి యుప్పేయుటకు నిషేధింపబడినది. వర్తకుని నీతిపై యాధారపడి తన పెట్టుబడులలో ౨౦% నెట్టు మినిష్టరు బ్యాంకు ఇచ్చుచుండగా, ఇండియాలో అట్టి పెట్టుబడులు ౧% గూడ లేవు. మన దేశమందు సుమారు ౧౦ మారకపు బ్యాంకులు గలవు. ఇకన్నియును అన్యదేశజాలవే. అం డెనిమిడిమాత్ర మాండ్లయ్యలని. ఇవి చిట్టాఆరణ్యాలను ప్రకటించ నక్కరలేదు. మన ౬౦౦ కోట్ల రూపాయల విదేశీయ కర్తకమును వీరిచేతిమీదుగానే జరుగుటచేత లాభమంతయు అన్యదేశములకు పోవుచున్నది. ఇదియునుగాక ఓకసరకులను విదేశీయ భీమాకంపెనీలయందే భీమాచేయుట కివి బలవంత పెట్టుచున్నవి. ప్రభుత్వపు మారకపు బ్యాంకును స్థాపించి, విదేశీయ మారకపు బ్యాంకులు ప్రభుత్వ శాసనములకు బద్దులై యుండునట్లు చేసినగాని యీదుర్గతి నశింపదు. హిందూదేశమందు వ్యాపారము చేయు వారలకు బ్యాంకుల నిర్వహణముతో సంబంధములేదు. విదేశీయులగు బ్యాంకు నిర్వహణాధికారులకు హైందవ వ్యాపారాభ్యుదయము వాంఛించునంతటి యభిమాన ముండుననుట అసహజము.

జాతీయపరిశ్రమాభివృద్ధికి ఎగుమతి దిగుమతి పన్ను లవసరము. తొలుత బ్రిటిషువారిని కాని విదేశవస్తువులపై అధికముగా సుంకము విధింపబడెడిది. రైల్వేసామానులపై పన్ను విధింపకుండుటచేత విదేశపురైల్వేకంపెనీలకు మిక్కిలి లాభము ప్రాప్తించినది. సుకేశారముపై ఎగుమతి పన్ను విధించియుండుటచే ఆపరిశ్రమ యింకను పూటకొనలేదు. పందొమ్మిదవ శతాబ్దానంతర ప్రాంతమున హిందూ దేశమందు తయారగు ౨౦-వ నంబరును, దానికి మించినట్టియు నూలునకు ౫% కైజుపన్ను విధించుటచేత ఘోరాందోళనము జరుగ, ఆర్థికమంత్రి యగు సర్ జేమ్సు వెష్ట్లెండుగారు ఈ పన్ను హోముగవర్నమెంటువారి ఆర్డరులచే విధింపబడె నని స్పష్టముగా తెలిపిరి. తరు

వాత దేశీయ విదేశీయములగు నూలులపైమాత్రము పన్ను లేకుండజేయుటచే నది జొంబాయియందు తలలెత్తుచున్న మిల్లుల బడద్రోయు పన్ను గమని పెక్కురు పరితపించిరి ఇట్టి కుకర్మలచేతనే డెక్కాముశిలిను లకు ప్రపంచప్రఖ్యాతిపడసిన భారతీయులు కాసేనమునకు సహితము అన్యదేశములపై ఆధారపడెడు స్థితికి వచ్చిరి. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునందు తయారగు వస్తువులకు డొమినియనులు ప్రత్యేక సదుపాయము (ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు) చూపుట శ్రేయోదాయకమని కొందరి మతము. హిందూదేశమునకు రక్షణ కావలసినచో సామ్రాజ్యపుసరకులనుండియే రక్షణ కావలయును. అందుచేతనే కర్ణాటప్రభువు గవర్నమెంటు "ఇండియా బ్రిటిషు వస్తువులకు ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు చూపనేర"దనెను. "తనపై భారము వేసికొనడలచినచో ఇండియా ఇంగ్లాండుకు ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు చూపవచ్చునని" ఫీస్కల్ కమిటీ యనెను. ౧౯౩౦ వ సంవత్సరములో నిది పనికిరాదని జాతీయవాదులెల్లరును ఆందోళనము చేసిరి. కాని వారి ప్రయత్న మరణ్యుడన మయ్యెను.

కరెన్సీ విధానము కూడ జాతీయాభ్యుదయమునకు తోడ్పడు వానిలో నొకటి. పార్సీలుకమిటీ ౧౯౨౩-వ సంవత్సరములో టంక సాలలను మూయుటచే భారతీయులకు ౧౫౦ కోట్ల రూపాయలు నష్టము వచ్చెనని సర్ డేవిడ్ యూయంగా రంచనావేసిరి. తరువాత గోల్డు ఎక్స్ చేంజి స్టాండర్డు, గోల్డు స్టాండర్డు రిజర్వులు స్థాపింపబడినవి. గోల్డు ఎక్స్ చేంజి స్టాండర్డు జాతీయప్రభుత్వమునకు లాభదాయక మేకాని కృత్రిమస్వభావము గలిగి విదేశప్రభుత్వమున కింకను లాభనాయకము. గోల్డు స్టాండర్డు రిజర్వుయొక్క అర్థము సరిగా డెలివీరింగ్ ఇండియామంత్రి దానిని దుర్వినియోగము చేసెను. తదుపరి రూపాయిని రెండు పిల్లింగుల బంగారుతో జతకలుపగా హిందూ దేశము దాదాయ మగుగంటపొడినది. భారతదేశము పాశ్చాత్యుల యోడలలోనికి కరుగెత్తసాగినది. దీనిమూలమున గోల్డు స్టాండర్డు రిజర్వుకే ౫౫ మిలియనుల పొనులు నష్టము వచ్చెను. ప్రపంచ యుద్ధానంతరమున ప్రతిదేశమును యుద్ధమునకు పూర్వపు రేటుకై స్రయత్నించగా, ఇండియాలో రూపాయిని ౧ పిల్లింగు ౬ పెన్సులతో జతపఱచిరి. ౧ పిల్లింగు ౧౬ పెన్సుల రేటుకంకె వైరేటుకు ఇండియా ప్రభుత్వము కాంక్షించుచున్నట్లు ౧౯౨౬-వ సంవత్సరమున అట్టోబరు పదవకేదీని ఇండియామంత్రికి పంపిన తంతివార్త వలన తెలియుచున్నది. ఈ మార్పు భారతీయుల కుండెడి ౮౦౦ కోట్ల రూపాయల ఋణముపై ౧౨౨% భారమధికము చేయుటకును, ఇండియానుండి ఎగుమతులు తక్కువగుటకును, దిగుమతులు వృద్ధి జెందుటకును చాలవఱకు తోడ్పడెను. అనగా భారతీయుల కాదాయము క్షీణించుటకును, ఉన్న సొమ్ము విదేశీయులు గొంపోవుటకును

తోడ్పడెను. ఈ మధ్య అస్సెంబ్లీతో నాలోచింపకయే రూపాయిని పైర్లింగుతో జతపర్చుటచేత బ్రిటిషువస్తువులు ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్సు ఇచ్చినవాటి విధముగ నమ్మడగుటకు ఆవకాశము గలిగినది. టంకసాల లేకపోవుటచే మనదేశమందు తయారగు మాడుమిలియనుల పానుల విలువగల బంగార మేటేట యింగ్లాండునకు పోవుచున్నది. ధర హెచ్చు గుటచే విక్రయింపబడిన బంగారము మన శ్రమనుండి పోవుచుండగా ఆర్థికాస్ర్రాజ్ఞు లండనును విచారించుచుండ, ఇంతకు క్రితము సంపాదించబడినదే యీబంగార మగుటచే విచారించ నవసరములేదని వెల్లింగ్టను ప్రభువుగా రూరడించిరి.

భారతదేశమందలి గ్రామవాసులకు కడుపునిండ కూడు, మెల నిండ గుడ్డ లేకయున్నను, నైవ్యమునకై సాలనకు సుమారు ౫౬ కోట్ల రూపాయలు మొత్తము ఆదాములో దాదాపు మాడవవంతు వ్యయముగుచున్నది. ఈమిలిటరీ న్యయముపై అసెంబ్లీకి కూడ వోటు చేయుట కధికారములేదు. మిలిటరీ వ్యయము ఇండియాకు ౫౦ కోట్ల రూపాయలున్నను అధిక శాతమునని ఇంచితపు కమిటీ సలహానొసంగెను. సిపాయిల తిరుగుబాటునకు పూర్వము ఏడుగురి నైనికులలో నొక్కయూరోపియను నైనికు డుండెడివాడు. తదనంతరము ముగ్గురిలో నొక డుండున స్టేర్నాటు చేయబడెను. భారతనైనికోద్యోగి కంటే బ్రిటిషు నైనికోద్యోగి కాఱురెట్లు ఖర్చును గాన మిలిటరీ ఖర్చు పెరిగిపోయినది. ఇండియానేలను బ్రిటిషు సేనలతో కలుపుట చేతను, బ్రిటిషు నైనికోద్యోగులు మనకు పనిచేయునెపమున మన ఖర్చులపై విద్య నభ్యసించుటచేతను, హిందూదేశమున కిసుమంతయు సంబంధములేని యుద్ధములు ఆశ్రయస్థానము, చైనా, అబిసీనియా, పెరాకు, ఈజిప్టు, పర్షియా, బర్మాదేశములందు ఇండియానేలలు చేయుటచేతను మితిలేని ప్రభుత్వధనము వ్యయపడిపోయినది. ప్రపంచ యుద్ధముతో ప్రపంచములేని మన భారతదేశమున కానయమున ౧౩౮ కోట్ల రూపాయలు ఖర్చయ్యెను. ౧౦౦ మిలియనుల పానులు ఇంగ్లాండునకు యుద్ధ విరాళముగా నొసంగబడెను. ప్రభుత్వధనము ప్రజాసౌకర్యములకై వినియోగించెడి, యుద్ధభీతిలేని దేశమందలి ప్రజలు గమ్యులు.

హిందూదేశమందలి సాంఘిక మతాచారములందు సుగుణము లతో బాటు దుర్గుణములుకూడ గలవు. సమిష్టిగుటుంబము లీదేశమున నుండుటచే ముసలితనపు పింఛనులను, అనాధశరణాలయములును అవసరములేకున్నను ప్రతివ్యక్తియు తన శక్తిహంతయు ధారపోసి పని చేయుట కుత్సాహము పొందుటలేదు. తండ్రియైన పుత్రులందఱును సమానముగా విభజించుకొనుటచే, ప్రజలెప్పుడును మంటినిగరచు కొనియుండుటయు, ఎక్కువ పెట్టుబడితో వస్తువువృత్తి చేయుటకు ఫీలులేక పోవుటయు, ప్రజలు నానాటికి బీదవారగుటయు కలుగు

చున్నది. కాని యింగ్లాండునందు జ్యేష్ఠ పుత్రునికే తండ్రియైన సంక్రమించుటచే మిగిలిన పుత్రులలో కొందఱు అవ్యవహారిక, వర్తకులాయగుచున్నారు. మఱికొందఱు వలసపోవుచున్నారు. అధినివేశరాజ్య నిర్మాణము చేయుచున్నారు. నియుక్తకర్మలుగల జాతు లుండుటచేత ఇండియాలో పోటీమీద వస్తువువృత్తి చేయుటయు, పురుషకార మందు గౌరవమును లేవు. భారతీయ స్త్రీల నన్యదేశస్త్రీలవలె కర్మకరులుగా బరిగణింప వీలులేదు వివాహములకనియు, ఉత్తర క్రియలకనియు విశేషధనవ్యయముచేసి భారతీయులు ఋణగ్రస్తులగుచున్నారు. ఐహికసుఖాపేక్ష వీడి యాముష్మిక సుఖమును కాంక్షించుచునెడి హిందూ ధర్మావలంబకులగు భారతీయు లనేకులు ధనార్జనకు విముఖులై యున్నారు.

సగటున భారతీయుని జీవనము సుమా రిరువదిరెండేండ్లు. ఇంగ్లాండులో ౧౦౦౦ కి ౨౭ గురు చొప్పునను, ఇండియాలో ౩౯ మంది చొప్పునను జనన మందుచున్నారు. ఇట్లు ప్రజాభివృద్ధి యగుచున్నదేకాని వస్తువువృత్తికి వలసినశక్తి వృద్ధినొందమిచే ఇండియా నానాటికి బీదదగుచున్నది. కావున వస్తువువృత్తికి శక్తిని వృద్ధిపఱచుటయు, సంతాన నిరోధమును అవసరము. నిపుణులైన కర్మకరు లుండి ననేకాని వస్తువువృత్తి వృద్ధినొందజాలదు. రైలుమార్గమువేయు ఇంగ్లీషుమాలీలకు ఇండియామాలీల కిచ్చెడి యజాలన్ని పిల్లింగుల నిచ్చెదరు. అయినను మైలేజీ ఒకటియే యగుచున్నది. ఇండియాపనివాడు $\frac{1}{2}$ టన్ను బొగ్గును త్రవ్వెడి కాలములో ఆంగ్లేయుడు $\frac{1}{2}$ టన్నులును; అమెరికా దేశీయుడు ౫ టన్నులును వ్రవ్వగలుగుచున్నాడు. దీనివలన హైందవ కర్మకరులకు వృత్తి విద్యయు, యంత్రసహాయమును అవసరమని స్పష్టపడుచున్నది.

పూర్వము సాంఘిక మతవిషయ సందర్భములలో మాత్రము భారతీయులు త్రాగెడివారు. కాని, పాశ్చాత్యసంపర్కము కలిగిన తర్వాత త్రాగుడువస్తువు లనేకముల సుత్పత్తిజేసి, ప్రతిపట్టణమందును, కొన్నికొన్ని పల్లెల కొకచోటను దుకాణము లుంచి ప్రతిదిన మమ్ముచుండుట కేర్పాట్లు చేయుటచే మనుషటికంటే త్రాగుడు వృద్ధిజెందినది. ఈ త్రాగుడు ఖరీదు క్రమక్రమమున సంసారముల కూల్చునంతటి యెక్కువగామాత్రమే యున్నది కాని, త్రాగుబోతుల దరిజేరనీయనంతటి యెక్కువగా లేదు దీనిని నిషేధించుటకై ప్రభుత్వమువారు ప్రబల ప్రయత్నము చేయనైనను చేయవలెను; చేయు వారి కుత్సాహమైనను కలుగజేయవలెను. కల్లు త్రాగగూడదనెడు కాంగ్రెసువాదులలో కాఫీ త్రాగనివా రుండరు. గంగలోని కుప్ప కొదువగానుండు భారతదేశమందు కాఫీదుకాణములలో కోట్లకొలది రూపాయలు ఖర్చుగుచున్నవి. కల్లుదుకాణము నిషేధింపబడినపుడు కాఫీదుకాణ మేల నిషేధింపబడగూడదు?

భారతదేశము పాశ్చాత్యదేశములతో సమముగ భాగ్యవంతముగ నుండ మాచు భాగ్యము లభింపదను భిన్నహృదయు లగు భారతీయు లనేకులు గలరు. యుద్ధసామగ్రులు చేయుటయందు నిమగ్నులగు పాశ్చాత్యులు మఱల ప్రపంచయుద్ధమువంటి ఘోరయుద్ధము నాచరించి, రుధిరప్రవాహముల గొట్టుకొనిపోవరనుట కుత్తరవాదులెవరు? పాశ్చాత్యదేశములు పరస్పర వైషమ్యముచేత క్రూరమృగములవలె నిరంతరము బుసకొట్టుచుండ వాటికి శాంతి సుఖములెక్కడివి?

భారతదేశము బాహ్యసంపదయందు బీదదైనను ఆత్మశక్తియం దగ్రగణ్యము. భారతదేశము పాశ్చాత్యదేశములవలె యంత్రశాలలే పరమావధిగా పిలంచక అసహాయు లగు అన్యదేశజులపైబడి యధార్థనకు గడంగక, అఖిల మానవసోదరత్వమును గ్రహించి ఆత్మశక్తియందలి విశ్వాసమును వీడక, అఖిలప్రపంచమున కాదర్శప్రాయమై యలరుచుండుగాక!

“సుదాసు” ని హృదయవేదన

‘ఒకరు’

౧

ఎందఱు దరిద్రజనులు నా కెదురుపడుదు
రెపుడు బయటికివచ్చిన నెల్లయెడల
నీశ్వరుడు నాకు నిచ్చిన యిన్నిసిరుల
కేది బదులుగనే వీరి కీయఁదగును?

అసలు వీరలకన్న నాకర్హతయును
లేదు; దయచేసినాఁ డట్లు లేకయున్న
నీశ్వరుడు వీరికంటెను హెచ్చుసిరులు
నాకు; దుర్గాహ్య మిశ్వరన్యాయశక్తి!

ఎందఱో వారు తిండిలే కేడ్చుచుండి
రెందఱో వీర లింటింటి కేగుచుండి
దేవురించుచున్నారు తిండికొఱకు
నాకుఁ దినలేనియంత యున్నయది తిండి.

ఎందఱున్నారు తలవాల్చినేని యింత
చోటులేని యభాగ్యు లీతోఁగిపయిని
నాకుఁ గనుమేరవఱకు నున్నయవి యిండ్లు
పట్టుపఱుపులుగలవు నేఁ బండుకొనఁగ.

అగునో సోదేశములు నాకు నమితములుగ
నీశ్వరుడు దయచేసిన విన్నిసిరులు?
సరి; భజితునుగాక నే నతత మతము
నుడుగ కాతని సేవసేయుదునుగాక!

౨

పగలెల్ల శ్రమపడి తగ గడించిన కూలి
బాలుర తిండికేఁ జాలకుండ

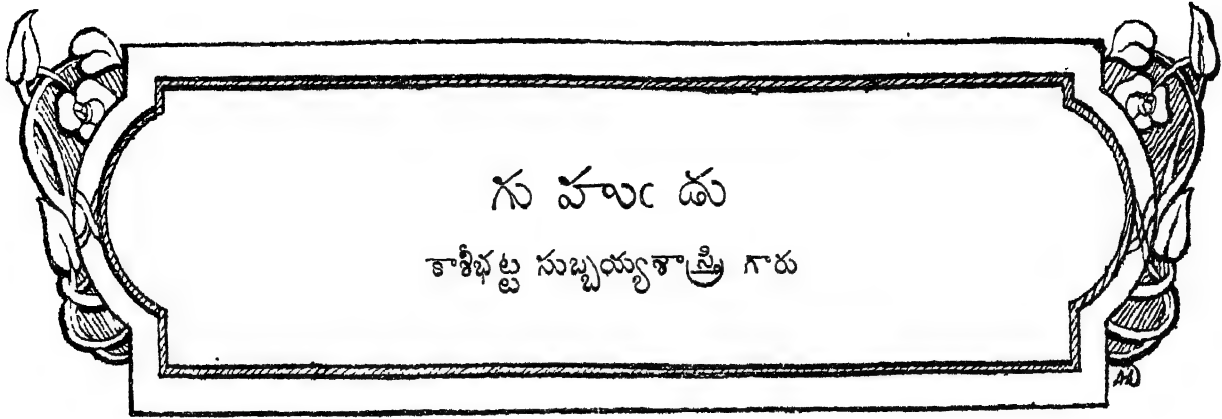
నెవ్వరో దయతోడ నిచ్చిన ప్రాణీర
పెండ్లాము సిగ్గు నొప్పించుచుండ

నంధులు పంగులు నైన యభాగ్యుల
ఛరిదేవనము వినఁబడుచునుండ

నాఁకటిపెల్లున నంగంబులును దూలి
వారిని దుఃఖింబు వచ్చుచుండఁ

జేయునది లేక యొకట మూర్ఖుల్లి యుండు
నాదరిద్రునకన్న వేఱైనవాడు

కలఁడే? యీశ్వరుఁ డాతని తలఁపు లెఱిగి
తృప్తుఁగాఁ జేసి ఋణము దీర్చికొనరాదే?

గు హుం డు

కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రి గారు

వాల్మీకిమహర్షి శ్రీమద్రామాయణమున “తత్ర రాజా గుహా నామ రామ స్యాత్మనమ స్సఖా, నిషాదజాత్యో బలవాన్ స్థపతిశ్చేతి విశ్రుతః” అని శృంగ బేరపురాధీశుఁడును, నిషాదజాత్యుఁడును నగు గుహుని శ్రీరామునకుఁ బ్రాణమిత్రునిగా వర్ణించియున్నాఁడు.

శ్రీమద్రామాయణమును బట్టిచూడ నీ కోయ తేఁడు త్యాగశీలుఁడుగాను, కరుణార్ద్రహృదయుఁడుగాను, వీరాగ్రేసరుఁడుగాను, భక్తవరుఁడుగాను, సన్నిత్రుఁడుగాను, శిల్పకళానిపుణుఁడుగాను, విద్వాంసుఁడుగాను భాసిల్లుచున్నవాఁడు. ఎట్లన—

శ్రీరాముఁడు కోసలరాజ్యసంపదను బరిత్యజించి కానల కేఁగుచున్నాఁడని తెలిసికొని వినయ, భయ, భక్తులతో “తమార్తసంపరిష్వజ్య గుహా రాఘవమబ్రవీత్, యథాఽయోధ్యా తథేయం తే రామ కింకరవాణి తే, స్వాగతం తే మహాబాహూ తవేయ మఖిలా మహీ, వయంప్రేష్యా భవాన్భర్తా సాధురాజ్యం ప్రశాధినః” అని శ్రీరామునిఁ గౌఁగలించుకొని కుశలమడిగి, తన నిషాదరాజ్యమును స్వీకరించి తన్నుఁగృతార్థునిగాఁ జేయుడని ప్రార్థించుటనుజూడ యీ గుహుఁ డెంతటి త్యాగశీలుఁడో విదితమగును.

నీతారాములు గంగయొడ్డున నింగుదీపాదపము క్రింద నిదురించునపుడు కంటిపై రెప్పపడకుండ ధనుర్ధా

రియై నీతారాములఁ గాచుచున్న లక్ష్మణుని జూచి “గుహ స్సంతాప సంతప్తో రాఘవం వాక్యమబ్రవీత్, ఇయం తాత సుఖా శయ్యాత్వదర్శ ముపకల్పితా, ప్రత్యాశ్వసిహి సాధ్వస్యాం రాజపుత్రీ యథాసుఖం, ఉచితోఽయం జనస్సర్వః క్షేశానాం త్వం సుఖోచితః.” అని గుహుఁడు పలికినవినియోక్తుల నాలింప నాతని సౌహార్దము వ్యక్తము కాఁ గలదు.

గుహుఁడు లక్ష్మణునితో “నహి మే విదితం కించి ద్వ నేఽస్మిం శ్చరతస్సదా, చతురంగంహ్యపిబలం సుమహత్ప్రస హేమహి” అని “షగతురు చతురంగబలములతో మీపైకి దాడివచ్చినను నేను నాపరివారముతో వారిని బారదోలఁ గలను.” అని తెలుపుటచేతను, వాల్మీకి గుహునకు ‘బల వాన్’ అని విశేషణ ముపయోగించుటచేతను ఇతఁడు వీరాగ్రేసరుఁడని తెలియనగును.

గుహుఁడు లక్ష్మణునితో “నహి రామా త్ప్రియ తమో మమా స్తి భువికశ్చన, బ్రవీమ్యేతదహం సత్యం సత్యే వై వచ తేశపే, అస్యప్రసాదా దాశం నే లోకేఽస్మి న్నుమహా ద్యశః, ధర్మావాప్తించ విపులా మర్థావాప్తించ కేవలాం.” అని తెలిపినపద్యముల భావమునుబట్టిచూడ గుహుఁడు శ్రీరామభక్తవరుఁడని స్ఫుటమగుచున్నది.

శ్రీరాముఁడు రావణవిజయానంతర మయోధ్య కేఁగుచు భరద్వాజాశ్రమమున దిగి, భరతునికడ కాంజ నేయుని బంపనెంచి “శృంగబేర పురం గత్వా గుహం గహన

గోచగమ్, నిషాదాధిపతిం బ్రూహి కుశలం వచనా న్మమ. శ్రుత్వాఘ్న మాం కుశలిన మహాగం విగతజ్వరమ్, భవిష్యతి గుహః ప్రీత స్సమ మాత్మనమ స్సఖా” అని గుహునితోఁ దన విజయవార్తను దెల్పి, పిమ్మట నందిగ్రామమునకు వెడలుమని ఆంజనేయుని నాజ్ఞాపించెను. జన కాద్యైక్య భంధువుల కెవ్వరికిని తనరాక నెఱింగింపక యొక్క గుహునికిమాత్రము తెలుపుమనుటచే గుహుఁడు శ్రీరామున కెంతటి ప్రాణసఖుఁడో బోధపడును.

వాల్మీకి “గుహుఁడు స్థపతియని ప్రసిద్ధికెక్కినవాఁ” డని తెల్పియున్నాఁడు. స్థపతియనఁగా శిల్పి. దీనింబట్టిచూడ గుహుఁడు శిల్పకళాకోవిదుఁడని విశదమగుచున్నది. మఱియు గుహుని పురమునకు ‘శృంగజేర’ మని పేరు. మృతములైన శృంగములు కల మృగముల దేహములను బాగుచేసి చక్కఁగాఁగుట్టి, వానిని జీవించియున్న మృగములట్లు నిర్మాణము చేయు నేర్పరు లీపురమున నుండుటచే దీని కీ పేరువచ్చినది. అట్టిపురమున కీతఁడు రాజగుటచే గృత్రిమమృగనిర్మాణనిపుణుఁడనికూడ తలంపవగును. గుహుఁడు భరతాదులు గంగనుదాటుటకు సిద్ధముచేసిన నావల వర్ణనమునుబట్టి చూడ నీతఁడు నౌకానిర్మాణమునఁగూడ మిన్నయని యూహింపవగును.

కిష్కింధాకాండమున నాంజనేయుని సంభాషణము వలన నాతఁడు విద్యాధికుఁడని తెలిసికొనునట్లు గుహుఁడు శ్రీరామలక్ష్మణులతో చేసిన ప్రసంగమువలనను, భరతునితో “కచ్చిన్నదుష్టప్రజసి రామస్యా క్లిప్తకర్మణః, ఇయం తే మహతీ సేనా శంకాం జనయతీవ మే.” అనియు ధన్యస్త్వం నత్వయాతుల్యం శశ్యామి జగతీతలే, ఆయత్నా దాగతం రాజ్యం యస్త్వం త్యక్తుమిహేచ్ఛసి, శాశ్వతీఖిలు తే కీర్తి ర్లోకా ననుచరిష్యతి, యస్త్వం కృచ్ఛగతం రామప్రత్యానయతు మిచ్ఛసి.” అనియు గుహుఁడు చేసిన సంభాషణమునుబట్టిచూడ నీతఁడు విద్వాంసుఁడని విదితమగును.

మఱియు “తౌలయామి తవ పాదపంకజే నాథ దారు దృషదోఃకిమంతరం, మానుషీకరణరేఖ రస్తి తే పాదయో

రితి కథాప్రధీయసీ” అనఁగా శ్రీరాముఁడు గంగానదిని దాటుటకు నావయొద్దకు రాఁగా గుహుఁడు శ్రీరాము నిట్లు ప్రార్థించెను : “ఓప్రభూత్తమా ! ఏలినవారి పాద పద్మములయందుఁ బాపాణాదిఘనపదార్థముల యోషా మణులనుగఁజేయు మహిమకల పరాగ మున్నట్లు ప్రసిద్ధ గాథ కలదు. కావున ముందు మీపాద రవిందములఁగడుగ ననుగ్రహింపుఁడు. పిమ్మటఁ బడవ నెక్కవచ్చును. రాతిని నాతినిగా మార్చిన మీపాదరేఖపుపడవను బడతినిగాఁ జేయుటలో సం దేహముండునా? కఠినతమ మగు పాపాణమునే కోమలాంగినిగాఁజేసిన మీపాదపరాగము కఱ్ఱను గుఱ్ఱదానినిగాఁ జేయుట నిస్సం దేహము. నాచే మీ పాదారవిందములు తౌలనముచేయఁబడనిచో నే నీసంసార వాహినిని, తమరు గంగాస్రవంతిని దాటుట యసాధ్య మగును. నావ నాతియే యైనచో నమ వనయాత్రయు, నా జీవనయాత్రయుఁగూడ సాగనేరవు.” పైనఁదెల్పిన పద్యార్థమునుబట్టిచూడ గుహుఁడు వాక్పాతుర్యము గల వాఁడుగాఁగూడ భాసిల్లుచున్నాఁడు.

ఇట్టి శక్తిసామర్థ్యములు గల గుహునకును శ్రీరామునకును నింతటిప్రాణమైత్రి యెపు డెట్లు సమకూరెనో తెలియరాకున్నది.

కుచేలుఁడు శ్రీకృష్ణునికివలె గుహుఁడు శ్రీరాము నకు సహపాతి యనుటకుఁ దగు నాధారములేదు. వాల్మీకి మహర్షి యేకారణముననో విద్యాభ్యాసాదివిలసితమగు శ్రీరాముని శైశవము నంతవిపులముగ వర్ణింపక “తేచాపి మనుజవ్యాఘ్రా వై దికాధ్యయనేరతాః, పితృశుశ్రూషణ రతా ధనుర్వేదేచ నిష్ఠితాః” అని యొకపద్యముతో విరమించెను. దానందేసి గుహుఁడు శ్రీరామునకు సహాధ్యాయుని యూహించుటకు వలనుకాదు. మఱియును గుహుఁడు శ్రీరామునికంటెఁ జాల వృద్ధుఁడు.

శ్రీమద్రామాయణమున “కుశలో దండకారణ్యే వృద్ధో భ్రాతుశ్చ తే సఖా” అని సూతుఁడు భరతునితో గుహుఁడు దండకాటవీమార్గముల నెఱింగినవాఁడని తెలు

పుటచే గుహుండు శ్రీరామునకు వేటలాడువేళల సరణ్యమున సహాయుడై యుండుటచే నిట్టి మైత్రి చేకూరెనని తలంప నవకాశము లేదు. శ్రీరాముండు మృగయాది వ్యసనములకుఁజిక్కినవాఁడుగాఁదోషఁడు. జ్ఞానవాసిష్ఠమున శ్రీరాముండు చిన్నతనముననే లోకవృత్తివిరక్తుడైనట్లును, వసిష్ఠమహర్షి శ్రీరాముని యింగితము నెఱింగి యాతనికి శ్రీకృష్ణుఁ డర్జునునకువలెఁ దత్త్వముపదేశించి నట్లును వర్ణింపఁబడియున్నది. దీనింబట్టిచూడ శ్రీరాముండు చిన్నతనమున వేట లోనగు వ్యసనములకు వశుడైనట్లు తలంప వీలుకాదు.

మఱియు “న మృగయాభిరతి ర్నదురోదరం నచ శశిప్రతిచూఢరణం మధు, త మునయాను నవానవ యహవనా ప్రియతమా యశమాన మపాహరత్.” అని రఘువంశమున కాళిదాసుండు దశరథుని మానసమును మృగయాదివ్యసనము లెవ్వియు నపహరింపఁజూపవాయె నని వర్ణించియున్నాఁడు. అట్టి దిట్టకుఁ బుట్టిన శ్రీరామునకు మృగయాదివ్యసనము లుండవని తలంచుటయే సమంజసము.

శబరియను నిషాదాంగన యొక్కర్తు తాపసులవలన “ఆగమిష్యతే తే రామ స్సపుణ్య మిద మాశ్రమం, స తే ప్రతిగృహీతవ్య స్సామిత్రిసహితోఽతిథిః. తంచదృష్ట్వా పరాల్లోకా నక్షయ్యాం స్త్వం హి గచ్ఛసి” అని

శ్రీరాముని దివ్యమహిమలఁ దెలిసికొనినట్లు గుహుం డెవరివలనను బోధింపఁబడియుండలేదు.

శ్రీమద్రామాయణమున జటాయువు దశరథునకు మిత్రుడైనట్లుమాత్రము తెలుపఁబడినదికాని, స్నేహకారణము వివరింపఁబడలేదు. ఇతరత్ర దశరథ జటాయువులకు మైత్రి యెట్లు సమకూరెనో తెలుపుగాఢ కలదు. అట్లే శ్రీరామగుహుల స్నేహకారణమును వివరించు కథ కానరాదు.

శ్రీరామచరితమును వర్ణించు సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములయందు గుహుండు శ్రీరామునకుఁ బ్రాణ సఖుడనియు, పరమభక్తుడనియుఁ దెలుపఁబడినదియే కాని స్నేహ కారణము వివరింపఁబడియుండలేదు.

శ్రీమద్రామాయణవ్యాఖ్యాతలును “ఉత్తమ కులోద్భవుడగు శ్రీరాముండు నీచకులజుడగు గుహుని స్నేహితునిఁగాఁ జేకొనుట తగునా?” అని శింకించి శ్రీరాముండు సౌశీల్యము కలవాడగుటను, భక్తవత్సలుడగుటను దోషములేదని సమర్థించిరేకాని పీరిరువురకు మైత్రి యెట్లు చేకూరెనో తెలుపరైరి.

కావున శ్రీరామునకును గుహునకును ఇంతటి ప్రాణమైత్రి యెట్లు పొనఁగెనో తెలుపు పూర్వగాఢ యేది యేని యున్నచో నద్దాని ప్రసాదింప పెద్దల వేడుచున్నాడను.

ప్రేమ ప్రవాస న ము

ఓలేటి సీతారామమూర్తిగారు

౧

దోరలై నాదుహృదయ ప్రతోళియందు
భయదవేదచాకిలలు ప్రజ్వలించె;
ప్రసవకోమలమైన యీబ్రతుకె యింక
మృత్యువిషవస్త్రీయందు జీర్ణించిపోవు.

౨

నాసుధాజీవితజ్యోతి, నాయనుంగు
ప్రాణనఖిచూపుప్రేముడి పలుకరింత
సోగయు స్వర్గలీలాప్రేంఖి జోగు నన్ను
ఈకఠోరవిశ్వము కాంచలేకపోయె.

౩

ఎడదక్రొంబూవులో దువాళించిపోవు
ప్రేమరసమెల్ల యామె కందించు నన్ను

కరములంబట్టి లాగె భీకరవిషోగ
దృష్టితో లోక, మేను కంపించి యేడ్వ.

౪

ఒరయికను జాటి నిర్భాగ్యసరణిజూపి
లకట! ప్రేమసంపద ధూళియం దడంగె
లేదులేదు లేశంబేని హృదయమందు
పెక్కణించెడు నిట్టూర్పువేడిదక్క.

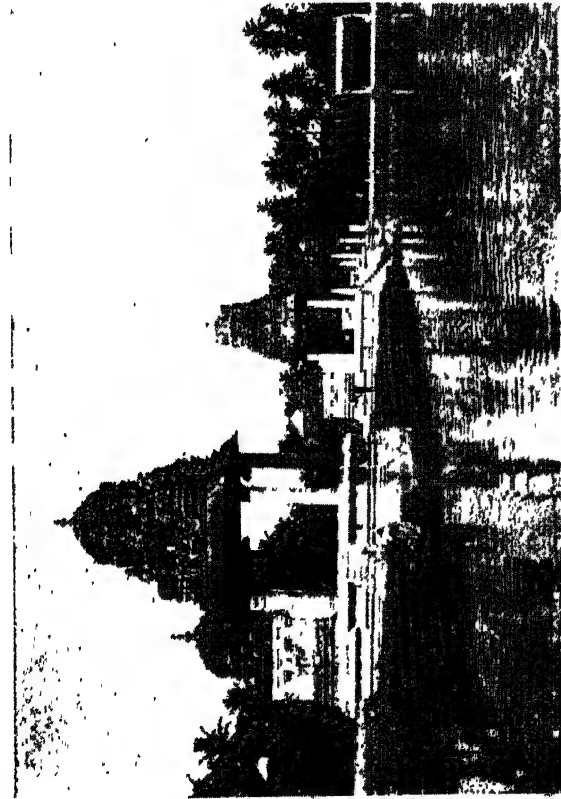
౫

ఇటులు ప్రేమప్రవాసనమ్మె యొనర్చి
యరవిడిన నాదు జీవితహాససుమము
గాల్చివైచిన యా లోకఘాతంకునకు
ఏమహాభీలశిక్ష విధింతు దేవ ?

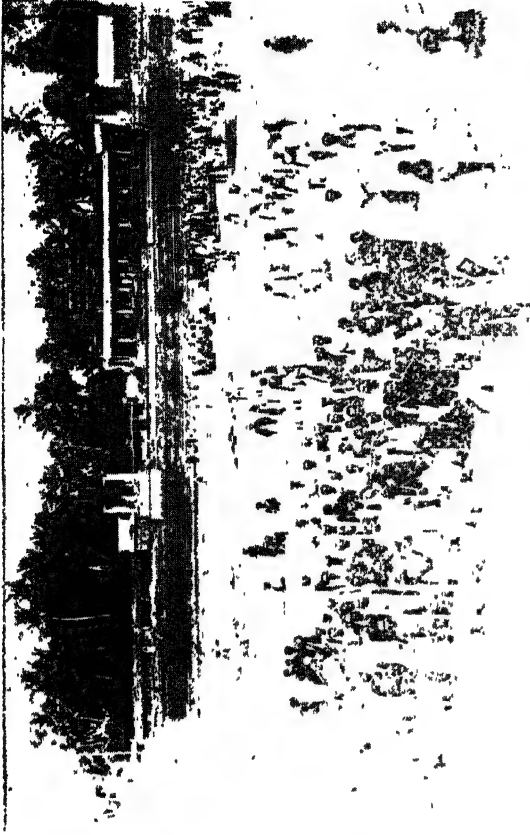

నీళ్లుత్రోడుట

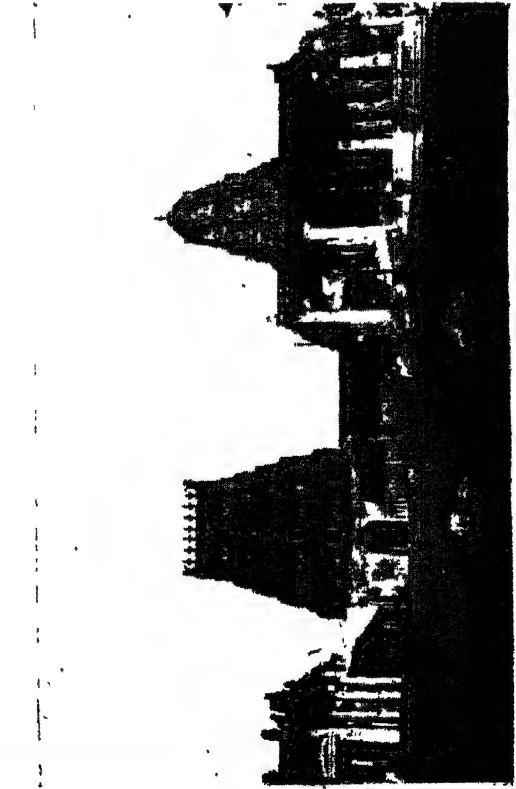
చిత్రకారుడు: కప్పగంతుల విశ్వనాథంగారు.

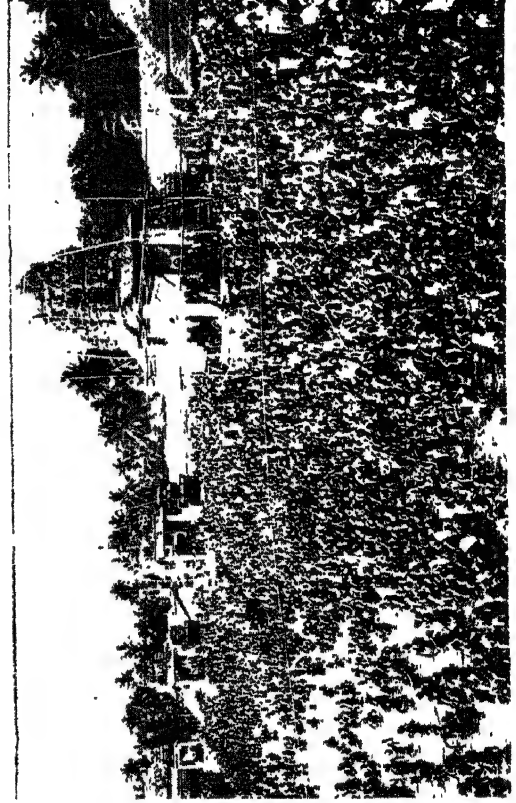
౧. మహామంతు తీర్థము

౨. మహామంతుతీర్థము, ఒండలి, పాచి, మొదలగువానినితీసివేసి శుభ్రపరుపబడినది. ఇంగు గంగాదినగులు ప్రవేశించియున్న వన్న కూపములలో కొన్ని కానవచ్చుచున్నవి.

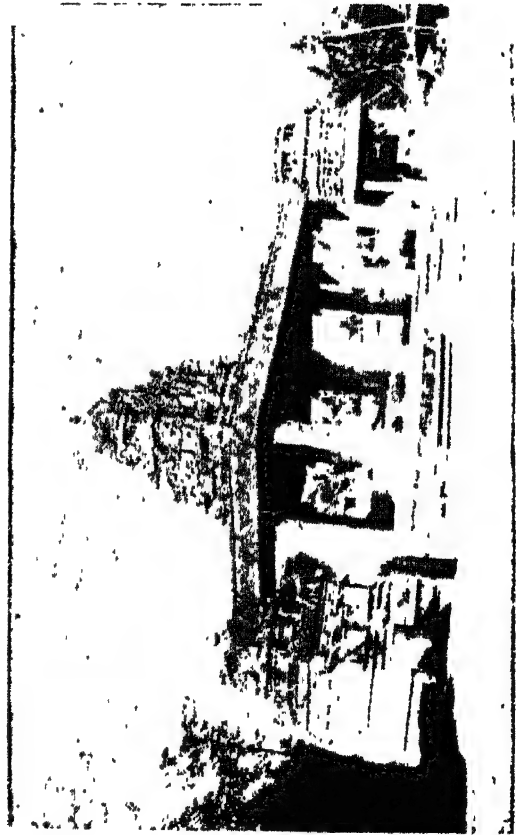
౩. కాశీవిశ్వనాథస్వామి ఆలయము

౪. మహామంతు తీర్థము, ౧౯౨౧-వ సంవత్సరమునందు

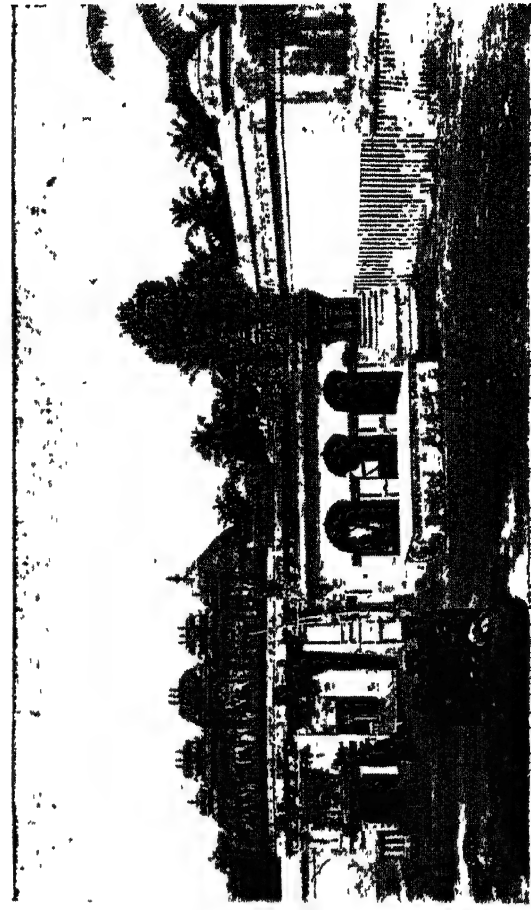
౫. కుంభేశ్వరస్వామి ఆలయము; పాండామరకొలను

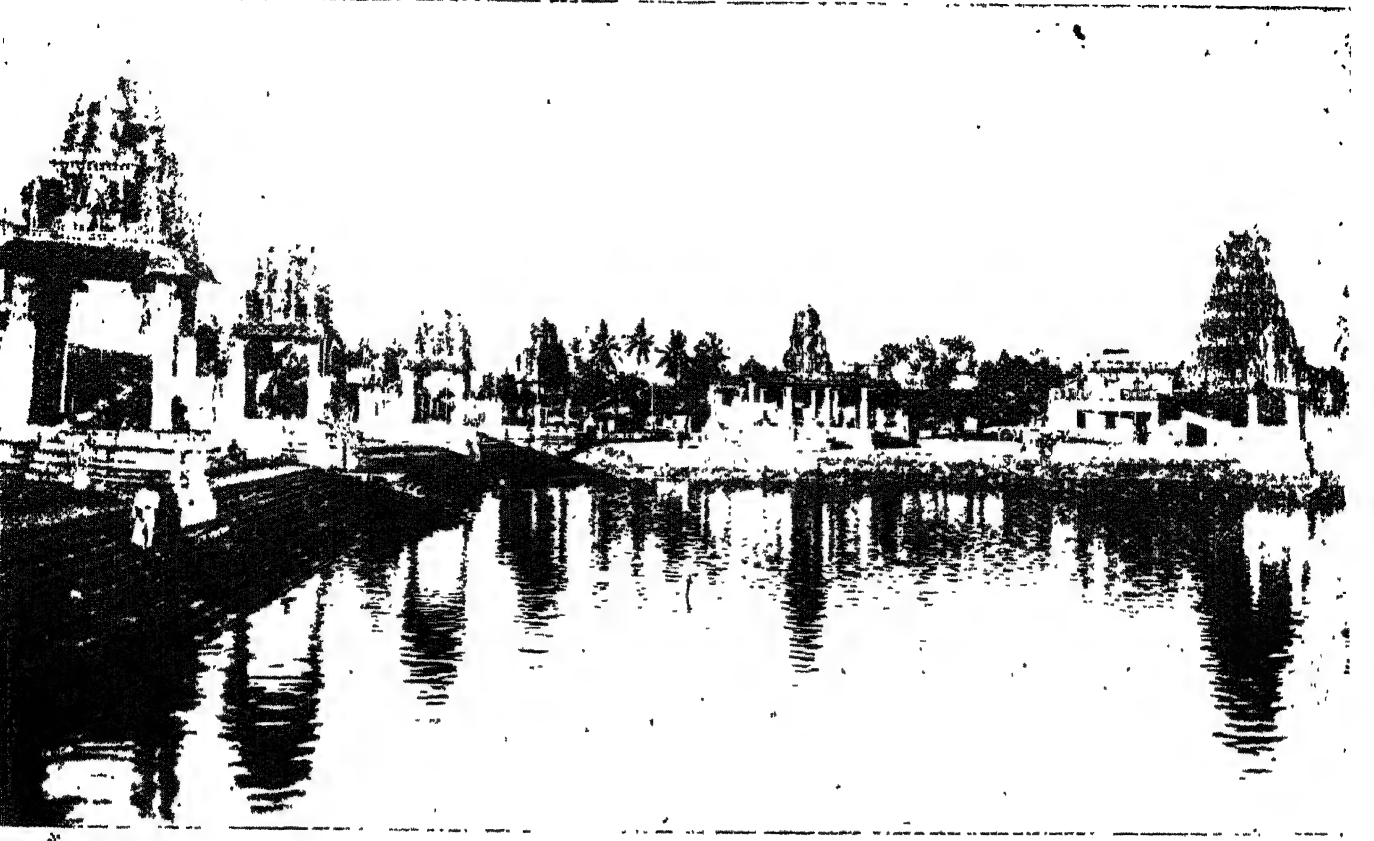
౬. మహామఘుడివసమున
కుంభేశ్వరస్వామి తైరికులక దర్శనమిచ్చు మంబరము.

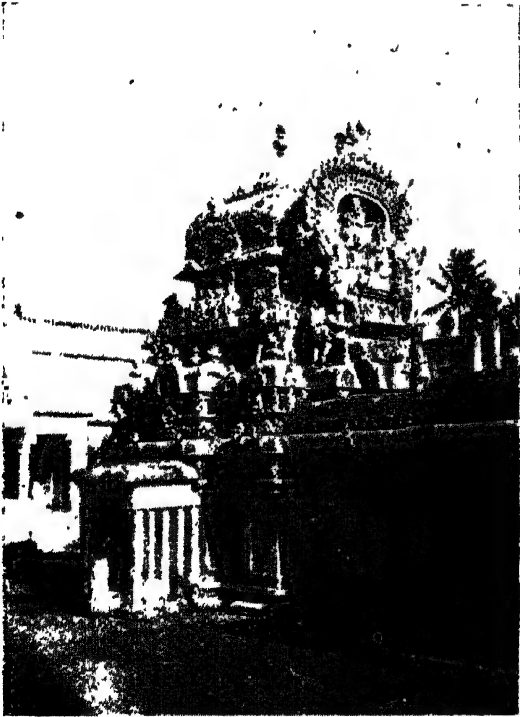
౭. నాగేశ్వరస్వామి ఆలయము

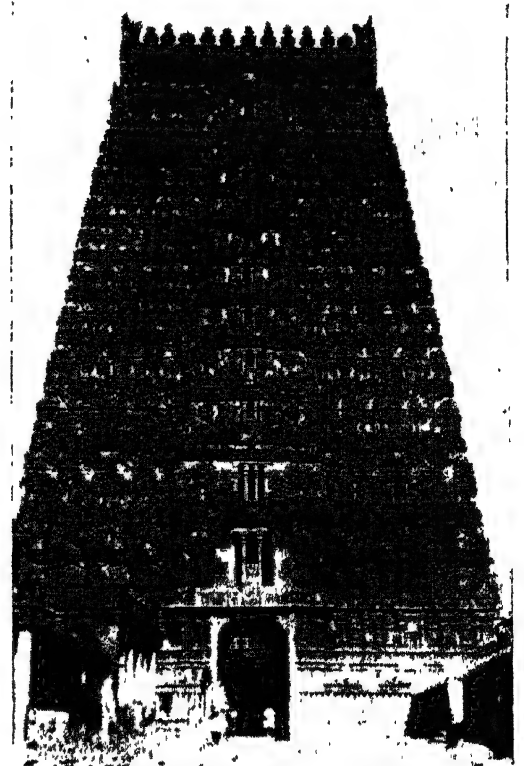
౮. నాగేశ్వరస్వామి ఆలయము: అంతఃప్రకారము

౯. మహామధు ప్రవక్తిని

౧౦. నాగేశ్వరస్వామి ఆలయము: గర్భగృహము

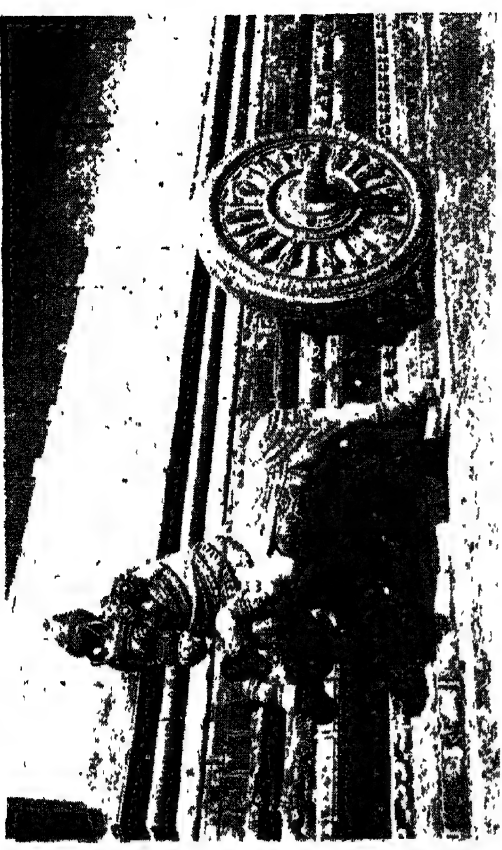
౧౧. శార్ఙ్గపాణి దేవాలయగోపురము

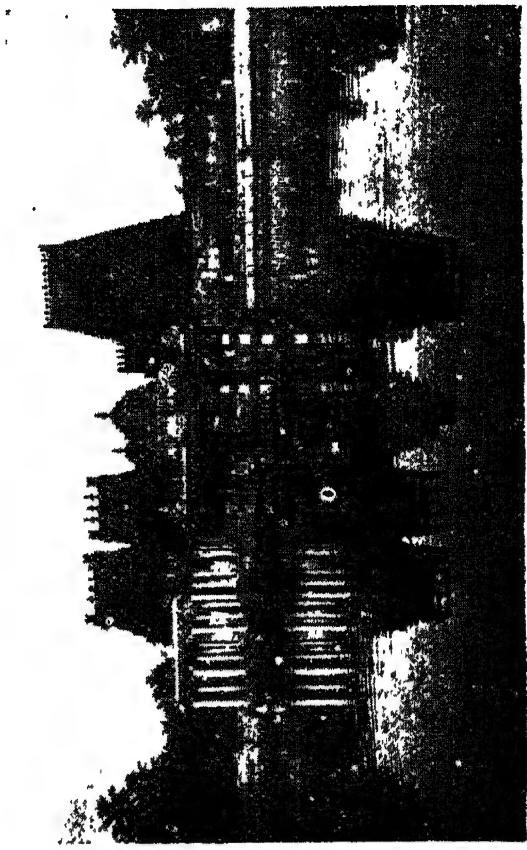
౧౨. కావేరి స్నానస్థలము

౧౩. కావేరితటమున కళాశాల

౧౪. వాగేశ్వరస్వామి ఆలయమునందలి
సుబ్రహ్మణ్యస్వామి గర్భగృహము రథాకృతి నున్నది.

౧౫. శార్ఙ్గపాణి దేవాలయము, పాండామరకొలను

విషజంతువులు

వ్యాసనివృణ, మరకాని పరాత్పరరావుగారు *

సర్పములు

సర్పములకును, కాళ్లులేని బల్లల జాతికిని భేదములు కనుగొనుట జాలగవ్వము. హిందూదేశములోని కొండచిలువలలో తోక ప్రారంభించుచోట కాళ్లమాదిరి మొలకలు గాననగును. దీనినిబట్టి యొకప్పుడు పరిణామదశలో వ్యాళమునకుగూడ కాళ్లున్నవని తెలిసికొన గలుగుచున్నాము. ఉరగములలో దవడలయొక్క బొమికలు సాగునటుల నతుకబడి యుండును. కావుననే యివి తమకంటె పెద్ద జంతువులను మ్రింగుటకు పీలగుచున్నది. వాని శేత్రములకు కదలగల పైరెప్పలుండవు గాన నవి మనవైపు జూచిన రెప్పచేయక చూపును నిలుపును. అందుచే భయమును గలుగజేయును. వానికి మెడయుండదు; దేహముకన్న తల వెడల్పుగా నుండును.

వీనినాలుక బహు మృదువుగానుండి చివర రెండుగా విభజింపబడియుండును. పిల్లికి మీసము లెట్లుపయోగమో, సర్పములకు ఈ నాలుకయట్లే. ఈనాలుకతో చీకటిలో దానితోవ తెలిసికొనగలదు.

జంతుసర్పములో సరస్వపములయొక్క గమనము చాలయద్భుతమని జంతు శాస్త్రజ్ఞులయొక్క యభిప్రాయము.

విషము లేనిపన్నగములలో పైదవడలో సన్నని రెండువరసల పండ్లుండును. ఇవి వాడిగలిగి వెనుకకు వంగియుండును. ఇటువంటివే యొకేవరుస క్రింది దవడలో నుండును. ఈ పండ్లిటుల వెనుకకు వంగియున్నవి గనుకనే అది దాని యాహార జంతువును పట్టుకొనిన నది తప్పించుకొనజాలదు. దీనిని గుర్తించియేకాబోలు, సర్పము మీదకు వచ్చిన మన బట్టను మీదకు విసరుచో నాపా మాబట్ట పట్టుకొనును గాన యీ వంగినపండ్లలో దగుల్కొలును. అందుచే నాసర్పము విడిపించుకొనిజాల దని మనలో వాడుకగా ననుకొందురు.

విషసర్పములలో విషదంష్ట్రలు గొట్టములవలె నుండును. కొన్నిటిలో నీకొర లొకప్రక్క పల్లముగా నుండును. మనలో నమ్మినితయారుచేయు మాంసగ్రంథు (Salivary glands) లీ విషమును తయారు

చేయునవిగా మారియున్నవి. ఇవి కంటికి క్రిందుగాను, వెనుకగాను అమర్చబడి యుండును. నోరు బాగా తెరచి కరువబోయినప్పుడు మాంసపుకండలీమాంసగ్రంథులనునొక్కునుగాన విషముకొరలలోనుండి ప్రవహించి కొరదిగిన చోటనుండి యితరజంతువులలోనికి ప్రవహించును.

వేడిమి ఎక్కువగ ఉన్న ప్రదేశములలో సర్పము లెక్కువ. వివిధమలగు రకములలో యెక్కువసంఖ్యలో హిందూదేశము, మలయా (Malaya) ప్రాంతములు ముఖ్యము. బ్రిటిషుదీవులలో మాడు రకములుమాత్రమే యున్నవి.

ఇవి సాధారణముగా భూమిమీదనే నివసించును. పర్వత ప్రాంతముల ఇసుక యెడారులలో యెక్కువగా గాననగును. కొన్ని భూమిలో త్రవ్వకొని నివసించును, కొన్ని రకములు శెట్టమీద నివసించును. కొన్ని నేలమీద, నీటిలోను, మరికొన్ని సముద్రపు నీటిలోను వాసస్థల మేర్పరచుకొనును.

ఇవి గ్రుడ్లు పెట్టును. తెల్లని తోలుమాదిరిగా నుండుగుడ్లలో యీ గ్రుడ్లుండును. తడవకు చాలగ్రుడ్లు పెట్టును.

నేలలో పెట్టబడుగ్రుడ్లు ఎండవేడిమివలననే పాదుగబడును. కొండచిలువలు తమంతట తామే పాదుగును.

ఒక రకపు సర్పములను గ్రుడ్డిసర్పము లందురు. ఇవి భూమి అడుగుననే నివసించును. వీనికి కళ్లుండవు. చీమలనుతిన ముఖ్యముగా బ్రతుకును. వీనిలో ౧౦౦ రకములున్నవి. ముఖ్యముగా ఇవి ఉష్ణదేశములలో గాననగును. జంతుపరిణామములో ఈవిన్నగ్రుడ్డి అంధకారములోనుండు సర్పములతరువాత బహు పెద్దవిగానుండునవి కొండచిలువలని యూహింపబడుచున్నది. వీనితరువాత విషసర్పములు (Vipers) జంతుపరిణామములో వెలువడినటుల గానుపించును.

కొండచిలువలు

ఇవి విషజంతువులుగావు. పైదవడలో రెండువరుసల పళ్లుండును, కొరలుండవు. వీనితోకలు ఇతర వస్తువులను పట్టుకొనుటకు

* ఇటీవలి వార్తలవలన తెలియవచ్చిన యీ వ్యాసకర్త ఘర్షణమునకు మిక్కిలి చింతిల్లుచున్నాము.

వీలుగా నేర్పుపరచింది. కొండప్రదేశములను వీనికి ప్రేమగాన
నీని కొండచిలువలందురు. దక్షిణ-పూర్వ ఆసియాలో, ఆఫ్రికాలో,
మధ్య, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ఈ జాతి లున్నవి.

ఇవి ౩౦ అడుగులవరకు ఉండును. ఇవి తమ యాహార
జంతువులదేహములను తోకతో నాటి బిగించి నలిపి చంపును. అట్లు
పూర్తిగా చిచ్చినజంతువును తల చిగ్గరనుండి మ్రింగును. ఈ విధముగా
జాట్టుటవలన జంతువుయొక్క బొమికలు విరిగిపోవును గాన తేలికగా
మ్రింగునుపడును. ఇటుల నొకమారు భుజించిన వీనికి కొన్ని దినములు,
మాసములు వరకు మరల నాహార మవసర ముండదు. ఇవి కుండేళ్లను
గొర్రెలను, చిన్న మాడలనేగాక తరచుగా మనుజులనుగూడతినచుండును.

“బో” సర్పములు (Boas)

ఇవి చెట్లమీద ఉండును. ౧౨ నుండి ౩౦ వరకు అడుగులు పొడ
వుండును. పలుచని గోధుమరంగు లేక నలుపుగా నుండును. వీళ్లు ప్రేమ
చారలుండును. వీనిగం గివి నివసించు చెట్లరంగు మాదిరిగనే యుండును
గాన వీనియునికి తెలిసికొనుట కష్టము. ఇవి దక్షిణాఫ్రికాలో
మాత్రము కాననగును. ఇవి కుక్కలను, లేళ్లనుతిన బ్రతుకును.

ఎలుకపాము

ఇవి మన పిల్లలంత యుపయోగము. ఇవి యెలుకలను, చుంచు
లను పట్టి తినును. రూపముగో నివి త్రాచును బోలీయుండును గాని
యివి విషజంతువులుగావు.

వృక్ష సర్పములు

ఇవి హిందూదేశముగో, ఆఫ్రికాలో నున్నవి. వీనికి పెద్ద
పెద్ద కళ్లుండును. పచ్చరంగు గలిగియుండును. వీనిరంగును ఇవి
నివసించు చెట్లరంగును ఒకేమాదిరిగ ఉండును. కావున నివి చెట్ల
మీద నున్నటుల గుర్తించుటయే కష్టము.

విష తీవ్రత తాచులగోను, కట్టపాములగోను గాననగును. ఈ
దేశములలో పాములవలన నష్టము త్రాచువలన, తరువాత కట్టపాముల
వలన అగుచున్నది. త్రాచుకున్న పడగ గూభాగములో నున్న
బొమికలు ప్రత్యేకముగా కడుగుటవలన గలుగుచున్నది. ఈబొమికలను
దానియిష్టము వచ్చినప్పుడు కదల్చగలదు. దీనిపై నున్న తోలు వదు
లుగా నుండును. కాన నిటుల జేయగలదు. ఈపడగ వెనుకభాగమున
సులోచనముల మాదిరిగ నుండును. కొన్నిటిగో నిది యుండక
పోవచ్చును. లేక యొకకన్నే యుండవచ్చును. ఇది ౬ లేక ౭
అడుగులవరకు ఎదుగును. అడవులగో నిది ౧౩ అడుగులవరకు గాన
నగును. ఈపెద్దపై నా త్రాచు సాధారణముగా చిన్నత్రాచులను
తక్కినపాములను తిని జీవిచును.

సముద్రపు పాములు

వీని తోకలు పడవలను నడుపుతెడ్డమాదిరిగా మార్పబడి
యుండును. కాన ఇవి చాల త్వరితముగ ఈడగలవు. ఇవి విషపు
జంతువులు. చేపలనుతిన బ్రతుకును. ఇవి యుష్ణపు సముద్రములో
నివసించును. ఇవి గుడ్లను పెట్టవు. పిల్లలనీనును.

వైపరులు

పరిణామములో ప్రత్యేకమైనవి సర్ప జాతిలో ‘వైపరు’లనునవి.
వీనికి పైవడబొమికలు చాల తేలికగా కదలునట్లు నేర్పరుపబడినవి
గాన నివి నోరు చాల వెడల్పుగా తెరువగలవు. పైవడ ముందరి
వైపున గొట్టములవలె నుండు రెండు విషపుకోర లుండును. వీనితల
వెడల్పుగా నుండును. శరీరము లావుగను, తోక చిన్నదిగను, మొండి
దిగను ఉండును. కంటిపాప నిలువుగా నుండును గాన ఇది రాత్రి
సంచరించునని తెలియుచున్నది. ఈజాతినిన్నియు విషపుజంతువులే.

ఈజాతిసర్పములు ఇసుకలో పూడ్చుకొని తలమాత్రము బయ
టికి పెట్టుకొని పడుకొనును. వీడైన జంతువు దగ్గరగా వచ్చిన
యెగిరి మీదపడును. వీని విషము అరగంటలో మనుజునిగాని, గుఱ్ఱ
ముగాని చంపును. ఉత్తరఆఫ్రికాలో విపరీతమైన సర్పమున్నది.
ఇది కదలిన దాని తోకమీద నున్న కొమ్ముల మాదిరివి ఒకవిధమైన
శబ్దమును గలుగజేయును. కాన ఈసర్పము వచ్చుచున్నటుల తెలిసి
కొనగలము.

ఈపన్నగము లన్నియు రెండుముఖ్యములగు తెగలుగా విభజింప
బడినవి. మొదటిది త్రాచుపాములు; రెండవది కట్టపాము జాతులు
(Vipers). ఈరెండును ఇతర జంతువులకును, మనుజులకును చాలనపా
యకరములే. ప్రతివత్సరము ఈపాముల కాటువలన మునుదొంగ, ౧౦౦౦
మంది మృతిజెంచునట్లు లెక్కలవలన తెలియుచున్నది. లెక్కలలో
పడని సంఖ్య సుమారు ఇంతయే యుండునని యూహింపబడుచున్నది.

సర్పము ఇతర జంతువులను కరచినప్పుడు కొంత విషము
కాటుద్వారా శరీరముగోనికి ప్రసహించును. ఈవిషము శరీరమం
తయు ప్రవహించి మెదడును, గుండెలను చొదిలి మృత్యువును గలుగ
జేయును. కరచినది విషసర్పమని యీవిధముగా గ్రహింపవచ్చును.
రెండు చిన్న రక్తముకాటునట్లు ఒక అంగుళము ఎడముగా కర
చినచోట గాననగును. ఈవిషము రక్తముగుండా గుండెలోనికి ప్రవ
హించుకుండా జేసిన మగడము కలుగదు. కాన తొలిచికిత్సకులు
(First aid) గాయమునకు హృదయమునకును మధ్య రక్తము పైకి
ప్రాకటండ్ గట్టికట్టును కట్టవలెను. ఎటులన ప్రేమిద కరచిన
కాటుకు పైన గట్టి సన్ననిత్రాచుగాని, గుడ్డపీలికనుగాని గట్టిగా గట్ట
వలెను. కట్టిన తరువాత గాయమునుండి రక్తము ప్రవహించునట్లుగా

సన్నని కత్తితో గాయమును పెద్దదిజేసి, గాయమున్న భాగమును క్రిందికి వ్రేలాడవైచి వేడినీటిని గాయమునుండా పోయవలెను. ఈ ప్రసంగించు రక్తముద్వారా కొంత విషము శరీరమునుండి వెలువడును. ఆ గాయము మీద Potassium Permanganate అను మందును వేసి రుద్దవలెను. పీలైన ఈమందును వేసి నీటిలో గలిపి యానీటిలో యీ గాయపు భాగమును మునుగున ట్టుంచవలెను. ఈమందు ఈవిషమును నాశనము చేయగలదు. ఈవైద్యము ౧౮౬౯-౭౦ సంవత్సరములో గను గొనబడినది. లేక గాయమును యెట్టిగా కాల్చిన యినుముతోగాని, ఎట్టిని అగ్నికణముతోగాని, మరి ఇతర ద్రావకములతోగాని కాల్చి జేయవలెను.

ఈపాముకాటువలన గలుగు ఉద్వేగమునకు(Shock), శక్తిపాతమునకు (Collapse) కాఫీ మొదలైన వీయవలెను. అవసరమైన కృత్రిమ శ్వాసను (Artificial respiration) కలుగజేయవలెను. చికిత్సకుని నోటిలో యేవిధమైన పుండ్లులేకున్న ఆ గాయమునుండి విషమును పీల్చి యుమిసి నోటినిబాగుగా బ్రాందితో కడుగుకొనవలెను.

ఈసర్పముల విషమును గుఱ్ఱముయొక్క రక్తనాళములలోనికి ప్రవేశపెట్టిన గుఱ్ఱము ఈవిషమునకు విరుగుడు సద్ధారములను (Antiveniu) తయారుచేయును. ఈసర్పపు రక్తమును దీసి తిరుగ కరవబడిన మనుజుని లోనికి ప్రవేశపెట్టిన మనుజుడు తప్పక బ్రతుకును. ఈమందు పాతది పనికిరాదు. కరునబడిన అరఘంటలోపల ఈచికిత్స జేయవలెను. ఎక్కడనో కొండలలో, అడవులలో గరువబడిన వారికి ఈచికిత్స వలనుపడదు. కాన యీవైద్య మంత యుపయోగములో లేదు. గడ్డిని త్రవ్వవారి వేళ్లను కరచిన వారు తక్షణమే యావ్రేలిని కోసివైచుకొని జీవించుచున్నారు. ధన్యవేది శిష్యుడైన గుర్రుతుడు ఈ సర్పముల విషముమై చాలానాసినను, ఆవైద్య మిప్పుడు పయోగములో నున్నట్లు కానరాదు.

విష సర్పములు రెండు రకములు

౧. త్రాచుజాతి (Colubrines.)

౧. కట్టపాము జాతులు (Vipers)

ఈ రెండు రకముల విషము వేటువేటు విధములుగా పని చేయును. త్రాచుల విషము సరములద్వారా పనిజేయును. రెండవది ఆమమును తయారుచేయు పొరలనుండి రక్తస్రావము గలుగజేసి యారక్తస్పృశమువలన ప్రాణమును తీయును. కావున నీ రెండవజాతి యంత తీవ్రముగా బనిచేయజాలవు.

త్రాచుల కాటు

ఒక నిమిషమాత్రము కరచినచోట భరింపరాని మంట పెట్టును. శీఘ్రముగా మత్తును గలుగజేయును. తటాలున క్రిందినుండి పైకి పక్షు

పాతము క్రమ్మనట్లుండు. కాళ్లలో సత్తువ బోవును గాన నేల గూలజేయును. మనస్సు అయోనుయ మసను.

గుండెలు వత్తుకొనిపోవుచున్నట్లుల నుండును. దడయుండును. నాడి నీరసముగాను, కనపడియు కనుపడనట్లుగా క్రమము తప్పినట్లుగాను ఉండును. కొంతుకలో అడచుకొనినట్లు ఉండి లోని కేమియు దిగదు. మాట్లాడలేదు; మనోవైకల్యము బాట్టును. నెత్తురు కక్కుకొనవచ్చును. తల వాలిపోవును. పిరి కట్టమువీచి వచ్చును. బహునిద్ర వచ్చుచున్నట్లుండును. దీనినే సర్పనిద్ర యందురు.

కట్టపాముల కాటు

ఈ పాములనుబోలినవి విషము లేనివి యొకజాతి వున్నవి. వీనిని వసారాపాము లందురు.

ఈ కట్టపాముల కాటువలన మొదటినుండి చివరవఱకు అపరిమితమైన మంట నోటినుండి, నాలుకనుండి, కడుపులోనుండి, పెదవులనుండి, ముక్కులోనుండి, కళ్లనుండి, ప్రతి ఆమమును తయారజేయు పొరలో నుండి, ఆసనమునుండి, మూత్రద్వారములనుండి కాటునుండి నెత్తురు గారును.

గుండె లాగుటవలన మరణము తటస్థించును. గుండె లాగిన తరువాతనే యూపిరి యగును.

మనుజుని చంపగలిగినంత విషము లోనికి బోకపోయిన జ్వరము మొదలిడి ఒంటిమీద పుండ్లు ఏర్పడి చర్మవ్యాధిసలన కొన్నిమాసముల తరువాత మరణింపవచ్చును. ఇట్లు తటస్థించిన పాపాణమును మందుగా నిచ్చిన కుదురవచ్చును. పాముకాటు సరిగా తగులక పోయినను, కరచినది విషసర్పము కాకపోయినను అతిభయమువలన నూడ మరణింపవచ్చును.

కాటువలన విషము సరిగా రక్తనాళములలోనికి పోయిన కొలదికాలములోనే మరణించును. చర్మముక్రిందికిపోయిన సుమారు పదినిమిషములలో రక్తములోనికి ప్రవేశించును గాన ఈలోపుగ కట్టుకట్టుట మొదలగు చికిత్సలను జేయవచ్చును.

విషాది వివరణ పట్టిక

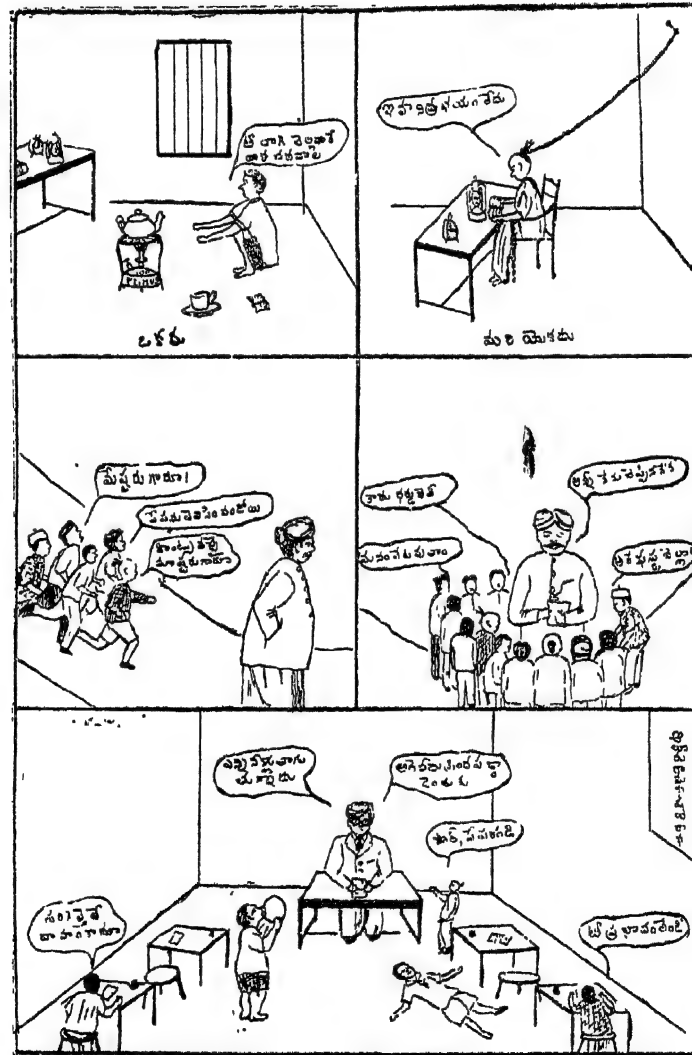
	కొంతుకలో పుండ్లు	కొంతుకలో పుండ్లు	కొంతుకలో పుండ్లు	కొంతుకలో పుండ్లు	మరణము తటస్థించు కాలము
	1/2-18	6	1/12	10 ని.	మొ. 80 గంటలు
త్రాచుపాము	2-6	4	1/12	10 ని.	మొ. 24 గంటలు
కృత్రిమ శ్వాసము	1-4	2	1/8	6 గం.	మొ. 8 రోజులు
వైపరులు	1/50-2	1	1/100	12 గం.	మొ. 8 రోజులు

పొగాకు తోటలవైపునకు పాములు రావు గాన పొగాకును మందుగా వాడుచుందురు. ఇదియు గొంతపని చేయును.

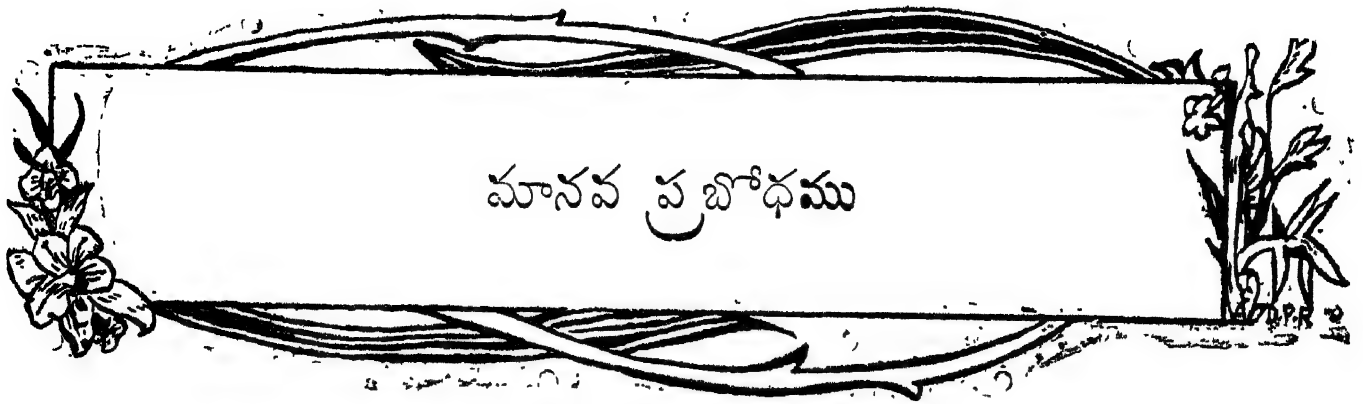
శీతకాలములో విష మెక్కువగా యుండునట. చీకటిలో వెలుతురు కన్న ఎక్కువ విషముండును. పాము చాలమూసనుండి వచ్చినగాని, కరచినపుడు రెండు దవడలు సరిగ కలియకపోయినగాని విషము చాలకొద్దిగా నెక్కును.

మంచినీళ్లలో నుండెడి పాములకు విషముండదు. సముద్రములోనుండు సర్పములకు కృష్ణసర్పము కన్న పదిరెట్లెక్కువ విష

ముండును. ఉష్ణప్రదేశములోని పాములకు ఎక్కువ విషముండును. సర్పముయొక్క వయస్సును బట్టికూడ విషము మారును. త్రోచులు సుమారు ౨౦౦ సంవత్సరములు బ్రతుకును. సర్పము కోపముగానున్న విష మెక్కువగా నుండును. ఆహారమును తిన్నతరువాతను, కుబుసము విడిచినతరువాతను విషముండదు. ఈసర్పము లన్నియు చెట్లెక్కులవు. నదులు దాటగలవు. త్రోచుబాతిపాములు చాల జాపకశక్తిగలవి. వాటిని బాధించినవారిని చాలకాలమైనను జాపక ముంచుకొని వీలైన తిరిగి శిక్షించగలవు.

పరిశిష్ట హడావిడి

కూరెళ్ల రామనరసింగరావుగారు

త్వర మై వాయుపథానఁ బోవుచుఁ బ్రయత్నం బింతయున్ లేకయే
 పరిధాన్యంబునో, కాయనో, ఫలమునో, షర్ణంబునో గాంచి, స్వో
 దరమున్ నింది, ఫలంబొకండు నిజసంతానక్షుభన్ బాపఁ గొం
 చకుగున్ గాదె విహంగ మత్యధిక హర్షాయ త్త చిత్తంబుతో.
 ఘోరవనాంతరంబులను గ్రుమ్మరి దృష్టికి గోచరించు స
 ద్వారణ మస్తకస్థ పిశితంబు నఖింబులఁ జీల్చి దాని నా
 హారముగాఁ గొనుంగద మృగాళివిభండు తుఘాగ్నికీల, తన్
 గారియఁబెట్టుచున్న, లఘుకార్య మొనర్చునె సజ్జనుం డిలన్.
 అతిసూక్ష్మంబగు చీమ దాఁ గనెడి యాహారంబు స్వల్పంబుఁదా
 నతిశీఘ్రంబుగ సంగ్రహించిచనుఁగా నావాసముం జేరఁగా
 నతిసంతోషయుతాంతరంగమున, ముఖ్యంబౌ గుణం బెన్నఁ డీ
 క్షితిప్రైగాని యముఖ్యముల్ తలఁప సృష్టి సూక్ష్మమున్ స్థూలమున్.

చారుసుగంధ సంభరిత నల్లలిత ప్రసవప్రభూత వి
 స్తారమరందధారలను పట్టదరాజము గ్రోలు, నైన నా
 నేరుపు ధాతయుండెలియనేరఁడు, తత్సమరూపసంపదల్
 మారపు సుంతయేనియును, మాన్యుల సంగ్రహణంబు లిట్టివే?

* * * *

ఆలోచించును రాత్రియుంబవలు నేండ్లైనన్, విశేష ప్రయ
 త్నాళింజేయు, రచించుఁ దంత్రముల, న్యాయాన్యాయముల్విడుఁ దా
 నేలగైన ధనంబుఁ గూర్పఁగ జనుం, డేహ మహాచంచలం
 బౌ లక్ష్మీకృప కిన్ని పాట్లు, ఖగజన్మం బెత్తినన్ జెల్లదే?

సకల స్థావర జంగమంబుల ధరాచక్రంబునకా మానవుం
 ఊకఁడే యర్థసమార్జనార్థమయి యాయుధాయ మర్పించు, వి
 ద్యకు విత్తంబ మహాశయంబగు, స్వసౌఖ్యంబా ఫలం బక్కటా
 సకలప్రాణిసమూహముకా దనవలెకా సౌఖ్యంబు వాంఛింపదే!

తనవంశీయులకెల్లను - జనుఁడేలా, ధనముఁగూర్చు శ్రమలంబడునో?
 గణియిం చెడివాఁ ఊక్కఁడు - గుణియించు మరొక్కఁడంచు త్రోగిని వినుచుకా.

* * * *

చాలు విహంగపాళి కనిశంబు వసింపఁగ శాఖశాఖలే
 చాలుఁ బిపీలికంబులకు త్మోతలమందునఁ జిన్న రంధ్రమే
 చాలు మదద్విరేఫములు సంతతముకా వసియింప సూనమే
 చాలు యథేచ్ఛమై మెలఁగ సత్త్వచయంబునకుకా బిలంబులే.

చతురంభోనిధిమేఖిలావలయితత్మోపాలనంబైన నీ
 తీతిపైజాలదు మర్త్యత్వస్థ నుడువకా, జీవించునే తాను శా
 శ్వతుఁడై, తత్పదవిం గనుంగొనుచు, నాశాబద్ధుఁడై మానవుం
 డతిహీన్యంబగు వర్తనంబునకుఁ బాలెనకా ఫలం బున్నదే?

వనసత్వంబగు సింహమే కరిఘటావ్రాతంబుపైఁగాని లం
 ఘనముజేయదు తామరొండుపయి; విజ్ఞానప్రభానాన్వితం
 డు నరుం డక్కట! యిద్దియోగ్యమనుచుకా, న్యూనంబిదాచుకా మదికా
 గనఁడేనాడు స్వకార్యనిర్వహణమార్గాన్వేషణానక్తిమై.

ధరణిఁ బిపీలికంబునయితంబు స్వజాతికి భుక్తిఁ గూర్పఁగాఁ
 ద్వరఁబడు, మానవుండా పెరవారు గణించు ననూనవైభవో
 త్కరములఁ దాగ్రహింపఁగను దత్తరమందును గాని, గవ్వయుం
 బరుల కొసంగనొల్లఁడు, తుమాస్థలిలోభము వేరె యున్నదే!

అరయఁడు మానవుండు హృదయాన స్వవాంఛిత జాలసిద్ధికై
 పరుల సుఖంబు దుఃఖమును, భావననెయు స్వలాభమే నిరం
 తరము, మరందధారలను దాగ్రహియిం చెడివేశనైన బం
 భరము లతాంతపంక్తికి సుమంతయు క్లేశముఁ గూర్చునే ధరకా!

* * * *

ధనసంపాదన కార్యమందు వలదే ధర్మం బధర్మంబునా,
 తనకై చేసెనె ధాత సృష్టిని, దురంతాశామహాపాశబం

ధనమందుం బడి లోభ భూతమునకున్ దాసానుదాసుండునై
మనుజుం డక్కట, నీతిబాహ్యుడయినన్ మాన్యంబె ధాత్రిస్థలిన్!

ఆశాపాశము భిన్నభిన్నములుగా నాలోభభూతంబుఁ దా
నాశంబౌనటుఁ జేసి సర్వభవనానందంబు సంధింపఁజే,
యాశాముద్రితధాత్రి, మానవుఁడు దా యత్నించినన్, సృష్టిలోఁ
దా శశ్వద్గతిఁ జేయఁజాలని మహత్కార్యవ్రజం బున్నదే!

పరతత్త్వామలరూపమే నిఖిలజీవవ్రాతమంచున్ మదిన్
బరికింపన్ 'స్వ' 'పర' ప్రసక్తి బహుపాపంబంచు జీవావళీ
పరమోత్కృష్టసుఖంబె జన్మకు శుభప్రారంభమంచు నిరం
తర మేనాఁడు తలంచి మానవుఁడు తద్భంగిన్ బ్రవర్తించునో!

అంతరాత్మ

శ్రీ డోటుకూరు సత్యనారాయణరావు బహద్దర్ గారు

ఏమొ యేదేశమున నుండి యిటులసాగి
వచ్చుచున్నవో, ఎన్న డభ్యాసమైన
లేనిగతి నడచినట్టు లీ లేతపాద
ములగురుతు లివ్వె ఆయాసమున పథశ్ర
మాపహారమ్మునకు నట నాగెబోలు
పాదయుగళమ్ము నొక్కచో నూది నిలిపె.
పాప మట కూరుచుండె, జపాసుమములు
రాలియుండును కేశభారమ్మునుండి
పోవునప్పు డా చీపురుముండ్లపొదల—
నపుడె తడియార్చుకో విష్వచట్టి కురుల
అగరువాసన ఆక్రేవలందు దోచు.

* * * *

ఆక్రమాగత పాదచిహ్నములుపోయి

ఒకయడుగుమాత్రమే పూనియుండె నచట
ఆనిలచియున్న మోడు శౌఖాంతరముల
ప్రేలుచున్నది వాడినవిరులదండ
ఎవరికొర కిట్లు సాధ్యి కృశించినావో!

చిత్తమున బయలునె యుపాసించి తుదకు
అంతరించెనుకావలె, నకట! ఎంత
నరళభావము, ఎంత ప్రశాంతముక్తి!—
ఆ వినిర్మలతరహృదయాంతరమున
ఏ యమూల్య తత్త్వములు లయించినవియో?

అరసికోలేని జన్మజన్మాంతరాంత
బహువిధానుభవఫల ప్రభావకలన
ఏమొ చింతింతు వామూర్తి యెవ్వరనెదు,
అది యెవరు గాదు నీయంతరాత్మ సుకవి!

రా లు బు వ్వ లు

‘ వి ధు రు డు ’

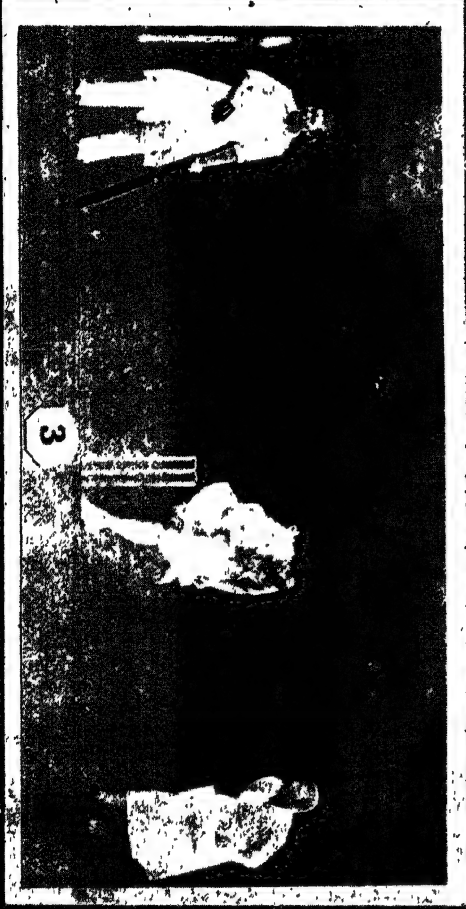
ఈ తెలి పారిజాత మపుడే నిలువెల్ల సుమించి గౌతమీ
శీతమరు త్తరంగపరిషి క్తనిశాంతరసీమ వాసనా
యాతన మమ్ముఁబోటి కృపణాత్ములఁ గర్కశశిక్షఁ డీర్చు జ్యో
త్స్నాతిమనోజ్ఞతల్పముల హాయిగ నాసఖి పవ్వళించునో ?
ఇది మొద లేమొ నే ననుభవింప విధించిన తీవ్రశిక్ష కీ
హృదయపుటంపు మూతల బిగించిన నాయతిలోకభావనా
స్వదమధుమూర్తియే యగు ప్రసన్నతనంది హిమాలయోద్భిరః
పదముల కెక్కిపోయినను బైకిని గ్రిందికిఁ ద్రిమ్మరించెడున్.
తొలకరిసోయగాలఁ దులతూఁగు వినీలవిహాయసాల భా
సిలు నవమేఘపు న్నధురసీమల నొక్కట మోహరించిత
ఘ్నలగమిఁ జిమ్మి యోచపలకోమలి, తల్కన మాయ మైతిగా
కలరుచిరేంద్రచాపఁరకల్పితడోలిక నూఁగ రానటే !
ఏయనుభూత పూర్వజని నింకులు వారిన దివ్యభోధలో
‘ కో ’ యని కూతవెట్టుకొని గుండెలు చీలిచి పైకిదూఁక బా
లా, యరుణారుణంపు మృదుళాంగుళులన్ దులకించి వీణలో
తీయనిపాటలన్ వెలికిదీయకుమమ్మ, భరింపలే నికన్. — ‘ సెలయేఱు ’

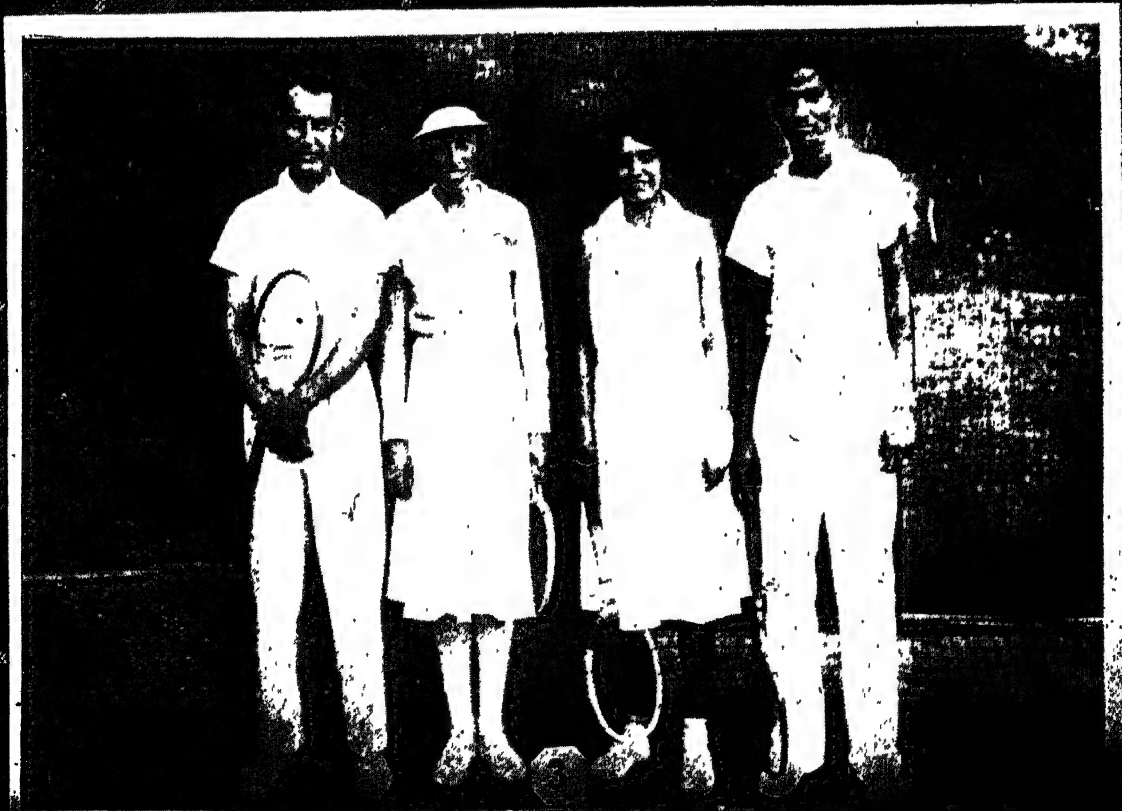
ప్రే మ త ర్క ము

చావే మేలని యంటావే
దేవత లేటికి చావరురా ?
బతుకే చేదని యంటావే,
బతికే రేలను దేవతలు ?
ప్రేమ వొట్టిదే యంటావే,
ప్రేమింతు రేల దేవతలు ?
ప్రేమే సర్వ మ్మంటావే,
ప్రేమించ కేమి నేతుమురా ?

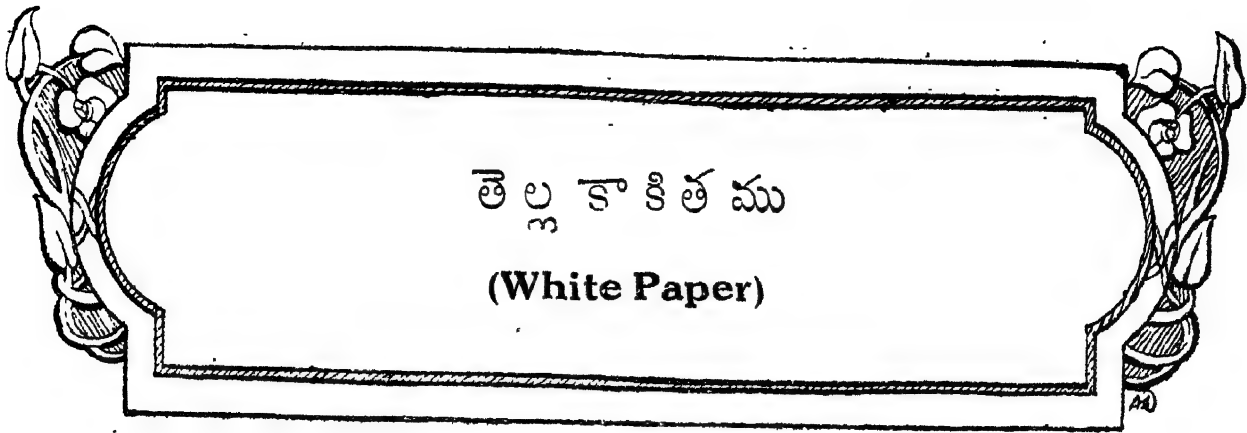
(కాఫోగీతానికి తెలుగు)

—బసవరాజు అప్పారావు

1. నేటి విలుకత్తె; 2. సి. కృష్ణదాసుగారి గడగెతు; 3. వంద్రాసుక్లబ్ మిక్సెడ్ డబుల్స్ లో జయము సుగాంచిన ఆటకాండ్రు.

వీ రి క

1931 సం. డిసెంబరు శ్వేతపత్రము

ఇండియన్ రాండు టేబిలు మహాసభకు ప్రకటించిన విధముగను 8972-వ ఆజ్ఞాపత్రమునందు తెలిపియుండినవిధముగను భారతరాజ్యాంగ సంస్కరణముల విషయమై ఆంగ్లేయప్రభుత్వమువారి వలంబింపదలచిన యేర్పాటులను హర్షించుచు 1931 డిసెంబరులో పార్లమెంటు రెండు సభలను తీర్మానించి యుండెను ప్రభుత్వమువారి తేర్పరపదలచిన స్వపరిపాలనము పూర్తియగుటలోపల తాత్కాలికముగ కొన్ని మినహాయింపులలోబడి ప్రస్తుతమున్న భారతప్రభుత్వపద్ధతిని సంస్థానములతోను రాష్ట్రములతోను కూడిన పరిపాలనబాధ్యత గల సంయుక్తప్రభుత్వముగ మార్పుటకుద్దేశించి దాని కవసరమైన మరి కొన్ని సంప్రదింపులు విచారణలు జరిపించుట విపులముగ తెలుపదలచినప్పుడారాజనీతి లక్షణ మని చెప్పవచ్చును. ఆ పరిమితులను మామూలుగ రక్షణలని వ్యవహరించుచున్నారు. భారతవర్షము యొక్కయు ఆంగ్ల దేశముయొక్కయు లాభములనుపాటించి వాని నేర్పరచితిమి.

తరువాత మరి కొంత విచారణయు, సంప్రదింపులును రాండు టేబిలు సభయందు నూడవ సమావేశముకూడ జరిగినందున భారత ప్రభుత్వనిర్మాణము విషయమై యెక్కువ నిర్ధారణగను పూర్తి వివరముతోను ప్రభుత్వమువారు తాము గావింపదలచిన యేర్పాటులు తెలుపగలసితిలో నుండిరి. గత జూను 27-వ తేదీని కానున్న సభలో భారత కార్యదర్శి ప్రకటించిన విధమున పార్లమెంటు రెండు సభలలో నుండి జాయింట్లు సెలెక్టుమిషన్ నిర్ణయించి భారత ప్రతినిధులతో సంప్రదించి తమ యభిప్రాయము జెల్లడింప వలయునని కోరుట వారి యుద్దేశము. ఈ రిపోర్టు తయారైన వెనుక ప్రభుత్వమువారు తమ తుది నిర్ణయములతో నొక బిల్లును ప్రతిపాదించుట ప్రభుత్వమువారి విధానము.

ప్రస్తుత పత్రపు స్వరూపము, ఉద్దేశము

మొట్టమొదటనే ఒక సంగతి స్పష్టపరుపవలెను. చిన్న పేరాలలోను లేదా క్లాజులలోను ఆ యేర్పాటులను స్పష్టముగ నుదాహరించుచున్నను, ఇప్పుడు ఉపయోగించిన భాషయే సాధారణముగ చట్టమునందుకూడ వాడుదురని తలపహాడదు. ప్రస్తుతపు ఏర్పాటులు అన్ని విషయములందును పూర్తిగ నున్నవనిగాని, ఈ శ్వేతపత్రములో లేని యంశములు బిల్లులో నుండవనిగాని యెంచహాడదు. అయినప్పటికి నీపీఠికలో తెలిపిన ప్రకారము ప్రస్తుతపు నూచనలను గ్రహించినప్పుడు ప్రభుత్వమువారి వలంబించిన ముఖ్యనూత్రము స్పష్టపడును.

ఈ పత్రపు ఉద్దేశము విషయమై మరియొక సంగతికూడ విశేష దీక్షింపవలయును. పార్లమెంటులో ముందు దీనిని గురించి చర్చ జరుగకముందు ప్రభుత్వమువారు తెలిపిన నూచనలను సమర్థించుచు నిక్కడ తెలియజెప్పుటగత్యముకాదు. ఆ నూచనల స్వభావము వానివలన కలగబోయే మార్పులు తెలుపుట తప్ప అంతకంటె ఏమియు దీనిలో తలపెట్టలేదు.

ఇండియన్ ఫెడరేషను, దానినిర్మాణాంతర్గతమైన విధానము

సంస్థానములతోను, రాష్ట్రములతోను కూడిన ఫెడరేషను ఏర్పరచుటకును, ఆనిర్మాణమున కంగభూతమైన యేర్పాటులు గావించుటకును ప్రస్తుతమున్న భారత ప్రభుత్వ విధానమును పూర్తిగ మార్చవలసియుండును. 18-వ శతాబ్దమునుండియును భారత ప్రభుత్వమునకు సంబంధించిన చట్టములు దీనితో రద్దగుననియు పార్లమెంటువారు చర్చించి నిర్ణయించుచట్టము దానికి బదులుగ నమలులోనికి వచ్చుననియు యెంచుచుంటిమి. ఆచట్టమునే దీనిలో భారత ప్రభుత్వచట్టమని వ్యవహరించితిమి. శాస్త్రరీత్యాను రాజ్యాంగ సంబంధములలోను జరుపవలసిన మార్పులలో ఏర్పడు సమస్యలను సంగ్రహముగ నిట్లు పేర్కొనవచ్చును.

ఇతరత్రగల ఫెడరేషను ఏర్పాటులందు స్వతంత్రాధికారము కలిగిన కొన్ని రాజ్యాంగాంతర్భాగములు తమలో దాము సంప్రదించుకొని తమకున్న యధికారములను స్వతంత్రముగ వ్యవహరించు కొనుచు తమకున్న యధికారములలో కొంత ఫెడరేషనుకు ఒప్పు గించుటకును తమ అందరిపక్షమున నది వ్యవహరించుట కంగీకరించుట వలనను ఫెడరేషనులు నిర్ధారణముగుచుండెను. కాని భారతవర్షమునం దిట్టి పద్ధతి కానరాదు. బ్రిటిషుఇండియా అంతయు నొకభాగమై భారతకార్యదర్శిపాలనాధికారముక్రింద నున్నది. భారతకార్యదర్శికి సలహా చెప్పటకు చట్టసమ్మతమైన యొక సంఘము కలదు. భారత ప్రభుత్వమునకు, దేశాదాయమునకును సంబంధించిన కార్యములపై వారి కధికారము కలదు. రాష్ట్రములకు సంబంధించిన అధికారములను వీరి యనుమతి ననుసరించి వారి కొప్పగించిరి. వారి యధికారమునకు లోబడి రాష్ట్రములు వ్యవహరించుచుండును. అందుచే భారతకార్యదర్శి కలిగింపని స్వతంత్రాధికారము లేవియు రాష్ట్రములకు లేవు.

సంస్థానములు

సంస్థానములు శ్రీచక్రవర్తిగారికి లోబడియున్నను వారి పరిపాలనములో లేవు. గవర్నరుజనరలుద్వారా వారి వ్యవహారములు నిర్ణీతమగు చుండును. పార్లమెంటువారికి సంస్థానములమీద ప్రత్యక్షాధికారము లేదు. పార్లమెంటువారు సంస్థానములకు చట్టము లేర్పరుచుటకు వీలులేదు. అందుచే సంస్థానములనుండి ఫెడరేషనుకు సంక్రమింపవలసిన యధికారములన్నియుమై సంస్థానాధీశులతో సంప్రదించి నిర్ణయింపవలయును. రాష్ట్రములనుండి సంక్రమింపజేయదలచినంత యధికారమును వారు ప్రసాదించుట కంగీకరించి యుండలేదు. అందుచే ఫెడరేషనులో చేరు రాష్ట్రములమీదను, సంస్థానముల మీదను ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారును, శాసనసభవారును చలాయించదగిన యధికారమునందు తారతమ్య ముదయించుచున్నది.

అందుచే దీనికొరకు తమ సంస్థానాధీశు లేర్పరచిన ప్రతినిధులతోను, బ్రిటిషు భారతవర్ష మెన్నుకొనిన ప్రతినిధులతోను కలిపి ఫెడరలు శాసనసభను ముందు తెలుపబోవు పినహాయింపులకు లోబడి శాసనసభకు బాధ్యత వహించు మంత్రివర్గము తోడ్పాటుతోను, సలహాతోను చక్రవర్తి ప్రతినిధిగ గవర్నరుజనరలుతో కూడిన కార్యనిర్వాహకవర్గమును నిర్మించి బ్రిటిషు ఇండియాకు సంబంధించిన వ్యవహారములను ఫెడరేషనులో చేరు సంస్థానము లంగీకరించు వ్యవహారములను నిర్వహించుచుండవలయును. ప్రభుత్వ చట్టమునందు నిర్వచించిన విధానమునకు సరిగ నుండని మరతులమీద ఫెడరేషనులో చేరదలచిన సంస్థానములను చేర్చుకొనకుండుటకు సార్వభౌమునకు స్వాతంత్ర్యముండును.

ప్రస్తుతమున్న భారత ప్రభుత్వచట్టము రద్దుఅగుటతోనే బ్రిటిషు ఇండియాపాలనమునకు సంబంధించిన యధికారము లన్నియు సార్వభౌమునికి సంక్రమించును. ప్రస్తుతవిధానము మారులోపల సార్వభౌమునిపక్షమున నా యధికారములను గవర్నరుజనరలు, గవర్నరులు, భారత ప్రభుత్వచట్టముక్రింద నియమితులై యున్నవారు చలాయించెదరు. సంస్థానాధీశు లంగీకరించిన యధికారములుగాక నిష్పాకు సార్వభౌమునకు లోబడి గవర్నరుజనరలుగారి యధికారమందున్న వ్యవహారములు, రాజప్రతినిధిగారి యధికారములోనుండి ఫెడరల్ రాజ్యాంగమునకు లోబడియుండవు.

ఫెడరేషనువారు గవర్నరుజనరలుపదవిని లెటర్సుపే టెంటుబట్టి నియమించెదరు. ప్రభుత్వనిర్మాణచట్టము ననుసరించి వారు నిర్వహింపవలసిన యధికారములు సార్వభౌముడు అప్పగింపదలచినదానికి సంబంధించని ఇతరాధికారములు ఆయధికారపత్రమునందు పేర్కొందురు. చక్రవర్తిగారి యనుమతి ననుసరించి గవర్నరుజనరలుగా రాపడవి స్వీకరించెదరు. సార్వభౌముడు అధికారనిర్వచన పత్రమునందు తెలుపునట్లు వారు తమ ధర్మమును నిర్వహించుచుండురు. ప్రతి రాజధాని గవర్నరుసందర్భములోను ఇచ్చే యేర్పాటులు జరుగును.

రాజప్రతినిధి ఇకముందు ప్రత్యేకోద్యోగము నిర్వహించుచుండును. లెటర్సు పే టెంటు ననుసరించి ఆపదవి కలుగజేయబడును. రాజప్రతినిధి యధికారము ననుసరించి గవర్నరుజనరలుకు ఫెడరేషనులో చేరని సంస్థానములపై నధికారముండును. దీనికిని ప్రభుత్వనిర్మాణచట్టమునకును సంబంధ ముండదు.

బ్రిటిష్ ఇండియాకు సంబంధించినంతవరకును సంయుక్త ప్రభుత్వ విధానమును ఫెడరలు విధానముగ మార్చుటకు మొదటిమెట్టు ఫెడరల్ ప్రభుత్వాధికారములను రాష్ట్ర ప్రభుత్వాధికారములను నిర్ధారణ చేయవలయును. రాష్ట్రములకు స్వతంత్రాధికార మొసగవలయును. పరిపాలనమునందు రెంటికి వేరువేరుగ నిర్ణీతాధికారముల నేర్పరచవలయును. రాజధానులందలి కార్యనిర్వాహకాధికారము సార్వభౌమునియందుంచి వారి ప్రతినిధులుగ గవర్నరులు అధికారము చలాయించవలెనని నిర్దేశించిరి. గవర్నరుగారికి మంత్రివర్గము సలహా చెప్పుచుండును. మంత్రులు శాసనసభకు లోబడియుండురు. ప్రజలెన్నుకొన్న ప్రతినిధులు దానిలో ప్రతినిధులుగ నుండురు. ఫెడరలు శాసనసభయు, రాష్ట్రశాసనసభయు నేయేకార్యముల నిర్వహించుట కధికార ముండునో నిర్ణయించెదరు. కొన్ని కార్యములు రెండును కలిపి నిర్వహించు నధికార ముండును. ఉభయులు చేయు శాసనములందు ద్వైధీభావము లేకుండ నిబంధన లుండును.

ఫెడరేషను నిర్మాణము

ప్రారంభకాలము: దాని వరతులు

ప్రభుత్వ నిర్మాణచట్టమును నిర్మించుటతోడనే ఫెడరేషను నిర్మాణము సిద్ధింపదు. ప్రభుత్వచట్టము నిర్మితమైన గాని బ్రిటిషు ఇండియాలో దీని సందర్భములో జరుగవలసిన పని పూర్తి కాదు. శాసనసభలకు వోటరుల జాబితాలు తయారు కావలసియుండును. ఎన్నికస్థానములు నిర్ణయము కావలయును. ఇదిగాక సంస్థానములతో సంప్రదించి నిర్ణయింపవలసిన యవసరముండును. వారు ఫెడరేషనులో చేరు వరతులను ఏర్పరచవలయును. ప్రభుత్వ చట్టము నిర్మితమైన గాని ఇది సాధ్యముకాదు. ఫెడరేషను స్వరూపము, దాని యధికారములు అప్పటికికాని వారికి తెలియదు. సంస్థానముల ప్రజలలో సగము ప్రజలకు చెందిన సంస్థానాధీశులును, సగమునకు తక్కువకాని సంస్థానములు చేరుట కంగీకరించిన గాని ఫెడరేషను నిర్మాణ మగుటకు వీలులేదని ప్రభుత్వమువారు నియమ మేర్పరచిరి.

రాజప్రకటనము జరిపి ఫెడరేషనును ఉపక్రమింపవలయు నని ప్రభుత్వమువారి యుద్దేశము. దానిని ప్రారంభించుటకు పార్లమెంటు సభలు రెండును సార్వభౌమని కోరినగాని రాజప్రకటన వెలువడదు.

దీని కుండపోలిన ఆరిక పు టేర్పాటులవిషయమై రిజి-వేషెర లో కలదు.

రాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యము ముందు

ఫెడరేషను సిద్ధిచేవరకు ఆగకుండ రాష్ట్రీస్వాతంత్ర్యము ముందు ప్రసాదింపబడును. భారతప్రభుత్వపు మార్పులకంటె రాష్ట్రీ ప్రభుత్వపు మార్పులను ముందు చేయవలసి యుండును. ఫెడరేషను నిర్మాణమును చట్టమునందు తలపెట్టిన యుద్దేశము నెరవేరుటకు రాష్ట్రీ స్వాతంత్ర్యప్రదానము మొదటి మెట్టుగ నుండును. ఒకవేళ ఫెడరేషను ఏర్పాటుకు తమ స్వాధీనములో లేని కారణములవలన అభ్యంతరము కలిగే యెడల నప్పుడు ప్రభుత్వమువారు భారతీయులతో సంప్రదింతురు.

అందుచే నెంత కొద్దీ కాలము ముందుగ నైనను ఫెడరేషను కంటె ముందు రాష్ట్రీ స్వాతంత్ర్య మేర్పడుటకు చట్టమునందు ఏర్పాటుండవలయును. 202-వ పేజీలో దీని సందర్భములో చేయదలచిన తాత్కాలికపు టేర్పాటును గురించి యున్నది.

ఫెడరలు కార్యనిర్వాహక వర్గము

ఫెడరేషను కార్యనిర్వాహకాధికారము చక్రవర్తియందుండును. దానిని వారి ప్రతినిధి యగు గవర్నరుజనరలు నిర్వహించును. వారికి మంత్రివర్గపు తోడ్పాటుండును. సంస్థానప్రతినిధులు రాష్ట్రీ

ముల ప్రతినిధులతో కూడిన శాసనసభకు బాధ్యులై యుందురు. ప్రభుత్వచట్టము ననుసరించి గవర్నరు కొనసగిన ప్రత్యేకాధికారములలో గాక రాష్ట్రీవ్యవహారములలో గవర్నరులు తమ మంత్రుల సలహాల ననుసరించి వ్యవహరించుచుండవలయును. ఫెడరలు ప్రభుత్వమునందు బాధ్యత ఇటులుండదు. అక్కడ దేశరక్షణ, విదేశ వ్యవహారములు, క్రైస్తవ మత వ్యవహారములు గవర్నరు జనరలుగారి సొంత యధికారముక్రింద నుండును. అంగ్ల ప్రభుత్వమువారు పార్లమెంటువారు నిర్ణయించువిధమున వీరు ఆవ్యవహారములను నిర్వహింతురు. దేశరక్షణనే విషయమై యిప్పుడుండిన ఏర్పాటులే యుండును. చట్టము ననుసరించియు నిర్వహింపవలసిన కొన్ని ప్రత్యేక వ్యవహారములలో వారు తమవిచక్షణను వినియోగింపవలసిన వ్యవహారములలోను గవర్నరుజనరలుగారు తమ మంత్రివర్గముతో యోచింపకుండ స్వతంత్రముగ వ్యవహరింపవచ్చును. తక్కిన వ్యవహారములలో మంత్రులసలహా ప్రకారము వారు పరిపాలనము జరుపుదురు. చట్టము ప్రకారము తమకు సంక్రమించు ప్రత్యేకాధికారముల యుద్దేశమునకు భంగము కలుగునని వారికి తోచినయెడల వారు మంత్రులిచ్చిన సలహాను పాటించకుండ వారికి యుక్తమని తోచిన విధముగ వారు కార్యనిర్ణయము చేయవచ్చును.

ప్రభుత్వశాఖల విషయమై గవర్నరుజనరలుగారు ముగ్గురు కార్యనిర్వాహకులను నియమించుకొన వచ్చును. వారి యుద్ద్యోగములు జీతములన్నియు సార్వభౌమని ప్రభుత్వమువారి యనుమతినిబట్టి యుండును. వీరి నియామకములో గవర్నరుజనరలుగారి కెట్టి యాటంకము నుండదు. ఆయుద్ద్యోగమునకు తగినవారిని నియమింపవలయును. ఇంతకంటె వేరు నియమముండదు. ఆ కార్యనిర్వాహక సభ్యులు, రెండుశాసనసభలందు ఆధికారరీత్యా సభ్యులై యుందురు. వారికివోటుచేయు నధికారముండదు. కావున వారిని క్రింది పేరాలలో నుదాహరించిన సంఖ్యలో చేర్చలేదు.

ఫెడరలు శాసనసభ

ఫెడరలు ప్రభుత్వమునందు రెండు శాసనసభలుండును. వీనికి రెంటికి సరిసమానాధికారము లుండును. కాని దీనిలో రెంటికిని కొంత భేదముండును. ఆదాయవ్యయ వ్యవహారములకు సంబంధించిన బిల్లులను, ప్రభుత్వవ్యయము మంజూరు కోరు బిల్లులను మొదటిసభలో ప్రవేశపెట్టుదురు. మొదటిసభకంటె ప్రభుత్వవ్యయమును మంజూరు కోరుబిల్లుల విషయమై రెండవసభవారి యధికారములు తగ్గియుండును. (నూచవలలో 48-వ పేజీను చూడును.) సరిసమానాధికారము లుండి నప్పుడు రెంటికిని బేటిరాకుండ చేయుటకు ఏర్పాటు లుండవలయును. ఆ యేర్పాటులు 41-వ పేజీలో కనిపించును.

ఫెడరల్ ప్రభుత్వమునందలి మొదటి సభ, లేక ఆసంబ్ధి సభలో 375 మంది సభ్యులుందురు. వారిలో సంస్థాన ప్రతినిధులు 125 మంది యుందురు. సంస్థానాధీశులు వారిని నియమింతురు. తక్కిన వారు బ్రిటిషుఇండియా ప్రతినిధులై యుందురు. రాష్ట్రములవారీని వారు నియమింతు లుందురు. ప్రతిరాష్ట్రములోని సంఘములు మున్నగు వారి ప్రతినిధు లుందురు. ఆసంఖ్య 11-వ అనుబంధములో కలదు. బ్రిటిషుఇండియా సభ్యులను సరాసరిగ నెన్నుకొందురు.

రెండవసభ, లేక స్టేటుకౌన్సిలులో 260 మందికి మించని సభ్యు లుందురు. వారిలో 100 మందిని సంస్థాన ప్రతినిధులు ఏర్పరచు కొందురు. బ్రిటిషుఇండియా సభ్యులలో 150 మందియందు చాల మందిని సింగిలువోటువలన ప్రతి రాష్ట్ర శాసనసభ ప్రతినిధులు ఎన్నుకొందురు. మైనారిటీలైన యూరోపియనులు, ఆంగ్లో ఇండియ నులు, ఇండియను క్రిస్టియనుల ప్రతినిధులు విషయమై ఆపద్ధతి కొంచెము భిన్నముగ నుండును. వీరి ప్రతినిధులు రాష్ట్రసభలందు తగినంతమంది యుండరుగాన వీరి విషయమై ప్రతిరాష్ట్రమునందును చేయదలచిన యేర్పాటులు వీరికి నిర్ణయించిన స్థానములసంఖ్యయు 1-వ అనుబంధములో కలదు. ఈమాడుసంఘములకు తప్ప తక్కిన వారికి కులములవారీని స్థానము లిచ్చుపద్ధతిని మాన్పించిరి. కాని మహా మృదీయుల విషయమై వారికి బ్రిటిషుఇండియాస్థానములలో మాడవ వంతు స్థానములు రెండవ సభలో దొరకునట్లు చేయుట ప్రభుత్వము వారి యుద్దేశమై యున్నది. ఇట్లు వారివారివి దామాషాయిని స్థాన ములు రానియెడల ఆ యుద్దేశము నెరవేరుటకు తగినట్లు ఏర్పాటు లలో మార్పులు చేయుదురు.

అధికారులుకానివారిని, అనుభవజ్ఞు లైనవారిని పదిమందికి మించకుండ గవర్నరుజనరలుగారు నియమింతురు.

రెండు శాసనసభలకు సంస్థానప్రతినిధుల స్థానముల విషయమై ప్రస్తుతిము సంస్థానాధీశులతో సంప్రదింపబడుచున్నది. కావున దీని విషయమై ఇప్పుడు ప్రభుత్వమువారి రేమియు తెలుపజాలకున్నారు. ఆసంస్థానముల గౌరవము, ప్రాబల్యము మున్నగు విషయములను జూచి ఆసంఖ్యను నిర్ణయింపవలసి యుండును. మొదటి సభకు ప్రజా సంఖ్యను బట్టి నిర్ణయ ముండవలయును.

రెండవసభకు ఎన్నిక హక్కు

రెండవ సభలోని బ్రిటిషుఇండియాస్థానములకు రాష్ట్ర శాసన సభలు పరోక్షముగ సభ్యుల నెన్నుకొనును గనుక ఎన్నిక అర్హతలు విధింపవలసిన యవసర ముండదు. సాధారణముగ నిది యుండనక్కర లేనప్పటికి కొందరి విషయములో కొంత ఆస్తికి సంబంధించి నట్టియు, నితరమైనట్టియు అర్హతలు అవసర ముండును.

మొదటి సభకు ఎన్నిక హక్కు

ఇప్పుడు రాష్ట్రీయ శాసనసభలకున్న ఎన్నికహక్కువంటిదే ఫెడరల్ ప్రభుత్వమునందలి మొదటి సభకు నుండును. బీహారు ఒరిస్సా రాష్ట్రములలో అర్హతలు మారును. కాని దానిస్వభావము, అర్హత గల వారి సంఖ్య, చాచివగకు ఇప్పటివలెనే యుండును. మన్యపరగణా లలో ఎన్నికఅర్హతగలవారి సంఖ్య చాల తక్కువగనున్నది. అందుచే నా స్థానిక ప్రభుత్వమువారు దానికి బదులు ఎక్కువమంది అర్హతగలవారుండునట్లు ఒక యేర్పాటును తలపెట్టిరి. ఆస్తిఅర్హత బట్టియే ప్రస్తుత మన్నిరాష్ట్రములలోను ఎన్నికయర్హత గలదు. పైన తెలిపిన మార్పు లతో దానిననుసరించుటలో మొదటి శాసనమునకు దానికితోడు స్త్రీ పురుషుల కిద్దరకు సరిసమానముగనుండు విద్యావిషయకమైన అర్హతను విధింపదలచిరి. అవసరమైనప్పుడు కొన్ని నిర్ణీతజాతులవారికి (నిన్ను జాతులు) వారిజనసంఖ్యలో రెండవవంతు ప్రజలకు హక్కుకలుగు నట్లు (బీహారుఒరిస్సాలను మినహాయించి) మరియొక పద్ధతి నవలంబిం తురు. బీహారుఒరిస్సాలలో ఎన్నికదారుల సంఖ్య ఇతర చోట్లకంటె తక్కువగనున్నది. పశ్చిమపరగణారాష్ట్రములో నితరజాతులవార లంతగ లేరు. ఇప్పటికంటె స్త్రీలలో ఓటర్లసంఖ్య పెరిగి నను పురుషుల సంఖ్యలో వారి మొత్తము ఇప్పటివలెనే యుండును. ఎసంబ్ధిలోస్త్రీలు సభ్యురాండ్రగుటకు స్థానములు ప్రకృతికింపబడును. ఫెడరల్ ఎసంబ్ధికి చాలమంది స్త్రీలు ఓటర్లయి యుండుట ముఖ్యముని ప్రభుత్వమువారు భావించుచున్నను చాలమార మాలో చించి వారిసంఖ్యను వృద్ధిచేయుటచే తిత్సందర్భములో ఏర్పాటులు జరుపుట కుండు చిక్కులను బట్టియు, ఒక విద్యావిషయకమైన యర్హ తను నిర్ణయించినప్పుడే స్త్రీ లెక్కువమంది యర్హత పొందుటకు వీలు కలుగును గాని, అట్లు భిన్నమైన యర్హతను పాటించువాడదను ఆక్షేపణను బట్టియు, దానిని విరిమింప వలసి వచ్చెను. వర్తకసంఘ ములు, కార్మిక సంఘములు మున్నగువానికి స్థానములు లభించుటకు ఎన్నికవర్గము లుండును.

IV-వ అనుబంధములో ఎన్నిక అర్హతల వివరము లున్నవి; వోటరుల జాబితా తయారగువరకు సామాన్యముగ నా యర్హతలను తెలుపుటకు వీలుకాదు. దానిని తయారుచేయుటకు మొదలుపెట్టి నప్పుడు వివరములలో చేయవలసిన మార్పులు కనిపించును. ఫెడరల్ శాసనసభకు మొత్తపు జనసంఖ్యలో నూటికి 2, 3 వంతుల మధ్య ఎన్నికదారులుండనట్లు చేయుట కుద్దేశింపబడినది. మొత్తము మీద ఎన్నికదారుల సంఖ్య 70, 80 లక్షలమంది మధ్య నుండవచ్చును.

మంత్రులకు గవర్నరుజనరలునకు సంబంధము

ప్రభుత్వశాఖలను గవర్నరుజనరలుగారు సాంతబాధ్యతమీద నిర్వహింపవలసి యున్నను, ప్రత్యక్షముగ చూచినప్పుడు తక్కిన

ప్రభుత్వకార్యములకు సంబంధము లేకుండ వ్యవహరించుట సాధ్యమై యున్నను అట్టిది భాగ్యముగ నుండదు. కావున మంత్రులకును, తన కార్యనిర్వాహకులకును సంబంధమును మైత్రి యు బలపడునట్లు చేయుట ప్రాజ్ఞుడగు గవర్నరుజనరలునకు విధానముకల్పించును. వారిలో నొకరిమాట యొకరికి అత్యంత పోవునట్లుగాక అందరు కలిసి సంప్రదించి ఏకముఖముగ పనిని నిర్వహించునట్లు చేయవలయును. ఈసిద్ధి చేకూరుటకు కావలసిన నియమములను అధికార నిర్వచన పత్రమునందు వెల్లడింపగలరు. అందులో దీనికి కావలసిన మార్గమును సూచించుదురు. అందు నొకరితో నొకరు సంప్రదించి పనిచేయవలె నని యుండును. పైనికవ్యయమును నిర్ణయించుటలో మంత్రులయభిప్రాయములను వారు కనుగొని వానిని యోచించి మరియు నిర్ధారణ చేయవలయును. దేశ రక్షణమునకు ఒక బిల్డిషువారి బాధ్యతకంటె భారత ప్రజల బాధ్యతయే యెక్కువగ నుండునని దానిలో సుదాహరించుదురు. వారిట్లు మంత్రులతో ప్రభుత్వశాఖల వ్యవహారములో సంప్రదించినను దాని విషయమై నిర్ణయించునప్పుడు బాధ్యత నంతను గవర్నరుజనరలుగారే వహింప వలయును.

గవర్నరుజనరలు ప్రత్యేక బాధ్యత

ప్రభుత్వశాఖలుగాక ఇతర వ్యవహారములలో మంత్రుల సలహాను పొందవలయు నని కూడ నుండుటచే గవర్నరుజనరలు ప్రత్యేక బాధ్యత విషయమై భిన్న సంవిధముండును. వారి ప్రత్యేకాధికారమునకు భంగము రానంతవరకును వారు మంత్రుల సలహాను పాటించవచ్చును. ఆ ప్రయోజనము నెరవేరనప్పుడు వారు తమ విచక్షణనుచూపి సొంత బాధ్యతను వహించి అది కొనసాగునట్లు చూడవలయును. ప్రభుత్వచట్టములో పేర్కొనిన ప్రత్యేక బాధ్యతను నిర్వహించునప్పు డిట్లు వారు చేయవలయును. అధికార నిర్వచన పత్రమునందు దానికి సంబంధించిన ఉత్తరవులుండును. వారు దాని ప్రకార మనుసరించుచుండవలయును. ఇందువలన ప్రభుత్వచట్టమునకుతోడు అధికారనిర్వచన పత్రమును ముఖ్యమైనదిగ నుండును. వీనిలో మార్పులు చేయుటకుగాని కొత్తవి చేర్చుటకుగాని పార్లమెంటులో పీలు కలిగింపబడరు.

వారి కుండవలసిన ప్రత్యేక బాధ్యతక్రిందివిషయములలో నుండును. దేశకాంతికి భంగమురాకుండ కాపాడవలయును. దేశపరపతికి భంగము కలుగనియ్యూహడదు. మైనారిటీల న్యాయమైన హక్కులను కాపాడవలయును. చట్టమునందు గల ఉద్దేశ్యాల హక్కులను లాభములను కాపాడవలయును. సంస్థానముల హక్కులు రక్షింపవలయును. వర్తకవిచక్షణ జరుగకుండ కట్టుదిట్టము చేయవలయును. ప్రభుత్వ శాఖల పరిపాలనమునకు భంగముకలుగకుండ చేయవలయును. ఈ సందర్భములో గవర్నరుజనరలుగారు ప్రత్యేక బాధ్యత వహించవలయునని ప్రభుత్వచట్టములో కలదు.

పైని సూచించిన విషయములందలి ప్రయోజనములు తెలియజెప్పుటకు ముందు గవర్నరుజనరలుకు ఇయ్యబడిన ప్రత్యేక బాధ్యతల విషయమై కొంత చెప్పవలయును. దీని విషయమై గవర్నరుజనరలు కలిగించుకొనవలసిన యవసరము లేనంతవరకు మంత్రులపర ముండున్న శాఖలపనుల నిర్వహణమునందు వారి బాధ్యత సంపూర్ణముగ నుండును. వారి శాఖలందు తమ యుత్తరువులవలన మైనారిటీల డ్రేముమునకు ఎట్టి భంగము కలుగకుండ చూచుట మంత్రులబాధ్యత గాని గవర్నరుజనరలుబాధ్యత కానేరదు. ఒకవేళ వారి డ్రేముమునకు ఒక యుత్తరువు భంగకరముగ నుండునని గవర్నరుజనరలుగారికి తోచునో వారు మంత్రుల సలహాను పాటించుటలేదని చెప్పవలయును. ప్రత్యేక బాధ్యతను వారికిచ్చినయద్దేశ మిదియే. ఇట్టి యధికారము వారికున్నది గదాయని నిరంతరము వారు మంత్రుల సలహాలను నిరాకరింపకూడదు. రాజ్యాంగమును కొనసాగింపబడినవారందరు కలిసి ఏకముఖముగా పనిచేసి కార్యనిర్వహణమునందు వికమత్యముతో పాలనసమస్యలను తిలకించుచు ఉభయులు పాలన సౌలభ్యమునకై సాహచర్యముతో కృషిచేయగలరు నమ్మకముతో ఇవి ఉద్దేశింపబడినవి. నిత్యకృత్యములందు గవర్నరుజనరలు ప్రత్యేకాధికారములు వినియోగింపవలసిన వ్యవహారములు కలిగినను వారొకరితో నొకరు సంప్రదించుకొని ఏకీభావము ఒడంబడిక పొందుట వలన వారు దానిని వినియోగింపవలసిన యవసరము లేకుండ పోవును.

పైని వివరించిన ఒకటి, మూడు, నాలుగు, అంశములు ప్రభుత్వమువారిదివర కవలంబించిన కార్యసీతినీ గురించి ప్రకటించుచువచ్చిన విషయములకు సంబంధించి యున్నవి. దేశరక్షణ విషయమై గవర్నరుజనరలుగారు సొంత బాధ్యత వహించి వ్యవహరింపవలసి యుండును. మరియొక శాఖలో మంత్రుల యవలంబించిన కార్యములు గవర్నరుగారు నెరవేర్చవలసిన కార్యవిధానమునకు భంగకరమై యుండినప్పుడు, అట్టిది రాకుండ చేయుటకై గవర్నరుజనరలుగారు తమ ప్రత్యేక బాధ్యతను వినియోగింప వలసినవచ్చును.

అయిదవ అంశమును యోచించినప్పుడు ఫెడరలు ప్రభుత్వ కార్యములందు సంస్థానమునకు సంబంధించినంతవరకు గవర్నరుజనరలుగారికి ప్రత్యేకాధికారము లిచ్చుతలంపు లేదు. సంస్థానములు ఫెడరేషనులో చేరునప్పుడు అవి యేర్పరుచుకొను మరతులపై వాని యధికారములను ఫెడరలు ప్రభుత్వమునకు సంక్రమింపజేయును. ఆ యధికారములను బట్టి ప్రభుత్వచట్టముప్రకారము వ్యవహారములు జరుగును. సార్వభౌమునకును సంస్థానములకును ప్రత్యక్షముగ నుండవలసిన సంబంధమునకును ఇది వర్తింపదు. చట్టములో సుదాహరింపబడిన విషయములకే ఇది వర్తించును. ఫెడరలుప్రభుత్వసంబంధముతో కాకుండ గవర్నరుజనరలు స్వతంత్రముగ రాజప్రతినిధి చూ

యింపవలసిన యధికారమునకు సంబంధించినదై యుండును. కాని సంస్థానములకు సంబంధింపక బ్రిటిషు ఇండియాకే సంబంధముగల కొన్ని యంశములు తన యధికారములను ఒప్పగింపని సంస్థానపు ప్రజలహక్కులకు భంగకరమైనవై యుండినప్పుడు గవర్నరుజనరలు గారు కలిగించుకొందురు. ఒక రాష్ట్రములో నుదయించు కొన్ని సందర్భములు దాని సమీపమునందలి సంస్థానమునకు భంగకరమైనవిగ పరిణమింపవచ్చును. అట్టిసితిలో సంస్థానములకును సార్వభౌమునకును జరిగిన ఒడంబడికలుబట్టి వారి హక్కులు కాపాడుటకు వాని విషయమై చర్య తీసికొనవలసిన యవసరము కలుగును.

29. కొందరి కనుకూలముగను, మరికొందరికి ప్రతికూలముగను నుండగలవని తనకు దోచెడి ప్రతిపాదనల విషయములో తగు చర్యను గైకొనుటకు గవర్నరుజనరలునకు శక్తి నొసంగుటకే (VI) యారవ యంశ ముద్దేశింపబడినది. శాసనములపూర్వకముగా వ్యత్యాసము కలుగు విషయములో, ప్రభుత్వమువారి యుద్దేశ్యముల వివరించెడి ప్రకరణములో 122, 24 పేరాలలో, వివరములతోగూడిన ప్రతిపాదనలను గాననగును. సమాఖ్యయందుగాని, రాష్ట్రములయందుగాని పైప్రతిపాదనలకు విరుద్ధముగ నుండగలశాసనములు చెల్ల నేరవు. న్యాయస్థానములం దట్టిశాసనములు చెల్ల నేరవని యభియోగముల గొని తెచ్చుటకు వీలుండును. పరిపాలనవిషయములో వ్యత్యాసములను కలిగింపగలవని తోచెను. మంత్రుల సలహాలను త్రోసిపుచ్చి, తద్వ్యతిరేకముగ చర్య గైకొనుటకు, గవర్నరుజనరలునకుగాని, గవర్నరుకుగాని యధికార ముండగలదు. తనకు సంబంధించిన మగు నేపట్టుమునైనను నిలిపిపెట్టుటకు గవర్నరుజనరలున కధికారముండును.

30. ప్రత్యేకబాధ్యతలనుగూర్చిన పట్టికలలో రెండవ యంశమునుగూర్చి వివరముగ పేర్కొననగును. ఏలయన, “ధనవిషయకముగు సంరక్షణలు” అను పేరుతో నిపుడు వ్యవహరింపబడెడి సమస్య యంతకును నిది సంబంధించియున్నది. ఈ బాధ్యతను నిర్వహించుట కొరకై గవర్నరుజనరలున కొసంగబడిన యధికారములకును, రిజర్వు బ్యాంకును గూర్చి యీ క్రింద నుడువబడిన యంశములకును లోబడి యుండు విధమున నొక్క రిజర్వుడు శాఖలో చేర్చబడిన విషయములలో తప్ప తదితర విషయములందువలెనే సమాఖ్య (ఫెడరేషన్) యొక్క ధనప్రతిపత్తి (ఫైనాన్సు) కూడ మంత్రికే వశపరుప నుద్దేశింప బడియున్నది. గవర్నరుజనరలుయొక్క ప్రత్యేకాధికారములను వినియోగింప నవసర మేర్పడిన తప్ప, నవసరముగా నాదాయముల సేర్పరచుట కుపకరింపగల సాధనములు, మంత్రులు బాధ్యత వహింపగల విషయములలో ఖర్చు వివరములను సీరపరచుట, విదేశములందును దేశమునందును ఋణములనుజేయుట మున్నగు విషయములలో నొక నిర్ణయమునకువచ్చు బాధ్యత మంత్రులకుతప్ప మరెవరికిని చెంద నేరదు.

ఋణములను దీర్చుట, గవర్నరుజనరలుయొక్క జీతము, ఫెడరలు న్యాయస్థానమునందలి న్యాయమూర్తులయొక్క జీతములూ, పెన్షనులు మున్నగు బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు వలయుధనము ఫెడరేషనుసమాఖ్యయొక్క యాదాయమునుండి తప్పక యొసంగబడవలయును. ఇతరఖర్చువిషయములో ప్రతిసంవత్సరము ధనము మంజూరు చేయబడును. కాని ఖర్చునందలి కొన్ని యంశములూ, ముఖ్యముగ రిజర్వుడుశాఖలకు వ్యయము శాసనసభవారి యామోదమును బడయ నవసరముండబోదు. (ఈ యంశములనుగూర్చిన సంపూర్ణ పట్టికకు, “ప్రభుత్వోద్దేశ్యము” లందలి 49.వ పేరా జూచునది.)

31. “ఫెడరేషనుయొక్క పరపతిని, ధనవిషయక సైర్యమును, కాపాడుటకొరకు” అను గవర్నరుజనరలుయొక్క ప్రత్యేక బాధ్యతకుగల యుద్దేశ్యము యీ క్రింద వివరింపబడినది:—ప్రపంచ మందలి ధనవిషయకములగు మార్కెట్టులలో ఇండియాదేశముయొక్క పరపతికి హానిని కలిగించుటవలన, ప్రత్యక్షముగనో, పరోక్షముగనో ఫెడరేషనుయొక్క బాధ్యతలలో వేసికొరకైననుగాని, గవర్నరు జనరలుయొక్క రిజర్వుడుశాఖల యవసరములకొరకు గాని వలయు సాధనసంపత్తి సేర్పరుచుట కెక్కుడగు ప్రతిబంధకమును గవర్నరు జనరలుయొక్క యభిప్రాయములో ఆయవ్యయనిర్ణయము ఋణములు చేయుట మున్నగు విషయములలో తమ మంత్రియొక్క విధానము కలిగించుటవలన సేర్పడిన యవసరములో గవర్నరు జనరలునకు జోక్యము కలిగించుకొన నధికారము నొసంగుటయే యాయుద్దేశ్యము, మంత్రియొక్క బాధ్యతకు గల విస్తీర్ణమును తగ్గించుటకుగాక, కొన్ని సందర్భములలో సైర్యమునకు వివత్తును కలిగించి, గవర్నరు జనరలు యొక్క యధికారములను వినియోగించుట కవసరమును కలిగింపగల ధనవిషయకముగు చర్యలు మున్నగువానిని సవివరముగ పేర్కొనుట కష్టముగుటవలననే, యీ ప్రత్యేక బాధ్యతయొక్క నిర్వచన మొక మోస్తరుగ విశాలార్థముగల పదజాలముతో గావింపవలసియున్నది. ఈ ప్రత్యేకబాధ్యతను నిర్వహించుటలో గవర్నరు జనరలునకు సాహాయ్యము లభింపగలందులకై పరిపాలనాధికారము లేని విషయక సలహాదారు నొకని నియమించుట కతని కధికార మొసంగబడును. మంత్రికికూడ నీయధికారియొక్క సాహాయ్యము లభింపగలదు.

ఇపు డింకను చెల్లింపబడకయున్న ఇండియా ట్రెజరీంగు ఋణములయొక్క “ట్రాన్సీ” స్వభావ మింక ముందును నుండగల దనియు, భావికాలపు ఫెడరల్ ట్రెజరీంగు ఋణములకుకూడ నీ స్వభావము వర్తింపగలదనియు, ప్రభుత్వోద్దేశ్యముల ప్రకరణము నందలి 147 పేరాలలో చెప్పబడియున్నది.

32. మొదటి ఫెడరలు మంత్రివర్గము ఏర్పడుటకు ముందుగా రాజకీయపక్షముల పలుకుబడికి లోబడిని రిజర్వు బ్యాంకును భారత

శాసనసభవారు నిర్మాణము చేయవలెను. అది సరిగా పనిచేయుచుండవలెను. ఆ బ్యాంకుకు నాణెములు మారకములపై అధికార మీయబడును. అంతవరకును ఫెడరలు ఆర్థికములు ఫెడరేషనుకు వశపరుపబడవు.

సరియైన పద్ధతులపై రిజర్వు బ్యాంకును సాధ్యమైనంతవరకు సేర్పరచుటకు ఇండియా బ్రిటను దొరతనములవారు గట్టిప్రయత్నములను చేయుచున్నారు. కాని యిది సరిగా నెరవేరుటకు ప్రపంచ-ఆర్థికస్థితి బాగుపడవలసి యున్నది.

“ఇండియా ఆదాయవ్యయములు అనుకూలస్థితిలో నుండవలెను. ఇప్పుడు ఇండియాదొరతనమువారు లండనులోను, ఇండియాలోను తీర్చవలసిన తక్కువ వాయిదా బుణపుమొత్తములలో అధికభాగము తీర్చివేయబడవలెను. నిలువధన మధికముగా చేరవలెను. ఇండియా దేశపు ఎగుమతులు వెనుకటిస్థితికి రావలెను.” అని మాడవ రెండు టేబిలుసభవారు నిర్ణయించియున్నారు.

రిజర్వు బ్యాంకు సేర్పరచుటకు తక్కిన సౌకర్యములన్నియు సమకూరినను, ఆ బ్యాంకు సేర్పరచుటకు వీలులేక పోయినప్పుడును, క్రొత్త ఫెడరలు ప్రభుత్వమునకును, రాష్ట్రీయ-దొరతనములకును తగిన ఆర్థికస్థితిని కలిగించుటకు ప్రపంచపరిస్థితులనుబట్టి మరల ఆలోచించవలసియుండును. నిజముగా నట్టి దుస్థితి కలిగినయెడల బ్రిటను దొరతనమువారు భారత ప్రతినిధులను రావించి వారితో సంప్రదించెదరు.

రి. రిజర్వు శాఖలు వాటికి సంబంధించని యితర శాఖలలో గవర్నరు జనరలుకు ప్రత్యేక బాధ్యతలు వీటిలో మాత్రమే గాక మంత్రుల సలహాను గవర్నరు జనరలు వినవలసిన అవసరము లేనట్టి శాఖల మరికొన్నిగూడ గలవు. వీటి విషయమున గవర్నరు జనరలుకు కొన్ని ప్రత్యేకాధికారము లీయబడును. వాటిని వీరు తమ యిష్టానుసారము వినియోగించుదురు. చట్టమును వ్రాయుట పూర్తియగువరకును ఆ అధికారముల పరిమితిని సరిగా నిర్ణయించుటకు వీలులేదు. గాని యీ దిగువ అంశములు వాటిలో చేరునని బ్రిటను దొరతనమువారు హామీంచుచున్నారు.

(1) శాసనసభలను పిలుచుట, ముగించుట. (2) బిల్లుల నుపపాదించుటకు అనుమతి నిచ్చుట, లేక నిల్వంచుచుట. (3) కొన్ని విధములగు శాసనముల నుపపాదించుటకు ముందుగా అనుమతి నిచ్చుట. (4) అత్యవసర పరిస్థితులు కలిగినప్పుడు చట్టము ప్రకారము నిర్ణయింపబడినకాలము నిల్వయుంచు నెడల చాలప్రమాదము కలుగునని తోచినప్పుడు అంతవరకు ఆగకుండ రెండు ఫెడరలుసభల సమిష్టి సమావేశమును సమావేశ పఱచుట.

శాసనసభలకు గవర్నరు జనరలునకు గల సంబంధము

34. గవర్నరు జనరలు తన బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు కొన్ని ప్రత్యేకాధికారములు అవసరము గావున యీ దిగువ అధికారములు ఇదివరకు దెలిపిన వాటికి చేర్చవలెను.

(ఇ) శాసనసభలలో ఓటుచేసినదానికి విరుద్ధముగ ప్రవర్తించవచ్చును. దీని వివరములు ముందు దెలుపబడును.

(ఎఫ్) శాసనసభలందు చర్చలను ఆపుచేయవచ్చును, వివరములు దిగువ దెలుపబడును.

(జి) తన అధికారములను బాధ్యతలను సరిగ్గా అమలుజరుపుటకు అవసరమగు మార్పులను శాసనసభాకార్యనిర్వహణ నిబంధనల యందు చేయవచ్చును.

35. గవర్నరు జనరలుగారికి మంత్రులకు గల సంబంధమును మాత్రము నిర్ణయించిన చాలదు. అనగా కార్యనిర్వాహక సభ్యుల చర్చల జరుపువిధానముగూర్చిగల అధికారమును మాత్రము నూచించిన చాలదు. రిజర్వు శాఖలకు సంబంధించిన బాధ్యతగాని వైన దెలిపినట్టి ప్రత్యేక బాధ్యతగాని నిర్వహించుటకు సామాన్యముగ శాసనసభలు అంగీకరించిన విషయములందేకాక అంగీకరింపని విషయములందుగూడ గవర్నరు జనరలు స్వతంత్రముగ చర్చకై కొనుటకు ప్రత్యేకాధికార ముండవలెను. ఈ బాధ్యతల నిర్వహణమునకు అవసరమని తోచినపుడు గవర్నరు జనరలు తన మంత్రుల సహాకు విరుద్ధముగను శాసనసభా తీర్మానమునకు విరుద్ధముగనుగూడ చర్చ కై కొనవచ్చును. శాసనసభలో గావింపబడిన చట్టములకు సంబంధించిన విషయములందును ప్రవ్యయమునకు సంబంధించిన విషయములందుగూడ గవర్నరు జనరలునకు ఈ అధికారముండును.

36. ఒక ప్రత్యేక విషయ నిర్ణయమునందు బాధ్యత మంత్రులపై నుండునా, శాసనసభలయందుండునా అను విషయమున సందేహముండరాదు. అనగా, గవర్నరు జనరలుగారి కొంగబడు ప్రత్యేకాధికారములను వారు నిర్వహించునపుడు వాటి ఫలితములకు పూర్తిగా వారే జవాబుదారిగా నుండవలెనని స్పష్టముగ నూచింపవలెను. గవర్నరు జనరలు తన బాధ్యత నిర్వహించుటకు అవసరమని తలంచు ఒక చట్టమునకు మంత్రులంగీకరింపనపుడుగాని, మంత్రులు బాధ్యత వహించు చట్టమునకు శాసనసభ అంగీకరింపనపుడుగాని, మంత్రులు గవర్నరు జనరలు కలసి అవసరమని తలంచు చట్టముయొక్క ఉద్దేశములకు విరుద్ధముగ శాసనసభలు మార్చినపుడుగాని గవర్నరు జనరలుగారు ఈ ప్రత్యేకాధికారములను అమలు జరుపవచ్చును.

37. పై జెప్పిన రెండు వివరీత సందర్భములలోను కట్టుదిట్టము చేయదలంచిన ముఖ్యమైన అధికార మొకటి కలదు. గవర్నరు జనరలు

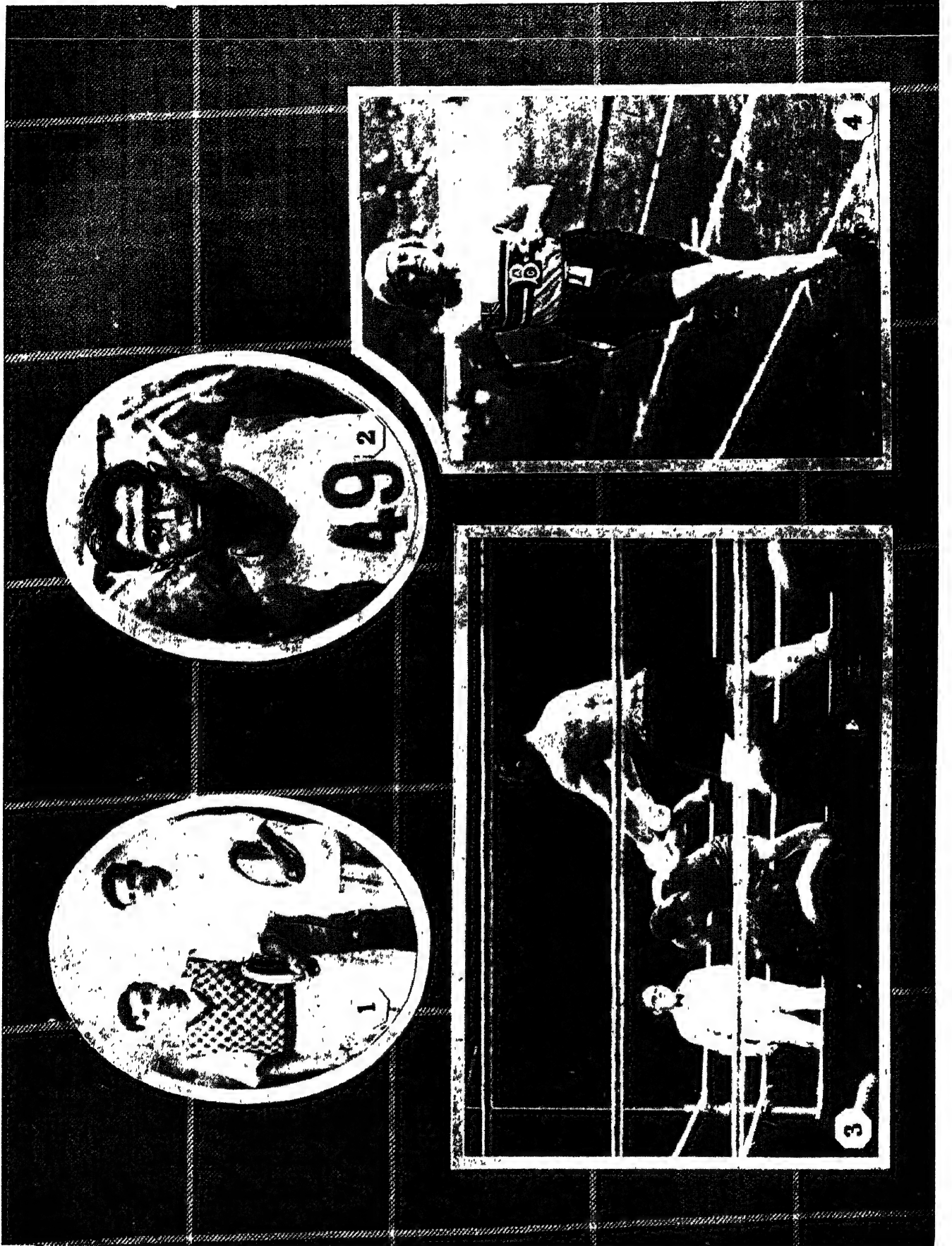
తానే బాధ్యత వహించి ఒక చట్టమును శాసనసభలో ప్రతిపాదించి నపుడు తన మంత్రులుగాని, శాసనసభ్యులుగాని అట్టిచట్టముల కంగీకరింపనియెడల శాసనసభవారి తీర్మానము సభానిర్ణయ మయినంతమాత్రమున చట్టపూర్వకముగ అమలులోనికి రాజాలదు. గవర్నరుయొక్క చట్టమునకు మంత్రులు అంగీకరింపవలసిన యగత్యముగాని సమాధాన పడవలసిన యగత్యముగాని కల్పించుట భావ్యముగాదు. మంత్రులు శాసనసభ్యులకు జవాబుదారులు గనుక శాసనసభ్యులకు సమాధానము చెప్పవలసి యుండును. శాసనసభ్యులు తమ నియోజకవర్గములకు సమాధానము చెప్పవలసి యుండును. కనుక మంత్రులు గవర్నరు జనరలుయొక్క అభిప్రాయ నిర్ణయమునకు అంగీకరించి గవర్నరు జనరలుతో సమాధానపడవలసిన యగత్యము ఉండకూడదు. కాని, గవర్నరుజనరలు తాను సుంతబాధ్యత వహించి ప్రతిపాదించిన చిత్తు చట్టమును సభ్యు లేరీతిగా ఎంతవరకు ఆమోదించ గలరో పరీక్షించుటకు గవర్నరుజనరలు శాసనసభలో దానిని ప్రతిపాదించి పరీక్షించును. ప్రతిపాదించి పిమ్మట అధికసంఖ్యాకులచే ఆమోదింపబడినచో గవర్నరుజనరలు ప్రజాపక్షాభిమానమును పొందినవాడగును. అల్ప సంఖ్యాకులే శాసనసభలో దానిని ఆమోదించినయెడల, అంతవరకైనను తమకు ప్రజానాయకులు ఆమోదించినారను సంగతిని గ్రహింప గల్గును.

అంతట తానే సొంతబాధ్యతవహించి ఆచిత్తుచట్టమును అమలు పరచును. అయితే ఈరీతిగా సభలో ప్రతిపాదించవలసిన అవసరము లేకుండా గవర్నరుజనరలు ఆర్డినెన్సు దూపముగా అట్టి చట్టములను ఏల అమలుపరచరాదని అడుగవచ్చును. కాని ప్రకాశిప్రాయమును గవర్నరు జనరలు తెలిసికొనగోరిన యెడల ఆర్డినెన్సులను జారీచేయ జాలడు. శాసనసభలో ప్రతిపాదించబడిన యనంతరము సభలో ఓడి పోయిన బిల్లులను గవర్నరుజనరలు తన సొంతబాధ్యత ననుసరించి అమలుపరచేయెడల అట్టి చట్టములు “గవర్నరు జనరలు చట్టములు” అని పిలువబడును. రెండు కేంద్రసభలవారిచే ఆమోదింపబడి అమలు పరచబడిన చట్టములకు ఇవి భిన్నములు.

88. ఖజానాశాఖామంత్రి తన సహచరులతోను, గవర్నరు జనరలుతోను సంప్రదించి బడ్జటును తయారుచేయును. రిజర్వు శాఖలకును స్వదేశీసంస్థానముల విషయములో ఇండియా ప్రభుత్వము వారు నిర్వహించవలసిన వ్యవహారవిషయలకు వలయు ద్రవ్యమొత్తముల కన్నింటికిని గవర్నరుజనరలుగారే స్వతంత్రబాధ్యత వహించి జవాబు దారులై యుండురు. కాని అట్టి మొత్తములు నిర్ణయించుటలో గవర్నరుజనరలుగారికి జారీచేయబడు యావదాస్తుల ననుసరించి తమ మంత్రివర్గముతో ముందుగ తప్పక సంప్రదించవలయును. దేశీసంరక్షణ సైనికపుఖర్చు విషయములో గవర్నరుజనరలుగారు తమ మంత్రులతో తప్పక సంప్రదించగలరు. రిజర్వుడుశాఖలు కానట్టి తదితరశాఖల

కన్నింటికి సంబంధించిన ఖర్చు మొత్తముల కన్నింటికి మంత్రులే జవాబుదారియై యుండురు. కాని పన్నులువగయిరా విధించి రివెన్యూ వసూలు చేసే విషయములలోను ఆయా రివిన్యూలను వేరువేరు ప్రభుత్వములకు విభజించే విషయములలోను చేయబడు ప్రతిపాదనలన్నియు ప్రభుత్వమువారు సార్వభౌమాని ప్రతినిధులై అట్టి ప్రతిపాదనలను చేయగలరు. మంత్రులు నిర్ణయించిన ఖర్చుమొత్తములు చాలవనియు, ఆ మొత్తములతో గవర్నరుజనరలు తన ప్రత్యేకాధికారములను చలాయించ జాలవనియు గవర్నరుజనరలునకు తోచినయెడల, గవర్నరుజనరలు ఆ యావద్దులక్రింద హెచ్చుగ తాను కోరెడిమొత్తములను వేరొక షెడ్యూలుగ బడ్జటునకు అనుబంధించవచ్చును. గవర్నరు జనరలుగారు కోరెడి హెచ్చుమొత్తములనుగూర్చి శాసనసభ్యులు తమ సమ్మతినిగాని అసమ్మతినిగాని తెలియజేయుచు ఓటుచేయుటకు శాసనసభ్యులకు అధికారముండదు. పర్యవసానమేమనగ మంత్రులచే నిర్ణయింపబడిన ఖర్చు మొత్తములకు మాత్రమే శాసనసభ్యులు తమ ఓట్లు నిచ్చుటకు అధికారులయి యుండురు.

89. శాసనసభ ఆదాయవ్యయపట్టికను పూర్తిగా చర్చించి, దాని వోటుకై నివేదించబడిన మొత్తములను వోటుచేసిన తరువాత గవర్నరుజనరలు ఈ మొత్తములను అంగీకరించినట్లు సంతకము చేయవలెను. వోటుకు జెబ్బదగని వానిని మంజూరు చేయునప్పుడు తాను మం - రుచేయు పత్రమునందు, బడ్జెట్టు ప్రకటనలో తాను మొదట చేర్చి తనమంత్రులు ఆగ్నేర్ని కలక్రింద కోరిన మొత్తములకు పై హెచ్చు మొత్తములనుగూడ చేర్చవచ్చును. అవసరమని తోచినచో వానిని తగ్గించవచ్చును. శాసనసభవారు అంగీకరించిన మొత్తములను ఆయన తిరిగి అంగీకరింపవలసియుండును. ఇట్లుచేయుటలో తన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నెరవేర్చుటకు అవసరమని తలచినచో, శాసనసభవారికి నివేదించబడిన గ్రాంటును తత్సభవారెంత తగ్గించియుండురో అంతకు హెచ్చుగాని మొత్తమును ఆయన తన అంగీకార పత్రమునందు చేర్చ నధికారము కలిగియుండును. ఈపద్ధతివలన మంత్రివర్గమువారును, శాసనసభవారునుగూడ డబ్బు మంజూరు చేయుటయందు తమ తమ బాధ్యతలను సరిగా నిర్వహింప నవకాశముండును. తమకు ఎంత బాధ్యతకలదో అంత బాధ్యతనుమాత్రమే మంత్రులు నిర్వహింపగలుగుటకును, అంతకు పై హెచ్చు బాధ్యత పెట్టుకొనకుండుటకును ఇది తోడ్పడును. శాసనసభవారుగూడ మంత్రులతో తమ సమ్మతిగాని, అసమ్మతిగాని తెలుపుటకు హక్కు గలిగియుండురు. గవర్నరు జనరలు తనమంత్రులతోగాని, శాసనసభవారితోగాని భేదించినచో తన యిష్టప్రకారము ద్రవ్యము పుచ్చుకొనుటకును అవసరమైనచో తనకు ప్రత్యేకముగా గల శాసనాధికారములద్వారా సాంవత్సరిక - అర్ధికశాసనమునందు తనకు కావలసిన ద్రవ్యముండునట్లు చేర్చుటకును అధికారముండును.

(80) 1. యన్. వెంకటనరసుశాస్త్రి గాళ్లు; 2. ఒలింపిక్ పంచెములలో ఆరుమైళ్ల పరుగు పంచెమున గెలుపొందిన యం. వణ్ముఖంగారు; 3. ప్రపంచవీరుల ముష్టియుద్ధము; 4. ఒలింపిక్ స్ట్రీల పోటీయందు ఇంగ్లండు తరపున పోటీచేసిన హోల్ సైడుకన్య.

1. త్తూములూరి శివకామయ్యగారి వివిధపాత్రాభినయములు ; 2. పి. నరాయణగారు ; 3.-4. తీగల వేంకటేశ్వర్లుగారి-పాత్రలు ; 5. గుండ్లపల్లి సుబ్బారావుగారు ; 6. మంగిపూడి కామేశ్వరరావుగారు (మధుసేనలో రంగసిపాత్ర).

గవర్నరుజనరలు అంగీకారము కావలెనను పద్ధతి రెండుకారణములకై ఏర్పరుపబడినది.

1. శాసనబద్ధములైన యేపద్ధతులపై ద్రవ్యము మంజూరు చేయబడినను, ఆడిట్ చేయు అధికారము, అనగా లెక్కలు తనిఖీచేయు వారు ఒక్క పత్రమును మాత్రమే అంగీకరింప వీలుకలుగుటకు,

2. శాసనసభవారికి తెలియకుండా గవర్నరుజనరలు యేడబ్బును గైకొనకుండుటకు.

ఆర్డినెన్సులు చేయు అధికారము

40. ఇదిగాక శాసనసభ జరుగుచున్నప్పుడుగాని, జరుగనప్పుడుగాని అవసరము కలిగినచో తత్క్షణము అమలు చేయబడ దగిన శాసనాధికారమును గవర్నరుజనరలు ఇచ్చుట యవసరమై యుండును. కావున ఇప్పుడు ఆర్డినెన్సుల జేయుటకు గవర్నరుజనరలుకు యే యధికారము లుండునో ఆ యధికారములనే గవర్నరుజనరలుకు ఈయదలచుచున్నాము. రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు విషయమై తన బాధ్యతలను తన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు గవర్నరుజనరలుకు గల ఆర్డినెన్సు చేయు నధికారము గాక మంత్రి సహితమైన గవర్నరుకు ఇట్టి యధికారము లుండవలె నని గూడ తలంపబడుచున్నది. శాసనసభ జరుగనప్పుడు కలుగు అవసరములకు మాత్రమే మంత్రిసహితమైన గవర్నరుజనరలు ఆర్డినెన్సు చేయు నధికారము కలిగియుండును. తిరిగి సమావేశమైనప్పుడు శాసనసభవారు రద్దుచేసిన తప్ప యిట్లు చేయబడిన ఆర్డినెన్సులు నిర్ణీతకాలమువరకు మాత్రమే అమలులో నుండును.

41. ఒక రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు విషయమై గాని, 119 పేరాలో తెలుపబడిన యింక కొన్ని విషయములనుగూర్చి గాని శాసనములు చేయదలచినచో గవర్నరు ముందుగా అంగీకరింపవలెను.

42. ఈసూచనల ఫలితములు చాల కష్టముగా చెప్పటయ్యచితము. శాసనసభవారి యంగీకారము లేకుండ శాసనములు చేయుటకు గవర్నరుజనరలుకు గల యధికారములు, ఆయన బాధ్యతలవలన గలిగినవియు, ఆ బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు నిర్వహింపబడినవియు నగుచున్నవి. రాజ్యాంగ విధానము ద్వారా గవర్నరుజనరలు నిర్వహింపవలసిన బాధ్యతలు రెండువిధములుగా నుండగలవు. (1) రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు పరిపాలించుటకు ప్రత్యేకబాధ్యత (2) రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు కాని డిపార్టుమెంటు విషయమై కొన్ని నిర్ణీత-ఉద్దేశ్యములకుగాను కల్పింపబడిన ప్రత్యేక బాధ్యత.

రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు పరిపాలన విషయమై మంత్రులు సలహా నిచ్చుటకు వీలులేదు. గవర్నరుజనరలు స్వయముగా పరిపాలింపదగిన కాఖల విషయమైగూడ వారు సలహానివ్వ నధికారముగలిగి

యుండరు. తక్కిన విషయము లన్నిటిలోను మంత్రులు సలహా నివ్వదగియుందురు. ఈ సలహా రిజర్వడు డిపార్టుమెంటు విషయమై తనకు గల బాధ్యతకు విరుద్ధముగా నుండదని గవర్నరు జనరలు తలచుచో నంగీకరింపవచ్చును. ఒక రిజర్వడుకాఖ పరిపాలించు నప్పుడుగాని, తన ప్రత్యేకబాధ్యత నిర్వహించునప్పుడు గాని, ముఖ్య విషయములలో శాసనసభ తన యుద్దేశ్యములను నెరవేర్చలేదని గాని, తాను కోరిన డబ్బును మంజూరు చేయలేదనిగాని గవర్నరుకు తోచినచో, తనకుగల యధికారముల ద్వారా వానిని సరిచేసికొనవచ్చును. గవర్నరుజనరలు నిర్ణయించువానికి మంత్రులు బాధ్యత వహింపరు.

43. గవర్నరుగాని, గవర్నరుజనరలుగాని మంత్రులు సలహా లేకుండ చేసిన విషయములలో వారు ట్రిటిప్రభుత్వమునకును, పార్లమెంటుకును బాధ్యత వహింతురు. రాజ్యాంగవిధానము ఈ విషయమును స్పష్టము చేయవలెను. గవర్నరు విషయములలో బాధ్యత గవర్నరుజనరలుకు గూడ నుండక తప్పదు.

44. రాజ్యాంగయంత్రము స్తంభించిపోయినప్పుడు ఈ సూచనలు వర్తింపవు. ఒకరాష్ట్రములోగాని, ఘోషరేవులలో గాని, యిట్టి స్తంభనలు జరుగుచో వానిని దాటుటకును, సరియైన పరిస్థితుల నేర్పరుచుటకును, రాజుగారి పరిపాలనమును కొనసాగించుటకును గవర్నరుజనరలుకు అధికార మివ్వబడును.

గవర్నరుల రాష్ట్రము

కార్యనిర్వాహక వర్గము

45. మద్రాసు, బొంబాయి, బెంగాలు, సంయుక్తరాష్ట్రములు, పంజాబు, బీహారు, మధ్యరాష్ట్రములు, ఆసాము, శాశిమోక్షర సరిహద్దురాష్ట్రము, సింధు, ఒరిస్సా యను 11 రాష్ట్రములు స్వతంత్ర రాష్ట్రములుగా నుండును. ఈ రాష్ట్రము లన్నియు రాజుగారి ప్రతినిధియగు గవర్నరుచే పరిపాలింపబడును. వీరికి సలహాదారులుగ రాష్ట్రముయొక్క శాసనసభవారికి బాధ్యతైన మంత్రులు లుందురు. గవర్నరు స్వయముగా తన యిష్టప్రకారము పరిపాలింపదగిన కాఖలలో తప్ప తక్కినకాఖ లన్నిటియందును మంత్రులు సలహా నివ్వదగియుందురు. తన ప్రత్యేకబాధ్యతలకు విరుద్ధముగనని తలచినప్పుడు తప్ప తక్కిన అన్నిసందర్భములలోను గవర్నరు వారిసలహా ననుసరించుచుండును. తన ప్రత్యేకబాధ్యతకు సలహా విరుద్ధమని తోచినప్పుడు తన యిష్టప్రకారము గవర్నరు చేయవచ్చును.

గవర్నరుల ప్రత్యేకాధికారములు, బాధ్యతలు

46. ఈ క్రింది మార్పులతో, గవర్నరుజనరలుయొక్క అధికారమును బాధ్యతలు గవర్నరుల విషయమునగూడ వర్తింపును.

గవర్నరుజనరలుయొక్క రిజర్వుడు కాఖకు నకలగు కాఖ రాష్ట్రములలో లేకపోయినను కొన్ని రాష్ట్రములలో ప్రాంటియర్ భూముల పరిపాలనకై యేర్పాటులు కలవు. ఈ ప్రదేశముల యందలి ప్రజలు అనాగరికు లగుటవలన సాధారణ రాజ్యాంగముక్రింద వారిని అట్టి పెట్టుటకు వీలులేదు.

47. గవర్నరుయొక్క ప్రత్యేక బాధ్యతలు ఆ రాష్ట్రమునకు మాత్రమే సంబంధించి యుండును. గవర్నరుజనరలు బాధ్యతలవలె నవి దేశమంతటికిని వర్తింపవు కాని గవర్నరుల విషయమై ఒక్క నిబంధన చేర్చవలెను. గవర్నరుజనరలు జారీచేసిన ఉత్తరువులను ఆయన అమలు జరుపవలెను. శాంతి నెలకొల్పుటకు గవర్నరుజనరలు చేసిన ఉత్తరువులను గవర్నరులు అమలు జరుపవలెను. గవర్నరు జనరలుయొక్క ఉత్తరువులకు తన మంత్రుల సలహాలు విరుద్ధముగా నున్నచో గవర్నరు తన మంత్రులకు విరుద్ధముగా చేయగలిగి యుండవలెను. కొన్ని మినహాయింపబడిన ప్రాంతముల పరిపాలన విషయమై గూడ గవర్నరుకు ప్రత్యేక బాధ్యత యుంచబడును.

ఈ పేరాలలో వివరింపబడిన ప్రత్యేక బాధ్యతలు రాండు టేబిలు సభవారిచే మూడవ సమావేశమునందు చర్చింపబడినవి. పోలీసు దళముల పరిపాలనము, నియమ నిగ్రహములు షరిగా లేనిచో శాంతిసౌఖ్యములకు భంగము కలుగవచ్చునని మొదటి రాండు టేబిలు సభలలో కొందరు భయమందిరి. కాని ఈ విషయమునకును, గవర్నరు ప్రత్యేక బాధ్యతలకును గల సంబంధము మూడవ రాండు టేబిలులో చర్చింపబడలేదు. పోలీసుదళములకును, తన బాధ్యతకును గల సంబంధమును గురించి గవర్నరుల కొసంగబడు ఆజ్ఞాపత్రములలో ఉత్తరువులు చేయుటకు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు సంకల్పించుచున్నారు.

48. ఫెడరల్ శాసనసభయు, రాష్ట్రీయ శాసనసభలును ఉండుటచే రాష్ట్రములకు గవర్నరుజనరలు ఆర్డినెన్సులు చేయ నవసరము లేదు. 40-వ పేరాలలో తెలుపబడిన కారణములకుగాను ఈ యధికారము గవర్నరులకుగూడ నివ్వబడినది.

రాష్ట్రీయ శాసనసభ

49. రాష్ట్రీయ శాసనసభలలో 3-వ అనుబంధమునందు తెలుపబడినంతమంది సభ్యులుండురు. స్థాననిర్ణయము ఎన్నికపద్ధతి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారి సాంఘికనిర్ణయము ననుసరించి యుండును. ఒక్క స్థాన ప్రత్యేక రాష్ట్రముగా చేయుటకు తరువాత అవసరమైన కొన్ని మార్పులు చేయబడెను. నిమ్నజాతుల ప్రాతినిధ్యము విషయమై గూడ కొన్ని మార్పులు చేయబడెను. ఈ రెండింటిలో తప్ప నేరు మార్పు లేమియు లేవు. వివిధసంఘములును అంగీకరింపనిది వారికి సంబంధించిన నిర్ణయములను మార్చవలెనని పార్లమెంటుకు సలహా నివ్వరని

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు తెలిపిరి. పూనా ప్యాక్షన్ లో నిమ్నజాతులును తక్కిన హిందువులును ఒడంబడికు వచ్చిరి. గనుక దానిని ఆంగ్ల ప్రభుత్వమువారు అంగీకరించిరి.

సాంఘిక నియోజకవర్గముల ఏర్పాటును 10 ఏండ్ల తరువాత గాని ఆయాసంఘములు అంగీకరింపనిది గాని మార్చరని నిర్ణయములో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు స్పష్టము చేసిరి. ఇట్టి యంగీకారము కలదా లేదా యని తెలిసికొనుటకు ఏర్పాటు చేయవలెను.

రాష్ట్రీయ శాసనసభ్యులందరు ఎన్నుకొనబడిన సభ్యులుగానే యుండురు. ఆధికారులు ఈ శాసనసభలకు ఎన్నుకొనబడుటకు వీలు లేదు. బెంగాలు, సంయుక్త రాష్ట్రములు, బీహారు రాష్ట్రములలో రెండు శాసనసభలుండును. తక్కినవానిలో ఒక్క సభమాత్రమే యుండును. రెండవసభలన్న రాష్ట్రములలో వానిని రద్దు చేయుటకును లేని రాష్ట్రములలో వాని నేర్పరచుటకును ఏర్పాటులు చేయబడును. రాష్ట్రీయ శిష్టసభలవారి అధికారములు ప్రజాప్రతినిధి సభలవారి యధికారములంత విస్తారముగా నుండవు.

రాష్ట్రములయందు ఎన్నికల పద్ధతి

50. రాష్ట్రీయ శాసనసభలకు ఎన్నికలు జరుగు విషయము 5-వ అనుబంధములో వివరముగా నివ్వబడినది. ఫెడరల్ శాసన సభలవలె నిచ్చటను వోటరుల జాబితా తయారగువరకు యోగ్యతలు నిశ్చితముగా నిర్ణయింపబడుటకు వీలులేదు. పట్టిక తయారుచేయుట ప్రారంభమైనతరువాత ఆయారాష్ట్రముల స్థితిగతులను బట్టి మార్పులుచేసికొనుట యవసరమై యుండును. ఎన్నికలకు యోగ్యత ఆస్తి, దీనికితోడు స్త్రీలకు, పురుషులకు సమానముగు విద్యాయోగ్యత యుండును. భర్త ఆస్తినిబట్టిగూడ స్త్రీకి వోటుండును. ఇదివరకు నిమ్నజాతులకు నూటికి 9 వంతులు మాత్రమే ప్రాతినిధ్యముండినది. ఇప్పుడు అది 10 వంతులు చేయబడుచున్నది. వర్తకుల ప్రాతినిధ్యము, కార్మిక ప్రాతినిధ్యము, ఇతరశ్రేయముల ప్రాతినిధ్యమునకు కొన్ని స్థానములు ప్రత్యేకింపబడును. ఇప్పుడు 21 గురు పురుషులకు వోటుచేయగల స్త్రీ ఒక్కతెయ్యై యుండగా నూతన రాజ్యాంగములలో 7 గురు పురుషులకు ఒక స్త్రీ యుండును.

51. ఈసూచనలను అంగీకరించుచో బెంగాలులో 75 లక్షల వోటర్లుండురు. అనగా మొత్తము జనాభాయగు 5 కోట్లలో నూటికి 15 వంతు లుండును. బెంగాలుకంటె బొంబాయిలో హెచ్చుమంది వోటర్లుండగలరు. మద్రాసు, సంయుక్త రాష్ట్రములలో బెంగాలులో నున్నంతమందియే యుండురు. తక్కినరాష్ట్రములలో నంతకంటె చాల తక్కువగానుండును. బీహారు ఒరిస్సాలలో 100 కి తొమ్మిదిమంది వోటరుమాత్రమే యుండురు. అన్ని రాష్ట్రములలో కలిసి మొత్తము

జనాభాలో 100 కి 14 వంతులును, వయస్సువచ్చినవారిలో 100 కి 27 వంతులును వోటు కలిగియుండురు.

సింధు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములకు ప్రత్యేక ఎన్నిక విధానము ఏర్పరుపబడును. సింధు ఎన్నికపద్ధతి బొంబాయిరాజధానియందలి ఎన్నికపద్ధతివలె నుండును. నూతన ఉత్కలరాష్ట్రము మధ్యరాష్ట్రములలో కొంతతీసి, మద్రాసులో కొంతతీసి ప్రస్తుతవీహారు ఒరిస్సా రాష్ట్రములో కొంతతీసి యేర్పరుపబడుచున్నది. ఈ రాష్ట్రము ఎన్నికల యందలి పద్ధతి హెచ్చుగా వీహారు ఒరిస్సా రాష్ట్రమును పోలియుండినను, కొన్ని మార్పులు అవసరమై యుండగలవు.

ఫెడరేషనుకు, వివిధభాగములకు సంబంధము

52. రాష్ట్రీయ స్వపరిపాలన మొసంగబడుచున్నది గావున 'ఫెడరల్ శాసనసభయొక్క అధికారములును, రాష్ట్రీయశాసనసభయొక్క అధికారములును వేరుచేయబడినవి. అసగా 'ఫెడరల్ శాసనసభవారి అధికారములను రాష్ట్రీయ శాసనసభయు, రాష్ట్రీయ శాసనసభల యధికారములను 'ఫెడరల్ సభయు హరింప వీలు లేనట్లు ఏర్పరుపవలసి యున్నది.

53. రాజ్యాంగవిధానము నేర్పరచు శాసనములో వాని అధికారములు నిర్ణయింపబడును. చాల శాఖలలో ఈ రెండు ప్రభుత్వములవారి యధికారములు ప్రత్యేకింపబడుట వీలగును. కాని ఈరెండు శాసనసభలవారికి లోబడవలసిన విషయములుగూడ కొన్ని యుండగలవు. 6-వ అనుబంధములో ఈవిషయమై వివరము లొసంగబడినవి.

54. కొన్ని విషయములలో 'ఫెడరల్ శాసనసభలను, రాష్ట్రీయ శాసనసభలనుగూడ శాసనములు కావింప వలనుపడదు.

ఉదాహరణము :

రాజుగారికి గాని, వారి కుటుంబమునకుగాని సంబంధించిన విషయము. బ్రిటిష్ ఇండియాలో నేభాగములోగాని సార్వభౌముని ప్రభుత్వము, బ్రిటిష్జాతికి సంబంధించిన శాసనము, నైనిక చట్టము, వాయువిమాన శాసనము, నావికుల నియమములకు సంబంధించిన శాసనము, రాజ్యాంగము నేర్పరచుచు చేయబడిన శాసనము, నైనిక శాసనము, వాయువిమానశాసనము, నావికుల నియమముల గూర్చి శాసనమును బ్రిటిష్ ఇండియాలో నేభాగములోగూడ అమలుచేయు కుండ భారతశాసనసభలు ఆటంకము చేయజాలవు. భారతదేశములో నీ నైనికదశములలో చేరువారికి ఈశాసనములను విస్తరించుటకు శాసనసభలకు అధికారములుమాత్ర ముంచబడును. వీనివిషయమై శాసనసభలు జోక్యము కలిగించుకొనగూడదని తెలుపుటయేగాక, ఇట్టి వానిపై చర్చింపదలచుచో గవర్నరుజనరలు ముందుగా అంగీకరింప వలెనను నిబంధనగూడ నుండును. చర్చింపవచ్చునని గవర్నరు అంగీక

రించినను, అథవా శాసనసభవారు ఒకతీర్మానము గావించుచో దానికి విరుద్ధముగా చేయుటకు గవర్నరులకుగాని, గవర్నరుజనరలుకు గాని ఆటంకము లేమియు నుండవు.

జాతినైషమ్యము జూపు శాసనములు చెల్లవని పైన 29-వ పేరాలో తెల్పబడిన విషయము తిరిగి యిచ్చట తెలుపబడవలసి యున్నది.

55. 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమునకును, రాష్ట్రీయప్రభుత్వమునకును గల సంబంధములు నివేదికయందలి 125-129-వ పేరాలలో వివరింపబడినవి. 'ఫెడరల్ శాసనసభల శాసనములను తమకు సంబంధించినంతవరకు రాష్ట్రీయములు అవలంబింపవలెనని 125-వ పేరాలలో తెలుపబడినది. ఇదిగాక రాష్ట్రీయప్రభుత్వముక్రిందనున్న 'ఫెడరల్ శాఖలవిషయమై 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారి యుత్తరువులను రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమునా రంగీకరింపవలెను. వీనిలో రిజర్వుడు శాఖలచే పరిపాలింపబడుచున్న 'ఫెడరల్ శాఖలగూడ నున్నవి.

ఫెడరేషనుకు, రాష్ట్రీయములకు ద్రవ్యనిర్ణయము

56. దిగుమతి పన్నులు, (ఉప్పుపన్నుతప్ప) రైల్వేలు మున్నగు వ్యాపారసంబంధమైన పనులవలన వచ్చు ద్రవ్యము, నాణెములను పోత బోయుటవలన వచ్చు లాభము, రిజర్వుబ్యాంకువలన వచ్చులాభము 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారిదిగా నెంచబడును. వీనివిషయమై శాసనములుచేయు అధికారము 'ఫెడరల్ శాసనసభది.

ఎగుమతిపన్నులు, ఉప్పుపన్నులు, పొగాకుపన్ను, ఎక్సైజ్ పన్నులు, మద్యములు తప్ప తక్కినవానిపై పన్నులు 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారివి. వీనిలో నంతగాని, కొంతగాని రాష్ట్రీయముల కిచ్చు అధికారము 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారి కుండును. శాసనాధికారము 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారిది.

ప్రయాణికులమీదను, వస్తువులమీదను వేయు టర్కినల్ పన్నులు, కొన్ని రకములైన స్టాంపుడ్యూటీలు 'ఫెడరల్ శాసనసభవారి యధీనమున నుండును. ద్రవ్యము రాష్ట్రీయములది. కాని కొంత సర్వోచ్ఛ విధించుటకు 'ఫెడరల్ ప్రభుత్వమునకు అధికారము కలదు.

భూమిశిస్తు, మద్యములమీదను, మత్తుపదార్థములమీదను పన్నులు, కొన్ని మినహాయింపులతో స్టాంపులు, ఫారెస్టులు ఇప్పుడు రాష్ట్రీయాదాయశాఖలుగా నున్నవి. ఇవి రాష్ట్రీయప్రభుత్వమువారివి. శాసనాధికారముగూడ రాష్ట్రీయశాసనసభలకే యుండును.

ఇందువిషయమై వివరములు 6-వ అనుబంధములో నివ్వబడినవి.

57. రాబడిపై పన్నులు ఈవిధముగా విభజింపబడును:—

కార్పొరేషనుపన్ను 'ఫెడరేషనువారిది. 'ఫెడరేషనులో చేరు రాష్ట్రీయములును, సంస్థానములును ఈ శీర్షికక్రిందికి వచ్చు శాఖలకై డబ్బును 10 సంవత్సరముల యనంతరము ఇత్తురు. భూమిపై వచ్చు

పన్నులు తప్ప తక్కిన వన్నియు ఫెడరేషనువారివి. ఫెడరల్ ఉద్యోగములలో నున్నవారిపై విధింపబడిన పన్నులు, చీఫ్ కమిషనరుల రాష్ట్రముల మూలకముగా వచ్చు పన్నులు, ఫెడరల్ ప్రభుత్వము వారికిందనున్న యితర ప్రదేశములయందలి పన్నులు, ఫెడరేషను వారివి. ఫెడరల్ సర్వీసులవలన గాక యితర బాపతుల మూలముగా వచ్చు ఆదాయమును ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారును, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములవారును పంచుకొందురు. ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారికి నూటికి 25 కు తగ్గకుండ 50 కి హెచ్చకుండ సంక్రమించును.

రాష్ట్రీయదాయము ఫెడరల్ ఆదాయముల విషయమున ఫెడరల్ శాసనసభ శాసనములు చేయదగును. ఫెడరల్ మంత్రివర్గమును, రాష్ట్రీయమంత్రులను విచారించి గవర్నరుజనరలు శాసనప్రవేశమునకు అంగీకరింపవలెను.

రాబడిమీద పన్నుపై ఫెడరల్ శాసనసభ సర్వీసు విధించును. ఇందువలన వచ్చిన డబ్బు ఫెడరేషనుది. ఫెడరేషనువారికి ఆయా రాష్ట్రములు తగినంత ధనము లివ్వవలెను.

రాజ్యాంగవిధానము అమలులోనికి వచ్చునప్పుడు 1931 సం॥ లో రాబడి పన్నుపై విధింపబడిన సర్వీసుల అమలులో నున్నచో నవి ఫెడరేషనువారివి. వీనికి తగిన డబ్బును రాష్ట్రము లివ్వ నవసరము లేదు.

రాష్ట్రమునందలి ధనికులపై రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమువారు పన్నులను విధింతురు. ఇవి రాష్ట్రములకు జెందును. ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారు వసూలు చేయుదురు. సర్వీసు రేటు 12½ కంటె హెచ్చు కాగూడదని నియమ ముండవలెను.

58. ఈ ఫెడరేషను ఏర్పడిన క్రొత్తలో రాష్ట్రములకు ద్రవ్య మిచ్చు పద్ధతివలన ఫెడరేషనుకు డబ్బుండదు. కావున రాబడి పన్నువలన వచ్చినదానిలో కొంతడబ్బు ఫెడరేషనువారియొకొన వలెను. ఇది మూడేండ్లవరకు మారుదు. తరువాత ప్రతిసంవత్సరము కొంత తగ్గుచుండును. 10 యేండ్ల తరువాత నది యుండదు. విచారణపై నిది నిర్ణయింపబడును.

రాష్ట్రములకు డబ్బు పంచిపెట్టుటవలన తమకే డబ్బు తక్కువగునని తోచినచో గవర్నరుజనరలు తన యిష్టప్రకారము దానిని ఆపివేయవచ్చును.

క్రొత్త రాష్ట్రములు : వానికి సహాయము

59. పశ్చిమోత్తర సరిహద్దురాష్ట్రము, సింధు, ఒరిస్సాలకు పరిపాలనకు కావలసిన డబ్బుండదు. తక్కువపడును. వీనికిని, ఆసాము రాష్ట్రమునకును కొంతకాలమువరకైనను సహాయము చేయవలసి యుండును. వీని కిచ్చు సహాయము స్థిరముగానైన నుండవచ్చును.

లేదా కొన్ని సంవత్సరముల తరువాత సహాయము ఆపివేయబడవచ్చును.

60. ఫెడరేషను అమలులోనికి వచ్చుటకు పూర్వము ఫెడరల్ ప్రభుత్వముయొక్కయు, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములయొక్కయు ఆర్థిక స్థితి విచారించబడవలసి యుండును. అప్పుడు గాని యెవరికి ఎంత డబ్బు ఇవ్వవలెనో తేలదు. ఈ విషయములు ఆర్డర్స్-ఇన్-కౌన్సిలు ద్వారా నిర్ణయింపబడవలెను. వీనిముసాయిదాలు పార్లమెంటువారిచే సంగీకరింపబడవలెను. ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారికి తగినడబ్బు ఉండుట ముఖ్యమని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు తలచుచున్నారు. రాజ్యాంగయంత్రము జరుగుటకు మాత్రమే గాక భారతదేశమునకు పరపతి కలుగుటకుగూడ నిది యవసరము. ఫెడరల్ రాజ్యాంగ విధానము అమలులోనికి వచ్చునప్పుడు డబ్బు చాలక రాజ్యాంగయంత్రము నడువని స్థితి రావచ్చును. తగినడబ్బు సప్లయి చేయవలసి యుండును. పైన చెప్పిన విధమున విచారణ జరిగినతరువాత డబ్బు తక్కువపడునని తోచినచో ఈ సూచనలలో సంకల్పింపబడిన ఫెడరల్ పైనాన్న స్కీమును మార్చవలసియుండును.

82-వ పేరా చివర చెప్పబడినమాటలు ఈ సందర్భమున విచారించదగి యున్నవి.

61. ఫెడరల్ పైనాన్న పద్ధతిని అమలుపరుచుటకు కొన్ని యిబ్బందులు కలవు. వీనిలో నొకటి సార్వభౌమునికి సంస్థానములవారిచ్చు కప్పములు. రెండవది ఇక ముందు ఫెడరల్ ఆదాయముకింద చేరగల కప్పము, సాల్టు, పోస్టు, టెలిగ్రాఫు మున్నగు శాఖలకింద మిసహాయంపులు. ఈ క్లిష్టమస్థితి యంతయు ఇండియన్ స్టేట్స్ ఎండ్ క్వయిర్ కమిటీలో వివరింపబడినది. సంస్థానము లిచ్చు కప్పములను ఫెడరల్ ఆదాయమునకు మార్పుటకు తీర్మానింపబడినది. వీనిని క్రమముగా తగ్గింపవలెనని యుద్దేశ్యము. అన్నిటికి ఒకే పద్ధతి యవలంబింపబడజాలదు. ప్రతి సంస్థానము విషయము ప్రత్యేకముగా విచారించబడవలెను. ఈ విషయములను నిర్ణయించుటకు ఒక సంఘము అవసరమై యుండవచ్చును.

న్యాయవిచారణ

ఫెడరల్ కోర్టు

62. ఫెడరేషనులో భిన్న విశిష్ట రాష్ట్రములు, సంస్థాన ప్రభుత్వములు అంతర్భాగములుగ చేరియున్నవి. సదరు ఫెడరేషను ప్రభుత్వమునకు చెందిన కేంద్రశాసనసభకును, కార్యనిర్వాహక వర్గమునకును అధికారబాధ్యతలను నిర్ణయించి విభజించవలసి యున్నది. అంతియ గాక ఫెడరేషనులో అంతర్భాగములైన రాష్ట్ర ప్రభుత్వములకుగూడ

అధికారబాధ్యతలను నిర్ణయించవలసియున్నది. ఇట్టి అధికారబాధ్యతల నిర్ణయించి తగాదాలను పరిష్కరించుటకై ఫెడరల్ కోర్టు అను న్యాయవిచారణసభ అవసరమై యున్నది. ఈ సూతన రాజ్యాంగ విధానముయొక్క విధినిషేధముల కన్నింటికిని సక్రమమైన న్యాయము చేయుటకు నిర్ణయాధికారముగల కోర్టు అవసరమగును. కాబట్టి ఫెడరల్ ప్రభుత్వాధికారముల విషయములోను, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వాధికారవిషయములోను, సంస్థాన ప్రభుత్వాధికార విషయములోను కలిగెడి తగాదాల నన్నింటిని పరిష్కరించుటకు మైమాడింటితో సంబంధము లేని నిష్పాక్షికమైన న్యాయవిచారణసభ యుండవలెను.

ఆయా హైకోర్టులు గాని, సంస్థాన ప్రభుత్వముల కోర్టులుగాని వేర్వేరు రీతులుగా రాజ్యాంగ ప్రకాశికానిబంధనలకు అన్వయము చేసి తీర్పులుచెప్పే యెడల అట్టితీర్పులు పరస్పర విరుద్ధములై అల్లకల్లోల కారణమగును. రాజ్యాంగ విధాన శాసనము సందిగ్ధార్థ భూయిష్టమై ద్వంద్వార్థ సంకలితమై యుండును.

63. ఫెడరల్ కోర్టులో అసలుదావాలును, అప్పీలు దావాలును కూడ దాఖలు చేయబడవచ్చును. ఫెడరేషను ప్రభుత్వమునకును, ఫెడరేషనులోని అంతర్భాగముగా చేరిన రాష్ట్రీయ-లేక-సంస్థాన ప్రభుత్వమునకును కలిగెడి తగాదాలను గాని, లేదా రెండు గాని, అంత కెక్కుడు గాని రాష్ట్రీయప్రభుత్వములకు పరస్పరముగా కలిగెడి తగాదాలను గాని ఈసలు దావాలుగా స్వీకరించి ఫెడరలు కోర్టువారు విచారణచేయవచ్చును. సదరు దావాలు రాజ్యాంగవిధాన నిబంధనల అన్వయమును గూర్చినవై యుండవలెను. లేదా అట్టి నిబంధనల మూలమున కలుగగల హక్కు బాధ్యతలను గూర్చినవై యుండవలెను.

రాజ్యాంగవిధానచట్టములోని నిబంధనల అన్వయమునకు సంబంధించిన దావాల విషయములో హైకోర్టు గాని, సంస్థానప్రభుత్వపు కోర్టు గాని తీర్పులు చెప్పియుండినయెడల, అట్టి తీర్పులపై ఫెడరల్ కోర్టుకు అప్పీలుచేసికొనవచ్చును. ఇట్టి అప్పీలు దావాలను విచారణ చేయుటకు ఫెడరలు కోర్టుకు అధికార ముండవలెను. అవసరమైన ప్రతి చిన్న విషయములోను ఫెడరల్ కోర్టులో దావాలు దాఖలు చేయుచు సదరుకోర్టుకు లేనిపోని పని కల్పింపకుండు నిమిత్తమై కొంత నిర్ణీతమగుమొత్తమునకు తక్కువ కాని మొత్తమునకు వ్యాజ్య కారణముగా కలిగినట్టి అప్పీలుదావాలనే దాఖలుచేయ వలయునని విధింపవలయును. అట్టి అప్పీలుదావాలను దాఖలుచేయుటకు ఫెడరల్ కోర్టు అనుమతి గాని, హైకోర్టు అనుమతి గాని, సంస్థానప్రభుత్వపు కోర్టు అనుమతి గాని ముందుగా పొందవలెను. కాని అట్టి అనుమతి అవసరము లేకుండానే ప్రీవీ కాన్సిలుకు మాత్రము అప్పీళ్లు దాఖలుచేయ వచ్చును. అయితే అట్టి దావాలు రాజ్యాంగవిధాన నిబంధనాన్వయములకు సంబంధించిన తగాదాలై యుండవలెను. అదివరకే ఆదావాలు ఫెడరలు కోర్టులో విచారణ చేయబడి తీర్పుచెప్పబడి యుండవలెను.

ఇతర తగాదాలలోను వ్యాజ్యములలోనుమాత్రము ఫెడరల్ కోర్టు యొక్క అనుమతితోనే ప్రీవీ కాన్సిలుకు అప్పీలుచేయవలెను. సార్వభౌముడు ప్రత్యేకానుమతి నొసంగినయెడల ఫెడరల్ కోర్టుయొక్క అనుమతి అక్కరలేదు. హైకోర్టులో తీర్పుచెప్పబడినపిమ్మట ఫెడరల్ కోర్టుకు అప్పీలు చేయవలసియున్న సందర్భములో సార్వభౌము నకు అప్పీలు చేయుటకు వీలులేదు.

64. ఏదైన నొక క్లిష్టపనుస్థ విషయములో ఫెడరలు కోర్టు యొక్క నిర్ణయమును తెలిసికొనుట అవసరమని లోచింపవచ్చుదు గవర్నరుజనరలు సదరు తగాదాను ఫెడరలు కోర్టువారికి ఆవిషయమును పరిష్కారార్థమై స్వతంత్రించి విన్నవించవచ్చును.

65. ఫెడరలుకోర్టులో ఒక ప్రధాన న్యాయమూర్తియును, కొందరు నిర్ణీతసంఖ్యకులగు న్యాయమూర్తులును న్యాయవిచారణ కర్తలుగా నుందురు. వీరిందరును సార్వభౌమునిచే నియమింపబడుదురు. కాని, ఢిల్లీ శాసనసభలో రెండును కలిసి గవర్నరుజనరలుకు నివేదించు కొనుటవల్ల సదరు న్యాయమూర్తుల సంఖ్యను హెచ్చించునట్లు చేయవచ్చును.

సుప్రీము కోర్టు

66. పైజెప్పిన అధికారములతో ఫెడరలుకోర్టు ఒకటి నియమింపబడిన పిమ్మట వేర్వేరు హైకోర్టుల తీర్పులపై దావాలను దాఖలు చేసికొనుట కొక సుప్రీముకోర్టు ఇండియాలోనే ఉండవలెనని కొందరు వాదించిరి. ఖండంతరములోనున్న ప్రీవీ కాన్సిలుకు అప్పీలుచేయుట వల్ల కక్షీదారులకు అపారమైన వ్యయముగు చున్నదనియును, న్యాయ విచారణ వేగముగా జరుగక కాలహరణ మగుచున్నదనియును, అందు వల్ల ఇండియాలోనే సుప్రీము కోర్టు అను పేరుతో ప్రీవీ కాన్సిలు అధికారముగల కోర్టు ఉండవలెననియు వారు వాదించిరి. కాని ఇండియాలో అట్టి కోర్టును ఏర్పాటుచేయుట అనవసర వ్యయకారణ మనియు, ఫెడరలుకోర్టుకును, హైకోర్టులకును కావలసిన మేధానిధులగు న్యాయమూర్తులు నియమింపబడిన పిమ్మట ఈ సుప్రీముకోర్టుకు వలయు మేధానిధులు మరికొందరు న్యాయమూర్తులుగా లభింపజాలరనియు, సూచింపబడినది. అట్టి సుప్రీముకోర్టు ఏర్పాటుచేయబడినయెడల అది ఫెడరల్ కోర్టుకు అనుబంధముగా నుండవలెనా, అంతర్భాగముగా నుండవలెనా అను చిక్కు ప్రశ్న యొకటి కలిగెను. కనుక ప్రస్తుతము అట్టి సుప్రీము కోర్టును ఇష్టానుకూల ప్రతిష్ఠించవసరము లేదు; అట్టి అవసరము కలిగిన యెడల, ఫెడరలు కోర్టు వారే అట్టి సుప్రీము కోర్టుయొక్క ప్రతిష్ఠాపన నిమిత్తమై శ్రద్ధ వహించి ప్రయత్నించుటకు సదరు ఫెడరలు కోర్టుకు ప్రస్తుతము అధికార మొసంగబడవలెను. కాని అట్టి సుప్రీము కోర్టు ఏర్పాటు చేయబడియెడల రాజ్యాంగ శాసనము (కాన్ స్టిట్యూషను ఆక్టు) వలన అనుకూలంబు బడినదై యుండవలెను.

ఇండియా కార్యదర్శియొక్క సలహాదారులు

67. ఇండియా కార్యదర్శికి సహాయభూతముగా నొకసభ్య వర్గము ఈప్టు ఇండియాకంపెనీ అంతరించిననాటినుండియును ఏర్పడి వ్యవహరించుచున్నది. అట్టి సభ్యవర్గ మీ నూతన పరిస్థితులందు అనుచితముగా కన్పించుచున్నది. అందువల్ల ఇక ముందునుండియును ఇండియా కార్యదర్శికి సలహాదారులుగా కొందరు ఒక చిన్నసంఘముగా ఏర్పడియుండుట చాలును. అట్టి సలహాదారులు ఇండియా కార్యదర్శికి ఉండి తీరవలెనని మాత్రము కాసింపబడవలెను.

68. ఇండియా ప్రభుత్వము తరపున ఏదైన కాంట్రాక్టు అగ్రి మెంట్లు చేసికొనవలసి వచ్చినప్పుడును, ఇండియా ప్రభుత్వముపై దావాలు దాఖలు చేయవలసినప్పుడును ఇండియా కార్యదర్శినే ప్రతి వాదిగా చేర్చుట ఇదివరకు శాసనసమైక్యముగా నుండెను. ఇండియా ప్రభుత్వమువారు దావాచేసినప్పుడు ఇండియా కార్యదర్శినే వాదిగా పేర్కొనవలసి యుండెను. ఇకముందునుండియును ఆయా రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములు సర్వస్వతంత్రములుగా వ్యవహరించవలసిన వగుట చేతను, బాధ్యతాయుతమైన ఫెడరలు ప్రభుత్వము అమలులోనికి రావలసియుండుటచేతను ఇండియా కార్యదర్శియే ఇకముందుగూడ ఇండియా ప్రభుత్వము తరపున వాదిగా గాని, ప్రతివాదిగా గాని వ్యవహరించుట యుక్తముగా లేదు. అందువల్ల ఇకముందునుండియును సార్వభౌముని పేరనే ఇండియా ప్రభుత్వమువారు అధికారము వహించి యుండిన యావదాస్తీయను సార్వభౌమునికే చెందియుండవలెననియు, ఆయా రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల పేరిట గాని, ఫెడరల్ ప్రభుత్వము పేరిట గాని ఇకముందు దావాలను దాఖలు చేయవచ్చుననియును ఆయా రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల పేరిటనే, లేదా ఫెడరలు ప్రభుత్వము పేరిటనే కాంట్రాక్టులు చేసికొనబడవచ్చుననియు కాసింపవలసి యున్నది. కాని నూతన రాజ్యాంగశాసనముల ప్రకారము ఫెడరేషను అమలులోనికి రాకపూర్వము ఇండియా కార్యదర్శి పేరిట దాఖలు చేయబడిన వ్యాజ్యముల సందర్భములో సదరు దావాలలోని తీర్పు నిర్ణయములను ఫెడరేషనువారు అమలుపరచవలసి యుండును.

69. ఇండియా కార్యదర్శికి సలహాదారులు ముగ్గురికి తక్కువకాకుండా 6 గురి కంటె ఎక్కువకాకుండా ఉండవలెను. వీరిలో అధమ పక్షము ఇద్దరు 10 సంవత్సరములకు తక్కువ లేకుండ ప్రభుత్వోద్యోగము చేసియుండవలెను. ఈ సలహాదారు లందరును 5 సంవత్సరములవరకు ఆహ్వాదా వహించగలరు. ఈ సలహాదారులతో ఇండియా కార్యదర్శి విడివిడిగాగాని, సమష్టిగాగాని ఇష్టానుసారము యుక్తమని తోచినప్పుడు సంప్రతించవచ్చును. ఇండియాలోని పబ్లికుసర్విసు ఉద్యోగీయులకు సంబంధించిన నిబంధనలను తయారుచేయు విషయములో సదరు సలహాదారులతో తప్పక సంప్రతించి వారిలోని అధిక

సంఖ్యకుల సమ్మతిని ముందుగా పొందవలెను. ఈరాజ్యాంగ శాసన సమ్మతముగా ఇండియా కార్యదర్శికి పబ్లికుసర్విసు ఉద్యోగిచే దాఖలు చేసికోబడిన అప్పీలు పరిష్కారవిషయములో కూడ సదరు సలహాదారులలో నధిక సంఖ్యకుల సమ్మతి గైకొని వ్యవహరించవలెను.

పబ్లికు సర్విసు ఉద్యోగీయులు

70. పబ్లికు సర్విసు ఉద్యోగములు :—

- (1) యావద్భారతదేశమునకు సంబంధించిన ఉద్యోగపదవులు.
- (2) రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములకు సంబంధించిన యుద్యోగములు
- (3) కేంద్ర ప్రభుత్వమునకుమాత్రము సంబంధించిన ఉద్యోగములు. యావద్భారతోద్యోగులు ముఖ్యముగా ఆయా రాష్ట్రములలోనే ఉద్యోగముల చేయుచుందురు. కాని ఆవసరమైనచో భారతదేశమందెక్కడనైనను వారు ఉద్యోగమును చేయవలసియుందురు.

యావద్భారతోద్యోగులలో ఈ క్రిందితరగతులు చేరును :—

1. ఇండియను సివిలుసర్విసు.
2. ఇండియను పోలీసు.
3. ఇండియను ఫారెస్టు సర్విసు.
4. ఇండియను సర్విసు ఆఫ్ ఇంజనీర్సు.

పై జెప్పిన 3, 4 ఉద్యోగశాఖలు నూతన రాజ్యాంగ శాసనము ప్రకారము రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములయొక్క మంత్రుల యధికారమునకు ఒప్పగింపబడును గనుక సదరు ఫారెస్టుశాఖ (అటవీశాఖ) ఇంజనీర్ల శాఖలలో యావద్భారతోద్యోగపదవులు ఉండవు.

రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వోద్యోగశాఖలకు ఆయా రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల వారివల్లనే ఉద్యోగులు నియమింపబడగలరు.

కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు మాత్రము చెందిన ఉద్యోగశాఖలలో ముఖ్యమైన వేవనగా :—

(1) రైల్వే ఉద్యోగములు, (2) ఇండియా పోస్టు టెలిగ్రాఫ్ శాఖోద్యోగములు, (3) రేవుసుంకముల శాఖోద్యోగములు. ఇండియా కార్యదర్శిచే నియమింపబడినవారు ఈ పైజెప్పిన శాఖలయందు ఉద్యోగులుగా నున్నారు.

ఉద్యోగుల హక్కులు

71. ఇండియా కార్యదర్శిచే నియమింపబడేవారి కందరికిని కొన్ని హక్కు లుండును. అట్టి ఉద్యోగులు ఇండియా కార్యదర్శి అధికారమునకు లోబడి యుండెడి ఏ అధికారవర్గముచే నైనను బర్తరపు చేయబడజాలరు. అట్టి ఉద్యోగులజీతముల మొత్తములను

మార్పు చేయుటకు గాని, తగ్గించుటకు గాని యే కాసనసభవారికిని అధికారము లేదు. ఇండియా దేశములో ఏ ప్రభుత్వాధికారియైనను అట్టి ఉద్యోగుల వ్యవహారప్రవర్తనాది విషయములలో అవలంబించెడి క్రమ శిక్షార్థమైన విధిని షేషములగూర్చి సదరు ఉద్యోగులు ఇండియా కార్యదర్శికి అప్పీలు చేసికొనగలరు. ఇట్టి ఉద్యోగులకుగల హక్కులను సంరక్షించవలసిన యగత్యము కలదు. కనుక ఇండియా కార్యదర్శిచే నియమింపబడు అట్టి ఉద్యోగుల హక్కులను ఈరాజ్యాంగకాసనము అమలులోనికి వచ్చినప్పటినుండే సంరక్షించవలయును. కాని సర్వీసు పూర్తికాక ప్రార్థన పింఛను గైకొనుటకు గల హక్కు సివిలు సర్వీసు ఉద్యోగులకును, ఇండియను పోలీసు ఉద్యోగులకును మాత్రము ఉండును. 72-వ పేరాలో సూచింపబడిన కమిటీనిచారణ ఫలితము నిర్ణయము అయ్యేవరకును అట్టి విచారణ పర్యవసానము ననుసరించి నిర్ధారణగా నిబంధన లేర్పరుపబడేవరకును సదరు హక్కు అమలులో నుండును.

రాష్ట్రీయప్రభుత్వములోను, కేంద్రప్రభుత్వములోను కొందరు ఉద్యోగులు ఇండియా కార్యదర్శిచే నియమితులు కాకపోయినను వారికిగూడ కొన్ని ఉద్యోగసంరక్షణార్థమైన హక్కులు కలవు. ఆ హక్కులనుగూడ ఇండియా కార్యదర్శి కాపాడగలడు.

72. ఇండియను సివిలు సర్వీసు ఉద్యోగులకును, ఇండియను పోలీసు ఉద్యోగులకును, పాదిరీల కాఖకును, సంబంధించిన ఉద్యోగములకు వలయు ఉద్యోగస్థలను ఇండియా కార్యదర్శి నియమించు చుండగలడు. ఈ రాజ్యాంగ కాసన మమలులోనికి వచ్చిన రి సంవత్సరముల తర్వాత ఇండియను పోలీసుకాఖకును, ఇండియను సివిలు సర్వీసుకాఖకును ఉద్యోగులను ఏరి కొరి నియమించే విషయములో ఒక విచారణసంఘము నియమింపబడి ఒక విచారణ జరుపబడును. ఆ విచారణ సంఘములో ఇండియాలోని వేర్వేరు ప్రభుత్వములు పాల్గొన గలవు. సదరు విచారణనిర్ణయ ఫలితములను ఆలోచించి నిబంధన లేర్పరచుట బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారి యధీనమై యుండును. పార్లమెంటువారే ఆ నిబంధనలను నిర్ణయించెదరు. ఆయా ఉద్యోగ పదవులకు భారతీయులెందరు నియమింపబడవలెనో, ఆంగ్లేయులెందరు నియమింపబడవలెనో సదరు విచారణసంఘముయొక్క విచారణ జరిగి క్రొత్తనిబంధన లేర్పడేవరకు ప్రస్తుతము అమలులో నున్న దామాషా రేటు ప్రకారమే నియమింపబడెదరు.

వైద్యకాఖకును, రైల్వేకాఖకును, ఉద్యోగులను అధికారులను ఇండియా కార్యదర్శి నియమించే విషయములో ఇంకను విచారణ జరుగుచున్నది. ఆ విషయములో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వపు సలహాలు జాయింటు పార్లమెంటరీ కమిటీకి నివేదించబడును.

73. ఉద్యోగములందున్న ఆఫీసర్లు పింఛనుకాలమందు తమ కుటుంబభరణముల నిమిత్తమై తమ జీతములో నుండి చెల్లించు

చుండిన చందా మొత్తముల నిధిని ఇండియా ప్రభుత్వమువారు సదరు ఉద్యోగులకు చెల్లించవలసిన బాధ్యులై యున్నారు. సదరు కుటుంబ భరణ నిధి వారి జీతములలోనుండి రూపాయల లెక్కను ఇండియా గవర్నమెంటు వశమందు పెరుగుచుండును. కాని సదరు ఆంగ్లోద్యోగులు పింఛను గైకొని ఇంగ్లండునకు మరలివెళ్లినప్పటినుంచి వారికి ఆ మొత్తము పానుల లెక్కను చెల్లించబడవలసి యుండును. కనుక సదరు మొత్తము ఉద్యోగుల నెలజీతములలో నుండి యివ్వబడు చందాలవల్ల ఏర్పాటు చేయబడునప్పుడే మొదటినుండియును పానుల లెక్కలోనే ఏర్పాటు చేయబడుట యుక్త మని యోచింపబడు చున్నది. ఇట్టి పద్ధతి సాధ్యమయ్యేయెడల ఉద్యోగులతో సంప్రతించి అట్టి ఏర్పాట్లుచేయబడును. ఇట్టి ఏర్పాట్లుచేయవలసినయెడల ఈ రాజ్యాంగ కాసనమునందే అమలు కానింపబడవలెను. కనుక జాయింటు పార్లమెంటరీ కమిటీవారిచే ఆమోదింపబడు నిమిత్తము బ్రిటిషు గవర్నమెంటు తమతమ సలహాలను ఈవిషయమై త్వరలో నివేదించెదరు.

స్టాచ్యూటరీ రైల్వేబోర్డు

74. భారతదేశములోని ప్రభుత్వపరిపాలిత రైల్వేలును, వేర్వేరు రైల్వేకంపెనీల సొంత రయిల్వేలును సక్రమముగా నిర్వహింపబడు నట్లుగా పై అధికారము చలాయించు నిమిత్తము ఒక రైల్వే బోర్డును ఏర్పాటుచేయవలయును. సదరు రైల్వేబోర్డు తన అధికారములను రాజకీయాందోళనముల ప్రసక్తి లేకుండ చలాయించ గల్గుటకు తగిన కట్టుదిట్టములను, చేయవలయును. రైల్వే కంపెనీలకు ఒసంగబడిన హక్కులను, సౌకర్యములను సదరు రైల్వేబోర్డు కాపాడవలెను, కాని ఏదైన తగాదాలు కలిగినప్పుడు ఇండియా కార్యదర్శికి అప్పీలు చేసి కొనుటకు అవకాశ ముండవలెను. లేదా మధ్యవర్తులద్వారా పరిష్కారము చేసికొనుటకు అవకాశ ముండవలెను. ఈ సంకల్పద్వైతములను అమలు పరచుటకై తగిన రైల్వేబోర్డు విధానము ఏర్పాటు ఉండవలెనో ఆవిషయమై ఇండియాగవర్నమెంటు వారితో సంప్రతింపు జరుగుచున్నది. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు త్వరలోనే అట్టి విధానమును వివరముగా నిరూపించగలరు.

ప్రాతిపదికమగు హక్కులు

75. దేశీయుల కందరికిని గాని, వేర్వేరు సంఘముల విషయములో విడివిడిగా గాని ప్రజల ప్రాతిపదికమగు హక్కులను కొన్నింటిని నిర్ధారణచేసి రాజ్యాంగ కాసనమునందే పొందుపరచి అనుకానించవలెనని రాండుచేబిలు సభయందు పెద్దతడవు చర్చింప బడెను. కాని అట్టి బాహుళ్యమైన, సర్వజన సామాన్యమైన హక్కులను నిర్ణయించి ప్రకటించుటకు అనేకానేకపథాలు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారికి కన్పించుచున్నవి. కాని వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యము, ఆస్తి స్వామ్యములను గూర్చి

యు, పట్టిక ప్రభుత్వోద్యోగముల గూర్చియు జాతి మత విచక్షణ లేకుండ పరిపాలనము చేయబడునని మాత్రము ఈ రాజ్యాంగ శాసనములో పొందుపరచుట యుక్తముగానే యుండును.

ఈ రాజ్యాంగ శాసనములో పొందుపరచుటకు అనుచితముగా నుండునని భావింపబడే ప్రాతిపదికమగు హక్కు నిర్ణయములను గూర్చి సార్వభౌముడే ఒక బహిరంగమైన అభియోగపూర్వక ప్రకటనను ప్రజలకు చేయవచ్చును. అట్టి అభియోగపూర్వక ప్రకటనతో సడరు ప్రాతిపదికమగు హక్కులను కేంద్రమునకు భాగ్యముగా నుండునని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు సార్వభౌమునకు నివేదించవచ్చును. ఈ రాజ్యాంగ శాసనము అమలుపరచబడు సందర్భమున సార్వభౌముడు సదరు ప్రకటన చేయవచ్చును.

ము ౧౦ ఫు)

ఇప్పుడు అమలులో నున్న ఇండియా ఆర్ట్స్ నమసరించి ఏర్పడియున్న ఏర్పాట్లును, క్రొత్త రాజ్యాంగశాసనము ప్రకారము కూడ అమలులో స్థిరముగా నుంచవలెనా, అక్కరలేదా? అనే చిల్లర విషయాలు అనేకము ఈ శ్వేతపత్రములో చర్చింపబడలేదు. ఇండియా కార్యదర్శియొక్క కార్యాలయ వ్యవహారపు లెక్కలను తనిఖీచేయుటకు ఆడిటరుజనరలు యథావిధిగా ఇకముందుగూడ ఉండవలెనా అను విషయము మున్నగునవి పెక్కులు చిత్తుచట్టముముసాయిదా వ్రాయబడునప్పుడు అందులో పొందుపరచబడును.

సూచనలు

(1) ప్రస్తుతము ఇండియా ప్రభుత్వమువారు కొన్ని అధికారములను చలాయించుచున్నారు. బ్రిటిష్ ఇండియా పరిపాలన విషయమున ఇండియా ప్రభుత్వమువారికి కొన్ని అధికారము లున్నవి. సంస్థానముల విషయమున సంధిపత్రముల ననుసరించి కొన్ని అధికారము లున్నవి. కాని అన్ని అధికారములు సార్వభౌమునియే యనియు, సార్వభౌముని పేరుతో ఈ అధికారములు చలాయించబడునను మాత్రమును ఆధారముగ గైకొని సార్వభౌముని ప్రభుత్వమువారి సూచనలను గావించుచున్నారు.

ఫెడరేషను

ప్రథమభాగము

(2) ప్రస్తుతము గవర్నరులచే పరిపాలింపబడు రాష్ట్రములు, ఫెడరేషనులో చేరుటకు అంగీకారము తెలుపు స్వదేశసంస్థానములను కలిపి ఫెడరేషను నిర్మింపబడును. ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారికి సంక్రమింపగల అధికారములకును హక్కులకును భంగ మేర్పడని విధమున సంస్థానాధీశులు ప్రత్యేకపు టొడంబడికద్వారా తాము ప్రస్తుతము

అనుభవించుచున్న కొన్ని హక్కులను అధికారములను ఫెడరేషను ప్రభుత్వమువారి పరమైనర్పెచ్చరు. ఈవిధముగ ఫెడరేషను ప్రభుత్వమునకు క్రొత్తగ సంక్రమించు అధికారములను నూతన చట్టము ననుసరించి గవర్నరుజనరలుగారు, ఫెడరల్ కాన్సలరు, ఫెడరల్ కోర్టు మున్నగు సంస్థలు చలాయించుచుండ గలవు. సంస్థానాధీశులు తమ ఒడంబడికలయందు ఏయే హక్కులను, అధికారములను వదలుకొనెదరో ఆయా హక్కులు అధికారములు మాత్రమే ఫెడరేషను ప్రభుత్వమువారికి సంక్రమించును. సంస్థానాధీశులు వదలుకొనని ఇతర హక్కులు అధికారములయందు ఫెడరేషను ప్రభుత్వమువారు జోక్యము కలుగజేసికొనుటకు వీలులేదు.

(3) సంస్థానాధీశులు ఈ విధమున తమ అధికారములలో కొన్నిటిని ఫెడరేషను ప్రభుత్వమువారి పరమైనర్పెచ్చరి పిమ్మట, వారి కుండు ఇతర హక్కులు అధికారముల విషయమున సార్వభౌముని ప్రతినిధిగ నుండు రాజప్రతినిధితో వారికి సంబంధ ముండును గాని, ఫెడరేషను ప్రభుత్వపు ప్రధానోద్యోగి యగు గవర్నరు జనరలుగారితో సంబంధ ముండదు. అనగా సంస్థానాధీశులు వదలుకొనని అధికారముల విషయమున జోక్యము కలుగజేసికొనుట రాజప్రతినిధికి మాత్రమే అధికార ముండునుగాని సభాయుతుడగు గవర్నరు జనరలుగారికి ఎట్టి అధికార ముండదు.

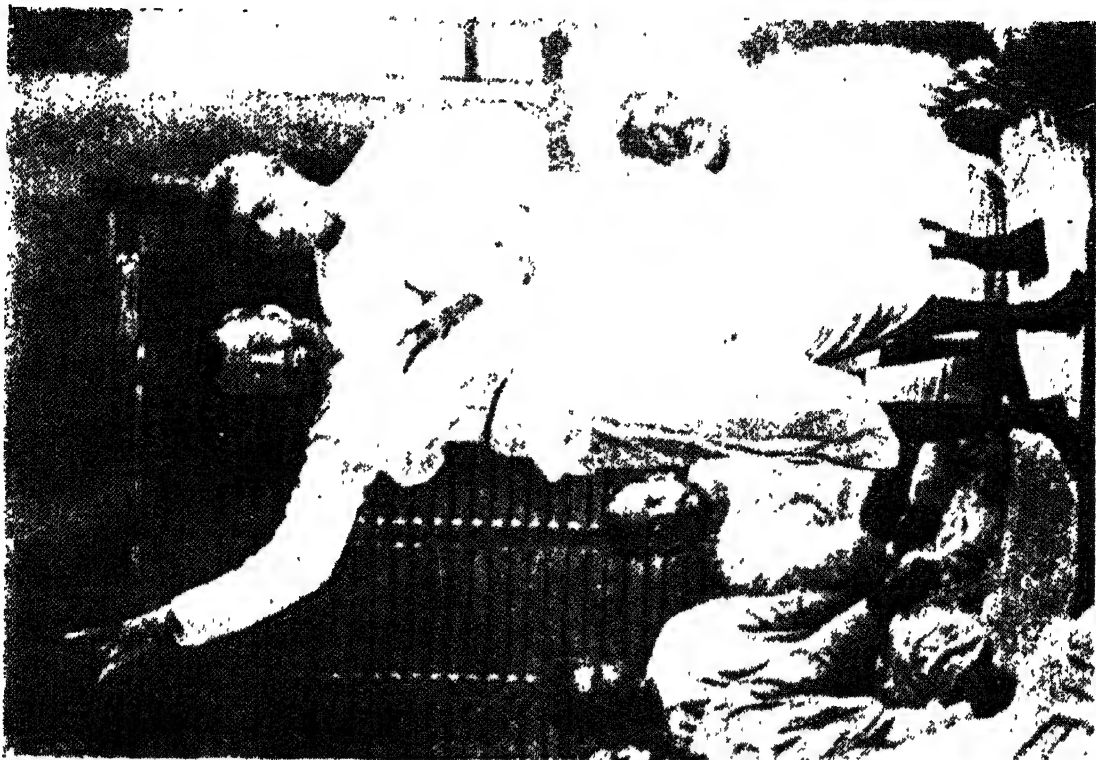
(4) ఫెడరేషను ఏర్పడుటకు సార్వభౌముడు ప్రత్యేక ప్రకటన ద్వారా ఒకే తేదీని నిర్ణయించును. ఆ తేదీనాడు ప్రస్తుతము గవర్నరులచే పరిపాలింపబడుచున్న 9 రాష్ట్రములు, ప్రత్యేకముగ నిర్మింపబడు సింధు ఒరిస్సా రాష్ట్రములు, ఫెడరేషనులో చేర సంగీకరించిన సంస్థానములతో ఫెడరేషను ఏర్పడును కాని ఈ దినవ వివరింపబడిన షరతులు కొనసాగినగాని సార్వభౌముడు అట్టి ప్రకటన గావింపదు.

(అ) సంస్థానముల జనసంఖ్య మొత్తమునందు సగమువంతు జనసంఖ్యగల సంస్థానములకు అధిపతులైనవారును, సంస్థానాధీశులకై ఫెడరల్ కాన్సలరునభయందు ప్రత్యేకింపబడు స్థానములలో సగమువంతు స్థానములు భర్తీయగుటకు తగిన సంస్థానాధీశులు ఫెడరేషనులో చేరుటకు అంగీకరింపవలెను.

(ఆ) ఫెడరేషను నిర్మాణపు తేదీని ప్రకటింపవలయునని రెండు పార్లమెంటు సభలు సార్వభౌమునకు వినతిపత్రమును పంపుకొనవలెను.

ఈరెండు షరతులు నెరవేరిన పిమ్మటనే ఫెడరేషను నిర్మాణపు తేదీని సార్వభౌముడు ప్రకటించును.

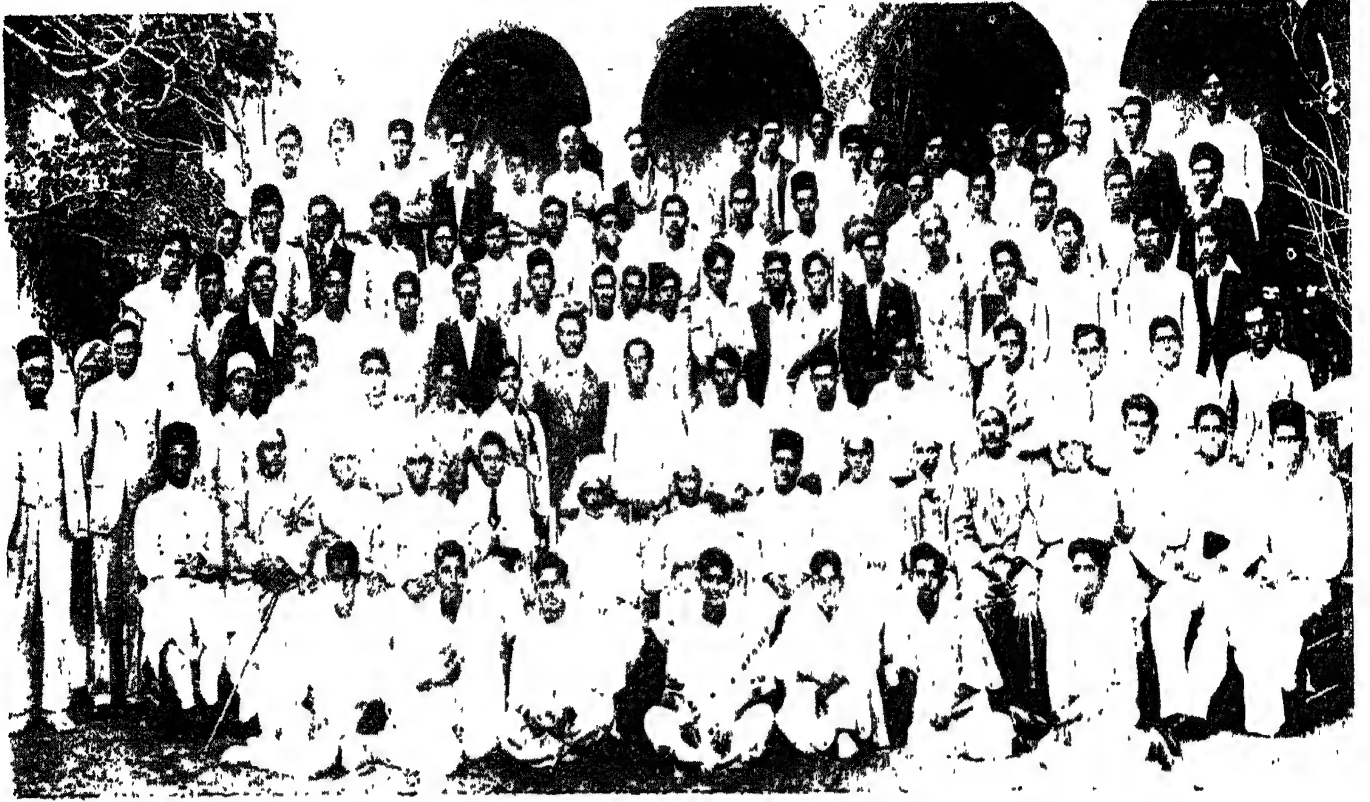
(5) ఫెడరేషనులో చేరిన రాష్ట్రములు, సంస్థానములు ఛీఫ్ కమిషనరులచే పరిపాలింపబడుచున్న ఢిల్లీ, ఆశ్మీరు, మిఝోరు, కుక్నూ,

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస
(వీరికి సూరప జన్మదినమహోత్సవము జరుగబోవునున్నది)

మహాత్మా మోహియందీక్ష భాదుసాగారు

నిజాంకళాశాల ఆంధ్ర సారస్వతసమితి వార్షికోత్సవము

ఆంధ్ర విశ్వకళాశాల విచారణసమితి-బండరు

బెలూచిస్థానము, అండమాను, నికోబారుదీవులు ఫెడరేషను ప్రభుత్వమునకు లోబడి యుండగలవు. బ్రిటిషు బెలూచిస్థానము విషయమున మాత్రము గవర్నరుజనరలుగారు స్వయముగ రాష్ట్రపరిపాలనము జరుపుటకు ప్రత్యేకపు శ్రేయాలు గావింపబడును. బ్రిటిషు బెలూచిస్థానపు పరిపాలన ఖర్చులను నిరాకరించుటకుగాని, అంగీకరించుటకుగాని ఫెడరల్ శాసనసభవారికి అధికారముండదు. కాని ఆఖర్చుల విషయమై ఫెడరల్ శాసనసభలో చర్చ మాత్రము జరుగవచ్చును.

ప్రస్తుతము ఏడేను సెంటిమెంటు ఛీప్ కమిషనరు పరిపాలనము క్రిందయున్నది. ఫెడరేషనులో ఏడేను సెంటిమెంటు పరిపాలన మేవిధముగ నుండును అనువిషయమై ప్రభుత్వమువారింకను ఆలోచించుచున్నారు. అందుచే ఏడేను విషయమై ప్రస్తుతమెట్టి నూచనలు గావింపబడ లేదు.

ఫెడరల్ ప్రభుత్వవర్గము

(6) సైనిక, నావిక, నాయు దళములలో సహా ఫెడరేషను పరిపాలనమును సార్వభౌముని పక్షమున గవర్నరుజనరలుగారు నిర్వహించుచున్నారు. కాని ప్రత్యేకముగ ప్రధానకే నాధిపతిని సార్వభౌముడు నియమింపవచ్చును. అన్ని ప్రభుత్వప్రకటనలు గవర్నరుజనరలు గారి కేరకు ప్రకటింపబడును.

రిజర్వు శాఖలయందు గవర్నరుజనరలుగాని, గవర్నరుగాని గావించు ప్రకటనలు తమ సొంత బాధ్యతపై గావింపబడిన ప్రకటనలుగ పరిగణింపవలెను.

(7) సంస్థానముల విషయమున సంస్థానాధీశులు ఏయే అధికారములను వహించుకొనిరో ఆనూ అధికారములనే ఫెడరల్ ప్రభుత్వమువారు ఆయా సంస్థానములందు చలాయించెదరు.

(8) భారత ప్రభుత్వ నిర్మాణచట్టము ననుసరించి ఫెడరేషను ప్రధాన నిర్వాహకోద్యోగియగు గవర్నరుజనరలుగారికి సంక్రమించు అధికారములను, చట్టమునకు విరుద్ధము గానటువంటి సార్వభౌమునిచే ప్రత్యేక ప్రకటన ద్వారా ఇవ్వబడు ప్రత్యేకాధికారములను గవర్నరు జనరలుగారు చలాయించెదరు. ఈ అధికారములను చలాయించు విషయమున సార్వభౌమునిచే ప్రకటింపబడు అధికార నిర్వచనపత్రమున నూచింపబడు విధుల ననుసరించి గవర్నరు జనరలుగారు ప్రవర్తించెదరు.

(9) అధికారనిర్వచనపత్రపు చిత్తుప్రతి రెండు పార్లమెంటు సభలకును సమర్పింపబడును. ఈ పత్రమునందు తగు సవరణలు గావించుటకై సార్వభౌముని కోరుటకు పార్లమెంటుసభలకు అవకాశ మివ్వబడును.

(10) గవర్నరుజనరలుగారి కివ్వవలసిన జీతము చట్టము నందే ఉదాహరింపబడును. గవర్నరుజనరలుగారికి చేరవలసిన ఇతర ఎలవెన్సులు, వారి సిబ్బందిసమాస్తాలకు చేరవలసిన జీతములు, ఎలవెన్సులు కాన్సిలు ఉత్తరువుల ననుసరించి నిర్ణయింపబడును. ఈ మొత్తములపై వోటుచేయుటకు శాసనసభవారికి అధికారముండదు.

ఫెడరల్ ఎగ్జిక్యూటివు ప్రభుత్వము బాధ్యత విభజనము

(11) ఫెడరల్ పరిపాలనమున కొన్ని శాఖలను అనగా సైనిక శాఖ, విదేశాంగశాఖ, మతవిషయకశాఖల గవర్నరుజనరలుగారు స్వయముగ నిర్వహించెదరు.

(12) ఈ రిజర్వుడు శాఖలను పరిపాలించు సందర్భమున గవర్నరు జనరలుగారికి సహాయ మిస్తుటకై మువ్వరు ప్రత్యేకోద్యోగులను నియమించుటకు గవర్నరుజనరలుగారికి అధికార ముండును. వీరి కివ్వవలసిన జీతములు, ఎలవెన్సులు, వీరి ఉద్యోగపదవులకు సంబంధించిన ఇతర వరతులు కాన్సిలు ఉత్తరువులద్వారా నిర్ణయింపబడును.

(13) పదకొండవ క్లాసునందు నూచింపబడిన శాఖలుకాక ఇతర శాఖల పరిపాలనము జగపు సందర్భమున గవర్నరుజనరలుగారికి తోడ్పడుటకు ఒక మంత్రుల సంఘము ఏర్పరపబడును. గవర్నరుజనరలుగారే మంత్రులను నిర్ణయించెదరు. వీరు రాజభక్తి ప్రమాణము గావించి కాన్సిలు సభ్యులుగ పనిచేయుచు గవర్నరు జనరలుగారి కిష్టమున్నంతకాలము మాత్రమే అధికారమునందుండెదరు. ఈవిధమున మంత్రులుగ నియమింపబడినవారు ఫెడరల్ శాసనసభలో ఒక సభ్యులందు సభ్యులుగ నైన యుండవలెను. లేనిచో, రీత కాలమున సభ్యులుగ ఎన్నుకోబడవలెను.

(14) మంత్రులను నియమించు విషయమున సాధ్యమైనంత వరకు క్రిందిపూత్రముల ననుసరింపవలయు నని అధికార నిర్వచన పత్రముద్వారా గవర్నరు జనరలుగారికి నూచన గావింపబడును. శాసన సభయందు అధిక సంఖ్యాకులగు సభ్యుల సహకారము పొందగలిగిన సభ్యుని సహాయముతో అల్ప సంఖ్యాకుల సంఘములయూ, సంస్థానాధీశులయూ ప్రతినిధులను సాధ్యమైనంతవరకు కలుపుకొని గవర్నరు జనరలుగారు మంత్రివర్గమును ఏర్పరపవలయును.

(15) మంత్రులసంఖ్య వారి కివ్వవలసిన జీతముల మొత్తము ఫెడరల్ శాసనసభవారి చట్టముననుసరించి నిర్ణయింపబడును. కాని ఇట్టి చట్టమును శాసనసభవారు ఆమోదించునంతవరకు చట్టమునందు నూచింపబడిన అంశములకు భంగము కలుగనివిధమున గవర్నరు జనరలుగారికి మంత్రులసంఖ్య వారి కివ్వవలసిన జీతములను నిర్ణయించెదరు. మంత్రుల జీతము ఒక పర్యాయము నిర్ణయింపబడినప్పిమ్మట వారి ఉద్యోగకాలమునందు ఆ జీతపు మొత్తమును మార్చుకూడదు.

(16) తనకు అవసరమని తోచునప్పుడు మంత్రులసంఘ సమావేశమునకు గవర్నరు జనరలుగారు అధ్యక్షత వహింపవచ్చును. అంతే కాక మంత్రులతో సంప్రదించి, మంత్రులసంఘ సమావేశముల జరుపు విధానమును రిజర్వుడు శాఖలకు కావలసిన సమాచారములను తెలియపరచుటకై అవలంబింపవలసిన విధానమును నిర్ణయించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి అధికార ముండును.

(17) గవర్నరు జనరలుగారికి ఆర్థికవిషయములం దొసగబడి ప్రత్యేకాధికారములను నిర్వహించుటకు మంత్రుల సలహా పొంది గవర్నరు జనరలుగారు ఆర్థికవిషయములందు సలహాల నొసగుటకు ఒక ప్రత్యేకాధికారిని నియమింపవచ్చును. మంత్రులుకూడా తమకు అవసరమని తోచినప్పుడు ఆ ఉద్యోగిసలహాపొంద వచ్చును. కాని ఆ ఉద్యోగి గవర్నరు జనరలుగారికిమాత్రమే బాధ్యతగలవాడయి యుండును. వీరికివ్యవలసిన జీతమును గవర్నరు జనరలుగారే నిర్ణయించెదరు. ఆ జీతపు మొత్తముపై వోటు చేయుటకు శాసనసభవారికి అధికార ముండదు.

(18) రిజర్వుడు శాఖల పరిపాలనను విషయమై గవర్నరు జనరలుగారి కివ్వబడిన బాధ్యతలు గాక ఫెడరేషను పరిపాలనమున ఈ దిగువ వివరింప బడిన ప్రత్యేక బాధ్యతలను గవర్నరు జనరలుగారు వహించెదరు.

1 భారతదేశపు శాంతికి భంగము కలుగజేయు ఉపద్రవములను తొలగించుట,

2 ఫెడరేషనుయొక్క ఆర్థిక స్థిరత్వమును, పరపతిని సురక్షించుట,

3. అల్ప సంఖ్యాకుల కుండవలసిన న్యాయమైన హక్కులను సురక్షించుట,

(4) చట్టము ననుసరించి పబ్లిక్ సర్వీసు ఉద్యోగుల కుండు హక్కులను సురక్షించుట. ఈ ఉద్యోగులకు న్యాయముగ నుండవలసిన ఇతర హక్కులను సురక్షించుట.

(5) వర్తక విషయములందు వివక్ష లేకుండ జేయుట.

(6) సంస్థానాధీశుల హక్కులను సురక్షించుట.

(7) గవర్నరు జనరలుగారి పరిపాలనమునకు లోబడిన శాఖలకు సంబంధించిన అన్ని విషయములు.

ఏయే సమయములందు పై వివరింపబడిన ప్రత్యేక బాధ్యతలకు భంగము వాటిల్లునో నిర్ణయించు విషయమై అధికారము గవర్నరు జనరలుగారికే యుండును.

(19) మంత్రులసలహా పొందిన పిమ్మట కూడ తన ప్రత్యేక బాధ్యతలకు భంగము కలుగుచున్నదని ఏ విషయమునం దైనను గవ

ర్నరు జనరలుగారికి తోచినచో అధికార నిర్వచన పత్రమున నూచింపబడు విధమున స్వతంత్రించి ప్రవర్తించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి పూర్తి అధికార ముండును.

(20) రిజర్వుడు శాఖలను పరిపాలించు విషయమునను, తన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించు విషయమునను, చట్టముననుసరించి తన కివ్వబడిన ఇతర అధికారములను చలాయించు విషయమునను గవర్నరు జనరలుగారు అధికారనిర్వచన పత్రమునందు గావింపబడిన నూచనల ననుసరించి చర్య దీసికొనెదరు.

(21) గవర్నరుజనరలుగారి కివ్వబడు అధికార నిర్వచనపత్రమునందు ఈక్రింది యంశములు చేర్చబడును:—“మీ పరిపాలనమునకు లోబడిన రిజర్వుడు శాఖలవిషయమునను, మీ కొసగబడిన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహింపవలసిన విషయములందును, చట్టముననుసరించి మీరు చలాయించవలసిన ఇతర అధికార విషయములందును మీరు ఫెడరేషను ప్రభుత్వసౌహృదమునకు భంగ మేర్పడునట్లు మీకు ఉచితమని తోచిన చర్య తీసికొనవలెను. కాని ఇట్టి విషయములందు మీరు ఇండియా కార్యదర్శిగారి సలహాల ననుసరించి ప్రవర్తించుచుండవలయునని మా ఆభిప్రాయము. కాని మంత్రుల సలహాల ననుసరించిన మీ ప్రత్యేక బాధ్యతలకు భంగము వాటిల్లునని తోచినచో మంత్రులసలహా లేట్లున్నను, మీ బాధ్యతలను నిర్వహింప మీకు ఉచితమని తోచినరీతిని ఇండియా మంత్రి నూచనల ననుసరించి మీరు ప్రవర్తించ వలయును.” (అధికార నిర్వచన పత్రమున ఈ పై వ్రాయబడినవాక్యములు చేరియుండును.)

ఫెడరలు శాసనసభలు

(22) సార్వభౌముని ప్రతినిధిగ గవర్నరు-జనరలుగారు న్నైటు కాన్సిలు, అసెంబ్లీసభ అను పేరుతో రెండుసభలు ఫెడరలు ప్రభుత్వపు శాసననిర్మాణసంస్థలుగ నుండగలవు. ఫెడరేషను నిర్మాణము విషయమై సార్వభౌముడు గావించు ప్రకటనయందే ప్రభుత్వశాసన సభల సమావేశపు తేది ప్రకటింపబడును. ఫెడరలు శాసనసభలు ఆమోదించు ప్రతిశాసనము రెండుసభల అనుమతిపై గవర్నరు జనరలుగారిచే ప్రకటింపబడినదిగ పరిగణింపబడును.

(23) ఆశాసనసభలను సమావేశపరుచుట, సభా సమావేశములను వాయిదావేయుట, సభను రద్దుచేయుట మున్నగు విషయములందు గవర్నరు-జనరలుగారికి పూర్తి అధికారములుండును. కాని కనీసము సంతృప్తమున కొక పర్యాయ మైనను ఈసభలు సమావేశము కావలయును. ఒక సమావేశమునకు మరియొక సమావేశమునకు మధ్య 12 నెలలకన్న ఎక్కువకాలము గడవకూడదు.

(24) స్త్రీటుకాన్సిలు కాలపరిమితి 7 సంవత్సరములుగను, అసెంబ్లీ కాలపరిమితి 5 సంవత్సరములుగను ఉండును. ఈ కాలములోపుగానే గవర్నరు-జేనరలు గారు ఆవసర మని తోచినసభలను రద్దుచేయవచ్చును.

(25) మంత్రులు తాము సభ్యులుగ నుండిని రెండవసభయందు మాట్లాడుటకు అధికారముగలవారై యుండెదరు. కాని వోటుచేయు అధికారము వారి కుండదు. మంత్రులు అధికారరీత్యా రెండుసభల యందు సభ్యులుగ నుండెదరు. కాని తాము ఏ సభకు ఎన్నుకోబడిరో ఆ సభయందు మాత్రమే వోటుచేయుదురు.

శాసనసభలనిర్మాణము

26. స్త్రీటుకాన్సిలుసభయందు గవర్నరు జేనరలుగారి కాన్సిలర్లుగాక 260 మంది సభ్యులుండెదరు. బ్రిటిషు ఇండియానుండి 150 మంది ఎన్నుకో బడెదరు. సంస్థానాధీశులు నూరుమంది సభ్యులను నియమించెదరు. గవర్నరు జేనరలుగారు అనధికారసభ్యులను 10 మందిని నియమించెదరు.

27 స్త్రీటుకాన్సిలుసభ్యత్వమును అభ్యర్థించువారు కనీసము 20 సంవత్సరముల వయస్సుగలవారై యుండవలెను. (ఒకసంస్థానాధీశుడే కాన్సిలుసభ్యత్వమునకు అభ్యర్థిగనుండినచో ఆవరతు వారిపట్ల అనుపరిపత్తింపదు.) అభ్యర్థి బ్రిటిషు ఇండియాపౌరుడుగనో లేక సంస్థానాధీశుడుగనో లేక సంస్థానపౌరుడుగనో ఉండవలెను. నిర్ణీతముగ ఆ స్త్రీగల వాడుగాని లేక ఇంతకుముందు భారతశాసనసభాసభ్యుడుగా గాని, లేక నిబంధనలయందు నూచింపబడు ఇతర అర్హులు గలవాడుగా గాని యుండవలెను.

(28) సభయందు ఖాళీలు ఈ క్రిందివిధమున భర్తీచేయబడును. ఎన్నుకోబడిన సభ్యుని స్థానము ఖాళీయైనచో ఆ నియోజకవర్గము మరియుక సభ్యుని ఎన్నుకొనును. నియమిత సభ్యుని స్థానము ఖాళీయైనచో మరియుక నియామకము జరుగును.

(29) అసెంబ్లీ సభయందు గవర్నరు జేనరలుగారి కాన్సిలర్లుగాక 375 మంది సభ్యులుండెదరు. బ్రిటిషు ఇండియా యందలి నియోజకవర్గములు 250 మంది సభ్యులను ఎన్నుకొనెదరు. సంస్థానాధీపతులు 125 మంది సభ్యులను పేర్కొనెదరు.

(30) అసెంబ్లీ సభ్యులు కనీసము 25 సంవత్సరముల వయస్సు గలవారై బ్రిటిషు ఇండియా పౌరులుగానైన, లేక సంస్థానపు పౌరులుగానైన నుండవలయును.

31. ఈసభయందు ఖాళీలు ఏర్పడిన 28-వ క్లాజునందు నూచింపబడిన విధమున ఆ ఖాళీలు భర్తీచేయబడును.

32. ఫెడరేషనులో చేరుటకు అంగీకరించిన సంస్థానాధీశులు మాత్రమే ఈ రెండు సభలకు సభ్యులను పేర్కొను అధికారముగలవారై యుండెదరు. సంస్థానాధీశులలో కొందరు ఫెడరేషనులో చేర్చనందున ఏర్పడు ఖాళీలు భర్తీచేయబడక ఖాళీలుగనే యుండును.

33. రెండు సభలకు ఎన్నుకోబడు సభ్యులు సభయందు తమ స్థానములలో హార్వోనుటకుపూర్వము సార్వభౌముని పట్ల రాజభక్తి ప్రమాణము గావింపవలెను.

34. సభ్యత్వపు అనర్హతలు ఈదిగువ వివరింపబడినవి:

1. ప్రభుత్వమువల్ల అధికలాభముకలుగు ఉద్యోగములందుండి వారు. మంత్రులపట్ల ఈవరతు అనువర్తింపదు.

2. కోర్టువారు పిచ్చివాడు అని నిర్ణయించినవారు.

(3) డిస్సాన్జి పొందిని ఇన్సాలెయింట్లు.

(4) ఎన్నికల సందర్భమున చట్ట విరుద్ధముగ కార్యముల గావించి నేరస్థుడని కోర్టువారిచే నిరూపింపబడినవారు.

(5) కోర్టువారిచే ప్రాప్తీను చేయకూడదని సస్పెండుచేయబడిన న్యాయవాదులు.

(6) ఫెడరలు ప్రభుత్వమువారితో కాంట్రాక్టుగలవారు.

ఇట్టివారు శాసనసభలయందు సభ్యులుగ నుండజాలరు.

(35) ఈవిధముగ శాసనసభ్యులుగ నుండి అనర్హులైనవారు శాసనసభ్యులుగ నుండి తమహక్కులను చలాయించినచో నిబంధనల ననుసరించి నిర్ణయింపబడు జరిమానాను చెల్లించవలసినవారై యుండెదరు. ఈ జరిమానాను కోర్టులద్వారా వసూలుచేయవచ్చును.

(36) సభిల నిబంధనలు స్టాండింగు ఆర్డరులకు మినహాయింపు కలుగనివిధమున శాసనసభ్యులకు సంపూర్ణముగ వాక్సాన్వితంత్రోముండును.

శాసనసభలయందు దొంగిన ఉపన్యాసముల నాధారముగ గైకొని సభ్యులపై ఎవరును కేసు తెచ్చుటకు వీలులేదు.

(37) చట్టమునందు నూచింపబడిన ఎన్నికలకు సంబంధించిన ఈ క్రింది విషయములు కాన్సిలు ఆర్డరు ననుసరించి జరుపబడును

1. వోటర్ల అర్హతలు.

2. నియోజకవర్గముల హద్దులను ఏర్పరచుట.

3. సాంఘిక నియోజకవర్గములు ప్రతినిధులను ఎన్నుకొనవలసినప్పుడు అవలంబింపవలసిన పద్ధతి.

4. ఖాళీలను భర్తీచేయు విషయమున ఆవలంబింపవలసిన విధానము.

5. పై అంశములకు సంబంధించిన ఇతర విషయములు.

ఈ విషయములకు సంబంధించిన కాన్సిలు ఆర్డరుల చిత్తు పార్లమెంటుసభవారి ఎదుట నిర్ణీతకాలమువరకు ఉంచవలెను.

ఎన్నికలకు సంబంధించిన ఇతరవిషయములను నిర్ణయించు చట్టమును తయారుచేయుటకు ఫెడరలు శాసనసభ వారికి అధికారముండును. కాని ఇట్టి చట్టము తయారుగునంతవరకు ప్రస్తుతము ఆమలునందున్న నిబంధనలు, చట్టములు అనుసరింపబడును.

శాసనసభా కార్యవిధానము

(38) ఆర్థికపు బిల్లులు అసెంబ్లీ సభయందుమాత్రమే ప్రవేశపెట్టబడును. ఇతర బిల్లులను ఏసభయందైనను ప్రవేశపెట్టవచ్చును.

(39) చట్టమునందు నూచింపబడిన విధమున, రెండు సభలయందు ఆమోదింపబడిన బిల్లులను సార్వభౌముని పేరట చట్టముగ అంగీకరించుటకును, లేక తన అంగీకారమును నిరాకరించుటకును, లేక సార్వభౌముని ఆమోదమునకై నిలిపియుంచుటకును గవర్నరుజనరలుగారికి అధికారముండును. కాని ఇట్లు చేయుటకు పూర్వము పునరాలోచన మొనర్పవలయునను సందేశముతో బిల్లును మరల శాసనసభలకు పంపుటకును, కొన్ని సవరణలను నూచించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి అధికారముండును. ఒక బిల్లు చట్టముకావలయుననిన పూర్తిబిల్లుకు అన్నిసవరణలతో రెండుసభలు ఆమోదింపవలయును. పిమ్మట గవర్నరుజనరలుగారు ఆ బిల్లును ఆమోదింపవలయును. రిజర్వుడు శాఖలకు సంబంధించిన బిల్లులు సభాయుతుడగు సార్వభౌముని ఆమోదిము పొందినగాని చట్టములుకావు.

(40) గవర్నరు జనరలుగారు ఆమోదించినబిల్లులను 12 నెలలలోగా సభాయుతుడగు సార్వభౌముడు నిరాకరింపవచ్చును.

(41) ఒకబిల్లు విషయమున రెండు శాసనసభలకు భిన్నాభిప్రాయము లేర్పడినపుడు, కొన్నిసవరణలను ఒకసభవారు ఆమోదించి రెండవసభవారు నిరాకరించినప్పుడు, ఒక సభయందు బిల్లు ఆమోదింపబడిన నూడునెలల లోపుగ రెండవసభలో ఆ బిల్లు ఆమోదింపబడనప్పుడు బిల్లుపై ఖాయముగు నిర్ణయము గావించుటకు గవర్నరు జనరలుగారు రెండుసభల సమ్మతిసమావేశమును జరిపెదరు. ఈసమ్మతి సమావేశమున ఈబిల్లుమీదను, సవరణలమీదను సమ్మతులు పుచ్చుకొనబడును. ఈ సమావేశమున ఆమోదింపబడిన బిల్లు రెండుసభలయందు ఆమోదింపబడినట్లుగ పరిగణింపబడును.

ఆర్థికపు బిల్లుల విషయమునను, తన ప్రత్యేకబాధ్యతలను నిర్వహించు విషయమున కాలవారణము జరుగబడదని గవర్నరుజనరలుగారికి తోచినప్పుడును వారు తమంతట తామే సమ్మతి సమావేశమును జరిపెదరు.

(42) రిజర్వుడు శాఖల పరిపాలనమునకు తనకొనగబడిన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకును ఈ క్రిందివిధమున ప్రవర్తించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి ఈక్రింది అధికారము లివ్వబడినవి.

1. రిజర్వుడు శాఖల పరిపాలనమునకుగాని, ప్రత్యేక బాధ్యతల నిర్వహణమునకుగాని నిర్ణీత కాలములోగా ఈ బిల్లు ఆమోదించుట అవసరమునందేళముతో గవర్నరుజనరలుగారు ఏ సభయందైనను ఒక బిల్లును ప్రవేశపెట్టవచ్చును.

2. ఏ సభయందు చర్చ జరుగుచున్న బిల్లులను పై కారణముల ననుసరించి నిర్ణీతకాలములోగ చట్టముగ ఆమోదించుట అవసరమని గవర్నరుజనరలుగారు రొక సందేశమును పంపవచ్చును.

ఇట్టి సందేశముతో పంపబడిన బిల్లు నిర్ణీతకాలములో రెండు సభలయందును ఆమోదింపబడనిచో ఆ బిల్లును చట్టముగ ఆమోదించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి అధికారముండును. ఈ విధముగ గవర్నరు జనరలుగారిచే ఆమోదింపబడు చట్టములు ఇతర చట్టములవలెనే ఆమలునం దుంచబడును. ఫెడరలు శాసనసభవారే చట్టములు చేయగలరో, ఆవిషయములకు సంబంధించిన చట్టములను మాత్రమే గవర్నరు జనరలుగారు ఈ విధమున ఆమోదింపవచ్చును.

(43) ఈవిధముగ గవర్నరు జనరలుగారి సొంత బాధ్యతపై తయారుచేయబడు చట్టముల ఉపోద్ఘాతమునందు ఈవిషయము తెలుపబడును.

(44) శాసనసభలయందు చర్చకు తేబకు బిల్లులు సవరణలపై జరుగు చర్చ తన ప్రత్యేకబాధ్యతలను చలాయించుటకు భంగము కలుగజేయుచున్న దని గవర్నరు జనరలుగారికి తోచినచో అట్టి బిల్లులమీదగాని సవరణలమీదగాని చర్చను నిషేధించుటకు గవర్నరు జనరలుగారికి అధికారముండును.

ఆర్థికవిషయాలలోచన శ్రమము

45. ఫెడరల్ శాసనసభలు రెండిటిలోగూడ పన్నులవిధించుటగాని, ప్రభుత్వాదాయ వినియోగమునకుగాని, ప్రభుత్వ ఋణ సంబంధమైన యే ప్రతిపాదనకుగాని, ప్రభుత్వాదాయమునకు కొత్త ఖర్చు తెచ్చిపెట్టు యే ప్రతిపాదనకుగాని గవర్నరు జనరలువారి శిఫారసు గావలసియుండును.

[దీనిలో గల రాజ్యాంగనూత్రము శ్రీటిఘ సామ్రాజ్యములోని ప్రతి రాజ్యాంగమునను గలదు. కామన్సుసభ స్టాండింగ్ ఆర్డరు 66 యిట్లున్నది— పబ్లిక్ సర్వీసుకు సంబంధించిన యేమొత్తమును గూర్చి పిటిషనుగాని, పబ్లిక్ రెవిన్యూనుండి ఖర్చుపెట్టవలయునను ప్రతిపాదనగాని, సార్వభౌముని శిఫారసులేనీదే యీ సభవారిచే చర్చింపబడదు].

46. ప్రతి సంవత్సరము ఫెడరేషనుయొక్క ఆయవ్యయముల అంచనాలును, రెవిన్యూ వినియోగప్రతిపాదనలను శాసనసభలు రెండిటిలోను గవర్నరు జెనరలుగారు ప్రవేశపెట్టజేసెదరు.

ఈ ఆర్థికపత్రములో

1. శాసనసభ వోటునకు పెట్టబడు ప్రతిపాదనలు, వోటుకు పెట్టబడని ప్రతిపాదనలు వేటువేటుగా నూచింపబడును (వోటుకు పెట్టబడనివాటికి 49-వ పేరా చూచునది) వోటుకు పెట్టబడని వానిలో స్థిరవ్యయములను ప్రత్యేకముగా నూచింపబడును. (49-వ పేరాలోని పట్టికలో నక్షత్రాంకితములను పరిక్షించునది)

2. వోటుకు పెట్టబడునవిగాని పెట్టబడనివిగాని, గవర్నరు జెనరలు తన ప్రత్యేక బాధ్యతలు నిర్వహించుటకొఱకు అవసరములని తలచు అదనపు ప్రతిపాదన లేచిన నున్నయెడల, అవి వేటుగా నూచింపబడును.

47. రెవిన్యూ వినియోగప్రతిపాదనలను 49-వ పేరాలో నూచింపబడిన వ్యయశీర్షికలు తప్ప మిగిలిన వాటిని, గవర్నరు జెనరలుగారి ప్రత్యేక బాధ్యతల కొఱకు నూచింపబడిన ప్రతిపాదనలను గ్రాంట్ల డిమాండు మూలకముగా అసెంబ్లీవారు వోటుకు పెట్టెదరు. ఏ డిమాండుగాని అంగీకరించుటకు, నిరాకరించుటకు, పూర్తి మొత్తమును తగ్గించుటకు, ఏదేని నిర్దిష్టాంశమును తగ్గించుట అసెంబ్లీవారి కధికారము గలదు.

48. తరువాత అసెంబ్లీ ముందుపెట్టిన డిమాండు లన్నియు స్టేటుకొన్నింటిమందు పెట్టబడును. అసెంబ్లీవారు నిరాకరించినట్టిగాని, తగ్గించినట్టిగాని డిమాండులను రెండుసభల సంయుక్త సమావేశమునందు పరిష్కరింప వలసినదిగా ప్రభుత్వమువారు స్టేటుకొన్నింటిలో ప్రతిపాదించి అంగీకరింప జేయవచ్చును.

49. రెవిన్యూ వినియోగ ప్రతిపాదనలో ఈ క్రింద నొసగు వ్యయశీర్షికలకు సంబంధించిన ప్రతిపాదనలు రెండు శాసనసభల వోటునకు పెట్టబడవు. కాని శాసనసభలు వాటిని చర్చింపవచ్చును. అందునను గవర్నరు జెనరలుగారి జీతము, అలవెన్సులు, సంస్థాపన పనులతో సార్వభౌముని-సంబంధనిర్వహణార్థమున వ్యయాంశములు చర్చింపగూడ వీలులేదు.

వోటుకు పెట్టబడని వ్యయశీర్షికలు

(1) ప్రభుత్వములకు సంబంధించిన వడ్డీ, తిరుగుదల, నిధి-మున్నగు వ్యయము; రాజ్యాంగ చట్టముబట్టిగాని, దాని ననుసరించిగాని నిర్ణయింపబడిన వ్యయము; ఏ కోర్టుగాని, మధ్యవర్తులుగాని యిచ్చిన డిక్రీకిగాను తగులు వ్యయము.

(2) గవర్నరు జెనరలు జీతము, అలవెన్సులు; మంత్రుల జీతములు; గవర్నరు జెనరలు సలహాదారుల జీతములు; ఆర్థిక సలహాదారుని జీతము; చీఫ్ కమిషనర్ల జీతములు; గవర్నరు జెనరలుగారి సొంత సిబ్బందికి, సెక్రెటేరియటు సిబ్బంది, ఆర్థిక సలహాదారుని సిబ్బంది కిచ్చు జీతములు, అలవెన్సులు.

(3) రిజర్వుకాఖల కగు వ్యయము, సార్వభౌమునికి సంస్థానాధీశులకు గల సంబంధనిర్వహణార్థ మగు వ్యయము, సెక్రెటరీ ఆఫ్ ప్రెట్యూరీకి రాజ్యాంగ చట్టమువలన విధ్యుక్తనిర్వహణమున కగు వ్యయము.

(4) ఫెడరల్, లేక సుప్రీము కోర్టుజడ్జిలయూ, జూడిషిల్ కమిషనర్లయూ జీతములు, పింఛనులు (వారి సంబంధీకుల కిచ్చు పింఛనులుగూడ).

ఈ కోర్టుల వ్యయమునకై మంత్రులను సంప్రదించి గవర్నరు జెనరలుగారు సర్టిఫై చేసిన వ్యయము.

(5) బహిష్కృత భూములకును, బ్రిటిషుబెల్టాచిస్టానమునకు అగు వ్యయము.

పబ్లిక్ సర్వీసులో కొన్ని కాఖలవారి జీతములు, వారియొక్కయూ, వారి సంబంధీకులయూ ఫించనులు, వారికైన మఱికొన్ని మొత్తములు (అనుబంధము 7, భాగము 3. చూచునది.)

ఈ పేరాలో చెప్పబడిన వ్యయశీర్షికలలో నొక వ్యయాంశము చేరునా, చేరదా యను విషయమును గవర్నరు జెనరలుగారే తీర్మానించ నమర్థులు. దాని నభ్యంతరపెట్టుట కెవ్వరికిని అధికారము లేదు.

50. బడ్జెటు కార్యక్రమానంతరము వోటుచేయబడిన డిమాండులును, 49-వ పేరాలోను చెప్పబడిన వ్యయాంశములను గవర్నరు జెనరలుగారు తమ సంతకముతో ధ్రువపఱచెదరు. ఇట్లు ధ్రువపడిన పత్రము రెండు శాసనసభలవారికి ప్రదర్శింపబడును. కాని వాటిపై చర్చ జరుగగూడదు.

ఇట్లు ధ్రువపఱచిన గ్రాంటులలో గవర్నరు జెనరలుగారు తన ప్రత్యేక బాధ్యతలకొఱకు అదనపు మొత్తముల జేర్చవచ్చును. కాని యే వ్యయశీర్షిక క్రిందను శాసనసభకు ప్రదర్శింపబడిన వ్యయము మొత్తము నతిక్రమింపగూడదు.

ఆ మొత్తములను గవర్నరు జెనరలుగారు ధ్రువపఱచుటతో వినియోగింపవచ్చును.

51. ఆర్థిక సంవత్సరముతోపాట బడ్జెటు అంచనాలో చేర్చబడిన వ్యయమునకు రెవిన్యూ వినియోగమునుగూర్చి, అవసరమైన మార్పులతో 45-50-వ పేరాలోని కార్యక్రమ నిబంధనలనే పరిపాలనాపరమైనవి

ఫెడరల్ శాసనసభా కార్యక్రమము

52. రాజ్యాంగచట్టము ననుసరించి, రెండుశాసనసభలవారును తమ సభానుక్రమణికగూర్చి నిర్బంధనల నేర్పరచుకొనవలెను. తదను సారముగా శాసనసభకార్యక్రమము జరుగును. కాని గవర్నరు జనరలు వారు సభాధ్యక్షునితో సంప్రదించి యాక్రింది విషయములం గూర్చి నిబంధనలు గావింపవచ్చును.

(ఎ) రిజర్వుకాఖల పరిపాలనకు గాని తన ప్రత్యేకబాధ్యతలకు గాని సంబంధించి ప్రతిశాసనసభలో కార్యక్రమము.

(బి) గవర్నరు జనరలుగారి సమ్మతిని ముందుగా పొంది తప్ప క్రింది అంశములను చర్చించుటగాని, వాటినిగూర్చి ప్రశ్నించుట గాని నిషేధింపవచ్చును.

(1) ఫెడరల్ కాఖలుగా సంస్థానాధీశుల అధికార దానపత్రములో అంగీకరించిన విషయములు తప్ప సంస్థానములకు సంబంధించిన ఇతర విషయములు.

(2) గవర్నరుతో గవర్నరు జనరలుగారి సంబంధపరముగా గైకొనబడిన చర్యలు.

(3) సార్వభౌముడు, లేక గవర్నరు జనరలుగారికిని విదేశీ రాజ్యములు, లేక విదేశరాజ్యాధిపతులకును గల సంబంధముల గూర్చిన విషయములు.

ఇట్లు గవర్నరు జనరలు చేసిన నిబంధనలకు, శాసనసభవారు చేసిన నిబంధనలకు మేళనము పొసగనిచోట్ల, గవర్నరు జనరలుగారి నిబంధనయే చెల్లుబడి యగును. వ్యతిరేకమున శాసనసభ నిబంధన నిరస్తమగును.

శాసనములంగూర్చి గవర్నరు జనరలుగారి విశేషాధికారము

53. తన రిజర్వుకాఖల అవసరమునుబట్టి గాని రాజ్యాంగచట్టమువలని తన ప్రత్యేకబాధ్యతల నిర్వహించుటకుగాని, గవర్నరు జనరలు తన విచక్షణ నుపయోగించి ఫెడరల్ శాసనసభవారు శాసింపగల పర్యంతము తానే ఆర్డినెన్సులను తయారుచేసి ప్రకటింపవచ్చును. ఇట్టి ఆర్డినెన్సులు ఆరు నెలలకు మించకుండా అందు నిర్దేశింపబడిన కాలములో అమలులో నుండును. ఒక ఆర్డినెన్సును మఱి ఆరునెలల కాలము పొడిగించుటకు గవర్నరు జనరలుగారి కధికారముండదు. కాని అట్టి సందర్భములో వారు దానిని రెండుశాసనసభలకును ప్రదర్శించెదరు.

అట్టి ఆర్డినెన్సులు ఫెడరల్ శాసనసభ చట్టములకు గల పాటింపునే గలిగియుండును. రాజ్యాంగచట్టము ప్రకారము, ఫెడరల్ శాసనముల నెట్లో యీ ఆర్డినెన్సులనుగూడ అట్లే త్రోసివేయు నధికారము

కారము సార్వభౌమునకుండును. గవర్నరు జనరలుగారు తమ ఆర్డినెన్సుల నుపసంహరించుకొనుటకును అధికారము గల్గియుండును.

54. వై పేరాలో గవర్నరు జనరలు సాంతవిచక్షణ నుపయోగించి ఆర్డినెన్సుల ప్రయోగించుటయేగాక, ఫెడరల్ శాసనసభ హోరులో లేనపుడు బ్రిటిషు ఇండియా అంతటియొక్క గాని లేదా అండే భాగముయొక్క గాని సత్పరిపాలనకై, అవసర మేర్పడినదని మంత్రులు తలచుచో రాజ్యాంగ చట్టముప్రకారము ఫెడరల్ శాసనసభలకు అధికారము గలమేరను, ఆర్డినెన్సుల ప్రకటింపవచ్చును. ఇట్లు ప్రకటింపబడిన ప్రతి ఆర్డినెన్సు ఫెడరల్ శాసనసభ చట్టముయొక్క పాటింపునే గలిగియుండును. కాని అట్టి ఆర్డినెన్సు ప్రతిదిగూడ:

(ఎ) ఫెడరల్ శాసనసభ ముందు ప్రదర్శింపబడవలెను. శాసనసభ తిరిగి కూడిన రి నారములకు అది అస్తమించును. ఆర్డినెన్సు ప్రతిపాదనను శాసనసభ నిరాకరించినచో అప్పుడే అది అస్తమించును.

(బి) ఫెడరల్ శాసనము లన్నింటివలెనే దీనిని గూడ త్రోసివేయు అధికారము సార్వభౌమునకుండును. గవర్నరు జనరలు ఆర్డినెన్సు నెప్పుడైన విరమింపవచ్చును.

రాజ్యాంగవతనమైనప్పడు నిబంధనలు

55. రాజ్యాంగ చట్టము ప్రకారము ఫెడరల్ ప్రభుత్వమును సాగించుట సాధ్యము కాదని తనకు తోచినపుడు గవర్నరు జనరలు ఫెడరల్ ప్రభుత్వాధికారము నంతటిని స్వహస్తగతము చేసికొనుచు ప్రకటన గావింపవచ్చును.

ఇట్టి ప్రకటన పార్లమెంటు చట్టమునకుగల పాటింపు గల్గియుండును. వెంటనే క్రెటరీ ఆఫ్ స్టేటునకు పంపబడి పార్లమెంటునకు ప్రదర్శింపబడును. ఈలోపల పార్లమెంటు రెండు సభలవారు ఆమోదింపనిచో రి నెలలకు సమాప్తమగును. పార్లమెంటుసభల తీర్మానముబట్టి యెప్పుడైన విరమింపబడవచ్చును.

చీఫ్ కమిషనర్ల రాష్ట్రములు

56. బ్రిటిషు బెలూచిస్తానము, లీ, అశ్మీరు, మిర్జాపూర్, మార్వాడ, అండమాన్, నికోబార్ దీవులు ఒక్కొక్కటియు నొక్కొక్క చీఫ్ కమిషనరుచే రాజ్యాంగచట్టము ప్రకారము పరిపాలింపబడును. గవర్నరు జనరలుగారు తమ యజ్ఞముప్రకారము చీఫ్ కమిషనర్ల నియమించెదరు; తమ యిష్టప్రకారము తొలగించెదరు.

57. బ్రిటిషు బెలూచిస్తానమును గవర్నరు జనరలుగారే చీఫ్ కమిషనరు ద్వారా పరిపాలన సాగించుటకు ప్రత్యేక నిబంధన లేర్పరుపబడును.

58. బ్రిటిషు బెలూచిస్తానమునకు గావలసిన శాసనాధికమున కీ క్రింది యేర్పాటు.—

ఫెడరల్ శాసనసభ చట్టమేది కూడ గవర్నరు జేనరలుగారు ప్రత్యేకము అన్వయింపనిదే బ్రిటిషు బెలూచిస్తానమునకు చెల్లదు. అట్లు దానిని అన్వయించుటలో గవర్నరుగారు తనకుతోచిన మార్పుల గావింపవచ్చును. రాష్ట్రమున కంతటికిని, లేదా అందులో ఏ భాగమునకు గాని చట్టము నన్వయింపవచ్చును. బ్రిటిషు బెలూచిస్తానము శాంతిసత్పరిపాలనలకై గవర్నరు జేనరలు నిబంధనల గావించెదరు. అట్టి నిబంధనలవలన ఫెడరల్ చట్టమును దేనినిగాని ఆరాష్ట్రములో అమలులో నున్నదానిని వారు మార్చవచ్చును. మార్చినట్లు గ జేటులో ప్రకటింపబడిన తరువాత అట్టినిబంధన ఫెడరల్ చట్టములవలెనే ఆరాష్ట్రమున అమలులో నుండును. ఈ నిబంధనలును ఫెడరల్ చట్టములవలెనే బ్రిటిషు సార్వభౌముని త్రోసివేతకు లోబడియుండును.

పై జెప్పిన విధానము అండమాన్ నికోబార్ దీవులకును వర్తించును.

59. ఛీఫ్ కమిషనర్ల రాష్ట్రములలో ఛీఫ్ కమిషనరునకు కార్యాధికారము సమగ్రముగా నుండును. బ్రిటిషు బెలూచిస్తానమునతప్ప ఇతరచోట్ల ఈ అధికారమును వినియోగించుటలో ఛీఫ్ కమిషనరు ఫెడరల్ ప్రభుత్వమునకు లోబడియుండును.

60. ఫెడరేషనునకు ముందుగా కూర్చు శాసనసభ యెట్లున్నదో అట్లే ఫెడరేషను వెనుకకూడ నుండును. దీని శాసనాధికారముగూర్చి యేర్పాట్లు గావింపబడును.

భాగము ౨

గవర్నర్ల రాష్ట్రములు

రాష్ట్రాధికారనిర్వాహకవర్గము

61. గవర్నరు రాష్ట్రమునగా బెంగాలు, మహారాష్ట్ర, బొంబాయి రాజధానులు, సంయుక్త పరగణాలు, పంజాబు, బీహారు, మధ్య పరగణాలు, అస్సామ, వాయవ్యసరిహద్దురాష్ట్రము, సింధు, ఉత్తరము. (బీరారునుగూర్చి ప్రస్తావన 45-వ పేరా చూచునది).

62. గవర్నరు రాష్ట్రములో సార్వభౌముని తరఫున, సార్వభౌమునిచే నియమింపబడిన గవర్నరు అధికారముచేయును. ప్రభుత్వ శాసనము లన్నియు గవర్నరుపేరట జరగును.

63. రాజ్యాంగ చట్టమువలన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాధిపతిగా సంక్రమించు నధికారమును, సార్వభౌముడు గవర్నరును నియమించునపుడు లెటర్సు పేటెంటుద్వారా రాజ్యాంగ చట్టమునకు వ్యతిరేకముగాకుండా తనకు గల ప్రత్యేకాధికారములో అనుగ్రహించిన అధికారమును గవర్నరు కలిగియుండును. ఈ అధికార నిర్వహణమున

గవర్నరు తన్ను నియమించునపుడు సార్వభౌము డౌసగు ఆజ్ఞాపత్రము ననుసరించి వర్తించును.

64. గవర్నర్ల ఆజ్ఞాపత్రము చిత్తు పార్లమెంటులో రెండు సభల ముందు ప్రదర్శింపబడును. అందులో నేదైన మార్పు చేర్పు కూర్పులంగూర్చి పార్లమెంటువారు తమకు తోచిన సవరణలను సార్వభౌమునికి నివేదింపవచ్చును.

65. గవర్నరు జీతము రాజ్యాంగచట్టములో నిర్ణయింపబడును. అతని అలవెన్సులు, అతని సొంత సిబ్బంది, సెక్రటేరియట్ సిబ్బంది కగు ఖర్చు ఆర్డర్-ఇన్-కౌన్సిలు వలన నిర్ణయింపబడును. ఇవేవియు శాసనసభ వోటునకు పెట్టబడవు.

రాష్ట్ర కార్యవర్గవిధానము

66. రాజ్యాంగ చట్టమును బట్టి రాష్ట్రమున తాను పరిపాలించుటలో నతనికి తోడ్పడుటకు సలహా నిచ్చుటకు మంత్రివర్గ మేర్పఱుపబడును. చట్టమువలన గవర్నరు ప్రత్యేక విచక్షణకు వదలబడిన అంశములు, బహిష్కృత భూములు మంత్రుల అధికారవ్యాప్తిలో చేరవు. మంత్రులను గవర్నరుగారు ఏరి, పిలిచి, కార్యవర్గ సభ్యులుగా ప్రమాణము చేయించెదరు. వీరి మంత్రిత్వము గవర్నరు యిష్టమునుబట్టి సమాప్తమగును మంత్రులుగా నియమింపబడువారు శాసన సభ సభ్యులుగా నైన ఉండవలెను. నిర్దిష్ట కాలములోపల సభ్యత్వమును సుపాదించిన నై సుపాదించవలెను.

67. శాసనసభలో సంఖ్యబలము గలవాని సలహాతో, శాసన సభ విశ్వాసమును చూపగల యట్టి వారలను (సాధ్యమైనంత వఱకు అల్పసంఖ్యాక వర్గముల ప్రతినిధులను గూడ) మంత్రులుగా నియమించుటకు ప్రయత్నింప వలసినదని గవర్నరు ఆజ్ఞాపత్రములో అనుశాసింపబడును.

68. మంత్రుల సంఖ్యయు, వారి జీతములును రాష్ట్ర శాసన సభవారే శాసించెదరు. కాని శాసనసభవారు తద్వ్యతిరేకముగా నిర్ణయించువఱకు గవర్నరుగారే రాజ్యాంగ చట్టపు హద్దులను మీఱకుండా, మంత్రుల సంఖ్యను, జీతములను నిర్ణయించెదరు.

ఒక మంత్రిజీతము అతడు అధికారములోనున్న పరిమిత కాలములోపల మార్పజేయబడదు.

69. గవర్నరు తన యిష్టమువచ్చినపుడు మంత్రివర్గ సభల కధ్యక్షత వహించవచ్చును. మంత్రులతో నాలోచించి, ప్రభుత్వ కార్యక్రమ నిర్వహణముం గూర్చి, తనకు వలసిన తాబీదులను పంపించుట గూర్చి అవసరమైన నిబంధనల గావింపవచ్చును.

70. ఒక రాష్ట్ర పరిపాలనమున గవర్నరున కీక్రింది యంశములయందును ప్రత్యేక బాధ్యత యుండును,

(1) రాష్ట్రముయొక్క, లేదా అందులో ఏభాగము యొక్క శాంతికి భంగము కలుగునట్లున్న, దాని వారించుట.

(2) అల్పసంఖ్యాకవర్గముల సక్రమహక్కుల సంరక్షణము.

(3) పబ్లిక్ సర్వీసులవారికి రాజ్యాంగచట్టములో ప్రసాదింపఁబడిన హక్కులను సమర్థించుట, వారి సక్రమహక్కుల కాపాడుట.

(4) వాణిజ్య పక్షపాతమును నిరోధించుట.

(5) సంస్థానముల హక్కుల సంరక్షణ.

(6) బహిష్కృత భూములుగా నిర్ణయింపబడిన వాని పరిపాలన.

(7) గవర్నరు జైనరలు సక్రమముగా నొసగిన ఉత్తరువుల నమలుజరిపించుట.

నాయక్య సరిహద్దురాష్ట్రము, సింధురాష్ట్రము గవర్నరులకు మఱియు ప్రత్యేక బాధ్యతలుండును.

(8) సరిహద్దు జాతులంగూర్చి గవర్నరు జైనరలు అధికారమును అతని ఏజెంటుగా నిర్వహించుట.

(9) సుకూరు అనకట్ట పరిపాలనము.

ఏ సందర్భములలో యేది తన ప్రత్యేక బాధ్యతయో నిర్ణయించు నధికారము గవర్నరున కుండును.

71. తన ప్రత్యేక బాధ్యతలవిషయములో, మంత్రిుల సలహాను ఆలోచించినవెనుక తనకు అవసరమని తోచినపుడు గవర్నరు తన యిష్టముచొప్పున చర్య గైకొనవచ్చును. ఈ విషయమున తన ఆజ్ఞాపత్రములోని ఆదేశముల ననుసరించవలసినది.

72. తన ప్రత్యేక బాధ్యతలవిషయమునను, రాజ్యాంగచట్టము వలన తన విచక్షణకు వదలబడిన విషయము లేచైన ఉన్నయెడల వాటియందును, గవర్నరు ఆజ్ఞాపత్రాదేశములకు వ్యతిరేకముగా కుండా గవర్నరు జైనరలుగాని, సెక్రటరీఆఫ్ స్టేటుగాని యిచ్చు సలహాననుసరించి నడవవలయును.

73. గవర్నరు ఆజ్ఞాపత్రములో ఈక్రింది నిబంధనలుండును:

“మివిచక్షణకు వదలబడిన విషయములందును, బహిష్కృత భూముల పరిపాలనమందును వీరు రాష్ట్రస్వపరిపాలన కెట్లు నడచుకొనిన మఱచిదని తలతురో ఆట్లు నడచుకొనవలసింది. గవర్నరు జైనరలు యొక్క, ప్రధానకార్య సచివులలో నొకరి (సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్) యొక్కయు సలహా ననుసరించి పోవలసినది.

పై జెప్పినవిగాక యితరముగా మీపరమైన రాష్ట్రాధికారమును వినియోగించుటలో మీమంత్రిుల సలహా ననుసరించవలసినది. అట్లునుసరించుట మీప్రత్యేక బాధ్యతలకు భంగకరము? తోచిన సమ

యములందు మాత్రము మంత్రిులసలహా యెట్లున్నను వీరు మీ ప్రత్యేక బాధ్యతల నిర్వహణమునకు తగినట్లు నడచుకొనవలసినది. ఇందుగూడ గవర్నరు జైనరలు యొక్కయు, మాప్రధాన కార్యసచివులలో నొకరి యొక్కయు సలహా ననుసరించి పోవలసినది.”

రాష్ట్ర శాసనసభ

74. ప్రతి గవర్నరు రాష్ట్రములోను రాష్ట్ర శాసనసభ యుండును. దీని అంగములు రాజు (అతని ప్రతినిధి గవర్నరు), ప్రజా ప్రతినిధుల సభ (లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీ.)

బెంగాలు, సంయుక్త పరగణాలు, బీహారు రాష్ట్రములలో మాత్రము శాసనసభాంగములు వరుసగా రాజు (అతని ప్రతినిధి గవర్నరు), లెజిస్లేటివు కౌన్సిలు, లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీ రాజ్యాంగచట్టము అమలులోనికి వచ్చిన తరువాత పడేండ్లకు:

(1) రెండు శాసనసభ లుండు రాష్ట్రములలో, రెండు శాసనసభలును ఒకే సభగా ఉండవలయునని వేర్వేరుగా తీర్మానించి, తరువాత రెండేండ్లకు మఱి దానిని ధ్రువపఱచినట్లయితే, రెండు శాసనసభలకు బదులు ఒకే శాసనసభ అమలులోనికి వచ్చును.

(2) ఒక శాసనసభ ఉండు రాష్ట్రములలో రెండు శాసనసభలుండవలెనని రెండవసభ సభ్యత్వము యెన్నికల పద్ధతిని ఆర్డర్-ఇన్-కౌన్సిలు ద్వారా నిర్ణయించవలసినదిని సార్వభౌమనకు విజ్ఞప్తి సంపుకొనవచ్చును.

రాష్ట్ర శాసనసభ ప్రారంభమున గోజు ప్రకటన యందు నిర్దేశింప బడును.

ప్రతి చట్టముగూడ లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీ సమ్మతితో, లేదా రెండు సభలన్న చొట్ట రెండుసభల అనుమతితో గవర్నరు గారించు చట్టమని వ్యవహరింపబడును.

75. రాష్ట్ర శాసనసభను సమావేశపఱచుటకుగాని, సమావేశ స్థల నిర్ణయమునయుటకు గాని, విరిమించుటకుగాని, ఉపసంహరించుటకు గాని గవర్నరునకధికారముండును. ప్రతి సంవత్సరము శాసనసభ ఒక్కసారియైన సమావేశముగావలెను. రెండు సమావేశములకు మధ్య సంవత్సరమునకు మించి యెడ ముండరాదు.

రెండు శాసనసభలున్న రాష్ట్రములలో రెంటిని ఒకటిగా గాని, వేరు వేరుగాగాని ఉపసంహరింపవచ్చును.

గవర్నరు తాను ప్రసంగించుటకై శాసనసభను సమావేశ పఱచవచ్చును. ప్రతి లెజిస్లేటివు అసెంబ్లీ ఐదేండ్లుండును. లెజిస్లేటివుకౌన్సిలు ఉన్నచొట్ట ఏడేండ్లకు. ఇంతకులోపలనే ఇది ఉపసంహరము గాంచవచ్చును.

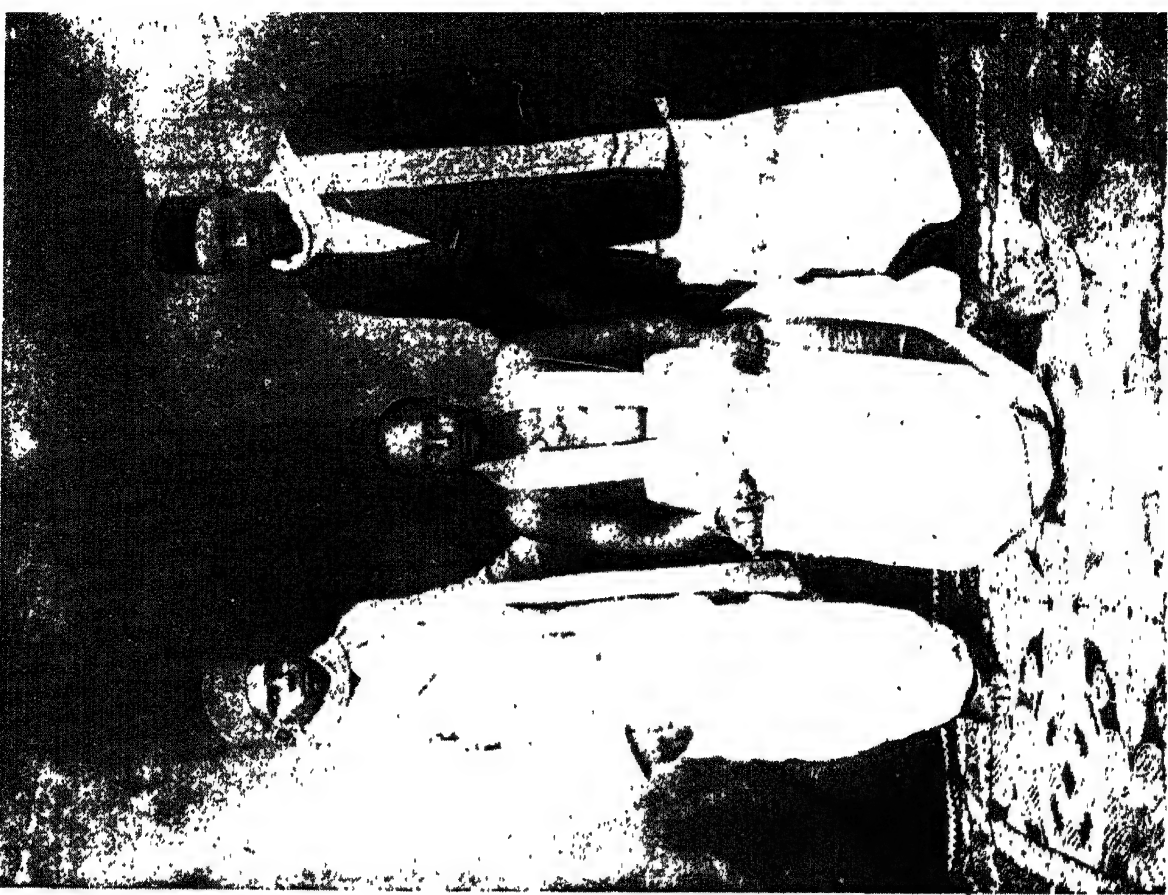

శ్రీ రాధాకృష్ణ ఆంధ్రభక్త సమాజమువారిచే జరుపబడిన ధర్మరాజులవారి పట్టాభిషేక మహోత్సవము

జీ. వరసింహంగారు, బి. ఏ.
రిటైర్డ్ అకౌంటెంటు, మదరాసు.

శ్రీయుతులు వాకాటి కృష్ణమూర్తి, పొబ్బిణి కృష్ణభాగవతర్,
యం. వేణుగోపాల నాయుడుగార్లు

77. రెండు శాసనసభ లున్న రాష్ట్రములలో మంత్రి వర్గము నకు జేందిన సభ్యుడు తాను సభ్యుడుగా సభలో మాట్లాడవచ్చునుగాని జోటుచేయరాదు.

రాష్ట్ర శాసనసభ నిర్మాణము

78. ప్రతి గవర్నరు రాష్ట్రములో లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీకి అనుబంధము 3 భాగము 1 లో వివరింపబడిన సభ్యుల సంఖ్య యెన్నిక విధానము అన్వయించును.

79. రాష్ట్ర శాసనసభ (అసెంబ్లీ) సభ్యుడు ప్రతివాడును 25 యేండ్లు వయసు దాటియుండవలెను. బ్రిటిషుపౌరుడో సంస్థాన పౌరుడో యై యుండవలెను.

80. రెండవసభ (లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలు) సభ్యులసంఖ్య, వారి యెన్నిక, నామినేషన్ విధానము అనుబంధము 3, భాగము 2 లో నూచింపబడినది.

81. రాష్ట్రీయ కౌన్సిలులో సభ్యుడు 30 యేండ్లు మించిన వాడుగా నుండవచ్చును. బ్రిటిషుపౌరుడో, సంస్థానపౌరుడో యై యుండవలెను.

82. రాష్ట్ర శాసనసభలో ఖాళీలను భర్తీచేయుటకు ఫెడరల్ శాసనసభ నేర్పరచిన విధానమే అన్వయించును. (28, 31 పేరాలను చూచునది).

చట్టనిర్మాణ విధానము; గవర్నరుల అనుమతి

నూచన:—చట్టనిర్మాణ విధానమునకు సంబంధించిన ఈక్రింది పేరాలు, 91-వ పేరా మినహా, ఒక్క శాసనసభయున్న రాష్ట్రములకు మాత్రమే యుద్దేశింపబడెను. రెండు శాసనసభ లున్నపుడు ఈ విధానమునందు అవసరముగు సవరణ లొనర్పబడవలసియుండును. అట్టి మార్పులలో ఆదాయవ్యయములకు సంబంధించిన చట్టములపై ఇతర చట్టములను మొదలు రెంటిలో నేశాసనసభయం దైనను ప్రవేశ పెట్టవచ్చునను విషయముగూడ చేర్చబడును.

88. భారత ప్రభుత్వనిర్మాణచట్టమునకును, అధికార నిర్వచన శ్రుతమునకును (ఇన్ స్ట్రుమెంటు ఆఫ్ ఇన్ స్ట్రక్షన్సు) లోబడి గవర్నరు రాష్ట్రీయ శాసనసభచే గావింపబడిన చట్టములకు సార్వస్వీకర అంగీకారము నొసగవచ్చును. అంగీకారమును నిరాకరింప నేర్య, లేక గవర్నరు జనరలుగారి ఆమోదమునకు నిలిపియంచ వచ్చును. కాని ఈ పద్ధతుల నవలంబించుటకు ముందు సదరు చట్టమును పూర్తిగగాని కొన్ని, భాగములను గాని పునర్విచారణ మొనర్పవలెనని తనకు దోచిన సవరణలను సిఫార్సుచేసి తిరిగి శాసనసభకు పంప వచ్చును.

సవరణలతోగాని, సవరణలు లేకుండగాని శాసనసభచే నామోదింపబడి గవర్నరుగారి యొక్కయు, చట్టమున నూచింపబడినటుల కొన్ని సందర్భములలో గవర్నరుజనరలుగారి యొక్కయు ఆమోదము నందువర కేచట్టమును శాసనముగాదు. అట్టిచట్టము గవర్నరుజనరలు గారియొక్కగాని, సార్వభౌమునియొక్కగాని అంగీకారమునకు నిలిపి యుంచబడియున్నయెడల, వారిఆమోదము ప్రకటింపబడువరకును శాసనముగాదు.

89. ఏదైనచట్టమును గవర్నరుగారు గవర్నరుజనరలుయొక్క ఆమోదముకొరకు నిలిపియంచినపుడు, భారత ప్రభుత్వనిర్మాణ శాసన మునకును, అధికారనిర్వచన పత్రమునకును లోబడి, గవర్నరుజనరలు గారు తన విచక్షణాధికారము ముపయోగించి చట్టమునకు తమ ఆమోదము నొసగవచ్చును, నిరాకరింపవచ్చును లేక సార్వభౌముని ఆమోదము కొరకు నిలిపియంచవచ్చును. అటుల చేయుటకు పూర్వము గవర్నరు జనరలు తనకువితమని తోచినయెడల వైపేరాయం దుదాహరింపబడినటుల, చట్టమును శాసనసభవారి పునర్విచారణకు పంపవలసి నదను సిఫార్సుతో గవర్నరుగారికి తిరిగి పంపవచ్చును. శాసనసభ వారపు డాచట్టమును పునర్విచారణ మొనర్చి, సవరణలతో కాని, సవరణలు లేకుండగాని, ఆమోదించిన పిదప, తిరిగి గవర్నరుజనరలు గారి ఆమోదముకొరకు పంపవలెను.

ఈ విధముగా గవర్నరుజనరలుగారి ఆమోదముకొరకు పంప బడిననాటినుండి ఆరునెలలలోగా గవర్నరుజనరలుగా రాచట్టమున కామోదమునుగాని, నిరాకరణమునుగాని ప్రకటింపక, సార్వభౌమునికి గాని, తిరిగి గవర్నరునకుగాని పంపుటకు నిశ్చయింపనియెడల ఆరు నెలల యనంతర మాచట్టమునకు కాలదోషము పట్టును.

సార్వభౌముని అధికారము

90. గవర్నరుగారు గాని, గవర్నరుజనరలు గాని, ఆమోద మొసగినను, అప్పటినుండి ఒకసంవత్సరము లోగా, సార్వభౌముని ప్రభుత్వము అట్టి శాసనమును రద్దు చేయవచ్చును.

సంయుక్త సమావేశములు

91. రెండు శాసనసభలన్న రాష్ట్రములయందు ఒకసభవారిచే గావింపబడిన శాసనము సవరణలతోగాని, లేకుండగాని మూడునెలల లోగా రెండవసభచే నామోదింపబడినియెడల అట్టిచట్టమును పరిష్కరించుటకుగాను గవర్నరు రెండు శాసనసభలకును సంయుక్త సమావేశము నేర్పరుపవచ్చును. మొదటిశాసనసభవారు ఆమోదించిన చట్టమును రెండవ శాసనసభవారిచే నూచింపబడి మొదటివారిచే అంగీకరింపబడిన సవరణలను సంయుక్త సమావేశమునందధిక సంఖ్యకులచే సవరింపబడిన రీతిని చట్టము రెండు శాసనసభలచేతను ఆమోదింపబడినట్లు ప్రకటింపబడును.

ఆయవ్యయములకు సంబంధించిన చట్టముల సందర్భమున గాని, లేక గవర్నరుగారు తన ప్రత్యేక బాధ్యతల నిర్వహించుటకు వెంటనే అవసరమని భావించినచట్టముల సందర్భమునగాని గవర్నరు మూడు నెలలకాల నియమముతో ప్రసక్తి లేకయే వెంటనే సంయుక్తసమావేశము నేర్పరుపవచ్చును.

గవర్నరుగారి శాసననిర్మాణాధికారము

92. గవర్నరు తన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకారకు గాను తనకుచితమని తోచుచో:-

(ఎ) తన ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు తన అభిప్రాయము అవసరమని సందేశముంపుచు ఏదేని చట్టమును శాసనసభవారి యెదుట నుంచుట కు తీరువు చేయవచ్చును. సదరు చట్టము ఫలాని తేదీలోగా శాసనము గావలెననిగూడ ఆసందేశమున నిర్ణయింపవచ్చును.

(బి) అధికారములచే శాసనసభయం దదివరకు ప్రవేశ పెట్టబడియున్న ఏచట్టముగాని ఫలాని తేదీలోగా శాసన మొనర్పబడవలెననికూడ సందేశముంపి ప్రకటింపవచ్చును.

ఆవిధముగ నిర్ణయింపబడిన తేదీలోగా చట్టము శాసనసభవారిచే ఆమోదింపబడియుండక పోయినను, లేక తాను నూవించిన రీతిని ఆమోదింపబడి యుండకపోయినను, గవర్నరు తాను నూవించిన రీతినిగాని, శాసనసభవారు గావించిన సవరణలలోగాని చట్టమును శాసనముగ నొనర్పవచ్చును. అది గవర్నరుశాసనమని పిలువబడును.

ఈ విధముగా గావింపబడు "గవర్నరు శాసనము"నకు రాష్ట్రీయ శాసనసభచే గావింపబడిన శాసనమున కున్న అధికారము తోడనే చలామణి యగును. రాష్ట్రీయ శాసనసభలు గావించు చట్టముల సందర్భమున గవర్నరుజైనరలు ఆమోదమునకు సంబంధించిన నిబంధనలే గవర్నరు శాసనములకుగూడ వర్తించును. కాని, రాష్ట్రీయ శాసనసభకు గల చట్టనిర్మాణాధికారముల పరిమితికిమీరిన అధికారములు గవర్నరు చలాయించబడదు.

93. గవర్నరు శాసనమునందు, సదరు శాసనము రాష్ట్రీయ శాసనసభచే గావింపబడినది గాదనియు, గవర్నరు సొంత బాధ్యతపై గావించిన దనియు, స్పష్టపరుచు పదము లుపయోగింపబడును.

శాసనసభలో చర్చల నిలిపివేయు నధికారము

94. శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టబడిన చట్టముగాని, ప్రవేశపెట్టబడినదేని చట్టముగాని వానిలో నేదైన భాగముగాని, రాష్ట్రీయ యొక్క శాంతిని భద్రతను గాపాడుటలో తనపైగల "ప్రత్యేక బాధ్యత"కు ఆటంకము గలుగునని గవర్నరు భావించుచో, అట్టి

చట్టమునుగాని, చట్టమునందు భాగమునుగాని చర్చింపరాదని నిషేధించుటకు గవర్నరున కధికార మొనగబడును.

ఆదాయవ్యయవ్యవహారములు-శాసనసభలు

95. పన్నును విధించుటకు గాని, ఆదాయమునుండి వెచ్చించుటకుగాని కావింపబడు ప్రతిసూచనయును గవర్నరుచే సిఫారసు చేయబడ వలెను. రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వమునకు సంబంధించిన సూచనలకును, వ్యయమును కల్పించు సూచనలకునుగూడ నిదియే వర్తించును.

96. ప్రతిసంవత్సరమునకును, రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వపు ఆదాయమునకును, వ్యయమునకును అంచనాలను తయారుచేయించి, అట్టి ఆదాయము నేర్పేపనులకు వెచ్చింప దలచినదియు డెలుపును, నొక పట్టికను, గవర్నరు, శాసనసభవారియెదుటను రెండుసభలున్న పుడు, రెండు శాసనసభల యెదుటను నుంచబడునటుల జేయును.

ఆ పట్టికలయం దీ క్రిందివిషయములు స్పష్టముగ డెలియనటుల ఏర్పరుపబడియుండును.

(ఎ) శాసనసభవారి వోటునకు బెట్టబడునవేవియో, పెట్టబడనివేవియో డెలుపబడవలెను. శాసనసభవారి వోటుకు పెట్టబడని వానిలో స్థిరమైన వ్యయము లెవ్వియో (98-వ పేరాలో పువ్వుగుర్తు పెట్టబడినవాదిరివి) డెలుపబడవలెను.

(బి) వోటునకు బెట్టబడిన స్థిరీకలక్రిందగాని, లేక వోటునక బెట్టబడని స్థిరీకల క్రిందగాని, తన "ప్రత్యేక బాధ్యతల" నిర్వహించుట కవసరమని గవర్నరు భావించునట్టి అనుభవ గుర్తులను వేరుగా విశదీకరించవలెను.

97. 98-వ పేరాయం దుదాహరింపబడిన స్థిరీకలకన్న, గవర్నరు తన ప్రత్యేక బాధ్యతల నిర్వహించుట కవసరమని నూవించిన వ్యయములను గాక మిగిలిన వ్యయములకు సంబంధించిన సూచనలు, శాసనసభవారి అంగీకారముకొరకు ప్రతిపాదింపబడవు. ఆ మొత్తముల నొసగుటకు గాని, నిరాకరించుటకుగాని, తగ్గించుటకుగాని శాసనసభవారి కధికారము గలదు.

98. ఈ పేరాయం దుదాహరింపబడిన స్థిరీకలక్రింద వచ్చు వ్యయములు శాసనసభవారి ఆమోదము బడయనక్కరలేదు. వానిలో గవర్నరు వేతనము బత్తాకు సంబంధించిన వ్యయముల మిగిలిన వానిని శాసనసభవారు చర్చింపవచ్చును.

ఈ వ్యయముల స్థిరీక లేవీయనగా:-

(1) ఋణములు చేయుట తీర్పులు మొదలగు వానికి సంబంధించిన ఋణముల వడ్డీలు అసలు తీర్మానము. ప్రభుత్వవిధానశాసనము క్రింద నిర్ణయింపబడిన వ్యయములు కోర్టువారు గాని, పంచాయతీవాగుగాని చెప్పినతీర్పుల ప్రకారం చెల్లింపవలసిన మొత్తములు.

వాసనల స్వరూపము

పారసంది జగన్నాథస్వామి గారు, యం. ఏ., యల్. టి.

[గతించిన మూడు సంవత్సరముల ఆంధ్రపత్రిక సంచికలలో ఒక్కొక్క వాసనగురించి ప్రత్యేకముగా వ్రాసియుంటిని. ఇప్పుడు వాసనా సామాన్యము గురించి వ్రాస్తాను.]

జంతుపరిణామములో తయారై జాతిపరంపరలో వ్యక్తికి స్వతస్సిద్ధముగా జన్మతో సంక్రమించిన మనోవృత్తులు ఈ వాసనలు. ఇవి అభ్యాసమువల్ల గాని, అనుభవమువల్ల గాని నేర్చుకొన్నవి గావు. ఒకజాతి వ్యక్తులందరిలోనూ ఒకే విధాన్న ఇవి ప్రవర్తిస్తుంటవి కాబట్టి ఆవృత్తులందరికీ ఇవి సమములని చెప్పవచ్చును. కొన్ని కార్యాలను చేయుటకు తగినట్లుగా ప్రవర్తించుటకు గల శక్తి వాసన అని చెప్పగలము; ఆ కార్యము చేయుటకు భావిదృష్టిగాని-విద్యాభ్యాసముగాని ఉండదు. పక్షి శన వెండ్రుకలకు కావలసిన తైలమును తయారుచేసి వెండ్రుకలకు పట్టించే పని అంతా వాసనా రూపముగా జరుగుతుంది. పట్టుపురుగుకు పట్టు తయారుచేసే శక్తికలదు. ఈ పని ఆ పురుగు ఒక నియమిత కాలములో ఒక విధమైన పరిస్థితులలో చేస్తుంది. ఏవి మారినా ఆ కార్యము జరగదు. ప్రాణి నశించినా సరే కాని ఆవాసన మరియొకలాగు మారి ప్రవర్తించదు.

వాసనలవలె కనబడే కొన్ని ప్రాణివ్యాపారాలు ఉన్నవి. అవి రెండు రకములని చెప్పవచ్చును; స్వయం కార్యములు (Reflex acts), అభ్యాసకార్యములు (Habits). వీటికి వాసనలకూ చాలా సామ్యములున్నా, అవి వేరువేరు రకములకు జేందినవి. వాసనల వ్యాపారాలు గురించి కలిగే మానసిక జ్ఞానము స్వయం కార్యముల గురించి ఉండదు; అభ్యాసకార్యములు నేర్చుకొన్న కార్యములు కాని వాసనలు అట్లు నేర్చుకొనుటవల్ల సిరపడ్డవి కావు. అవి స్వతస్సిద్ధములు. వాసనలనుండి ఈ రెండు రకముల వృత్తులూ విడిదీయుటకు కొంత నూత్న పరిశోధన అవసరము. కోడిపిల్లలను, నెమలిపిల్లలను, బాతుపిల్లలను పరీక్షించి, వాటి ప్రయత్నములు, ఈడులు, మునిగి లేలుటలు, నేలపై ఒక్కరులు, భూమిమీద నుండే చిన్న వస్తువులను పొడుచుటలు, భయపడ్డప్పుడూ, ఆకలిగా నున్నప్పుడూ చేసేచేష్టలు--ఇవన్నీ వాసనల కార్యములని పరిశోధకులు చెప్పగలిగిరి. గూడు కట్టుట, గుడ్లను పొడుచుట,

పిల్లలను పెంచుట మొదలైన పక్షుల పనులు, శీతోష్ణబాధలనుండి తప్పించుకొనుట, ఒక స్థలమునుండి మరియొక స్థలమునకు పోవుట, అహారానికి పురుగులను వేటాడువిధము--వీటి ఆరంభములు వ్యక్తిలో వాసనావ్యాపారాలే.

ఇవన్నీ మనోవృత్తులే అగుటవల్ల వాటికి అన్యోన్యసంబంధములు కలవు. వాసనల ప్రవృత్తిని అలవాటు చాలావరకు నిరోధిస్తుంది. ఆకలి వేస్తున్నప్పుడు ఆహారము స్వీకరించుట వాసనేయైనా, ఏ ఆహారము పడితే దానిని పుచ్చుకొక అలవాటు పడ్డదానికే నేచియుండుట అలవాటుయొక్క నిరోధము గదా. పక్షి గూడు కట్టుటకు అలవాటు పడ్డకొమ్మ కొరకే వెదుకుతుంది. ఒక వాసనావ్యాపారము యుక్తకాలమందు ప్రారంభమై, క్రమముగా అభ్యాసమవుతుంది. ఒకవేళ వాసన బలము తీగించి పోయినా అభ్యాస బలమైనా నిలిచి ఉంటుంది. వాసన వ్యక్తమగుటకు ఉచిత పరిస్థితులు, యుక్తకాలము మొదలైన నియమములున్నవి. ఆకాలమందు దానికి నిరోధము కలిగి వ్యక్తముకాకపోతే వాసన హరించి పోవచ్చును. ఆతరువాత తగినవస్తువు ఉన్నా ఆవాసన ఉద్దేకింపక పోవచ్చును. తల్లిపాలు కుడుచుట వాసనా వ్యాపారము. పుట్టిన తుణమునుండి ఆప్రవృత్తి లేకుంటే కొన్నాళ్లయిన తరువాత బిడ్డ మరి కుడవకపోవును. కాని అన్ని వాసనలు అంత తుణికిములు కానందున ప్రమాదములు అరుదు. నిరోధము మాత్రము కలిగి అనారోగ్యమునకు కారణము కావచ్చును.

వాసనలు అన్ని మనోవ్యాపారాలకూ ఆధారములుగా ఉండి ఆవ్యాపారాలకు ఆవశ్యకములైన ప్రయోజక శక్తులను కల్పిస్తూ ప్రధాన బీజవృత్తులుగా ఉంటవి. మనస్సుకు అంతకూ కూడా ఇవి పునాదు వంటివి. మనస్సుగా వ్యక్తమయ్యే అన్ని ఉత్సృష్ట వృత్తులూ వీటి నుండే ప్రారంభమవుతువి. వీటి సామగ్రినే ఉపయోగిస్తూ, ఆవృత్తులన్నీ విజృంభిస్తవని చెప్పవచ్చును. వ్యక్తియొక్కగాని, సంఘముయొక్కగాని వ్యాపారాలన్నిటికీ శక్తిని కల్పించుటలోనే కాకుండా ఉద్దేశాలను, ప్రయోజనాలనూ నిర్ణయించుటలోనూ కూడా ఇవే మూల కారణాలు. వాసనల ప్రవృత్తిలో మనస్సుయొక్క మూడు ప్రధాన వృత్తులు-జ్ఞాన కర్మ భావములు-వ్యక్తమవుతవని చెప్పవచ్చును.

వాసనలకు ఇంత ప్రాధాన్యము కలుగుటకు కారణము కలదు. వాటి ప్రారంభము చాలా పురాతనమైనది; అనాది అని చెప్పవచ్చును. ఎక్కడనో పరిణామములో అవి ఉత్పత్తి నొందినవి. మనుజుని పరిణామమునకు మూలమైన జంతుకోటిలో ఎక్కడనో అవి వ్యక్తమై విజృంభించినవి; క్రమముగా మనుజునికి అవి సంక్రమించినవి. పరిసరముల ప్రభావమువలన అవి క్రమముగా మార్పులు చెందుతూ, మనుజునిలో ఉత్కృష్టములు గాను, ప్రకారాంతరములుగాను పరిణమించినవి. అందుచేత వాసనల స్వరూపాన్ని పరీక్షించి తెలుసుకోవలెనంటే, జంతువుల, అందులో ముఖ్యముగ ఉత్కృష్ట జంతువుల చైతన్యవ్యాపారాలు చాలా సూకారులు. మనుజునికి విశేషమైన బుద్ధివలన మారని వాసనలను సులభముగా తెలుసుకోవచ్చును. జంతువులలోనే కాకుండా పిల్లలలోను, అనాగరక ప్రజలలోనూకూడా ఎక్కువగా బుద్ధిసాంకర్యములేని వాసనలు వ్యక్తమవుతూ ఉంటవి. కాబట్టి జంతుసామన్యమునకు ఒకేవిధాన తుల్యములుగా ఉండే శక్తులు ఇవి అని చెప్పవచ్చును. పరిణామములో ప్రసక్తములైన మార్పులవలన ఇవి చాలా కొద్దిగా మారుచుండెను. కాబట్టి ఇవి జాతికంతటికి తుల్యములుగా ఇప్పటికిన్నీ ఉన్నవి. ఒకజాతి వ్యక్తులందరూ ఒకేవిధమైన వాసనలను వ్యక్తపరుస్తూ ఉంటారు. వీటిని అందుచేత మనోనిర్మాణమునుండి తొలగించుట అసాధ్యము. వీటిని నిర్మూలింప ప్రయత్నించుట కొండలు తీసి పల్లపుభూములు కట్టవలెనని చేసే ప్రయత్నమువలె అసాధ్యము, అసంభవము.

ఇవే చైతన్యస్వరూపమని భావించే శాస్త్రజ్ఞులున్నారు. చైతన్యమంతా ఇవే కాకున్నా, ఇవి వ్యక్తియొక్క ఇతర గుణములతో ఆభేద్యమైనట్లు మిలితములైనవి. అట్లు అనేకవిధములైన నిర్మాణములైనవి. మనుజునిలో ఈనిర్మాణములు ఎక్కువగా చిక్కుపడి వక్రగతుల ప్రవర్తనగా ఉండుట సంభవమైనది. ఒకవాసన నిర్మాణమూ మరొకవాసన నిర్మాణము, ఇతర మనోవృత్తులూ అన్నీ కలిసి పోవుచుండుటచేత ఏవాసనకూ సాక్షాత్ ప్రవర్తన వీలుకాక ఈక్లిష్టగతి సిద్ధమవుతూ వచ్చినది. అందుకు తోడుగా బాహ్యపరిస్థితుల అనేకత్వము, మనుజునికి విశేషమైన బుద్ధి, ఆత్మజ్ఞానము, ఆదర్శ భావనాశక్తి మిలితములైన మనుజుని మనోవృత్తులు తయారైనవి.

అందుచేత వాసనలు మూడు అని శాస్త్రపరీక్షకులు నిర్ణయించినా, మనుజునిలో విజృంభణమై యున్నవిచాలా యెక్కువ. విభజించి పరీక్షించిన కొలదీ భిన్న భిన్న నిర్మాణములు కనబడతవి. అంతర్భావము చెప్పి సంకలన నూత్రమున కేంద్రీకరిస్తే ఈమూడింటిగా కనబడతవి. ఈమూడూ ప్రాణికి అత్యవసరమైనవి, నిత్యవ్యాపారానికి ఆవశ్యకమైనవి; జీవనము నడుచుటకు ముఖ్యముగా కావలసినవి. వీటి ప్రయోజనము బాహ్యప్రపంచము. ఒక బాహ్యవస్తువుచేత ప్రేరితమై ఒక మనోవృత్తి ఉద్భవిస్తుంది; ఆవృత్తి ననుసరించి వ్యాపార ప్రవృత్తులుంటవి. ఉదాహరణగా కొన్ని తిన్నని వృత్తులను పేర్కొనవచ్చును.

ఒక వస్తువును చూడగా భయము కలుగుతుంది; దానినుండి పారిపోవుట సంభవిస్తుంది. చక్కని తినుబడి వస్తువు కనబడుతుంది; దానిని తినాలని ఉద్దేశము కలుగుతుంది. అనాధురాలైన ఒక స్త్రీని చూడగా కరుణ కలుగుతుంది; చేతనైన సాహాయ్యము ఆమెకు చేయాలని ప్రయత్నముగాని, లేక ఉద్దేశమైనా సంభవిస్తుంది. ఈ వ్యాపారములలో మూడురకాల మనోవృత్తులు ఉన్నవి. ఒక వస్తువును గ్రహించి, ఒక విధమైన భావోద్దేశమును పొంది, అందుకు అనుగుణమైన ప్రవర్తన చేయ ఇచ్ఛాప్రయత్నాలు చేయుదుము. ఇవి జ్ఞానభాసకర్మ సంబంధమైనవి; భయంకరమైన వస్తువునుగాని, చక్కని తినుబడి వస్తువునుగాని, అనాధస్త్రీనిగాని చూచుట; భయము, ఆకలి, కరుణ అనేభావములకు లోనగుట; పారిపోవుట, తినుట, రక్షించుట అనేవ్యాపారాలకు ఉద్యుక్తులగుట;—అందుకు ఉదాహరణములు. ఈ మూడువృత్తులు ప్రతీవాసన ప్రవృత్తిలోను వ్యక్తమవుతవి; మామూ కలిసిన దానికే వాసన అనేపేరు అని చెప్పవచ్చును. కాని మనుజునిలో మాత్రము జ్ఞానసంబంధమైన వృత్తి విస్తరించినట్లు, మిగిలిన రెండు విస్తరింపలేదు. మనుజుడు బుద్ధిబలముచేత కార్యసాధనములను చక్కగ తెలుసుకొని ఒకదాని కొకటి సరిజేస్తూ ప్రవర్తిస్తాడు.

కాబట్టే మనుజునిలో వాసనల ప్రవృత్తులు మీద నుదాహరించినంత తిన్నగాను, సులువుగాను ఉండవు. అనేక కారణ సామగ్రిచేత ఇవి మనుజునిలో చిక్కపడియున్నవని ఇదిగతే నిరూపించడమైనది. ఇందువలన కలిగిన ఫలిత మేమి? మనుజుని యేమిట ఎక్కువైనదా—అనేప్రశ్న కలుగకమానదు. వాసనసామగ్రి మనోనిర్మాణములోని పునాదులువలె పాతుపడి యుండడముచేత, ఆధునికమైన బుద్ధివలన సంక్రమించిన నిర్మాణములు ఆవాసనలను మార్చలేనందున వాసనలకు, బుద్ధి ప్రవృత్తికి ఒకవిధమైన సంఘర్షణ కలుగుతున్నదని అభిప్రాయము. ఇట్టి విరోధమును నీతివేత్తలు, మతప్రచారకులు కనిపెట్టి ఒక విధమైన మార్గమును వేశారు. వాసనలు పశుతుల్యములు కాబట్టి అవి మనుజునిలో ఉన్న పశుత్వమునకు నూచకములుగా నిర్ణయించాగు. బుద్ధిబలముచేత ఆధ్యాత్మికపరుడైన మనుజుడు ఈశ్వర సాన్నిధ్యకాముడై ఈ పశు సంబంధ గుణాలను మాడ్చివేయవలెననిన్నీ, లేనియెడల అణిచివేయవలెననిన్నీ వారందరి బోధన. ఇన్నివేల సంవత్సరాల ఉద్యోగన తరువాతకూడా మనుజుడు, పండితులు కూడా పశువులై యుండుట అందరికీ తెలిసిన విషయమే. నవీన పరిశోధకులు ఈ నీతి మత పరాజయమును విచారణ స్థలముగా గ్రహించి, మనుజుని మనోనిర్మాణమును పరిణామ సిద్ధాంతము ననుసరించి విభజించి పరీక్షించిరి. అందుకు ఫలముగా పునాదులైన వాసనలప్రాబల్యము అంగీకరింపబడినది. పునాదులు మాడిపోవు, నాశనము పొందవు, బీజరూపాన్ని ప్రవర్తనగా ఉండకమానవు. కాబట్టి వాటిని, వాటి బలాన్ని తెలుసుకొని తీరవలెననే అభిప్రాయము సిద్ధాంతమైనది.

వాసనలకు పశువులలోవలెనే సంత్ృప్తి ఆవశ్యకము. కాని పశువులలో ఉన్నట్లు తిన్నగా తృప్తి కలుగుట అసంభవము. కొన్ని కొన్ని కోట్ల తిన్నగాను, సులపుగాను తృప్తి పొందుట శక్యమైనపుడు జీవనము సుఖముగా ఉంటుంది. నాగరక సంఘములలో నివసిస్తున్న ఈ ఆధ్యాత్మికాదర్శములకు ముందంజవేసే మనుజునికి అట్టి పశు సౌఖ్యము అరుదు. కాబట్టి మనుజుని ఉత్కృష్టతకు వీని కారణమే అదే ఈ వాసనాబుద్ధుల వైరుధ్యమునకు కారణమైనది. ఈ వైరుధ్యమును సాధించుటకు గల మార్గములు మూడు. పూర్తిగా వాసనలకు లొంగి పోవుట; ఇది అంగీకారముకాని పని. వాసనలకు అతీతుడగుట; ఇది ఇద్దరిముగ్గురి దివ్యపురుషులతో తప్ప ఇతరులకు సాధ్యపడని పని. మూడో మార్గము రాజీమార్గము. వాసనల సంగతి, వాటి స్వభావము, ప్రవృత్తులను, వాటి అల్పత్వప్రకారము నిర్మాణములను, వాటి పరస్పర సంబంధాలను బాగా తెలుసుకోవలెను. వాటిని ఆత్మజ్ఞానముచేతను, యిది విశేషముచేతను చక్కపరచి, నిర్మాణములను పరస్పరము పోగాటము లేకుండ పొందుపరచి వ్యక్తులు ప్రవర్తించడ మొక్కటే సాధ్యమైన పని. అందుకు ఉపాయము జ్ఞానమే. వాటిని తెలుసుకొన్న అది వాటిని స్వాధీనపరచుకొనుటకు తగిన సాధనాలు మాడ వ్యక్తమవుతూఉంటవి. బాహ్యప్రపంచమందలి భూతశక్తు లెట్లు జ్ఞానమూలము మనుజునికి స్వాధీనములైనవో, అట్లే ఈ భయంకర వాసనలు మాడ జ్ఞానశక్తికి వశములై తీరును. అందుకు తార్కాణముగా వివిధావస్థలలో ఉన్న నాగరక జాతులవ్యక్తులు వ్యక్తపరుస్తున్న వాసనల తారతమ్యములు చాలును. అందరికీ స్వతస్సిద్ధముగా తుల్యములైన వాసనలు నాగరకతచే ప్రసక్తమైన బుద్ధిబలమువలన భిన్నరీతుల నిర్మాణములను బొంది ఎక్కువతక్కువ పశుబలము కలవిగా కనబడుతున్నవి.

కొందరి అభిప్రాయములో ఈ నాగరకతవలన వాసనలు పశువులలోవలె సాక్షాత్తు తృప్తి పొందుతున్నవనిన్నీ, అందుచేత కలుగుతున్న బాహ్యమైన నిరోధమువల్ల మనో నిర్మామనకు చాలా అనారోగ్యము సంక్రమిస్తున్నదనిన్నీ వాదిస్తున్నారు. ఇందులో యథార్థము లేకపోలేదు. ఈచర్చ గతవ్యాసాలలో చేసేయున్నాను. అందుచేత మనుజుడు పశుసీతికి రావలసినదని తీర్మానించ నక్కరలేదు. వాసనల స్వరూపాన్ని తెలుసుకొని ప్రాథమిక వాసనాశక్తిని కొంతవరకు ఉత్కృష్ట మనోవృత్తుల క్రింద వినియోగపరచ సాధ్యము. బుద్ధిపూర్వకముగా అట్టిమార్పు జరగక ముందే మనస్సు ఆపనిని చేస్తూ ఉంటున్నది. పశువులలో మనశ్శక్తి అంతా వాసనల సాక్షాత్తు తృప్తికొరకే వినియోగ పడుతున్నది. సాంఘిక జీవనానికి అలవాటు పడ్డ మనుజుడు శక్తులమధ్యను, వ్యక్తి సంఘముల మధ్యను ఏర్పాటుచేయవలసిన అన్యోన్యమును పోగొట్టుకొనలేక, వాసనల శక్తిని విరోధపరిహారము చేసుకొంటూ, సాక్షాత్తు తృప్తినుండి మార్పుతూ ప్రవర్తిస్తున్నాడు. సాక్షాత్తు తృప్తిక్రింద వినియోగము పొందక, ఉత్కృష్ట ప్రయోజనములకు మారక, అసహజమైన నిరోధమునకు లేబడే వాసనాశక్తి అనారోగ్యమునకు కారణ మవుతున్నది. ఈ చర్చమాడ వూర్వవ్యాసాలలో చేసియున్నాను. కాబట్టి బుద్ధివాసనలకు గల వైరుధ్యమునకు ప్రతీకారము ఒక్కటే: వాసనల స్వరూపాన్ని చక్కగా యథార్థముగా తెలుసుకొని, ఆత్మజ్ఞానాగ్నిలో పశుగుణములను సానపెట్టి ఆదర్శప్రాయుడైన మనుజుడు విజృంభించగలడు.

శతకమంజరి (భక్తిసంపుటము)

ఆంధ్రగ్రంథమాలలో మొదటి పుస్తకము

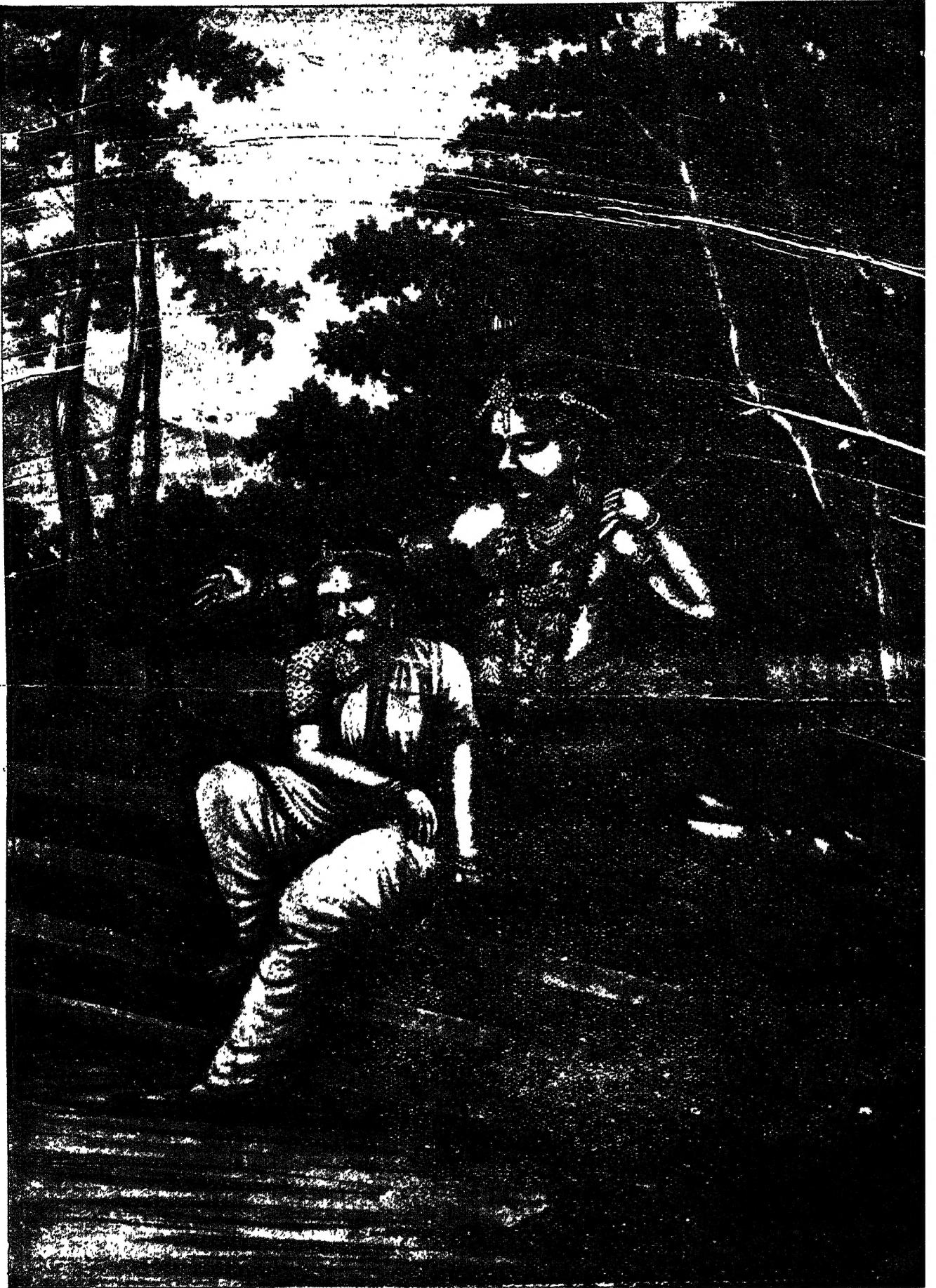
ప్రకాశకులు: కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

ఈపుస్తకంలో వృషాధిపశతకము, సర్వేశ్వరశతకము, దేవకినందనశతకము, ఒంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, నారాయణశతకము, కాళహస్తీశ్వరశతకము, దాశరథిశతకము, రంగశాయి శతకము, రామతారకశతకము, రామచంద్రశతకము అనే పదిశతకాలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్క శతకానికి దానిని విమర్శిస్తూ ప్రకాశకులు వ్రాసిన మంచిపీఠిక ఉంది. చాలా వ్రాతప్రతులతో సరిచూచి వాటిల్లోనుంచి తీసిన పాఠాంతరాలున్ను ఎక్కింపబడినవి.

డిమియైజా ౨౫౯ పుటలు, మంచికాగితము, మేలు బైండు. మెల రు. ౧-౫-౫

ఈ శతకాలు ఒక్కొక్కటి ప్రత్యేకం చొరకును. ఒక్కొక్కదాని మెల రు. ౦-౩-౦౦.

మేనేజరు: ఆంధ్రగ్రంథమాల, ౪-7, తిరుబుళ్ళేటిపేథి, బార్డిటపుర, చెన్నపురి.

రాధా - కృష్ణ

చిత్రకారుడు. నానుబాల - కుమారస్వామిగారు, కళానిలయము, సోంపేట.

